

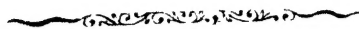
சிவமயம்.

சைவசமயசிரோமணியாகிய

வ ர து ங் க ரா ம பா ண் டி யர்

அருளிச்செய்த

பிரமோத்தரகாண்டம்.

இ த ற் (க)

ஸ்ரீசந்திரசேகரகவிராசபண்டிதர்

அவர்களாலியற்றிய

பொதிப்புரையுடன்

ஷையார் குமாரா

திருத்தணிகைமுதலியாரால்

பலர்வேண்டுகோளின்படி

சென்னை:

இந்து தியலாஜிகல் யந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

உ
சிவமயம்
சி நுச்சிற்றம்மம்.

பிரமோத்தரகாண்டம்.

பாமிரம்.

கடவுள் வாழ்த்து
விநாயகீதுதி

நல்லொறப்பொருளுஞ்ஞடாததவும்
எல்லோரானருமபேரின்பமெடதவும்
வெல்லுமானமுதத்தனைமேலிவாழ
வலலைபக்குரியானைவழுத்துவாம்.

இதன்பொழிப்புரை.

சொன்னடமும பொருளமுங்கொண்டு சோலினறி விடப்பா
முறவும், இவ்வளவென்று எல்லோரானரும கருதயாகிய பேரின்பமெடதவும்,
வெற்றிகொள்ளும் பாணமுதத்தனைப் பொருநி சித்புறும், வலலை
யென்னுஞ் சத்திக்குரியானைத் துதிசெய்வாம். ௮ - து.

கவிசெய்யவும் எழுதவும் சொல்லலங்காரமும் பொருளலங்காரமும் பொரு
ந்க்கொண்டாலல்லது சோபிக்காதென்பதை புணர்த்துதற்பொருட்டே, சோ
பொருள் என்பதற்கு நல்ல வென்றுமடை கொடுத்துக்கூறினா.

சிற்றின்பம் பேரின்பமென இன்பமிருவகைத்ததாய், அனுவத்திடுகு சமமா
த்தானே நின்றநானுலும், முன்னது அளவினைப்பெற்று மதிக்கக்கூடிய நிலையி
னினறும், பின்னது எல்லோரானருந்ரு மிவ்வளவென்று மனத்தினுலு டறிதற்குங்
கூடாததாய் ஒருதரமிதனையடையின் காந்தயத்தின தன்மைபோலும் அதற்கப்
பால் தீபமுண்ட நெய்யைப்போலும் நேர, இடைவிடாது சுகித்தற்கிடையுற்ற
தூகலின் ஆசிரியரிதனை “எல்லோரானரும பேரின்பம்” எனறனர்.

கயமுகாசுரனை வென்றவராகலின் “வெல்லுமானமுதத்தனை” எனறன்.

சிவன் கணங்களுக்கெல்லாம் பதியாயிருக்குஞ் சிறப்பருளித் தேவர்கள்முதலாகிய எவர்களேயானாலும் ஆரம்பத்தில் உன்னைத்துதிசெய்து பின்பு ஒருகருமஞ்செய்யத் தொடங்குவார்களானால் அச்சுறும் இடையூறின்றி முற்றுப்பெறுமென்று வரமருளிச்செய்த நான்முதல் ஆரம்பத்தில் விநாயகரைத்துதிசெய்து ஒருகருமஞ் செய்யத் தொடங்குவது சைவசமயத்தில் நியதியாகவருகின்றதாதலால், இந் தூலாகிரியரும் தாய்செய்யத்தொடங்குநா லிடையூறின்றி யினிதுமுடியும் பொருட்டு ஆரம்பத்தில் விநாயகரைத்துதிசெய்து, தந்தை - தாய்-மக்கள் - என்னு முறைமைபற்றிச்-சிவம்-சத்தி-இருவரையுத்துதிசெய்து பின்னும் விநாயகரைத் துதிசெய்தனர். இதுவே காரணமென்றறிக.

இளஞ்சந்திரன் என்பது தோன்ற “பிஞ்சுமதி” என்றனர். மயில்போலுஞ் சாயலையுடையராகலின் பார்வதிதேவியாரை “பேடைமயில்” என்றனர். புள்ளி கையுடைய முகமென்பதுதோன்ற “புகர்முகம்” என்றனர்.

மும்மதத்தினுஞ் சிறந்த கன்னமதம் அத்திமுகத்திற் குறித்தாகலானும் அநை விநாயகமூர்த்தி சிறந்ததாகக் கொண்டதனாலும் அம்மதம் அமிர்த்தத்தினும் சிறந்ததாக அறுகாற்பறவைக ளிசைபாடிக்கொண்டு விழவாரப்பித்தன. அம்மத மிடைவிடாது பொழிவதுதோன்ற “அருவிமதம்” என்றனர். (ங)

கப்பிரமணியத்துத்.

வேறு.

இறுதியெனத்தருவியர்போய்க்கைமையெய்தவயிராணியின்பமெய்தப் பிறைகளொருநான்களையதிறன்மருப்புவெள்ளைப்பிடரினேறி மறுகுதொறும்பொன் னுலகின்வானவர் கோன்பவனிவரச்சூரன்மாயச் சிறிதுதடைக்கண்சிவந்தசேவகன்கிங்கிணிச்சரணஞ்சென்னிவைப்பாம்.

(இ-புரை.) அசுரர்சத்தியென்ப திந்தமட்டில் அழிந்துபோயதென்றுசொ ல்லும்படி அந்த அசுர மாதர்களுள்ளும் கைம்பெண்களாகவும், இந்திராணி முதலாகிய தேவஸ்திரிகள் சந்தோஷத்தையடையவும், நான்குபிறைகளிருந்து அவைகளையொன்றாக வைத்ததுபோலிராநின்ற வன்மைபொருந்திய தந்தங்களை யுடைய வெள்ளையானையாகிய ஐராவதத்தின் பிடரியின்மேல் ஆரோகணித்துக் கொண்டு பொன்னுலகத்தின் வீதிகள்நோறும் தேவேந்திரன் பவனிவரவும், சூரபன்மன் இறந்துபோகும்படி நேத்திரங்களினிடமாகக் கோபக்குறியைச் சிறிது காட்டிய சுப்பிரமணியருடைய கிங்கினியணிந்த திருவடிகளை யெமது சிரத்தில் சூட்டிக்கொள்வாம். எ - று.

செம்மையும் கறுப்பும் கோபக்குறியென்று சூத்திரமிருப்பதினால் “கடைக் கன்சிவந்த” என்பதற்குக் கோபக்குறியெனப் பொருள்கூறப்பட்டது. நான்கு கொம்புகளையுந் தவளநிறத்தையுட்பெற்று தேவேந்திரனுக்கு பட்டத்து யானை

பா மி ர ம்.

பாகவமைந்த இது பாற்கடலி லமிர்தங்கடைத்தபோது ஸ்ரீ இலக்குமி தேவியா
ரோடும் உதித்தது. (ச)

தீருநானசம்பந்தசுவாமிகள்துதி.

வேறு.

ஈழியுப்புனற்செஞ்சடையாளர்பங்கிற்றேகைதுணைமுலைக்கண்
வழியுங்கொழும்பாற்கடலுண்பொவக்கோடைமலிந்துகட
ஒழியும்பசும்புல்லெனவுலகமொடுங்காதோங்கத்தண்ணளியாற்
பொழியுங்கவிதைக்காளிமுகில்பொன்னங்கமலத்தாடொழுவாம்.

(இ-புரை.) சழிகளேச்சுழிக்கும் நீருருவமாகிய கங்கையையணிந்த செஞ்
சடையையுடைய பரமசிவன் இடப்பாகத்தில் வீற்றிருக்கும் மயிற்சாயலையுடைய
பார்வதிதேவியாரின் இரண்டிடுமுலைகளிடத்தினின்றும் பெருகாநின்ற வளமை
யுள்ள ஞானப்பாற்கடலுண்டு, பாவமாகிய கோடைமிகுந்துகட அக்கோடையி
னால் கருகிப்போம் புல்லைப்போல இவ்வுலகமானது நரகத்தில்விழுந்து வெம்பா
மல் மோகத்தையடையுமட்டி அநிசாந்தமாகிய கிருபையினாலே தேவாரமாகிய
மழையைப்பொழிந்த காளமேகமென்று சொல்லத்தக்க சீகாழியிற் நிருவவநாரஞ்
செய்தருளிய திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளுடைய பொன்னிறமுள்ள திருவடித்
தாமரைகளே யாய்தொழுவுவோம். எ - று.

காசியிலுள்ள என்பதில் காளி என்று மேகத்தைக் குறித்துப்போது கருமை
நிறமுள்ளதாகவும், திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளைக் குறித்துப்போது காளியென்
னும் பெயருள்ள தலமாகவும் பொருள்கொள்ளப்படும். காளிதனென்கிற ஒரு
நாகராசனால் பூசிக்கப்பட்ட தலமாதலால் அது சீகாளியென வேர் பேர்பெற்
றுச் சீகாழியென வழங்கப்படுகின்றது. (இ)

தீருநாவுக்கரசுகுவாமிகள்துதி.

வேறு.

ஆரணநன்னிலையறியாச்சாக்கியர்களுங்குற்றான்
பாரதியமருங்ககைசத்துப் படுநீரிற்புகவுந்த
வாரணநல் லுரியானே யேத்திமுந்நீர் வடதளிரின்
நாரணன் பொலிவரிதமர்ந்த நாவலன்பொற்றாடொழுவாம்.

(இ-புரை.) வேத்தி னுண்மைப்பொருளையறியாத சமணர்கள் சும்பத்தற்
கரிய கற்றுணை இவ்வுலகத்தாடொல்லாமறியும்படி அனாயிற்சுமத்திசுமத்திரத்தி
னுக்குளாமும்படிபோட யானையினதுதோலை நல்லபோர்வையாகப் போர்த்திருக்
கும் பரமசிவனைத் துதிசெய்து அத்தக்கற்றானே தெப்பமாக மிதக்கும்படி
(திருப்பாற்கடலில் ஆவினந்தளிரிற் பள்ளிகொண்டிருக்கும் விஷ்ணுவைப்போல)

மகிழ்ச்சியுடனிருந்து திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கடுத்த செழுலந்தியில் காரை, திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளுடைய அழகியதிருவடிகளை யாம்பொழுதுவாம். எ-.

ஆழ்ந்த நீர் என்பதுதோன்ற “படுநீர்” என்றது. “முந்நீர்” என்றது க.

கந்தரமூர்த்திக்சுவாமிகள் துதி

வேறு.

தாதுநிறைக்கும்பசுந்துளபத்தாமத்தோனுஞ்சரோருகச்செம்
போதினகத்துச் சகமீன்ற புத்தேடானுமறியானை
மாதிரிடத்தின் முனிவொழிய வாருர்ச்செம்பொன் மணிமறுகிற்
றுதநடத்துங்கவிராசன் றுணைத்தாட்கமலம் தொழுதிடுவாம்.

(இ-புணா.) மகரந்தங்களால் நிறையப்பட்டிருக்கும் பசியதுளபமாலைய
ந்த திருமாலும், செந்தாமரைப் பூவிலிருந்துகொண்டு உலகங்களைப்படைக்
பிரமதேவனும் அறியக்கூடாத பரமசிவனைப் பரவை நாச்சியார் கொண்டிரு
வூடல் நீங்கும்படி அவரிடத்திற்குத் திருவாரூரின் செம்பொன்களும் ரத்தின
களும் நிறைந்துள்ள திருவீதியில் தூதுபோம்படி அனுப்பிய சந்தரமூர்தி
சுவாமிகளுடைய இரண்டு திருவடித்தாமரைகளையும் யாம் வணங்குவாம். எ-.

இங்கு “மாதா” என்றது பரவைநாச்சியாரை.

(1)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் துதி.

வேறு.

சீதவார்பொழிற்றில்லைப்பரமனுக்
கோதுநற்றமிழ்க்கோவையுரைசெய்த
நாதன்மாணிக்கவாசகனுண்மலர்ப்
பாதபங்கயமேத்திப்பரவுவாம்.

(இ-புணா.) குளிர்ச்சிபொருந்தியதாய் வானளவுமோங்கிய சோலை சூழ்ந்த
தில்லை யென்னுந் திவ்விய கேடத்திரத்தில் ஆனந்த நிரந்தனஞ் செய்கின்ற
நடேசமூர்த்திக்கு யாவரும் துதிசெய்கின்ற நல்ல தமிழினில் திருக்கோவையா
ருரைசெய்தநாதனாகிய மாணிக்கவாசகசுவாமிகளுடைய விடியற்காலத்தில் மலர்
ந்த தாமரைமலரை யொத்த திருவடிகளை யார் துதிசெய்து புகழ்வோம். எ-று.

“நாண்மலர்” என்றது அன்மலர்ந்த மலரை.

(அ)

குருவணக்கீம்.

வேறு.

தேசான சிவஞானச் செழுஞ்சுடரான் மும்மலமா
மாசான விருளாகற்றி மன்னுயிரைப் புரந்தளித்துத்
தூசானை யுரியசைத்தோன் றொல்சமய நிறுத்துரிம்பை
யீசான மாமுனிவ னிணையடியை யிறைஞ்சுவாம்.

(இ-புணா.) சோதிமயமான சிவஞான மென்னுஞ் செழுமையுள்ள சூரிய நூல் ஆணவம் கன்மம் மாயை என்கின்ற மும்மலமாகிய குற்றமுள்ள அஞ் னான இருளை நீக்கி நிலைபெற்ற உயிர்களை ரக்ஷித்து யானைத்தோலைப் போர்வை ராகப் போர்த்தருளிய பரமசிவனது பழமையாகிய சைவசமயத்தை நிலை நிறு திய பெருமை பொருந்திய நிம்பை ஈசானமுனிவருடைய இரண்டு திருவடி னையும் யாம் பணிவாம். எ-று.

நிம்பை யென்பது வேப்பத்தூர், தொல்சமய நிலை நிறுத்து மெனவும் ஈடம். சிவம் இத்தன்மைய தென்றும், சீவன் இத்தன்மைய தென்றும் ஆணவமலம் இத்தன்மையதென்றும் யாவருக்குந் தெரிவித்துச் சைவப்பற் றுண் றாகச் செய்தலால் சைவசமயத்தை நிலை நிறுத்துகின்றவரனைச் சொல்லப்ப டது.

(க)

அவையடக்கம்.

வேறு.

அஞ்சனவிடம் நினையின்னிலைமுற்றுமளவிட்டன்றிச் செஞ்சொல்லவழுத்தொணாதேல்விதியும்வாய்திறக்கொணாதாம் விஞ்சையரெவருந்தத்தமதியினிள்விபுலங்காறும் வஞ்சமற்றுநாகக் கலாமேலடியனும்வழுத்தலாமால்.

(இ-புணா.) காளகண்டத்தையுடைய பரமசிவனே தேவரீருடைய நல்ல நிலைமை முழுவதையும் சாஸ்திரங்களினூராய்ச்சியினால் அளவிட்டறிந்து பாடல் களாற் சொல்லவேண்டுமே யல்லது அளவிட்டறிவதற்குமுன் சொல்லவொண் ணாதே பென்றால் வேதங்களை யெல்லா மோதியுணர்ந்த பிரமனும் தேவரீருடைய நிலைமை முழுவதையுஞ் சொல்லுகிறேனென்று வாயைத்திறக்க வொண்ணது. ஆனால் அப்படி வேண்டுவதில்லை; புலவர்களெல்லாரும் தங்கள் புத்தியின் விசால மட்டும் வஞ்சகமின்றிச் சொல்லலாமென்றால், அடியேனுந் தெரிந்தமட்டிற் சொல்லலாம் அன்றோ. எ-று.

(கௌ)

தொல்லையமுனிபாற்கேட்டுச்சூதமா முனிவன்சொன்ன நல்லமுற் காதைதன்னைநான்றமிழ்வழிநடாத்தல் கொல்லுலையயிரவூசிகுருமணி குழித்தவாயின் மெல்லியபஞ்சி நூல்போம்விழுத்தகவுடையதம்மா.

(இ-புணா.) பழமையாகிய வியாதமுனிவரிடத்தில் கேட்டுப் பெருமை பொரு ந்திய சூதமுனிவர் முன்பு சொல்லிய பழைய நல்ல சிவசரித்திரத்தைப் பின்பு நான் தமிழினுற் சொல்லுதல் கொல்லனுலை முகத்தில் செய்யப்பட்ட கூர்மை யுள்ள ஊசியினால் துவாராஜ் செய்யப்பட்ட வழியில் மிருதுவாகிய பஞ்சநூல் துதைகின்ற மேன்மையைபுடையதாயிருக்கின்றது. எ-று.

அ

பிரமோத்தரகாண்டம்.

கொல்ல னுலையிற் செய்யப்பட்ட கூர்மையான ஊசிபுகுந்த துவாரம்
மெதுவாகிய தூல் துழையாதென்பது சுருத்து.

பற்றியவரவம்பாரார்முள்ளெண்ணூர்ப்பங்கந்தேரார்
பொற்றுணர்க்கைதசார்ந்துபொலிவெண்ணிமலர்கொள்வார்போ
உற்றுணர்வில்லென்செய்தபனுவலுஞ்ஞாநவோரார்
கற்றுணர்மார்தர்கொள்வர்கடவுடன்சரிதமென்றே.

(இ-புரா.) பாம்பிருக்குமென்று எண்ணாதவர்களாயும், முள்ளுகள் கைகளை
தைக்குமேயென நினைத்தவர்களாயும், சேற்றிலிருக்கின்றதே யென்று யே
யாதவர்களாயும், வாசனையின் மிகுதியைக்கருதிப் பொன்னிறமுள்ள கொத்
தையுடைய செந்தாமையினிடத்துச் சென்று அதன் மலரைப் பறிப்பவர்போ
அறிவில்லாதயான் செய்தபாடலினிடத்துக் குற்றங்களை யெண்ணி நீக்கவிடாப
கற்றுணர்ந்த முன்னோர்கள் இது சிவசரிதமென்று மனம் பொருந்தி ஏற்ற
கொள்வார்கள், எ-று. ஏகாரம் சிறப்புப் பொருள். உறுத - பொருந்தாத - கு
றங்கள். (கஉ)

சிறப்புப்பாயிரம்.

சுறவ் குதினாப்பெருங்கடல்சூழவனிபுரந்திகல்கடிந்துகவியைமாற்றி
மறந்திகழவிலங்கிலேவேவரதுங்கராமலீயன்மதுரைச்சங்கஞ்
சிறந்தவறுகாற்பீடந்தனிப்பிரமோத்தரகாண்டந்தென்சொலாங்கி
யறந்தழைக்குங்கவிஞர்செவிக்காரமுதமாகவரக்கேற்றினோன்.

(இ-புரா.) ஒலிக்காநின்ற அலையையுடைய பெரியதாகிய சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த
இவ்வலகத்தைக்காத்துப் பகைவரைப் போர்முகத்தில்தென்று (பாவங்களை
நீக்கி) வீரம்விளங்கப் பிரகாசிக்கும் தகட்டுவடிவாகிய வேலெந்திய வரதுங்க
ராமபாண்டியமகாராசன் பிரமோத்தரகாண்டத்தைத் தமிழாற்செய்து இயற்
றமிழ்பயின்ற மதுரைச்சங்கத்தில் சிறப்புற்றிருக்கும் அறுகாற்பீடத்திருந்து
தருமகுணமிகுந்த புலவர்கள் காதுகளுக்குக் கிடைப்பதற்கரிய அமுதம்போல
மதுரிக்கும்படி அரங்கேற்றினான், எ-று.

முதற்சங்கம் இடைச்சங்கம் கடைச்சங்கம் என சங்கம் மூன்றாம், இவை
களில் சிறந்த அனேக வித்துவான்களெல்லாம் அமைந்துள்ளார். (கங்)

பாயிரமுற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மு த ல ர வ து

பஞ்சாக்ஷரமகிமைபுரைத்த அத்தியாயம்.

வேதபாரகர்முனிவரர்வேள்வியாங்கிபற்றப்
போதினான்முகத்திறையுனாசென்னியிற்புனையாச்
சீதவார்பொழினைமிசாரணியத்தைச்சேர்த்தாங்
காதிவேள்வியைவிதிமுறையியற்றுவானமைந்தார்.

(இ-புரை.) வேதபாரகராகிய முனிவர்கள் வேள்விசெய்ய விரும்பித் தாம
ராப்பூவிலிருக்கும் காங்குமுகங்கனையுடைய பிரமதேவனுடைய உத்தாரத்தைச்
1ரசில் ஏற்றுக்கொண்டு, கைமிசாரணிய மென்னும் குளிர்ச்சிபொருந்தி மேலு
ர்த்தபொழிலிடத்தைச்சேர்த்து, அவ்விடத்தில் வேதவிதியாற்செவயாகமொன்று
1செய்யத்தொடங்கினார்கள். ஏ-து. முதலிலிருக்கும் ஆங்கு-அசை. (க)

ஆயகாலேயிற்புராணமீரோன்பதுமறைந்த
தூயமாதவச்சூதமா முனிவந்துதோன்ற
ஏயமாதவர்முனிவனுக்கிருக்கையீந்தெமக்கு
நேயமாகிவகதைநிகழ்த்துதியென்றார்.

(இ - புரை.) அவர்கள் வேள்விசெய்துகொண் டிருக்கும்போது பதினெண்
புராணங்களையும் முனிவர்களுக்கெடுத்துச் சொன்ன பரிசுத்தமானபெருமை
பொருந்திய தவமுள்ளகுதமுனிவர்வந்துதோன்ற அவ்விடத்திலிருந்தமுனிவர்கள்
ஆவருக்கு ஆசனங்கொடுத்து வீற்றிருக்கச்செய்து எங்களுக்கு அன்பைவிளைவிப்ப
நாகிய சிவகதையைபருளிச்செய்யுஞ் சுவாமீ யென்றார்கள். ஏ-து. ஆகிய என்பது
ஆய எனவாயிற்று.

பதினெண்புராணங்களாவன:—மச்சியம்-சூர்மம்-வராகம்-வாமனம் - பிர
ம்-வைணவம்-பாகவதம்-சைவம்-இலிங்கம்-பௌடிகம்-நாரதீயம்-காருடம்-பிர
கைவர்த்தம் - கார்த்தம்-மார்க்கண்டேயம்-ஆக்கினேயம்-பிரமாண்டம்-பதுமம்-
ன்பவைகளாம். தாங்கள் சைவர்கள் என்பது தோன்ற “நேயமாகிவகதை”
ன்றனர். (உ)

நன்றுநன்றுநீர்மொழித்தநானிலத்தவர்போற்
பொன்றேறொன்றுதலொழிவிலாத் தேவரைப்போற்றல்
அன்றிநாயகன்காதையைவிரும்பினீரதனுள்
ஒன்றுகேட்பினுமதன்பயனளவையாருரைப்பார்.

(இ-புணா.) முனிவர்களே? நீங்கள் சொல்லியவார்த்தை மிகவுயர்ந்து, பவும் நன்று, இவ்வுலகத்திலிருப்பவர்கள்போல இறப்பதும் பிறப்பதும் ஒழிய. மற்றைத்தேவர்களைப் போற்றுதல்செய்யாமல், ஆதியந்தமில்லாத பரமசிவ சரித்திரத்தைக்கேட்க விரும்பினீர்கள், அந்தச் சிவசரித்திரம் அநந்தமா அதனுள் ஒரு சரித்திரங் கேட்டாலும், அதனால் வரும் பயனில்வனவென்று உளையிட்டுச் சொல்லுவார்கள். எ-து.

நன்றுநன்றென இரட்டித்தது மிகுதிதோன்ற. நானிலம் நெய்தல், முல் குறிஞ்சி, மருதம், மனித சஞ்சாரமில்லாததாம் பாலைநிலம் நீக்கப்பட்டது.

ஆசில்சீர்க்கதைபற்பலவறைந்தன மினியாம்
பேசுநன்கதைபிஞ்ஞகன்றிருவுருவான
மாசிலஞ்செழுத்தடைவுசொன்மான்மியமுதலா
யீசனன்கதைகேட்பதேயறமென்பதிறு.

(இ-புணா.) குற்றமில்லாத புழுமுடைய அநந்தமாகிய சரித்திரங்களை உருக்கு முன்னஞ்சொன்னோம். இப்பொழுது நாம் உங்களுக்குச் சொல்ல நல்லசரித்திரமாவது, பரமசிவனுடைய திருவுருவமாகிய பருதகன்ற பஞ்சாகு; த்தின் முறைமையைச் சொல்லுகின்ற மான்மிய முதலாகப் பரமசிவனது நல் சரித்திரத்தைக்கேட்பதே அறமென்று சொல்லுவதிறுக. எ-து.

இந்தசேகரன்னுனமுஞ்சிவநிசியியல்பும்
பந்தந்திர்பிரதோடத்தின்பூசையின்பலனும்
வந்தனைக்குறுசோமவாரத்தின்மான்மியமும்
அந்தமாதியிலாதவனாடியவர்திறமும்.

(இ-புணா.) சந்திரசேகரனாகிய பரமசிவன் வீற்றிருக்கும் ஸ்தலமானிடமும், சிவராத்திரி மான்மியமும், பாசபந்தத்தை நீக்குகின்ற சனிப்பிரதோ பூசையினால் வரும் பலனும், ஆராதனைக்குரிய சோமவார விரதமான்மியமு ஆதியந்தமில்லாத பரமசிவனுடைய அடியவர் மான்மியமும். எ-து.

பிரதோஷம் என்பது இராத்திரியின்முன்காலம்; அது அஸ்தமிப்பது முன் (நட) நாழிகையும், அஸ்தமித்தபின் (நட) நாழிகையுமுள்ள காலமாக.

தெரிவருஞ்சிவகவசமுந்பூதியின்செயலும்
புரியும்பத்தியினியதிசெய்பூசனைப்பொலிவும்
ஒருவுகற்பினள் பழியகற்றுமாமகேச்சுரமும்
அரனெனத்தகுமக்கமாமணியினதடைவும்.

(இ - புணா.) எளிதாக அறிதற்கரிய சிவகவசமான்மியமும், விபூதிமான்பமும், விரும்புகின்றபத்தியினால் நியதியாகச்செய்கின்ற சிவபூசமான்மியமு

கற்புநீக்கியவளுடைய பழிநீக்கிய உமாமகேசுவரவிரத மான்மியமும், சிவனென்றே சொல்லத்தக்க பெருமைபொருந்திய உருத்திராக்கமணியின் மான்மியமும். எ-று.

(ஈ)

வேதநான்கினும்விளங்குசீருருத்திரவீறும்
ஒதுகேனிலைவகேண்மின்களெனத்தொகுத்துநாயா
ஆதியஞ்செழுத்தமைவருமான்மியமுதலாக்
சூதமா முனிமுனிவர்முன்வகுத்தனன்சொன்னார்.

(இ-புணா.) நான்கு வேதங்களாலும் சொல்லப்படுகிற சிறந்த உருத்திரமான்மியமுஞ் சொல்லுகின்றேன், இந்தச்சரித்திரங்களைக் கேளுங்களென்று தொகுத்துச் சொல்லிப் பின்பு வாக்குக்கடங்காத சிவசொருபமாகிய பஞ்சாக்கூரமான்மியமுதலாகச் சூதமா முனிவரானவர் கையிசாரணியமுனிவர்களுக்கு வகுத்துச் சொன்னார். எ-று.

(எ)

தவங்கள்வேள்விகண்முதலவாந்தருமவேள்விகளில்
அவங்கணீக்குமெய்ஞ்ஞானமாவேள்வியேயதிகம்
பவங்கணீக்குமவ்வேள்வியின்பாற்படுசெபமாஞ்
சிவங்கலப்புறுமந்திரவேள்வியைச்செப்பின்.

(இ-புணா.) தவங்கள் வேள்விகள் முதலாகிய தருமவேள்விகளில் (பிறவிக்குக் காரணமாகிய) பயனில்லாதமுயற்சிகளை நீக்கத்தக்க பெருமையுள்ள மெய்ஞ்ஞான வேள்விகளே அதிகம்; செனனங்களை நீக்குகின்ற அந்தவேள்விகளை யடுத்த செபமாகிய மங்கலம்பொருந்திய மந்திரவேள்வியைச் சொன்னார். எ-று.

முக்கனையகன்மாருண்முதல்வனமதுபோற்
றக்கமந்திரமெவற்றினுத்தலைமையைந்தெழுத்தே
தொக்கநான்மறைப்பிரணவமாதியாத்தொடங்கி
யொக்கவோதியேபரகதியளப்பிலருற்றார்.

(இ - புணா.) திரிநேத்திரங்களையுடையபரமசிவன் தேவர்களுக்குள் தலைவராம்; அதுபோல் தகுதியுள்ள எல்லாமந்திரங்களிலும் பஞ்சாக்கூரமே முதன்மையாம்; (இந்தப் பஞ்சாக்கூரத்தை) வியாசமுனிவரால் நான்காகத்தொகுக்கப்பட்டவேதங்களிற் சொல்லப்படுகிற பிரணவமாதியாகத் தொடங்கிச் சேர்த்தோதி அனந்தம்பேர் மோகூடமடைந்தார்கள். எ - று. ஏகாரம் தேற்றப்பொருள். (ஈ)

இன்னமந்திரத்தோரொழுத்தின்பயனெல்லே
யன்னவூர்தியுந்திருமறுமார்பனுமறியார்
முன்னேநான்மறைதனித்தனிமொழிவறுமிதுவே
மன்னியெங்கணுஞ்சிவன்றிருவுருவமாய்வயங்கும்.

(இ - புறா.) இத்தன்மையுள்ள பஞ்சாக்ஷரத்தில் ஒரு அக்ஷரத்தின் டயனள வினைப் பிரமதேவனும் திருமாலுமறியார்கள், பழமையாகிய நான்கு வேதங்களி லொவ்வொன்றுஞ் சொல்வது மித்தமந்திரத்தையே, இது அண்டபிண்டமெங்கும் நிலைபெற்றுப் பரமசிவத்தின் திருவுருவமாய்விளங்கும், எ-று.

ஐந்தெழுத்தினுண்ணெறிவினா மாருயிர்சென்று
சிந்தைகாணருஞ்சிவபதஞ்செறிந்திடுந்திறத்தால்
இந்தமந்திரநிலைபரப்பிரமமேயென்பர்
வந்தனைத்தொழிற்சச்சிதானந்தசின்மயத்தோர்

(இ - புறா.) இப்பஞ்சாக்ஷரத்தின் அதிகூட்சுமமுறையை (சுருமுன்னிலையில்) வினாவும் அழிவில்லாத வுயிரானதுசென்று மனதுக்கெட்டாத சிவபதத்தைச் செர்ந்திடுந் தன்மையால் இந்த மந்திரத்தினுண்மை பரப்பிரமமேயானமென்று வந்தனைத்தொழிலுடைய சச்சிதானந்த சின்மயர்களாகிய பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள், எ - று. வினுவென்பதன்றில் உம் தொகுத்தல் வீகாரம்.

சத்து, சித்து, ஜனந்தம், சின்மயம் என்னும் நான்கு பதத்தினுமுற்ற பெரியோர் என்றனர், (கக)

கருப்பயோனியிற்சுழிப்படுபவக்கடல்கடப்பப்
பொருப்பினெம்பிரானுயிர்க்கெலாம்புணையெனப்புசுன்ற
விருப்பஞான்வஞ்செழுத்தினையுளத்திடைவித்திற்
றருப்பைசுட்டிடுமேவள்வியேன்றானமேன்றவமேன்.

(இ - புறா.) கருத்தங்கும் என்பத்துநான்குலக்ஷ யோனிபேதமாகிய (இரு வினையென்னும்) சுழிபொருந்திய சென்னசாகரத்தைக் கடக்க உயிர்க்கெல்லாம், தெப்பமாக கயிலாயகிரியில் வீற்றிருக்கும் நங்கடவுளாகிய பரமசிவனருளிச்செய்த விருப்பமுள்ள ஞானமயமான பஞ்சாக்ஷரமென்னும் விதையை மனமென்கிறநிலத்தில் விதைத்தால் (மோக்ஷமாகிய பயனைத்தரும்) ஆதலால் தருப்பையைச்சுடும் வேள்வியேன் தானமேன் தவமேன் (வேண்டுவதில்லை.) எ - று.

வித்தின் எனக் கூறினமையால்-விதையும் நிலமுங் கூறப்பட்டன. விதைத்தலாவது தியானித்தல். ஆழ்ந்தநீரின் சுழியிலகப்பட்டது அம்பமாகிய துரும்பானாலும் அதனிடத்தில் சதா சுழன்றுசுழன்றுமுழவதுபோல சென்னசாகரத்திலகப்பட்ட ஆன்மாவானது அதினின்றும் நீங்குவது அருமை என்பதுதோன்ற “சுழிப்படுபவக்கடல்” என்றனர். (கஉ)

பருதிவந்தெழாவளவுநீடிருளெனப்பவமுஞ்
சுருதியஞ்செழுத்துணர்கலாநாளெல்லாந்தொடருங்

கருதினான் மறையந்தத் தும்வேதத்தின்கண் னுமும்
ஒருதனிப்பெருங்கடவுளஞ்செழுத்தலாதுளதோ.

(இ-புரா.) சூரியனுதயமாகாதவரையில் இருள் நீடித்திருப்பதுபோல, வேதத்திற்கொல்லுகிற பஞ்சாக்கூரத்தை யறியாதநாளெல்லாம் சென்னமானது நொடரும். எண்ணுமிடத்தில் வேதாந்தமாகிய உபநிடதத்திலும் வேதங்களினிடத்தும் ஒப்பற்ற பெருங்கடவுளாகிய பரமசிவனது பஞ்சாக்கூரமல்லது வேறென்னுண்டோ (இல்லை). எ - று.

புண்ணியத்துக்குமுன் பாவநில்லாதென்பதுதோன்ற “பருதிமுன்னிருள்” என்றனர். (கங்.)

முத்தினன்னெறிக்கொரு துணை மோகவாரிதிக்கு
வைத்தசெஞ்சிகைவடவனல்வினை வனத்திற்குப்
பொத்திறுங்குவெங்கதழெரிபுனை மதிக்கண்ணி
யத்தெனநையஞ்செழுத்திதுகடைப்பிடித்தறிவிர்

(இ-புரா.) திங்களாகிய மாலையைத்தரித்த அத்தனாகிய எம்மையனது பஞ்சாக்கூரமானது நல்ல மோகவழிக்கு ஒப்பற்றதுணையாம். மோகமாகிய சமுத்திரத்துக்கு அமைத்துவைத்த சிவந்தசுவாலையையுடைய வடவாழகாக் கினியாம். இருவினையாகிய வனத்திற்கு வியாபித்துக்கொண்டு மிகுந்த வேகமாக எரிக்காரின்ற வெப்பமுள்ளதீயாம். இத்தனைத் தெளிவாகக் கொண்டதிவீர்கள். எ - று.

வடவாழகாக்கினியானது பெட்டைக்குதியின் முகம்போல் உருவமுள்ளதாகச் சமுத்திரத்தினிடத்திலிருந்துகொண்டு அதில் நீர் அதிகரிக்காத வண்ணம் சுவறச்செய்வதாகிய அக்கினியாம். (கசு)

ஊனநீக்கியசிவமுன்னர்நமவினையுரைக்கின்
ஞானமெய்திடுமனைவர்க்குநம்பனாரயக்குந்
தானமெய்திநற்குரவராற்பெற்றவர்தங்கட்
கானசித்தியுமுத்தியுமக்கணத்தாமால்.

(இ-புரா.) மும்மலங்களையும் நீக்கிய சிவ என்பதன்முன் நம என்பதைச் சேர்த்துச் செபித்தால் அவர்களுக்கெல்லாம் ஞானபாதங்கிடைக்கும். பரமசிவன் விரும்பித் (திருக்கோவில்கொண்டுவீற்றிராரின்ற) ஆலயத்திற்கென்று நல்ல குருவினால் உபதேசஞ்செய்துகொள்ளப்பெற்றவர்களுக்கு விரும்பியவைகளையெல்லாங்கொடுக்கத்தக்கதான அஷ்டமாசித்திகளும், மோகமும், அப்பொழுதே கிடைக்கும். எ-று. ஆல்-அசை. (கரு)

வேறு.

தாதவிழ்க்குக்கையஞ்சடி லகாயகன்
ஆதியின வின்றநல்லஞ்செழுத்தையு

மேதகுசுவனா லுணர்ந்தோர்வேந்தன றுன்
நீதறுத் துய்ந்தமைசெப்புவாமரோ.

(இ-புணா.) மகரத்தத்தோடுமலர்ந்த கொன்றைப்பூமாலையணிந்த சடாமகு
டத்தையுடைய பரமசிவன் ஆதியில்அருளிச்செய்த நல்ல அஞ்செழுத்தையு
மேன்மைபொருந்திய குருவினாலறிந்து, ஒருராசனானவன் பாவங்களைநீக்கி
கடைத்தேறியசரித்திரத்தை யாம் சொல்லுகிறோம் (என்று சூதமுனிவர்
சொல்லுகின்றார்) எ-று. அரோ-அகச.

மகரத்தம் என்பது புட்பத்திடத்துத்தங்கிய ஒருவித பொடியாம். (௧௬)

தேங்குபேராழியுந்திகிரிக்குன்றுமொத்
தோங்குநீரகழியொடுயருமுதெயில்
பாங்கர்குழ்மதுரையம்பதிக்குமன்னவன்
வாங்குவிலெதுகுலமரபிற்றேன்றினான்

(இ-புணா.) நிறைந்துள்ள பெரும்புறக்கடலையும் சக்ரவாளகிரியையுமொத்
துமிசூந்த நீரையுடைய அகழியுடன் உயர்ந்த பழமையாகிய மதினானது புறத்
தில் சூழ்ந்திருக்கும்படியாகிய அழகிய மதுமாநகரத்துக்கிறைவன்போர்முகத்
தில்வளைக்கும் வில்லையுடைய எதுகுலமரபிற் பிறந்தவன். எ-று.

தியங்கு என்பது எதுகை நோக்கி தேங்கென மருவியது. இங்கு “மதுரை”
பென்றது வடமதுரையை. (௧௭)

வடுவிலாப்பெரும்புகழ்வயங்கவையகத்
திடுபெயர்த்தசாருகனென்னுமாண்பிறான்
ரெடுகெழற்றாளினான்புலவுச்சேரரிவேல்
அடுகடற்றாணையானாள்மொய்ம்பினான்.

(இ - புணா.) சூற்றமில்லாத பெரிய புகழானது உலகமெங்கும்விளங்கத்
தசாருகனென்றுசொல்லப்பட்ட பெயர்கொண்ட மாட்சியையுடையவன், வீரக
ண்டையணிந்தகாலையுடையவன், பகைவருடலின்உதிரத்தில் தோயத்தக்கவே
லால் எதிர்த்தவரைக்கொல்லுகிற சமுத்திரம்போன்றசேனையையுடையவன், சிங்
கத்தை யொத்த பலமுள்ளவன். எ-று. (௧௮)

நாளினின்மனுமுறைநடாத்துமாணையான்
வாளினிற்றெவ்வர்தம்வலியைமாற்றிடுனான்
ரோளினில்வகைகளைத்துளக்குமாற்றலான்
வேளினின்வனப்பினுற்றவத்தின்மேன்மையான்.

(இ - புணா.) தன்காலத்தில் மனுமுறைதவறுதபடி. நீதிசெலுத்திய ஆக்களை
யுள்ளவன், தன்கைவாளினால் பகைவருடையபலங்களை யொடுக்கினவன், தன்

தோள்களால் மலைகளையசைக்கத்தக்க பராக்கிரமத்தையுடையவன், மன்மதனையொத்த அழகுள்ளவன், தவத்திலு மென்மைபொருந்தியவன். எ-று. (கக)

இத்தகைமன்னவனின் நிலா நகை
முத்தணி முகிழ்முலைமுளரிவாண்முகம்
கொத்தலர்நறுங்குழற்கோதைவேல்விழி
மெய்த்தவக்கொடியினை விதியின்வேட்டநாள்.

(இ - புரை.) இப்படிப்பட்ட பெருமையுள்ள அரசனாவன், நிலவினது இளங்கிதாப்பரப்புகின்ற ஒளிபொருந்திய முத்துமாலையணிந்த தாமரையரும்பையொத்த தனங்களையும், செந்தாமரையலர்போன்ற ஒளிபொருந்திய முகத்தையும், கொத்துகளாகியமலர்க்ளையணிந்த வாசனைபொருந்திய அளகத்தையும், வெற்றிமாலையணிந்த வேல்போன்ற கண்களையுமுடைய உண்மையாகிய தவத்தினுல்பிறந்த ஒருகண்ணிகையை வேதவிதிப்படி விவாகஞ்செய்துகொண்ட நாளில். எ - று. (உ௦)

நல்கிய தூம முநானத்தீபமு
மல்கியமணவறைமலர்பெய்பாயலிற்
பல்கியவிருப்பினுள்வளைக்கைகபற்றலும்
ஶல்கியகொடியினிலொதுங்கிக்கூறுவாள்.

(இ - புரை.) தாதுகளாலூட்டப்பட்ட அகிற்புகையும், கஸ்தூரிச்சேர்த்த தீபமும், நிறைந்துள்ள மணவறையுள், மலர்கள் பரப்பிய சயனத்திலிருந்து கொண்டு, மிகுந்தவிருப்பமுள்ளவனாகி வளையணிந்ததகையப்பற்றவும், அவள் அசைகின்ற பூங்கொடிபோலப்பின்னொதுங்கிச் சொல்லுகின்றாள். (உக)

நின்னெடுத்தோள்வரைஞெழுங்கப்புல்லுதற்
குன்னருங்காதலென்னுளத்தின்றாதலான்
மன்னகேளொருதலைக்காமமன்னினார்
கின்னலேயன்றிமற்றின்பமில்லையே.

(இ - புரை.) உன்னுடைய மலையொத்தபுயங்களை அழைத்தபுல்லுதற்கு நினைத்தற்கருமையாகிய ஆசையானது என்மனதிலில்லை, ஆகையினால் மன்னவனே கேளு, ஒருதலைக்காமத்தைப் பொருத்தினவர்களுக்குத் துன்பமுண்டாகுமெயன்றி இன்பமுண்டாவதில்லை. எ - று. மற்று-அசைநிலை. ஏ-ஈற்றசை.

காமமிருவரிடத்தும் சமமாகத்தானே இருக்கவேண்டுமென்பதுதோன்ற “உன்னருங்காதலென்னுளத்து” என்றனள். மன்ன என்பது அண்மைவிளி. ஒருதலைக்காமம் என்பது - ஒருவரிடத்துண்டான ஆசை. ஈண்டு அரசனிடத்து மாத்திரமுண்டானமையால் “ஒருதலைக்காம” என்னப்பட்டது. (உ௦)

சிந்தைவேறாபினூர்பினிசிற்றேப்பினூர்
புத்தியின்விருப்பிலார்விரதம்பூண்டினார்
உந்தியிற்கருவினொருவுழப்பினூர்
முந்துறுவியினுன்முயங்கம்பாலரோ.

(இ - புரா.) மனதுவேறாகிய மாதர்களும், வியாதியினால்வருந்திய மாதர்களும், உள்ளத்தில் விருப்பமில்லாத மாதர்களும், விரதங்கொண்டிருக்கு மாதர்களும், வயிற்றிற் கருப்பமுள்ள மாதர்களும், சூதநீங்கிய மாதர்களும், முந்துகின்ற பலாத்காரத்தினால் அணையுந்தன்மையை உடையவர்களல்லர் எ - று. ஓகாரம் எதிர்மறை. (உரு)

கயங்கெழுநறுமலர்கயங்குறாவகை
பயங்கெழுதேனுக்கரும்பின் பான்மைபோல்
வயங்கிழைமகளிராமனந்திருத்தியே
முயங்கினர்க்கன்றிமற்றின்பமுற்றுமோ

(இ-புரா.) தடாகங்களிற் பொருந்திய வாசனையுள்ள மலர்கள் கசங்காமல் வண்டுகள் தங்களுக்குப் பிரயோசனமாயுள்ள தேனைக் காலமறிந்துண்ணுந் தன்மைபோல் விளங்குகின்ற ஆபரணங்கனையணிந்த தங்கட்குரிய மனைவிகளுடைய மனதைத்திருத்திப் புணர்ந்தவர்க்கல்லது இன்பமுண்டாகுமோ உண்டாகாது. எ-று. மற்று - அசைநிலை. (உச)

என்றவள்கூறலுமெழுந்தகாமநோய்
தன்றலைமீக்கொளத்தாங்கலாதவன்
குன்றெனவிங்கியகுவவுத்தோளினாற்
பொன்றிகழ்வனமுலைவலிதிற்புல்லினான்.

(இ-புரா.) என்வன்சொல்லவும், தன்மனத்துண்டாகிய காமநோயானது தலைமட்டுமேறுதலால், அந்தக்காமத்தைச் சகிக்கமாட்டாதவனாய், அவ்வரசனை வன்மலைபோல உயர்ந்த திரண்ட தந்தோள்களால் அவனுடைய பொன்னிறமுள்ளதாய்விளங்குகின்ற அழகியதனங்களை வலிவில் புல்லினான். எ-று. (உரு)

புல்லியகாலையிற்பொறுதுமாதவ
மெல்லியல்குளிர்தளிர்மேனிவெம்பியே
கொல்லுலையழல்புகக்கொளுந்திரும்புபோல்
வல்லழலிறைத்ததுமகிணன்மேனிமேல்.

(இ-புரா.) அப்படிபுல்லியகாலத்தில் பொறுமல் மாதவத்தையுடைய அந்த மாதின் குளிர்த்தளிர்மேனிபோன்றமேனியானது, வெதும்பிக் கருமானலைக்களத்திற் சேர்ந்ததினால் அக்கினியமாய்ச்சுடுகின்ற இரும்புபோல் கணவன்மேனியேல் மிகுந்தவெப்பமுள்ள தீயையிறைத்தது. எ-று. (உச)

சாந்தமும்பொரிந்த துதாமந்தீந்தது
தோய்த்தொளிராரமுஞ்சுண்ணமானதால்
எந்தலும்வெருவிமெய்யிறுகப்புல்லிய
நாந்தகத்தடக்கைகண்டுங்கிவாங்கினான்.

(இ - புரை.) அந்தவெப்பத்தினால் அரசன்மாற்பிலணிந்திருந்த சந்தனக் குழம்பும்பொரிந்ததிர்ந்தது, பூமாலையுங்கருகியது, அணியப்பட்ட டொளிர்கின்ற முத்துமாலையும்நீருகியது, (இவைகளெல்லாமிப்படியானதினால்), அந்தஅரசன் பயந்து தன்மனைவிமேனியை யிறுகப்புல்லிய வாள்பிடிக்கும் ரீண்டகைகள் நடுங்கி வாங்கிக்கொண்டான். எ-று. ஆல்-அசை. (உ௭)

வாங்கியமன்னவன்மாதைகோக்கிநின்
தேங்கமழ்தளிர் புரைசெய்யமேனியின்
ஒங்கமழல்வெதுப்பவென்னுடலம்வெந்ததால்
ஈங்கிதனிமித்தம்யாதெனவினாவினான்.

(இ-புரை.) கைகளைவாங்கிக்கொண்ட மன்னவனுனவன், தன்மனைவியைப் பார்த்து, வாசனைகமழ்கின்ற செந்தளிநாயொத்த உன்னுடைய செவ்விதாகிய மேனியிலிருந்துண்டாகிய மிகுந்ததீயானதுசுட, என்னுடல்வெந்தது; இஃது டையகாரண மென்னென்றுவினாவினான். எ-று. ஆல்-அசை.

இங்கு தளிர் என்றது, மான்மளினா. (உ௮)

ஆயிழைமுறுவலித்தரசுகேள்பவ
மாயிருடெறுந்துருவாசரீசனார்
நேயவஞ்செழுத்தினைநிழ்த்தலால்வ்ணை
போயதென்னுடலமும்புனிதமாயதே.

(இ - புரை.) அழகுள்ளதாகச்செய்யப்பட்ட ஆபரணங்களணிந்த அந்த மாத நகைத்து ராசாவேகேளும், பிறவிக்கேதுவாகிய பெருமையுள்ள ஆணவமல இருளைக்கெடுத்த தூருவாசமுனிவரானவர் பரமசிவன் அன்புறத்தக்க பஞ்சாக்கூரத்தை எனக்குபதேசித்ததினால், இருவினையும்நீங்கியது; என்னுடலும் பரிசுயது. எ-று. ஏ-அசை. அரசு, அண்மைவிளி. (உ௯)

புண்ணியம்பாவத்தைப்பொருந்தலின் நிது
திண்ணமிப்புனிதமாஞ்செய்யமேனியை
யண்ணலஞ்செழுத்தினையறியலாததின்
தண்ணியம்மனியாற்றமுலறபாலையா.

(இ-புரா.) புண்ணியமானதுபாவத்தைச்சேராது; இதுநிச்சயம்; ¹ஆதலால்) புனிதமாகிய இந்த நல்லவுடலைப் பரமசிவனுடைய பஞ்சாக்ஷரத்தையறியாத வும்முடைய குளிர்ச்சிபொருந்திய மேனியால் நீர்தழுவுத்தக்கவரோ எ-று. (1)

இந்நிலைவிரைந்துநீயிறைவன் மந்திர
நின்னுடைச்செவிப்புலநிறைத்துத்தாய்மையாய்ப்
பின்னரென்மெய்நலம்பெறுதியென்றனள்
அன்ன மந்திரமெனக்கருளென்றோதினான்.

(இ - புரா.) நீர் இப்பொழுதே வினாவாகப் பரமசிவனுடையபஞ்சாக்ஷரத் தை, உம்முடையகாதிலிடத்தில் உபதேசஞ்செய்யப் பெற்றுக்கொண்டு, பரிசு த்தமாகி, அதன்பின்பு, என்மெய்வின்புத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுமென்று சொன் னாள். (அப்படியானால்), அந்தமந்திரத்தை நீயெனக்குபதேசஞ் செய்யென்று சொன்னான். எ-று. (ஙக)

மாதர்பான்மெய்ம்மொழிமகிழ்நர்கேட்பது
நீதியன்றானருணிறைந்ததேசிகள்
மேதகுக்கர்பால்விழைவினாற்பெறப்
போதுகவென்றனள்பொருந்தினாரோ.

(இ - புரா.) கணவர்கள் தங்கள்மனைவியரிடத்தில் உண்மையானமந்திரோ பதேசம் பெற்றுக்கொள்வதுநீதியல்லவே! சிவனதுகிருபையைப் பூரணமாகப்பெ ற்றுள்ள குருவாகிய மேன்மைபொருந்திய கர்க்கமுனிவரிடத்தில் விருப்பமுடன் பெற்றுக்கொள்ள நீர் என்னுடன் வாருமென்றாள். (அவ்வரசன்) அதற்குச் சம்ம தித்தான். எ-று. அரோ-அசை. (ஙஉ)

குரவவார்குழலொடுங்கொழுநனக்கணந்
திரைபுனர்பமுனையந்தீரமெய்தியே
வரைமுனிகர்க்கர்தாள்வணங்கிவந்தவா
றுரைசெய்துபின் னுமோருரைவிளம்பினான்.

(இ-புரா.) குரவம்பூவணிந்த நீட்சியாகிய அளகத்தையுடைய தன்மனைவி யோடும் கணவனுனவன், அப்போதே அலைகள்மோதுகின்ற அழகிய யமுனைநதி யின்கரையிலடைந்து, சீரோஷ்டம்பொருந்திய கர்க்கமுனிவருடைய பாதங்களைப் பணிந்து, தான் வந்தகாரியத்தைச்சொல்லிப் பின்னுமொருவார்த்தை சொல்லு
எ - று.

யமுனைநதியானது சமுத்திரம்போலகன்று விசாலித்தது என்பதுதோன்ற
“தினாபுணர்” என்றனர். (ஙங)

மருளுபவக்கடரூழும்வஞ்சனை
யருடருமஞ்செழுத்தம்பியாகநீ
தெருடருதேசிகமுத்தத்தீரமேல்
இருளறவேற்றுதியென்னவேத்தினுன்.

(இ-புரா.) தெளிவைத்தருகின்ற குருவே? (யாவரும்) மயங்கத்தக்கதாகிய சென்னசாகரத்தில் முழுதியிராநின்ற பாலியாகிய அடியேனை, அருளைத்தருகின்ற பஞ்சாக்கிரமான்னு தெப்பமாகும்வண்ணம் (உபதேசித்து), மயக்கந்தீரும் படிச்செய்வித்து மோகூடாகிய கரையிலேற்றுகென்று துதிசெய்தான். எ-று. (1)

அம்முனிநிருபன்மேலருளுநோக்குடன்
எம்மையாளிறைவனையுளத்திருத்தியே
செம்மலர்சிவகரஞ்சென்னிசேர்த்துபு
மெய்ம்மையஞ்செழுத்தையும்விதியிடுகிறினுன்.

(இ-புரா.) அந்த முனிவரானவர் அரசனிடத்தில் கிருபைசெய்யும் நோக்கத் துடன், நம்மையாட்கொள்ளும் பரமசிவனை யிருதயத்தில்தியானித்துச் செந் தாமரைமலர்போன்ற தம்முடைய நல்லகையை அவன்சிரசில்வைத்து, உண் மையாகிய ஐந்தெழுத்தையும் விதிப்படி உபதேசித்தார். எ-று. (சுரு)

வேறு.

ஓகைபுரிதேசிகனுரைத்தபொருள்கொண்ட
வாகைவடிவேலிறைமயிர்க்குழிகணினும்
வேகவினையாவையும்விரைந்துசுதகோடிக்
காகவுருவாய்மிசைபறந்தனகரிந்த.

(இ-புரா.) சந்தோஷத்தைச் செய்கின்ற தேசிகராகிய கர்க்கமுனிவருபதே சித்த பஞ்சாக்கிரத்தைப்பெற்றுக்கொண்ட வெற்றிபொருத்திய வடிவேலையுடைய அந்தஅரசனுடைய ரோமத்துவாரங்களினின்றும், கடுமையுள்ளவினைகளெல் லாம் தூறுகோடிகாக்கைருபமாய் மேலெழுந்து பறந்துகரிந்தனாகள் எ-று.

இங்கு தூறுகோடியென்றது, அநேகக்கோடியை, புண்ணியத்திற்கு முன் பாவமானது பஞ்சாய்ப்பறக்கு மென்பது இதனும் பெறப்பட்டது. (நசு)

மேனியினெழுங்கொடிகள்வெந்துவிழல்கண்ட
மானவடிவேலரசர்மன்னவன்வணங்கி
பூனுடலினிக்கொடிகளுற்றெழலெனீராய்ப்
போனதெவனென்னமுனிபுகவனுரைத்தான்.

(இ-புரா.) தன்னுடலினின்று மேலெழுந்த காக்கைகள் வெந்துவிழுவதைக் கண்ட பெருமைபொருத்திய வடித்தவேலையுடைய அரசர்க்கரசனுடன் வன் னங்கி அடியேனுடைய ஊன்சம்பந்தமாகியசரீரத்தினின்று மிந்தக்காகங்கள்

உண்டாகுமேலெழுந்த காரணமென்ன? அவைகள் நீரூய்ப்போன காரணமென்ன வென்று வினாவ, முனிசொஷ்டராகிய காக்கர் சொல்லுகின்றார். எ-று. (௩௭)

நல்வினையுழந்துபலநல் லுருவெடுத்தும்
அல்வினையுழந்துபலவல்ல லுருவுற்றும்
தொல்வினையுடர்ந்துதருகுழ்பிறவியென்னும்
வல்வினையொழித்தனையிம்மந்திரநலத்தால்

(இ-புரா.) நல்வினையைச்செய்து பலவாகிய நல்லுருவெடுத்தும், தீவினையைச்செய்து துன்பமனுபவிக்கத்தக்க பல தீயவுருவெடுத்தும், பழையவினையாகிய சஞ்சித்ததொடர்ந்துதருவதால், சமுலுகின்றபிறப்பாகிய வலியவினையை இரந்தப் பஞ்சாக்ஷரத்தினன்மையால் ஒழித்தாய். எ-று

ஊழ்வினைக்கிடனாய் சனனம் உண்டென்றனர். (௩௮)

ஒழிந்தவினைகாகவ லுருக்கொடுனின்றும்
எழுந்தெனவருந்தொடர்பிலாதவைகணீராய்
விழுந்தனவருந்த லுளம்வென்றிபுனைவேலோய்
செழுந்திருவெழுத்தினிலைசெப்பவெளிதன்றே.

(இ - புரா.) வெற்றிகொண்ட வேலாயுத்தையுடைய அரசனே? ஒழிந்த வினைகள், உன்னுடலினின்றும் வலியகாகருபங்கொண்டெழுந்து இனி தொடருந்தொடர்ச்சியில்லாமையினால், வெந்துநீராய்விழுந்தனாக. நீ மனம்வருந்தாதே மென்மையுள்ளபஞ்சாக்ஷரத்தி நிலைமைசொல்லவெளிதல்ல. எ - று. ஏ-அசை. பாவமானது கரிய வுருவென்பதுதோன்ற “காகவுரு” என்றனர். (௩௯)

கண்டனைவினைந்தபடி காமாநகரிற்போய்
ஒண்டொடியுநீயுநலனுண்டெல்லாழிந்தால்
அண்டர்பதம்யாவையுமடைந்தவைதுறந்து
தெண்டினைவிடத்தைதுகர்செம்மலடிசேர்வீர்.

(இ-புரா.) அரசனே? நடந்தகாரியங்களையெல்லாங்கண்டனையல்லவா இனி நீயுமுன்மனைவியும் அழகிநகரத்திற்போய் இன்பமனுபவித்துக் கொண்டிருந்து இந்தச்சீரமொழிந்தால் பின்பு முறையே தேவர்பதவிகளையடைந்து (அவைகளிலுள்ள இன்பங்களையும்னுபவித்து), அவைகளையும்நீங்கித் தெளிவானஅலைகளையுடைய சமுத்திரத்திலுண்டாகிய விஷத்தையுண்டபரமசிவனுடைய திருவடி களைச் சேர்வீர்கள். — எ - று. (௪0)

என்றவனியம்ப லுமெழுந்துவடிவேலோன்
குன்றனையமாடமணிகோனகரமெய்தித்

தன் றுணைவியின்னலறு கர்ந்துடறணப்ப

மன்றன்மனைபோமிரன்ணர்ப்பதமடைந்தான்,

(இ-புரை.) இப்படியாகக் கர்க்கமுனிவர் சொன்னமாத் திரத்தில் உடித்தவே லையுடைய அவ்வரசனானவன் எழுந்து மகமேறையையொத்த வீடுகளுள்ள சிறப்பு ப்பொருந்திய நகரத்திற்சேர்ந்து, தன்மனைவியினிடத்தில் இனிதாகிய இன்பமனு பவித்து, உடலநீங்க, விவாகஞ்செய்துகொண்ட அம்மனைவியுடன் பரமசிவன் வீற்றிராநின்ற சிவலோகஞ் சேர்ந்தான். எ-று. (சுக)

வேறு.

மன்னுயிர்க்குயிரா மீசன்வடிவெனுமஞ்செழுத்தின்
தன்னிலையறிந்தவாறுசாற்றினென்னென்ற
பின்னரேதலத்தின்வீறுஞ்சிவநிசிப்பிடுஞ்சொல்வேன்
தொன்னெறிமுனிவர்கேண்மினென்றனஞ்சுதன்சொன்னான்.

(இ - புரை.) நிலைபெற்ற உயிர்க்குயிராகிய பரமசிவனுடையசொற்பமான பஞ்சாக்கூரத்தினிலைமையை நானறிந்தமட்டிற் சொன்னென்னென்றுசொல்லினார். அப்படிச் சொன்னவுடனே, சிவதலமான்மியமும், சிவராத்திரிமான்மியமும், கொண்ட பெருமையைச் சொல்லுகிறேன் பழமையாகிய நன்னெறிதவறாத முனி வர்களே? கேளுங்களென்று சூதமுனிவர்சொன்னார். எ-று. (சுஉ)

முதலாவது

பஞ்சாக்கூர மகிமையுரைத்த அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் இஃது.

உ

சிவமயம்.

தீருச்சிற்றம்பலம்.

இ ர ண் ட ா வ து

சிவதானமகிமையுரைத்த அத்தியாயம்.

சூரியகுலத்திறோன்றறொன்னகரயோத்திவேந்தன்
வாரணிபெறுமென்கொங்கைமதயந்திவிரும்புதோளான்
வேரியந்தொடையன்மார்பன்மித்திரசகநாமத்தோன்
ஆரணியத்தின்வேட்டையாடுவான்விரும்பிப்புக்கான்.

(இ-புரை.) சூரியகுலத்தரசனும் பழமையாகிய அயோத்திநகரத்து வேந்தனும், கச்சினையும் ஆபரணங்களையும் பொருந்திய மிருதுவாகிய தனங்களையுடைய மதயந்தியென்னும் டெயர்கொண்டமனைவியினால் விரும்பப்பட்ட புயங்களையுடையவனும், தேனிறைந்த அழகியபூமாலையணிந்த மார்பையுடையவனும், மித்திரசகன் என்னும்பெயரையுடையவனுமாகிய அரசனானவன், அரசாட்சிசெய்துகொண்டிருக்குநாளி லொருநாள், வேட்டையாடவிரும்பங்கொண்டு, ஆரணியத்திற்சென்றான். எ-று. (க)

பூட்டுவெஞ்சிலையிற்காலும்பொங்கழற்பகழி தூர்த்துக்
காட்டினுள்வல்விலங்கின்கணமெலாந்தொலைக்குங்காலே
வேட்டஞ்செய்விறுப்பினுள்முன்னிருவரோர்வயிற்றின்மேய
வாட்டிறலரக்கரங்கிவரையெனவந்தெதிர்த்தார்.

(இ-புரை.) நாண்பூட்டிய கொடியசிலையிலவைத்து வெப்பமிகுந்த தீயைக் கக்கும்படியான பாணங்களைப்பிரயோகஞ்செய்து, காட்டினிடத்திருக்கு மிருக்க கூட்டங்களைபெல்லாம் அழிக்கும்போது, வேட்டையாடும்விறுப்பமுள்ள அவ்வரசன் முன் ஒருநாய்வயிற்றிற் பிறந்தவர்களாய், வாட்போரில்வல்லவராகிய இரண்டிராசுந்தரர்கள் அக்கினிமலைபோலவந்தெதிர்த்தார்கள். எ-று. (உ)

அவ்வரக்கர் கரிய வருவினரேயாயினும் கோபத்தின் வேகத்தைப்பற்றி
“அக்கினிமலை” என்றனர்.

முன்புறவெதிர்த்துபோர்செய்முன்னவன் தன்னைவாளாற்
றுன்புறமாய்த்தான்முன்னோன்றொலைவுகண்டினையரசன்
வென்புறங்காட்டியேகிமிண்டுவஞ்சனையால்வெல்வான்
அன்புடைமனிதனாய்வந்தரசனதடியிற்றாழ்ந்தான்.

(இ-புரா.) தன்னெதிரில்முனைந்து போர்செய்கின்ற மூத்தவனை அந்த அரா
றுனவன் வாளாயுதத்தினால் துன்பமடையக்கொன்றான், அண்ணனிற்றதை
ண்டு தம்பியாகிய நீசனாவன், முதுகாட்டியோடிப்போய், வஞ்சனையால்
ல்ல எண்ணங்கொண்டு, அன்புள்ளமனிதவருவங்கொண்டு வந்து, அந்தமன்
வன்பாதத்தில் வணங்கினான். எ-று.

நீசனென்றது இராசுசனே.

(ங)

அரசனுன்வரவேதென்னவரக்கனுமண்ணல்புள
குறாகழற்கேவல்செய்யுங்கொள் கையின டைந்தேனென்ற
னிநுபனாகுவந்துவஞ்சனிலையினைச்சிறி துந்தேரான்
வரிசையினடிசினல்குமடைத்தொழிலவனுக்கீந்தான்.

(இ - புரா.) அரசனவனைக்கண்டு நீவந்தகாரண மென்னவென்றுவினாவ,
அந்தராசுசன் மகாராசாவே! உம்முடைய வீரகண்டையணிந்த பாதங்களுக்குக்
குக் குற்றேவல்செய்யு மெண்ணத்துடன்வந்தேனென்றான்; அதைக்கேட்ட
அரசன் சந்தோஷித்து அவன்மோசநினைப்பைக் கொஞ்சமுமறியாமல் கிரமமாகச்
சமயல்செய்யு மடைத்தொழிலை அவனுக்குக்கொடுத்தான். எ - று, மடை
சோறு, (ச)

வெருக்கொளவிலங்குமாய்க்கும்வேட்டையங்கானநீங்கி
யரக்கனுமுடன்வந்தெய்தவயோத்தியின டைந்துவேந்தன்
மருக்கமழ்குமுதச்செவ்வாய்மதயந்தியோமெவாழ்நான்
உருக்களினகன்றிறந்தோர்க்குட்டுநாளுற்றதன்றே.

(இ - புரா.) பயங்கொள்ளும்படி மிருகங்களைக்கொல்லும் வேட்டையாடுகி
ன்ற அழகியகாட்டினைவிட்டு நீங்கி அந்தராசுசனுக்கூடவருப்படி ராசனா
னவன், அயோத்தியிற்செய்ச்சேர்ந்து, வாசனைகமழ்கின்ற செவ்வல்லிமலரை
யொத்த வாயையுடைய மதயந்தியுடன் வாழ்கின்றநாளில், உடலை விட்டிறந்த
பிதர்களுக்குச் சிரார்த்தஞ்செய்யுநான்வந்தது. எ - று. அன்று-ஏ-இவ்விர
ண்டுமசை. (டு)

தென்புலவாணர்க்கோகைசெய்யுநாளிதுநாளென்ன
மன்பதைபுரக்கும்வேந்தன்வசிட்டனைவரித் துப்பூசித்
தன்பினுண்மிசைகவென்றானரக்கன்றனெண்ணத்தீர்ப்பா
னன்கலத்தமுதத்தோடுநருடையுனிட்டானே.

(இ-புரா.) தெற்குத்திசையில்வாழ்கின்றவர்களாகிய பிதிர்களுக்குச்சந்தோ
ஷத்தையுண்டாக்கும் நாளாகிய சிரார்த்தநாள் இந்நாளென்று புரோகிதன்
சொல்ல, மனிதர்களைக்காக்கும் அரசனாவான், வசிட்ட முனிவரை அழைப்பித்து

அன்புடன் ஆராதனைசெய்து அமுதுகொள்ள வேண்டுமென்றான் (வஞ்சித்து வந்திருக்கின்ற) அந்த ராக்கூசனானவன், தன்எண்ணத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ள வசிஷ்டமுனிவருக்குப் பொற்பாத்திரத்தில் நல்லஅமுதத்துடன் நர மாமிசத்தைப்படைத்தான். எ-று ஏ-அசை. (சு)

உய்த்தவூன்மணிதருனென்றுள்ளத்தினோர்த்துதாய
மெய்த்தவன்கனன்றுசீறிவெய்யவன்வஞ்சமோரான்
வைத்துறுசினத்தானந்தமன்னனைபுதிதீசெய்தாய்
அத்தலைநரரூன்றின் னுமரக்கனையாதியென்றான்.

(இ - புறா.) படைத்தமாமிசம் நரமாமிசமென்று தம்முள்ளத்திலறிந்து பரிசுத்தமுள்ள மெய்யானதவத்தையுடைய வதிஷ்டமுனிவர், அந்த அரக்கன் செய்தவஞ்சகத்தை யறியாதவராய், மனங்கொதித்துச்சீறிப், பொருத்தியகோபத்தினையுடையவராய், அந்தமன்னவனைப்பார்த்து, (சிரார்த்தகாலத்தில், அஃகுமரிசம் படைக்கவேண்டுமது வேதவிதியாயிருக்க அதைவிட்டு) இப்படியக்கிரமமானகாரியம் நீசெய்ததினாலே, ஊட்டினிடத்திற்சஞ்சரித்து நரமாமிசத்தை உண்ணும் அரக்கருக்ககடவையென்று சபித்தார். எ-று.

அஃகு-ஆடு. எவ்வளவு ஞானிகளானாலும் ஞானதிருஷ்டியாலறிந்தாலன்றி, உண்மை விளங்குவ தருமையென்பது இதனால் தெள்ளிதிற புலப்படும். (எ)

சாபத்தைநவின்றமேலோன்றன்னுளந்தன்னின்மேய
கோபத்தினின்றநீங்கிக்கொடியவல்லரக்கன்செய்த
ஆபத்தென்றறிந்துவேந்தேயறிகிலேன்சபித்தவிர்த
பாபத்தின்றகைமைதீர்ப்பாய்பன்னிருபருவத்தென்றான்

(இ-புறா.) சாபமிட்ட வதிஷ்டரானவர், தம்முள்ளத்தினுண்டாகிய கோபத்தினின்றும் நீங்கிக் கொடுத்தொழில் செய்கின்ற வலிபஅரக்கன்செய்த ஆபத்தென்றறிந்து, அரசனே! உன்னாலே நேரிட்ட தல்லவென்றுணராமல், நான் சபித்த இந்தப்பாபத்தின்தன்மையைப் பன்னிரண்டுவருஷத்தில், தீர்ப்பாயென்று சொன்னார். எ - று.

(அ)

வரிசிலையுழவன்றாணுமறைமுனிதன்னைநோக்கிப்
பெருகியசினத்தனுகிப்பிழைபுரியாதேநன்றனை
நிருதனுகென்னச்சொன்னநின்னையுமவெய்யசாபம்

பகாண்டரன்.

(இ - புறா.) நீண்ட வில்லின்தொழில்பழகினவனாகிய அவ்வரசன் வேதமுணர்ந்த வசிஷ்டமுனிவனானோக்கி மிகுந்தகோபமுடையவனாக் குற்றஞ்செய்யாத என்னை அரக்கருக்ககடவையென்றுசபித்த உனக்கும் நான்

கொடிய சாடமிடுகிறெனென்று சாபநீரைக் கையில்ஒற்றுக்கொண்டான். எ-று.
தூன்குற்றமிலனாதலின் மறுசாபமிடத்துணிந்தான். (க)

கண்டனன் கலங்கித்தேவிமதயந்திகாவல்வேந்தே
எண்டருமன்னர்தம்முட்குரவரைக்காய்த்தார்யாரே
விண்டெழுவுகுளிதீர்வாயென்றவன் விளம்பவேலோன்
கொண்டகைச்சாபநீர்தன் குரைகமுற்றாளிற் பெய்தான்.

(இ-புணா.) மதயந்தியென்னும் அவன்மனைவியானவள் அதைக்கண்டு மனங்
கலங்கி (மன்னுயிரைக்காக்கும்) காவல்பூண்ட அரசனே? யாவரும் எண்ணும்படி
பான பெருமையுள்ளமன்னர்களுக்குள் ஆசாரியனைக் கோபித்தவர்கள் யாரு
மில்லையே, ஆதலால் அதிகரித்தெழுதின கோபத்தைத் தணிப்பாயாகவென்று
அவன்சொல்ல, வேலேந்துமவ்வரசன் தன்கையிலேற்றுக்கொண்ட சாபநீரைச்
சத்தியாகின்ற வீரகண்டையணிந்த தன்காலில் விட்டுக்கொண்டான். எ - று.
ஏகாரம் - எதிர்மறை. (கௌ)

திக்குறுசாபநீராற்செம்மலரெரிதோய்ந்தென்னப்
பூங்கழற்கால் களாங்கேபொள்ளெனக்கறுத்தலோடும்
பாங்குளோர்காணமன்னன்கன்மாடபாதனாகி
வாங்கருங்குருசாபத்தாலரக்கனாய்வனத்திற்புக்கான்.

(இ - புணா.) தீமையுள்ளசாபநீரினால் செந்தாமராமலர் தீயிற்படித்தது
போல் பொலிவுள்ளதாய வீரகண்டையணிந்த கால்கள் அப்பொழுதே கறுத்த
வாத்திரத்தில் பக்கத்திலிருப்பவர்களெல்லாங்காண அம்மன்னவன் கன்மாட
பாதனாகி நீக்குதற்கரிய குருவினசாபத்தால் ராகுத்தருப்பவொன்று ஆரணியத்
திற்போய்ச் சேர்ந்தான். எ - று. கன்மாஷம்-என்பது கறுப்பு. (கக)

வேறு.

நெழுமுழங்கிச்செவிடுபடும்போடவியிடந்தோறுநெடுவேய்தேய்
ந்து, படுகனவிற்கையணவச்சுறுநாறுமயிர்க்கவிகள் பதறிப்பாயப்,
புடைகலந்தேதினங்ககள் பகன்மதியையிறுலென்னப்புகுந்துமொய்க்
கும், குடுமிவரையிடந்தோறும்பலவிலங்கின் குலமனைத்துங்கொலைசெ
ப்துண்டான்.

(இ-புணா.) காட்டுத்தீ சடசடவென்றொலிக்கக் கேட்போர்நாடுகள் செவிடு
பும்படியான பெரியகாடுகள்தோறும், நீட்சியுடைய மூங்கில்க ளொன்றோ
டுடான்று தேய்ந்து உண்டாகாநின்ற தீயின் சிகைப்பொருத்தச் சுறுநாறும்படி
பான உரோமங்களுள்ள வானரங்கள் பதறி மரங்களில்பாயவும், அம்மரங்களி
லிடத்திலிருக்கும் வண்டுக்கூட்டங்கள் பகலில்தோன்றுந் சத்திரனைத் தேன்சு

டென்றுகருதி அதனிடத்திற்சென்று மொய்க்கவுமாக இரானின்ற சிகரங்களை யுடைய மலையிடங்கள்தோறஞ் சஞ்சரித்துக்கொண் டிரானின்ற பலவகையாகிய மிருகக்கூட்டத்தையெல்லாங் கொன்று புசித்தான். எ - று.

வானமளாவிய மலையென்பதுதோன்ற பகன்மதியை “இரூலென்னப் புகுந்துமொய்க்கும்” என்னனர். (கஉ)

மாயிருஞாலப்பரப்பின்மன்னுமுடலனைத்தினுக்குமயானமென்னக் காயுமிரும்பசியுதரக்கன்றகுழியைநிணந்தூர்த்துக்கழிக்குநாளில் தூயவொருமுனிபுதல்வன்புதுவதுவைபுரிந்தவிளந்தோகையோடுந் தீயதிறல்வாளரக்கன்வரவறியானவ்வனத்திற்சென்றான்மன்னே.

(இ-புரை.) மிகுந்த பெருமையையுடைய இவ்வுலகத்தில் அகன்ற இடமெ ற்கும் பொருந்தியசரீரங்களுக்கெல்லாஞ் சமிகாமி என்றுசொல்லும்படிசமிகின்ற மிகுந்தபசியுள்ளவயிறுகியதிக்குழியை மாமிசங்களால்நிறைத்துக் காலங்கழிக்கு நாளில், பரிசுத்தமுள்ள ஒருரிஷிசுமாரன், புதிதாக விவாகஞ்செய்துகொண்ட இளமைப்பருவமுடைய தன்மனைவியுடன் கொடியவலியுள்ள கொலைத்தொழில் செய்யும் அந்தராக்ஷதன் வருவதையறியாமல் அந்தக்காட்டிந்போனான். எ - று. மன்-ஓ-இவ்விரண்டிமசைகள். (கஉ)

வந்தவனைக்கண்டரக்கன்வாளையிறும்பிலவாயும்வயங்கநக்காங் குந்தியுறுபசிதணிக்கவந்தானென்றுன்னுதொறுமுவகைபொங்கக் கொந்துமலர்ச்சிறுகுடுமிமறைமுனிவன் காளைதனைக்குருதிவேட்டு முத்துசினப்புஷிசேதாவிளங்கன்றைக்கவர்ந்ததெனமுனிந்துபற்று.

(இ-புரை.) வந்த அந்தரிஷிபுத்திரனைக்கண்டு, ராக்ஷதனுவன், வால்போ ன்றகோரப்பல்லும், பிலத்துவாரம்போன்றவாயும், பிரகாசிக்கும்படிநகைத்து, அப்போது தன்வயிற்றில் மிகுந்திருக்கின்ற பசியைத்தணிக்கவந்தானென்று நினை க்குந்தோறும் சந்தோஷம் தனக்குள்ளேபொங்க உதிரத்தைச்சுழிக்கவிருப்பி முன்னதாக உண்டாகின்றகொபத்தையுடைய புலியானது ஒருபசுவின்ளங்கன் றைப் பிடித்துக்கொண்டதுபோலக் கொத்தாகியபூமாலையணிந்த சிறுகுடுமியை யுடைய வேதமுணர்ந்த அந்தரிஷிபுத்திரனைக் கோபப்பெண்டுபிடித்து. எ - று.

எதுகைநோக்கி கொத்து என்பது கொந்துஎன்றயது, பற்றா என்பது செய யாவென்னும் வாய்ப்பாட்டு வினைமுற்று. (கசு)

கொலைபுரிவானுறுகாலையதுகண்டுபெருவிமலர்க்கொம்பரன்னன், நிலைகளந்துகைநெரித்துநெடுங்கண்ணீர் முலைமுன்நிளிறைப்பச்சோ ர்த்து, தொலைவில்புகழ்ப்பரிதிசூலத்தொல்வேந்தேமதயந்திதோயுஞ் செம்பொன், மலைபொருவுமணிமாற்பாவென்றேத்தியினைந்தினையமாற் றஞ்சொன்னான்.

(இ-புரா.) கொலைசெய்யத்தொடங்கும்போது, அதைக்கண்டு ரிஷிபுத்திர னுடையமனைவியாகிய பூங்கொம்பையொத்த அழகுள்ளவள்பயந்துநிலைநீர்ந்து, கைகளைநெரித்துக்கொண்டு, நெடியகண்ணீரானது முலையினிடத்தை நிறைக்கும்படியாகச்சொர்ந்து, பழமையாகிய சூரியகுலமன்னவனே? மதயந்திஅணையும் பொன்மலையையொத்த அழகியமார்பனே என்று துதிசெய்து மெலிந்து இந்த வசனங்களைச்சொன்னாள். எ-று. (கடு)

வல்வீனையாலிவ்வுருவம்வாய்ந்தனைநீநிருதர்குலவழியானல்லை கொல்வதுனக்கடாதுபிறருயிர்க்கு கவிபுரிவ துங்கள் கொள்கையாமால் வெல்கதிர்வேற்படையேநேயிலவனிறக்கியா னுமுயிர்விடுவேனென்ன மல்குவிழிப்புனல்பாயத்தொழுதிநந்தோருயிர்ப்பவநீவழங்குகென்றாள்.

(இ-புரா.) யாவராலும்விலக்கக்கூடாத வலியையுடைய வினையினால் இந்த உருவம்பெற்றனை; நீராகாதகுலச்சந்ததியிற்பிறந்தவனல்லே; ஆதலால் கொல்வ துனக்குத்தகுதியல்ல; பிறருயிருக்கு தவிசெய்வது உங்கள்குணமாம், பகைவனா வெல்லுகின்ற ஒளிதங்கிய வேலாயுதமேந்து அரசனே? இவனிறந்தால் நானு முயிர்விட்டுவிடுவேனென்று நிறைந்தகண்ணீர்பாயுட்படித் தொழுதிநந்து ஒப் பற்றதாகிய உயிர்ப்பிகைநீராவென்றாள். எ-று.

குருசாபம்கொடியது என்பதுதோன்ற “வல்வீனே” என்றாள்.

தனக்குமேலோரானால் எ என்றும், சமனானவரானால் தாவென்றும்,கீழ்ப் பட்டவரானால் கொடுவென்றுஞ் சொல்லவேண்டும். (கசு)

மனமறுகுற்றிவ்வாறுகவன்றுரைக்குமுனாநிருதன் மனக்கொள்ளாறாய்ப், புனைமலர்த்தார்வேதியனையுயிர்செகுத்துத்தைசகவைத் துப்புண்ணீர்மாந்திக், கனநிணங்கண்முனோசுடர்மென்றருந்தியென்ப னைத்துநாழித்துவாயால், இனவனையாண்முன்னுமிழ்ந்தானென்செய் வாளுமிழ்த்தவெலாமெடுத்துக்கொண்டாள்.

(இ-புரா.) மனம் உடைந்து இப்படியாக வருந்திச்சொல்லுகின்றவார்த் தையை அந்தராகாததன் மனதிலேற்றுக்கொள்ளாதவனாய்ப், பூமாலையணிந்திருக் கும் ரிஷிபுத்திர னுடைய உயினாக்கொன்று, மாமிசத்தையுண்டு, உதிரத்தைக்குடி த்துக்கொழுத்திருக்கும் நிணங்களையும் மூளைகளையும் குடல்களையு மென்றதின்னு எலும்புகளையெல்லாங்கழித்து வாயினால் ரிஷிபுத்திரன் மனைவியெதிரில் துப்பி விட்டான் (அதைக்கண்டு எதிர்ப்பெய்யும்வலிதனக்கில்லாமையினால்) என்னசெய் வாள் அவன் துப்பிவிட்டதையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டாள். எ-று.

சதைஎன்பது தசையென்றாயிற்று. (கஎ)

எழுந்துபடர்கதழெரியினவ்வென்பையிட்டிதைஞ்சியின்னசெய்தோன், செழும்பதியிற்புகுந்துரிமைமதயந்திமுதலாயதேவிமாரைத்,

தமும்பொழுதிலாருயிர்மாண் டொழிகவெனக்கொடுஞ்சாபஞ்சாற்றித்
தானுங், கொழுந்தெரியிற் டுக்கவிந்தாளாண்ட கையுமவ்வன த்திற்குவு
ராளில்.

(இ-புரை.) சிகைவிட்டெழுந்து சுவாவீசுகின்ற மிகுந்த காட்டுத்தீயில்
அந்த எலும்பையெல்லாம்போட்டு அக்கினிதேவனைவணங்கி இப்படிக்கொத்த
பாவமானகாரியத்தைச்செய்த இந்தப்பாதகனானவன் சாபந்தீர்த்து வளப்பமுள்ள
தன்பதியிற்சேர்ந்து தனக்குரிய மதயந்திமுதலான தேவிமார்களைத் தழுவும்
போது பெறுதற்கரிய உயிர்மாண்டுபோகக் கடவனென்று கொடியசாபஞ்சொ
ல்லித்தானும் சிகைபடர்ந்தெனினுற அந்தத்தீயில்விழுந்திறந்துபோனான்; அதன்
பின்பு ராக்ஷதனாகிய அரசன் அந்தவனத்திற சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கும்
போது, எ - று. தழுவும் என்பது எதுகைநோக்கித் தழுமென்றயது.

பெறுதற்கரிய உயிரென்றது, உயிர்களுக்கு மாணிதசீராம் கிடைத்தலரி
தென்பதாகுத்து. (கஅ)

வேத முனிசாபந்தீர்த்தரக் கவுருவகலவிறல் வேந்தன் வேளுங்
காதலுறுமுருவெய்திமுன்புபோலயோத்திரநகர்சுடிதினெய்திச்
சீதமதிவாண்முகத்துமதயந்திசலவிநலத்தேறலுண்பான் [னே,
போதகமொன்றதன்பிடியின்சேவகம்புக்கெனக்கோயில்புக்கான்மன்

(இ-புரை.) வேதமுணர்ந்த வதிஷ்டருடைய சாபநீங்கி ராக்ஷசரூபமா
நவே வெற்றியுள்ள அரசனானவன் முன்போல மன்மதனும் ஆசைகொள்ளத்
தக்க தன் பழையவுருவத்தைஅடைந்து வினாவாக அயோத்திரநகரிற்சேர்ந்து
குளிர்ச்சிதங்கிய சந்திரனையொத்த ஒளிபொருந்திய முகத்தையுடைய மதயந்தி
யென்னும் தன்மனைவிடத்தில் மதாரமுள்ள தேன்போல இனிமையைத்தருகி
ன்றகலவியின்பம் அனுபவிக்க ஒருஆண்டயானையானது கிரீடையைவிரும்பித் தன்
பெட்டையானே நித்திரைசெய்யு மிடத்திற் சென்றதுபோல் தன்மனையிற்போ
னான். எ - று. மன்-ஓ-அசை.

முகம் சந்திரனுக்குவமையானதால் அம்முகத்திலுள்ள இதழினுறந்
தேறல் சந்திரனிடத்தற்ற அமிர்த்தத்துக்கொப்பாம். (கக)

வேறு.

கோயில்புக்குநற்குருமணிநெடுமுடிக்குரிசில்
வேயின்மிக்கநல்லுருவமைவெள்வளைத்தோளி
யாயமைக்கணண்மதயந்தியணிமுலையவாவில்
தோயுவுற்றனன்மறுத்தனளிரையிவைவொன்றான்

(இ-புரை.) தன்மனையிற்சேர்ந்து நல்ல சிவந்தநிறமுள்ள ரத்தினங்கள்
பாதிக்கப்பட்ட நெடியமுகுடத்தை யணிந்திருக்கும் அரசனானவன் பசியமூங்கில்

னழகைப்பார்க்கிது . மிகுந்த நல்ல அழகைமந்த் சங்குவனையலணித்ததோனே
யுடையவளாகிய மையிட்ட கண்களையுடைய மதயந்தியின் ஆபரணங்களணித்த
தனத்தை ஆசையுடன் அணையப்போனான். அவன்தடுத்திச் சிலவசனங்களை
வகுத்துச் சொன்னான். எ -று. (உ௦)

உற்றவாளுடன் முணர்ந்திலேபோ லுரீயுயர்கா வன்
முற்றநாடிவல்லரக்கனாய் முனிவரன்சேயைப்
பற்றி நுங்கினைகண்டவன் பார்ப்பனிசீறிச்
சொற்றவாசகங்கேளென விளைந்தவைசொல்வான்

(இ - புறா.) உனக்குச்சம்பவித்தமுறைமையை நீசிறிதும் அறிந்திலையோ
(அது என்னவெனில்) நீ ராகஷதனாய் உயர்ந்தகாடுகளெங்கும் ஆகாரத்தைவிரும்
பித்திரியும்போது அவ்விடத்தில் நேரிட்ட ஒரு ரிஷிபுத்திரனைப்பற்றிக்கொண்டு
கொன்றுதின்றாய், அப்போது அவன்மனையியானவள் கோபித்துச் சாபங்கூறிய
தைக் கேளெனச் சம்பவித்த காரியங்களைச் சொல்லுகின்றான். எ-று, போலுமெ
ன்பது-முன்னிலையசை. (உ௧)

இணையிலாதவென்கொழுநனையின் னுயிருண்ட
பனைநெம்புயமன்னவபதியினிற்புகுந்துன்
துணைவிமார்கடந்துணைமுலைச்சுவமொர்பிறுக
அணையுராளுயிரிற்றத்தியென்றழல்புகுந்தவிந்தாள்.

(இ-புறா.) ஒப்பில்லாத என்கணவனுடைய இனிய உயிராகீர்கிய பருந்து
நீண்டபயங்களையுடைய மன்னவனே? அயோத்திககரின் சேர்த்து உன்மனைவிய
ருடைய இரண்டுதனங்களின் தழும்புகள் மார்பில் அழுந்தும்படி அணையுராளில்
யிரிற்றத்துபோகக்கடவையென்று தீயில் விழுந்திறந்தாள். எ-று.

உலகத்துற்றவை எல்லாவற்றினுஞ் சிறந்துள்ளது உயிராதலின் “இன்னு
யிர்” என்றனர். (உஉ)

அன்னதாலெமையணைவதற்கடாதுனக்கென்றான்
மன்னர்மன்னனும்பசியினால்வருந்தியவொருவன்
பொன்னினன்கலத்தமுதுபெற்றுணப்பொறியிலான்போல்
இன்னலெய்தினன்காமவேள்கணையினுவிடைந்தான்.

(இ-புறா.) அப்படிக்கொத்தசாப நேரிட்டிருக்கிறபடியினாலே எங்களை
யணைவதற்கு உனக்குத்தகாதென்று சொன்னான்; அதைக்கேட்ட மன்னர்மன்ன
னாகிய கன்மாடபாதவரசனானவன் பசியினால்வருந்திய ஒருவன் பொன்னுலாகிய
நல்லபாத்திரத்தில் அன்னமிடப்பெற்றும் உண்ணாத ரூபயோகமானஉறுப்புகளி
ல்லாதவனாகியதுபோல் மன்னதபாணத்தினால் துன்பமடைந்து இடைந்து நின்
றான். எ -று. (உ௩)

பெண்ணலத்தினைப்பெருதவர்கவினைப்பெருதார்
பெண்ணலத்தினைப்பெற்றவரேமகப்பெற்றார்
பெண்ணலத்தினும்மகவுபெற்றிருமையும்பெறுவார்
பெண்ணலத்தினுலன்றியோர்பெறும்பொருளின்றே.

(இ-புரா.) பெண்ணின்பத்தை அனுபவிக்கப்பெருதவர்கள் புத்திரர்களைப் பெருதவர்களாவார்கள்; பெண்ணின்பத்தை அனுபவிக்கப்பெற்றவர்களே புத்திரர்களைப்பெற்றவர்களாவார்கள்; பெண்ணின்பத்தை அனுபவிப்பதினால் புத்திரர்களைப்பெற்று இம்மைப்பயனையும் மறுமைப்பயனையும் அடைவார்கள்; பெண்ணின்பத்தினுலன்றிப்பெறும்பொருள் யாதொன்றுமில்லை. எ-று. ஏ-அசு. (உச)

உந்துநீர்க்கடலுதெத்தபார்முழுவதுமொருங்கே
வந்துதாடொழுமரசியல்வளமெலாம்பெறினும்
இந்திரா தியர்பெறும்பதத்தருக்கையெய்திடினு
மைந்தரின்றியேவாழ்வதுவாழ்வுமற்றன்றே.

(இ-புரா.) அலைவீசுகின்ற கரையுடைய சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமியிலுள்ள எல்லாரும் ஒருகூட்டமாகவந்து பாதங்களிம்பணியத்தக்க அரசுக்குரிய வளங்களைல்லாம்பெற்றிருந்தாலும், (அல்லது) தேவேந்திரன் முதலான தேவர்கள் பதங்களி லிருக்கும் பேறுகள் பெற்றாலும் புத்திரரில்லாமல் வாழ்வதுவாழ்வுல்ல எ-று. மற்று-அன்று-ஏ-அசுநிலைகள். (உரு)

என்றுபற்பலசிக்தையிலெண்ணிவேலிறைவன்
சூன்றுமாண்புடைத்தரசியலினியென்றுங்குறியா
னின்றுமாதவம்புரிவதேகடனெனநினைந்து
சென்றுகாண்டைந்தருந்தவஞ்செய்தனனிப்பால்.

(இ-புரா.) என்று பலவாகத்தன்மனதிலெண்ணிக்கொண்டு வேலாயுதமேந்தும் அரசன் நாமுதறந்துவிட்டால் இனி அரசியல்குன்றுந்தன்மைபயனுடைய தாகுமேயென்பதையுங்குறியாதவனாய், வனத்திற்போயிருந்துகாண்டு பெருமை பொருந்திய தவஞ்செய்வதே நமக்குமுறைமையென்றெண்ணி இவ்வாழ்க்கையைத்தறந்துபோய்க்காட்டிற்சேர்ந்து அரியதவத்தைச் செய்தான், இப்பால் நடந்ததென்னவெனில். எ-று. (உச)

வேறு.

காவலன்றனக்குப்பின்னோர்கான்முளையிலையென்று
பூவலயத்திலுள்ளோர்புகல்வதும்பொருந்தார்ஊறும்
யாவையுமுணர்ந்தநீதிவசிக்ஷடனங்கியல்பினாய்ந்து
பாவருந்துயரந்தீர்க்கும்படிநினைந்தினையசெய்தான்.

(இ-புரா.) நம்முடைய அரசனுக்குப்பின்பு (இந்தரரசியத்தைக்காப்பதற்கு) ஒருபுத்திரனாவதில்லையென்று இவ்வுலகத்திலுள்ளவர்களிடமும் பச்சொல்வதும், பகைவருடைய கீழ்ப்புகிய இவைகளையெல்லாம் அப்போது அறிந்த நதியுள்ள வதிஷ்டமுனிவரானவர் தருமசந்தானமுண்டாக்கலாம் என்கிற வாக்கியத்தை ஆராய்ந்துணர்ந்து நேரிட்டிருக்கிற தயாரத்தை நீக்கும்படியெண்ணி யிந்தக்காரியத்தைச் செய்தார். எ-று. (௨௭)

அருந்ததியனையகற்பின்மதயந்தியணங்களுள்பார்
பொருந்தியின்கலவிதயத்தோர்புதல்வனைத்தந்துதீரா
இருந்துயருலகந்தீரவியற்றினன்முனிவனிப்பார்
பெருந்தகைதவஞ்செய்வானைப்பேய்மகளொருத்திபற்றி.

(இ - புரா.) அருந்ததியையொத்த கற்பினையுடைய மதயந்தியென்னும் தெய்வப்பெண்ணை யொத்தவளிடத்திற்சேர்ந்து இனியகலவியென்று ஒருபுத்திரன் உற்பத்தியாகும்படிபுரிந்து உலகத்துக்குநேரிட்டிருந்த மிகுந்ததுயரத்தீரும் படி வதிஷ்டர்செய்தார்; (அங்கப்படியிருக்கக் காட்டில்நடந்ததென்னவெனில்,) தவஞ்செய்கின்ற பெருந்தகையாகிய அரசனை ஒருபேய்மகள்தொடர்ந்து, எ-று.

அரசனில்லாததேசம் உயிரில்லாதசீரத்தையொக்குமாதலால், தர்மசந்தானமுண்டாக்குதல்சாஸ்திரவிதியே. இப்படித்தர்மசந்தானமுண்டாக்குகிற முனிவருக்காவது ஸ்திரிகளுக்காவது தவத்திலும் பதிவிரதாதருமத்திலும் பழுதில்லை; அவ்வாறுசெய்ய இசையாவிட்டால், பட்டத்துயானையைக்கண்டிச் செல்லவிட்டு அதனால் எரித்துக்கொண்டுவரப்பட்டவனுக்குப் பட்டங்கட்டத்தக்கது. ()

பிறையெயிறிலங்கக்கண்கள்பிறங்கெரிகதுவச்சீறிக்
கறைவிடமுருத்துவல்லேதொடர்தல்போற்றொடரக்கண்டாங்
கறைகழற்குரிசிறுனுமலகைமாதொருத்திபற்று
முறைமையேதென்னவேதமுனிவரைவினாவினானே.

(இ - புரா.) பிறைபோல வளைவாகிய தந்தங்கள்பிரகாசிக்கவும், கண்களிலிருந்து மிகுந்ததிப்பொறியானதுசிந்தவும், சீரிக்கரியவிடமானது கோபித்து வினாவாகத் தொடர்தல்போலத் தன்னைத்தொடரக்கண்டு ஒலிக்காநின்ற வீரகண்டையணியும் ஆந்தமன்னவன் ஒரு பேய்மகளானவள் என்னப்பற்றுதற்குக் காரணமென்னவென்று அங்கிருக்கும் வேதமுணர்ந்த முனிவர்களை வினாவினான். எ - று. ஏ அசை. (௨௮)

கேட்டலுமுனிவரெல்லாங்கிளியெனமிழற்றுமாதர்
மோட்டிளமுலைகள்பாய்ந்துமுருகுசொப்பளிக்குந்தாரோய்
காட்டியனிலரக்கனய்முன்காணவேதயனைநீகொன்
தீட்டியபாவங்கண்டாயலகையாயெய்தற்றென்றார்.

(இ - புறா.) அவன் சொன்னவார்த்தையைக் கேட்டமாத்நிரத்தில் அந்த முனிவர்களெல்லாரும் (அவனைப்பார்த்துக்) கிளியைப்போல வசனிக்கின்ற மாதர் களுடைய உயர்வாகிச் சாயாததனங்கள்பட்டுத் தேனைக்கொப்பளிக்கும்படியான (பக்குவமுள்ள அரும்புகளால்தொடுக்கப்பட்ட) பூமாலையணிந்தமன்னவனே? நீமுன்னே ராக்ஷதனும் காட்டில்சஞ்சரிக்கும்போது அங்குநேரிட்டவாஸிபனாகிய ஒரு ரிஷிபுத்திரனைக்கொன்று சம்பாதித்துக்கொண்ட பாவங்கண்டாய் இப் பொதுபேயாகவந்து உன்னைப்பற்றிக்கொண்ட தென்றார்கள். எ - று. (௩௦)

மாதவரிசைப்பக்கேட்டேமன்ன ஐமிதனை நீக்கச்
சேதுவேமுதலாயுள்ள புனிதமார்தீர்த்தம்யாவும்
காதலான்முழ்கிமுழங்கிக்கடவுளாலயங்களைத்திப்
பாதகயினைகடர்க்கும்பதிபலவணக்கஞ்செய்தான்.

(இ - புறா.) முனிவர்சொல்லக்கேட்ட மன்னவனும் இந்தப்பாவத்தைநீக் கச் சேதுமுதலாயுள்ளபுனிதமாகிய தீர்த்தங்களிலெல்லாம் ஆசையுடன் தனித் தனியே முழுகியும், சிவாலயங்களிற் போய்ப் பரமசிவனைத் துதிசெய்தும் இப்படியாகப் பாவவினைகளைத் தீர்க்கத்தக்க அனேகம் ஸ்தலங்களிற்போய் வணங்கினான். எ - று. (௩௧)

அங்கன்மாஞாலவட்டத்தாலயந்தலங்கடர்த்தம்
எங்கனுமுழன்றும்பாவந்தீர்கலாதிருத்தலாலே
வெங்கதிரப்பரவிமன்றேர்விலங்கெயின்மிதிலைஞாங்கர்
மங்குரோய்பொழிவின்மேவிவருத்தமுற்றிருந்தான்மன்னோ.

(இ-புறா.) அழகிய இடத்தையுடைய பெரியபூமியினிடத்திலுள்ள ஆலயங் கள், ஸ்தலங்கள், தீர்த்தம் எங்குமுழன்றுதிரிந்தும் தனக்குநேரிட்ட பாவந்தீரா மலிருப்பதினாலே வெப்பம்பொருந்திய சூரியனுடைய குதிரைக்கட்டியதேரானது ஒதுங்கிப்போகத்தக்கதாக உயர்வையுடைய மதில்கூழ்ந்த மிதிலைநகரத்துச்சயி பத்திலிருக்கும் மேகமண்டலத்தையளாவிய ஒருசோலையிற்சேர்ந்து வருத்தங் கொண்டிருந்தான். எ-று. மன்-ஓ-அசைகள்.

பாடல்களிலிறுதியிலவரும் மாதா-மன்-ஆல்-அரோ-ஓ-அன்று-ஏ இவை கள் அசையெனக்கொள்க. இவைகளிற்சிலபாடலின்மத்தியில் ஏகதேசமாகவரு வதுமுண்டு. (௩௨)

ஆண்டகையிருந்தகாலையருந்தவமுனிவர்குமு
ஈண்டுசெங்கதிரோன்றோன்றிவருவதேயேயப்பவொல்லே
காண்டகுவிப்பிளேடுகவுதமன்வந்துதோன்றப்
பூண்டபேருவகைபொங்குப்புரவலன்வணங்குகின்றான்.

(இ-புறா.) அரசனப்படியிருந்தபோது அரியதவத்தையுடைய முனிவர்கள் அருகிற்கூழ்ந்துவரச் சூரியன்உதயமாயிவ்வுலகத்தில் வருவதையொப்பாக யாவ ருந்தரிசிக்கத்தக்க வியப்புள்ள (தவவேடத்துடன்) கவுதமரிஷிவிவாவாகவந்து

தோன்றக்கண்டு தனக்குண்டாகிய பெரியசந்தோஷம் அதிகரிக்க, அம் மன்ன வன் வணங்கிரின்றான். எ - று. (௬௩)

நின்றமன்னவனை நோக்கிநீ பெருவளங்கண்மேவி
நன்றிருந்தனையோவென்று முனிவரன விலவன்னேன்
என்றுநின் னருளேச் சேர்ந்தோர்க்கெய்திடாதிமையே னும்
ஒன்றுளது அரைக்கக்கேட்டியுத்தமவென்று சொன்னான்.

(இ - புரை.) வணங்கிரின்றவேந்தனைக் கவுதமரிஷியானவர்பார்த்து ராசனே? மிகுந்தசெல்வத்தைப்பொருந்திச் சுகமாக இருக்கின்றனையோ வென்று னுவ அவ்வரசனானவன் (சுவாமீ) உம்முடைய கிருபையைப்பெற்றவர்களுக்கு ஒருகாலத்தும் துன்பங்கள்நேரிடாவாகிலும், ஒன்றுண்டு அதனைச்சொல்லுகிறேன் உத்தமரோ கேளுமென்று சொன்னான். எ - று. (௬௪)

எங்குலக்குரவன் முன்னுளியம்பியசாபந்தன்னால்
வெங்கொலையரக்கனாகிவெதுயற்கொன்றபாவந்
தங்கியோரலகையாகித்தமியனைத்தொடர்தலாலே
அங்கதுதணிப்பானெண்ணியளவிலாவேள்விசெய்தேன்.

(இ - புரை.) எங்கள் குலக்குருவாகிய வதிஷ்டர் முன்னாகுறியசாபத்தினால் நான்கொடிய கொலைத்தொழில்செய்யும்ராக்ஷதனாகி ஒரு பிராமணனைக்கொன்ற பாவமானது ஒருபேயாகி ஆதரவில்லாத எளியேனைப்பற்றித்தொடர்தலினாலே அந்தப்பாவத்தைத்தீர்க்கஎண்ணி அளவில்லாத யாகஞ்செய்தேன். எ - று. (௬௫)

எண்ணினல்லறங்கள்செய்தேனெண்ணின்மந்திரவீன்றேன்
புண்ணியதலங்கடர்த்தமாலயம்பலவும்போனே
ஊண்ணியசாகமுலபலங்களை நுகர்ந்தியான்முன்
பண்ணினேன்விரதங்கோடிபாவகமனந்தஞ்செய்தேன்.

(இ - புரை.) அளவில்லாத நல்லதருமங்கள்செய்தேன்; அளவில்லாதமந்திரங்கள்செய்தேன்; அனேகமாகிய ஸ்தலயாத்திரையும் தீர்த்தயாத்திரையும் செய்தேன்; சிவாலயங்களும்போனேன்; (அவைகளும்ல்லாமல்) நூட்பமாகிய இலைகளும் கிழங்குகளும் உண்டு, நான்முன்னே அனந்தம்விரதங்களும் அனுஷ்டித்தேன்; அனந்தந்தியானமுஞ்செய்தேன். எ - று. (௬௬)

இவ்வனமுலப்பில்காலந்திரிந்துடலினைத்தேனன்றி
வவ்வியபாவநீங்கப்பெற்றிலேன்மறைக்குமெட்டாத்

அவ்வியமகன்றேனுய்வானருளெனவடியில்லிழந்தான்.

(இ - புனா.) இவ்வாறு அந்தங்காலந்திரிந்து உடலினைத்தேனல்லது, என்னைப்பற்றிய பாவந்தொலையப்பெற்றிலேன்; வேதத்துக்குமெட்டாத மெய்ஞ்ஞானப்பொருளையுணர்ந்தவரே! இன்றுதேவாரூடைய திருமுகக்கிருபையைப்பெற்றேன்; அசனூல் பாவத்தை நீக்கினவனானேன்; இனி நான் கடைத்தேறும்படி. கிருபைசெய்யுமென்று அவர்பாதத்திலவணங்கினான். எ - று. (௩௭)

முனிவனுமிரங்கியஞ்சென்மொய்யம்மலர்த்தாரோய்முக்கட்
டனிமுதலொருவனுண்டத்தகவிலேனொருளால்யார்க்கு
நனியிருவினைகடர்ப்பானயந்தகோ கன்னமுண்டென்
றினிதுணர்ந்தில்லைபோ லுமத்தலத்தியல்புநேண்மோ.

(இ - புனா.) கவுதமருமனமிரங்கி நெருங்கியபூமாலையணிபு மன்னவனே! நீயப்பபாதே, திரிநேத்திரங்களுடைய ஒப்பற்ற முதலாகிய பரமசிவனொருவனுண்டு; கிருபையுள்ள அந்தக்கடவுளின் அருளால் மிகுந்த இருவினைகளைத்தீர்த்தற்குயாவரும் விருப்புக்கின்ற கோகன்னமென்னு மொரு தலமுண்டென்று இன்னதாக நீ யறிந்ததில்லையோ? அந்தத்தலத்தின் மகிமையைக்கேள். எ - று. பொலு - மோ. அசைச்சொல். (௩௮)

மந்தாகிரியும்வெள்ளிமால்வரையிடமும்போல
எந்தைவாழிடமும்தேயிர்திரையன்மால்விண்ணோர்
சந்திராதித்தர்வேண்டுந்தவம்புரியிடனுத்தான
யைந்துபாதகத்தோரேனுமடையின்வீடளிக்கும்வேந்தே.

(இ - புனா.) அரசனே? மந்தாகிரியில் வீற்றிருப்பதுபோலவும் பெரியவெள்ளிமலையாகிய கயிலாசகிரியினிடத்தில் வீற்றிருப்பதுபோலவும் நம்மையானாகிய பரமசிவன் வீற்றிருக்குந்தானமும் அந்தக்கோகன்னமாம். அந்தத்தலமானது தேவேந்திரன், பிரமன், திருமால், தேவர்கள், சந்திரன், சூரியன் என்னும் இவர்கள் வேண்டுந் தவஞ்செய்யுமிடமுந்தானாகிப் பஞ்சமாபாதகரேயானாலும் தன்னிடத்திலவந்து சேர்வார்களானால் (அவர்களுக்கும்) மோகூத்ததைக் கொடுக்கும். எ - று. பொய், கொலை, களவு, கள், காமம், எனப் பாதகம்ஐந்து. (௩௯)

எத்தலஞ்சென்றுந்தீராவிடும்பைநோய்வினைகளெல்லாம்
அத்தலவினைக்குமுன்னரசன்றிமுடுக்கோனாலுஞ்
சித்திரபானுவாலுமகன்றிடாத்திரவீட்டந்
தத்துவாம்புரவிமான்றேர்த்தபனாலாகலுமாபோல்.

(இ - புனா.) சந்திரனாலும், அக்கினிதேவனாலும், நீங்காத இருக்கூட்டமான தாவாச்செல்லுகின்ற பச்சைக்குதிகாகள்கட்டிய தேனாயுடைய சூரியனால் நீங்கு

மாறுபோல எந்தத்தலத்திற்சென்றுத் திராத துன்பமுள்ள பிறவிநோயைத்தரு
கின்ற வினைகளெல்லாம் அந்தத்தலத்தை நினைக்குமுன்னமே நீங்கிவிடும். எ-று.

ஒன்றுமுற்றுணராரேனுமொப்பில்சீர்க்கோகன்னத்திற்
சென்றொருநிமிடம்பவகிற்சிற்றந்த வேறொருதலத்திற்
கன்றுமைம்புலனுமொப்பிக்கற்பகாலஞ்செந்தியி
னின்றருந்தவங்கள்செய்யுநெடும்பயன்பெறுவர்கண்டாய்.

(இ-புரை.) யாதொன்றையுமாராய்ந்தறியுந் தன்மையில்லாதவர்களாயிருந்
தாலும் ஒப்பில்லாத பெருமையையுடைய கோகன்னத்திற்சேர்ந்து ஒருநிமிஷப்
பொழுது தங்கியிருந்தாலும், சிறப்புப்பொருந்திய வேறொருதலத்திலும் ஐம்புலன்க
ளையும் அடக்கிக் கற்பகாலம் அக்கினித்தியிலிருந்து அருமையாகிய தவங்கள்
செய்தலால் வரத்தக்க அழியாதபயனைப்பெறுவார்கள். எ-று. (சக)

வேறு.

அப்பதிதன்னிலலங்கிலேவேலோய்
வைப்பெனவாழ்வருண்மாபலலிங்கம்
ஒப்பிலதாகியுறைந்துவிளங்கு
மெய்ப்படுகாதைவிரித்திடினமுன்னாள்.

(இ-புரை.) பிரகாசியாரின்ற தகட்டுவடிவுள்ள வேலாயுதமேந்தும் அர
சனே? அந்தக்கோகன்னத்தில் புதைபலிட்டதனம் (கம்பெட்டுத்தவனுக்கு வாழ்
வைத்தருவதுபோல் தன்னைத்தரிசித்தவர்களுக்குப்) பெருவாழ்வையருளுகின்ற
மாபலலிங்கமானது, ஒப்பில்லாததாய் விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது, அதனு
டைய உண்மையான சரித்திரத்தை விவரித்துச்சொல்லில் முன்னாளில். எ-று.

ஒருவன் பாடுபட்டுத்தேடாது பாரிற்புதையுண்ட திரவியங்கிடைத்தால் சுகம
டைவதுபோல யாதொருதவமும் செய்யாமலே சிவலிங்கத்தைத் தரிசித்தவர்கள்
எளிதில் சிவந்தையடையலா மென்பதுகருத்து. (சஉ)

இலங்கையின்மன்னனிராவணன்வெள்ளி
விலங்கலின்மாதவமெய்துதல்கண்டு
நலங்கெழுநாதனயந்தொருநிங்கம்
வலங்கொளகல்கிமகிழ்ந்துரைசெய்வான்.

(இ-புரை.) இலங்கைக்கு மன்னவனாகிய இராவணனுனவன் வெள்ளிடலை
யாகிய கயிலாசகிரியில் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்ததை அருள்மிகுந்த பரமசிவன்
கண்டு கிருபைகூர்ந்து உறுதிகொள்ளும்படி ஒருலிங்கக்கொடுத்தருளி மகிழ்ச்
சியுடன் திருவாய்மலர்ந்தருளினான் எ - று. (சக)

மௌவரக்கின் வாழ்பதிதன்னுள்
யானுதவுஞ்சிவலிங்கமிருப்பின்
ஈனமுறாதவ்விங்கையமர்க்காய்
வானவர்மாலயன்வந்தென்பலைந்தென்.

(இ-புரை.) பெருமையுள்ள இராவணனே! உன்னுடைய வாழ்வுள்ள இலங்கைப்பட்டணத்தினிடத்தில் இப்போது நாமருளிச்செய்த இந்தச்சிவலிங்கமிருந்தால், அந்த இலங்கைப்பட்டணமானது ஒருகாலத்துமழியாது (இதுவுமல்லாமல்) தேவேந்திரன்முதலாகிய தேவர்களும் விஷ்ணுவும் பிரமனும் போர்செய்யவந்து எவ்விதப்போர் செய்தால்தானென்ன (அந்தப்பட்டணத்துக்கொரு குறையும் நேரிடாது.) எ-று. (சுச)

ஊர்தியினேறலொழிந்தனையேகிச்
சீர்பெறுநின்பதிசேர்த்துதிமற்றோர்
பார்மிசைவைத்திடல்பார்மிசைவைத்தால்
ஒதருவிங்கமெடுக்கவொணுதால்.

(இ - புரை.) தேரின்மேலேறிக்கொண்டு போவதைவிட்டு நுடந்துபோய்ச் செல்வமிருந்துள்ள உன்னாரில் (இந்தச் சிவலிங்கத்தை) ஸ்தாபனஞ்செய், அவ்விடம்விட்டு மற்றொரு பூமியினிடத்தில் வைக்காதே. வேறொரு பூமியினிடத்தில் வைத்தால் சொல்லுதற்கரிதாகிய மகிமையுள்ள இந்தச்சிவலிங்கம் மறுபடியெடுக்கவொணுது. எ -று. (சுரு)

ஐங்குந

தன்னெடரக்கன்வழிக்கொடுசார்ப்
பொன்னகர்வானவார்பொள்ளெனமேவி
மன்னினரைங்கரவாரணமுன்னர்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு திருவாய்மலர்ந்து கொடுத்தருளிய சிவலிங்கத்தை யேந்திக்கொண்டு இராவணன்வழிநடந்தான். அதையறிந்த பொன்னுலகத்திலுள்ள தேவர்கள் ஐந்துகரங்களுைய யானைமுகக்கடவுளாகிய-விராயகரிடத்தில் அதிசீக்கிரமாகப் போய்ச்சேர்ந்தார்கள். எ -று.

பொள்ளென ஒலிக்குறிப்பு இடைச்சொல். என என்பது என்ன என்பதன் குறையு. (சுச)

கைக்களிறேயிதுகாலமரக்கன்
அக்கணிலங்கையிலிங்கமமர்த்தின்
முக்கணனுமழிப்பதாமற்றா
திக்கணமேயிடைபூறிழையென்றார்.

(இ - புறா.) துதிக்கையுடைய யானைமுகவிநாயகமூர்த்தியே! இராவண னாவனிப்போது (பாமசிவன்கொடுத்தருளிய) சிவலிங்கத்தைக்கொண்டுபோய் அந்தவிசாலமான இடமுள்ள இலங்கைப்பட்டணத்தில் ஸ்தாபிப்பானேயானால் திரிநேத்திரங்கனையுடைய அந்தப்பாமசிவனாலும் அழிப்பதுமுடியாது (ஆகையால் இலங்கைப்பட்டணத்தில் கொண்டுபோகவொட்டாமல்) இப்பொழுதே அதற்கு இடையூறுசெய்தருளென்றார்கள். எ-று. (சஎ)

உம்பர்வருந்தியுரைப்பதுகேளா
நம்பனளித்தகையானனநாதன்
பம்புபுனற்கிறைவாபடர்செய்வோன்
வெம்புவயிற்றைநிறைக்கெனமேலோன்.

(இ - புறா.) தேவர்கள் இப்படியாகவருந்தி விண்ணப்பம்பண்ணிக்கொள் றங்குறையைப் பாமசிவனின் றறளிய (மூத்தநாயனாராகிய) துதிக்கைபொருந் திய யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுள் நிறைந்தள்ள நீர்க்கிறைவனாகிய வருணனைப்பார்த்து, வருணனே? தேவர்களுக்குத் துன்பஞ்செய்ததக்கவனாகிய இராவணனுடையவயிற்றில் நீர்நிறையச்செய்யென்று கட்டளையிட்டருள, அந்த வருணதேவனுனவன். எ - று.

எங்கும்பரவுந் தன்மைத்தாதலின் 'பம்புபுனல்' என்றனர். (சஅ)

ஆமிஃதென்றவரக்கனகட்டில்
நீர்மிகுவித்தலினீர்தொடுகிற்பான்
போமவன்முன்னரெதிரந்துபுழைக்கை
மாமுகன்வந்தனன்மாமறையோனாய்.

(இ - புறா.) அதைக்கேட்ட வருணதேவன், இரங்க்காரியம் அடியேன லாகுமென்று அந்த இராவணனுடையவயிற்றில் நீர் அதிகரிக்கும்படி செய்ததி லால் நீர்தொட்டுக்கொள்ளாதற்குப் போகாநின்ற இராவணனுக்குமுன்னே துவா ரம்மொருந்திய துதிக்கையுடைய யானைமுகவிநாயகரானவர் பெருமைபொ ருந்திய ஒருபிராமணரூபன்கொண்டு எதிராகவந்தார். எ-று.

துவாரத்தையுடையதுதிக்கைஎன்பதுதோன்ற "புழைக்கை." என்றனர்.

மல்லனினிதோளவன்மாமறையோயில்
வெல்லையினீர்பெய்தியான்வருகாறும்
அல்லமர்கண்டனை உங்கைதரித்தே
நில்லெனவந்தநெடுந்தகையோனும்.

(இ - புறா.) பலம்பொருந்திய தோளையுடைய இராவணன் (எதிரில்வந்தவரைக்கண்டு) பெருமையுள்ள பிராமணனே! நீர்தொட்டுக்கொண்டு இவ்விடத்தில் நான்வருமளவும்,சுருமநிறத்தங்கிய கண்டத்தையுடைய சிவசொருபமாகிய சிவலிங்கப்பெருமானே உம்முடைய அழகிய கையிலவைத்துக்கொண்டிருமென்று சொல்ல மிகுந்தபெருமையுள்ள அந்தப்பிராமணர் சொல்லுகிறார். எ - று.

இங்கு அல் என்றது, இருண்ட ஆலகாலவிஷத்தை.

(இ௦)

இச்சிவலிங்கமெடுத்திவணிந்பா
னச்சிலேவேலவநான் வலியில்லேன்
முச்சொல்விளித்திடுமுன்ன ணுகாயேம்
கைச்சிவனைப்புகாட்டுவெனென்றான்.

(இ - புறா.) விஷம்போலக்கொடுமையுள்ள தகட்டுவடிவமான வேலேந்தும் இராவணனே! நான் இந்தச்சிவலிங்கத்தையேந்திக்கொண்டிருக்கும்படியான சகத்தியில்லாதவன்;(ஆதலால்)மூன் றுசொல்லுமழப்பதற்குமுன் நீவரவிட்டால், என்கையிலிருக்குஞ் சிவலிங்கப்பெருமானைப் பூமியிலவைத்து விடுவேனென்றார்.

செங்கணரக்கணிகைந்தயல்சென்றான்
வெங்கதலேழவநாயகன்முக்கால்
இங்கணைவாயெனவெய்திலறாக
அங்கையிலிங்கமகன் புவிவைத்தான்.

(இ - புறா.) கோபக்குறியாகிய செம்மைநிறமுள்ளகண்களையுடைய இராவணன் அதற்குச்சம்மதித்து, அப்புறம்போனான். வெவ்வியகோபங்கொள்ளும் யானைமுகத்தையுடையவிநாயகமூர்த்தியானவர்,இராவண! இங்கேவா, இராவண! இங்கேவா,இராவண! இங்கேவாவென்று மூன்றுதரம் அழைத்து அவன்வராமையினாலே தம்முடைய அழகியகையினிடத்தில் வைத்துக்கொண்டிருந்த சிவலிங்கத்தை விசாலமாகிய பூமியினிடத்திலவைத்துவிட்டார். எ - று. (இஉ)

அவ்வழியோடியடைந்தவரக்கள்
நிவ்விமயமணமிசைசேர்ந்துகூணா
எவ்வமிலாதவின்கமெடுத்தான்
வவ்வ லுருமையின்மாபலமென்றான்.

(இ - புறா.) அந்தவிடத்தில் அதிகவினாவாக ஓடி நீர்தொட்டுக்கொண்டு வந்த இராவணன் சிவலிங்கம் பூமியினிடத்திருப்பதைக்கண்டு குற்றமில்லாத அந்தச்சிவலிங்கத்தையெடுத்தான். அது தன்னாலெடுக்கக்கூடாததாயிருந்ததினாலே இதுமகாபல லிங்கமென்றான், எ - று. (இங)

காசிலரக்கனுரைத்ததுகண்டே
பேசினர்மாபலவிசனெனும்பேர்
விசியைக்கொடுமிட்டுமெடுத்தா
னேசவிழங்கரிமிர்ந்ததுரைத்தே.

(இ-புரா.) சிவநேசத்தில்பழுதில்லாத இராவணனானவன் சொன்னதை அறிந்து அந்தச்சிவலிங்கத்துக்கு மாபலலிங்கமென்று பெயரிட்டார்கள். இராவணனானவன் மறுபடியும் நீண்டகையினால் தன்பலங்கொண்டமட்டும் எடுத்தான். (அப்படியெடுத்தபோது) அன்பைத்தருகின்ற அந்தச்சிவலிங்கமானது குழைந்துநீண்டது. வேறு.

ரன

மேவினதுகோகன்னமெனும்பெயர்வியன்பதிக்குக்
காவனையதைத்திரளாற்கனன்றரக்கன்மறைமலைத்
தேவனதுகுடுமிமுடிப்புடைத்தனன்றன்சினமிகவால்.

(இ-புரா.) அந்தச்சிவலிங்கமானது பசுவின்காதுபோல நீண்டபடியினாலே, பெருமையுள்ள அந்தந்தலத்துக்குக் கோகன்னமெனும்பெயர் பொருந்தியது. இராவணனானவன், மனங்கொதித்துச்சோலையையொத்த இருபதுகைகளாலும் பிராமணப்பிள்ளை வடிவங்கொண்டிருக்கும் விநாயகமூர்த்தியின் சிகையுள்ள ஏரெலில் தன்கோபமிகுதியினால் குட்டினான். எ -று. (௩௩)

புடைத்தவுடனுருத்தெழுந்துபொழிமதவாரணமுகத்தேநான்
அடித்தலமுமணிமுடியுமகலிடமும்விசும்புமுறப்
படைத்தவுருவெனநிமிர்ந்துபனைக்கரத்தாலிராவணனைப்
பிடித்துமணிக்கழங்கென்னவெறித்தெறிந்துபிடித்திடலும்.

(இ-புரா.) குட்டினவுடன் மதநீரைப்பொழிசின்ற யானைமுகத்தையுடைய விநாயகமூர்த்தியான்வர், கோபித்தெழுந்து திருவடியும் அழகியதிருமுடியும், விசாலமுள்ள பூமியிடத்தும் ஆகாசத்தினிடத்தினாகப் பொருந்தப்படைத்த சொரூபம்போல ஓங்கி (விசுவரூபங்கொண்டு) பனைபோன்ற துதிக்கையினால் இராவணனைப்பிடித்து அழகியகழற்சிக்காய்போல் பூமியில் விழவொட்டாயல் பலதரமேலெறிந்து பிடித்திடவும். எ -று. (௩௪)

மறையோனென்றுறவினைந்துமடமையினாலீதிழைத்தேன்
பிறையோங்குமணிமகுடப்பெருங்களிறேபிழைசெய்தேன்
இறையோனேபொறுப்பதுனக்கிபல்பென்றென்றிரத்தேத்
பொறையோடுமுமைபுதல்வன்புனியிலரக்கனைவிடுத்தான்.

(இ-புரா.) என்னுடைய பேதைமையினாலே பிராமணப்பிள்ளையென்றெண்ணி இந்தக்காரியத்தைச் செய்தேன். பிறையணிந்தோங்கிய மணிமகுடத்தை யுடைய பெரியயானைமுக விநாயகமூர்த்தியே? அடியேன். பிழைசெய்தேன் இறைவனே? பொறுத்துக்கொள்வது தேவரீர்க்குத் தகுதியென்று பலதரஞ்சொல்லி யிரந்து, துதிசெய்யப் பார்வதிபுத்திரராகிய விநாயகமூர்த்தியானவர் பொறுமையுடையவராய், இராவணனைப் பூமியின் விட்டார். எ -று. (௫௭)

நிருதர்குலத்திகல்வேந்தேநின துபிஸ்தையாம்பொறுத்தற்
கிருபதுசெங்கரத்தா லுமெழின் மலரோனுனக்களித்த
ஒருபதுமாமுடித்தலையுமுறப்புடைத்தியெனலோடுங்
குருநிறங்கொளப்புடைத்துக்குனித்தாடியுவப்பித்தான்.

(இ-புரா.) பலமுள்ள ராகுத்தகுலத்தரசனாகிய இராவணனே! நீ செய்த குற்றத்தை நாம்பொறுத்துக்கொள்வதற்கு, அழகிய செந்தாமராமலரிலிருக்கும் பிரமன் உனக்குக்கொடுத்த இருபதுசிவந்தகைகளாலும், பெருமையுள்ள மகுட மணிந்திருக்கும் பத்துத்தலைகளிலும், பொருந்தக்குட்டிக்கொள்ளென்று சொன்னவுடன், சிவப்பு நிறங்கொள்ளும்படி குட்டிக்கொண்டு குதித்துக் குதித்துக் கூத்தாடி (விநாயகமூர்த்திக்குச்) சந்தோஷம் வரச்செய்தான். எ -று. (௫௮)

அன்ன துசண் டுவந்தருளியைங்கரத்தோனின் றுமுதல்
என்ன தருணலம்வேண்டினினை ப்போலவிரகரத்தாற்
சென்னியுறப்புடைத்தவர்பாற்சிந்தைமகிழ்குவனென்ன
மின்னின் மறைந்தன னிருதன்வேலையிலங்கையிற்புக்கான்.

(இ-புரா.) அவன் குட்டிக்கொண்டு கூத்தாடுவதைக்கண்ட ஐந்துகரங்க ளையுடைய விநாயகமூர்த்தியானவர், சந்தோஷங்கொண்டருளி, இன்றுமுதல் எம்முடைய கிருபைநலத்தை விரும்பினால், உன்னைப்போலத்தங்களிரண்டுகைகளாலும் சிரத்திற்பொருத்தக் குட்டிக்கொள்ளுகிறவர்களிடத்தில், நாம் மனமகிழ்ச்சியடைவோமென்று சொல்லி, மின்னல்மறைவதுபோல மறைந்துவிட்டார். (அதன்பின்பு) ராகுத்தனாகிய இராவணன், சமுத்திரத்தின்மத்தியிலிருக்கும் இலங்கையிற்போய்ச்சேர்ந்தான். எ -று. (௫௯)

தென்னிலங்கையிராவணன்பாற்சிவனுதவத்திறலரக்கன்
பின்னிலங்குமொருமருப்புப்பெருந்தகைதன் கைக்கொடுப்பப்
பொன்னிலங்குமுடியோய்ப்புகர்வேழம்புனலாடை

நால்.

(இ-புரா.) பொன்னாற்செய்யப்பட்டப் பிரகாசிக்குங் கிரீடமணிந்த அரசனே? தெற்கிலுள்ள இலங்கைக்கரசனாகிய இராவணனிடத்தில் பரமசிவன்

கொடுக்கவேற்றியுள்ள அந்தராக்ஷதன் பின்பு ளுளிவிளங்காநின்ற ஒற்றைக்கொம்பையுடைய விநாயகக்கடவுளிடத்திற் கொடுக்கப் பின்பு பொறிகள் தந்திய யானே முகத்தையுடைய அந்தவிநாயகரானவர் சமுத்திரமாகிய வஸ்திரமணிந்த பூமிதேவிவிளங்கும்படி அந்தச்சிவலிங்கத்தை விருப்பத்துடன் ன்தாபித்தார். எ-று

கோகன்ன லயத்திற் குலவுதிசையிருநான்கு
நாகவணைத்துயினெடுமானான் முகணிந்திரன் முதலா
மாகமுறுமமரர்குழாமருத்துவர் விஞ்சையர் முனிவர்
நாகருகத்தவரோநானுதிறைந்தடிதொழுவார்.

(இ - புரை.) கோகன்னநாதருடைய ஆலயத்தில் சர்ப்பத்தில் அறிதுயில் கொள்ளும் விஷ்ணுவும், நான்குமுகங்களை யுடைய பிரமதேவனும், பிரகாசியா நின்ற அஷ்டதிசையிலுமுள்ள இந்திரன் முதலாகிய சொர்க்கலோகவாசிகளான தேவகூட்டமும், மருத்துவர்களும், விஞ்சையர்களும், முனிவர்களும், நாகலோகத்தாரும் எந்நாளும் திருவடிகளைத் தொழுவார்கள். எ-று. மாகம் - ஈண்டு சொர்க்கம்; மருத்துவர் - அசுவனிதேவர். (சுக)

வேறு.

அம்புருநாரதர் மகதிவிபஞ்சிரம் புளரவழிசுருதித்தேறல்
பம்புமொருபால்விணைத்தந்திரியுமிடறுமொன்றாய்ப்பயின்றகான
நம்புசதிமுறைநிறுச்சுநக்கின்னராதம்பாடலெனுவையிறீந்தேன்
கும்பமுலையரம்பையர்தநடநவிலுமெய்யிலொன்றிக்குழையுமோர்பால்

(இ - புரை.) அம்புரு நாரதர் என்னுமுனிவர்கள் மகதி விபஞ்சி என்னும் வீணையினரம்பைத்தெறித்து வாசிப்பதினால் பெருகாநின்ற இசைத்தேனைது ஒருபுறத்தில் நிறைந்திருக்கும்; ஒருபுறத்தில் கின்னர்கள் வீணைத்தந்திரியினதமும் கண்டத்தினதமும் ஒன்றுபடப் பாடுகின்ற மாறுபடுதலிலாத தாளப்பிரமாணத்தை வகுத்துக்காட்டும் குற்றமில்லாதமதுரமுள்ள தேன்போலச்சுவையுள்ள இசைப்பாடலானது பொற்கூடம்போன்ற தனங்களை யுடைய அரம்பைமாநர்க ளாடுகின்ற கூத்தின் விகற்பத்தைக்காட்டும் அங்கங்களுக்கொத்துப் பேதலில்லாம லிருக்கும். எ - று. அங்கம் என்றது அபிநய உறுப்புக்களை. (சுக.)

ஆடுமுனிக்கணமொருபாலரன்புகழைக்கானத்திலமையவேர்திப்
பாடுமெருந்தவரொருபாற்பரமானுபூதியினிற்பழகத்துநெஞ்சங்
கூடுசமாதியரொருபாற்கோகன்னநாயகனைக்கும்பிட்டேத்தி [மோ.
விடுபெறுவாரொருபால்வினையொழிப்பார்க்கத்தலம்போல்வேறுண்டா

(இ - புரை.) ஆனந்தத்தினால் கூத்தாடுமுனிவர்க ளொருபுறத்திலிருப்பார்கள்; பரமசிவன்புகழை இசையிற்பொருந்தும்படிச்சொல்லிப்பாடும் அரியமுனிவ ரொருபுறத்திலிருப்பார்கள்; சிவலீலையில் மனங்கனிந்து நிஷ்டைகூடியிருப்பவர்

கள் ஒருபுறத்திலிருப்பார்கள்; கோகன்னக்கடவுளாகிய பரமசிவனைக்கும்பிட்டுத் துதிசெய்து மோக்ஷமடையத்தக்கவர்கள் ஒருபுறத்திலிருப்பார்கள்; ஆதலால் வினைகளை யொழிப்பவர்களுக்கு அந்தத்தலத்தைப்போல வேறொருதலமுண்டா மோ இல்லை. எ - று. ஓகாரம்-எதிர்மறை. (சுங்)

ஆயிடைபிறசிலையனைத்துஞ்சிவலிங்கம்புனல்யாவமுரியதீர்த்தம் மேயநரர்யாவோரும்புத்தேளிர்மகளிரெல்லாம்விண்ணின்மாதர் தூயபசுநிரையெல்லாம்வான்சுரபிபாழிலெல்லாஞ்சுரர்பூந்தாரு மாயிருஞாலப்பரப்பிற்கோகன்னஞ்சிவலோகமன்னரேமே.

(இ - புறா.) பகைகொள்ளு மன்னவர்களாகிய யானைகளுக்குச் சிங்கம் போலிருக்கும் வேந்தனே! அந்தத்தலத்திலிருக்கும் கற்களெல்லாம் சிவலிங்கம்; நீரெல்லாம் சிவதீர்த்தம்; அவ்விடத்தில் வாசஞ்செய்கின்ற மனிதர்களெல்லாம் தேவர்கள்; மாதர்களெல்லாம் தேவமாதர்கள்; பரிசுத்தமுள்ள பசுக்களெல்லாம் காமதேனு; சோலையெல்லாம் கற்பகச்சோலை; இத்தகுதியால்பெருமைபொருந்திய பெரிய இவ்வுலகத்தினிடத்தில் கோகன்னமானது சிவலோகமாம். எ-று. (சுசு)

கூறுபலபெருந்தீர்த்தம்பாவுக்குமேலாகுங்கோடிதீர்த்தம் பேறுதருமிலிங்கங்களனைத்தினுக்குமதிகமாபலவிங்கம் வீறுதலமனைத்தினுக்குமேலாகுங்கோகன்னம்வேந்தர்வேந்தே தேறுவரோவேறுமொன்றைவிளக்கிருக்கத்தீர்த்தேநெடுருளிலார்போல்

(இ - புறா.) அரசர்க்கரசனாகிய மித்திரசகராசனே! அந்தத்தலத்திலிருக் குங் கோடிதீர்த்தமானது பலவாகச்சொல்லுகின்ற எல்லாத்தீர்த்தங்களுக்கு மே லானதாகும்; மாபல இலிங்கமானது மோக்ஷந்தரத்தக்க எல்லா இலிங்கங்களுக்கு மேலானதாகும்; கோகன்னமானது விளங்குகின்றஎல்லாத்தலங்களுக்குமேலான தாகும். ஆகையால், விளக்கிருக்க நெருப்புத்தேடும் அறிவில்லாதவர்கள்போல விவேகமுள்ளவர்கள் வேறொருதலத்தைத் தேடுவார்களோ? தேடார்கள். எ - று.

பனவைங்

யத்தனைமாபலவிங்கநாயகனைவிதிமுறையாமருச்சித்திரநாள் வித்தகனாஞ்சனகன்முயல்வேள்விக்குமிதிநைகர்மினாங்காலை சித்தமுறுமிறும்பூதுகண்டனமித்திரசகனைசெப்பக்கேண்மோ.

(இ-புறா.) மித்திரசகனே! இப்படிக்கொத்த மகத்துவமுள்ள கோகன்னத் திற்போய் மாசிமாசச்சுதர்த்தசியாகிய சிவராத்திரியிலிருந்து, நம்முடைய அத்த னாகிய மாபலவிங்கநாயகனை வேதமுறைப்படியாம் அருச்சனைசெய்து, இன்றை யதினம் ஞானவானாகிய சனகராசன் செய்கின்ற யாகத்தைக்குறித்து மிதிநைக ருக்குவரும்போது, ஞாபகத்திலவைக்கத்தக்க ஒரு அதிசயங்கண்டோம்; அதனைச் சொல்லக்கேட்பாய். எ - று. மோ - முன்னிலையசை. (சுசு)

இரண்டாவது சிவதானமகிமையுரைத்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௧௨௨.

உ.

சிவமயம்.

தீ ரு சீ சி நீ ரூ ம் ப ல ம்.

முன்றாவது

சிவராத்திரியில் கன்மாடபாதராசன்

முத்திபெற்ற அத்தியாயம்.

என்றுமுனிகூறிடலுமிகல்வேந்தனகமகிழ்வோடி. நைஞ்சியேத்தி
நன்றுபுதிதப்புதுமையுரைத்தியெனவுரைத்திடலுநவைதீர்வேதத்
தொன்றியநாவினனாய்பெருந்தவனுங்கண்டபரிசுரைப்பேனென்னத்
துன்றுநுந்தொடைப்புயத்துமன்னவனைமுகநோக்கிச்சொல்லினே

(இ - புரை.) உவுதமருஷியானவர் இப்படியாகச் சொல்லவே வலியுள்ள
அரசனானவர் மகிழ்ச்சியுடன்பணிந்து, துதிசெய்து மிகவும் புதியதாகிய அவ்
வாச்சரியத்தைச் சொல்லுமென்று கேட்கவும்; குற்றமில்லாத வேதங்களிற்பழ
கிய நாவிலையுடையவராகிய மேன்மைபொருந்திய அந்தமுனிவர் தாங்கண்ட
முறைமையைச் சொல்லுகிறேனென்று, நல்லமனந்தக்கிய பூமாலையணிந்த புசங்
கையுடைய அந்த வேந்தன்முகத்தைநோக்கிச் சொல்லுகின்றார். எ - று. (க)

அருங்காணில்வருந்துயரான்மலர்த்தட த்துணீரருந்தியதன்றீரத்தோர்
மருங்காலநிழலடைந்துசூழ்ந்தவருந்தவரோடும்வதிந்தகாலைக்
கருங்காகம்போனிறமுங்காயமெலாம்புழுநெளியக்கவந்தபுண்ணுஞ்
கருங்காதகுட்டமுதற்பலநோயுமுடையாண்மெய்துளங்குரீரார்.

(இ - புரை.) சொல்லுதற்கரிய வனத்தில்கடந்துவந்த இளைப்பினால் ஒரு
மலர்த்தடாகத்தினிடத்தில் நீருண்டு, அதன்களையி லொருபக்கத்திலிருக்கும் ஆல
மரத்தினிழலிற்சேர்ந்து, நம்மைச்சூழ்ந்த அரியமுனிவர்களுடன் நாம் இருந்தபோ
து, கரியகாகம்போலிறமும் சரீரமெங்கும் புழுவானது நெளியும்படி வியாபித்தி
ராரின்றபுண்ணும் குறையாத குஷ்டமுதலாகியவியாதியாதியும் உடையவளாயும்
அவைகளால் உடல்நடுங்குத் தன்மையையுடையவளாயும் எ - று. (உ)

புண்டாராமுடைநாறவணங்குறுவாள்வெப்பநோய்புகையச்சூலை
கொண்டாவிவருந்துவாள் கண்ணில்லா ளொருபுலைச்சிகொடியமூட்டாள்

கண்டோர்தங்கண்புதைப்பவழிவருவானுனைந்தெழுந்தகயநோய்சிற
விண்டோயுமாதவத்தாலெரிகொளுந்துநிலத்தினிடைவீழ்ந்தரண்மன்னே

(இ - புரை.) புண்களிலிருந்தொழுகாரின்ற இரத்தத்தானாயானது தூர்க்
கந்தமாககாற வருத்தமடைகின்றவளாயும், சுரநோய்மேலெழுந்து அனல்வீச
அதனுடன் சூலையோய்கொண்டு உயிர்வருந்துகின்றவளாயும்; பார்வையில்லாதவ
ளாயும், கொடிய கிழத்தன்மைபுள்ளவளாயும், பார்த்தபேரொல்லாம் (அருவருப்பி
னல்) தங்கள் கண்களைமுடிக்கொள்ளும்படியாக வழிநடந்துவருகின்ற ஒருநீச
ஸ்திரியானவள் வருந்தி அதிகரித்த கஷயநோயானது துன்பப்படுத்த, ஆகாயத்தில்
பொருந்திய சூரியவெப்பத்தினால் அக்கினிமயமாய்ச்சுமிகின்ற பாலைநிலத்தினிடத்
தில் விழுந்தாள். எ -று. (ஈ)

வீழ்ந்தவுடன் புலையாயினாள் விடல்விடமவத்தைவிதங்களைல்லாந்
சூழ்ந்தவருந்தவரோடுங்கண்டயனின் தனமாங்கோர்சோதிவானம்
போழ்த்தொளிர் பொன்விமானமுடனிறிழிந்து பலகணநாதர்புலியிற்போதத்
தாழ்ந்தவரையடிவணங்கிவரவென் கொலென்னவவாச்சாற்ற லுற்றார்.

(இ - புரை.) விழுந்தவுடன் அந்தப்புலையாகிய கிழவியின் உயிரானது
உடலைவிட்டு நீங்கும்போது உண்டான அவஸ்தையின் வகைகளையெல்லாம் நம்
மைச்சுழந்திராரின்ற முனிவர்களும் நாமும் பார்த்துக்கொண்டு அயலிலிருந்தோ
ம்; அப்படியிருக்கும்போது அவ்விடத்தில் இருநேரீகிப்பிரகாசியாரின்ற சோதி
யுள்ள ஒரு பொன்விமானமுடன் பலகணநாதர்கள் ஆகாயத்தினின்றும் இழிந்து
பூமியினிடத்திலவர; அவர்களைநாம்கண்டு பாத்தத்திறுழ்ந்துபணிந்த நீலிர் இவ்வி
டத்திற்கு வந்தகாரணமென்னவென்றுவினாவ, அவர்கள் சொல்லத்தொடங்கினு
கள். எ -று. (ஈ)

மலையகனையொருபாகம்வைத்தபிரானேவமணிமானமீதில் [ன்
புலையகனைக்கொடுபோவானனைந்தனமென்றாரென்றபோழ்தின்வானி
றிலகுசுடர்விமானத்தைவிவளடைதன்மறைவேள்வியியற்றுசாலை
யுலகினிறிழிபுடைக்குரைவாய்நுமலிபுருந்தேறுமதையொக்குமாதோ.

(இ - புரை.) மலையையான் புத்திரியாகிய பார்வதியை இடப்பாகத்தில்
வைத்தருளிய பரமசிவன் கட்டளைபிட்டனுப்பியதினால், இரத்தினங்கள்பதித்த
விமானத்தின்மேல் இந்த நீசஸ்திரியைக்கொண்டுபோக வந்தோமென்றார்கள்;
அவர்கள்ப்படிச் சொன்னபோது விண்ணுலகத்திலிருந்துவந்து பிரகாசியாரின்ற
ஒளியுள்ள இந்தவிமானத்தில் இவளேறுவது எத்தன்மைத்தெனில், உலகத்திலிருந்
தும் (செந்துகளுள்) இழிவையுடைய குரைக்காரின்ற வாயுள்ளநாயானதுவேதவி
திப்படிச்செய்கின்ற யாகசாலையிற்சென்று (சுவர்க்கலோகத்துக்குப்போக விமான
த்திலேறுவதை யொப்பாரும். எ -று. (ஈ)

எனப்புக்கன்றேம்பின்னரும்பார்த்திழிபிறப்பினுள்கண்களிரண்டுமில்லாள், தினைத்துணையுஞ்சிவனிலையுஞ்சிவனடியார்நிலையுமுளஞ்சிந்தித்தில்லாள், வினைத்திறனுன்மிகுபிணியாளெழுபிறப்பினலவினையின்விழைவொன்றில்லாள், தனைச்சிவலோகத்தினிடைக்கொடுபோவான்சமைந்ததுநீர்சாற்றுக்கென்ன.

(இ - புறா) என்றுசொல்லிப் பின்னும் அவர்களைப்பார்த்து இழிவாகிய பிறப்பினையுடையவனும், இரண்டு பார்வைகளுமில்லாதவனும், பரமசிவனுடைய நிலையினையும் சிவனடியார்கள்நிலையினையும் தினையளவுபொழுதாவது தியானியாதவனும், வினைவலியால்மிகுந்த பிணியையுடையவனும், எழுவகைப்பிறவியினிடத்தும் புண்ணியத்தில் எவ்வளவேனும் விருப்பமில்லாதவளுடாகிய இவனை நீங்கள் சிவலோகத்துக்குக் கொண்டுபோகச் சம்மதித்துவந்த காரணமென்ன சொல்லுங்களென்றுகேட்க. எ - று.

எழுவகைப்பிறப்பாவன :—தேவர்,மனிதர், மிருகம், பகலி, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாபரம் என்பவைகளாம். (தாபரம்-மலைமரமுதலான அசையாப்பொருள்கள். (சு)

இருந்தவத்தின்மாமுனியேயிப்புலைச்சித்திறங்கேட்கினிறும்பூதெய்துந், திருந்துபுகழ்க்கேகயநாட்டொருமறையோளளித்தவருஞ்செம்பெரற்பாவை, சரிந்தமலர்க்கருங்குழலான்சவுமினியென்னும்பெயராள்சம்பரீரி, வருந்துவனப்பிரதியெனுமணங்கினையும்முகழிக்கும்வனப்பின்மிக்காள்.

1 (இ - புறா.) பெருமைபொருந்திய தவத்தினால் மகத்தவாகிய முனியே! இந்தப்புலைச்சியினுடைய செய்திகளைக்கேட்கில் ஆச்சரியமுண்டாகும்; என்னவென்றால், நல்லபுகழையுடைய கேசயநாட்டிலிருக்கும் ஒருபிராமணன்பெற்ற கிடைத்தற்கரிய செம்பொன்னினுற் செய்யப்பட்ட பிரதிமையொத்தவனும், பூமாவையணியப்பட்டுக் கருமைநிறமுள்ளதாய் நெரிந்து படிப்படியாய்த்தாழ்ந்த அளகபாரத்தையுடையவனும், சவுமினியென்னும் பெயரையுடையவனும் மன்மதன்கண்டு (மோகமடைந்து) வருந்துதற்கேதவாக அழகுள்ள தெய்வப்பெண்ணாகிய இரதிரினுடைய சவுந்தரியத்தின்பெருமையுக்கெடச்செய்யத்தக்க சுந்தரத்திலம்மிக்கவளுமாயிருந்தனள். எ - று. இறும்பூது-ஆச்சரியம். (எ)

கொங்கையடிக்கொண்டுகிப்பனைத்திறுகியிறுமார்த்துரும்பையேய்ப்ப, மங்கையெழிற்பருவமிவளெய்துதுலுமிவடாதைமனத்தினோர்த்து,பங்கயமாமுகத்தானையொருமறையோன்விதியின்விழாப்பண்ணநல்கி, வெங்கயமும்பிடியுமெனக்கலவிறுகர்ந்திருவோரும்விழைபுகானில்

(இ-புறா.) இத்தன்மையான அழகுள்ள சவுமினியென்பவள் இரண்டுதனங்களும் அடிபரந்து இளகலாய்ப் பருத்து இறுகிப் பூரித்துத் தென்னங்குரும்பையை யொப்பாகும்படியான மங்ககட்டருவத்தை யடைந்தமாத் திரத்தில், இவள்தகப்பன் இலிவிவாகுச் செய்விக்கவேண்டுமென்று மனதில் உணர்ந்து, செந்தாமரை மலர்போன்ற முத்தையுடையவளை ஒருபிராமணன் வேதவிதிப்படி விவாகஞ் செய்துகொள்ளக் கன்னிகாதானமாகக்கொடுக்க; வெவ்விய ஆண்யானையும் பெண்யானையும் இணைபிரியாமல் கூடிக்கொண்டிருப்பதுபோல இவ்விருவரும் கலவியின்பம் அனுபவித்துக்கொண்டு விருப்பமுற்றிருக்குகளில். எ - று.

பெண்களுக்குப்பருவம் ஏழு:—அவை பேதை பெதும்பை மங்கை மடந்தை அரிவை தெரிவை பேரிளம்பெண் என்பவைகளாம். பேதைப்பருவமானது ஐந்து வயதுமுதல் ஏழுவயதுவரைக்குமுள்ளது. பெதும்பைப்பருவமானது எட்டி வயதுமுதல் பதினொருவயதளவுமுள்ளது. மங்ககட்டருவமானது பன்னிரண்டு வயதுமுதல் பதின்மூன்றுவயதளவுமுள்ளது. மடந்தைப்பருவமானது பதினான்குவயதுமுதல் பத்தொன்பதுவயதளவுமுள்ளது. அரிவைப்பருவமானது இருபதுவயதுமுதல் இருபத்தைந்துவயதளவுமுள்ளது. தெரிவைப்பருவமானது இருபத்தாறுவயதுமுதல் முப்பத்தொருவயதளவுமுள்ளது. பேரிளம்பெண் பருவமானது முப்பத்திரண்டுவயதுமுதல் நாற்பதுவயதளவுமுள்ளது. (அ)

தன்னுயிர்போனீங்காதகொழுநனுக்குவினை தூரப்பச்சாரந்தநோயால், இன்னுயிர்ப் பட்டவனிறப்பத்துணையிழந்தவன்றிலென விரங்கி மாழ்கிக், கன்னன்மொழிக்குயிலனையாள் கைம்மையுற்றபின்னரும் வெங்காமநோயான், மன்னுபெருநிறையொருவிக்கரவின்கண்யாவலா யுமருவுநாளின்.

(இ - புறா.) தன்னுயிர்போல விட்டுப்பிரியாத கணவனுக்கு ஊழ்வினையானதுகூட்ட கேரிட்டவியாதியினால் இனிய உயிரைவிட்டு அவனிறந்துபோகவே, துணையாகிய ஆண் அன்றிற்பறவையைப்பிரிந்த பெட்டை அன்றில் இரங்குவது போலக் கரும்பையொத்த மதுரமுள்ள சொல்லினால் குயில்போன்றவன் அழுது சோர்ந்து, கைப்பெண்ணைப்பின்பும் வெவ்விதான காமநோயினால் நிலைபெற்ற பெரிய கற்பினின்றும் நீங்கிச் சோரத்தனமாக எல்லாரையும் புணர்ந்துகொண்டிருக்குகளில். எ - று. (க)

வேறு.

உற்றரயலாருரைக்குமுனாகொள்ளாள்
கற்றார்முதியார்கழறுவதுங்கைக்கொள்ளாள்
முற்றமுகிழ்முலைப்பான் முற்றிமுகங்கறுப்பப்
பற்றதுசுப்பாள் கருப்பம்படைத்தனளே.

(இ - புறா.) (இவள்விபசரிப்பதையறிந்து) சுற்றத்தாரும் அன்னியரும் (நீநடக்கும் நடத்தையோக்கியமான தல்லவென்று) சொல்லும் வார்த்தையைக் கேளாதவளாயும், கல்விசுற்றவர்களும் முதிர்ந்தவயதள்ளவர்களும் சொல்லும் வார்த்தையை யேற்றுக்கொள்ளாதவளாயும், (தன்னிஷ்டப்படி நடந்து) உண்டென்று நிச்சயித்துக்குறிக்கக்கூடாத, துட்பமாகிய இடையையுடையவள் முதிர்ந்த சாயாமல் குவிந்திருக்குந் தனங்கள் பால்நிறைந்து கரம்புகள் கருமைநிறம் கொள்ளும்படிச் சுருப்பம் அடைந்தாள். எ - று. (க0)

அங்கதுகண்டுற்றாரயலாரிவர்குழுமி
யெங்குலத்துக்கெல்லாமிருந்துபழியீட்டுவாள்
தங்குதலிவ்வூர்க்குத்தகாதென்றுநீக்குதலுஞ்
செங்கண்புனல்கொழிப்பச்சேயிழையாள்கான்சென்றாள்.

(இ1 - புறா.) இந்தமாதானவள் சுருப்பம் அடைந்ததையறிந்து சுற்றத்தாரும் அபலாருமாயிருப்பவர்கள்கூடி, இவளின்விவரித்திலிருந்து நம்முடைய குலத்துக்கெல்லாம் பழிசம்பாதிப்பவளாயிருக்கிறாள்; (ஆதலால்) இவள் இவ்வூரிலிருப்பது தகாதென்று நீக்கிவிட்டும், கண்கள்நீர்சொரியும்படி (அழுதுகொண்டு) காட்டிப்போய்விட்டாள். எ - று. (கக)

அத்தலையோர்வேளாண்மார்பில்கொளை
சித்தமயல்கொண்டவடோள்சேர்ந்துமனையிற்செறிப்பப்
புத்தமுதமென்னத்தணியனிணப்புழுக்கல்
துய்த்தங்கவன்மார்பிற்றேய்ந்துநலனுண்டிருந்தாள்.

(இ - புறா.) அவ்விடத்தில் வேளாளகுலத்தானாகிய துர்நடத்தையுள்ள ஒருவிடபருஷன்கண்டு மனதில்-காமமயகபங்கொண்டு, அவள்தோனைச்சேர்ந்து தன்வீட்டிற் கொண்டுபோய் வைத்துக்கொள்ள, புதியஅமுதம்போல் கள்ளும் இறைச்சியுடன் சோறும் உண்டு, அவன் மார்பிற்சேர்ந்து கலவியின்பம் அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தாள். எ - று. தணியல்-கள்; புழுக்கல்-அன்னம். (கஉ)

பண்டைக்குலனொருவிவேளாளன்பன்னியாய்க்
கண்டின்கவைக்கலவிக்காமபானாதிபெல்லாம்
உண்டின்புறுமகப்பேறுற்றுநெநாகழிப்பத்
நிண்டிறலான்வேற்றார்க்ககறலுமிச்சேயிழையாள்.

(இ - புறா.) தான்பிறந்த பிராமணகுலாசாரத்தை நீங்கி (குத்திரகுலத்தானாகிய) வேளாளன்மனைவியாய்க் கற்கண்டுபோல இனியமதுரத்தைத் தருகின்ற கலவிக்குரிய அதரபானமுதலாகியவைகளை அனுபவித்து, இன்புறத்தக்கமுறத்தைகளையும்பெற்று, நெடுங்காலஞ்செல்லும்படி இருக்குப்போது (ஒருநாள்)

மிகுந்த பலமுள்ள அந்தவேளாளனாவன் அயலுருக்குச்செல்லவும் இந்தப் பெண்பிள்ளையானவன். எ - று. கண்டு - கற்கண்டு. (கங)

மற்றொருவரில்லாமனையிற்றமியளாய்
அற்றையிருட்கங்குல்வரவாற்றாதுகாமத்தீ
யுற்றமதுவருந்தியுன்றடிதன்பான்விரும்பிப்
பொற்றொடியாளநிலையேர்தோழத்திடைபுகுந்தாள்.

(இ - புனா.) வேறொருவரு மில்லாதவீட்டில் தான்மாத்திரம் தலையளா யிருந்து அன்று இருள்கூழ்ந்த இராப்பொழுதுவரச் சகித்துக்கொள்ளமாட்டா மல் காமாக்கினியைப்பொருந்தி, மதுடானஞ்செய்து மாமிசத்தின்னவும் இச்சை கொண்டு, அந்தவீட்டின் ஒருபுறத்திலிருக்கும் ஒருதோழத்திற்சென்றாள். எ - று. ஊன் தடி - இருபெயரொட்டி. (கச)

வெள்ளாடுஞ் சேதாவெடிவாற்குழக்கன் றும்
உள்ளாதருந்துமதுவாலுணர்வழிந்து
தள்ளாடியான்கன் றைப்பற்றித்தலையிரியாப்
புள்ளாடுவேற்கண்ணிலிழைக்கொடுபுகுந்தாள்.

(இ - புனா.) பருந்து காக்கைமுதலாகிய பகடிகள்கண்டு மேலேவட்ட மிட்டுக்கொண்டு பறக்கத்தக்கதாய்ச் (சுத்தவீரன்கையிலிருக்கும்) வேலாயுதம் போல நீட்சியுங் கூர்மையுமுள்ள கண்களையுடையவன் கள்ளுண்டவெறியால் அறிவழிந்து, தள்ளாடிக்கொண்டுபோய் வெள்ளாடு இதுவென்றும் அச்சந்தரும் வாலையுடைய பசுவின் இளங்கன் றிதுவென்றும் பகுத்துப்பாராமல் ஒருபசுவின் கன் றைப்பற்றி அதன்தலையை அரிந்து வீட்டிற்கொண்டுவந்தாள். எ - று. (கரு)

வெந்ததடிதுகர்வானெண்ணிவிளக்கொளியின்
முந்துதசையரியவேண்டிமுயல்போதின்
அத்திப்பிறைதுதலாளான்கன் றெனவறிந்து
சுந்தித்தயர்ந்துசிவசிவவென்றோதினாள்.

(இ - புனா.) அந்திப்பொழுதில் தோன்றுகின்ற பிறையையொத்த நெற்றி யையுடையவன் வெந்தமாயிசத்ததைத் தின்னவெண்ணி, ஒளிவிளங்குந்தீபவெளிச் சத்தில் அந்தப்பசுவின்கன் றை அரியவிரும்பி எத்தனிக்கும்போது, பசுவின்கன் றென அறிந்து, (தகாதகாரியஞ்செய்தோமெயென்று) நினைத்துச்சோர்வையடை ந்து சிவசிவ என்று சொன்னாள். எ - று. (கசு)

கைதவமேசெய்யுமதுவின்களியென்று
வெய்துயிர்த்துமுப்புரமும்வேவக்குறுமுரல்
செய்தபெருமானடியையுள்ளந்தியானிபப
எய்துபடராலங்கிருகடிகைப்போதிருந்தாள்.

(இ-புரை.) மதுவின்மயக்கமானது துன்பத்தையேசெய்யுமென்றெண்ணி
நேரிட்டவருத்தத்தினால் பெருமூச்சுவிட்டு, திரிபுரங்கள் வேகும்படிபுன்னகை
செய்த பரமசிவனுடையதிருவடிகளை மனமானது தியானஞ்செய்யக் கன்றை
யரியவுட்கார்த்தவிடத்தில் இரண்டு நாழிகைவகாக்கும் அசைவற்றிருந்தான்.
எ-று. படர்-துன்பம். (கஎ)

ஊனருந் தும்வேட்கைதனை யூழின்வலி தூர்ப்பக்
காணிநுந்தகோதையந்தக்கன்றின் றசைமீட்டுந்
தானரிந் துநல்லகருணைசமைத்தருந்தி
யேனையெ லும்புந்தசையும்வீதியினிட் டிதசைப்பாள்.

(இ - புரை.) மாமிசந்தின்னும் இச்சையை விதிவலியானது எழுப்ப,
வாசனைதங்கிய பூமாவைணிந்த அவள் பின்னும் அந்தப்பசுவின்மாமிசத்தை நீக்
கிவிடாமல், அரிந்து நல்லபொரிக்கறியாகச்சமைத்துண்டு, உண்பதற்கு உதவாத
மற்றை எலும்பையும் மாமிசத்தையும் தெருவிற்கொண்டுவந்துபோட்டு இந்த
வார்த்தையைச் சொல்லுகின்றான்- எ - று. கருணை-பொரிக்கறி. (கஅ)

அந்தோகொடுவினையேனாவினிளங்கன்று தனை
வந்தோருழுவைவதைத் துண்டொழிந்ததிது
நந்தோரணமறுகினம்மினத்தீர்காண்மினென
நொந்தோலமிட்டுது ணுகிடைபோல்வாடினாள்.

(இ-புரை.) ஐயோ? கொடியபாலியாகிய என் பசுவின் இளங்கன்றை ஒரு
புலியானதுவந்து கொன்று உண்டுபோய்விட்டது; இந்தக்கொடுமையை தோர
ணங்கள்கட்டியிருக்கும் நம்முடைய வீதியிலிருக்கும் நம்மினத்தவர்களே பாரு
ங்களென்று வருந்தி யோலமிட்டுத் தனது துண்ணிய இடைபோலவே தானும்
வாடினாள். எ-று. உழுவை-புலி. (கக)

அவ்வளவிற்கங்குல்கழியவவள்கேள்வன்
செவ்வியிளங்கன்றிற்ந்ததிவினையக்கேட்டேங்கி
நவ்விவிழிச்சேயிழைமாட்டெய்திநடுநடுங்கி
வெவ்வினையாளோடுமனையகத்தின்மேவினாள்.

(இ-புரை.) அப்படி அவள்வாடுங்காலத்தில் இராப்பொழுது நீங்கியது;
(அது நீங்கினவுடன்) அவள் கணவன்வந்து, அழகிய இளங்கன்றிறந்துபோன்
பாவத்தைக்கேட்டிரங்கி, மான்பார்வையோன் பார்வையையுடையவளிடத்திற்
சென்று, (அப்பாபத்திற்காக) நடுநடுங்கி, அந்தக் கொடியவளோடு வீட்டினிடத்
திருந்தான். எ-று. நவ்வி-மான். (கஉ)

ஆங்கனிநுவோருமதனுமணங்குமெனத்
தாங்கரியவின்பந்தணவாதருந்துநாள்

பூங்குழலாணாழிழப்பப்போமாருயிர்பிணித்து

வீங்குபுயத்து துவர்போய்வெங்குநற்றின் முன்விடுதலார்.

(இ-புணா.) அவ்விடத்தில் அவ்விருவரும் மன்மதனும் இரதிகுழம்போல (ஒரு வனையொருவர்விட்டுப் பிரியாமல்) பிறரொருவருக்குக் கிடைப்பதற்கரிய கலவியின்பத்தை நீக்கலிலாது அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும்நாளில், பூவணித்த குழலையுடையாளுக்கு வாழ்நாள் முடிவாகிவிட, அவள் உடலைவிட்டுப்பிரிகின்ற உயிரைப் பருத்ததோள்களையுடைய யமதூதர்கள் (பாசத்தினும்) கட்டிக்கொண்டு போய்க் கொடுமையானதோற்றமுள்ள நமனெதிரில்விடுத்தார்கள், எ-று வெற்றி கொள்ளுமாற்றம்தோன்ற “வீங்குபுயம்” என்றார். தணத்தல் - நீங்கல். (உக)

கண்டகமன்பேதைமுகநோக்கியிக்கயத்தி

பண்டிழைத்தவல்வினைதா னூன்முகத்தாற்பார்த்தெண்ணிச்

சண்டிரயம்புகுத்தத்தக்காய்நீயலலைநெறி

விண்டபுலையகளாயமேதினியின்மேவுகென்றான்.

(இ-புணா.) தூதுவர்கொண்டவரகண்டகமன் அவள் முகத்தைப்பார்த்து, இந்தக்கீழ்மையுள்ள புலச்சி முன்செய்த உலியவினைகளைச் சாஸ்திரத்தின் முன்னிலையில் விசாரித்தெண்ணி, நீ கொடுமையுள்ள நரகத்தில் விழுத்தத் தக்கவளல்லே; ஆகிலும் முறைமைநீங்கிய புலையர்மகளாய்ப் பூலோகத்திற்பிறக்கக்கடவையென்று சொன்னான் எ-று. பசுவின்கன்றை யாரிந்தபோது சிவசுவவென்று சொன்னதினால், நரகத்தில் விழுத்தத்தக்கவளல்லென்றது. (உஉ)

அவ்வண்ணந்தண்டத்தான்சூறவதுகேட்டவரு

மைவண்ணமேனியளாய்வாட்கண்ணிலளாகி

இவ்வண்ணம்பாரினெழிலிழந்தாரில்லையெனச்

செவ்வண்ணமின்றிப்புலையகளாட்ச்சென்றுதித்தாள்.

(இ-புணா.) யமதருமராசன் அவ்வாறுசொல்ல அதைக்கேட்ட அவள்கருமை நிறமுள்ளவளாயும் ஒளிடொருந்திய பார்வையிலலாதவளாகியும், இப்படி அழகிழந்தவர்கள் உலகத்திலில்லையென்று (கண்டவர்களெல்லாம்) சொல்லப்பட்ட, நல்ல அழகில்லாமல் நீச ஸ்திரியாகவந்து பிறந்தாள். எ-று. (உஉ)

அன்னவளையீன்றோர்ருமனியயின்மமிச்சில்

கன்னியிளஞ்சேதாவினூனோடுங்களுநாட்டி

மன்னிவளர்க்கவளர்வதெலாம்வன்பிணியாய்த்

தூன்னிவளரமயத்தீன்றோருந்துஞ்சினர்.

(இ-புணா.) அத்தன்மையுடையவனைப்பெற்ற தாய்தந்தையர்கள் நாய்தின்று மிஞ்சியானைச்சிலாநையும், மிகுந்த இளமையாகிய பசுவின்கன்றிறச்சீயையும் கள்

னையும் ஊட்டி, ஆசைபொருந்திவளர்க்க; உள்வதெல்லாம் தீராப்பிணியாய்ப் பொருந்தி வளருங்காலத்தில், பெற்றவர்களும் இறந்தார்கள். எ-று. இறந்தானைத் “துஞ்சினார்” என்பது மங்கலவழக்கு. (உச)

அக்காலேநோயாலயர்ந்துமணஞ்செய்யத்
தக்காரிலராகவெம்பகிநோடி. தாங்கலளா
யெக்காலமும்புலையர்சேரிதொறுமேற்றுண்ணப்
புக்காவிதேய்வானேமூப்பும்பொருந்திற்றே.

(இ-புணா.) தாயும் தந்தையு மிறந்தபின்பு (முன்னமே தனக்குச்சம்பவித்திருக்கிற) வியாதியினால் சோர்வடைந்து, தன்னை விவாகஞ்செய்துகொள்ளத்தக்கவர்களுமில்லாதையாக நேரிட, கொடிய பசியாகிய நோயைத்தாங்கமாட்டாதவளாய், எப்போதும் புலையர் சேரிதோறும் இரந்துண்ணச்சென்று, உயிர்மெல்கின்றவளைக் கிழந்தன்னமையும் பொருந்திற்று. எ-று. தன்னை விவாகஞ் செய்விக்கத்தக்கவரும் இல்லையாக என்பதும் ஒரு பொருள். (உரு)

அத்தகையநோயாலுமூப்பாலுமல்லலுற்றுச்
சித்தம்பகிவற்றத்தேய்த்தநடையினளாய்
முத்தன்சிவநிசியிற்றேகாகன்னமுத்துறுவார்
தத்தங்குமூவோமெந்நகரிற்சார்ந்தனளே.

(இ-புணா.) அப்படிக்கொத்த நோயினாலும் கிழத்தன்மையினாலும் துன்பம் பொருந்திப் பசியானதுமனதைவருத்தப்படுத்தச் சோர்ந்தநடையையுடையவளாகிப் பரமசிவனுக்குரிய சிவராத்திரியில் கோகன்னத்துக்குச் செல்லுகின்ற கூட்டத்தாருடன் தானும் அந்தக்ஷேத்திரத்துக்குப் போனாள். எ-று. (உச)

தீயபசியாலொருமறுகைச்சேர்த்திருந்து
தூயவிழியில்லேற்களித்திடுமின்சோறென்னக்
கூயகுரல்கேட்டொருவன்கொழுங்களியன்
ஏயுமவள் கைத்தலத்தின் வில்வமுணவென்றளித்தான்.

(இ-புணா.) (கோகன்னத்திற் போனவள்) ஒரு வீதியிற்போயிருந்துகொண்டு, பரிசுத்தமான கண்களில்லாத எனக்குச் சோறுகொடுக்கவென்றுகொடிய பசியினால் அரற்றியகுரலுக்கேட்டு, மிகுந்த இறுமாப்புள்ளவனாகிய ஒருவன் தன்கையிலிருந்த வில்வத்தை அவள் கையினிடத்தில் சோறென்று கொடுத்தான்.

உண்ணவதையுணவென்றோர்த்தாளுணவன்மை
எண்ணியயலேயெறிந்ததழைகளியிட
நண்ணுபழையசிவவிங்கநாயகன்றன்
வண்ணமுடியின்மரகதம்போல்வாய்த்ததுவே.

(இ-புரா.) அவன்கொடுத்த வில்வத்தை (அவன்) சோமென்று உண்ண நினைத்துப் பின்பு சோமல்லவென்று தெரிந்துகொண்டு, பக்கத்திலெறிந்துவிட; அவ்வில்வத் தழையானது பார்வதியாரா இடப்பாகத்தினுடையராய் அங்கெழுந்தருளியிருந்த பழமையாகிய சிவலிங்கப்பெருமானுடைய அழகிய திருமுடியில் மாகதமணிபோலப் பொருந்திற்று. எ-று. (2அ)

அற்றை முழுநாளுமுணவிலளாயல்விரவிற்பற்று
துயினீத்துப்பணித்தண்புனரேறய்ந்த
பெற்றியளெண்ணுதெறிந்தவில்வமேபிஞ்ஞகன்றன்
பொற்புந்சிப்பூசனையேபோன்றதிருணீங்கிற்றால்.

(இ-புரா.) (அவளெறிந்த வில்வஞ் சிவலிங்கப்பெருமான் முடியில் தங்கினதுமல்லாமல்) அன்று முழுதும் ஆகாரமில்லாதவளாய், அந்தச்சிவராத்திரியில் ஒருபோதும் நீங்காத நித்திரையை நீங்கிக் குளிர்ச்சிபொருந்திய பனியாகிய நீரில்படிந்த முறைமையையுடைய அவள் இன்னதென எண்ணுமலெறிந்தவில்வமே பரமசிவனுடைய அழகுள்ள சிவராத்திரிபூசை அருச்சனையோலாகியது; இராப்பொழுதும் நீங்கிற்று. எ-று. (2க)

வெய்யபசிமுப்புநோயிவற்றான்மெய்வருந்த
உய்யமுணவிலளாயோர்புலைச்சிதோள்பற்றிக்
கையிற்றடியூன்றிக்காறளரமீள்போழ்தி
னையுங்கருத்தாணடுக்குற்றிவண்வீழ்ந்தாள்.

(இ-புரா.) (இராப்பொழுது நீங்கினவுடன்) கொடியபசியாலும் கிழத்தன்மையாலும் உடலானது வருத்தத்தைப்பொருந்த, பிழைத்திருப்பதற்கே தவான ஆகாரமில்லாதவளாய், ஒரு நீச ஸ்திரீயின் தோளை ஆதரவாகப்பற்றி ஒரு கையில் தடிபிடித்துன்றிக்கொண்டு, கால்தளரும்படி நடந்து வரும் போது வருந்துகின்றமனதையுடைய அவள் உடல்கெடுக்கி இவ்விடத்தில் விழுந்தாள். எ-று. (2க0)

வேதமுனியேயிவளிறக்கும்வேலையினிற்
பாதிமதிவேணிப்பரமனெமைநோக்கிக்
கோதில்குணத்தானைக்கொணர்வான் ஸிமானமொடும்
போதினொன்பணிப்பயாமிங்குப்புக்கேமால்.

(இ-புரா.) ஓ பரிமருஷியே! (இவ்விடத்தில்விழுந்த) இவள் இறக்குங்காலத்தில், அருத்த சந்திரனையணிந்த சடாமகுடத்தையுடைய பரமபதியானவர் எங்கோ நோக்கி, குற்றமில்லாத குணத்தையுடைய இவளைக் கொண்டுவரும்படித் தேவமினன் கொண்டுபோய்களென்று கட்டளையிட்டருள நாய்களிக்கேவந்தோம். எ-று. ஆல் அசை. (2க1)

சிவராத்திரிமகிமை.

நங்கெதம்பரமனிடருழந்தோர்யாவரையுந்
தாங்குங்கருணைத்தலைவனெனுந்தகைமை
பாங்கொன்றறியாதிழைத்தவருச்சுனையாற்
தீங்கின்புலைச்சிக்கருளத்தெளிந்தோமே.

(இ-புரை.) இன்று சிவராத்திரியென்றும், இதுசிவலிங்கமென்றும் இந்நாளில் ஆகாரம் நித்திரைநீங்கிச் சிவார்ச்சனைசெய்தால் இன்னபலன்வருமென்றும், தெரியாமற்செய்த அருச்சனையால், பாவத்தினையுடைய இரத்தப்புலச்சிக்குக் கிருபைசெய்ததினால், எம்முடையகடவுளானவர் இவ்வாறு துன்பம் அனுபவிக்கின்றவர்களைபெல்லாம் இரகஸிக்காநின்ற கிருபையையுடைய தலைவரென்னுந் தன்மையை நாங்கள் ஐயமற எண்டு தெரிந்துகொண்டோம். எ - று. (௩௨)

வேறு.

இனையளித்துயருறலென்னை யென்றியேன்
முனிவரகேளிவண்முற்பிறப்பினில்
நினைவினுமடிசிலிட்டுண்டிநேர்ந்திடா
வினையினற்பகிதருதுன்பமேயினுள்.

(இ-புரை.) சிவலோகத்துக்கு அழைப்பித்துக்கொள்ளும்படி பரமசிவங்கிருபைசெய்தருளத் தங்கதாகிய இவ்வகைத்தன்மையையுடையஇவள் இப்படிக்கொத்த துன்பத்தைப் பொருந்துதற்குக் காரணமென்னவென்று கேட்பீயானால் சிரோஷ்டமூள்ள முனிவரோகேட்பீராக; இவள் முன்சென்மத்தில் நினைப்பினாலும் அன்னபிகைநிமிட்டுப் பின்புதான் உணவுகொள்ள எண்ணாதுபாபத்தினால் பசியிருந்து, (ஆகாரங்கிடையாமல்) அப்பசியினாலேயே துன்பத்தைஅடைந்தனள். எ - று. (௩௩)

தியகள்ளுண்டறனல்ல செய்தலால்
துயகண்ணிழந்தனள்சுரபிக்கன்றென
ஆயிடையறிந்துபவள்ளுரமருந்தலால்
நாயினுமிழிபவப்புலைமைநண்ணினுள்.

(இ - புரை.) கொடிய கள்ளுண்டு பாபமானகாரியங்களைச் செய்தமையால், பரிசுத்தமுள்ள பார்வையை யிழந்தாள்; (தீபவெளிச்சத்தின்முன்கொண்டுவந்து) பசுவின் கன்றென்று அறிந்தும், அந்தப்பசுவிறைச்சியை உண்டதினாலே நாயைப் பார்த்திலும் இழிவுள்ள சண்டாளப்பிறவியை அடைந்தாள். எ - று.

கள்ளுண்ணுதலால் ஒழுக்கம் அறிவு நாணம் புகழ் செல்வம் முதலாகிய நன்மைகள் கெடும், இகழ்ச்சி தன்னைமறத்தல் நல்லவர்களை யவமகித்தல் முதலாகிய தீமைகள் நேரிடும், என்பதுபற்றித் “தியகள்” என்றார், வள்ளுரம்-பசுவிறைச்சி.

கைம்மையிற்பலரொடுங்கலந்ததிமையால்
இம்மையிற்குட்டனோய் முதலயாவையும்
வெம்மையினவிதரவேட்டல்வேண் டுவார்
தம்மினத்தொருவருமின்றிச்சாம்பினான்.

(இ-புணர்.) கைம்பெண்ணுன பின்பும் பலபேரோடுசேர்ந்த பாபத்தினால், இப்பிறப்பில் குட்டனோய் முதலான பலநோய்களும் வெப்பத்துடன் வருத்த; தங்களினத்தில் தன்னை விவாகஞ்செய்துகொள்ள விரும்புகின்றவர்கள் ஒருவருமி ல்லாமல் சேர்ந்தாள். எ - டு.

(௩௩)

உணர்த்தவிக்குறிபல்வற்றுத்தோன்மிறோர்
தினாப்புவிபிடத்துச்செய்தீமையாளரென்
றினாத்திடுமெனறெனலெண்ணுந்தூயவார்
வினாத்துணரிதழியாற்கடிமைவேண் டுவார்.

(இ-புணர்.) சொல்லிய பலவாகிய இவ்விதக் குறிகளைப்பொருந்திப் பிறந்த வர்கள் அலைகளையுடைய சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இப்புலோகத்தினிடத்து பாவத் தைச்செய்தவர்களைன்று வேறுமுறையிடுமென அறிந்தபரிசுத்தர்கள் வாசனை பொருந்திக் கொத்துக்களாக மலர்ந்திருக்கும் கொன்மைப்பூமாலையணிந்த பரம சிவனுக்கு அடிமைத் திறஞ்செய்யவிரும்புவார்கள். எ - டு.

(௩௪)

அன்றியுமறவிதன்னாலுயத்திவள்
சென்றநாளும்மையிற்சிவனையுன்னிய
நன்றியாலெரியமுனரகம்புக்கவிந்
தொன்றிடுந்திவினைக்குரியளல்லளால்.

(இ-புணர்.) பரமசிவனுக்கு அடிமைத் திறஞ்செய்ய வேண்டுமென்கிற விரு ப்பங்கொண்டவ ளல்லாமலிருந்தும், யமதருமராசன்சுபையில் இவன்போன நாளில் முற்சென்மத்தில் பரமசிவனை நினைத்தபுண்ணியத்தினால், எரிகின்ற திகர கத்திலிழந்த அவிந்துகிடக்கும் படியான பாவத்துக்குரியவளல்லன்; (என்று சொல்லி) எ - டு.

(௩௫)

ஆயினுமவனியினிழிபிறப்படைந்
தோயும்வல்வினைப்பயனுண்டொழிந்தபின்
ஏயுநல்வினையினுலீசன்பூசனை
மேயமுத்தியுமதான்மேவுவாளென்றான்.

(இ-புணர்.) அப்படி நாகத்துக்குப்போகத்தக்கவ ளல்லாதவளாயிருந்தாலும் பூலோகத்தில் நீசப்பிறப்படைந்து, ஓயுப்படியான பாவத்தின்பயனை அனுபவித் தொழிந்தபின்பு, பொருந்திய நல்வினையால் சிவபூசையும் அந்தப்பூசையினால் அழியாத மோகூத்தையும், அதனால் அடைவாளென்று சொன்னான். எ - டு.

அதால் என்பது அன்சாரியைபெறுது வந்தது.

(௩௬)

இன்னதன்மையளிவளென்றிப்பாவையைப்
பன்னகமவுவியான் பதத்தினேற்றுதும்
அன்னதுங்காண்டியென்றவடனாவியை
யுன்னருந்திவ்வியவுருவஞ்சேர்த்தியே,

(இ-புரா.) இவளித்தன்மையுள்ளவளென்று சொல்லி, (முனிவனே!) இந்த
மாதிரிச் சர்ப்பங்களணிந்திருக்கும் சடாமகுடத்தையுடைய பரமசிவன் பத
மாகிய சிவலோகத்துக்குக் கொண்டுபோகிறோம்; அதையும்பார்ப்போன்று அவளு
யிராநினைத்தற்கரிய திவ்வியதேகத்திற்சேர்த்து, எ - று. (௩௯)

விண்ணகம்போமொளிவிமானமீக்கொடு
பண்ணிசைவிஞ்சையர்பாடநாடகம்
எண்ணருமரம்பையரியற்றவேறினார்
அண்ணறன்றுதுவரவளைக்கொண்டரோ.

(இ-புரா.) ஆகாயத்தினிடத்துள்ள இருநூலீக்குகின்ற ஒளியையுடைய
விமானத்தின்மேல் அவளை ஏற்றிக்கொண்டு, வித்தியாதரர்கள் பண்ணுடன்
கூடிய இசையைப்பாடிவரவும், இத்தன்மையானதென்று மனதினாலும் நினைத்தற்
கரிய அழகு முதலியகுணங்களையுடைய அரம்பை முதலிய மாதர்கள் நடநஞ்
செய்துவரவும், (ஆகாசமார்க்கமாகப்) போனார்கள். எ - று (௪௦)

இனி சக-வது பாடல்முதல் சுரு-வது பாடல்வரையில்
சிவலோகத்தின் பெருமையைச் சொல்லுகின்றது.

முக்துணவழிசெலுமுயற்சித்தீமையின்
எக்குணமுங்கடந்தின்பம்வேட்டவர்
தொக்குடனிருப்பதஞ்ஞானத்துன்னிருள்
புக்கவர்யாவரும்பொருந்தொணாததே.

(இ-புரா.) முக்குணங்களின்வழியே செல்லுகின்ற முயற்சியாகிய பொல்
லாங்கனையுடைய எவ்விதகுணங்களையுங்கடந்து பேரின்பத்தை விரும்பினவர்
கள் கூட்டமாகச்சேர்த்திருக்கத்தக்கது, நிலைபெற்றதாகிய அஞ்ஞான இருளிற்சேர்
ந்தவர்களெல்லாரும் பொருந்தக்கூடாதது. எ - று.

முக்துணம்-சத்துவம் இராசதம் தாமதம்.

(௪௧)

பானுமின்மினியொளிகெடுக்கும்பான்மைபோல்
வானமுச்சுடர்களுமழுங்கவெங்கணுங்
தானியிரொளியதுசுதூர்மறைத்தரு
மேனியிர்சாகைக்கோர்வித்துமாயதே.

(இ - புரா.) சூரியன் மின்மினிப்பூச்சியின் ஒளியைக் கெடுக்குந் தன்
மைபோல மேன்மைபொருந்திய முச்சுடர்களும் ஒளிமழுங்கும்படி எவ்விடத்

தம்பிரகாசிக்கும் ஒளியையுடையது; மேலுயர்ந்த சாக்கையுடைய நான்குவே
தமாகிய விருகூத்துக்கு ஒருவிதையாயிருப்பது. எ-று. சாகை என்பது, வேதத்
தினுட்பிரிவுக்கும் மரக்கொம்புக்கும் சிலேடை. (சஉ)

திருமறுமார்பனுங்கமலச்செல்வனும்
அருமையிற்பெறவிற்பவாழ்வளிப்ப்தாங்
கிருமையுமிகந்ததுமாயையுலெழுங்
கருமமுங்கடந்துநின்றருள்களிப்பதே.

(இ-புரா.) திருமாலும் பிரமதேவனும் அருமையாகப் பெற்றுக்கொள்ளப்
பேரின்பவாழ்வையளிப்பது; இவ்வுலகவாழ்விலுள்வருஞ் சுகதுக்கங்களையும் சுவர்
க்கப்போகத்திலுள்வருஞ் சுகதுக்கங்களையும், தன்னிடத்திலில்லாமல் இயல்பாகவே
நீங்கியிருப்பது; மாயையினால் உண்டாகருமங்களையும் இயல்பாக நீங்கி எங்கா
லத்தும் அழிவின்றித் திருவருட்களிப்படைந்திருக்கின்றது. எ-று. ஆங்கு-அசை.
ஸீவதல்மென்னும் மறு உண்மையின் திருமறுமார்ப் பென்னார். (சங)

வேறு.

விஞ்சையரியக்கர்சித்தர்விண்ணவர்முனிவர்முத்தர்
வஞ்சிதுண்ணுசுப்பிற்பெய்வமடந்தையரமுதகானம்
பஞ்சமத்தியற்றும்வீணைநரமர்முதலோர்பாங்கின்
அஞ்சலித்துவக்கும்வேதத்தந்தமுமம்தேயர்மால்.

(இ-புரா.) வித்தியாதாரர்களும் யுகூர்களும் சித்தர்களும் தேவர்களும்
முனிவர்களும் முத்திபெற்றவர்களும் பூங்கொடிபோல துண்மையாகிய இடை
யினையுடைய அரம்பாஸ்திரீகளும் அமுதம்போலமதுரத்தைத்தருகின்ற இசைப்
பாடலைப் பஞ்சமம் என்னும் சுருதியில்வாசிக்கும் வீணையையுடைய நாரதர் முத
லாகியவர்களும் உரிமையுடன் நமஸ்கரித்துச் சந்தோஷிக்கும்படியான வேதத்
தின் முடிவும் அதுவேயாம். எ-று. (சச)

எம்மையாளுடையமாதாமிளம்பிறையமுதங்காலச்
செம்மையார்பவளவேணிச்செம்மலுமெடுத்ததாளச்
சும்மையானந்தஞானநடனத்திவ்வுவைகளிந்த
திம்மையினெம்மனோரார்புகல்வதோவீசலோகம்.

(இ-புரா.) எங்களை அடிமையாகவுடைய பார்வதிதேவியார் திருக்கரங்
களில் எடுத்துத்தாக்கும் தாளத்திலுண்டாகின்ற நாதத்தின் மதுரமும், இளந்
திங்களானது அமுதகிரணமாகிய வெண்ணிலவைப் பொழிந்துகொண்டிருக்கச்
செம்மைநிறம் பொருந்திய பவளம்போன்ற சடைமுடியினையுடைய பரம
சிவம் தாண்டவஞ்செய்கின்ற ஆனந்த ஈடனமதுரமும், முதிர்ந்திருக்கின்
றது. (ஆதலால்) இரத்தப்பிறப்பினையுடைய எம்போல்பவர்களால் புகழ்ந்து சொல்

லத்தக்கதோ? சிவலோகமானது. எ-று. பார்வதியார் தாளந்தட்டப் பரமசிவம் தாண்டவஞ் செய்தது சங்கராகாலத்தில். சும்மை-நாதம். (சுரு)

அன்னைத் தாயின் மைந்தவர் மீள்கலாத
நன்னெறியுடைத்தாயார்க்கு நனுகருஞ் சிவலோகத்திற்
பன்னகமவுலியானுப்பாவையுமுலவந்து காணப்
பொன்னொளிவிமானத்தோடும் பூவையைச் சேர்த்தினோ.

(இ-புறா.) அப்படிக்கொத்த தன்மையையுடையதாகியும், தன்னிடத்தில் அடைந்தவர்கள் எக்காலத்தும் நீங்காத நல்லமுறைமையையுடையதாகியும், யாவர்க்கும் பொருந்துதற்கரிய துமாகிய சிவலோகத்தில், பாம்பணிந்த சடாமகுடந்தையுடைய கயிலாயபதியும் (அவரிடப்பாகத்திலிருக்கும்) உமாதேவியாரும் திருவுளத்தில்கொண்டிருந்து நோக்கும்படிப் பொன்னொளிபையுடைய விமானத்தோடும் அப்புலையாதினைச் சேர்த்தார்கள். எ-று. (சுசு)

அருந்தவமன்ன கோளாயவணிலையினாலும்
வருந்தல்கோகன்னமென்னும் வளநகர் மருவியீசன்
நிரந்து பூசனைபுரிந்து சிவசிசித்துயிலேக்கி
யிருந்து பைந்தளிர் வில்லந்தாலருச்சி சின்னின்னனீங்கும்.

(இ-புறா.) அருமையாகிய தவஞ்செய்த மன்னவனே கேட்பாயாக; அந்தப் புலையின்மேல் மயித்தன்மையது; நீயும் வருந்த வேண்டுவதில்லை; கோகன்னமென்கிற வளப்பம்பொருந்திய தலத்திற்கேர்ந்து, நம்மிடையிலுள்ள மாபலவிலிங்கேசன் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க பூசையினைச் சிவராத்திரியிற் செய்து, நித்திரை நீங்கியிருந்து, பசுமை நிறமுள்ள வில்வத்தளிரினால் அருச்சனை செய்வாயாக; அங்ஙனம் செய்யில் உன்னுடைய சூன்பம் நீங்கும். எ-று. பில்வத்தின் திரிபு வில்வம். (சுஎ)

என்று வீறுயர்கோகன்னமான்மியமியம்பிக்
கொன்றைவேணியன் சிவநிசிவிரதமுங்கூறி
வென்றிவேன்மனுவேந்துக்குவிடைகொடுத்தருளிச்
சென்று கோதமன்மதிடையங்குநகர் சேர்த்தான்.

(இ-புறா.) இவ்வாறு இன்பமிகுந்த கோகன்னமான்மியத்தைச் சொல்லி, பின்னுங் கொன்றைமாலையணிந்த பரமசிவனுடைய சிவராத்திரி விரதமான மியமுஞ்சொல்லி, வெற்றிபொருத்திய வேலாயுத்தையுடைய மனுவையொத்த அரசனுக்கு உத்தரவு கொடுத்தனுப்பிவிட்டுக் கோதமரானவர் அவ்விடம்விட்டுச் சென்று காவலைக்கொண்ட அழகிய மதிடையப்பட்டணத்துக்குப் போனார். எ-று.

ஓகைவாரிதிபடிந்தகமகிழ்ந்துவே லுரவோன்
பூகவார்பொழிந்தகோகன்னமாநகர்பொருந்தி

மாகமாமதிச்சிவநிசிவரன் முறைநோற்றுச்
சோகமேதருபழவினைமுழுவதுந்தொலைத்தான்.

(இ-புரா.) கவுதம்போனபின்பு வேலாயுத்தையுடைய திண்மைவாய்ந்த அவ்வரசனானவன் ஆசந்தசாகரத்தில் மூழ்கி அகமகிழ்த்து, கமுகமர முதலாகிய விருகங்கள் நெருங்கி நீண்டசோலைகளிலும்ந்த வளப்பம்பொருந்திய கோகன்னமென்னுந் தலத்திற்போய்ச்சேர்ந்து, பெருமைதங்கிய மாசிடாதச் சிவராத்திரியில் முறைமைப்படி விரதமனுஷ்டித்து, ருஷிபுத்திரனைக்கொன்ற பாதகத்தை நீக்கியதுமல்லாமல், முன்சென்னங்களிற்செய்த சோகத்தையே தருகின்ற வினைகளையெல்லாமும் நீக்கினான், எ-று. பூகம் கமுகம்-பாக்குமரம் (சக)

மூன்றாவது

சிவராத்திரியிற்கன்மாடபாதராசன் முத்திபெற்ற அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம், ஈக.

சிவமயம்.

திருச்சிறம்பலம்.

நான்காவது

சிவராத்திரியில்விமரிசன் முத்திபெற்ற

அத்தியாயம்.

கருமணியனையகண்டன்கதையினை யிவ்வாறென்று
தெருளுறஞ்சூதன்சொன்னான் றெளிந்தனர்கேட்டுப்பின்னும்

வருகதைபுகறியென்னமுனிவரவழங்கலோடும்.

(இ - புரா.) நீலரத்தினம்போன்ற கண்டத்தையுடைய மகாபலவிலிங்கநாதன் சரித்திரமாகிய சிவராத்திரிமான்மியம் இஃமுறைமையை யுடையதென்று தெளிவுறும்படிச் சூதமுனிவர் சொன்னார். அதை கையிசாரணிய முனிவர்கள் கேட்டுத்தெளிந்தவர்களாய்ப் பின்னும், முனிவரே! எங்கள் ருவினைகளும் நீங்கும்படிப் பரமசிவனுடைய கிருபையைப் பெறத்தக்கதாக நடந்திருக்குஞ்சரித்திரங்களைச்சொல்லவேண்டுமென்று விண்ணப்பித்துக்கொள்ளவும் சூதமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார், எ - று.

(க)

சிவரிசியனவையுமன்பர்செய்கையு
நவகருந்தகையவாமெனுநுவன் நன்ம்
புவனியிலரன் றிருப்பூசைகண்டொரு
தவமில்லான் பெற்றமைசாற்றுவாமரோ.

(இ-புரை.) சிவராத்திரி மான்மியமும் அத்தவிரதம் அனுஷ்டித்த அடியார்கள் செய்கையுஞ் சொல்லுதற்கரிய பெருமையை யுடையனவாயிருந்தாலும், தெரிந்தமட்டில் சொன்னோம்; இனி இந்தவுலகத்தில் பரமசிவனது சிவராத்திரி பூசையைக்கண்டு தவமில்லாதவனாகிய ஒருவன் அடைந்த நற்கித்தன்மையைச் சொல்லுகிறோம். எ - று. அரோ-அசை. (உ)

பாரிடைக்கிராதர்தம்பதிக்குநாயகன்
பேரிகல்விமரிசனென்னும்பெற்றியோன்
சோரிவேற்றானையான் றுரகத்தேரினான்
மாரியினிருநிதிவழங்கும்வண்கையான்.

(இ-புரை.) இவ்வுலகத்திலிருக்கும் வேடருக்கு நாயகனாயிருப்பவன்; மிகுந்தவலியையுடைய விமரிசனென்னும் பெயரையுடையவன்; பகைவர் உதிரக்கறைநோய்ந்த வேலேந்துஞ்சேனையை உடையவன்; குதிரைகட்டிய தேரையுடையவன்; இரப்பவர்க்கு மேகம்போல மிகுந்த திரவியங்களைச் சொரியும் வளப்பம் பொருந்திய கையையுடையவன். எ - று. (இன்னும் எத்தன்மையுள்ளவனென்றால்,) சோரி - உதிரம். (க)

திதுறுதசைவரைவின்றித்தின்பதாம்
கோதறுவேட்டையிற்புரித்தகொள்கையான்
வேதியர்மகளிரோமுதலவெம்புலை
மாதிரினுதினமருவும்வேட்கையான்.

(இ-புரை.) குற்றம்பொருந்திய மாமிசங்களை அளவில்லாமல் தின்பதினால், பழுதுபடாத வேட்டையில் விருப்பங்கொண்ட செய்கையை யுடையவன்; (இதுவுமல்லாமல்) பிராமண ஸ்திரீகள்முதல் கொடிய ரீசஸ்திரீகளிறுதியாகச் சொல்லப்பட்ட (எல்லாச்சாதி ஸ்திரீகளையும்) நாள்தோறும் புனருகின்ற ஆசையையுடையவன். எ - று; வரைவு - அளவு. (ச)

ஏழிரண்டார்த்தியெதிர்த்தனான்றெலாஞ்
சூழியங்கடகரியுரித்ததோன்றலை
வாழியவெனவிசேடித்துமாட்சியாற்
பாழியம்புயத்தவன்பூசைபண்ணுவான்.

(இ - புறா.) பலம்பொருந்திய அவ்வேடவரசன் மேற்கூறிய கொடிய செய்கையை யுடையனாயிருந்தாலும், சதார்த்தசிவருகின்ற நாளிலெல்லாம் மூக படாங்கட்டத்தக்கதாகிய கபோலமதத்தையுடைய யானையையுரித்த பரமசிவனை (சங்கரவாழ்க சம்புவாழ்க சதாசிவவாழ்க என்று சிவநாமங்களை யெடுத்துத்) தோத்திரஞ்செய்து மாட்சிமையுடன் பூசைசெய்வான். எ - று.

சூழி-யானைமுகபடாம் ; கடம்-மீதம்; பாழியம் என்பதில் ஆம் சாரியை ; மாட்சியார் பூசைசெய்தலாவது பூசாத்திரவிய முதலாகிய உபகரணங்களின் குறையெல்லாம் செய்தல். (இ)

பூசனையிற்றுதியிற் புளகமீக்கொள
ஈசனையேத்துநின்றுமேழிசை
மாசறப்பாடும்பின்வணங்குமற்றவ
னேசமித்துணையெனநிசுழ்த்தற்பாலதோ.

(இ - புறா.) இவ்வாறுசெய்யும் பூசையின்முடிவில் உடலில் புளக முண்டாம்படி பரமசிவனைத் தோத்திரஞ்செய்வான் ; நின்றுகொண்டு (பரதசாஸ்த் திரத்தின்கிரமப்படி) கிருத்தஞ்செய்வான்; சத்தசுரங்களுக்கும் வழுவாமல் சீதங்கள் பாடுவான்; பின்பு (அஷ்டாங்க பஞ்சாங்கத்துடன்) பணிகுவான்; அவனுடைய சிவநேசமிவ்வளவென்று அளவிட்டுச்சொல்லும் பான்மையையுடையதன்று. எ - று.

ஏழிசையாவன;— சக்தமம் ரிஷபம் காந்தாரம் மத்திமம் பஞ்சமம் தைவ தம் ரிஷபம் என்பவைகள்; இவற்றின் முதலெழுத்துக்களால் ச ரி க ம ப த நி என்றும் கூறுவர். (ஈ)

இன்னணம்புரிந்தவனிறைமைபூண்டதன்
செந்நெறிச்செய்யகோறிசைகண்மீச்செல
நன்னெறியாவருநடப்பநன்கிலாப்
புன்னெறிதூர்த்தம்புரக்குநாளினே.

(ஐ - புறா.) இம்முறைமையாகப் பூசைசெய்கின்றவன் அரசாட்சிசெய்யுந்தன்மையினையு முடையவனாய்ச் செவ்வையான முறைமையை நடத்துகின்ற தன்செங்கோலானது திருக்குளங்களுக்கு செல்லவும், எல்லாரும் தனதுநன்மार्க்கத்தில் நடக்கவும், நன்மையில்லாத தீயநெறிகளை யெல்லாம் நீக்கித் தருமத்தைப் பாதுகாக்கும் நாளில். எ - று. செங்கோல்-அரசநீதி; புரத்தல்-காத்தல், (எ)

வேறு.

ஆண்டகைகுமுதவதியெனுமனைவியவளடிதொழுதிகல்வேலோய்
காண்டருவனப்பினிதியிற்றவத்திற்கல்வியினநிவினேரில்லாய்
சேண்டருபிறையான் பூசனைவழாதுசெய்யுநீதிவினைக்கிடமாய்ப்
பூண்டலுனருந்திநெறியிலாமடவார்போகமேதுகர்வதுபுகலே.

(இ - புறா.) யாதொன்றினுக்கும் அஞ்சாத வீரத்தன்மையையுடைய அவ்
வரசன் மனைவியாகிய குமுதவதி பென்பவள் (ஒருநாள்) தன்கணவன்பாதத்தை
த்தொழுது, பகைவரைப் பகைக்கும் வேற்படையும் யாவரும் (வியப்புடன்)
பார்க்கத்தக்க கட்டமுகம் நீதியும் தவமும் கல்வியும் அறிவும் மிக்குடைத்
தாய் ஒப்பில்லாத என் நாயகரே! (தேய்வதும் வளர்வதில்லாமல்) எக்காலமும்
ஒரோதன்மையாயிராவின்ற இளங்கிங்களை யணிந்திருக்கும் சந்திரசேகரனாகிய
பரமசிவனுடைய பூசையை ஆகமவிதிப்படி செய்கின்றநீர் பாவத்துக்கிடமாய்ப்
பொருந்திய மாமிசங்களைத்தின்று, முறைமையில்லாமல் ஸ்திரீகள் போகக்கூடா
யே அனுபவிக்கின்றது (என்னகாரணம்) அடியானுக்குச் சொல்லவேண்டுமென்ற
னன். எ - று.

(அ)

என்றவளுரைத்தவாசகங்கேளாவிறைமகன் குறுகைக்கோட்டிக்
குன்றென வுயர்ந்தகுவிமுலைமடவாய்கூறுவல்கேட்டிநீயென்ன
முன்றவப்பயனாவிற்றத்தநிகழ்வுமுன்வருங்காலமுமுணர்ந்தேன்
அன்றுமுற்பவத்தோர்நுமலையாய்ப்பம்பையணிநகரதனின்வந்துதித்தேன்

(இ - புறா.) (இப்படிக்கொத்த பாவ கிருத்தியங்களைச் செய்வதற்குக் கார
ணமென்ன) சொல்லுமென்று தன்மனைவியொன்ன வார்த்தையைக்கேட்டு
அவ்வரசன் புன்னகைசெய்து, பொன்மலைபோல் உயர்ந்து குவிந்த ஸ்தனங்களை
புடையபெண்ணே! நான்சொல்லுவது கேட்பாயாக; பூர்வஞ்செய்த தவப்பயனால்
இறந்தகாலமும் நிகழ்காலமும் எதிர்காலமும் அறிந்தேன்; முற்பிறப்பில் நான்
ஒருநாயாய்ப்பிறந்து அமுகுள்ளதாகிய பம்பைநகரத்தில்வாசமாயிருந்தேன். எ - று.

கேளா செய்யா என்னும் வாய்பாட்டுவினைபெச்சம். ஞமலி-நாய். (க)

மாலயன்காணாவுடிமுடிக்குரிசின்மதியணிபம்பைநாயகன் றன்
ஆலயங்குறுகிப் பவிக்கிடுமடிசிலருந்துவான்புகுந்திடுமளவிற
காலவன் றாதரிவொளக்கண்டோர்கல்வினாக்கையினாற்றாரப்ப [ன்.
ஒலொடுவெருவியாலயம்வலங்கொண்டோடினேனுயிர்பிணைழத்துய்வா

(இ - புறா.) (பம்பைநகரத்தில் வாசமாயிருக்கும்போது) விஷ்ணு பன்றி
யுருவங்கொண்டு பாதாளத்தைப் பிளந்துகொண்டுபோய்த் தேடியுங்காணப்படாத
திருவடிகளையும், பிரமன் (அன்னமாக உருவங்கொண்டு பறந்துமேலுலகம்போய்
த்தேடியுங்காணாத) திருமுடியையுமுடைய இறைவனும் சந்திரசேகரருமான பம்
பையென்னுந்தலத்தில் வீற்றிராவின்ற பரமசிவனது ஆலயத்திற்சேர்ந்து, பவிக்க
காக வைக்கும் அன்னத்தை உண்ணச் சென்றகாலத்தில், யமனுடை னாதரிவர்க
ளென்றுசொல்லும்படி என்னைக்கண்டவர்கள் கல்லினாலும் தடியினாலும் அடித்
துத்தாரத்த நார்பயந்து குளாத்துக்கொண்டு உயிர்த்தப்பிப்பிழைக்க அந்த ஆலய
த்தை வலமாகச்சுற்றிக்கொண் டோடினேன், எ - று, ஒல் - ஒலம். (கர)

சினகரமொருவிப்போருவான்வழிகளேடினேன் கண்டிலேன் திகைத்
மனவலியினோத்துமபல்சொரிபிடமருங்குநின்றீசனோக்க [தேன்
அனகனுக்கன்றுசிவநிசியாகவருஞ்சுடர்த்தீபமோடெடுத்தல் [தேன்.
வினையறக்கண்டேன்கண்டுமொருவன்வெஞ்சரந்தூரத்தலும்பினிக்

(இ - புறா.) (ஔயநான்) அந்த ஆலயத்தை நீக்கிப்போவதற்கு வழிகள்
தேடிக்காணாமல் திகைத்து, மனவலியும் இளைத்துப் பலிபோடுகின்ற பீடத்தின்
அருகில்நின்று சிவலிங்கப்பெருமானைப் பார்த்தேன்; அன்றுசிவராத்திரி யாதலி
னால் நிர்மலனாகிய அந்தச்சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு (யாவருந் தரிசனஞ்செய்யக்)
கிடைப்பதற்கரிய சுடரினையுடைய தீபாராதனை முதல் சில ஆராதனை செய்வதை
என்பாவன்கொல்லாம் நீங்கும்படிக்கண்டேன். அப்படிக்கண்டவளவில் (ஒருவன்
வில்லைவளைத்து) கொடியபாணத்தை பிரயோகஞ்செய்ய (அதுஎன்மேல்தைத்தவு
டன்) இறந்தேன். எ - று. அனகன் - பாவமற்றவன்; அகம்-பாவம் மலம். (1)

அருஞ்சுடர்த்தீபமெடுத்தபூசனையினுமலனை மாலையம்போது
விரிஞ்சனுங்காணமணிமுடிதமியேன்விளிந்திடும்வேலைகண்டதனும்
பாஞ்சுடர்கோயில்வலங்கொளப்புநுந்தபண்பினும்பாரினிற்பகைகரு
ருஞ்சுடுகெடுவேலிறைவனுயித்தேன்காலமுன்றினையுமுற்றுணர்ந்தேன்.

(இ - புறா.) அந்திப்பொழுது (செய்யுஞ் சோடசோபசாரங்களில் ஒன்று
கிய) அரியசுடர்த்தீபமேந்திய பூசாகாலத்தில் பிரமனாலுங்காணப்படாத அப்பர
மபதியினுடைய திருமுடியைத் தமியேனாகிய நான் இறக்குஞ்சமயத்தில் தரிசித்
ததிலும், அந்தப்பாஞ்சுடர் வீற்றிருக்கும் ஆலயத்தைப் பிரதக்ஷணம்
வந்த தன்மையினாலும், இந்தவுலகத்தில் பகைவருடைய மார்பைச் சுடத்தக்க
நெடியவேலாயுதத்தையுடைய அரசனாகப்பிறந்தேன். (அவ்வாறு பிறந்ததிலும்)
திரிகாலங்களையும் அறிந்தவனானேன். எ - று. (௧௨)

ஆதலானிந்தநல்வினைப்பலத்தையளித்ததுசிவநிசியென்னு
மாதராயினும்வருமதிதோறும்வளர்பிறைதேய்பிறையிரண்டிற்
போதுமப்பக்கமேழிரண்டெய்திற்பொருந்தும்சிவநிசியேபோல
மேதகுபூசையனுதினந்தன்னின்விசேடமாய்வழிபடுகின்றேன்.

(இ-புறா.) ஆதலால் பெண்ணே! சிவராத்திரியானது (உலகத்தில் நூழிவு
ள்ள செந்துவாகிய நாயாகப் பிறந்திருந்த எனக்கும் இப்படிக்கொத்த அரசுபோக
த்தை அனுபவிக்கத்தக்க, நல்லினைப்பயனைக் கொடுத்ததென்றுட்கொண்டு, இந்தப்
பிறப்பிலும் மாதமாதம் வருகின்ற பூர்வபக்ஷம் அபரபக்ஷம் என்னுமிரண்டு
பக்ஷங்களிலும் பதினான்காந் திதியாகிய சதுர்த்திசியில் மாசிமாதத்தில் பொ
ருந்துகின்ற அம்மகாசிவராத்திரியில் பூசைசெய்வதுபோலவே மேன்மை
பொருந்திய சிவபூசனை நியந்திலும்விசேடமாகச் செய்துவருகின்றேன். எ - று.

இன்னணம்புரியும்பூசையிற்றீமையகற்றுமோவெனவினவுதியேன்

செந்நிறப்பொறித்தீதுழைந்துநீருக்குஞ்செய்கைபோற்பவமெலாந்தீர்க்கும்
அன்னதானியுமரண்டிக்கமலத்தருச்சனைபுரிதியாரணங்கே.

(இ-புரை.) தெய்வப்பெண்ணை யொத்தவளே! இவ்விதமாகச்செய்யும்
பூசையினால் பாபங்கள் நீங்குமோ! என்று கேட்பையாகில், சொல்லுகிறேன்
கேட்பாய்; தேவர்களுக்கெல்லாம் இறைவனும், ஸ்ரீகயிலாசத்தில் வீற்றிருந்து
வேண்டுவார்க்கு வேண்டிய வரங்களை ஈவோனுமாகிய சாம்பசிவமூர்த்தியை
ஒருதரம் தோத்திரஞ்செய்தால், மலைபோலப் போரிட்ட விறகுளைச் செம்மை
நிறமுடைய தீப்பொறியானது துழைந்து சாம்பராக்கிவிடும் தன்மைபோலப்
பாபங்களையெல்லாம் நீக்கிவிடும், ஆகையால், நீயும் பரமசிவனுடைய திருவடித்
தாமரைகளை அருச்சனைசெய்யக்கடவாய். எ-று. இத்தனம்-விறகு. (கசு)

என்றதுகேட்டதுடியிடைமடவாளிளநிலாமுறுவன்முன்றோன்ற
மன்பதையுள்ளங்காலமுன்றுணரவல்லையெனக்குமுற்பிறப்பின்
வன்புறுதோற்றமுழுதுரையென்னமல்லிகார்ச்சனவரன்மன்னி
யின்புறுகோயிற்புறவதாயுதித்தாங்கிருந்தநீயிரைகவர்ந்துண்பான்.

(இ-புரை.) இவ்வாறு தன்கணவன் சொன்னவார்த்தையைக்கேட்ட தம
ருகம்போன்ற இடையிளையுடைய அம்மாதானவன் சந்திரனது இளங்கதிர்
போற்புள்ளிரிப்புவிளங்க, நீர் மனிதர்கள் நினைக்கும் திரிகாலங்களையும் அறியமா
ட்டுமீரானால், எனக்கு முன்பிறப்பில் என்ன சென்பம் நேரிட்டிருந்ததோ? அந்த
ச்சென்பமத்தையும் அதில் நடந்த செய்கிகள் யாவையும் சொல்லுமென்று வினா
வ, மல்லிகார்ச்சனேஸ்வரர் அன்புடன் வீற்றிராநின்ற கோயிற்புறவாகப் பிற
ந்து, அவ்விடத்திலிருந்த நீ ஒருநாள் இராதேடியுண்ணுவதற்காக. எ-று.
துடியிடை-உடுக்கைபோன்ற இடை. மன்பதை-மனிதர். (ககி)

செந்நிறத்தையெய்வொன்றெடுத்துநீவரலுஞ்சினவிழியெருவைவந்தனு
யன்னதுவலிதிற்கவரவனென்றுன்னையழன்றுபின்னொருடர்தலும்வெரு
விப், பொன்னெடுங்கோயில்வலங்கொடுபெறந்துபொருவிடைக்கொடி
நெடுங்கம்பர், துன்னுபுகரந்தங்கொதுங்கிநீயிருப்பத்தொடர்ந்தவக்கங்
கமுங்கண்டே.

(இ-புரை.) செம்மை நிறத்தையுடைய ஒரு மாபிசத்துண்டினை நீ யெடுத்
துக்கொண்டு வரும்போது, கோபத்தால் சிவந்தகண்களையுடைய ஒரு பருந்து
வந்துசேர்ந்து, அந்த மாபிசத்தைக் கிரகித்துக்கொள்ளுவனென்று கோபித்து
உன்னையின் தொடரவே நீ பயந்து, பொன்னாற்செய்யப்பட்ட அந்தப் பெரிய
கோயிலைப் பிரதக்ஷிணமாகப் பறந்துபோய்ப் போர் செய்யத்தக்க ரூபுக்கொடி
கட்டும் பெரிய கம்பத்தில் தங்கி, மறைந்தொருபக்கத்திலிருக்க; அப்படிமறை

ந்திருந்தும் உன்னைத்தொடர்ந்துவந்த பருந்தும் உன்னைக்கண்டு. எ-று. எருவை கங்கம்-பருந்து. (௧௬)

சூழிமால்கரியின் றோட்டியிற்கூர்ந்ததுண்டவெம்படையினற்கொத்தி வாழியவுன்னையுயிர்செகுத்தந்தவன்றசைகமுகுகொண்டேக வீழ்நீய்சன்சன்னிதிப்பட்டுவினிதலான்முன்வலஞ்செயலால் ஆழிநீருமத்ததராபதிமகளாயவதரித்தெம்மையுமடைந்தாய்.

(இ-புரை.) அப்படிச் கண்ட பருந்தானது முகபடாங்கட்டிய யானையைக் கொத்துகிற அங்குசத்தைப்போலக் கூர்மையுள்ள தன் அலகாகியவெவ்விய ஆயு தத்தினால் உன்னைக்கொத்தி உயிராகக்கொன்று, (நீ கொண்டுவந்த கொழுத்த) அந்தவலிய மாமிசத்தைக் கவர்த்துகொண்டு போய்விட; துசுத்தம்பத்திலிருந்து விழுகின்ற நீ சிவசநீரிடுக்கெதிரில் விழுந்து இறந்ததினாலும், முன்னே பிரதக்ஷி ணஞ் செய்தலினாலும், சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமிக்கிறைவனாகிய அரசன் புத்திரி யாகப் பிறந்து என்னையும் விவாகஞ்செய்து கொண்டாய். எ-று, வாழிய என் பது முன்னிலையசை. (௧௭)

வேறு.

இவ்வாறுகொற்றமுடிமன்னனிற்றுத்தலோடுஞ் செவ்வாய்மழலைக்களியன்னவன் செப்பவற்றான் ஒவ்வாதவும்மையுடனீம்மையுமுற்றுணர்ந்தேன் எவ்வாறினிமேலிருவோருமுதிப்பதென்றான்.

(இ-புரை.) வெற்றியுள்ள மகுடவர்த்தனனாகிய அரசன் இப்படிச் சொன்ன வுடன் சிவந்தவாயையும் மழலைச் சொல்லையுமுடைய கிளியொத்தவன் சொல்லு கின்றான்; ஒவ்வாததாகிய முற்பிறப்பும் இப்பிறப்பும் நன்றாக அறிந்துகொண்டே ன், இனிமேல் நாமிருவரும் எவ்விதப்பிறப்பாகச் செனிப்போமென்றான். எ-று. முன்பிறப்பின் மன்மை மிருகமாகவும் பக்ஷியாகவும் நேரிட்டமையின் ஒவ்வாத வுமையெனப்பட்டது. இறுத்தல்-சொல்லல்; உம்மை-முற்பிறப்பு. (௧௮)

கேளாயிரண்டாம்பவத்தன்மைகிளத்துவன்யான்
வாளார்வீழியாய்புகழ்ச்சிந்துநன்னாட்டுவந்து
தாளார்கழன்மாமுடிமன்னவர்தாழ்த்திறைஞ்சுந்
தோளாடல்வேந்தாயரசாள்வனித்தொல்லோளுலம்.

(இ-புரை.) வாளொத்த கண்களையுடைய பெண்ணே! இனிவரும் இரண் டாம்பிறப்பின் தன்மையை நான் சொல்லுகிறேன் கேட்பாய்; புகழ்தங்கிய நல்ல சிந்து தேசத்தில் பிறந்து வீரகண்டைகட்டிய காலையும் பெரிய கிரீடம் அணிந்த முடியையுமுடைய அரசர்கள் தாழ்த்து வணங்கும்படியான வெற்றிபொருந்திய தோள்வலியையுடைய மன்னவனாகிப் பழையதாகிய இரத்தப்பூமியை என்னுக்கி னைக்குட்படுத்தி அரசாட்சிசெய்வேன். எ - று. (௧௯)

செல்லார்நறும்பூங்குழற்காமருசெல்லீநீயு
மல்லார்புயன்றஞ்சயன்றந்தமடந்தையாகித்
தொல்லாரணத்தின்முறையேதொடைசூட்டியெழ்கே
யில்லாகிமுல்லைவடமீனினியைந்துவாழ்வை.

(இ-புரை.) நீருண்டமேகம்போற் கறுத்து வாசனைதங்கிய பூமாலையணிந்த அளகபாரத்தையுடைய அழகிய பெண்ணே! நீயோவென்றால், பலம்பொருந் திய தோளையுடைய தஞ்சயனென்னும் அரசன் புத்திரியாகிப் பழைய வேத விதிப்படி யெனக்கே மணமாலசூட்டி மனைவியாகி, கற்பிற்சிறந்த அருந்ததி போல வாழ்குவை. எ-று. முல்லை - கற்பு. வடமீன் - அருந்ததி. (உ௦)

வேறு.

பாசிழைப்பரவையல்குற்பணிமொழியணங்குகேளா
யாசின்மூன்றும்பவத்திலணிசவுராட்டிரநாட்டில்
வாசவன்றிருவினமிக்கமன்னனாய்த்தோன்றியந்தக்
காசினிமுழுதுய்யானேபொதுவறக்காவல்பூண்பேன்.

(இ-புரை.) பைம்பொன்றோ செய்யப்பட்ட மேகலாபரணம் அணியும் பரந்த அல்குலையும், குளிர்ச்சிதங்கிய வசனத்தையுமுடைய பெண்ணே! கேட்பாயாக; சூற்றில்லாத மூன்றும்பிறப்பில் அழகிய சவுராட்டிரநாட்டில் இந்திர செல்வத்தினுமிக்க செல்வமுள்ள மன்னவனாய்ப்பிறந்து, அந்தத் தேச முழுவதும் பொதுவின்றி நானே அரசு செய்வேன். எ-று. (உ௧)

கொங்குடைத்தொழுக்கும்பைந்தார்க்குவிழுலையணங்கேநீயு
மங்குல்கண்டிக்குத்தண்காவளந்திகழ்கலிங்கநாட்டிற்
செங்கைவேற்கலிங்கர்கோமானறிருமகளாகத்தோன்றி
யங்கெனக்குரிமையாகிவைகுவையளப்பில்காலம்.

(இ-புரை.) முருக்குடைந்து தேனெழுகாநின்ற பசிய பூமாலையணிந்தன ன்களையுடைய பெண்ணே! நீயும் மேகம் கண்வளரும்படி (உயர்வாகிக்) குளிர்ச்சிபொருந்திய சோலைகளுக்கும்ந்த வளப்பமிருந்த கலிங்கதேசத்தில் வே லேந்திய செங்கையையுடைய கலிங்கராசன் திருமகளாய்ப்பிறந்து, அந்தச் சென்மத்திலும் எனக்குரிமையுள்ள மனைவியாகி, அளவில்லாதகாலம் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பை. எ-று. மேகம் கண்வளர்தலாவது - நீங்காமல் சூழ்ந்து கொண்டிருத்தல். (உ௨)

குழவினிற்பாகிற்றேனிற்சுயினினிலமிழ்திற்றேயந்த
மழலையஞ்சொல்லாய்நாலாம்பவத்தினின்மணிசெய்மாட

நிழலிருள்சீக்குஞ்செவ்விநிறைந்தகார்தாரநாட்டிற்
கழல்புனை துணைத் தாள்வைவேவிநைவனாபுலகங்காப்பீபன்.

(இ-புறா) (அந்த மூன்றாம் பிறப்பு நீங்கினபின்பு) வேயங்குழலினினை யிடத்தும் வெல்லப்பாடுவிடத்தும் தேனினிடத்தும் குயிலோசையினிடத்தும் தேவாமிர்த்தத்தினிடத்தும் தோய்ந்ததுபோல மிகுந்த மதுரம்பொருந்திய மழ லைச்சொல்லு யுடையவளே! நாலாவது பிறப்பில் யான் அரதனங்கள் பதித்திரு க்கும் மாளிகைகளின் ஒளியானது இருளைக்கெடுக்கும்படியான அழகுநிறை ந்த கார்தாரதேசத்தில் வீரகண்டையணிபுங் கால்களையுடைய கூர்மைபொருந் திய வேலாயுதமேந்தும் அரசனாகிப் பூலோகத்தை ரக்ஷிப்பேன் எ - று.

வை - கூர்மை.

(உரு)

நஞ்சினிலமிழ்திற்றேய்ந்துநலந்திகழ்நெடியவாட்கண்
வஞ்சிதுண்ணிடைபாய்நீயுமகதர்மோன்மகளாய்ப்தோன்றி
யஞ்சனக்கடல்சூழ்வையமளிக்குமென்மனைவியாகிப்
பஞ்சின்மெல்லடியார்போற்றப்பரிவுடன் வாழ்வைமாதோ.

(இ-புறா) விஷத்திலும் அமிர்த்தத்திலும் தோய்ந்து அழகுடன் விளங்கு கின்ற நெடியவாள்போன்ற கண்களையும், பூங்கொடிபோன்ற இடையினையு முடையவளே! நீயும் மகததேசாதிபதி மகளாய்ப்பிறந்து, கருமைநிறமுள்ள கடல்சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தை இரக்ஷிக்கும் என்மனைவியாகி, பஞ்சினைப்போல மிருதுவாகியபாதங்களையுடைய மாதர்கள்போற்றப் பரிவுடன் வாழ்குவை, எ-று.

ஆடவருக்குப் பொதுப்பார்வையால் வருத்தத்தையும், சிறப்புப்பார்வை யால் இன்பத்தையும் தருதலின், நஞ்சிலும் அமிழ்திலும் தோய்ந்த கண்க ளென்றார்.

(உரு)

வேறு.

பண்ணியன்மகரவீணையுங்குழலும்பழுத்தமுதளவியகுதலைப்
பெண்ணணங்கைந்தாம்பிறப்பினிலவந்திப்பெயருடைப்பெரியநாடளிக்கும்
அண்ணலஞ்செங்கோலரசன்யானாகவருவனீ தசாருகன்மகளாய்
மண்ணியவழுவில்மாலையென்புயத்தில்வனைகுவைமணந்தினிதிருட்போம்

(இ-புறா.) (அந்தநாலாம் பிறப்பு நீங்கினபின்பு) முழங்குஇசைபாடு மியல் பினையுடைய மகரவீணையைப் போலவும் வேயங்குழலைப்போலவும் மதுரமுதி ர்த்து, தேவாமிர்த்தத்தைக் கலந்ததுபோலிராநின்ற குதலைச்சொற்களையுடைய பெண்ணணங்கே! ஐந்தாம்பிறப்பில் அவந்தியென்னும்பெயருள்ள பெரியதேச

த்தையளிக்கும் பெருமைபொருந்திய அழகிய செங்கோற்செலுத்தும் அரசனாக நான் பிறப்பேன்; நீ தசாருகனென்னும் அரசன்மகனாய்ப் பிறந்து, அலங்காரஞ்செய்த கல்யாணமண்டபத்தில் எண்புசங்களில் மாலேருட்டுவை; அதற்கு மேல் நாமிருவருங்கூடி வாழ்குவோம். எ - மு. வீணைகள் பெரும்பான்மை நால்வகைப்படும், அவை பேரியாழ் மகரயாழ் சகோடயாழ் செங்கோட்டியாழ். பேரியாழிற்கு நரம்பு (உக.) மகரயாழிற்கு (கௌ.) சகோடயாழிற்கு (கசு.) செங்கோட்டியாழிற்கு (எ.) (உரு)

வேண்பா.

பேரியாழ்பின்னுமகாஞ்சகோடமுடன்
சீர்பொலியுஞ்செங்கோடுசெப்பினார்—தார்பொலிந்து
மன்னுந்திருமார்பாவண்கூடற்கோமானே
பின்னுமுளவோபிற,

ஒன்றோடிருபதுமோரேழ்மேற்பத்துடனே
நின்றபதினேழுநேடுங்காற்—குன்றாத
நால்வகையாழிற்குநன்னரம்புசொன்முறையே
மேல்வகைநூலோர்விதி.

குழலானது மூங்கில் சந்தனம் வெண்கலம் செங்காவி கருங்காவி
என்னுமிவைகளில் ஒன்றாற் செய்யப்படுவது.

வாங்கியமூங்கிலுமாசந்தும்வெண்கலமும்
பாங்குடைச்செங்காவி கருங்காவி—பூங்குழலாய்
கண்ணனுவந்தகழைக்கிவைகளாமென்பார்
பண்ணமைந்த நூல்வல்லோர்பார்த்து.

மூங்கிலினாற்செய்வதே உத்தமம்; இவை சிலப்பதிகாரத்திற்காண்க.

வாளைனத்துளங்கிக்குருதிதோய்வேலின்வரிபரந்தமுதொடுவிடத்தின்
கோளுறப்பிறமுடுடுங்கணுயாறுங்குலப்பிறப்பதனின்யானத்தின்
நீள்பெயர்நாட்டிற்சரசனாய்வருவனீயும்போயயாதிகன்னிகையாய்
நாளாணிவிழவினல்லணியணிந்தென்னன்மனையாகிவாழ்குவையால்.

(இ - புறா.) வாளாயுதம்போல ஒளிபொருந்தியும், பகைவருதிரந் தோய்த்தக்க வேலாயுதம்போல வரிபொருந்தியும், அமுதம்போல நன்மையைத் தருவதும், விஷம்போலத் தீமையைத்தருவதுமாகப் பிரகாசிக்கும் நெடியகண் களையுடைய ராயகியே ! சீரேட்டமான ஆரம்பிறப்பில் நான் அஸ்திபு

யினுக்கு மன்னவனாய் வருவேன்; நீயும் யயாதிராசன்மகளாய்ப்பிறந்து அலங்காரஞ்செய்யும் கலியாணத்தில் நல்லமுகூர்த்தத்தில் மாங்கலியாகுந்திரர் தரித்துக்கொண்டு எனக்கு நல்லமனைவியாய் வாழ்குவை. எ-று.

அந்த ஆரம்பிற் பு நீங்கின பின்பு,

(உ௬)

வேறு.

வம்பைமுனிந்து முகங்கறுத்து மணிவாரறுத்து மநவேழக்
கொம்பைவெகுண்டதுணைமுலையையேழாம்பிறப்பிற்குடற்கோ
னிம்பமணியுந்தமிழ்ப்பாண்டிநிருபன்மனக்குமகனாகி
யம்பைந்தொழிந்தகாமனிவனென்னவுலகினவநரித்தே

(இ - புரை.) கச்சினைமீறியும் முகங்கறுத்தும் அந்தக் கச்சினைச்சேர்த்து முடியப்பட்ட வாரிணையறுத்தும் மதமுள்ள யானைக்கொம்பையும் கோபித்துப் பூரித்த உபய தனங்களையுடைய நாயகியே! ஏழாம்பிறப்பில் மதுரைக்கிறைவனாகி வேப்பம்பூமாலையணியும் தமிழ்வினங்கும்பாண்டியதேயவரசன் புத்திரனாகி ப்பஞ்சபாணங்களையும் (கருப்புல்லையும்) ஒழித்துவந்திருக்கு மன்மதனியென யென்று யாவருஞ்சொல்லத்தக்க அழகுடன் வலகத்திற்பிறந்து. எ-று.

நிம்பம் - வேட்பு.

(உ௭)

பதுமவருணனென்னும்பெயரும்படைத்துட்டாடைக்குங்கொடைதனக்கு முதியவெண்ணெண்கலைக்குநிகர்மொழியினிணையிவிவற்கென்ன மதியம்வளரும்படியெனயான்வளநாளின்மாமயினீ நதியம்வளங்கூர்விதேகவளநாட்டிற்கரசன்மகளாக,

(இ - புரை.) பதுமவர்ணன் என்கிற பெயரும்பெற்று, ஆயுதப்பட்டியிற்சியிலும் தியாகத்திலும் பழமையாகிய அறுபத்துநாலு கலைகளிலும் இவனுக்கொப்புச் சொல்லத்துணியில் வேறொருவருமில்லை யென்னும்படி, பிறைவளருந்தன்மைபோல நான்வளருநாளில், பெருமைபொருந்தியமயில்போன்றவனே! நீ ஆற்றின் வளப்பத்தைத்தரத்தக்க விதேகநாட்டரசன் புத்திரியாக. எ - று. நதியம் - நதி; அம் சாரியை.

(உ௮)

முளரிப்பொகுட்டுவட்டவணைமுருகுநாறுமலர்க்கோயின் விளரிக்குதலைச்செந்திருவம்விழையும்முகினுடன்பிறந்து வளருநீயும்வசுமதியென்றொருபேர்புனைத்துவாழநான் தளருமிடைநின்றிருத்தாதையமைச்சருடனேசாற்றுவான்.

(இ - புரை.) வட்ட வடிவமுள்ள பூங்கொட்டை ஆசனத்தில், வாசனை கமழ்கின்ற செந்தாமரைப் பூங்கோயிலில் வீற்றிராநின்ற இராகத்தையொத்த

குதலைச்சொல்லையுடைய மகாலட்சுமியும் (ஆண்மைத் தன்மைகொள்ளும்படி) விரும்பத்தக்க அழகுடன்பிறந்து, வளருகின்ற நீ வசுமதியென்கிற ஒப்பற்ற பெயர்பெற்று வாழும்நாளில், மெலிதின்ற (துண்ணியதாகிய) இடையினையுடைய உண்ணப்பெற்ற சிறப்புள்ள பிதாவானவன் மந்திரிகளுடன் சொல்லுவான். எ-று. ஆடவர்கள் சவுந்தரியமுள்ள மற்றோ ராடவனைக்கண்டால் தாங்கள் ஸ்திரிகளாகப்பிறந்து அந்த ஆடவர்களைச் சேரவேண்டுமென்று ஆசை கொள்வதும், மாதர்கள் அழகுள்ள மற்றொரு மாதிரைக்கண்டால் அவ்வாறு எண்ணுவதும் இயல்பு. “ஆடவர் பெண்டையவாவந் தோளிரும்” என்று கம்பர் கூறினதும் இதுபற்றியே என்க. மேற்செய்யுளீற்றிலுள்ள மகளாக என்ற எச்சம் இச்செய்யுளில் பிறந்து என்பதைக்கொண்டு முடிந்தது. (உக)

பாலையினையமொழிக்குமங்கைப்பருவம்வந்ததிதுவோழத்தின்
மாலையணியுஞ்சயம்வாஞ்செய்மணிமண்டபமுங்குதினமைத்
தோலையெழுதித்திறைமன்னர்க்குயம்மினென்னவாங்கவருங்
காலையணிமண்டபமியற்றித்தூதினோலை கடிதுய்த்தார்.

(இ - புரை) (மந்திரிகளை) பாலின் மதுரத்தையொத்த சொல்லையுடைய நம்முடைய புத்திரிக்கு இப்போது மங்கைப்பருவம் வந்தது; (ஆதலால்) பூமாலையுடும் சயம்வரஞ்செய்யும்படியான அழகியமண்டபமும் வினாவாக ஏற்படுத்தி, கல்யாண வோலையெழுதி ஐம்பத்தாறு தேசத்தரசர்களுக்கும் அனுப்புங்கொண்டு சொல்ல; (அந்தவார்த்தையைக்கேட்ட) மந்திரிகள் (அவ்வரசன்சொன்ன மயுநாள்) வைகறைப்போகில் இரத்தினங்கள் பதித்த கல்யாண மண்டபம் அலங்காரஞ்செய்து, வினாவாகத் தூதர்களிடத்தில் மண வோலையும் அனுப்பினார்கள். எ - று. (கூ)

முடங்கற்பொருளையுற்றுணர்ந்துமுரித்தேரின்முடங்குளைய
மடங்கல்வருவதெனத்தமதுநிகமங்கடல்லோன்மருங்குவரக்
கடங்கள் கடந்துநதி கடந்துகாடுகாடுங்கழியப்போய்த்
தடங்கொள்விதேகராடடையுந்தார்வேன்மன்னர்திறம்புகல்வாம்.

(இ - புரை) அந்தக்கல்யாண வோலையவந்து சேர்ந்தவுடன் அதிலெழுதியிருக்குஞ் செய்தியை நன்றாகக்கேட்டுணர்ந்து, (தங்கள் தங்கள்) பலம்பொருந்திய தேர்களிலேறிக்கொண்டு, விரைந்த பிடரி மயிரினையுடைய சிங்கங்கள் வருதல்போலத் தங்கள் நகரத்திலிருப்பவர்களுடன் சைந்ரியங்களும் கூடிக்கடல்போலவூர; அருநெறிகள்கடந்தும் காணுறுகள் கடந்தும் காடுகளும் நாடுகளும் பின்னிடைப்போய் விசாலமுள்ள விதேகநாட்டினை யடைகின்ற வேலாயுதமேந்தும் அரசர்கள் திறத்தினை இனிச் சொல்வாம். எ - று. (கூ)

கள்ளக்கருங்கட்கடையுர்வாண்முகம்போத்தமலங்கவின் காட்டி-
யள்ளற்பழனந்தொறுமலருமயோத்திரகரமரசாரும்
வெள்ளைக்கவிகைத்தனிச்செங்கோல்வேந்தன்வேந்தர்முடியுமுதான்
வள்ளற்றகையாங்குருகுலத்தோர்மருமானரசர்பெருமானே.

(இ-புரை.) கள்ளத்தன்மையையுடைய கருமையாகிய கண்களுள்ள பள்ள-
ஸ்திரிகளின் ஒளிபொருந்திய முகங்களைப்போலச் செந்தாமரைமலர்கள்
அழகு காட்டிக் குழைசேற்றினையுடைய வயல்கள்தோறும் மலரும் அயோத்தி-
நகரத்தில் அரசாட்சிசெய்கின்ற வெள்ளைக்குடையினையும் தனிமையான செங்-
கோலையுடைய அரசனும், மறுதேசத் தரசர்களணிந்த மகுடங்கள்படம்படி-
யான பாதத்தையும், இரப்போர்க்கு இல்லையென்று சொல்லாமற்கொடுக்-
காரின்ற பெருமைப்பாட்டினையுடையவனும், கௌரவகுலத்தாருக்கு மருகனு-
மாகிய மன்னன் மன்னவனும், எ - று. அயோத்திரகரமரசாரும் அரசர்பெரு-
மான் எனக்கூட்டி முடிக்க. டருடான் - டருகன். (௩௨)

(வேறு.)

வருகுலமகளிர் தங்கண்மனமெனத்திருந்துகோலான்
பெருகுலம்பொருததிண்டோட்பிறங்கலானிறங்கொள்வேலான்
முருகுலவாதசெங்கேழ்முண்டகமடந்தைகேள்வன்
குருகுலந்தழையவந்தகுனிசிலையப்போர்வேந்தன்.

(இ - புரை.) தாய்மரபு தந்தைமரபு என்னும் இரண்டமரபிலும் சந்ததி-
பரம்பரையாய்க் கம்புநிலை தவறாமல் வருகின்ற குலஸ்திரீகள் மனம்போல-
நீதியற்றவராத செங்கோலையுடையவனும், பெரிய திரண்ட கல்லுகளின் வலி-
கெடச் செய்யத்தக்க மலையொத்த பலம்பொருந்திய தோளையுடையவனும்,
ஒளிபொருந்திய வேலையுடையவனும், வாசனைகொடாத செம்மைநிறமுள்ள
தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும் இலக்குமியின் கணவனாகிய மகாவிஷ்ணுவைப்-
போல ரக்ஷிக்குஞ் செய்கையுடையவனும், வளைந்த வில்லைக்கொண்டு போர்-
செய்து ஜெயம்பெறுகின்றவனுமாகிக் குருகுலம் பெருமைபெற்றோர்க்க உதித்த
அரசனும், எ - று. உலம் - திரண்டகல், உலத்தல் - கெடுதல். (௩௩)

மன்னவார்மகுடகோடிமணித்தொகையுமுததாளான்
கன்னவில்வயிரத்தோளான்கருணையங்கமலக்கண்ணன்
பொன்னவீரகணங்குபூத்தபொங்கிளமுலைபினுர்தம்
மின்னகுவார்வீற்செங்கைகமீளிகார்தாரவேந்தன்

(இ-புரை.) அரசர்களுடைய மகுடங்களில் பதித்திருக்கும் ரத்தினங்கள்
உரையப்பெற்ற தாள்களை யுடையவனும், மலைக்கொப்பாகச் சொல்லுகின்ற

பலம்பொருந்திய தோளையுடையவனும், கிருபைதங்கிய அழகிய செந்தாமரை மலர்போன்ற நேத்திரங்களை யுடையவனும், பொன்போலப் பிரகாசியாரின்ற தேமல்பரந்த விளங்குகின்ற இளமைதங்கிய தனக்களையுடைய ஸ்திரீகள் கண்டு தமக்குள் சந்தோஷிக்கத்தக்க (அழகுள்ளவனாகி) நீண்டவிலையேந்திய செங்கையினையுடைய வீரனுமாகிய காந்தார தேசத்தரசனும். எ - று. (௩௪)

வேறு.

உதையகிரிக ளோரிரண்டினுதிக்குமுபயதபனரெனச்
சிதைவின்மகர குண்டலங்கடினோக்கக்கவி னுந்திணிதோளான்
புதைகொள்பகழி யூழிமுறைபொழியுமுகிவிற்சொரியுமிகற்
குதைகொணெழியவரிசிலைக்கைக்குந்திபோசன்குணமிக்கான்.

(இ - புரை.) இரண்டு உதையகிரிகளிருந்து இரண்டு சூரியர்கள் உதயமா னைப்போலக் கெடுதலில்லாத ரத்தினமகரகுண்டலங்கள் பொருந்தலால், அழகு செய்யுந் தோள்களையுடையவனும், கட்டுகள் கட்டப்பட்ட பாணங்களை ஊழிக் காலத்தில் முறையாக மழைபொழிகின்ற மேகம்போலப் பிரயோகஞ்செய்யும் படியான வயிரம்பற்றிய குதையினையுடைய நீண்டபெரிய விற்பிடிக்குங் கையி னையுடையவனும், நல்லகுணத்தினால் உயர்ந்தவனுமாகிய சூந்திபோசனென் னும் அரசனும், எ-று. குதை - வின்னுனி. (௩௫)

விலைவரம்பறியலாகாவெபின்மணியிமைக்குமார்பன்
கலைவரம்பறிந்தவுண்மைக்கருத்தினுனறத்தின்மிக்கான்
மலைவரம்பாயஞாலவலயத்தில்வாரிகொள்வேழச்
சிலைவரங்கொண்டவேளுங்காமுறுஞ்சிந்துவேந்தன்.

(இ - புரை.) விலையினளவை அறியக்கூடாதவைகளாய் ஒளியினையுடைய இரத்தினபரணங்கள் பிரகாசிக்கும் மார்பினையுடையவனும், சாஸ்திரங்களி னளவை அறிந்த மெய்ம்மையான சித்தத்தையுடையவனும், தருமத்தில் மிகு ந்தவனும், சக்கரவானகிரியை எல்லையாகவுடைய இவ்வுலகவட்டத்தில் வண்டுகளாகும் நாணிபொருந்திய கரும்புலிலினால் மேன்மைகொண்டிருக் கும் மன்மதனும் (பெண்ணுருவங்கொண்டு புணரவேண்டுமென்று) விருப்பங் கொள்ளத்தக்க சவுந்தரியமுள்ளவனுமான சிந்துதேசத்தரசனும், எ - று.

மலையை எல்லையாகவுடைய உலகம் என்றமையால் சக்கிரவாகமலையென் றும்; வரி - வண்டு; வேழம் - கரும்பு. (௩௬)

கோளுறுமதியநாண்மீன்குழாத்திடைவருவதேய்ப்ப
வாளுறுந்தடக்கைமன்னர்புடைவருவருகிண்டேரான்

வேளுறுவனப்பின்மிக்கான்விதிநைவேலொலால்
தோளுறப்பரிக்குமாணைத்துருபதன்சுடர்செய்ப்பூணன்.

(இ - புறா.) நவக்கிரகங்களி லொன்றாகப்பொருந்திய சந்திரன் நக்சத் திரக்கூட்டங்களினடுவில் வருவதைப்போல, வாள்பொருந்திய கையையுடைய அரசர்கள் சூழ்ந்துவரும்படி வருகின்ற திண்ணிய தேனையுடையவனும், மன் மதன் பெற்றிருக்கும் அழகிலும் மிகுந்த அழகுள்ளவனும், பரவிய அலைகளையு டைய சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமிபாரத்தைத் தனதுதோளிற்பொருந்தத் தாங்கும் படியான ஆக்கினுசக்கரத்தையுடைய துருபதன் என்னும் பேருள்ளவனுமா கிய பிரகாசியானின்ற ஆபரணங்களணிந்திருக்கும் அரசனும், எ - று. (௩௭)

குடைநிழலி றுளைக்காட்டக்குரைகழன்மன்னர்செ ங்கைப் படைநிழல்வெயிலை ங்காட்டச்செல்லுவம்பரித்திண்டேரான் மடைவளர்ச்சங்க மீன் மமணியினைக்கருவென்றன்னம் அடைகிடந்துலவுநன்னுட்டவந்தியனரசாகோமான்.

(இ - புறா.) குடைகளினிழ லிருளைக்காட்டவும் ஒலிக்காநின்ற வீரகண் டையணிந்த காலினையுடைய அரசர்கள் செங்கையிலிருக்கும் (வாளாயுதமுத லிய) ஆயுதங்களின் ஒளி (அவ்விருள்நீங்கும்படி) வெய்யிலைக்காட்டவும் (நால்வகைச்சேனையுடன்) செல்லும்படியான தாவுகின்ற குதிரைகள் பூட்டிய வலுத்த தேனையுடையவனும், வயன் மடைகளில் தவழ்கின்ற சங்கங்களின்ற முத்துக்களை அன்னங்கள் தங்கள் முட்டைகனென்றெண்ணி அடைகிடந்து சஞ்சரிக்கும்படியான நல்ல அவந்திதேசத்தை யாளுகின்றவனும், மன்னர் மன்னவனுமான ராசனும், எ - று. (௩௮)

கண்ணகன்னொலமெல்லாங்கலிகழிந்தருளிற்சாத்தோன்
வண்ணநீளலத்தினுன் றன்பின்வந்தமழையாம்வண்ணத்

புண்ணுறுபுலவுவாட்கைப்பூவானறிவின்பிக்கான்.

(இ - புறா.) பாபத்தைநீக்கி (உயிர்களிடத்திற்) கிருபைவைத்து இடமக ன்ற பூமியெல்லாம் காத்தவனும், அழகிய நீண்ட கலப்பை ஆபுதத்தை யுடைய பலபத்திரருக்குப் பின்வந்த நீருண்டமேகம்போலும் கருமைநிறம் வாய்ந்த கிருஷ்ணமூர்த்தி திருவவதாரஞ்செய்த கீர்த்திப்பெற்ற பழமையாகிய ஏதகுலத்திற்பிறந்து மாமிசப்பற்றால் புலவுநாற்றம்வீசும் னான்பிடிக்குஞ் கை யையுடையவனும் அறிவில் மிகுந்தவனுமாகிய அரசனும், எ - று.

புண் - மாமிசம்.

(௩௯)

புல்லவெருளியேகப்புழைக்கைமேற்புலரிக்காலை
யெல்லொளியுதயத்தும்பரினயவதேபோலத்தோன்றுங்
கல்லதெரடோளாற்றற்காவலன்கரும்பின்வேலிப்
பல்லவதேசமாளும்பார்த்திபன்பகைவர்ச்செற்றேன்.

(இ - புறா.) விடியற்காலத்தில் சூரியன் ஒளியையுடைய உதயகிரியில் பொருந்துவதுபோல, புலியையுங் கொல்லுகின்ற கோபமும் வேகமுமுள்ள யானையின்மேல் தோன்றுகின்ற மலைகளையும் பினக்கத்தக்க திரண்ட ஐஜலியையுடைய காவலனும், பகைவர்களை (யுத்தத்தில்) கொன்றவனுமாகிய கருப் பஞ்சோலைகளே வேவலியாகச் சூழ்ந்திருக்கத்தக்க பல்லவதேசத்தையாளும் அரசனும். எ - று. புல் - புலி, யானையின்மேற் றேன்றுகின்ற காவலனும், அரசனும், எனமுடிக்க. (சு0)

காரணங்கடந்தஞானக்கண்ணுதல்சடையின்வாழும்
நீரணங்கூழிகாறுநீத்தருவளங்கூர்நாடன்
ஆரணமபுகலுநாவினந்தணர்க்கனிக்குங்கையான்
வாரணம்பொருந்துதானேவாரணவாசிடம்ன்ன.

(இ புறா) "தனக்குமொரு முதலில்லாமல் (யாவர்க்கும் யாவைக்குந் தானே முதலாயிராநின்ற) நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவன் சடைமுடியில் வாழ்கின்ற நீருருவமாகிய கங்காதேவியானவள், ஊழிகாலம் வரைக்கும் நீங்காமல் பெருகிக் கொண்டிராநின்ற வளப்பமிருந்த நாட்டினையுடையவனும், வேதமோதும் நாவினையுடைய பிராமணர்க்குத் தானங்கொடுக்குங் கையை யுடையவனுமாகிய யானைப்படைகளுடைய வாரணசிப் பட்டணத்திலிருக்கும் அரசனும். எ - று. பிராமணர்கள் அழகிய சாந்தகுண முள்ளவர்களாதலால் அந்தணனொன்கூறினர். இதை 'அந்தண னொன்போரறவோர், என்னும் திருக்குறளினால்' அறிக. வீரர்கள் போர்க்களத்தில் சண்டை செய்திறந்தாலும் வீரசுவர்க்கம் அடையலாமென்கிற அபேகைக்கொண்டு போர்செய்கின்றவர்கள்; யானை அப்படிக்கொத்த அபேகையில்லாமல் கோடமிருதியால் சண்டை செய்யத்தக்கதாகையால், அரசருக்குள்ள நால்வகைப்படையுள் யானைப் படையை விசேஷமாகச் சொல்வது. (சுக)

கொல்லுலையகத்திற்காய்ந்துகுருதிதோய்கொடியவேற்கண்
அல்லுருவமைந்தகோதையணங்குறர்க்கமுதமன்னுள்
எல்லுயர்கனகக்குன்றத்தெழுதியபழுதிலுற்றல்
வில்லுயர்துவசத்திண்டேர்வில்லவன்கொல்லிவேந்தன்.

(இ - புறா.) கொல்லன் உலைக்களத்திற் காய்ந்து பகைவருகிரத்திற் பழிகின்ற கொடிதாகிய வேலாயுதம்போலக் (கூர்மையாகிய) கண்களையும்

இருளே உருவு கொண்டிருப்பதுபோலக் கருமை நிறந்தங்கிய அளகத்தை யு முடைய தெய்வப்பெண்களையொத்த மாதர்களுக்கு (அழகினால்) அமுதம்போ லிருப்பவனும், ஒளியுடனுயர்ந்திராநின்ற பொன்மலையாகிய மகமேருவினிடத் திறநீட்டிய சூற்றமில்லாத பலமுள்ள உயர்ந்த விற்கொடிகட்டிய தேனாயுடைய கொல்லிமலைக் கரசனுமாகிய சேரராசனும். எ - று. மகமேருவில் கொடித் தி டினவ னென்பதினால் அரசர்களுையெல்லாம் வென்றவனென்பதாயிற்று. விற் கொடி சேரனுக்குரியது. கொல்லிமலை சேரராஜ்ஜியத்திற் சிரோட்டமானமலை.

பண்டையமனுநூல்தாட்டிப்ப்படையெடுத்தபேர்வென்று
சண்டனைத்தனதுதேயத்தடைவதுதவிர்த்தவீரன்
கொண்டலையிப்பங்களைன்றுகோளரிமுழங்கிச்சீறி
மண்டமர் புரியுநேரிமலையினுன்வளவர்கோமான்.

(இ - புணா.) பழமையாகிய மனுநூலின் முறையைக்காட்டிப் படை யெடுத்துப்போய், கொல்லுந்தொழிலையுடைய போர்செய்துவென்று, யமதரும ராசனைத்தன்னுடைய தேசத்தில் வரவொட்டாமல் தடுத்தவனும் மேகங்களை யாணகளைன்றெண்ணி ஆரவாரித்துச்சீறியெதிரேற்றப் போர்புரியுமடியான சிங்கங்கள் வாசஞ்செய்கின்ற நேரிமலையை யுடைபவனுமாகிய சோழராசனும், எ - று. நேரிமலை சோழராஜ்ஜியத்திற் சிரோட்டமலை. (சுட)

என்றிவர்முதலவேந்தர்யாவருஞ்சயம்வரத்தின்
பொன்றிகழ்மண்டபத்தேபுகுதயான்புகுதலோடு
மன்றலந்தண்டார்நீயென்மணிப்புயத்தணிதல்கண்டு
கன்றியமனத்தராகிக்காவலர்வெகுளிமிக்கார்.

(இ-புணா.) ஆகிய இந்த அரசர்கள் முதலாகிய அரசர்களெல்லாரும் பொன்றற் செய்யப்பட்டுப் பிரகாசியாநின்ற சுயம்வரமண்டபத்தில் வந்து சேர; நானும் வந்து சேர்ந்தவனவில், நீ வாசனையும் குளிர்ச்சியமுள்ள பூமாலையை என்னுடைய அழகிய புஜத்தில் சூட்டினதை அங்கு வந்திருந்த அரசர்களெல்லாரும் பார்த்து, மனம் வெம்பினவர்களாய் மிகுந்த கோடங் கொண்டார்கள். எ - று. மன்றலத்தண் எனபதியின் இடையிலிருக்கும் அம் - சாரியை. அழகெனவுங் கூறப்படும். (சசு)

வேறு.

யாம்பலரொருவனீண்டிவன்மணஞ்செய்து
போம்பழிக்கியாமுளம்பெருந்திலோமென
வாம்பரித்தேர்கடாய்வந்துமற்றவர்
பாம்பினங்காடினைப்பகைக்குப்பண்பினே.

(இ-புணர்.) இப்படிக்கே கோபங்கொண்ட அந்த அரசர்கள், யாம் பல பேரா யிருக்கின்றோம்; இப்போது மாலைசூட்டிக்கொண்ட இவ்வரசன் ஒரு வன்; (அப்படியிருக்க நமக்கெல்லாம் இகழ்ச்சி நேரும்படி) இவன் விவா கஞ் செய்துகொண்டுபோம் பழிக்கு நம்முடைய மனம் ஒருமையடையா தென்று (தங்களில் ஆலோசனைபண்ணித்,) தாவுகின்ற குதிகைகள் பூட் டிய தேர்களைச் செலுத்திப் பாம்புக்கூட்டங்கள் கருடனுடன் சண்டை செய்ய விரும்பிப்பதைத்து எதிர்க்குந் தன்மைபோல என்னெதிரில்வந்து எ-று. பாம்பினம் கருடனை விராயுப்பண்பினே என்றும்பாடம். (சடு)

1

அவாமரெதிர்தலுமழலெழவிழியா
இவருயிர்ப்பருகுவனெளிதினினெனவே
யுவர்படுகடனிலமுவளுறவடுதேர்
பவனனில்விசையுறுபரிகொடுகடவா.

(இ-புணர்.) அந்த அரசர்கள் சண்டையெய்யும்படி எதிர்க்க நான் என் கண்களில் அக்கினிப்பொறிபரவும்படி அவர்களை உறுக்கி விழித்து, இவர் களுயிரை யெளிதாக இப்போது வாங்கி விடுகிறேனென்று, உவர்க்கடல் சூழ்ந்த பூமியும் வாடும்படிப் பிளந்துகொண்டு செல்லுகின்ற என்னுடைய தேரை வாயுவைப்பார்க்கிலும் விசையுடன் செல்லுகின்ற குதிகைகளைக்கொ ண்டு அவர்களுடைய செலுத்தி, எ-று. பவனன் - வாயுதேவன், (சசு)

தேரணிபரியணிசிறுதுகளுறவுந்
தாரணிபடையணிதரைமிசைகெடவுந்
காரணியெனமதகளிறுகள்விழிவுந்
போரணிகருவிகள்பொடிபொடி படவுந்.

(இ-புணர்.) தேர்ப்படை வகுப்பும் குதிகைப்படை வகுப்பும் சிறியது கன்போலாகவும், தும்பைப்பூ மாலையணிந்த காலாட்படை வகுப்பு (கால் வேறு கைவேறு தலைவேறாக அறுபட்டுப்) பூமியில் விழவும், மேகவொழங்கு போல யானைப்படை வகுப்புகள் அறுபட்டு விழவும், போர் செய்வதற்காகச் சாணை பிடித்திராகின்ற ஆயுதவர்க்கங்கள் பொடிப்பொடியா யுதிர்ந்து விழ வும், எ-று. தார் என்றது படை விகற்பங்களுள் ஒருவகை பேதமென்றும், பின் படை என்றது பெரும்படையென்றும் கூறுவர்.

மன்னவர்தேர்மிசைமந்திரமொழிவார்
சென்னிகள்குழுவவர்தேர்மிசையிறையோர்
பொன்னவிரமுடிவிழுபூசலின்வெருவா
அன்னவரொடுமவாடவிகள்புகுவார்.

(இ-புரை.) (இவ்வாறு நடக்கின்ற பேரர்க்களத்தில்) ஒருபுறத்தில் அரசர்களிருக்கும் தேர்களினிடத்தில் மந்திரிகளுடைய தலைகள்வீழ, மற்றொரு புறத்தில் மந்திரிகளிருக்கும் தேர்களினிடத்தில் அரசர்களின் பொற்பிரகாசமுடைய கிரீடம் அணிந்திருக்கும் தலைகள்வீழும்; இத்தகைய அச்சண்டையிற் பயந்து, (இறந்தவர்கள்போகப் பிழைத்திருக்கும்) அரசர்களும் மந்திரிகளும் காட்டிதற்போ யொளித்துக்கொள்ளுவார்கள். எ-று. (சஅ)

வேறு

சயமரத்தெதிர்ந்தோர்தம்மைத்துருபதன்மனை யைக்காக
வயமலிசிலையால்வென்றவாகைவேல்விசயனேபோற்
கயமலர்க்கண்ணிநிற்காக்காவலர்தம்மைவென்று
புயறொடுபுரிசைக்கூடனின்னெடும்புகுந்தபின்னர்.

(இ - புரை) (இத்தன்மையாகப் போரில் தோற்று ஒடிப்போகும்படி) சயம்வரத்தில் எதிர்த்தஅரசர்களைத் துருபதராசன் புத்திரியாகிய துரோபதைக் காக, வெற்றிமாலையணியும் வேலாயுதத்தையுடைய அருச்சுனனானவன் வென்றிமிகுந்த காண்டபத்தினால் செயங்கொண்டதுபோல், தடாகத்தில் மலநுந் தாமரைமலரையொத்த கண்களையுடைய நாயகியே! உன்பொருட்டு எதிர்த்த அரசர்களையெல்லாம் வென்று, உன்னை என் தேரில்வைத்துக்கொண்டு) மேகமண்டலத்தை யளாவுகின்ற மதில்கூழ்ந்த மதுமையில் நான்சேர்ந்தபின்பு-எ-று. துருபதராசன் - பாஞ்சாலராசன். (சக)

ஆயிழைநீயும்யானுமளப்பருங்காலமின்ப
மோய்வறத்துய்த்துநேமியொருகுடைநிழல்கொண்டோச்சி
காயெரிக்கடவுண்முன்னர்க்கணக்கிலமகங்கள்செய்து
சேயுயர்வுசம்பின்வாழுந்தேவர்தங்கடன்கடர்த்தும்.

(இ - புரை.) நல்ல ஆபரணங்களை அணிந்திருக்கும் தலைவியே! நானும் நீயும் அனேகங்காலம் ஒழிவில்லாமல் இன்ப மனுபவித்து, இந்தப்பூமியை என் ஒற்றைக்குடைநிழலில் வைத்து ஆஞ்ஞாசக்கரமுருட்டியும், சுவாலையிட்டெழு கின்ற அக்கினிதேவன் முன்னாக அளவில்லாத மகங்கள்செய்தும், பூகவும் உயர்ந்ததாகிய சுவர்க்கலோகத்தில் வாழுந் தேவர்கள் கடன்களைத்தீர்த்தும். எ-று. யாகம்-இ. அவை பிரமயாகம் தேவயாகம் பூதயாகம் பிதிர்யாகம் மானுஷயாகம் என்பவைகளாம். இவைகளில்பிரமயாகம் வேதமோதுதல் தேவயாகம் வேள்வி செய்தல், பூதயாகம் பலியிடுதல், பிதிர்யாகம் தர்ப்பணஞ் செய்தல்; மானுஷயாகம் இரப்போர்க்கு ஆகாரமுதலியவை கொடுத்தல். (இம)

அந்தணர்தங்கணெஞ்சுந்தவாக்கெடத்தானமீந்துஞ்
செந்தழல்புரையுமேனிச்சிவனடிபூசைசெய்தும்

ஷந்தொழியும்பா னும்பண்டு செய்தவத்தினாலோர்
அந்தனை யினவந்தமைந்தனுமறையோர்தம்பால்.

(புற - புறா.) பிராமணர்கள் மனதிலுண்டாகும் ஆசைநீங்கும்படித் தானங்
கொடுத்தும், சிவந்த அக்கினியையொத்த திருமேனியையுடைய பரமசிவத்தின
திருவடி யைப் பூசித்தும், மாற்றுயர்ந்த பொன்னாற் செய்த வளையலணிந்த
கையையுடையவளாகிய மனைவியே! நீயும் நானும் பூர்வஞ்செய்த தபோபலத்தி
னாலே ஒருபுத்திரனைப்பெற ; அந்தபுத்திரன் (வேதமுதலாகிய சாஸ்திரங்கள்
கற்பிக்கும்) பிராமணர்களிடத்தில். எ - று (௫௬)

கலைபலபயின்று முக்கடவுளுக்கடிமைபூண்டு
நிலையிலாவலருதன்னினிலப்பெறப்புகழ்நிறீஇயுள்
சிலைவளித்திரடோளாற்றற்சேருநாளமைச்சர்தம்மோ
டலைகடற்பாரமெல்லாமவன்வயினளித்துயானும்.

(இ - புறா.) அறுபத்துநாலு கலைகளுக்கற்றுணர்ந்து, திரிநேத்திரங்களை
யுடைய பரமசிவனுக்கு அடிமையாகி, நிலையில்லாததாகிய இவ்வுலகத்தில் தன்
புகழ் நிலைநிற்கும்படி நிறுத்தியும், விற்போர்செய்யும் பலமுள்ள திரண்ட புஜப
ராக்கிரமஞ்சேர்த்தநாளில், மந்திரிகளோடு அலைவீசும் சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூமி
பாரமெல்லாவற்றையும் அந்தப் புத்திரனிடத்திற்கொடுத்து அதன் பின்பு யா
னும். எ - று. (௫௭)

பொய்யுடலெடுத்துமாயப்புணரிகணீந்திரீந்திக்
கையினைகடுத்தும்மீண்டக்கடவிலாழ்ந்திறந்துபோக
மையுறுபிறவிமாப்த்துமறைகளின்சிரத்தினிற்கு
மெய்யுறுநிலைமைதோர்வான்வேட்கைகூருளத்தனாகி.

(இ - தனா) பொய்யாகிய இவ்வுடலெடுத்து மாயையாகிய சமுத்திரங்
களை நீந்தி நீந்தி, கைகளுக்கடுத்து (கராசேரக்கடாமையால் பின்னும் அந்த
ச்சமுத்திரங்குளில் ஆழ்ந்திறந்து போகும்படியான சூற்றம் பொருத்திய பிரலி
யையொழித்து, வேதங்களின்முடிவிவிராபின்ற உண்மையாகிய நிலையை அறி
யவேண்டுமென்கிற விருப்பமிருத்த மனமுள்ளவனாகி. எ - று. காமத்தினால்
மாயைகளை நீங்கவேண்டினால் மேன் மேலும் அம்மாயைகள் விருத்தியாகும்;
ஆகவே, மனம் ஒருந்தம் என்பார், புணரிகணீந்திரீந்திக்கையினை கடுத்தும்
என்றார் ஞானத்தினால் கடக்கலாம் என்பது துணிவு. (௫௮)

பொன்னெடுங்குன்றமன்னபுணர்முலைப்பொலங்கொம்பொப்பா
யென்னெடுஞ்செல்வமெல்லாமெனதலென்றுநீத்து

நின்னொடும்போகிவேலைநெடுங்கடலங்கைகொண்ட
மன்னெடுந்தவத்தின்மிக்கமாதவனிருந்துவாழும்.

(இ - புரை.) (உண்கை நிலையை அறியவேண்டுமென்கிற விருப்பம்என் மனதில் உண்டானதினால்) நெடிய பொன்மலையையொத்த நெருங்கிய தனங் களையுடைய பொற்கொம்பினை நிகர்த்த நாயகியே! அஞ்ஞானத்தினால் என் னுடையதென்று நினைத்துக்கொண்டிருந்த பெரியசெல்வங்களை யெல்லாம் என்னுடையதல்லவென்று நீக்கிவிட்டு, உன்னுடன்போய்த் திரைகளையுடைய அளவிடக்கூடாத சமுத்திரநீரை உள்ளங்கையிலேற்றுக் கொண்டுண்ட நிலை பெற்ற பெரிய தவத்தின்மிருந்த அகஸ்திய முனிவரிருந்து வாசஞ்செய்யும். எ-று. வேலை - புனற்றினா, (௫௪)

சந்தனப்பொதும்பார்சூழப்பொருடையந்தாமநாற்றிச்
செந்தமிழமுதுமன்றற்றென்றலங்கன்றுநல்குஞ்
சுந்தரப்பொதியக்குன்றைத்தொழுதனம்வலங்கொண்டேறிக்
கொந்தழலைத்தினுப்பண்கோதறுதவஞ்செய்காலை.

(இ - புரை.) சந்தனச்சோலை சூழ்ந்திருக்கத் தாம்பிரபருணி நதியென் னும் பூமாலையை நாலவிட்டு, இயல் இசை நாடகம் என்கிற தமிழென்னும்அமு தத்தையும் வாசனை வீசுகின்ற இளந்தென்றற் காற்றினையும் தருகின்ற அழகு ள்ள பொதியமலையை நாம் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து தொழு, தோத்திரஞ்செய்து, அதன்மீதேறிச் சிகைவிட்டெடுகின்ற பஞ்சாக்கினி மத்தியிலிருந்துகொண்டு குற்றமில்லாத தவஞ்செய்யுங் காலத்தில். எ - று. (௫௫)

குறுமுனிவந்துதோன்றிக் கொடும்பவக்கடலைமாய்த்து
மறுவுறுபிறவிமாயமம்மர்நோயகற்றிப்பின்னர்
அறுசமயங்களுக்குமதீதமாஞ்சிவயோகத்தை
யுறுதியாயுபதேசிப்பயாமந்தவுபதேசத்தால்.

(இ - புரை.) அகஸ்திய முனிவர்வந்து கொடியதாகிய பாவக்கடலை யொ ழித்துக் குற்றந்தங்கிய பிறவிநீங்கும்படி மயக்கமாகிய பிணியைத்தொலைத்துப் பின்பு, அறுசமயங்களுக்கும் அதீதமாகிய சிவயோகத்தை உறுதியாக உபதே சிக்க; நாம் அந்த உபதேசத்தினால். எ - று. சிவயோகமாவது ஞானசாரியர் கிருபையினால் தன்னையுஞ் சிவத்தையுங்கண்டு தற்போதஞ் சீவியாமலிருப்பது.

எள்ளுறுமெண்ணெய்போலவெங்கணும்பரந்துநின்ற
வள்ளறன்வடிவுகண்டுமெனத்தினுனந்தமுறி
விள்ளுதலில்லாவின்பம்விளைசிவவனுபூதிக்கே
கள்ளுமலர்வீழ்வண்ணமுத்தியிற் கவிப்பேங் கண்டாய்.

(இ - புரா.) எள்ளினிடத்திற் பொருந்திய எண்ணெய்போல எவ்விடத்தும் நிறைந்திருக்கும் பரமசிவனுடைய சொரூபத்தைக்கண்டு, மனதில் ஆனந்தமூறப்பெற்று, ஒருக்காலும் ஒழியாத பேரின்பம் விளையாரின்ற சிவானுபூதியையனுபவிக்கும் பொருட்டுத்தேன்வீடாது பெருகாரின்றமலர்களிற்றங்கிஅத்தேனையுண்ணும் வண்டுகளைப்போல மோகக்ஷத்தில் ஆனந்தமூற்றிருப்போம். எ-று. வின்றாதவிலாத இன்பம்என்றதற்கு அனுபவிகளும் இத்தகையது என்று வாய்விண்டு சொல்லப்படாதது என்பதும் பொருள். (௫௭)

வேறு.

என்றுமன்னவன்றுத் தன்னபின்னரும்கைத்தான
அன்றுநாயுருவெடுத்தியானிறந்திமௌவிற
கொன்றையஞ்சடைக்குரிசிலைக்கண்ணுறுங்கொள்கை
தொன்றுபட்டதாற்பிறப்பெலாந்துரிசறவுணர்ந்தேன்.

(இ - புரா.) இவ்வாறு பேராணந்தம் அடைவோமென்று சொல்லிவாயை அவ்வரசன் பின்னுஞ்சொல்வான், நான் முன்னுளில் நாயுருவெடுத்திருந்து இறக்குங்காலத்தில், கொன்றைப் பூமாலையணிந்த அழகிய சடாமகுடத்தையுடைய பரமசிவனைத் தரிசிக்குந் தன்மை முன்னமே கிடைத்ததினால், பிறப்புக்களையெல்லாம் களங்கமற அறிந்தேன். எ - று. துரிசு - களங்கம். (௫௮)

வேறு.

பரவையுலகிற்பதினாலம்பக்கத்
திரவுதொறுஞ்சிவனையேத்தியடிபேணி
யரிவைபிறவியகற்றுவாயென்று
குரிசின்மொழிந்தான்குலக்கொடியுக்கேட்டே.

(இ - புரா.) மனைவியே! (சிவராத்திரியில் பரமசிவனைத் தரிசித்ததினாலே இப்படிக்கொத்த மேலான பதங்கிடைத்தது; ஆதலால், நீயும்) சமுத்திரங்குழந்த பூலோகத்தில் சிவராத்திரிதோறும் பரமசிவனுடைய திருவடிகளைப் பூசித்துத் தோத்திரஞ்செய்து, பிறவியை நீக்கிக்கொள்ளென்று அரசன் சொன்னான், அந்தவார்த்தையை அம்மாதுகேட்டு. எ-று. (௫௯)

நன்றுசிவநிசியினன்மையெனநவிலா
அன்றுமுதலரணையாயிழையும்பூசித்தான்
மன்றல்கமழ்செழுந்தார்மன்னவனுமாதருமாய்ச்
சென்றுபிறப்பேழ்கழியச்சின்மயவீடெய்தினான்.

(இ - புரா.) (இப்படியாகத் தன்கணவன் சொல்லிய வார்த்தையைக்கேட்ட ராஜஸ்திரியானவன்) சிவராத்திரியின்பலன் மிகவும் நன்மையானதா

யிருக்கிறதென்று சொல்லி, அந்நாள் முதல் அவனும் சிவராத்திரியில் பரம சிவனைப் பூசித்துவந்தான். (அப்படிப் பூசித்துக்கொண்டிருந்து ஏழாப்பிறப்பு நீங்கினவுடன் வாசனைபரிமாளிக்காரின்ற பூமாலையணிந்திருக்கும் அந்த அரசனும் அவன் மனைவியும் ஒரேகிணத்தில் (இவ்வுலகத்தை விட்டுநீங்கி) மோக்ஷத்தின்போய்ச்சேர்ந்தார்கள். எ-று. ஏழ்பிறப்புக்கூடிய என்றது இவர்கட்கு நேர்ந்த ஏழ்பிறப்பேயன்றி, எழுவகைத்தோற்றத்தையும் கடந்தார்கள் என்பதும் ஒன்று. (சு0)

வேறு.

இத்தகையவாமென்றேயேழேழாம்பக்கத்தின்
மெய்த்திறனுமீசன்விளையாட்டின்னித்தகமும்
பத்திவழியடியார்பான்மையுமற்றாங்கவார்தா
முத்திபெறும்வழியுமென்றமுனிவரனே.

(இ - புரை) பராசரமுனியானவர் விமரிசராசனைப்பார்த்து, அரசனே! சிவராத்திரியின் உண்மையான மகத்துவமும், பரமசிவனுடைய திருவிளையாட்டின் மகத்துவமும், பத்திமார்க்கத்திற்செல்லும் அடியார்கள் தன்மையும், அந்த அடியார்கள் மோக்ஷப்பெறுகிற முறைமையும், இத்தன்மையனவாமென்று சொன்னார். எ-று. மற்று-ஆங்கு-அசைநிலைகள். (சுக)

பேரறிவின்மாமுனிவன்பின்னருநன்றேதினை
வாரிபுடைசூழலகின்மன்னுயிர்கள்யாவர்க்கும்
நீரணியுடவேணிசிமலனேதெய்வதமும்
ஈரமுறுகேளுமிருடர்குரவனுமே.

(இ - புரை.) ஞானவறிவினையுடைய கவுதமருஷியானவர் இதுவரையிற் சொன்னதும்ல்லாமல் மேலும் விளக்கமுறச் சொல்லுகிறார் நார்புறமுஞ்சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இவ்வுலகத்திலிராநின்ற நிலையாகிய உயிர்களுக்கெல்லாம் கங்கையை அணிந்த சடையையுடைய பரமசிவனே தெய்வமும், அன்புள்ள சுற்றத்தாரும், அஞ்ஞானத்தை நீக்குகின்ற ஞானாசாரியருமாவார். எ-று. உடல்அறித்தியம், உயிர் நித்தியம் என்னு முறைமைபற்றி மன்னுயிரென்றார். நிமலனே என்பதில் ஏகாரம் தேற்றத்துடன் பிரிநிலை. (சுஉ)

என்னுமுமைனக்கொண்டசன்றனைநோக்கி
மன்னுமகமுடிப்பார்மந்திரங்கள்சிற்திப்பார்
அன்னையுதரத்தடையார்மறந்துமென
முன்னையருமைதகன்யாவுமொழியுமால்.

(இ-புரை.) என்கிற வார்த்தை மனதில் நம்பிக்கையாகக்கொண்டு (அத் தன்மையுள்ள) பரமசிவனைக் குறித்து, அழியாத யிர்கங்களைச் செய்கின்றவர்களுக்கும், மந்திரங்களை யுச்சரிப்பவர்களும், இவ்வுடலிலிட்டு நீக்கிப்பின்பு மறந்தாகிலும் தாய்வயிற்றிற் கருவாகத் தங்கார்களென்று பழமையாகிய வேதங்களெல்லாம் மொழியாபின்றன, எ-று. மறந்துமென்றது பிறவார்களென்கிற துணிவுபற்றியெனக்கொள்க. (சுசு)

வேதமுறைசெய்தவிதியேனுங்கைவிட்டுச்
சேதமதிவேணிச்சிவனடியைப்பூசிக்கும்
போதமுடையபுராதனபோய்ப்பிறவி
வாதனையை நீக்கி மறைவீட்டின் வைகுவார்.

(இ - புரை.) வேதங்களாற் சொல்லப்பட்ட விதிகளையானாலும், அவைகளைச் செய்யாமல் விட்டொழிந்து, குளிர்ச்சிபொருந்திய இளந்திங்களை யணிந்த சடாமகுடத்தையுடைய பரமசிவத்தின் பாதங்களைப்பூசிக்கும் ஞானத்தை யுடைய பெரியோர்களை நிலையல்லாத பிறவித் துன்பத்தை நீக்கி, வேதங்களிற் சொல்லப்பட்ட (நித்தியமாகிய) மோக்ஷத்தில் எக்காலமும் பொருந்தியிருப்பார்கள், எ-று. வேதவிதியை ஒருபோதும் கைவிடலாகாது. அவற்றைவிடும் சிவபூசையை விடலாகாதென்பார், 'சிவனடியைப்பூசிக்கும் போதமுடையார்,' என்றார். அங்ஙனம் பூசையொன்றினையேனும் நித்யமாய்ச் செய்வார் அவ்வேதம்கூறும் வீட்டைப் பெறுவாரென்பார் 'மறைவீட்டின் வைகுவார்' என்றார். (சுசு)

வர்முகைமேன்மதலையர்மேல்வான் பொருண்மேல்
வீமுகைமவற்றின் விழா துதானேம்பித்
தாமுகைமவிரசடையோன்றாள்விழையப்பெற்றவரோ
யேமுகைமவக்கடலுமேனும்புனைபெற்றார்.

(இ - புரை.) வாழ்கின்ற மனைவியரிடத்திலும் புத்திரர்களிடத்திலும் சிறப்புள்ளதாகிய பொருள்களிடத்திலும் விருப்புறுகின்ற மனத்தை, அவைகளில்விரும்பாமற்காத்து, பிரகாசியாகின்ற நீண்டசடையையுடைய பரமசிவன் திருவடிகளை விரும்பப்பெற்றவரே எழுபிறப்பாகிய சமுத்திரங்கையுங் கடந்து மோக்ஷமாகிய கரையிலேறுகின்ற தெப்பத்தை யடைந்தவ ராவார்கள், எ-று.

கங்கைபண்ணிவேணியான்காமன் தனைவென்றோன்
மங்கைபொருட்கள்தனக்குவழியிழைப்பார்.

தங்கள்பெருஞ்செல்வமெலாந்தாழாதனிப்பான்றி
யங்கமரிவாளாலரிந்துங்கொடுப்பாரோ,

(இ - புரை.) கங்கையைப்பணிந்த சடையையுடையவரும், மன்மதனை வென்றவரும், பார்வதியை யொருபாகத்தில் வைத்தருளியவருமாகிய பரமசிவனுக்குப் பரம்பரையாகிய அடியவர்கள் தங்களுடைய பெரியசெல்வங்களை யெல்லாம் மறுக்காது ஈவார்கள்; அதுவுமல்லாமல், தங்கள் சரீரத்தையும் வாளால் அரிந்துங் கொடுப்பார்கள். எ-று. அங்கமிந்துங் கொடுப்பார் என்றது ததிமுனிவர் சிபிச்சக்கரவர்த்தியார் முதலியோரைக் குறித்தபடி. (௬௬)

கண்ணுதலாலயநோக்குங்கண்களேகண்கள்

பெண்ணொருபாகனைப்பணியுந்தலைகளேதலைகள்

பிஞ்ஞகனைப்பூசிக்குங்கைகளேகைகள்

பண்ணவன்றன்சீர்பாடுநன்னுவேநன்ன

பான்சரிதையேகேட்கப்படுஞ்செவியேசெவிகள்

அண்ணல்பொலங்கழனினைக்குநெஞ்சமெநெஞ்சம்

அவனடிகீழ்மடிமையுமடியேமடியடிமை.

(இ - புரை.) நெற்றிக் கண்களையுடைய பரமசிவன் வீற்றிருக்கும் ஆலயங்களைத் தரிசிக்குங்கண்களே நல்லகண்கள், காளகண்டத்தையுடைய அந்தப் பரமசிவன் வீற்றிருக்கும் ஆலயங்களுக்குச் செல்லுகின்ற கால்களே நல்ல கால்கள், பார்வதியை யிடப்பாகத்தில் வைத்தருளிய அந்தக்கடவுளை வணங்குகின்ற தலைகளே நல்லதலைகள், பிஞ்ஞகனென்னு மொரு திருப்பெயரையுடைய அந்தக்கடவுளை அருச்சிக்குங்கைகளே நல்லகைகள், தேவநாயகர் புகழைப் பாடுகின்ற நாவேநல்லநா, பரமசிவனுடைய சரிதங்களைப் பெரியோர்களால் கேட்கப்படுங் காதுகளே நல்லகாதுகள், பெருமையிற்சிறந்த அந்தக்கடவுளுடைய பொன்மயமாகிய வீரகண்டையணிந்த திருவடிகளைத் தியானிக்கும் மனமே நல்லமனம், அவருடைய திருவடிகளுக்கு அடிமையாகிற அடிமைத் திறமே நல்ல அடிமைத்திறம். எ - று. (௬௭)

வேறு.

குணயிலாராயினுங்குலீனராயினு
மணமலிகருங்குழன்மகளிராயினும்

பண்மணியரவணாப்பரமனன்போ
கணமலியுலகெலாம்பரவுங்காட்சியார்.

(இ - புரை.) நற்குண மில்லாதவர்களை யானாலும் நல்ல குலமற்றவர்களை யானாலும், வாசனைபொருந்திய கருமையாகிய அளகபாரத்தை யுடைய மாதர்களே யானாலும், மாணிக்கம் பொருந்திய படத்தைப்பெற்ற பாம்பினைக் கச்சாகத்தரித்திருக்கும் அனாயினையுடைய பரமசிவனடியார்களே கூட்டமாக வுள்ள திரிலோகத்தாரும் துதிசெய்யும்படியான பெருமையையுடைய ராவார்கள். எ - று. பரமன் அன்போ பரவுங் காட்சியானொனப் பொருடருதலின், ஏகாரம் தேற்றத்தோடு பிரிநிலை.

(சுஅ)

பின்னதன்மையதென விசனன்பார்கீர்

மன்;

பின்னுமோர்பெருங்கதைபேசினுனரோ.

(இ - புரை.) பரமசிவனுடைய அடியார்கள் புகழ் இத்தன்மை யான தெனப் பிரமதேவனுக்கும் அறியத்தக்க தல்லவென்று, அழியாத பெரிய தவத்தையுடைய நைமிசாரணியமுனிவர்களே! அறிந்துகொள்ளுங்களென்று பின்னும் ஒருபெரிய சரித்திரத்தைப்பேசுவாராயினார். எ - று.

(சுஈ)

நான்காவது - சிவராத்திரியில் விமரிசன்

முத்திபெற்ற அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் ௨௩௯.

உ
சிவமயம்.

ஐந்தாவது.

சனிப்பிரதோஷத்தில்சந்திரசேனன்

பூசைசெய்த அத்தியாயம்.

அகழ்ணிராஞ்சில்சூழாய்பொன்மூதெயில்
திகழுமுச்சீனியாஞ்செல்வமாநகர்க்
கிகழநங்குணத்தினுவிறைமைபூண்டுளான்
புகழ்ணிதகைமையான்புலவுவேலினன்.

(இ - புரை.) அகழியும் அழகிய உறுப்புக்களையுடையதாய்ச் சூழ்ந்திருக்கும்
நல்ல பொன்னாலாய பழையமதிலும் விளங்கும், செல்வமுள்ள உச்சீனியென்
னும் நகரத்துக்கு இகழ்ச்சியற்ற நற்குணங்களோடு அரசுத்தன்மை கொண்டிரு
ப்பவனும், புகழையே ஆபரணமாகத்தரிக்கும் தகுதியையுடையவனும், பகைவ
ருதிரந் தோய்ந்த வேலாயுதத்தையுடையவனும். எ -று.

மாநகர்க்கு இறைமை பூண்டுளான் எனமுடிக்க. மூதெயில் என்றமை
யின் இவ்வரசனுடைய மூதாதையராலியற்றியதெனத் தெளியப்படும். என்க.

இத்திரன் நிருவெனவிசைக்குஞ்செல்வத்தான்
மந்தரமலையெனவளருந்தோளினன்
செந்திருவனமுலேதிளைக்குமாப்பினன்
சந்திரசேனனுந்தரணிமன்னனே.

(இ - புரை) தேவேந்திர செல்வத்துக்கு ஒப்பானதென்று சொல்லத்
தக்க செல்வத்தையுடையவனும், மந்தரகிரியைப்போல வளரும் தோள்களை
யுடையவனும், வீரலக்ஷ்மியின் அழகுபொருந்திய தனங்களைப் புணருமாற்பை
யுடைய மகாவிஷ்ணுவைப் போல்பவனும், சந்திரசேனனென்கிற பெயரு
டையவனுமாகிய இவ்வுலகத்தையாளும் அரசன் ஒருவனுனான். எ -று.

இவ்வரசனைத்திருமாலுக்கு ஒப்பிட்டெக்கிறியது “திருவுடைமன் னாகக்
காணிற நிருமாலேக் கண்டேனென்னும்” என்னும் திருவாக்கைப்போல, (உ)

மன்னவனந்நகர்மாகாளேகரன்

என்னவாழ்சீனையிமயம்பூத்தருள்

கண்ணியோர்பாசனைக்கருத்துளேத்தியே
பொன்னடியருச்சனைபுரியுங்காலையே.

(இ - புரா.) இத்தன்மையுள்ள அந்த அரசனானவன் அந்நகரத்தில் மாகாணேசுரரென்று திருநாமத்தினையுடையவரும், மலையரையன் பெற்ற பார்வதியை யிடப்புகத்தி லுடையவருமாகிய பெருமானை மனதிலே நினைத்துத் தியானஞ்செய்து அவருடைய அழகிய திருவடிகளில் பூசைசெய்யும் காலத்தில். எ - று.

(க)

தாணுவினேவலிற்றாரகைக்கெலா
நாணிலாவெனக்கணநாதர்நாயகன்
வேணவாவுளத்தினன் னிலங்கற்றோளினான்
மாணிபத்திரனெனவழங்குபேரினான்.

(இ - புரா.) சிவநேசமிருந்த மனமுடையவனும், மலைபோலத்திண்ணிய தோளையுடையவனும், மாணிபத்திரன் எனவழங்கும் பெயரையுடையவனும், நகரத்திரங்களுக்கெல்லாம் பூரணசந்திரன் தலைமைபெற்றிருப்பதுபோல சிவகணநாதர்களுக்கெல்லாம் தலைவனுமா யிருக்குமொருவன் பரமசிவனுடைய கட்டளையினாலே. எ - று.

(ச)

வேறு.

வந்துசந்திரசேனனேநோக்கிமன்னவனே
யெந்தைபூசனைக்கிணையிலாய்நின் னுடைநட்பு
முந்தவேண்டிவெனன்றுதான்வந்தமைமொழிய
அந்தவேந்தனுமகமகிழ்ந்தவனெடுநட்டான்.

(இ-புரா.) அவ்விடத்தில்வந்து சந்திரசேனனைப்பார்த்து,அரசனே! எம்மையனாகிய பரமசிவபூசையில் ஒப்பில்லாத பத்தியை யுடையவனாகிய உன்னுடன் நட்புகொள்ள விரும்பினேனென்று, தான்வந்ததைச்சொல்ல; (அது கேட்டு) அந்தவரசனும் அந்தக் கணநாதனுடன் சினேகித்தான். எ - று. (இ)

இன்னவாறிவரிருவருமொழுகுமந்நாளின்
மன்னனன்பினுன்மாணிபத்திரனுளமகிழ்ந்து
துன்னுசோதிச்சிந்தாமணிச்சுடர்கெழுமணியை
நின்னதாகெனக்கொடுத்தனன்கொண்டனளிருபன்.

(இ - புரா.) இம்முறையாக இவ்விருவரும் நட்புற்று வாழுகளில் சந்திரசேன மகாராசனுடைய அன்பினுக்கு மாணிபத்திரன் மனமகிழ்ந்து, சூரிய

ஊக்கொப்பாகிய ஒளிபொருந்திய சிந்தாமணியென்கிற ஓர் அரிய அரதனத் தை (இது) உன்னுடையதா யிருக்கக்கடவது என்று கொடுத்தான். அப்படிக் கொடுத்த மணியை அந்தஅரசன் வாங்கிக்கொண்டான். எ - று, அன்பினுன் வேற்றுமைமயக்கம். (சு)

அந்தமாமணிப்பெருமையாமளப்பதற்கெளிதோ
சிந்தையாலதை நினைப்பினுஞ்செல்வமேகொடுக்குங்
கந்தநான்மலருந்தியான்கவுத்துவமணியு
ந்தவாளொளிவிடுவதுரூயிரெடுத்ததுவே.

(இ - புரா.) அந்தச் சிந்தாமணியின் பெருமையை நாம் அளவிட்டுச்சொ ள்லமுடியாது. அதை மனிதனும் நியானித்தாலும் செல்வத்தைக் கொடுக் கும் (அன்றியும்) வாசனைபொருந்திய செந்தாமரைபோலும் நாபியினையுடைய திருமாலணிந்திருக்கும் கவுஸ்துவ மணியும் ஒளி கெடும்படி மிகக் ஒளியை விட்டு அருந்தங்கோடி) சூரியர்போல் கிரணங்களைப்பரப்பா நிற்கும். எ-று. (எ)

அரிதினுத்தமனளித்தசெம்மணியினையணியாப்
புரைபடுத்தினனணிதலும்புரவலன்மார்பில்
மரசுதக்குலமலையினின்முகதிர்க்கடவுள்
இரதம்விட்டிழிந்திருந்தெனவொளியயங்கியதே.

(இ-புரா.) உத்தமனாகியமாணிபத்திரன் அரிதின்கொடுத்தசெந்நிறமுள்ள சிந்தாமணியைத் துளைபடுத்திச் சந்திரசேன மகாராசன் தன்மார்பில் ஆபரண ம்போம் றரித்துக்கொள்ளவும். உதய சூரியன் தானிருக்குந்தேவைவிட்டிழிந்து நல்ல மரசுத மலையினிடத் திருப்பதுபோல ஒளிவிட்டுப் பிரகாசித்தது. எ-று.

இனையனமணியண்புனைந்துறைமகனருபப
வனையுமாமணித்திறனெலாமயலறக்கேட்டு
வினையமெண்ணியதொசுதொறுமேவியவேந்தர்
புனையும்வேட்கையால்யாவருந்துதரிம்புகன்றார்.

(இ - புரா.) இத்தன்மையுள்ள சிந்தாமணியைச் சந்திரசேன மகரா சன் தரித்து வாழ்நாளில், அப்படித் தரித்துக்கொண்ட மணியின் பெரு மையையெல்லாம் தேசங்கடோறும் பொருந்திய அரசர்களெல்லாரும் சந் தேகமில்லாமற் கேள்விப்பட்டி, அதைத்தாங்கள் தரித்துக்கொள்ள வேண்டு மென்கிற விருப்பத்தினால் னாதர்முன்னிலையிற் சொல்லியனுப்பினார்கள். எ-று, மயல் - சந்தேகம். (சு)

அன்பில்வேட்டனர்சிலர்சிலர்வினையிடையிடோர்
வன்பில்வேட்டனர்நன்னுமனங்கொண்டமறவோ
னென்புயங்களுமென்னுடைவரங்களுமிற்றந்த
பின்புந்குவேன்மணியெனவஞ்சினம்பிடித்தான்.

(இ - புரை.) சிலபேர் சிநேகத்தினால் விரும்பினவர்களாய்க் கேட்டனுப்பினார்கள் ; சிலபேர் கொல்லுகின்ற போர்வினையில் வன்பினால் வாங்கிக்கொள்வதாக விரும்பிச் சொல்லியனுப்பினார்கள். அப்படி யவர்களாற் சொல்லியனுப்பப்பட்ட தூதர்கள்வந்து சொல்லியதை அறிந்த சந்திரசேனமகாராசன் என்புஜபலமும் யான்பெற்றவரங்களு மொழிந்தபின்பு என்னிடத்திலிருக்குஞ் சிந்தாமணியைத் தருகிறேனென்று 'தூதர்களுக்குச் சொல்லியனுப்பி' அதனை விரும்பிய மன்னர்மேல் தன்மனதில் வைரங் கொண்டவனாயினான். எ - று. 'ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே யொல்லாக்காற் செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல்' என்னும் திருக்குறளின்படி அன்பினாலும் வன்பினாலும் வினைமுடிக்க துணிந்தாரென்பார் 'அன்பில்வேட்டனர் சிலர் வன்பில் வேட்டனர் சிலர்' என்றார், வைரங்கொள்ளுதல் அரசர்க்குரிய ஆற்றல்களிலொன்றும். (க0)

அன்னவாசகங்கேட்டலுமலனிகாவலரின்
மன்னுமாகதாராயிர்மத்திரர்மராடர்
துன்னுகேகயர்சாளுவரவந்தியர்துருக்கர்
கோசலர்சஞ்சையர்கவுரவர்விராடர்.

(இ - புரை.) சந்திரசேன மகாராசன் சொல்லியனுப்பிய வார்த்தையைக் கேட்டமாத்நிரத்தில் இவ்வுலகத்தை யாளுகின்ற அரசர்களில் பொருந்திய மகத்தேசத்தாரும் ஆரியதேசத்தாரும் மாத்திரதேசத்தாரும் மராடதேசத்தாரும் நிலையாகிய கேகயதேசத்தாரும் சாளுவதேசத்தாரும் அவந்திதேசத்தாரும் தருக்கதேசத்தாரும் பிரகாசியானின்ற கோசலதேசத்தாரும் சஞ்சயதேசத்தாரும் கவுரவதேசத்தாரும் விராடதேசத்தாரும். எ - று. (கக)

என்றுபேர்பெறுமன்னவர்யாவருமிகலிக்
கன்றுநெஞ்சினர்கடற்படைசன்னொடுங்கடுகி
வென்றுகோடுமுச்சீனியையென்பதுவிளம்பிச்
சென்றுசூழ்ந்தனர்சூழ்ந்துஞ்சந்திரசேனன்,

(இ - புரை.) என்று சொல்லப்பட்ட கீர்த்திபெற்ற அரசர்களெல்லாரும் பகைகொண்டு கோபமுள்ள மனத்தராய் சமுத்திரம்போலும் படையனை யுடையவர்களாய் முடுகி, உச்சினை பட்டினத்தைவென்று நமது கைவசப்படு

ததிக் கொள்ளுவோமென்று சொல்லிக்கொண்டு, அந்தப்பட்டணத்தைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் ; அப்படிச்சூழ்ந்தமாத்நிரத்தில் சந்திரசேனமகாராசன், ஏ-று கோடும் கொள்வோம். கோதும் வேறும் என்றாற்போல். (கஉ)

பகைஞர்வந்துதன்பதிவனைத்தன்றொனக்கேட்டு
மிகையுநஞ்சினன்வெருவலன்வினையெமொன்றெண்ணுண்
முறைகொள்கண்ணியுஞ்சந்தமுமொய்யொளிக்கலனும்
புகையுந்தீபமுமயினியும்புனலொடுமேந்தி.

(இ - புறா.) பகைவர்வந்து தன்னகரத்தைச் சூழ்ந்து கொண்டார்க ளென்று கேள்வியுற்றுத் தளராத மனதையுடையவனும் அஞ்சாமலும், வே ரொரு காரியஞ்செய்ய எண்ணாமலும், மலரும் பக்குவமுள்ள அரும்புகளால் தொடுத்த பூமாலையும் சந்தனமும் மிகுந்த ஒளியுள்ள ஆபரணங்களும் தூப மும் தீபமும் அன்னமும் திருமஞ்சனமும் வந்திக்கொண்டு. ஏ - று. (கங)

வேறு.

மாகாளமென்றுபெயர்மன்னுமான்மன்னும்
புகாடவிச்சினகரத்தினிடைபோகி
யேகாணுபூதியொடிருந்திதயமேவு
மோகாதிசுத்தையுமுனிந்துபுறமாக்கி.

(இ - புறா.) மாகாளம் என்று பெயருள்ளதாய்ப்பரமசிவன் வீற்றிராநின்ற கழுக்குச்சோலைசூழ்ந்த ஆலயத்திற்போய்ப் (பரமசிவத்தின் திருவடியில் மணம் அயிக்கமாகும்படியான) நிஷ்டையிலிருந்து, இருதயத்திற்பொருந்திய மோகா திசயங்களை யெல்லாங்கடிந்து புறமாகரீக்கி. ஏ - று. சினகரம்-கோயில். (கச)

மறையாகாங்களிடைமந்திரமுனைத்துங்
குறையாமலோதியருளின் குரவர்கூறு
முறையாலருச்சனைசெய்தன் பிடுகுமுந்நீர்க்
கறையார்களத்தனடியைக்கருதினோ.

(இ - புறா.) வேதங்களிலும் ஆகமங்களிலும் சொல்லப்பட்ட மந்திரங் களை யெல்லாம் குறைவுபடாமற்கூறி தோத்திரஞ்செய்து, அருளினால் ஆசாரி பர் அனுக்கிரகஞ்செய்த முறைமையின்படி யருச்சித்து, சுமுத்திரத்தில் உண் டாகிய விஷந்தங்கிய கண்டத்தையுடைய மாகாளேசுவரனுடைய திருவடிக ளைத் தியானித்தான். ஏ - று. (கடு)

இவ்வாறுபூசையினைவன்புரியுமேல்லை
யவ்வாலயத்தன்னுக்கியாயர்குலமன்அஞ்

செவ்வாய்மடக்கினியனாள்சிறுவனோடே
மைவ்வாரணத் துரிவையானடிவணங்கா.

(இ புறா.) சந்திரசேன மகாராசன் இத்தன்மையாகப் பூசைசெய்துகொண்டிருக்கும் சமயத்தில், ஆயர்குலத்திற் பிறந்த சிவந்தவரையும் அறியாமையையும் கிள்ளையின் (மொழியொத்த இனியமொழியையு முடைய) ஒருமாதானவன் தன்புத்திரனுடன் அந்த ஆலயத்தின்போய்க் கரிய யானைத்தோலைப் போர்வையாகப்போர்த்த மாகாளேசுவரன் திருவடி களைவணங்கி, எ-று. (கசு)

மனையிற்றிரும்பிவரலும்மவடன்மைந்த
னினைவுற்றுநென்னவிடைநீண்முடிமகீபன்
முனைவற்றொழும்பரிசுகண்டதனைமுன்னா
நனைமுற்றுபோதுகொடுநாடிவழிபடுவான்.

(இ - புறா) தன்வீட்டிற்குத் திரும்பிவரவும், (மறுநாள்) அவள்புத்திரன் நெடியமகுடத்தையுடைய சந்திரசேனமகாராசன் மாகாளேசுவரனை மனதில் தியானித்து, முந்தியநாள் தொழுததன்மையைத் தன்மனதிலிருநீணத்து, அரும்புகள்முதிர்ந்த நல்ல மலர்களைக்கொண்டு முறைமையினோடு பூசைசெய்யவளைய. எ - று. (கஎ)

வினாயுற்றமாலிகைவிளக்குவடிதெண்ணீர்
புனாயற்றதெள்ளமுதுபொன்னணிகளாடை
தனாயுற்றபாசடைமணற்கொடுசமைத்தாங்
குனாயற்றபூசனைசமாதிலையுற்றான்.

(இ-புறா) (பூசாத் திரவியங்களெல்லாம் தனக்கு நேரிடாமையால்) பச்சிலைகளையும் மணலையுங்கொண்டு இவைகள் வாசனைபொருந்திய பூமாலையென்றும், இவைகள் தீபங்களென்றும், இவைகள் வடித்த தெள்ளியதிரும்ஞ்சனமென்றும், இவைகள் குற்றமற்ற நல்ல அமுதமென்றும், இவைகள் பொன்னாபரணங்களென்றும், இவைகள் வஸ்திரங்களென்றும், ஏற்படுத்திக்கொண்டு சொல்லுக்கடங்காத் (தன்மையுள்ள) பூசைசெய்தலாகிய சிவநிஷ்டையிலிருந்தான். எ - று. ஆங்கு - அசை. (கஅ)

நம்புசிவநிட்டையினிருக்குமிடநண்ணிக்

யெம்பிமனைவாவெனவியம்பவுமெழாதே.

(இ - புரா.) ஐம்புலன்வழியில் செல்லுகின்ற மனதைப்பற்றித்து, 'நம் புதலோடு சிவநிலையி லிருக்குமிடத்திற்குக் கும்பம்போன்ற தனங்களை யுடைய தாயானவள் தன்புத்திரனுடைய பசியைக்குறித்துப்போய், தம்பீ! (போ ஜனசஞ்செய்ய) வீட்டுக்கு வருவாயென்று அழைக்கவும் அவன் எழுந்திராமல் எ - று, மகனை எம்பி என்றது அன்பில்வந்த வருவமைதி., (கக)

ஈசன தடிக்கமலமீதிதயவண்டைப்
பாசமுறவைத்தவனிருந்தபடியெல்லா
நேசமுறுமன்னையறியாதிஃதுநேர
மாசிலுணவுண்பதுமறந்ததெதுபோலரம்.

(இ - புரா.) பரமசிவனுடைய திருவடித் தாமரையினிடத்தில் தன் இருதயமாகிய வண்டினை அன்பு பொருந்தவைத்துத் தன்மகனிருக்குந் தன்மைகளை (புத்திரனிடத்தில்) ஆசையிருந்த தாயானவள் அறியாமல், இந்த விளையாட்டொன்று உண்டாக, நல்லபோசனஞ்செய்வதை மறந்திருப்பது என்னகாரணமோ? என்று, எ - று, போல் ஆம் - அசைகள், (உ௦)

என்றுவெகுளாமகவையெற்றினளடர்த்தாள்
வன்றிறலினுமைமணாளெனவைத்த
மின்றிகழ்கருஞ்சிலையெடுத்தகலவீசித்
கன்றியமனத்தண்மனையிர்கடி-துபோனாள்.

(இ - புரா.) இவ்வாறு சொல்லிக்கோபித்து, மகனைக் கையால் மோதியடித்தாள்; (அதுவுமல்லாமல் சிவபூசையில்) மிகுந்த உறுதிப்பாட்டையுடைய அந்தப்புத்திரன் சிவலிங்கப் பெருமானாகப் பாவனைசெய்துவைத்த ஒளிவிளங்குகின்ற கருங்கல்லையெடுத்துத் தூரத்தில் எறிந்துவிட்டு, வெம்பியமனதையுடையவளாய்த் தன்வீட்டில் வினாவாகச்சென்றாள், எ - று, (உக)

என்சையையெடுத்திவணகற்றினளெனத்தன்
சின்தைமிக்கொந்துமுறையிட்டழுதுசேயோன்
வெந்துயர்பொருமலிருகன்னல்விழியானாய்
முந்தியவுயிர்ப்புமறமூர்ச்சனையடைந்தான்.

(இ - புரா.) (அவன் எறிந்துவிட்டுப்போனதைப் பார்த்த பரிசுத்தனான அந்தப்புத்திரன்) என் ஐயலாகிய பரமசிவனை இவ்விடத்திலிருந்தெடுத்தெறிந்து விட்டாளென்று தன்மன மிகவும்வருந்தி முறையிட்டழுது, தனக்கு நேரிட்ட துயரத்தைச் சகிக்கமாட்டாமல் இரண்டுநாழிகைவரையில் கண்களையுந்திறவாமல் சுவாசமுமில்லாமல் மூர்ச்சையடைந்தான், எ - று, கன்னல்-நாழிகை,

(வேறு.)

எனன் விழித்து நோக்கலும்பழையமனையெலாநவமணிவிளக்கம், பழித்துநின்றிமைக்கும்புரந்தராலயம்போற்பழுதறவிளங்குதல்கண்டா, நொழித்தனள கடிந்த விலிங்கந்திப்பியமாயொளிமணி யொண்குடர்ச்சோதி, கொழித்துநின்றிருத்தன்மைகண்டுள்ளங்குளிர்ந்தனனதிசயங்கொண்டான்.

(இ - புரை.) பின்பு மூர்ச்சை தெளிந்து கண்கள்விழிக்கவே, பழையதான தனது இல்லம் முழுவதும் நவரத்தினங்கள் ஒளியிருந்து மாறாமல் பிரகாசித்துக்கொண்டிருப்பதன்றி தேவேந்திரன் கோவில்போல விளங்குவதைக் கண்டான்; பின்னும் தந்தாயானவள் எடுத்தெறிந்துவிட்ட சிவலிங்கமானது திவ்வியமானதாய் ஒளியுள்ள ரத்தினம்போலக் கிரணமுள்ள சோதியைக் கொழித்துக்கொண்டு அழியாததன்மையுடன் இருப்பதைபுங்கண்டு, மனங்குளிர்த்து அதிசயங்கொண்டான். எ - று. புரந்தரன் - இந்திரன். திவ்வியம் என்பது திபியம் என்றாயிற்று. (உரு)

தொல்லையம்பிறவிக் கடற்களாயேறத்தொண்டெனு மம்பியைக் காட்டும், அல்லணிகண்டன்பூசனைப்பயனே வல்லதுதிருவிளையாட்டோ, முல்லையங்கண்ணியெங்குலமுதல்வர்முறைசெய்தநல்வீனைப்பயனே, எல்லையிறுவத்தோர்தமக்குமெய்தாததெளியனுக்கெய்தியதென்னே.

(இ - புரை.) பழமையாகிய பிறப்பென்னுஞ் சமுத்திரத்தைக் கடந்து மோகஷமென்னுங்கரையிலேறும்படி அடிமைத்திறமென்னும் தெப்பத்தைக் காட்டிய இருள்நிறத்தங்கிய கண்டத்தை யுடைய பரமசிவனைப் பூசித்தலால் உண்டாகும் பிரயோசனமோ? அல்லது, அவருடைய திருவிளையாட்டோ? முல்லைப்பூவால் தொடுக்கப்பட்ட அழகிய மாலையணிந்த என்ருலமுதலோர் பூர்வம் முறைதவறாமல் செய்த புண்ணியத்தினால் உண்டாகும்பயனே? அளவில்லாததவத்தையுடையவர்களுக்கும் கிடைப்பதற்கரிய இப்பெருப்பேறு எளியனுக்குக் கிடைத்தது என்னகாரணமோ? எ - று. அம்பி - தெப்பம். (உச)

சிறியருக்கியல்புதிவினையிழைத்தல்சிறியவர்சிற்றியலீதென் றறிஞருக்கியல்புபொறுப்பதென்றுரைப்பராதலாலடியனென்னனை நெறியிலாதிழைத்த சிற்றியல்பொறுத்திநிமலனேகருணையங்கடலே மறியுறைகரத்துவராதனெயென்னவாழ்த்தினன்மாசிலாத் தவத்தோன்.

(இ - புரை.) பிழைசெய்தல் சிறியோர்களுக்கியல்பு; சிறியோர்கள் பிழை செய்த விவ்வாறுதானென்று பொறுத்துக்கொள்ளுதல் பெரியோர்கள் கடன்

என்று சொல்லுவார்கள். ஆதலால், அடியேன் தாயானவள் முறைமையில்லா மல்செய்த குற்றத்தை தேவரீர் பொறுத்துக்கொண்டருளவேண்டும்; நிரூபணே! அழகியிருபைக்கடலே! மான்பொருந்திய திருக்கரமுடைய வரதனே! என்று வாழ்த்தினான் அக்குற்றமற்ற சிறுவன். எ - று, வரதன் - மாறாதவரன் தருவன். (உரு)

தன்மனைபுகுந்துதுயின்றநற்றாயும்விழித்தலுந்தன்மனையெல்லாம் பொன்மயமாகக்கண்டுமெய்ப்புளகம்பொங்கிடமகவினேநோக்கி நன்மகவின்றேனென்றுளங்களித்துநரபதிக்குரைப்பனென்றொல்லை மன்மனைகுறுகிப்புகுந்தவாறெல்லாமன்னனுக்குரைத்தலுமன்னன்,

(இ - புரை.) (இவ்விடத்தில் இவனிப்படி யிருக்கத் தன்மகன் சிவலிங்கமாகப்பாவனைசெய்துவைத்துப் பூசித்த கருங்கல்லையெறிந்துவிட்டு) தன்வீட்டிற் போய் நித்திசைசெய்த தாயானவளும் நித்திரை தெளிந்து பார்த்தமாத் திரத்தில், தன்வீட்டெல்லாம் பொன்மயமாயிருக்கக்கண்டு, சரீரத்தில் புளகமுண்டாகப் புத்திரனைப்பார்த்து, நல்லபுத்திரனைப்பெற்றேனென்று மனங்களித்து, (இச்செய்தியை) அரசனுக்குச் சொல்லுவேனென்று விரைவாக அரண்மனைக்குப்போய் அரசனைக்கண்டு, நடந்தசெய்திகளெல்லாம் சொன்னான்; அதைக் கேட்ட அரசன். எ - று. (உசு)

மந்திரவிதிவினமைச்சருமாதிரைவலாளரும்புடைசூழத் தந்திரந்தழுவச்சேரிசென்றனுகித்தமனியமனைவளனோக்கி யந்தரத்தகடுகிழியரீள்பசும்போனாலயம்வலங்கொடுபுகுந்து ராமவுலிதாளினைவிதிமுறைதொழுதான்.

(இ - புரை.) மந்திராலோசனையின் முறைமையுணர்ந்த மந்திரிகளும் முதன்மையாகிய பிராமணர்களும் புடைசூழ்ந்துவரவும், நால்வகைச்சேனைகளுஞ்சூழ்ந்துவரவும் ஆயர்சேரியிற் போய்ச் சேர்ந்து, பொன்மயமா யிராநின்ற வீட்டின் வளப்பத்தைப்பார்த்து, அண்ட முகடு கிழியும்படி உயர்ந்திராநின்ற ஆலயத்தைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து, சந்நிதியிற் போய்ச் சந்திரசேனைன்னும் அந்த அரசன் சந்திர சேகர னாகிய பரமசிவனுடைய திருவடிகளை முறைப்படித்தொழுதான். எ-று. (உஎ)

வேதமும்வேதவிரிஞ்சனுமாதிவிண்டுவுமண்டருங்காண ஆதியம்பரமனடியவர்க்குருகியருளிணுடைந்தனனென்னுங் காதலிற் பொதுவர்தமலையைத்தழுவிக்காவலன்களிகிழ்வெய்த ஒதநீருவாவினெலித்தெனமுதூருவகையாலொலியெழுந்ததுவே.

சனிப்பிரதோஷம் கிமை.

(இ - புரை.) அப்படித்தொழுத அரசன் நான்கு வேதங்களும் வேதங்களை யுணர்ந்த பிரமதேவனும் அப்பிரமனுக்கு ஆதியாகிய விஷ்ணுவும் மற்றுமுள்ள தேவர்களுங் கண்டறியாத யாவர்க்கு மாதியாகிய பரமசிவன் ஆடியார்க்காகத் திருவுளமிரங்கிக் கிருபையினால் திருக்கோயில்கொண்டமர்ந்தாடொன்கிற அன் பினால், அந்த இடைப்பிள்ளையைத் தழுவிக்கொண்டு, அரசன் மிகுத்த மகிழ்ச் சியைஅடைய, (அதைக்கண்ட) அந்தப்பழய நகரத்தாருக்குண்டாகிய சந்தோ ஷத்தினால் கோஷித்த ஆரவாரமானது பருவகாலத்தில் சமுத்திரங் கோஷிப் பதுபோல் இருந்தது. எ - று. பொதுவர்-இடையர்-உவா-பெள்ளினிமை. (உஅ)

வரதவமதலைபூசனை புரிந்தவண்மையுந்தண்மதிக் குழுவிப் புரிசடையண்ணலருளி னுங்கடைந்தபுதுமையும்புரவல்லன்கண்டு கரையிலரவுவகையுற்ற துநகரங்களிப்பதுங்காணவந்தனன்போற் குரைகடனவிட்கதிர்க்குலம்பரப்பியெழுந்தனன்குணதிசைவெய்யோன்.

(இ - புரை.) சிரேஷ்டமுள்ள தவத்தையுடைய அந்தப்புத்திரனைவன் பூசைசெய்தவளப்பமும், குளிர்ச்சிபொருந்திய இளம்பிறையை யணிந்தமுருக் கிய சடாமகுடத்தையுடைய பரமசிவன் திருவருளினால் அவ்விடத்துத் திருக் கோயில்கொண்டமர்ந்த அற்புதமும் சந்திரசேன மகாராசன்கண்டு, அளவில் லாத சந்தோஷம் அடைந்ததையும் நகரத்தாடொல்லாங் களிப்படைந்ததையும் காணவந்தவன்போல, ஒலிக்காநின்ற சமுத்திரத்தினடியில் ஆயிரங்கிரணங் களையும் பரப்பிக்கொண்டு கீழ்த்திசையில் சூரியன்உதயமானான். எ - று. வரம்-மேன்மை. (உக)

மூதெயில்வளைந்தகாவலரொற்றர்முழுதுமற்புதமெனவேகித் தாதவிழிதழிச்சடிவவானவனைச்சனிப்பிரதோடத்தினொருநாள் காதுவேன்மன்னன்வழிபடக்கண்டகாளைசெய்ப்பூசனை முதலா ஆதியெயம்பரமன்றோன்றியவளவுமவரவரசருக்குரைத்தார்.

(இ - புரை.) பழமையாகிய மதிலைக்குழிந்து காவலராயுள்ள ஒற்றர்க ளெல்லாம் இது அதிசயமென்று பேசிக்கொண்டு சென்று, மகரத்தத்துடன் மலர்ந்த கொன்றைப்பூமாலையணிந்த சடாமகுடத்தை யுடைய பரமசிவனைச் சனிப்பிரதோஷத்தில், ஒருநாள் பகைவரைக்காயும் வேலாயுதத்தையுடைய சந்திரசேனமகாராசன் பூசைசெய்யக்கண்ட ஒரு இடைப்பிள்ளையும் அவ் வாறாக செய்யத்தொடங்கிய பூசைமுதலாக ஆதியாகிய நம்மிறைவன் தரி சனங் கொடுத்தவளவும் (வழுவாமல்) ஒவ்வொருவரும் அரசர்களுக்குச் சொ ன்னார்கள். எ - று. (உஃ)

தம்முடிதுளக்கிக்கேட்டவேல்வேந்தர்தனித்தனி துண்ணெனவெ ருவிக், கொம்மையங்கொங்கைக்கொடிபுரைதுசப்பிற்கோகிலமிரங்கு

திங்குதலை, யம்மைபங்காளனடியவனின்தவரசனையவமித்தத்தோ, வெம்மையினடைந்தே மெனத்தமைமுனிந்துமேற்செயும் வினையம்

(இ - புரை.) (போருக்கெனவந்து மதிலை வளைந்துகொண்டேன்) வேலேத்து மரசர்கள் தனித்தனி முடியசைத்து (இது ஆச்சரியமான காரியமா யிருக்கிறதென்று) தனித்தனியாக கடுக்கமுற்ப்பயந்து, இந்தச் சந்திரசேனமகாராசன் குவிந்த அழகுள்ள தனபாரத்தையும் பூங்கொடியை யொத்த இடையினையும் குயிலோசைபோல வசனிக்கும் மதுரமுள்ள மழலைச் சொற்களையுமுடைய பார்வதிதேவியாருக்கு இடப்பாகமளித்தருளிய பரமசிவனுடைய மெய்யன்பையிருக்கின்றான்; இதையறியாமல் இவனை அவமதித்துப் பகைகொண்டு வந்தோம்; என்று தங்களைத்தாங்களே வெறுத்துக்கொண்டு இனிநாம் செய்வேண்டியகாரிய மிதுவென்கிறதாக நினைத்து. ௭-று. (௩௧)

கடற்படையனைத்துந்தத்தழர்ச்சேகக்கதுமெனப்பணித்தமொதிர்த்தாரடற்கருஞ்சேனைச்சந்திரசேனனன்பதேயமையுமென்றெண்ணிப் படைக்கலந்தாரந்தகைபினராகிப்பதிபுகுந்தரசனைப்பணிந்து விடற்கருநட்புவேண்டினரிவனும்விள்ளலாகட்பெதிர்விழைந்தான்.

(இ - புரை.) சமுத்திரம்போல மிகுந்த தங்கள்தங்கள் சேனைகளையெல்லாம் தங்களுருக்குப்போகும்படி வினாவாக உத்தரவுசெய்தனுப்பிவிட்டு, யாவராலும் போர்செய்வதற்கரிய சேனைகளையுடைய சந்திரசேன மகாராசனுடைய சிநேகமே நமக்குப் போதுமானதென்று கருதிக்கொண்டு, தங்கன்கைகளிலிருந்த ஆயுதங்களையெல்லாம் நீங்கினவர்களாய், உச்சினீ பட்டணத்திற்குட்போய் அந்தஅரசனைக்கண்டிவணங்கி, அரசனை உம்முடையசிநேகம் எப்போதும்நீங்காமலிருக்கும்படி வேண்டினோமென்று பிரார்த்தித்தார்கள். அதைக்கேட்ட அவ்வரசனும் (அவர்களைப்பார்த்து,) அரசர்களே? உங்களுடைய சிநேகமும்என்னிடத்திலெப்போதும்நீங்காமலிருக்கும்படி நானும் விரும்பியிருக்கிறேனென்றான். ௭ - று. கதம் என்பது விரைவுப்பொருளைத் தருமோரிடைச்சொல். (1)

மன்னனுட்பின்மன்னருமேகிமாகாளநாதனைவணங்கிப் பின்னரே தொறுவன்பூசனைக்கெதிர்த்தபிஞ்ஞகன்றாளினைதொழுது முன்னர்நின்றிறைஞ்சமதலையைத்தழுவிமுகமனன்ககமகிழ்ந்துளையா இந்நிலத்தாயுர்குலங்கட்குநீயேயிறைமகனாகெனவிசைத்தார்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு சிநேகக்கொண்டபின்பு சந்திரசேனமகாராசனும் நட்பினராகிய மறுதேசத்தரசர்களும்போய் மாகாளசுவரனை வணங்கி, உடனே இடைப்பிள்ளை செய்தபூசைக்காக எழுந்தருளியீற்றிராரின்றமசிவலிங்கமூர்

த்தியையும்பணிந்து, தங்களைதிரிநின்ற வணங்கிய அந்தப்பிள்ளையைத் தழுவிக்கொண்டு, மகிழ்ச்சியுடன் நல்லஉபசார வார்த்தைகன்சொல்லி, இந்தஉலகத்திலிருக்கும் ஆயர்குலத்துக் கெல்லாம் நீயே யிறைவனாயிருக்கக்கடவையென்று சொன்னார்கள். எ - று. தொழுவன் - இடையன். (௩௩)

(வேறு.)

அக்காலையின்வந்தானடலடையார்புறநூறப்
புக்கார்கவியிலங்கைப்பதிபுகையத்தழன்மடுத்துக்
கைக்கார்முகநெடியோன்றனைக்கலுழன்றறிந்நொறுத்த
மிக்கார்கவிகுலநாயகனனுமனெனுமேலோன்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு அரசர்கள் சொன்னபோது பலம்பொருந்திய பகைவராகிய அரசர்களுடைய பதியை அழிக்கும்படிப்போய்ச் சமுத்திரத்தினடு விலிருக்கும் இலங்கையானதுபுகைந்தெரியத்தக்கதாகத்தீயூட்டி, கையினிடத்துக் கோதண்டத்தையுடைய இராமமூர்த்தியைப் போர்கனத்திற் கருடனைப்போற்றாங்கிய மிகுந்த பராக்கிரமசாலியும் வானரர்களுக்குப் படைத் தலைவனுமாகிய அனுமானென்னும் பெயரையுடைய மேலானவன். எ - று. புக்கு - புருந்து, ஆர்கவி - சமுத்திரம், கவி - குரங்கு, கார்முகம் - கோதண்டம். கலுழன் - கருடன். (௩௪)

அம்மாருதிவரக்காண்டலுமடிவீழ்ந்தடல்வேந்தன்
செம்மாந்தலர்மழைதூய்ப்பலவழிபாடுகள்செய்தே
யெம்மானிவனெய்தத்தவமென்செய்தனமெனவே
விம்மாவுளங்களித்தார்வமோடிருப்பிக்கவிவீரன்.

(இ - புரை.) அத்தன்மையுள்ள அனுமான் வந்ததைக் கண்டமாத்திரத்தில் பலமுள்ள சந்திரசேனமகாராசன் அவர்பாதத்தில் சேவித்துக்கொண்டு, மிகுந்த களிப்படைந்து, மேகம்பொழிவதைப்போல மலர்களைச்சொரிந்து, பலவகையாகிய ஆராதனைகள்செய்து, எம்மிறைவன் இந்த நாட்டில் வரும்படி நாங்கள் என்னதவஞ் செய்தோமோவென்று துதிசெய்து, மனக்களிப்படைந்து ஆசையுடனிருந்தான்; அப்படியிருக்கும்போது அனுமான். எ - று. (௩௫)

கோபாலர்தங்குலச்சேயினைக்குளிர்மார்புறவணைத்தே
பூபாலர்கள்கேன்மின்னுறுபொருளொன்றையுமுணரா
மாபாலனிங்கிவன்செய்திடுவழிபாட்டினுண்மகிழ்ந்தே
காபாலிவந்தருள்செய்தமைகண்மரிலையெல்லாம்.

(இ - புரை.) ஆயர்குலப்புத்திரனைக் குளிர்ச்சிபொருந்திய தன்மார்பில் அணைத்துக்கொண்டு, அரசர்களே! கேளுங்கள், உலகித்பொருந்திய யாதொ

ருபொருளையும் அறியாத பெருமைபொருந்திய இந்தப்புத்திரன் செய்த ஆரா தனைக்குத் திருவுள மகிழ்ந்து, பரமசிவன் தமது தரிசனம் பாலித்ததைக்கண் டீர்களா? இவைகளெல்லாம். எ - று. (1௩௬)

இறைசந்திரசேனன் புவியேழும்புகழுரவோன்
அறையுஞ்சனிவாரப்பிரதோடந்தனிநரணை
மறையின்படிவழிபட்டமைகண்டிங்ஙனமதலை
பொறையொன்றியமனத்தாற்புரிபூசாபலம்போலும்

(இ - புரை.) ஏழலகமும் புகழ்த்தக்க வல்லமையுடையவனாகிய சந்திர சேன மகாராசன் (வேதாகமங்களால்) விசேஷமாகச்சொல்லப்படுகிற சனிப் பிரதோஷத்தில் முறைமைப்படிப் பரமசிவனைப் பூசித்ததைக்கண்டு, இந்தப்புத் திரன் சாந்தந்தங்கிய மனத்துடன்செய்த பூசையின் பலமாகும். எ - று. மனத் தாற்புரி பூசை - மானதபூசை. (1௩௭)

அப்பூசனைகண்டார்பெறும்பேறித் துணையளவோ
இப்போதிவன்வழியாய்வருமெட்டாந்தலைமுறைபிற
கைப்போதகமழைக்கும்மழைக்கார்வண்ணனைவளர்ப்பான்
மெய்ப்போதத் துநந்தனெ னுங்கோன்றோன் றுவன்விளங்க.

(இ - புரை.) அத்தன்மையுள்ள சனிப்பிரதோஷ பூசையைக்கண்டவர் பெறும்பேறு இவ்வளவிலடங்குவதோ? இப்போது பூசைசெய்த இந்தப் புத் திரனுடைய சந்ததியாய் வருகின்ற எட்டாந்தலைமுறையில் (முதலையாயிற் சிக் குண்ட) துதிக்கையையுடைய ஒரு காட்டானையானது அழைக்க அதைரசுஷி த்த மேகவண்ணங்கொண்ட மகாவிஷ்ணு (கிருஷ்ணாவதாரஞ்செய்வார்.) அவ னாவளர்க்க உண்மை யறிவையுடைய நந்தனென்கிற ஆயர்கோடுருவன் அந்தக்குலம் விளங்கும்படி தோன்றுவன். எ - று. (1௩௮)

இன்றேமுதல்வேல்வேந்தர்களெல்லீருமற்றிவனை
நன்றேதருபுகழ்ச்சீதரனெனவேபெயர்நீளில்வீர்
என்றேயடலனுமான்சிவபூசாபலத்தியல்பை
யன்றேதவமதலைக்கினித்ருள்செய்தனன்போனான்.

(இ - புரை.) வேலாயுதத்தையுடைய அரசர்களை! நீங்களெல்லாரும் இன்றுமுதல் இந்தப்புத்திரனை நன்மையைத்தருகின்ற புகழினையுடைய சீதர னென்று பெயரிட்டழையுங்களென்று சொல்லி, மேலும் பராக்ரமமுள்ள அனுமான் அப்போதே சிவபூசையின் கிரமத்தை தவத்தையுடைய அந்தப்புத் திரனுக்கு இனிதாக உபதேசித்தருளிப்போனார். எ - று. (1௩௯)

காற்றின்புதல்வன்போயபின் கருதாதமர்சொல்லி
மாற்றஞ்சியபடைமன்னவைவழிக்கொள்ளுநம்பதிக்கென்
மாற்றந்தருகரிதேர்பரியொண்பூண்டுவிடுதவிப்
போற்றுந்தவக்கோபாலனோடிருந்தான் புனை தாரான்.

(இ - புரை.) வாயுபுத்திரனாகிய அனுமான் போய்விட்டபின்பு எண்ண
மற் போர்செய்வோமென்று சொல்லிக்கொண்டு வந்து, பின்புசண்டைசெய்ய
ப்பயந்த சேனையுள்ள அரசர்களைப் பார்த்து, நீங்கள் உங்களுருக்குப் போங்க
என்றுசொல்லி, வலிபொருந்திய யானைகளுந் தேர்களுந் குதிகைகளுந்
ஒளியுள்ள ஆபரணங்களும் வஸ்திரங்களும் பரிசாகக்கொடுத்து அனுப்பி
விட்டுப் பூமாலையணிந்திருக்கும் அவ்வரசன் போற்றுகின்ற தவத்தையுடைய
அந்தப்புத்திரனுடன் தன்னகரத்திலிருந்தான். எ - று. (சு0)

நெடுநாளிருவோருந்திருநிலமாமகன்போகங்
கடவாதினிதருந்திச்சிவன்கழல்பூசனைபுரிந்தே
முடியாவிறுதியினேறினர்முத்திக்கரையென்னாப்
பபொதகவ்வேவென்றவர்க்குரைத்தான்பழந்தவத்தோன்.

(இ - புரை) அரசனும் ஆயர்குலப்புத்திரனும் நெடுங்காலவாக்கும்
ஒருநாளாவது முட்டுப்படாமல் இவ்வுலகவின்பத்தை அனுபவித்துக்கொண்
டிருந்து, பரமசிவனுடைய திருவடிகளையும் பூசித்து முடிவில்லாத அந்தியத்
தில் மோகக்ஷமாகிய கரையிலேறினார்களென்று பிறவிதோறும் பொருந்திய
தீவ்னையைவென்ற கைமிசாரணிய முனிவர்களுக்குச் சூதமுனிவர் சொல்லி
யருளினார். எ - று. (சுக)

ஐந்தாவது சனிப்பிரதோஷத்தில் சந்திரசேனன்

பூசைசெய்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் ௨௮0.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆறுவது

சத்தியாதனன் பூசைசெய்த அத்தியாயம்.

பின்னுநான் மறைமுனிவர்பெருந்தவத்தோனே
முன்னரோதுபிரதோடமும்பூசையின்முறையு
மன்னிராடொறும்வழிபடுமவர்பெறுவரனும்
இன்னுமெங்களுக்கிருளறவியம்புதியென்றார்.

(இ-புரை.) இவ்வாறு சூதமுனிவர் சொல்லக்கேட்டுப் பின்னரும் நான் குவேதங்களுமுணர்ந்த ரைமிசாரணிய முனிவர்கள் (சூதமகாருஷியைப் பார்த்து) மிகுந்த தவத்தையுடைய சுவாமிகளே! முன்னஞ்சொல்லிய பிரதோஷ காலமும், அந்தப்பிரதோஷ பூசையின் கிரமமும், இடைவிடாமல் நாடொறும் பூசிப்பவர்கள் பெறும்வரமும், இன்னமும் எங்களுக்கு மயக்கந் தீரும்படிச் சொல்லி யருளவேண்டி மென்றார்கள். ஏ - று. (க)

முந்தை நூன்முனியன்னதைமொழிவென்றுரைத்தான்
கிந்தைசெய்குதிர்பதின்முன்றும்பக்கமாந்திவாவின்
அந்தமாகியமாலையேபிரதோடமாகும்
இந்துசேகரன்விரும்பியகாலமுமிஃதே.

(இ - புரை.) அவைகளைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்; பதின்முன்றா நாளாகிய திரையோதகி தினத்தில், பகற்பொழுதின் முடிவாகிய மாலையொழுதே பிரதோஷமாம்; சந்திரசேகரனாகிய பரமசிவன் விரும்பியகாலமும் அதுவே யாமென்று வேதமுணர்ந்த சூதர் கூறியருளினார். ஏ - று. (உ)

ஆயகாலையினடையலர்திரிபுரமழலிற்
றியவாணகைமுகிழ்த்தருள்செம்மலையல்லான்
மாயனான்முகன்முதலியதேவவைவணங்கி
மேயபூசனை புரிபவநரகிடைவிழ்வார்.

(இ - புரை.) அந்தப்பிரதோஷ காலத்தில் தேவவிரோதியர்ளுடைய திரிபுரங்கள் அக்கினியாற்றியும்படி ஒளிபொருந்திய புன்னகைசெய்தருளிய பரம

சிவனையேயன்றி, விஷ்ணு பிரமன் முதலாகிய தேவர்களை வணங்கி வீரப்பிப் பூசைசெய்கின்றவர்கள் நரகத்தில் விழுவார்கள். எ - று. (க)

சொன்னகாலையிசீசனைவழிபடுந்துய்யார்
மன்னுமாக்கடலுடுத்தபார்முழுவதும்வணங்க
முன்னுபோகங்களாயாவையுமுறையினிற்றய்த்துப்
பின்னர்வீற்றினிதிருப்பராற்போரினவகீட்டின்.

(இ - புரா.) மேற்சொல்லிய பிரதோஷகாலத்தில் பரமசிவனைப் பூசை செய்கின்ற பரிசுத்தர்கள் நிலபெற்ற பெரிய கடல்குழந்த உலகத்தவர்க னெல்லோரும் வணங்கும்படி (அரசர்களாய்ப்பிறந்து,) விரும்பிய போகங்களை யெல்லாங் கிரமமாக அனுபவித்துப் பின்பு மோக்ஷவீட்டில் இனிதாக வீற்றி ருப்பார்கள். எ-று. (ச)

அனையகாலையினருச்சனைபுரிந்துவிட்டடைந்தார்
எனையரென்றுநீர்வினவுதிரேலஃகிசைக்கேள்
வினையவென்றியான்விதற்பதேசாதிபனெழிலாற்
றனையொவ்வாதவேள்காழுறுஞ்சத்தியாதனனே.

(இ - புரா.) அத்தன்மையுள்ள பிரதோஷகாலத்தில் பரமசிவனை அருச் சித்து மோக்ஷமடைந்தவர்கள் யாவொன்று நீங்கள் வினவுவீராகில், அதைச் சொல்லுகிறேன் கேட்பீராக; போர்த்தொழிலில் வெற்றியை யுடையவனும் விதர்ப தேசாதிபதியும் மன்னதனும் ஒவ்வாத (சவுந்தரியமுள்ளவனுமான) சத் தியாதனனென்னும் பெயருள்ள ஒரு அரசன், எ - று. காமமுறுமென்பது விகாரவகையான் காமுறுமென நின்றது. காமம் உறும் எனப் பிரித்துக் கொள்க. (சி)

அறிவினீற்றிபின்வாய்மையினமைச்சினிழுகிற்
பிறிதில்கல்வியிற் பெருமையிலிருநிதிப்பெருக்கிற்
செறியுமுதரனுடைமையின்விரதத்திற்றிறல்வேல்
எறியவூறஞ்சாக்கடற்படையுடையையினிசையின்.

- புரா.) அறிவினாலும் நீதியினாலும் சத்தியத்தினாலும் ஆலோசனை யும் அழகினாலும் ஒப்பு வேறில்லாத கல்வியினாலும் பெருமையினாலும் பொருள் மிகுதியினாலும் அழிமாமல் பழமையாகிய நால்வகை யரண்களை யுடைமையினாலும் வீரத்தினாலும், வெற்றிபொருந்திய வேலாயுதத்தைப் பகை வர்கள் தங்கள்மேலெறிய அதனால் காயத்துக்குப் பயப்படாத சமுத்திரம் போன்ற சேனைகளை யுடைமையினாலும் புகழினாலும். எ - று. நால்வகை அரசர்களாவன - மதுரன் அகழரன் மலையரன் காடரன். (சு)

மற்றுமின்னன தருமிறைமாட்சியின்மலிவீற்
கொற்றவேந்தரினவணியினிகரிலாக்குரிசில்
பற்றலார்கள்வந்தடிதொழநினிலம்பரித்தாங்
குற்றநாளினிலவன்பகையாகியவுரவோர்.

(இ - புரா.) முன்சொன்னவைகளும்ல்லாமல் இவைகள்போல இன்
னமும் விசேஷ குணங்களமைந்த அரசுக்குரிய பெருமையின் மிகுதியி
னால் செயம்பெற்றிருக்கும் வேந்தர்களுக்குள் இந்த வலகத்தில் ஒப்பில்லாத
வானுய்விளங்கும் இவ்வரசன், பகைமன்னர் வந்து தன்பாதத்தை வணங்கும்
படித் தன்தேசத்தை யாண்டுகொண்டிருக்குநாளில், அவனுடையபகைவர்க
ளாகிய பலமுள்ள வேந்தர்கள். எ - று.

(எ)

விண்டலம்புகழ்சாலுவதேசத்தின்வேந்தர்
கொண்டலன்ன துன்மருடணன்முதலியோர்குழாங்கொண்
டெண்டிசாமுகந்தாளியின்மறைந்திடவெழுந்து
மண்டுதானையாற்சத்தியாதனன்பதிவளைத்தார்.

(இ - புரா.) தேவலோகத்தாரும் புகழ்த்தக்க பெருமையுள்ள சாலுவ
தேசத் தரசர்களாகிய மேகத்தையொத்த துன்மருடணன் முதலானவர்கள்
கூட்டமாகச் சேர்ந்து, அஷ்டதிக்குகளும் துளியினால் மறையும்படி எதிர்
சென்று நெருங்கிய நால்வகைச் சேனையால் சத்தியாதனனுடைய நகரத்தை
வளைந்து கொண்டார்கள். எ - று.

(அ)

முகையுடைந்துதார்த்மதுமழைபிலிற்றிடமுல்லே
நகைமடந்தையர்முலைபொருநலந்திகழும்பர்பன்
பகைஞர்வந்துதன்பதிவளைந்தனரெனப்பகரு
மிகையடைந்தசொறகேட்டலுநக்கிவைவ்ளம்பும்.

(இ - புரா.) அரும்புசள் முருக்கவிழ்ந்துதேன்மழை பொழியும்படியாக,
முல்லையரும்புகளை யொத்த தந்தபந்திகளுடைய மாதர்தனங்கள் பொருந்தத்
தக்க பூமாலையணிந்திருக்கும் அழகமைந்த மார்க்பயுடைய சத்தியாதன மகா
ராஜன், பகைவர்கள்வந்து தன்னகரத்தை வளைந்துகொண்டார்களுன்கிற குற்
றம்பொருந்திய சொல்லைக்கேட்டமாத்நிரத்தில் நகைத்துக்கொண்டு இந்தவார்
ரச் சொன்னான். எ - று. மிகையடைந்தசொல் என்றமையால்
ம்கேளாதசொல் என்பதும் பொருள். நகுதல் - சிரித்தல். (க)

மன்றறங்கியமலைவேற்றானையாற்றரசர்
வென்றியம்புயத்தருக்குமென்றடம்புயவிறலும்

இன்றுகாண்குவன்கடற்படையெழுநெனயம்பித்
துன்றுதாரவனேறினன்சுடர்மணிநெடுந்தேர்,

(இ - புரை.) வாசனைதங்கிய மாலையணிந்த வேலாயுதத்தை யுடைய பகைமன்னவர் வெற்றிபொருந்திய அழகிய புஜவீரப்பையும் என்னுடைய பெரிய புஜபலத்தையும் இன்றறிகிறேனென்று, சமுத்திரம்போன்ற சேனை களைப் புறப்படச்சொல்லி நெருங்கிய பூமாலையணிந்த அவ்வரசன் பிரகாசியா நின்ற தனது பெரிய தேரிலேறினான், எ - று. (க0)

இருவர்தம்பெருஞ்சேனையுமேற்றெதிரிகலிப்
பொருகளந்தனின்வீரோந்தபோரமலையிற்றழுங்கிக்
கருவழிந்துருமுதிர்ந்தனகார்க்குலமென்ற
பரவைமாரிலம்பெருவருந்தன்மையார்பகர்வார்.

(இ - புரை.) (சத்தியாதனராசன் போர்க்களத்திற் சென்றவுடன்) இரு வர்சேனகளும் எதிர்த்துப் பகைகொண்டு யுத்தஞ்செய்யும் போர்க்களத்தில் உண்டாகிய பெரிய ஒசையினால், மேகங்களும் பயந்து கருவழிந்து இடிகளைக் கக்கிவென்றால், சமுத்திரம்போலாத இவ்வுலகத்தார்பயமுற்றதன்மையினைத் தெரிந்து சொல்லுகின்றவர்கள் யாவர்; (ஒருவருமில்லை.) எ - று. அமலை - சத்தம். (கக)

நிணநெடும்படையடைதாக்கலினெடுங்குடர்சரிந்து
மணமலிந்ததாரசிரம்புயமணிகரந்துணிந்து
பிணம்பிழுந்தவக்களவயிற்றுணங்கைப்பேயுடனக்
கணமெழுந்துநின்றாடினவெண்ணிலாக்கவந்தம்.

(இ - புரை.) பகைவர் நிணங்கள் பொருந்திய பெரிய ஆயுதங்கள் படு கிறதினால் நெடியகுடர்கள் சரிந்து, வாசனைதங்கிய மாலையணிந்திருக்கும் சில சிலைகளும் புஜங்களும் அழகியகைகளும் அறுபட்டு, பிணங்கள் விழுந்த அந் தப் போர்க்களத்திற் கைகோத்துக்கொண்டாடுகின்ற பேய்களுடன் அப்பொ முதே அளவில்லாத கவந்தங்களும் எழுந்து நின்றாடின. எ - று. கவந்தம்-சிர மற்றவுடல். (கஉ)

வினையமென்னுறுமந்திரத்தலைவரும்விரைத்தார்
புனையுந்நின்புயச்சேனைக்கவலரும்வின்புருந்தார்
நுனையபூசலிற்றுன்மருடணன் கொலவிறத்தான்
வனையும்வார்கழற்சத்தியாதனனெனுமறவோன்.

(இ - புரை.) (இப்படியாக கடக்கும்போர்க்களத்தில்) சூழ்ச்சிமிக்கமந்திரிகளும், "வாசனைபுள்ள வெற்றிமாலையணியும் புசங்கையுடைய சேனாதிபதிகளும், இறந்துவிரசொர்க்கஞ் சேர்ந்தார்கள். அத்தன்மையுள்ள யுத்தத்தில் நீண்ட வீரகண்டை யணிந்திருக்கும் சத்தியாதனனென்னும் அரசன் துன்மருஷணனாற் கொல்லப்பட்டிற்றதான். எ - று, (கௌ)

(வேறு.)

வென்றவேந்தர் தம்மணியைவிளித்துமாயத்தோன்வியன்பதியை இன்றுகொண்டுகூட்டுண்மினென்னும்வெஞ்சொற்பொறான்போலக் கன்றுசிறிதைக்கதிரவனுங்காயுங்கதிரையறச்சுருக்கிக் குன்றினின்றந்தேரோடுங்குடபாற்கடலிற்குப்புற்றான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு செயம்பெற்ற அரசர்கள் தம்முடையசேனைகளை அழைத்து, இறந்துபோன சத்தியாதனனுடைய பெரியநகரத்தைக் கொள்ளை கொள்ளுங்கள் என்றுசொல்லியதுகேட்டுச் சகிக்காதமனத்தன்போலச் சூரியன்காய்கின்ற தன்னுடைய கிரணங்கள்முழுவதும் சுருக்கிக்கொண்டு, உதயகிரியினின்று தேருடன் மேற்குச்சமுத்திரத்தில் குதித்துவிட்டான். எ - று. சூரியதேவன் மேற்குச்சமுத்திரத்தில் குதித்தானென்றதாற் பகற்பொழுது போயிற்றென்பது தாற்பரியம். (கௌ)

கங்குல்வந்துபுகுமளவிற்கருதார்சேனைபதிபுகுத மங்குபோர்ச்சத்தியாதனன் தன்மனைவிசதியாமடநல்லாள் அங்கைகொண்டவயிற்றெற்றியத்தோவியேனெனவாற்றிப் பொங்குமிருளிற்றமியளாய்க்கரந்துகுடபாற்போயினான்.

(இ - புரை.) இராக்காலம் வந்தவளவில் நகரத்தைக் கொள்ளையிடுப்படி அந்தச்சேனைகள் பிரவேசிக்க; அதையறிந்த போரில் இறந்துபோன சத்தியாதனன் மனையியாகிய சதியென்னும் பெயருள்ள மாதானவள், இரண்டுகைகளினாலுத்தன்வயிற்றிலெற்றிக்கொண்டு, அந்தோ! பாவியானென்றழுது, அந்த இராப்பொழுதில் துணையின்றி தனியளாய் யாருமறியாதபடி மேற்குத்திசை நோக்கிப் போய்விட்டான். எ - று, (கௌ)

துன்பத்துணையெயன்றிமற்றோர் துணையொன்றயவிற்காணுதாள் அன்பிற்சேவற்றுணையிழந்தவன்றிப்பெடைபோலமுதிர்ங்கி வன்பிற்செலவுங்கருமுதிர்ந்தவருத்தமுறலானடைமாய்த்து முன்புற்றறியாநெடுங்கானவாவிக்கரையைமுடுகினான்.

(இ - புரை.) மேற்குத்திசை நோக்கிப்போனவள் துன்பமாகிய துணையெல்லது வேறொருவனாத் துணையாக அயலிற்காணுதவளாய், அன்பினையு

டைய ஆணன் றிலைப்பிரிந்த டெட்டையன் றில் அழுவதுபோல அழுதிரங்கி, நடக் கமாட்டாமல் நடந்துபோகவும், கருப்பமுதிர்ந்த வருத்தத்தை யடைவதினால் நடைதள்ளாடினவளாய் ஒருக்காலஞ் சென்றுகண்டறியாத பெரியகாட்டிலிரு க்கும் ஒருதடாகத்தின் களையிற்சேர்ந்தான். எ - று. (௧௬)

வேறு.

மொல்லையினுறுவதென்னு லுணருமென்றறிவிப்பாள்போற் பல்லியந்துவைக்கமுன் றில்விழாக்களிபகலிற்றுய்த்தா

(இ - புறா.) நல்வினைப் பயன் நீங்கு முறைமையும் தீவினைப் பயன் சேருமுறைமையும் விரைவாகப்பொருத்துவதையெனனால் அறிந்துகொள்ளுங்க ளென்றுதெரிவிக்கின்றவள்போல, பலவாத்தியங்கள் சத்திக்கும்படித் தன் அந்த ப்புரத்தினிடத்தில் நடக்கும் சிறப்புக்களைக்கண்டு பகற்பொழுதில் சந்தோஷத் தை யனுபவித்தவள் இவ்விராப்பொழுதில் தனிமையானவளாய் வனதேவதை கள் வாசஞ்செய்யத்தக்க காட்டிலிருப்பவளானாள். எ - று. அணங்கு - தெய் வம், ஈங்குவன தெய்வம். (௧௭)

எற்றியவருத்தத்தாலுமெழுச்சியினடையினு னு முற்றியகருப்பமேன்மேல்வேதனைமுதிர்ந்துகாட்டப் பெற்றனளென்பமன்னோபெரும்பகைகிழைத்துச்செற் ற பக்கமரணைக்கொண்டவர்களுள்.

(இ - புறா.) பகைவரைக் கொலைசெய்தத்தக்க வேல்போன்ற கண்களை யுடைய அந்த ராசஸ்திரீயானவன் தனியாகக் காட்டிற் போனவுடன் புருஷ னிறந்தபோது மோதிவருந்திய வருத்தத்தினாலும், வழிநடந்த வருத்தத்தி னாலும், முதிர்ந்த கருப்பமானது அதி வேதனையைக்காட்ட, பகைகொண்டு போர்செய்துவென்ற அரசர்களுக்கு இடத்தோளும் இடக்கண்ணும் துடிக்கும் படி ஒருபுத்திரனைப்பெற்றாள். எ - று. இடத்தோளும் இடக்கண்ணும் துடிப் பது இன்னலைக்காட்டு மோர்குறியாம். (௧௮)

அருநெறிநீந்தலா னுமரசனைத்தணத்தலா னுந் திருமகன் றன்றையீன்றவேதனை த்தியக்கத்தானும் ஒருமகளுண் னுநீர்வேட்டோடையினிறங்கலோடுங் கருநிறக்கொடியசீற்றக்கரா முயிர்கவர்ந்த தன்றே.

(இ - புறா.) அருமையான வழியைக்கடந்து வந்ததினாலும், தன்கணவ னாகிய அரசனை யழித்ததினாலும், சிறந்த புத்திரனை யீன்ற உபத்திரவத்தின்

மயக்கத்தினாலும், ஒப்பற்ற அந்த ராசஸ்திரீயானவள் நீருண்ணவிரும்பி ஒரு நீரோடையி லிறங்கினமாத் திரத்தில் கரியரிதமுள்ள கொடியதாகிய கோபங் கொண்ட முதலையானது அவளுயிரை வாங்கிக்கொண்டது. எ - று. ஏகாரம் அசை. (௧௯)

உதிரமுநிணமுமுண்டகராமுளையுழையிற் போக
அதிர்கடலவனியாளவவதரித்தாணைக்காண்பான்
கதிரவன்றதைபோலக்கதுமெனக்கடலின்வந்தான்
மதலையைப்பாரின்பரிவாய்திறந்தாற்றங்காலே.

(இ - புறா.) அவளுடைய உதிரத்தையும் மாமிசத்தையுமுண்ட முதலையானது சேற்றினிடத்திற் போக; ஒலிக்காநின்ற சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இவ்வுலகத் தையாவதற்காகப் பிறந்த புத்திரனைக்காண அவன் பிதாவந்ததுபோலச் சூரியன் கடலினிடத்தி லுதயஞ்செய்தான். அந்தக்குழந்தையை ஆதரிப்பவர்களில்லாமல் வாய்திறந்தமும்போது. எ - று. (௨௦)

கமையினுள்கைமையுற்றாள்பார்ப்பானிவறுமைபூண்டா
ளமைவுறுகாதற்றன்சேயாண்டொன்றுபுக்கான்றன்னைச்
சுமையெனமருங்குனின்னுதுவண்டிடக்கையிற்றங்கி
யுமையெனும்பெயரினுள்வோடையின்நீரமுற்றான்.

(இ-புறா.) பொறுமையினையுடையவளும், கைம்பெண்தன்மை யடைந்தவளும், தரித்திரமுள்ளவளும், உமையெனும் பெயரையுடையவளுமாகிய ஒரு பிராமணஸ்திரீயானவள், ஆசை பொருந்திய ஒருவருவத்தூக் குழந்தையாகிய தன்புத்திரனை ஒரு பருவைச் சுமப்பதுபோலாக இடையானது துவளும்படிக்கையிலேந்திக்கொண்டு அந்தத்தடாகத்தின் களையிற்சேர்ந்தாள். எ - று. (௨௧)

தாயிழந்தாருமின்றித்தளையினிற்கிடந்துசெய்ய
வாய்திறந்தாற்றுகின்றமதலையையுற்றேநாக்கிக்
காய்கதிர்க்கடவுள்விம்பங்கடலினின்றுதித்தேதே
லேயுமிச்சேயையின்றாள்யாவளோவென்றுதேர்வாள்.

(இ - புறா.) தாயையிழந்து வேறொருவரு மில்லாமல் மண்ணிற்கிடந்து சிவந்த வாயைத்திறந்து அழுகிறகுழந்தையின் சமீபத்திற்போய்ப்பார்த்துச் சூரியதேவன் சமுத்திரத்தினின்றும் உதயமானதுபோலத் தேஜசுபொருந்திய இந் தக்குழந்தையைப் பெற்றவள் எவளோவென்று யோசிப்பாள். எ-று. (௨௨)

அரசிளங்குமாளுகவந்தணன்மதலையாக
விருநிலத்திலையோன்றியாவளோபெறுதற்பாலார்

கிராவலுபுனிற்றினுண்மற்றியாண்டையாய்நின்ருண்மைத்தன்
புரிகொடிநாபியின்னுமறுத்திலாள்புகுந்ததென்னோ.

(இ - புரை.) (இந்தப்பிள்ளை) இராசகுமாராகவேண்டும், அல்லதுபிரா
மணப் பிள்ளையாகவேண்டும், பெரிய இந்தவுலகத்தில் மேற்சொல்லிய வருண
த்தாரல்லாமல் இப்படிக்கொத்த அழகுள்ள பிள்ளையை மற்ற எவர்கள் பெறுந்
தன்மையை யுடையவர்கள்; இதைப்பெற்றவன் எவ்விடத்திலிருக்கின்றனோ?
இந்தக்குழந்தையின் கட்டுப்பட்டிருக்கும் கொப்பூழ்க்கொடியை இன்னமும்
அறுக்காதவளா யிருந்தானே மத்தியில் என்னசம்பலித்ததோ? எ - று. (௨௧)

என்னிளங்குழிவிக்கின்றனோனிளவலாயின்பா லூட்டி
மன்னியகா தல்கூவளர்ப்பேனுவென்னவெண்ணு
மன்னிய வருணத்தானேலந்தணர்க்கடாதே யென்னுந்
தன்னிளங்குமரனோடுதராபதிமகவைப்பார்க்கும்.

(இ-புரை.) என்னுடைய இளங்குழந்தைக்கு இவன் தம்பியாக இனியபா
லூட்டி நிலையான ஆசையிருதியாகும்படி வளர்ப்பேனாவென்று எண்ணுவான்;
மேற்சொல்லிய இரண்டு வருணமூலில்லாமல் அன்னியகுலத்துப் பிள்ளையா
னால் இவ்வெண்ணம் நமது குலத்துக்குத் தகாதே யென்றெண்ணுவான்;தன்னு
டைய புத்திரனோடு இராசகுமாரனைப் பாப்பான். எ - று. (௨௨)

இத்திறமையமெய்திபிடைந்திவணிற்சும்வேலை
சத்திரங்கரகங்கொண்டோர்தவமுனியோடைசார்ந்து
புத்திரசோகமுற்றுப்பொன்னனாணின்றவாறு
முத்தமக்குமரனவந்தவரவையுமுளத்தினோர்ந்தான.

(இ - புரை.) இப்படியாகச் சந்தேகத்தைப் பொருந்தியவளிடந்து
நிற்கும்போது, ஒருகையிற்குடையும் மற்றொருகையிற் கமண்டலமுமுடையவ
ராய் ஒருருஷியானவர் அந்தமடுவினிடத்தில்வந்து,புத்திரசோகத்தையடைந்து
இலக்குமிபோன்ற அழகுள்ள அந்த பிராமணஸ்நிரியானவர் நிற்கும் தன்
மையையும் நன்மையுள்ள இராசகுமாரன் பிறந்தவகையையும் தமதுமனதில்
எ - று. (௨௩)

ஐயமெய்தியவந்தணமாதுகே
மெய்வோரைபிறுந்நியதோன்றலை
மையலின்றிமருவிவளாத்திடி
னுய்யுமுங்குலமுமுலகுமே.

(இ - புணா.) சந்தேகப்பட்டிக்கொண்டிருக்கும் பிராமணமாதே! கேட்பாயாக. சுபவோராயிற் பிறந்த இந்தராசபுத்திரனைச் சந்தேகமில்லாமல் விரும்பி நீவளர்த்தால், உங்கள் குலமுந் இந்தவுலகமும் உய்தலடையும். எ - று. (உசு)

என்னமாமுனிகூறலுமேந்திழை
மன்னுமாநிதிபோலுமகவுட
னின்னநீரவெடுத்துக்கொண்டேகிஞள்
மன்னர்மன்னன்மகனைமற்றென்பவே.

(இ-புணா.) இப்படியாக அந்தமுனிவர் சொல்லலும், அதைக்கேட்ட பிராமணஸ்திரீயானவள், நிலையானபெரிய நிதியொத்த தன்பிள்ளையுடன் சத்தியாதனன் புத்திரனைத் துன்பந்தீரும்படி யெடுத்துக்கொண்டு போனாள். எ - று.

மற்று என்ப அசைகள்.

(உஎ)

போதலுற்றபுரிசுழற்பார்ப்பனி
மாகமுட்டியமாளிகைவான்றலை
மேகமுற்றுவிழைவுடன்கண்படு
மேகசக்கரமாநகரெய்திஞள்.

(இ-புணா.) இராசகுமாரனை யெடுத்துக்கொண்டு செல்கின்ற கடைகுழைந்த அளகத்தையுடைய பிராமணஸ்திரீயானவள், ஆகாயத்தையளாவிய மூளிகைகளின் பெரியசிகரங்களில் மேகங்கள்வந்து சந்தோஷத்துடனத்திரைசெய்யும்படியான ஏகசக்கிரமென்னும் பெயரையுடைய நகரத்திற்போனாள். எ-று.

“தாலுராதகோதை” எனத் திருவிளையாடற்புராணத்துள் அமங்கலிக்கு ஆண்டிருப்பதுபோல, ஈண்டும் புரிசுழல் என ஆண்டது வாளா பெயராகக் கொண்டதெனக்கொள்க.

(உஅ)

ஈண்டுநல்குரவாற்பலியேற்றுண்டு
மாண்டசெல்வமகவிருவோரையும்
ஆண்டுநன்சிறப்பால்வளர்த்தாக்கிஞள்
பூண்டவேதமுந்நூலும்புனைவித்தே.

(இ-புணா.) ஏகசக்கர புரத்துக்குப்போன அந்தப்பிராமணஸ்திரீயானவள் பொருந்திய வறுமையினால் அந்நகரத்தில் பிணைக்கெய்துண்டு, மாட்சிமைபொருந்திய செல்வம் அடையத்தக்க இரண்டு பிள்ளைகளையும் மிகுந்தசிறப்புடன் வளர்த்து, உபநயன கல்யாணஞ்செய்வித்து விதிவிலக்குகளைச் சொல்லந்தன்மையுள்ள வேதமுமோதுவித்து. எ-று.

(உக)

மக்களோரிருவோருமறையவர்
புக்கிறோறுஞ்சென்றேற்றிடும்போனகங்
தக்கதாயுடனுண்டுசுதூர்மறை
யொக்கவேதியர்தம்மொடுமோதினார்.

(இ - புரை) அந்தப்பிள்ளைகளிருவர்களும் பிராமணர்கள் வீடுகள்தோறுஞ்சென்று, பிணையெடுத்துக்கொண்டு வருகிற அன்னத்தைக் கற்புள்ள தாயந்தாங்களுமுண்டு, நான்குவேதங்களையும் ஒருங்கேபிராமணப்பிள்ளைகளுடன் அத்தியயனஞ் செய்துவந்தார்கள். ஏ - று.

(௩௦)

அரியவேதமும்ங்கமும்விற்படைக்
சூரியகல்விமுதலவுலகினின்
விரியுமெண்ணெண்கலீப்பின்விகற்பமுங்
கரியமாலும்பின்னோனுமெனக்கற்றார்.

(இ - புரை.) அருமையாகிய வேதங்களும் ஆறங்கங்களும் வில்லாதி யான ஆயுதப்பயிற்சிக்குரிய கல்வியும், இவைமுதலாக உலகத்திம்பாரந்த அறுப த்துநான்கு கலைகளின் விகற்பங்களும், இராம லட்சுமணர்கள் போலக் கற்றார் கள். ஏ - று.

வேதாங்கமாவன:—மந்திரம் வியாகரணம் நிகண்டு சக்தோபிசிதம் நிருத்தம் சோதிடம் என்பவைகளாம். அறுபத்துநான்கு கலைகளாவன:—அக்ஷரலக்ஷணம் விகிதம் கணிதம் புராணம் வேதம் வியாகரணம் நீதிசாஸ்திரம் சோதிடசாஸ்திரம் தருமசாஸ்திரம் யோகசாஸ்திரம் மந்திரசாஸ்திரம் சருனசாஸ்திரம் சிற் பசாஸ்திரம் கனகபரிசைக்ஷ இரதபரிசைக்ஷ கஜபரிசைக்ஷ அசுவபரிசைக்ஷ வைத்தியசாஸ்திரம் உருவசாஸ்திரம் இகியாசம் காவியம் அலங்காரம் மதுரபாடணம் நாடகம் நிருத்தம் சத்தப்பிரமம் வீணை புள்ளாங்குழல் மிருதங்கம் தாளம் அஸ்திரபரிசைக்ஷ இரத்தினபரிசைக்ஷ பூமிபரிசைக்ஷ சங்கிராமவிலக்கணம் மல்லயுத்தம் ஆக்ருஷணம் உச்சாடணம் வித்துவேஷணம் மதனகாத்திரம் மோகனம் வசிகரணம் இரசவாதம் காந்தருவவாதம் பைலீவாதம் கவுத்துகவாதம் தாதுவாதம் காளுடம் நஷ்டம் முஷ்டி ஆகாயப்பிரவேசம் ஆகாயகமனம் பரகாயப்பிரவேசம் அதரிசியம் இந்திரசாலம் மகேந்திரசாலம் அக்கினிஸ்தம்பம் சலஸ்தம்பம் வாயுஸ்தம்பம் திடஸ்தம்பம் வாக்குஸ்தம்பம் சக்கிலஸ்தம்பம் கண்ணஸ்தம்பம் கட்கஸ்தம்பம் அவஸ்தைப்பிரயோகம் என்பவைகளாம். (௩௧)

(வேறு.)

இவ்வாறுமைந்தர்வளர்கின்றகாலையிரோடுமெண்ணையுமைபேய்
மைவாரணத்தினுரியாளர்கோயில்வழிபாடுசெய்துவருநாட்.

சைவாகமத்தினேறிநன்றுணர்ந்தசாண்டில்லியனென்னுமுனிவன்
செவ்வாய்மலர்ந்துவுமையோடுவந்துதெருளத்தெருட்டல்புரிவான்.

(இ - புறா.) இவ்வாறு அந்த இரண்டிபுத்திரர்களும் வளர்கின்றகாலத்
தில், இவர்களுடன் தாயாகிய உமையென்பவள் கறுத்தயானைத்தோல் போர்
த்த பரமசிவனுடைய ஆலயத்திற்குப்போய் வந்தனை வழிபாடுசெய்து வருகிற
நாளில், ஒருநாள் சைவாகமங்களைப் பழுதறவுணர்ந்த சாண்டில்லிய னென்
கிற ஒருமுனிவர் மகிழ்ச்சியுடன் உமையென்பவளிடத்தில் வந்து அவளுக்குத்
தெரியும்படித் திருவாய்மலர்ந்து சொல்லுகின்றார். ஏ - று. (௩௨)

அந்தோசிவன்றன்விளையாடல்யாவுமரியாதிதேவரறியார்
மைந்தோரிலிந்தவிளையாணுனக்குமகவாகிவந்தசெயலை
நந்தாதுரைக்குமுடியாததென்றுநரலிளாமுனங்கைபணியா
முந்தாவெனக்குணமகிழத்தெரித்திமுறையாயென்மைந்தன்வாவே.

(இபுறா.) உமையென்பவளே! பரமசிவனுடைய திருவிளையாடலை யெல்
லாம்விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களு டறியமாட்டார்கள்; இந்தப்புத்திரர்களில்
இளையவன் உனக்குப்புத்திரனாகி வந்தசெய்கையை விவரித்துச்சொல்ல முடி
யாதென்று சொல்வதற்குமுன் அவன்வணங்கி, பெரியோரே! மனடகிழ்ச்சி
யுண்டாகும்படி இளையபுத்திரனுற்பத்தியை முறைமையாக எனக்கருளிச் செய்
யவேண்டுமென்றான். ஏ - று. மைந்தர் என்னுஞ்சொல் றண்டு மைந்தோ
ரொனரின்றது, வந்தோரில் என்றும் பாடம். (௩௩)

(வேறு.)

என் னுமுமைக்குமாமுனிவனிசைத்தானிந்தமாமதலை
தன்னையின்றதாதைபெயர்சத்தியாதளனாந்தார்வேந்தன்
மன்னர்மன்னன்வைதர்ப்பநாடன வன்போர்மருவலாற்
கன்னியமரினுயிரிழந்தான்மனைவிசதிபுங்கானடைந்தாள்.

(வேறு.)

(இ-புறா.) இளையபுத்திரன் உற்பத்தியைச் சொல்லவேண்டு மென்றுகே
ட்ட உமையென்பவளுக்குப் பெருமைபொருந்திய முனிவர் சொல்லுகின்றார்;
இந்தப் புத்திரனைப்பெற்ற தகப்பன்பெயர் சத்தியாதனனென்பார்கள். (அவன்
என்னவருணத்தா னென்றால் மாலையணிந்திருக்கும் அரசனாகிய கூத்திரிய
வருணத்தான்;) அரசர்களெல்லார்க்கும் அரசனாயிருப்பவன், வைதர்ப்பதேசத்
தையுடையவன், இத்தன்மையனு வன் வலியபோர்செய்கின்ற பகைவரால்
அழிவில்லாத புத்தகளத்தில் உயிர்விட்டிறந்தான்; அதையறிந்த அவன்மனைவி
யாகிய சதியென்பவள் பகைவர்க்கு அஞ்சித் தன்கற்பினைக் காத்துக்கொள்ளும்
படிக் காட்டிப்போய்விட்டாள். ஏ - று. (௩௪)

(௩௪)

அடைந்தவனத்தினிம்மகவை

குடைந்துநீருண்பதுவேட்டுவாவியிடத்திற்குறுகுங்கான்

மிடைந்துவன்மீனுயிர்கவாவித்தாள்பாலன்மனித்தமுடா

ஊடைந்தகுரல்கேட்டுல்மகவாயெடுத்துவளர்த்தாயெனவுரைத்தான்.

(இ - புரை) அப்படியாகச் சென்றவனத்திற் சதியென்பவன் இந்தப் புத்திரனை யரிதாகப்பெற்ற ஒருத்தத்தினால், சரீரத்தைச் சுத்தி செய்துகொண்டு நீருண்ணவேண்டு மென்கிற விருப்பமுற்று ஒரு தடாகத்தினிடத்தில் போன போது, அறிவிரந்த ஒருமுதலையானதுவிழுங்க உயிரிழந்தான்; பிறந்தபுத்திரன் யாரும் ஆதரவில்லாமற் மறியாயமுது கொண்டிருந்தான்; நீ அவனமூங்கு குரலைக் கேட்டுப் போயெடுத்துவந்து உன்புத்திரனாக வளர்த்தாயென்று சொல்லியருளினார். எ - று. வன்மீன் - முதலை. (நடு)

கேட்டவுமையுமிறும்பு, துளிரவிந்தாகவீளேரேன்

வாட்டமிலனாயரசாட்சியருட்போகத்தைதுகர்போதிற

ரோட்டுமமருளவருவியொன்றொலைக்கத்தொலைந்ததுவும்

காட்டினடைந்துமிவனனைகராவாவிறந்தகாரணமும்.

(இ - புரை.) தன் இளையபுத்திரன் உற்பத்தியைச் சாண்டில்லிய முனிவர் சொல்லக்கேட்ட உலமயென்னும் பிராமண ஸ்திரீயானவள் மிகுந்த ஆச்சரியமடைந்து, (அந்த முனிவரைப்பர்த்துப் பின்னுங் கேட்கின்றாள்; ஐயமோ!) இந்தப்புத்திரனைப்பெற்ற வரசன் மனவாட்ட மில்லாதவனாய் அரசாட்சியினால் வருகிற போகங்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்குங்காலத்தில், கூட்டமாகக் கூடிய போர்க்களத்தில் பகைவர்கள் யுத்தஞ்செய்து கொல்ல அவனுயிரிழந்த காரணமும், இந்தப்புத்திரனுக்குத் தாயானவள் நம்முடையகணவன் இல்லாத நகரத்திலிருந்தால் ஏதாவது அபாயம் நேரிடுமென்று காட்டிற்சென்று முதலையினால் உயிரிழந்த காரணமும், எ - று. (நடு)

இந்தமகவுமரசரிமையெய்துங்காலமென்றெனவு

மந்தமறையின்சேய்வறுமையகன்றுவாழ்வதென்றெனவு

முந்தைவைகன்மறைமுனிவன்மொழியாற்றெளிந்துவளர்த்தேற்குச்

சிந்தைமகிழவருந்தவனேசெப்புகென்றாள்செப்புவான்.

(இ - ள்.) இந்தக் குழந்தை எக்காலத்தில் அரசரிமை எய்துவானென்றும், இப்பிராமணச்சிறுவன் வறுமையினின்று எப்போது விலகுவானென்றும், நான் முன் காட்டிற்சென்றபோது ஒரு முனிவரைக் கேட்டுத்தெளிந்து, வளர்த்துவந்தான் இவ்வரலாறுடைய எனக்கு, மேற்கூறிய காரணங்களை மொழியவேண்டுமென்று விண்ணப்பித்துக்கொள்ளு; சாண்டில்லியமுனிவர் கூறுவா

ராயினார். எ - று. மேற்செய்யுளிற்கூறிய காரணமும் என்பது, இங்கு செப்ட
கென்றான் என்பதைக்கொண்டு முடிந்தது. (ங௭)

காளையிவன்றன்றைமுனங்கழிந்தபவத்திற்கைதவர்கோன்
பாளையிரிந்துமணங்கமழமுதராபுரிக்குப்பார்த்திபனய்
வரனைமுனிந்துகடைசிவந்தவரிக்கண்மடவார்யாரனெனத்
தாளையணங்கார்முடிவணங்கத்தருமச்செங்கோற்செலுத்தினான்.

(இ - புறா.) உமையே ! நீகேட்ட இரண்டுகாரணமுஞ் சொல்லுகிறேன்
கேட்பாயாக. இந்தஇளையபுத்திரனுடைய பிதாவானவன் முற்பிறப்பில் பாண்
டியராசன்; பாளைகளிலிருந்து வாசனைவீசும்படியான வளப்பத்தையுடைய மது
ராபுரிக்குஅரசலுகியும், வாளாயுதத்தைக் கோபித்துக் கடைசிவந்து செவ்விரபர
ந்த கண்களையுடைய மாதர்களுக்கு மன்மதனபோல அழகுள்ளவனாகியும், தன்
தாளையணங்கார்களான பகைவர்களும் தங்கள் முடியினால் தன்பாதத்தைவணங்
கத்தக்கதாகத் தருமநெறியில் வழுவாமல் செங்கோற் செலுத்திக் கொண்டிருந்
தான். எ - று. கைதவர் - பாண்டியர். (ங௮)

ஈசனெண்ணெண்ணியாட்டுமியற்றினோங்கயற்கண்ணி
நேசன்றெண்டிபூண்டுசிவநேசநிசியின் முகந்தோறும்
வாசவன்போல்வழிபட்டுவருபன்னான்றொருஞான்று
பேசுபதின்மூன்ற்தினம்வந்தெதிரந்ததற்றைப்பிரதோடத்தின்.

(இ - புறா.) ஈசுவரரும் அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல் செய்தருளி
னவரும் அங்கயற் கண்ணியார் மணவாளருமாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளு
க்கு நேசனாகி அடிமைபூண்டு, பரமசிவன் விருப்பமுறத்தக்க பிரதோஷகாலம்
தோறும், தேவேந்திரன் பூசைசெய்ததுபோலப் பூசைசெய்துகொண்டு வருகி
ன்ற பலநாட்களில் ஒருநாள் திரையோத்சிதினம்வந்தது, அந்தத்தினத்திற் பிர
தோஷகாலத்தில், எ - று. (ங௯)

ஆலவாயினரன்றன்னையாசன்வழிபட்டலர்தூவும்
வேலைவளவன்முதலபகைவேந்தரமார்க்குமேவினரென்
றோலையோடுதூதர்வரவுவாரீர்க்கடவினொலியெழுந்து
ஞாலம்புகமுந்தமிழ்மதுரைநடுங்குவரசனுருத்தெழுந்தான்.

(இ - புறா.) திருவாலவாயில் வீற்றிராநின்ற சோமசுந்தரக் கடவுளை
இந்தப்பாண்டியராசன் ஆராதனைசெய்து மலரால்அருச்சிக்கும்போது, சோழரா
சன் முதலாகிய பலதேசத்து மன்னவர்கள் பகைகொண்டுபோர்செய்யவந்தார்க
ளென்று தூதர்களிலைகொண்டுவிவரவும், பருவகாலத்துச்சமுத்திரவோசைபோல
ஒருபேரோசை யுண்டானதால், பூலோகத்தி லுள்ளவர்கள் புகழும்படியான

தமிழ்வளரும் மதுரையிலிருப்பவர்க ளெல்லாரும் பயந்து நடுங்கவும், இதையறிந்த பாண்டியராசன் கோபித்தெழுந்தான். எ-று. ஒவியெழுந்து வினையெச்சத் திரிபு. - (சௌ)

(வேறு.)

கொன்றையங்கண்ணிக்கடவுள்பூசனையுமுடித்திலமென்பதுகுறியான், கன்றியமனத்தன்சேனைகாவலரைக்கதுமெனவப் பின்களென்றுங், குன்றுறழ்மணித்தேர்பண்ணுதிவலவகொணர்தீயென்றென்றுங்கூறிச், சென்றனன்கொழும்பொற்கோயில்லாய்கடந்துவிதிவாய்ச்செல்கின்றவேலை.

(இ - புரை.) கொன்றைப் பூமாலையணிந்த பரமசிவனுடைய பூசனையை முடித்திலோ மென்பதையுங் கருதாதவனாய், கொதிப்புள்ளமனத்துடன் சேனாதிபதிகளைப்பார்த்து நீங்கள் சேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு விரைவாக வருங்குளென்றும், தேர்ச்சாரதியே நீமலைபோலும் தேரைப்பூட்டிக்கொண்டு வருவாயென்றும், சொல்லிப்பிறப்பட்டுச் செழுமையுள்ள பொன்னாற்செய்யப்பட்ட தன் ஆசாரவாசல் கடந்து வீதியினிடத்திற் செல்லும்போது. எ-று. (சக)

மத்திரக்கிழவன்மாபெலவேந்தன்வரதனைப்பூசனை புரிதல், சிந்தையினெண்ணிநாற்படைசூழச்சேனைகாவலரொடுஞ்சென்று, தந்திரமிரியப்பொருது செம்பியனைத்தருக்கறப்பிணித்தனன்கொணர்ந்து, செந்தமிழ்மாரன் றிருமுனம்விடலுஞ்செழியர்கோன்வாளினாற்றடிந்தான்.

(இ - புரை.) (இவ்வரசன் சிவபூசையையும் மத்தியில் நிறுத்திவிட்டு யுத்தஞ்செய்யப்பிறப்பட்டது தெரியாமல்) அவனுடைய மந்திரியானவன் வலிய அரசன் சிவபூசைசெய்துகொண்டிருப்பதை மனதில் நினைந்து, அதற்கு விக் கினம் வராதபடித் தானே நால்வகைச் சேனைகளுஞ் சூழ்ந்துவரப் படைத்தலை வர்களோடும்போய், பகைவருடைய சேனைகளெல்லாம் ஒழிப்படிப் போர்செய்து, சோழராசனை இறுமாப்புடைய கட்டிக்கொண்டுவந்து, செவ்விய தமிழை விருத்திசெய்த பாண்டியனெதிரில்விடவும், அவ்வரசனைத் தன்வாளினாற் கொன்றான் எ - று, தந்திரம் - படை. (சஉ)

அடையலர்ச்செகுத்தசெருக்கினாற்றென்னாலவாயன்றிருப்பூசை, யிடையினிற்றணந்தேமுடித்திலமென்பதெண்ணிலெல்லியினியினி, மடைவளஞ்சுரப்பவருந்தினுனந்தமடமையான்மறுமையிற்போகங், கடைசெலவருந்தாதிடையினிலொன்னார்கருவியாற்குணத்தினின்மடிந்தான்.

(இ - புரா.) பகைவரைக்கொன்ற இறுமாப்பினால் பாண்டிய னனைவன் திருவாலவாயில் வீற்றிருக்கும் சொக்கநாதர் திருவாராதனையை மத்தியில் நீங்கி நிறைவேற்றவில்லையே யென்பதை நினையாமல், இராப்பொழுதில் சட்டுசெய்யும் குறையாமல் வாய்க்கு இனிமையைத்தரத்தக்கதாக அன்னம் உண்டான். அந்த அறியாமையினால் மறுபிறப்பில் பூர்ணயுகடனிருந்து போகங்களை அனுபவிக் காமல் அற்பவாயுவாய் பகைவருடைய ஆயுதத்தாற் போர்க்களத்தில் இறந் தான். ஏ - று. (சங)

அன்றுமிக்குமானந்தவேல்வழுதிக்கரும்பெற்றற்குமரையுதித்து த், தன்றிருத்தாதைசெய்கைபோற்றுநூந்தரியலர்ச்செகுத்தனமென் னும், வென்றியிற்களித்துத்தாதையோடயின் னுவினை யெனாண் றுயில் கொடுகழித்தான், றொன்றுபட்டுளவார்தீமையா லின்னவறுமையாந்து யார்க்கடல்குளித்தான்.

(இ புரா.) அந்தநாளிலு மிந்தப்புத்திரன் வேலாயுதத்தையுடைய அந்தப் பாண்டியனுக்குப் பெறுதற்கரிய புத்திரனாய்ப்பிறந்து, சிறப்புள்ள தந்தகப்பன் செய்கைபோலத் தானும் பகைவரைக்கொன்றோமென்கிற வென்றியால் மம தையடைந்து, தகப்பனுடன் அன்னமருகித் தன் குற்றத்தை எண்ணாதுகி ரித்தினாசெய்து இராப்பொழுதுகழித்தான். இவ்வாறுபழமையாய் வருகின்ற பாவத்தினால் இத்தன்மையுள்ள தரித்திரமாகிய துக்க சமுத்திரத்தில் முழுதி னான். ஏ - று. (சச)

மற்றிவன் றாயுமந்தவான்வழுதிமனை வியாய்வாழுமுற்பவத்தின் வெற்றிவேன் மன்னன்பன்னியராய் வறுளமடவியர்க்கெல்லாம் குற்றமேபுரிந்ததிவிடமருத்திக்கொலைபுரிபாவமேபிவனைப் பெற்றநாளந்தமுதலைவாய்ப்படுத்திப்பெய்வனையுயிர்கவாந்துவோ.

(இ - புரா.) இவ்வாறு துக்கசாகரத்துள் அழுந்திய இவன் தாயானவ னும் வாளாயுதமேந்திய அந்தப்பாண்டியராசன் மனைவியாய் வாழ்ந்துகொண்டிருந்த முற்பிறப்பில், வெற்றி பொருந்திய வேலாயுதத்தையுடைய அவ்வரசன் மனைவியர்களாகிய மற்றுமுள்ள மாதர்களுக் கெல்லாம் குற்றங்களையே செய்து, கொடியதாகிய விஷமிட்கெ் கொலைசெய்த பாவமே இவனைப் பெற்றநா ளில் அந்தமுதலைவாயில் அகப்படச்செய்வித்து அவருடைய பிராணனைக் கவர் ந்துவிட்டது ஏ - று. (சரு)

(வேறு.)

பயம்பரமனையருளிநுழியைக்
காதலின்றுற்பவம்வழிபடாக்கலா

வேதனைவறுமையான்மெலிந்துமிப்பவத்
தேதமோடிபெலியெப்பரின்கொலாய்.

(இ - புரை.) இனியசொல்லையுடையவளே! ஆதியாகிய கிருபைக்கடலாகிய பரமசிவனை மூற்பிறப்பில் அன்புடன்பூசைமுற்றச் செய்யாமையால் சம்பவித்த வேதனையைத்தருகின்ற தரித்திரத்தினால் வருந்தியும் இப்பிறப்பில் துன்பத்துடன் பிணைக்கையெயுக்கின்றார்கள். எ-று. (சக)

மல்கியசெல்வமும்வளனுமைந்தரும்
பல்கியகிளையும்பழுக்கவாழநர்
நல்கியகிரீசனைநாளுநாடியே
யல்கலிற்பவந்தொறுமருச்சித்தேத்தினர்.

(இ - புரை.) நிறைந்தசெல்வமும் வளப்படும் புத்திரர்களும் மிகுந்த சுற்றத்தாரும் செழித்திருக்கும்படி வாழ்கின்றவர்கள், மேற்சொல்லியவைகளையெல்லாம் அருளிச்செய்கின்ற கயிலாசபதியை நாடோறு மனதில்தியானஞ்செய்து குறைதலில்லாத சென்னங்கடோறும் அருச்சினைசெய்து துதிசெய்யப்பெற்றவர்களாவார்கள். எ - று. (சஎ)

வேறு.

மறையுமங்கமுமாசிப்புராணமுஞ்
செறியுமாகமமுன்னின்றுசெப்புமாற்
பொறியினல்வினைபோக்கிமெய்விட்டின்ப
மறியல்குமரனடியென்னவே.

(இ-புரை.) அந்தச்சிவபூசையின் பலனானது ஐம்பொறிகளால் அனுபவிக்கத்தக்க தீவினையைநீக்கி, உண்மையாகிய மோகஷஇன்பத்தை அறிந்து, ஆனந்தமடையும்படி பரமசிவனுடைய திருவடியைத் தருமென்றுவேதங்களும் வேதாங்கங்களும் குற்றமில்லாத பதினெண்புராணங்களும் பொருந்திய இருபத்தெட்டாகமங்களும் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபடாமல் நின்றுசொல்லுகின்றன. எ-று.

மன்னுமான்மியம்யாதெனின்மாதுகேள்
கன்னல்வேளையெரித்தநங்கண்ணுத
யரசனிமுகத்தினே.

(இ - புரை.) சொல்லிய இந்தப்பிரதோஷத்துக்கு நிலைபெற்ற இவ்வளவு மகத்துவம் உண்டான தென்னவென்றால், அந்தணமாதே! சொல்லுகிறேன்

கேள்; கரும்புவில்லையுடைய மண்மதனையெரித்த நெற்றிக்கண்ணையுடைய நம் முடைய பரமசிவன் இத்தன்மையுள்ளதாகிய பிரதோஷகாலத்தில், எ - று. இரசனி-இரவு, ஈண்டு பிரதோடகாலத்தை யுணர்த்திற்று. (சக்)

வேறு.

விண்டலமளக்கும்வெள்ளிவேதண்டத்தாதிதன்வியனெடுஞ்சிகரத் தெண்டிசாமுகமுமிருள்கெடவிமைக்கவெழுந்தபேராலயமன்றின் அண்டநாயகி கண்வெந்தழிலிரிமாஞ்சனத்தினிதுஹிற்றிருபடக் கொண்டலினிறத்தோன்கொண்டலினுருமிற்குடமுழாக்குடங்கையின்முழக்க.

(இ - புரா.) ஆகாயத்தை யளக்கும்படியான கயிலாசுகிரியில் விசால முள்ளதாய் உயர்ந்திருக்கும் சிகரத்தில், அந்ததிக்குகளிலும் இருள்கெடும் படிப் பிரகாசிக்க ஓங்கிய பெரிய ஆலயத்தின்சபையில், பார்வதிதேவியார்நோக்கிச் சந்தோஷித்து அழகுள்ள சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கவும், விஷ்ணுவானவர் இடிமுழக்கம்போலக் குடமுழா வென்னும் வாத்தியத்தைத் தன்னுடைய அகங்கையினால் முழக்கவும், எ-று. வேதண்டம் - மலை, கொண்டலினிறத்தோனென்றது வாணனுமாம். (இ0)

தும்புருவோடுநாரதர்பாடப்புரந்தரன்சுதியினிற்கூட்ட அம்புயமடந்தைதோரியவனிடையாகியேமகரயாழ்த்தடவ வம்பணிமுலையிற்கோடுறத்தழுவிமாட கமலர்க்கையான்முறுக்கி யம்பவளத்தின்வாய்மலர்திறந்துநாமகளமுதப்பாட்டயர.

(இ - புரா.) தும்புருநாரதர்கள் இசைபாடவும், அதைத்தேவேந்திரன் சுதியிற்கூட்டவும், திரும்களானவன் ஒத்துப்பாடுகின்ற மகளிர்போல மகர வீணைவாசிக்கவும், சரஸ்வதி கச்சணிந்த தன்னுடைய தனங்களினிடத்தில் வீணைத்தண்டு பொருந்தும்படி சார்த்திக்கொண்டு செந்தாமரை மலர்போன்ற கையினால் முறுக்காணியைமுறுக்கி, அழகிய பவளத்தையொத்த வாயைத்திறந்து அமுதம்போல மதுரமுள்ள இசைபாடவும், எ - று. (இக்)

அவனியையின்றவிரிஞ்சரோர்பதின்மர்க்காதி யாஞ்சதுர்முகவிரிஞ்சன் புவனிவாணுலகஞ்செவிசெவிடெறியப்பொற்கரத்தாளத்தைச்சுதியிற் சிவனடனத்துக்கிசையவேதாக்கத்தேவர்களனைவருமேத்தத் தவளவெண்ணிற்குளளவில்பல்கோடிதபனரினுருவெடுத்தாடும்.

(இ - புரா.) இப்பூலோகத்தைச் சிருட்டித்த பத்துப் பிரமாக்களுக்கு ஆகியான சதுர்முகப் பிரமதேவன் பூலோகத்தவர்க்கும் தேவலோகத்தவர்க்கும் காதுகள் செவிடுபடும்படி அழகிய கைத்தாளத்தைத் தாளக் கிரமப்படி

சிவனுடைய நடனத்துக்கு இசையத்தாக்கவும், தேவர்களெல்லாரும் துதிசெய்யவும், வெள்ளிய விபூதியணிந்திருக்கும் பரமசிவன் அளவில்லாத பலகோடி ரூபாய்கள் போலத் திருவுருவங்கொண்டு தாண்டவஞ்செய்யா நின்றனர். (௫௨)

விண்டுவேமுதலாந்தேவர்களெவரும்வி துவுறைசடிவானவன் றன்
றண்டலினிருத்தங்காணியவேகுந்தன் மையாலன்னவரெல்லா
மண்டுநீருலகமாதியஞ்சுடனாவழிபடுபூசனை தமதாய்க்
கொண்டுநின் றுவப்பொன் றுநான்மறையுங்கூறுமாகமங்களுங்கூறும்.

(இ - பனா.) விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களெல்லாரும் சந்திரனை யணி
யும் சடாமகுடத்தையுடைய பரமசிவனது நித்யானந்த நிருத்தத்தைத் தரிசிக்
கச் செல்லுந் தன்மையால், அவர்களெல்லாரும் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இந்தவுல
கத்தில் ஆகியாகிய பரமசிவனை ஆராதனைசெய்யும் பூசனை தங்களுடையதாகக்
கொண்டு எந்நாளும் மகிழ்ச்சி அடைவார்களென்று, நான்கு வேதங்களும்
இருபத்தெட்டு ஆகமங்களுஞ் சொல்லுகின்றன. எ று. (௫௩)

அன்றியுமடவாய்நின்லபிநுதித்தவரும்பெற்றகானைவேதியன்றன்
சென்றிழும்மைப்பிறப்பின்வேதியருட்செல்வமிக்குடையனுபிறந்து
ங், கன்றியவுலோபஞ்சிந்தையைக் கவற்றக்கைவிரித்தெவரளித்தாலும்
நன்றெனவேற்றவளநிதியோடுநாடொறுமபாவமுமிட்டி.

(இ-புனா.) ஓமடந்தையே! இதுவுமல்லாமல் உன்னிடத்திற்பிறந்த இந்தப்
பிராமணப்பிள்ளையானவன் முற்பிறப்பிற் பிராமணகுலத்தில் மிகுந்த செல்வ
முடையவனுயிருந்தும், கொடியநான லோபகுணமானது தன்மனைதப் பீடிப்ப
தினால், (தனக்குள்ளதைத்தானனுவியாமல்,) எவர்கள் கொடுத்தாலும் கைவிரித்
துத் தானமாக வாங்கிக்கொள்ளும் பொருளுடனே பாவத்தையும் காடொறும்
சேர்த்து, எ.று. எவரளித்தாலும் என்மமையால் நல்லோர் பொருளையன்றித்
தீயோர்பொருளைஏற்றலாக; தென்றும் ஏற்றால் பாவமேவருமென்றும்போதரும்.

வாழுநாளாகத் துளொருபகலேனும்வறியவர்க்கிட்டுணுதொழிந்த
பிழைமால்வறுமைப்பிணிபிடித்திர்த்தப்பிறப்பினிலின்னமுழன்றான்
போழிளமதியமுடித்தசேகரனைப்பூசனைபுரிவரேன்மைந்தர்க்
கூழுறுவறுமைபரிதிவானவன் முன்னொள்ளிருட்பிழம்பெனவொழியும்.

(இ - புனா.) (இவ்வாறு பெருந்தனஞ்சேகரித்து) வாழுநாளில் தன்வீட்
டில் வருகின்ற யாசகருக்கு ஒருநாளாவது பிட்சையிட்டுண்ணுத குற்றத்தினால்
வறுமைநோயடைந்து, இந்தப்பிறப்பில் இவ்விதமாக வருத்தமடைந்தான், ஒந்

றைக்கலை இளஞ்சந்திரனையணிந்த திருமுடியையுடைய பரமசிவனை (சனிப் பிரதோஷத்தில்) பூசனைசெய்வார்களானால் இந்தப் புத்திரர்களுக்கு ஊழினால் நேரிட்டிருக்கிற வறுமையோடானது சூரியனைக்கண்ட இருட்கூட்டம் நீங்கு வதுபோல நீங்கிவிடும். எ - று, (௧௫)

இவ்வண்ணமுரைத்தமுனிவரன்மொழியையின்பொடுவிருப்புறக்கேட்டாம் கவ்வண்ணமெல்லாமனக்கொடுமகிழ்வுற்றன்னவள்பின்னருமந்த வெவ்வினையறுத்துமுனியுடன்கேட்டகதையெலாம்விளம்புவனென்றைச் செவ்வண்ணவேணிச்சூதமாமுனிவன்மெருநுறச்செப்பினன்னே.

(இ - புரா.) இப்படியாகச் சொன்ன முனிவனுடைய வார்த்தையைச் சந்தோஷமும் இன்பமும் உண்டாகக்கேட்டு, அம்முறைமைகளையெல்லாம் மனதிலறிந்துகொண்டு மகிழ்ச்சியடைந்து, அந்தப்பிராமண ஸ்திரீயானவள் தீவினையையொழித்த அந்த முனிவனிடத்தில் மேலுமேலும் கேட்டகதையெ ல்லாம் சொல்லுகிறேனென்று செம்மைநிறமுள்ள சடையையுடைய சூதமுனி வரானவர் ரைமிசாரணிய முனிவர்களுக்குத் தெளிவுண்டாகும்படிச் சொல்லி யருளினார். எ - று. (௧௬)

ஆரூவது - சத்தியாதனன்

பூசைசெய்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் ௩௩௬.

உ

சிவமயம்.

ஏழாவது

பிரதோஷபூசைமகிமை அத்தியாயம்.

மன்னியகற்பினருந்ததியனையமடவர லுமையவள்கேட்டுத் தன்னிருகமுமுச்சிமேற்குவியத்தவமுனிமலரடிதாழ்ந்து பன்னகாபரணன் பூசனைபுரியும்படியெலாமடியனேன்றிய நின்னருள்புரிந்துவாய்மலர்நிறந்துநிகழ்த்தெனநெடுந்தவனுரைத்தான்.

(இ - புரை.) நிலைபெற்ற கற்பிணையுடைய அருத்ததியையொத்த உமையென்னும் பெயருள்ள பிராமணஸ்திரீயானவள் முனிவர் சொல்லியவெல்லாங்கேட்டு, தன்னுடைய இரண்டுகைகளையும் உச்சியின்மேற்குவித்து நமஸ்கரித்து, அவர்பாதங்களிற்சேவித்து, பரமசிவனைப் பூசனைசெய்யுங் கிரமமெல்லாம் அடியேன் தெரிந்துகொள்ளுப்படிக்கிருபைசெய்து திருவாய்மலர்ந்து சொல்லுமென்று கேட்க, அவர் கூறுவாராயினார். எ - று. (௧)

வேறு.

திங்கடோறுங்குறையாதுதிகழுமிரண்டுபெக்கத்துக்
கங்குன் முகங்குள்பன்முன்றாந்தினத்துவந்தகாலமெல்லாம்
பொங்குந்தூயபுனலாடிப்பகற்போதுண்டிபொருந்தாம
லங்கண்மலைப்போதுவரவலர்கம்பலத்தின்விதானித்தே.

(இ - புரை.) மாதந்தோறுங் குறையாமல் விளங்குகின்ற இரண்டுபெக்கத்துப் பதின்முன்றாந்தியில், பிரதோஷத்வருகிற காலமெல்லாம் மிகுந்த பரிசுத்தமாகிய நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து, பகற்பொழுதில் ஆகாரங்கொள்ளாமல் அந்நாளில் மலைப்பொழுது வருகிறகாலத்தில் பிரகாசிக்கின்ற பலவித சித்திரங்களெழுதிய கம்பலத்தினால் மேல்விதானங்கட்டி. எ - று. இரண்டுபெக்கமாவது பூர்வபெக்கம் அபரபெக்கம் என்பவைகளாம். (2)

புனிதமணிமண்டபம்புகுந்துபுரிநூற்கும்பமண்டலங்கள்
முனிவில்விதானமுறைபிறழாதியற்றிக்குரவன்மொழிபேணி
நனிசேர்ச்சைவாகமவிதியும்புராணவிதியுரான்மறையி
னினியவிதியுமலைவுபடாதொன்றும்விதியினியல்போர்ந்து.

(இ - புரை.) இப்படியாகப்பந்தரிட்டு மேல் விதானங்கட்டின பரிசுத்தமான அழகியமண்டபத்திற் பிரவேசித்துக் கும்பங்களுக்கு நூற்கற்றி, மண்டலங்கள் குற்றமில்லாத சாத்திரமுறைக்கு மாறுபடாமல் ஏற்படுத்திக் குரபதேசமொழியை விரும்பி, சைவாகமவிதியும் புராணவிதியும் இனிதாகிய வேதவிதியும் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபடாமல் சரியொத்திருக்கு முறைமையை யுணர்ந்து. எ - று. (௩)

ஐந்துபுலனுமொருவழியேநிறுவிமனத்தினழுக்ககற்றிச்
சிந்தையாரப்பாவித்துவாயாற்றிருமந்திரஞ்செப்பி
முந்துகரத்தாலலர்முதலவழிபாடரெண்முறைமுடித்துக்
கந்தமலநூநாற்றமுபொலபேதமாயகருத்தினனாய்.

(இ - புணா.) ஐம்புலன்களை யொருவழிப்படுத்திக் காமவெகுளி மயக்கக் களைக்கிச் சித்தத்திற் பொருந்தப்பாவித்து, வாயினாற் பஞ்சாஷ்டரத்தைச் சொல்லிக் கைகளினால் மலர்சாத்தலாகிய சோடசோபசாரங்களையும் செய்யு, பூவும் மணமும்போல அபேதமான கருத்தையுடையவனாய், எ - று. (ச)

வெற்புகற் கரையன்றிருமபிலேமின்னற்பொலியுமேனியனை யன்பமருங்கிற்கிடர்செய்யுமணிபூத்திருக்குமுலையாளைக் கற்புக் கரசிதனைச்சந்திரகலையார்மேகக்கருங்குமுலைப் பொற்புக்கழகுதரும்வதனைப்பொலம்பூங்கொம்பிற்பொலிவாளே.

(இ - புணா.) மலையரையன் புத்திரியாய் மயில்போன்ற சாயலையும் மின்னலைப்போற் காந்திரப்பும் திருமேனியையும் சிறிய மருங்குலுக்குத் துன்பஞ் செய்யத்தக்கதாய் அழகிய தனங்களையும் கற்பரசியாம் தன்மையையும் சந்திர கலையென்கிற ஒருவித ஆபரணத்தங்கிய மேகம்போலும் கரிய அனகத்தையும் அழகுக்கு அழகினைத்தருவதாகிய திருமுக மண்டலத்தையு முடையவராய் பொற்கொம்புபோலப் பொலிந்துவிளங்கும் பார்வதிதேவியாரா. எ று. (ந)

வாமபாகத்தருச்சித்துவழிபட்டேத்திமணித்தவிசிற் காமனாகமடலை செயக்கலைவழங்குங்கடகரும்பைப் பூமனாத்தஞ்சிரங்கமமும்புலவையொழிப்பபொற்கொன்றைத் தாமநாற்றந்திசைகமமூமணிமார்புடையதனிப்பொருளை.

(இ - புணா.) இரத்தினங்கன்பதித்த ஆசனத்தில் பரமசிவனுடைய இடப்பாகத்தில் எழுந்தருளப்பண்ணி அருச்சுனையுடன ஆராதனைசெய்து, மன்மதன் சரீரத்தை நீறுசெய்த விருபாஷ்டத்தை யுடையவராய் அடியார்களுக்குக் கரும்புபோலிருக்கும் கடவுளும், பிரமகபாலத்தின முடை நாற்றத்தை நீக்கிப் பொன்னிறமுள்ள கொன்றைப்பூமாலையின் வாசனை அஷ்டதிசை வகைக்கும் பரிமளிக்கும்படி அணித்திருக்கும் அழகிய மார்பையுடையவருமாகிய ஒப்பற்ற பரம்பொருளானவரும், எ - று. அடலை-சாம்பர். (ஊ)

வெள்ளிமலையின் மாணிக்கவெற்புவருதல்போல்விளங்கும் பள்ளியுருகமால்விடையிற்பவனிடேராதும்பரஞ்சுடரைத் துள்ளிமதியோடிகலியலை துளுந்துங்கங்கைச்சடையாளைப் புள்ளியிளமான் கன்றுகளும்புண்டரீகக்கரத்தானே.

(இ - புணா.) வெள்ளிமலையினமேல் மாணிக்கமலை வருவதுபோல, விளங்குகின்ற சர்ப்பசயனத்திற் பள்ளிகொள்ளும் விஷ்ணுவாகிய ருஷபவாகனத்திற்

பவனிசெல்லுகின்ற பரஞ்சுடரும், சந்திரனுடன் பகைத்துத்தள்ளி அலைகள் ததும்பிக்கொண்டிருக்கும் கங்கையை அணிந்த சடையையுடையவரும், இளமை யாகிய புள்ளிமான் கன்று விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் செந்தாமரைமலர்போன்ற திருக்கரங்களை யுடையவரும், எ - று. வெள்ளிமலையில் மாணிக்கவெற்பு வரு தல்போல் விடையிற்பவனிபோதும் எனக்கூட்டி முடிக்க. (௮)

வாங்குமலைநீர்வாரிதியுமலையுநிலனுமற்றவையுந்
தாங்குபுயங்கதூபுரத்தின்பறைநின்றிரைக்குந்தாளானை
வீங்குபுணரியாலாலவிடமுண்டிருண்டுகளத்தானை
யோங்குகிடைமுத்தியென்னவொளிருங்கமுட்படையானை.

(இ - புரை.) உலகத்தைச் சூழ்ந்திருக்கும் அலைநீரையுடைய சமுத்திரத் தையும் மலைகளையும் பூமியையும் மற்றுமுள்ள எல்லாவற்றையும் தாங்குகின்ற ஆதிசேஷனுடன் வேதமாகிய சிலம்புகள் சத்தித்துக்கொண்டிருக்கும் திருவடிகளையுடையவரும், நீர்மிகுந்த சமுத்திரத்தில் உண்டாகிய ஆலகால விஷத்தை உண்டு கறுத்த கண்டத்தினையுடையவரும், ஒங்குகின்ற சிகையினையுடைய முத்திப்போல ஒளிருகின்ற சூலாயுதத்தையுடையவருமாகிய பரமசிவனை. எ - று. அ)

அன்பினிருத்திச்சிவாகமத்தினமைவிற்கருப்பூரத்தீப
மின்பநிறைக்குநநூந்தூபமியாவுங்குறையாதினிதமைத்து
நன்பொன்மலர்த்தாரமுடித்தசடைநாசன்றுணைத்தாள்வழிபட்டாந்
நுன்பமில்லையார்மாட்டுமென்றுசுருதிமுறையிடுமே.

(இ - புரை.) அன்புடன் ஆசனத்திலெழுந்தருளப்பண்ணிச் சிவாகமத்திற்சொல்லியிருக்கு முறைமைப்படி கர்ப்பூரதீபமும் நல்லவாசனையைத் தருகின்ற தூபமும் மற்ற எல்லாவுபசாரமும் குறைவுபடாமல் இனிதாகச்செய்து, நல்ல பொன்னிறமுள்ள கொன்றைப்பூமாலையை அணிந்த சடையையுடைய பரமசிவத்தின் இரண்டிருவடிகளையும் ஆராதித்த யாவரிடத்திலுந் துன்ப மணுகமாட்டாதென்று வேதங்கள் முறையிடுகின்றன. எ - று. நன்பொன் மத்த முடித்தசடை என்றும் பாடம். (க)

வேறு.

இத்திரமிருவருமியற்றுவாரொளிந்
றொத்திணரிதழியான்றெண்டிபூண்டிடும்
பத்தியின்முன்னவன்வறுமைபாழ்ப்பெஞ்
சத்திரத்திளவலுந்தரணிகாக்குமே.

(இ - புரை.) இப்படியாக இந்த இரண்டுபேரும் பிரதோஷகாலத்தில் பூசை செய்வார்களானால் கொத்தாகிய கொன்றைப் பூமாலையணிந்த கயி

லாசபதியின் அடிமைத்திறம்பொருந்திய பத்தியினாலே மூத்தவனுடைய தரித்
திரமானது பாழ்பட்டுப்போம்; இனையவன் அரசனாகி ஒருகுடையின் கீழிருந்து
பூலோகத்தைக்காப்பான். எ - று. (க0)

(வேறு.)

என்னமுன்னமெழுந்திறைஞ்சினர்
முன்னமுன்னியவோகைமுற்றுற
அன்னநின்னடியேமருந்துய
ருன்னுலேகெடவுய்ந்துவாழ்ந்தனம்.

(இ - புறா.) இவ்வாறு முனிவர்சொல்வதற்கு முன் அவர்களெழுந்து
வணங்கினவர்களாய், எங்களுக்குத் தாயையொத்த மகானுபாவவோ! உம்மால்
நாங்கள் முன்னைய மகிழ்ச்சி பொருந்தவும் அடியேங்களுடைய ஆருமையாகிய
துயரமொழிந்து போகவும், தீவினையினின்றும் பிழைத்து வாழ்வை யடைந்
தோம். எ - று. (கக)

என்றான்பினிரங்கிமாமுனி
நன்றுகென்றுநயந்துமைந்தர்பார்
றன்றொணஞ்சுகணுச்சிசுத்தியே
குன்றாமந்திரமூலங்கூறினான்.

(இ - புறா.) அன்புடனே இவ்வாறு சொன்னார்கள். அதைக்கேட்ட
முனிவரானவர் கிருபைவைத்து உங்களுக்கு நன்மையுண்டாகக் கடவதென்று
ஆசீர்வதித்து, அந்தப்புத்திரர்களுடைய சிரசிலும் நேத்திரங்களிலும் இருதயத்
திலும் தம்முடைய பாதத்தைவைத்து, அழிவுபடாத மூலமந்திரத்தை உபதேசித்
தார். எ - று. (கஉ)

கேட்டார்வல்வினேவேரொடேகெட
வூட்டார்வல்வினேமேலுமோங்கிடச்
சேட்டார்மைந்தர்குடேசிகன்பதஞ்
சூட்டாரின்றனர்பின்னுஞ்சொல்லுவான்.

(இ - புறா.) அவ்வாறுமுனிவருபதேசித்த மந்திரத்தை வலியதீவினை
கள் ஆணவமலத்துடன்கெடவும், ஆகாமியமேறச்செய்யாத நல்வினை மேன் மே
லும் விர்த்தியாகவும் கேட்டுக்கொண்டு, இளமைப்பருவைத்தையுடைய அந்தப்
புத்திரர்கள் ஆசாரியராகிய முனிவருடையபாதங்களைத் தொழுதார்கள். (அவர்
கள்தொழுதவுடன்) முனிவர் பின்னுஞ்சொல்லுகின்றனர். எ - று. (கக)

(வேறு.)

வல்லமறையோன்மதலைசுசிவிரதனெனவுமணிவயிரக்
கலன்றிரடோளரசிளங்கோக்கானேதருமகுத்தனென்றுஞ்

சொல்லக்கடவதுலகமெனச்செரீல்விழுமகம்பலவியும்பிச்
செல்லறவிர்த்துமகிழ்வோடுங்குமரர் தம்மைச்செல்கென்றான்.

(இ - புறா.) வல்லமையையுடைய பிராமணபுத்திரனைச் சுசிவிரதனெனவும், அழகிய வயிரக்கற்போலும் திரண்டதோளையும் இளைமப் பருவத்தையுமுடைய ராசகுமாரனைத் தருமகுத்தனெனவும், உலகத்தார் சொல்லக்கடவொன்றுபெயரிட்டு, உபசாரவார்த்தைகள் பலவாகச்சொல்லித் துன்பத்தைநீக்கி, மகிழ்ச்சியுடன் அவ்விரண்டு புத்திரர்களையும் போங்கனென்று உத்தரவுகொடுத்தார். எ - று. தருமகுத்தன் - தருமத்தைப் பாதுகாப்பவன். (கசு)

வேதமுனிவன்விடைகொடுப்பினங்குருமரரிருவோரும்
போதமுறுதந்தாயருடன்மனைபிற்புகுந்துபுரமொரித்த
நாதன் நன்னை நிசிமுகத்தொருநாளும்விசேடி தமாய்ப்
பாதகமலந்தொழுதேந்திவழிபாடனைத்தும்பண்ணியே,

(இ - புறா.) வேதங்களுணர்ந்த முனிவர் உத்தரவுகொடுப்ப, விளங்குகின்ற இரண்டு புத்திரர்களும் தெளிவுபெற்ற தாயாருடன் வீட்டில்வந்து, திரிபுரதகனரான பரமசிவனைப் பிரதோஷகாலத்தில் நாடோறும் விசேஷமாய்ச் சோடசோபசாரத்துடன் பூசைசெய்து திருவடித் தாமகாகளைவணங்கி, எ - று.

திங்கனொருநாள் கிவ்வாறு செல்லச்செல்வரிருவோரிற்
பொங்குபுரிநூற்சுசிவிரதன்புனிதந்தியிற்புனலாட
அங்கனொருசாரோகுதலுந்தெண்ணீர்பொருதவகன்களாவாய்க்
கொய்கைக்குவமைசான்றதொருகுடத்தினிதியங்கண்ணுற்றான்.

(இ - புறா.) இவ்வாறு நாலுமாதஞ்செல்ல, அந்தப் புத்திரர்களிருவரில் பூணுல்லிளங்கு மார்பினையுடைய சுசிவிரதன் அங்கு ஒருபுறத்திலுள்ள சுத்தமான நதியிற்றித் ததமாடச்சென்றான். அப்படிச் செல்லவும், தெளிந்த அலைநீர் மோதுகின்ற கரையினிடத்தில் மாதர்கள் கொங்கைக்கு ஒப்புதான ஒருகுடத்தில் திரவியமிருக்கக்கண்டான். எ - று. (கசு)

ஓகையொடுநான்மறைவல்லோனுறுதபொருள்கண்ணுற்றிடலும்
பாகைவிரவுமொழியுமையாள்பங்கன்பூசைப்பலனென்றே
தோகைபாகன்புகழ்பாடித்தோளிற்சுமக்குங்குடநிறைந்த
சுகையோடுமனையகத்தெனய்தித்தாயர்க்கிதுசொன்னான்.

(இ - புறா.) தான் கண்டறியாத திரவியத்தைக்கண்டவளவில், அப்பிராமணப்பிள்ளை சந்தோஷத்துடன் பாகுபோலும் மதுர வசனங்களையுருளும் பார்வதியாரை யிடப்பாகத்திலுடைய பரமசிவனைப் பூசித்தலால் கிடைத்த

பலனிதுவென்று அவருடைய புகழை யெடுத்துப்பாடித் தோத்திரஞ்செய்து, பொன்னிறைந்த அந்தக் குடந்தையெடுத்துத் தோளில்வைத்துக்கொண்டு வீட்டில்வந்து, தாயாருக்கு இந்த வார்த்தையைச்சொன்னான். எ - று.

நகை - பொன்.

(கஎ)

அன்பர்க்கெளியன்வெள்ளிமீலயமர்ந்தமுதல்வனருள்பேணி யின்புற்றியற்றும்பூசனையினெய்துபயன்காணிதுவென்னத் துன்பக்கடலினமுந்துமுமைதூயபுதல்வன்சொற்கேளா என்புற்றுருகியகங்குளிர்ந்தங்கினையான்முகம்பார்த்திதுசொல்வான்.

(இ - புணா.) அம்மையே! அன்பர்க்கெளியரும் கைலயில்வீற்றிருப்பவரு மாகிய பரமசிவனுடைய திருவருளை விரும்பி இன்பம் பொருத்தச்செய்யும் பூசனையினால், அடைந்தபலன் இதுவென்று பரிசுத்தனாகிய தன்புத்திரன்சொ ல்லிய வார்த்தையைக்கேட்டு, முன் துக்கசாகரத்தில் அழுந்திய உமையென் னும் பெயரையுடைய தாயானவள் எலும்பு நெக்குவிட்டுருகி மனமகிழ்ச்சி யடைந்து, அந்த இளையபுத்திரன் முகத்தைப்பார்த்து இந்த வசனஞ் சொல்ல வான் எ - று.

(கஅ)

மைந்தர்நீங்குளிருவீருமாழைபகிர்ந்துகொண்மினெனக் கந்துங்கழையும்பொருங்களிற்றுக்கழற்கால்வேந்தன்றிருப்புதல்வன் அந்திவண்ணனளித்ததீதவற்கேயெமக்குமவனளிக்கும் புந்தியவலமொழிகெனனாத்தாயர்த்தொழுதுபுகன்றினே.

(இ - புணா.) புத்திரர்களே! நீங்குளிருவரும் இந்தத்திரவியத்தைப் பங்கி ட்டுக்கொள்ளுங்கொன்று சொல்ல; கட்டுத்தறியையும்; குத்துக்கோலையும் முறிக்கத்தக்க யானைப்படைகளையுடைய வீரகண்டைகட்டிய காலினனாகிய ராசபுத்திரன் சொல்லுகின்றான்; தாயே! அந்திவண்ணரான பெருமான் என் தமையனுக்கு அருளிச்செய்த தாகையால் அவருக்கே யுரியதாம்; எனக்கும் அந்தக்கடவுள்கிருபைசெய்வார்; அம்மையே! உன்மனதிலிருக்குந் துயரத்தை நீங்கென்றுதாயை வணங்கிச்சொன்னான், எ - று, மாழை - பொன்; கந்து - கட்டுத்தறி.

(கக)

(வேறு.)

பற்றவன் கூறியவண்ணமைந்தருள்
செற்றமில்லையெஞ்செல்வமோங்கவே
யுற்றநல்குரவினையொழிந்துவைகுநாட்
கொற்றவன்காதலன்கொள்கைகூறுவாம்.

(இ-புரா.) அரசகுமாரன் சொல்லிய பிரகாரமே குற்றமில்லாத தாயும் புத்திரர்களும் நெடுநாளாகப் பொருத்திய தரித்திரத்தை யொழிந்து, செல்வம் அதிகரிக்க வாருநாளில், அரச குமாரனுடைய செய்கையை இனிச் சொல்லுவாம். எ - று. (௨௦)

ஐம்புலனொருவழியடக்கியாறணி
பைம்பொனரிதழியம்படலேவேணியான்
வம்பறாமலாடிவணங்கியேத்தலும்
இம்பரிற்றிங்களாறிரண்டுசென்றவே.

(இ - புரா) பஞ்சேந்திரியங்களையும் ஒருவழியில் அடக்கி, கங்காநதியையும் மாற்றுயர்ந்த பொன்னிறமுள்ள கொன்றைப்பூமாலையும் அணிந்த சடையினையுடைய பரமசிவத்தின் மணமுறத் திருவடித்தாமலாயை இவ்வுலகில் வணங்கித் துதிசெய்துகொண்டு வருகையில், பன்னிரண்டு மாதங்கள் சென்றன. எ - று. (௨௧)

அன்ன தூநிகழுவோராழிமேயதேர்
மன்னவன்வடதிசைவழிக்கொண்டேருநாட்
கன்னலஞ்சிலைமதன்விழவுகாணிய
வின்னிளவேனில்வந்திறுத்தென்பவே.

(இ - புரா.) அத்தன்மையாகப் பன்னிரண்டுமாதம் அவன் பூசைசெய்துகொண்டிருக்க; ஒற்றையுருளமைந்த தேனையுடைய சூரியன் வடதிசை நோக்கிச் செல்லுநாளாகிய உத்தராயணத்தில், கருப்புவில்லையுடைய மன்மதன் தனக்குரியவிழாவைக்கொள்ள இனியதாகிய இளவேனிர்காலம் வந்தது. எ - று.

என்ப ஏ - அசைகள். இளவேனிர்காலம் சித்திரை வைசாக மாதங்கள்.

நறுமலர்ப்பாடலந்துணர்த்தநாகங்கள்
குறுமுகைவெண்மலர்கொழித்தகோங்கினன்
துறுமலர்பொதுளிப்பொன்னணிந்துதோன்றின
வெறிமலர்க்காஞ்சிப்பூப்பசந்தவிறினே.

(இ - புரா.) இளவேனிர்காலம் வந்தபோது வாசனைபொருத்திய மலர்களையுடைய பாதிரிமரங்கள் பூத்தன; புன்னை மரங்கள் சிறிய வெள்ளிய அரும்புகளையும் மலர்களையும் கொட்டின; கோங்கமரங்கள் நெருங்கிய மலர்களைப் பொருத்திப் பொன்னையணித்து கொண்டதுபோலத் தோன்றின; வாசனைதங்கிய காஞ்சிமலர்கள் செழுமையுடன் பசிலநிறமுள்ளதாயிருந்தன. எ - று.

பாசிலையுதிர்ந்தனபழுவப்பாதவம்
வீசியபனைதொறுந்தளிர்நின்வேயந்தன

காசுறுசெம்பட்டாமொருவீக்காய்கதிர்
பூசுறுசெம்பட்டம்போர்த்தபோலுமே.

(இ - புறா.) ஆலமரங்கள் பச்சை இலைகளை உதிர்த்தன; (அப்படியுதி ர்த்தபின்பு) நீண்ட கிளைகள்தோறும் தளிர்கள்விட்டு அலங்கரிக்கப்பட்டது போலிருந்தன; (இவ்வாறு பச்சிலைகளுதிர்த்து செந்தளிர் தளிர்ந்தது எப்படி யிருந்த தென்றால்,) குற்றமற்ற பச்சைப்போர்வையை நீக்கிச் செந்தளிர் மிகுந்த சிவப்புப் போர்வையைப் போர்த்துக் கொண்டதுபோலிருந்தது. எ - று

பாதவம் - பாதத்தால் நீரைக்கொள்வது; எனவே மரங்கள் என்றபடி.

கொடியவழிளந்தளிர்குழைத்தகோட்டவுங்
கடும்லர்குடைவனகள்ஞண்வண்டினம்
பெடையொடுகுயிலினம்பிறங்குதண்முறி
யிடையிடைகோதுவகானமெங்குமே.

(இ - புறா.) இவையேயன்றி, அந்த வனமெங்கும் மதுவையுண்கின்ற வண்டினங்கள் கொடிகளிலும், இளந்தளிர்கள் தளிர்ந்த கொம்புகளிலும், வா சனைபொருத்திய மலர்களிலும் குடைவனவாயிருந்தன; ஆண்குயில்களும் பெ ட்டடைக்குயில்களும் பிரகாசியாநின்ற குளிர்த்த தளிர்களை மூக்கினுற் கோது வனவாயிருந்தன. எ - று. முறி - தளிர். (உரு)

கலைமகள் வழுவினைமராங்கவாந்தன
மலைமகளெழிலினைப்பூவைவாங்கின
கொலைமகள் கவினைநீழலவங்கொண்டன
அலைமகளழகினையசோகணிந்தவே.

(இ - புறா.) சரஸ்வதியின் சரீரநிறத்தை வெண்கடப்பமலர்களும், பார் வதிதேவியாருடைய திருமேனிநிறத்தைக் காயாமலர்களும், தூர்க்கையினு டைய நிறத்தைப் பெரிய இலவடலர்களும், திருமகள் நிறத்தை அசோகமலர் களும், கொண்டு விளங்கினபோலப் பூத்துநின்றன. எ - று.

வெண்கடம்புமலர் வெள்ளைநிறமும், காயாம்பூ கழப்புநிறமும், இலவம்பூ சிவப்புநிறமும், அசோகம்பூ பொன்னிறமுங் கொண்டுள்ள புட்பங்களைப் பூத் தன என்பது கருத்து. (உசு)

களிகளுங்குயில்களுங்கேசரங்களு
மளியடுதாநிலாடனைந்ததென்றலுந்
துளிபடுகினைதொறுந்துவன்றிமேவலாற்
களிமதன்பாசறைபோன்றகாவெலாம்.

(இ - புறா.) கிளிகளும் குயில்களும் வண்டிகளும், வண்டிகள் மொய்க்கும் பூந்தாதுக்களைப்பூசிய தென்றற்காற்றும், தேன்றுவிடொருந்திய கிளைகள் தோறும் நெருங்கியிருப்பதினால், அவ்வனமெல்லாம் களிப்பினையுடைய மன்மதனது பாசறையென்னும் படைவீம்போலிருந்தது. எ - று. கேசரம் வண்டு.

மன்மதனுக்குக் கிளி குதிரை, குயில் எக்காளம், வண்டிகள் வில்லிநீட்டும் நாண், தென்றற்காற்று தேர், இக்காரணம் பற்றிப் படைவீடென்றார் இதனை “ஆலைக் கருப்புசிலை யங்கண்ணை நூணசுரும்பு - மாலைக் கிளிபுரவி மாருதந் தேர் - வேலை, கடிமுரசுந் கங்குல் களிற்றுசூயில் காளம் - கொடிமகரந் திங்கள் குடை.” என்னும் இரத்தினச்சுருக்க வெண்பாவாணுணங்க. (உஎ)

அந்தரவகடுபோழ்ந்தகன்றதண்டலைப்
பைந்தருந்தொறுங்கொடிபடர்ந்துபற்றின
சுந்தரமிழந்துமூப்படைந்ததொன்மையோர்
மைந்துடனரம்புயர்வன்மைபோன்றவே.

(இ - புறா.) ஆகாயத்தினைகட்டைப் பிளக்கும்படியான உயரமுள்ளதாய்ப் பரந்த சோலையிலிருக்கும் பசிய மரங்கடோறும் கொடிகன்படர்ந்து பற்றிக் கொண்டிருக்கும் தன்மை, அழகினையிழந்து மூட்படைந்தவர்கள் (அவயவத்தில்) வலிமையுடன் நரம்புகள் மேற்றோன்றி நிற்பனபோலிருந்தன. எ - று. (1)

தேசறுகினியினமொழுங்கிற்சேண்வழி
வீசியசிறையவாய்ப்பறத்தல்வேனில்வேர்
தாசைசூழலகங்கொண்டதற்குக்கட்டிய
பாசிலைத்தோரணப்பான்மைபோன்றவே.

(இ - புறா.) பச்சென்ற ஒளியினையுடைய கிளிக்கூட்டங்கள் ஆகாய மார்க்கத்தில் சிறைகளாவீசிக்கொண்டு ஒழுங்காகப்பறந்து செல்லுதல், வசந்த காலத்துக்குரிய மன்மதன் எட்டித்திக்கிலுஞ் சூழப்பட்ட இவ்வலகத்தைத் தன்வசப்படுத்திக் கொண்டதின்பொருட்டிப் பச்சிலைத்தோரணங்கட்டிய தன்மைபோலிருந்தது. எ - று. (உக)

அரும்பவிழ்ந்துமலர்சுலவவாயிடைச்
சுரும்பினந்தருமுதலனைத்துஞ்சூழ்ந்தன
மரங்கிழம்புதெலின்வழாதுமைந்துற
இரும்பினற்பூண்பிடித்திட்டதொத்ததே.

(இ - புறா.) அரும்புகள்விந்த நறியமலர்களினிடத்துக் சுழன்று தே னுண்ணுவதற்கு வண்டிகள் அங்கிடத்திலிருக்கும் விருகங்கள் மூதலானவைகளிற் சூழ்ந்துகொண்டிருத்தல், விருகங்கள் கிழுத்தன்மையுடையவடந்தபடியி

னால், இனி யொழிந்துபோகெனக்கருதி, யொழியாம விரும்பும்வண்ணம் இருப்பினும் பூண் செய்து அமைத்தது போவிரும்பத்து. எ - று. (௩௦)

அலங்கல்வெண்கவினைவேலரசரீட்டமு
மிலங்கிழைமகளிரோடினைஞரீட்டமும்
டொலங்கொடிமாளிகைநீங்கிப்போந்தளி
துலங்குபூங்காவகந்துன்னிச்சேர்ந்தவே.

(இ - புரை.) வெற்றிமாலையினையும் வெள்ளைக் குடையினையும் வேலாயுதத்தையுமுடைய அரசர்கூட்டமும், பிரகாசியாநின்ற ஆபரணங்கள் அணிந்திருக்கும் மாதர்கூட்டமும், வாலிபர் கூட்டமும், பொன்னாற் செய்யப்பட்ட கொடிகள்கட்டிய மாளிகைகளை விட்டுச்சென்று, வண்டிகள் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் மலர்களையுடைய சோலையினிடத்தில் நெருங்கிச் சூழ்ந்தன. எ - று.

சோலையானது தளிர்விட்டுத்தழைந்து, அரும்புகள் மலர்ந்து, அதிகருளிர்ச்சியா யிருத்தலால், நீர் விளையாடியும் போதுகொய்தும் இன்பம் அனுபவித்தலின்பொருட்டுச் சென்றதெனக் கொள்க. (௩௧)

இருநிலமன்னர்மார்பிலருமாரம்போல்
அருவனாநெற்றிதாழருவிபாடியும்
முருகயர்புலமெனமகளிர்முண்டக
மர

(இ - புரை.) பெரிய இவ்வுலகத்தை யாளுகின்ற அரசர்கள் மார்பில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் முத்தமாலேபோல பெரியமலையி னுச்சியி விருந்துவிழுகிற அருவிநீரில் விளையாடியும், வாசனைதங்கி விளங்கும் நந்தனவனத்திற் பொருந்துவதுபோல மாதர்களானவர்கள் வாசனையுடன் மலருகின்ற அழகிய தடாகக்களையில் பொருந்தியும். எ - று. அயர்தல்-ஈண்டிதங்கல். (௩௨)

சிலம்பெதிர்கூவியுஞ்சிறநில்கோவியு
முலம்பொருகுவவுத்தோருமுதனொங்கைமேற்
கலம்பலதிருத்தியுங்கலவையாடியு
நலம்பலதுய்த்தனர்நதியின்பாங்கோ.

(இ - புரை.) மலைகளுக்கெதிரில் கூவியும், நதியின்களையில் சிறுவீடுகட்டிவிளையாடியும், (தத்தங்கணவாகளுடைய) திரண்டகல்லையொத்துப் பருந்த, புசுவகளில்படிந்த தணங்களின்மேல் பலவித ஆபரணங்களை அணிந்தும், வாசனைத்திரவியுஞ்சேர்ந்த சந்தனக்குழம்பு பூசியும், இவ்வாறு பல இன்பங்களை அனுபவித்தார்கள். எ - று.

மலைகளுக்கெதிரிற் கூவினான், கூவுகின்றவர்கள் ஒலையோலாவது அவர்கள் வசனம்போலாவது பிரதித் தொனியுண்டாகு மாதலால், அதுவுமேமார் வினோதமாகக் கொண்டாரெனக்கொள்ளுத லொருவகை. அவ்வாறன்றித் தங்கள் தங்கள் கணவர்களுடன் ஊழினவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியின்மையால், மற்றொருவினோதத்தில் மனஞ்செல்லாமல் பேச்சுத்துணைக்காக மலையுடன் கூவினார்களெனக்கொள்ளுத லொருவகை. கிள்ளை குட்டில் இவைகளுடன் பேசலாகாதோவெனின், அவைகளின் ஒசை விரகத்துக்கேதுவானது. இக்கருத்து “வெயினிற்நஞ்ஞையச்சோதி மினனிழல்பரப்ப முன்னர்த், துயிலுணர் செவ்வியாருக் துனியுறு முனிவினோருங், ருயிலொடு மினிதுபேசிச் சிலப்பொடு மினிதுகவி” என்னும் கம்பராமாயணம் வகாகாட்சிப்படலம் ௨௮ - வது செய்யுளானுமுணர்க. (௩௩)

சத்தியாதனன்றருதருமகுத்தன
மெய்த்தவத்தோழனைநீங்கிவேறொரு
பத்திரமபொதுளியபழுவமெய்தினான்.

(இ - புறா.) இவ்விடத்தில் இவ்வாறு நிகழ்ந்துகொண்டிருக்க; அளவில்லாத சீரினையுடைய சத்தியாதனன்ற தருமகுத்தனென்பவன் உண்மையாகிய தவத்தினையுடைய தன்தோழனைவிட்டு நீங்கி, தழை நிறைந்துள்ள வேறொரு வனத்திற்சென்றான். எ - று. பழுவம் - வனம். (௩௪)

(வேறு)

மஞ்சுசூழ்குடுமிவெள்ளிவேதண்டமழுவலான்சேவிக்கிசைநிறைக்கும், விஞ்சையர்பெருமான்நிருமகளாயவெள்வளைத்தோளியாங்கொருத்தி, வஞ்சிநுண்ணிடையார்பண்ணையுளாமெவனப்பினைக்காண்டலுமயங்கிக், குஞ்சரதுகர்ந்தவெள்ளில்போன்மாழ்கிக்குழைந்துதன்னுளந்தனிற்சுணித்தான்.

(இ - புறா.) (அப்படிபோன தருமகுத்தனவன்) மேகங்களால் சூழப்பட்ட சிகரங்களையுடைய கயிலாசகிரியில் வீற்றிருக்கும் பரமசிவனுடைய திருச்செவிகளிற்பொருந்த இசைபாடுகின்ற வித்தியாதரமன்னவன் புத்திரியாகிய சங்குவளையலணிந்த கையினையுடைய ஒருமாதானவன், அவ்விடத்தில் பூங்கொடிபோல நுண்ணிய இடையினையுடைய தோழிமார் கூட்டத்தில் வீளையாடிக்கொண்டிருக்கும் அழகைக் கண்டமாத்நிரத்தில், மனமயங்கி வேழமுண்ட விளாங்களிபோலச் சோர்வுடன்மெலிந்து, தன்மனதில் இவ்வாறு நினைத்தான். எ - று.

வேழமுண்ட விளாங்களி என்றது தேனாமுகந்ததெக்கங்காய் என்பது போன்றது; வேழம் தேனா என்பனஒருவகைநோய்; இதனைநச்சினார்க்கினியார் சேவகசிந்தாமணியில்வரைந்த உளையானுமுணர்க. வேதண்டம் - மலை. (௩௫)

பூவுற்றதிருவோநாகாதங்கொடியோபொருப்புகுமுதவாய்
மயிலோ, தேவர்தமுலகினின்றிழிந்தருளுஞ்செய்யவாய்மடமொழிக்
கினியா, யாவளிக்கிருந்தவேந்திழையென்னவிதைமகனெண்ணமுற்
றிரங்கக், கொவிளங்குமரன்வனப்பிணைநோக்கிக்கொடியிடைமடந்தை
யுங்குறித்தாள்.

(இ - புறா.) இங்கிருக்கின்ற மாதானவன் செந்தாமரையில் வீற்றிருக்குந்
திருமகளோ? நாககன்னிகையோ? டிலையில்வாழும் செவ்வல்லிபோலும் வாயி
ணையுடைய வளையரமகளோ! தேவருலகத்திலிருந்துவந்த சிவந்தவரையையும்
மழலைச்சொல்லையுமுடைய கிள்ளையொத்த ரப்பான் திரீயோ? இன்னொ
ன்று தெரிபவிலையே யென்று அந்த ராசகுமாரன் எண்ணக்கொண்டு (காம
விகாரத்தினால் வியாகுலமுடையவனாயிருக்க: அவ்வரசகுமாரனைப் பார்த்துக்
கொடிபோன்ற துண்ணிய இடையையுடைய அந்தஸ்கிரீயும் இச்சைக்கொண்டு
இவ்வாறுநினைத்தான் எ - று.

(௩௬)

பண்ணுகூர்னவிஞ்சையருலகிம்பாகசாதனன்றிருநாட்டின், ம
ண்ணகவரைப்பினிளமைபினலத்தின் வடிவினிவிவன் மனக்கிணையார்,
கண்மணிகுளிப்பவடிவுகொண்ட நந்தகாமனோவந்தனென்னவண்ண
ணிறையழியவுலையிடுமெழுகொத் தொருமொழி தோழியர்க்குரை
த்தாள்.

(இ - புறா.) இசைபொருந்திய கானம் பாடுகின்ற வித்தியாதர ருலகத்தி
லும் தேவேந்திரனுடைய உலகத்திலும் பூலோகத்திலும் இளமை சவுந்தரியம்
உருவம் இவைகளில் இவனுக்கு ஒட்டானவர்கள் யாரிருக்கின்றார்கள்; முன்
னிற்றத பன்மதன் (பார்க்கின்றவர்களுடைய) கண்மணி மகிழ்ச்சியடையும்படி
உருவுகொண்டு வந்தானோவென்று, உள்ளத்திலிருக்கும் கற்பகுலைய உலைக்கள
த்திலிட்டமெழுகப்போல (மனமுருகி) தோழிகளைப்பார்த்து ஒருவார்த்தை
சொல்லினான். எ - று.

(௩௭)

மங்கைமீர்நீவிரனைவருமிந்தவனத்தினுக்கப்புறம்போகிப்
பொங்குறிப்புருந்துறமலர்கொய்துபோதுமினென்றவர்ப்பணியா
அங்கவார்யாருந் தனந்தபினிந்தவணங்கொருதமியளாயெதிர்த்து
பங்கயமுதத்துக்குமான்மாட்டனுகிப்பரிவுடனினையனபகர்ந்தாள்.

(இ - புறா.) தோழிகளே! நீங்களெல்லாரும் இந்தவனத்துக் கப்புறம்
போய்ச் சோலையில்சேர்ந்து, வாசனைபொருந்திய மலர்கள் பறித்துக்கொண்டு
வாருங்குளென்று அழைக்கருக் ருத்தரவுசெய்து, அவர்களெல்லாரும் நீங்கிப்
போனபின்பு இந்த மாதானவன் தான் தனிமையாகப்போய்த் தாமரைமலா

போன்ற முகத்தினையுடைய ராசகுமாரன் சமீபத்தில் அடுத்த, விருப்பத்தா
டன் இந்த வார்த்தையைச்சொன்னான். எ - று. (௩௮)

கன்னலஞ்சிலேவேளுருவுகொண்டனையகாளையீண்டடைந்தகாரணமு
நின்னுடைநாடுநின்றிருமரபுநின்றிருப்பெயரும்யாவென்னப்
பொன்னிளமுலையாள்வினவலுங்கேட்டுப்புந்தியினவன்குறிப்புணர்ந்து
வந்

(இ - புரை.) கருப்புவில்லையுடைய மன்மதஞ்ஞவன் முன்போல உருவு
கொண்டதுபோன்ற பாலயனை! நீ இவ்விடத்திற்கு வந்தகாரணமும், உன்னு
டையதேசமும், உன்னுடையகுலமும், அழகிய உன்பெயரும், யாவையென்று
பொன்னிறமுள்ள தேமல்பரந்த இளமைபொருந்திய தனக்களையுடையவன்
வினாவும், அவற்றைக்கேட்டுத் தன்மனதில் அவன் குறிப்பை அறிந்துகொ
ண்டு, ஒளிபொருந்திய மகுடம் அணிந்த மன்னவனீன்ற ராசகுமாரன் மன
மகிழ்ந்து சொல்லுகின்றான். எ - று. யா - யாவை. (௩௯)

விரைமலர்நாற்றம்யோசனைகமழும் விதர்ப்பதேசாதிபன்விரிந்த,
தரையெலாநிழற்று முழுமதிக்கவிக்கைச்சத்தியாதனன்மனக்கமைந்த,
மரைமலர்த்திருவேயனையவன்சதியாமடவரறிருபிற்றுதித்தே,னிரை
வலோக்கரத்தாயெந்தைபோர்பகைஞர்நெடும் படைக்களத்திடைமடிந்
தான்.

(இ . புரை.) மலர்களின் மணம் யோசனைவரையும் பரிமளிக்கும் (சோ
லைகள்குழந்த) விதர்ப்பதேசத்துக்கு அரசனாகி, பரந்த உலகத்திலுள்ள உயிர்
களுக்கெல்லாம் நிழலைச்செய்யும் பூர்ணசந்திரனையொத்த வெண்கொற்றக்
குடையினை யுடையவனும், (ராச்சியபாரஞ்செய்த) சத்தியாதன வரசனுக்கு
அமைந்த புட்பவாசியான திருமகனையொத்த (சவுகந்தரியமுள்ள) சதியென்னும்
பெயரிய மனைவி வயிற்றிற்பிறந்தேன்; வரிசையாக வளையலணிந்த கையை
புடைய மாதே! என்பிதாவானவர் போர்செய்யவந்த பகைவருடைய பெரிய
புத்தகளத்தினிடத்தில் (எதிர்த்துப் போர்செய்து) மடிந்தார். எ - று. (௪௦)

ஈன்றவெம்மாயுநீருணுங்கயத்தினிடங்கர்வாய்ப்பட்டணம்மடியத்,
தோன்றியவுமையாம்பார்ப்பனியெனைத்தன் றோன்றலுக்கிளவலாய்வ
ளர்த்தான், சான்றுசான்றுனிவனெனக்குறுநாமந்தருமகுத்தன்னெ
னச்சாற்றி, யான்றவெந்துயரினழிவுறாவண்ணமரனடிக்கென்னையாட்
கொடுத்தான்.

(இ - புரை.) (என்பிதா இறந்துபோகவே, என் தாயானவன் நகரத்தை
விட்டுத் தனியேவனத்திற்போய் அவ்விடத்தில் என்னைப்பெற்று, அங்கிருக்கும்

சொல்லியிருக்கின்றதுடன், எனக்குண்டாகிய ஒருதலைக் காமத்தினனவேயாகாமல், நீயும் என்னிடத்தில் மோகங்கொண்டவனானது பழைய ஊழ்வினையினால் நேரிட்டதென்று நெருங்கிய அளகத்தையுடைய அந்த மாதுசொல்லி அதற்கு மேல் இக்காரியத்தைச்செய்தாள். எ - று.

எண்வகை மணம்-பிரமம், தெய்வம், ஆரிஷம், பிரசாபத்தியம், ஆசிரம், கார்த்தர்வம், இராக்கதம், பைசாசம். (௪௬)

கொங்கையங்குவட்டிற்றரளமாலிகையைக்கொழுஞ்சுடர்க்குரு மணியாழி, யங்கையினேந்திமணிச்சிலம்பரற்றவன்னங்களலமரநடந்து, சிங்கவேறனையானுலம்பொருதடந்தோட்சேர்த்தினுள்சேர்த்தலு மரசு, புங்கவன்சிறுவனுவகைபூத்தந்தப்பொலங்கொடிக்கிளையனபுக ன்றான்.

(இ - புரா.) பொன்மலையையொத்த தனங்களில் அணிந்திருக்கு முத் துமாலிகைச் செழுமையுள்ள ஒளியினையும் நிறத்தினையுமுடைய ரத்தினங் களிப்பதித்த மோதிரம் அணிந்த கையினுல்கழற்றி யேந்திக்கொண்டு, மணிகள் பதித்த சிலம்புசத்திக்கவும், அன்னப்பக்கிகள் மயங்கவும் நடந்து, ஆண்சிங்கம் போன்ற ராசகுமரனுடைய திரண்ட கல்லையொத்த புசங்களில் அணிந்தான்; அப்படி அணிந்தமாத்நிரத்தில் ராஜசிவோஷ்டனாகிய சத்தியாதன மகாராஜா வின் புத்திரன் சந்தோஷமடைந்து பொற்கொடியையொத்த அந்த மாதைப் பார்த்து இந்தவார்த்தை சொன்னான். எ - று. அன்னம் அலமரல் தமக்கு இத்தகைய நன்னடை வாங்க்கவிலையே என்ற வருத்தத்தாலென்க. (௪௭)

அரசிழந்தந்தோவறுமைபூண்டுழல்வனணியநின் னுரமாலிகையைத், நிரமிடனெனுமுன்றாதுசேர்த்தினையில்துளந்தேறி, பா வருங்கற்பிற்பைந்தொடிமுறையின்பகுதியன்றேயெனப்பகர, மரும லர்க்குமலாள் குறுகைகோட்டி வணங்கிவாய்புதைத்துநின்றானாத் தாள்.

(இ - புரா.) அரசாட்சியை யிழந்து தரித்திரமுள்ளவனானபுழன்றுகொ ண்டிருக்கிற யான் அணிந்துகொள்ளும்படி, உன் முத்துமாலையைத் நிரமிஷ்ட னென்கிற உன் பிதாவின் சம்மதியில்லாமல் என்புஜத்திற் றரித்தாய்; இந்தச் செய்கையை மனதில் ஆலோசிக்குமிடத்தில், புகழ்தற்கரிய பதிவிரதாத்ருமத் தையுடையவனே! இது நீதியின் பாற்பட்டதல்லவே என்று அவன்சொல்ல; வாக்ஷணத்தையிழைப்பவனானந்த அளகத்தையுடைய அந்தக் கந்தருவ மாதான வன் புன்னகைசெய்து வணங்கி, வாய்பொத்திக்கொண்டு நின்றசொல்லுகி றான். எ - று. ஆரம் - முத்து. (௪௮)

மன்னவன்சிறுவனேட்டியுரைத்தவாசகமழுகிதேயடிச்சி
நின்னுடைக்கருத்தினெண்ணியமுறைபேரிரப்புவனையுமீள்
இந்தெடுவனத்தினெய்துதியென்னுவேந்திழையாமோடேகத்
‘ச்சா’

(இ - புரை.) அரசகுமாரனே! நான் சொல்லுகிற வார்த்தையைக் கேட்
பாயாக; நீசொன்ன வார்த்தை அழகுள்ளதாயிருக்கின்றது; அடிச்சியாகிய
நான் உன்னுடைய மனதில் நினைத்தவைகளை முறைமைப்படி நிறைவேற்று
கிறேன்; நாளையதினமும் நெடியதாகிய இவ்வனத்தில் வருவாயென்று சொ
ல்லி, அந்தக்காந்தர்வ ஸ்ரீயானவன் தன்தோழிகளுடனே போக; தனக்கு
ஒப்பில்லாதவனாகிய ராசகுமாரன் இந்தச் சேதியைத் தன்தமையனு யிருப்பவ
னுடன் சொல்லித் தன்பதியைச்சேர்ந்து, ஏ - று. (சக)

உமையென்னுமனைக்கெதிர்த்தனவாயவுவகையையப்படியுரைத்
துச்,சுமையுடைத்திங்கட்சுழலவானவனைத்தொழுதுவந்தனைத்தொழி
லியற்றி,யெமையளித்தருனீயென்றுகொண்டந்கவேந்திழையுரைத்தி
டெவழிநாள், அமைநிராந்தோங்கும்வனநதனிப்புருந்தியாமரசனோ
டரிவையைக்கண்டான்.

(இ - புரை.) தன்பதியிற்போன அரசகுமாரன் உமையென்னும் பெய
ரையுடைய தன்தாயைக்கண்டு, தனக்குநேரிட்ட சந்தோஷ சமாசாரத்தை
நடந்தபடி சொல்லி, இளந்திங்களை யணித்திருக்குஞ் சடாபாரத்தையுடைய
பரமசிவனைத்தொழுதுஆரதித்து, அடியேங்களை ரக்ஷித்தருளுமென்று வேண்
டிக்கொண்டு, காந்தர்வஸ்திரீ வரச்சொன்னபடி மறுநாள் மூங்கில்கள் வரிசை
வரிசையாயொங்கி வளர்ந்திராநின்ற அந்த வனத்திற்போய்க் கந்தர்வராசனை
யும் அந்தமாதிரியும் கண்டான். ஏ - று. (இ)

கண்டவர் தம்மைக்கண்டியாழ்விஞ்சைக்கதிர்முடியரசுவப்பேரேடு
வண்டிமிர்தெரியலரசிளங்களிதேவருகெனவாங்குபுதழுவி
யண்டரினொருவனானவேதியனையடுத்தனன்புல்லியாங்கிருத்தித்
துண்டவெண்பிறையான்சூரியமாற்றஞ்சுடர்முடியரசுகேளென்றான்.

(இ - புரை.) ஒளிபொருந்திய கிரீடம் அணிந்திருக்கும் வித்தியாதர
மன்னவன் தன்னைக்கண்டவர்களைத் தானும் பார்த்துச் சந்தோஷத்துடன்
வண்டிகள் இசை பாடிக்கொண்டிருக்கும் பூமாலையணிந்த யானையையொத்த
ராசகுமாரனே! வருவாயென்று சமீபத்தில் வருவதைத்துத் தழுவி, தேவர்க
ளில்ஒருவனான பிராமணச்சிறுவனையும் அடுத்ததுத்தழவி, அவ்விடத்தில் தன்னு
டன் இருக்கும்படிவைத்துக்கொண்டு, வெண்மையாகிய இளந்திங்களையணிந்த

பரமசிவன் அருளிச்செய்த திருவாக்கினைப் பிரகாசந்தங்கிய மகுடத்தையுடைய அரசுகுமாரனே! கேளென்று சொன்னான். எ -று. (௫௧)

விண்ணகடணவம்வெள்ளியங்கிரியின்விளங்குமாமணிசெய்யப் பண்டபத்திற், பண்ணவார்பெருமானிணையடிக்கமலம்பணியயானென்னலி னடைந்தேன், கண்ணுதலடியார்க்கெளியவனமலன்கருணைவாரிதியெ னைநோக்கியுண்ணிறையுவகைபுறம்பொழிந்தோங்கவகமகிழ்ந்தின் னவாறுதாதான்.

(இ - புரை) அண்டமுகட்டைப் பொருந்திய அழகிய கயிலாயகிரியில் பிரகாசிக்கும் மாணிக்கமுதலாகிய ரத்தினங்களினற் செய்யப்பட்ட மண்டப த்தில் தேவர்கடேவனுன பரமசிவனுடைய இரண்டு திருவடித்தாமணாகளே யும்வணங்க நான் நேற்றுப்போயினேன் ; போனவிடத்தில் நெற்றிக்கண்ணை யுடையவரும் அடியார்க்கெளியவரும் நிர்மலமானவரும் கிருபைக்கடலானவரு மாகிய கயிலாசபதியானவர் அடியேனப்பார்த்து, உள்ளேநிறைந்த சுகோஷ மானது புறத்தில்பெருகி யோங்கத்தக்கதாகத் திருவுளமகிழ்ந்து இவ்வாறு சொல்லியருளினார். எ -று. நென்னல் - நேற்று. (௫௨)

ஆசில்சீர்க்குமரநினதுந்ருயுமத்தனுமிறந்ததுமதன்பின் மாசிலாளொருத்திபார்ப்பனிவளர்க்கவறுமையங்கட லினுழ்ந்ததுவுந் தேசிகமுனியுன்பிறப்பெலாந்தெருட்டிச்சிவனையேபூசியென்றதுவும் ஈசனதடியின் பிணம்மலர்பெய்தேத்திநீபூசைபண்ணியதும்.

(இ - புரை.) குற்றமில்லாத புகழினையுடைய ராசுகுமாரனே! உன்னு டைய நல்ல தாயும் தகப்பனும் இறந்துபோனதும், அதன்பின் உத்தமியாகிய ஒரு பிராயணஸ்திரீயானவள் உன்னைவளர்க்க வளருநாளில் நீங்கள் தரித்திர மாகிய சமுத்திரத்தில் மூழ்கியிருந்ததும், ஒருமுனிவனாகிய ஆசிரியன்வந்து உன்பிறப்பின் விவரத்தைத்தெரிவித்து, நீ சிவனையே பூசித்துக்கொண்டிருவெ ன்று சொல்லியதும், அவர்சொல்லியபடி நீ பரமசிவனுடைய திருவடியில் அன்புடன் மலர்களால் அருச்சித்துத்துதிசெய்து பூசைசெய்ததும். எ -று.

வறுமையங்கடல் என்பதினிடையிலிருக்கும் அம் சாரியை. (௫௩)

அன்னதாலுன்மாட்டன்புமிக்குடையேமென்பதுமறிகெனவுரை த்துப், பின்னருநினதுதாதையைமாய்த்துப்பெரும்பதிவளனெலாங் கவந்த, மன்னரைவீட்டிக்கடற்படைதுணித்துவாகைகொண்டரசி ளங்குமரன், மன்னருட்கவிகையுலகெலாநிழற்றத்தருக்கொடுதுணை செய்வாயென்றான்.

(இ - புரை.) அந்த முனிவர் சொற்படி பூசைசெய்த தன்மையினால், உன்னிடத்தில் மிகுந்த கிருபைவைத்திருக்கிறே மென்பதும், அறியக்கடவை

யென்று சொல்லி, பின்னும் உன் தகப்பனைக்கொன்று பெரிய நகரமுதலாகிய வளப்பங்கையெல்லாம் அபகரித்துக்கொண்ட அரசர்களுக்கும் கடல்போன்ற அளவற்ற சேனைகளையுட்கொண்டு, வெற்றியடைந்து, அந்தரசுபுத்திரன் (இராச்சியப்பட்டாபிஷேகஞ்) செய்துகொண்டு உயிர்களுக்கெல்லாம் கிருபை செய்யத்தக்க வெண்ணிறக்குடை நிழல்செய்யும்படித் தருக்கொடு துணைசெய்ய யென்று எனக்குக் கட்டளையிட்டனர். எ - று.

அரசகுமாரன் முனிவன்சொற்படி நம்மைப் பூசித்ததினால், தன்பகை வகைவென்று அரசாட்சிசெய்வான்; அந்தக்காலத்தில் அவனுக்குச் சகாயஞ் செய்யென்று பரமசிவன் தனக்குக் கட்டளையிட்டதாக வித்தியாதரன் சொன்னான் என்பது தாற்பரியம் (ருச)

முத்தலைச்சூலஞ்சுவன் மிசையிருத்துமுழுமுதலுநாதலைமேற்கொண், டத்தலைநின்றுநகரின்வந்தனைவேற்கணங்கிவளரனுரைப்படியே, கைத்தலவெல்லிக்கனியினின்மரபுங்கவினும்வந்துரைத்திடக்கேளா, இத்தலைவந்தேன் சிவனருள்பெற்றார்க்கெய்திடாப்பொருளுமொன்றுளதோ.

(இ புறா.) மூன்றுபிரிவாகிய சூலாயுதத்தைத் தமது திருத்தோளிர்துங்கும் பரமசிவன் அருளிச்செய்த திருவாக்கினைச் சிரமேலேற்றுக்கொண்டு, அவ்விடத்திருந்து என்னகரத்தைச்சேர்ந்த எனக்கு என்முத்திரியாகிய இந்தக்கன்னிகையானவள் பரமசிவன் அருளிச்செய்த திருவாக்கின்படி கரதலாமலகம்போல உன்னுடைய மரபினையும் அழகினையும் சொல்லக்கேட்டு, (உன்னைக்காணும்பொருட்டு) இவ்விடத்தில் வந்தேன்; பரமசிவனுடைய கிருபையைப் பெற்றவர்க்குக் கிடையாத ஒருபொருளிருக்கின்றதோ? எ - று.

இவ்வுலகமெல்லாம் சிருஷ்டியாவதற்குமுன்னும் அவையெல்லாம் இறுதியடைந்த பின்னும் எவற்றிற்குங் காரணராயிருப்பவராதலால், பரமசிவனை முழுமுதலென்றார். இதனை, “ஆகிய மந்தமுமாயினார்க்கு” என்னுந் திருவாசகத்தாணுனர்க. சுவல் - தோள். (ருடு)

ஆதலாலஞ்சுமதியவணிநக்கேயடிப்பணிசெய்கனவளித்தேன்
காதலாயெனப்பொற்கரகரீரவன் நன்கரத்தினின் விடுத்தபின்கமல
மாதுநேர்கனிரீரவமணிகனகமால்கரிதேர்பரிபதாதி [ன்.
மோதுபோர்க்கணியங்கவசம்விற்றாணிமுரிவேல்வாளிவைகொடுத்தா

(இ - புறா.) இந்த முறைமையினால் ஓ காதலனே! அஞ்சுமதியென்னும் பெயரையுடைய (என்முத்திரியாகிய) இந்தக்கன்னிகையை உனக்குப் பணிவிடை செய்யக்கடவனென்று விருப்பத்துடன் கொடுத்தேனென்று, பொற்கரகத்திலிருக்கும் ரீரை அவன்கையில் விட்டபின்பு, திருமகனையொத்த (அழ

பிரமோத்தரகாண்டம்.

ருள்ள) தோழிகள் நவமணிகள் சுவர்ணம் பெரியயானைகள் தேர்கள் குதிரைகள் பதாதிகள் தாக்கும்படியான மழுவாயுதம் கவசம் தணுச அம்பரூந்துணி பலம்பொருந்திய வேலாயுதம் வானாயுதம் என்னும் இவைகளையுங் கொடுத்தான். எ - று. கணியம் - மழுப்படை. (ருச)

முனிவரன்புதல்வனாயமுழுமழுவிராமன்போல
அனிகமோடெய்தித்தெவ்வரருங்கினையறுத்துச்செங்கோ
லினிதினோச்சியபின்மைந்தற்கிறைமையீந்தெம்பாலெய்தித்
தனிமுதல்பதத்திற்சேர்திதையலோடரசவென்னு.

(இ - புரை.) இவைகளைக்கொடுத்த வித்தியாதரன் பின்னுஞ் சொல்லுகிறான்; அரசகுமாரனே! நீ சமதக்கினிமுனிவரருடைய புத்திரராகிய மழங்காத் பரசாயுதத்தையுடைய பரசுராமரைப்போல, இச் சைந்ரியங்களோடு சென்று, வெல்லுதற்கரிய பகைவரைச் சுற்றத்தாருடன்கொண்டு, உயிர்களுக்கெல்லாம் இன்பமுண்டாக்கும்படி செங்கோல்செலுத்திப் (புத்திரசம்பத்துமுதலாகிய அஷ்டசம்பத்துகளுடன் வாழ்ந்து) அதன்பின்பு உன்புத்திரனுக்கு அரசாட்சிகொடுத்து, உன்மனைவியுடன் எம்மிடத்திலவந்து ஒப்பற்ற பரமசிவனுடைய திருவடியிற் சேரக்கடவையென்றுசொல்லி. எ - று.

பரசு - கோடரி.

(ருஎ)

எடுத்துறமுயங்கினின்றவேந்திழைக்கினிதுகூறி
யடுத்தநற்சேனைமுற்றுவவன்றுணையாகத் தூண்டி
மடுத்தொலிமுரசுமார்ப்பவாழ்த்தினன்மருமான் நன்னை
விடுத்தயன்விமானமூர்த்துவெள்ளிலேதண்டஞ்சேர்ந்தான்.

(இ - புரை.) தன்புத்திரியையெடுத்து முகத்தோடு முகமுறத் தழுவி, அந்தமாதுக்கு இனிய உபசாரவார்த்தைகள் சொல்லிப் பொருந்திய சேனைகளை யெல்லாம் ராசகுமானுக்குத் துணையாகச்செல்லும்படி அனுப்பி, ஒளிபொருந்திய பேரிகைவாத்திய முழங்கத்தக்கதாக வாழ்த்துதல்செய்து, மருமகனுக்கு விடைகொடுத்து, (அதற்குமேல் அந்த வித்தியாதரன்) பிரம லோகத்து விமானத்தி லேறிச்சென்று, கைலையைச்சேர்ந்தான். எ - று.

மருமான் - மருகன். வேதண்டம் - மலை.

(ருஅ)

குங்குமக்குவடுபோலக்குவிந்தெழுவயிரத்தோளான்
மங்கையர்க்கரசியஞ்சுமதியெனுந்திருவ்வேடும்
பங்கயத்தண்டார்முன்னோன் புடைவரப்பதாதிருமதத்
தங்குலக்குரிமையானவிதர்ப்பதேசத்தைச்சார்ந்தான்.

(இ - புரை.) (வித்தியாதரன்போனபின்பு) குங்கும மலைபோலத் திரண்டெயர்ந்த திண்ணிய தோள்களையுடைய ராசகுமாரன் (அழகு முதலியவைகளா

ல்) மாதர்களுக்கு அரசியாகிய அஞ்சமதியென்னுந் தன்மனைவியுடன் குளிர்ச்சிதங்கிய தாமனாமாலையணிந்த பிராமணனாகிய தமையன் தன் அருகி ல்வரவும் சேனைகளுக்குழவுஞ்சென்று, தன் குலத்தாருக்கு உரியதாகிய விதர்ப்ப தேசத்தைச் சேர்ந்தான். எ - று தன்குலக்கு இதில் அத்துச் சாரியை குறை ந்து நின்றுது.

நெடும்படைப்பகைவரொல்லாரேர்த்துபோர்தருகவன்றேல் அடிம்படைத்தொழில்கைவிட்டெம்மடிப்பணிசெய்கதத் த மிடம்பினைத்தடியவந்தேம்யாமெனவிறைமைசாற்றி முடங்கவிற்பொறித்துத் தூதிப்போக்கினன் முழுவுத்தோளான்.

(இ - புரை.) இப்படியாக விதர்ப்பதேசத்தைச்சேர்ந்த மத்தளம்போலுந் திரண்டதோள்களையுடையதருமகுத்தனென்னும் ராசகுமாரன், மிகுந்தசேனை களையுடைய பகைவர்களாகிய மன்னவர்களே! நீங்களெல்லோரும்வந்து சண் டைசெய்யுங்கள்; இல்லாவிட்டால் போர்த்தொழிலைவிட்டு நம்முடைய பாதத் தைவணங்கிக் குற்றேவல்செய்யக்கடவீர்கள்; உங்களுடைய அகங்காரங்களை அடக்க நாம்வந்தோமென்று அரசவீரத்தை ஒலையெழுதித் தூதர்கள் கையிற் கொடுத்தனுப்பினன். எ - று.

கேட்டமன்னவர்களெல்லாங்கிரித்திண்டோள்குலங்கருக்காங் கூட்டரக்களையசெங்கண்சிவந்திவனொருவனேவெம் வாட்டிறற்கெதிர்வெனன்னவந்துவெங்களத்தரானா கோட்டமில்குணத்துத்தன்மகுத்தனும்போரினெற்றான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு அனுப்பப்பட்ட ஒலையை வாசித்தறிந்த அரசர்களெ ல்லாரும் மலைபோன்ற புசங்கள் குலங்கும்படிநகைத்துச் செந்தாமனாமலர் போன்றகண்கள் செம்மைநிறமேற்றிய அரக்குப்போலச்சிவக்கக் (கோபங்கொ ண்டு); இச்சிறுவனொருவனோ? எங்கள் வான்வலிக்கு அஞ்சாமல் எதிர்க்கத்தக்கவ னென்று (அவமதித்துத்தங்கள்தங்கள்சேனைகளுடன்) வெவ்விதாகிய யுத்தக ளத்தில் வந்து சேர்ந்தார்கள்; மாறுபடாத நற்குணத்தையுடைய தருமகுத்தனும் போர்க்களத்தில் எதிர்த்தான். எ - று. நக்காங்கு - இதில் ஆங்கு அசைநிலை. (1)

ஏற்றெதிர்மலையேவந்தொறிப்படைவடிவேலேந்திக் கூற்றெனவுடன்றுசாபங்குழைத்தடுபகழிநூர்த்தார் வேற்றடந்தானைவீரர்வெருவந்துறஞ்சியாங்கே யாற்றலரானுன்னதரசினங்குமரன்கண்டான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு எதிரிட்டு யுத்தஞ்செய்ய, பகைமன்னவர்கள் எறிந்து கொல்லத்தக்க ஆயுதங்களையும் வடித்த வேலையையும் ஏந்தி, நமன்போ லக் கோபமுள்ளவர்களாய், வில்லைவளைத்துப் பாணங்களைப் பிரயோகஞ்செய்

தார்கள்; (அந்தப்பாணங்கன்பட்டுத் தேர்ப்பாகர்முதலியவர்களுடைய தலை முதலாகிய அவயவங்கள் அறுபட்டுவிழுவதைக்கண்டு, பயந்து, தன்படைவீரர்களெதிரின்று போர்செய்யமாட்டாதவர்களாய்ப் பின்னிட்டோடினார்கள், அதைத்தருமகுத்தனென்னும் ராசகுமாரன் கண்டான். ஏ - று. சாபம்-வில். பசுழி அம்பு. உளறு - துன்பம். (கூஉ)

வரிசிலைகுழயவாங்கிவடிக்கணைதொடுத்துமாற்றார்
விரிபிணக்குவையின் குப்பைவெற்பெனமலியவீட்டிப்
புரையறுவடிவேலேந்தித்தாதையைமுன்னம்போறிந்
தறையினிற்செற்றான்செம்பொற்றலையறத்தடிந்திட்டானே.

(இ - புரை.) வரிந்துகட்டியவில்லை நன்றாகவளைத்துக் கூர்மையுள்ள பாணங்களைப்பிரயோகஞ்செய்து, பகைவருடைய பிணக் குப்பைகள் எங்கும்பரந்து மலைகள்போலக் குவியும்படிச்செய்து, முன்புவேலாயுதத்தை யுடையவனாய் வந்து போர்க்களத்தில் தனிதாவின் தலையைப்பூமியில் வீழ்த்தினவனுடையபொன்மகுடமணிந்த தலையையறுத்துத் தள்ளினான். ஏ - று. (கூஉ)

வரிசிலை - வரிந்துகட்டிய வில்லைன்பொருள்படலால், வினைப்பகுதி வினையெச்சப்பொருளில்வந்தது; “வரிப்புனைபந்து” என்பதுபோல.

படைமலைவொழிகவென்னப்பிணைமுரசறைவித்தம்பொற்
குடைபுவிநிழற்றமன்னர்குரைகழற்றாளின்வீழ
இடையிடையமைச்சர்பாதத்தேத்துபுலணங்கிநிற்பத்
தொடையணிமாற்பன்றங்கடொன்னகரடைந்துபின்னான்.

(இ - புரை.) (தருமகுத்தனென்கிற ராசகுமாரன் தன்பகைவனுடைய தலையை அறுத்துத்தள்ளினவுடன்) இனிப்போர்செய்வதை யொழியுங்க் கொன்று பெரிய செய்பேரிகையாற்சாற்றுவித்து, அழகியபொன்மயமான வெற்றிக்கூடை பூமிக்கெல்லாம் நிழல்செய்யவும் போர்செய்யவந்த மற்ற அரசர்கள் சத்திக்கும் வீரகண்டையணிந்த தன்னுடையபாதத்தில் விழுந்து பணியவும், செல்லுமிடத்தோறும் வரிசைவரிசையாக மந்திரிகள் தன்பாதத்தைத் துதிசெய்து வணங்கி நிற்பவும், வெற்றிமாலையணிந்த மாற்பையுடையவனாய்ப் பழமையாகிய தங்கள் நகரத்தின்போய்ச்சேர்ந்து, மறுநான். ஏ - று. (கூச)

மந்திரக்கிழவர்சூழவணங்கலர்வணங்கிவாழ்த்தத்
தத்திரத்தலைவர்போற்றத்தமனியமகுடஞ்சூழ
யைந்தருக்கொடைகண்டேத்தவவனியைமுழுதுங்காத்தான்
கந்திதைத்தழன்றுபாயுங்கடாமுகக்களிற்றினே.

(இ - புரை.) ஆரவாரத்தோடு கோபங்கொண்டு கட்டுத்தறியை முறிக்கும் மதமொழுகும் யானைப்படைகளுடைய தருமகுத்தவரசன் மந்திரிகள் சூழ

ந்திருக்கவும், பலகடன்னரா யிருந்தவர்களெல்லோரும் வணங்கிவாழ்த்தவும், சேனாதிபதிகள் போற்றி செய்யவும், கற்பகத்தருக்களும் தான் கொடுக்கும் தியாகத்தைக்கண்டு புகழவும், பொன்மகுடஞ்சூழி பூமிமுழுவதையுங்காத்தான். எ-று.

பஞ்சதருக்கள் அரிச்சந்தனம் கற்பகம் சந்தானம் பாரிசாதம் மந்தாரம், மகுடஞ்சூழி காத்தான் என இயைக்க. (௬௫)

வேறு.

மையணிகண்டன்றனையருச்சித்துவரும் பிரதோடத்தின்வலத்தாற் செய்யகோறிசைகண்மீச்செலமாலேத்திங்கள்வெண்குடைபுலிகவிப்ப ஐயநின்னடிமையாமெனத்தெவ்வாடிதொழப்புவிமுழுதாண்டு அய்யபோகங்கணுகாந்துபின்னிற்றதுதுணையோடரன்பதமடைந்தான்.

(இ - புறா.) கருகிறந்தங்கிய கண்டத்தையுடைய பரசிவப்பெருமானைச் சனிப்பிரதோஷத்தில் அருச்சனை செய்துவந்த பலத்தால் செங்கோலானது அஷ்டதிக்குகளிலும் செல்லவும், பருவகால அந்திப்போதில் உதயமாகும்பூ ரண சந்திரனையொத்த வெள்ளைக்குடை பூமிமுழுவதையுங் கவித்துக்கொள் ளவும், பகைவராகிய அரசர்கள் இறைவனை நாங்கள் உன்னுடைய அடிமையென்று பாதத்தைவணங்கவும், பூமிமுழுவதையுமாண்டு நல்லபோகங்களை அனுபவித்துப் பின்பு இவ்வுடலத்தைவிட்டுத் தன்மனைவியுடன் சிவபதஞ்சே ரந்தான். எ - று.

பூரணசந்திரனை குடைக்கு உபமானமாதலால், மாலே என்பதற்கு பருவ கால மாலைப்போதைக்கூறினும். (௬௬)

இன்னதேயருளுமிப்பிரதோடமென்னயாம்வழுத்துதற்கெளிதோ அன்னவாகனனுங்கலுழுவாகனனுமறிவதன்றதனுடைப்பெருமை பன்னகாபரணன்பூசையினிதுபோற்பலந்தரும்பூசையின்றென்ன முன்னே நூன்முழுதுமுணர்ந்தவன்மொழிந்தான்முனிவரனைவருமகிழ்ந்தார்

(இ - புறா.) சனிப்பிரதோஷ பூசையின்பலானது இத்தன்மையான இகபரசவுக்கியங்களைத் தருமென்று நாம்விவரித்துச் சொல்வதற்கெளிதல்ல; அதனுடைய பெருமை பிரமதேவரும் விஷ்ணுமூர்த்தியும்அறியத்தக்கதுமல்ல; சர்ப்பாபரணரான பரமசிவனுக்குரிய பூசைகளில் இந்தப்பூசையைப்போலப் பலனைத்தரும் பூசைவேறென்று மில்லையென்று வேதாகமசாஸ்திரங்களையெல்லாமுணர்ந்த சூதமுனிவர் சொல்லியருளினார். அதுகேட்டு கைமிகாரணிய முனிவர்களும் மனமகிழ்ந்தார்கள். (௬௭)

ஏழாவது-பிரதோஷபூசைமகிமை அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் சாந்.

சோமவாரவிரதமான்மிய அத்தியாயம்.

சீதமதிப்பிள்ளைவெள்ளையமுதங்காலுஞ்செஞ்சடைமைக்கருமி டற்றுப்பிசியசாயன், மாதுவளரொருபுறத்துநீறுபூத்தமாணிக்கமலைய னையவருணமேனி, நாதனதுசரித்திரத்தின்மேன்மையின் னுநவில்வ னெனத்தவமுனிவரொவருங்கேட்பச், சூதனெனும்புராணமுனிமறை கணுன்குஞ்சொன்னமுனியடிநொழுதுபின் னுஞ்சொன்னான்.

(இ - புரா.) குளிர்ச்சிபொருந்திய இளந்திங்கள் வெண்ணிறமுள்ள அமிர்தகிரணத்தைப் பொழிந்துகொண்டிருக்கும் சிவந்தசடைமுடியினையும், மேகம்போன்ற காளகண்டத்தினையும், பச்சைநிறமுள்ள பார்வதிதேவியார் அமர்ந்த இடப்பாகத்தினையும், நீறுபூத்த மாணிக்கமலையையொத்த செம்மைநிறமுள்ள திருமேனியையுமுடைய பரட்சிவனது சரித்திரத்தின் மேன்மையை யின்னுஞ் சொல்லுகிறேனென்று ரைமிசாரணியத்தில் தவஞ்செய்யு முனிவர்களெல்லாரும் கேட்குமபடிச் சூதனெனும் புராணமுனிவரானவர் நான்குவேதங்களையுஞ் சொன்ன வியாசமுனிவர் பாதங்களை மனதில்கொடுத்த வணங்கிப் பின்னுஞ் சொல்லுகின்றார். எ - று.

(க)

நித்தியமாயானந்தவருவமாகிறவைவுபடும்பொருளாகிக்குறைபடாது, சத்தியமாயினத்துயிர்க்குமுள்ளீடாகிச்சங்கற்பவிகற்பங்கட்கயலதாகி, வைத்தசிவதத்துவத்தினியல்புதன்னைவருகுராவனருளினினிதுணர்ந்துவாழும், அத்தகையர்பிறப்பாழியிடைநின்றேறியழியாத சிவகதியினடைவரன்றே.

(இ - புரா.) முனிவர்களே! நித்தியப்பொருளாயும் ஆனந்தமே திருமேனியாகக்கொண்டவராயும் குறைவுபடாமல் எங்கும் நிறைந்தபொருளாகியும் சத்தியப்பொருளாயும் எல்லாவுயிர்க்குள்ளும் உயிராகியும் சங்கற்பவிகற்பங்களுக்கு அன்னியமாகியும் பொருந்திய சிவதத்துவத்தின் இயற்கையைக் கிருபையால் எழுந்தருளிய ஆசாரியர் அனுக்கிரகித்த முறைமையினால் உணர்ந்து வாழ்கின்ற தன்மையையுடையவர்கள் பிறவிச் சமுத்திரத்தின்கரையேறி அழியாத சிவகதியை அடைவார்கள். எ - று, சங்கற்பம் மனவியாபாரம்.

(உ)

வாங்குநீசைக்கடலுமித்தஞாலமீதின்மண்ணைசைப்பொன்னுசை
மகனிராசை, தீங்குதருமெனக்கருதித்துமந்துதங்கள்சிந்தனையைப்புல
னெறியிற்செலுத்தாராகிப், பூங்கனசுவரைச்சிலைகொண்டவுணர்மாய்
புரமெரித்தகயிலைமலைப்புனிதன்றாறி, னேங்குமறைநெறியின்வழிபா
டுசெய்வோருதரவழிவருங்கவலையொழிப்பர்மாதோ.

(இ - புறா.) அலைகளையுடைய சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூவுலகத்தில் மண்ணை
சை பொன்னுசை பெண்ணுசை என்று மூவகையாசைகள் தீங்குசருமென்று
கருதி அவற்றைத் துறந்து, தங்கள்மனதை யைம்புலன்வழியிற் செலுத்தாத
வர்களாய்ப் பொலிவுள்ளமகடேருவாகிய வில்லைக்கொண்டு அவுணர்களைல்
லோரும்மாயும்படித்திரிபுரங்கனையெரித்தகயிலாசவாசராகிய சிவபெருமானின்
திருவடிகளில் ஒங்கிய வேதவிதிப்படி பூசைசெய்கின்றவர்கள். தாய்வயிற்றில்
தங்கிப்பிறக்கும் துன்பத்தை நீங்குவார்கள். எ - று.

(ங.)

எண்ணரியவிடயங்களுடனேகூடியிடைவிடாதொழுகிடினும்யா
வோனுங், கண்ணுதல்வானவனடியைமறவாராகிக்கருத்தினின்வைத்
துறுங்கூலங்கழிக்குமார்தர், மண்ணகநீள்வரைப்பின்வருபோகமெ
ல்லாம்வைகொறுறுநுகர்ந்துடலமாயமேலை, விண்ணகநாடதனிடைச்
சென்றடையுங்கூலவிடயத்தான்வருந்துயரமீள்வரன்றே.

(இ - புறா.) எண்ணரிய விஷயங்களுடனேகூடி இடைவிடாமற் போகா
நுபவஞ்செய்யினும் நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவத்தின் திருவடிகளை மற
வாதவர்களாய்த் தங்களிருதயத்தில் அத்திருவடியைத் தியானித்துக்கொண்டு
காலங்கழிக்குமார்தர்கள் எவர்களேயாயினும், இப்பெரியவுலகத்தில்வரும்
போகங்களை யெல்லாம் நாடோறும் அனுபவித்து இவ்வுடலம்நீங்க, தேவலோ
கத்தில்செல்லுங்காலத்தில் முன் அனுபவித்த விஷயங்களால் நேரிடத்தக்க
துயரங்களை அனுபவிக்கமாட்டார்கள். எ - று.

(சு.)

நீடுபெரும்போகநுகர்வேட்கையெல்லாரீத்தறியாவொருவனிரு
வினையினீங்கி, வீடுபெறக்கருதியருந்தவங்கள்செய்தும்வேறுசபயத்த
டைந்துமாவதுண்டோ, கோடியருநெடுங்கயிலைமலையின்மன்னுங்கொ
ழும்பவளமணிவரையினருணபாதத், தேடவிழுமலரின்வழிபடுவானுயி
ரிநும்போகநுகர்ந்துயர்விட்டெய்துவானே.

(இ - புறா.) மிகுதியான போகங்களை அனுபவிக்க வேண்டுமென்கிற
ஆசைகளேநீக்கவறியாத ஒருவன், நல்வினை தீவினையென்னும் இருவினையில்
நின்றும் நீங்கி, மோகித்ததை அடையவேண்டு மென்கிற எண்ணங்கொண்டு,
அருமையாகிய தவங்கள்செய்தும், மற்றொருசபயத்திற் சென்றும், கிடைக்குமா

கான் வேறுமுண்டோ? சிகரங்களுயர்ந்த கயிலாயகிரியில் வீற்றிருக்கும் செழுமையான பவனமலைபோன்ற பரமசிவத்தின் சீவத்திருவடிகளில் இத்தங்கள் விரிந்த மலர்களால் வழிபவொனாகில், இம்மை மறுமையின்பங்களை அனுபவித்து அதற்குமே பதவிசளுக்கெல்லா மேலாகிய மோகஷத்தை அடைவான். எ - று. அருணம் - செந்நிறம். (இ)

பிறையினொடுகறையிதழித்தொடையும்வானிற்பெருகிவருஞ்சுரநதியுமுடித்தவேணிக், கறையணியுமணிமிடற்றுமுகுக்கட்செய்யகளிற்று ரிலையந்தணன்றாள்பணியுமாந்தர், மறைகளொருநான்குமவற்றங்கமாயமன்னுபுராணங்கள்பன்னெட்டுருடி, யறையவரிதாயடியரெளிதிற்றேருபழிவில்பெருஞ்சிவகதியையடைவார்தாமே.

(இ-புரா.) இளஞ்சந்திரனுடன்வாசனைதங்கிய கொன்றைப் பூமாலையையும் ஆகாயத்திற் பெருகிவருகின்ற கங்காரதியையு முடித்துவிளங்கும் சடாமருடமும் விஷந்தங்கிய காளகண்டமும் திரிநேத்திரமும் யானைத்தோற்போர்வையுமுடையபரமசிவனது திருவடியைப் பணியுமாந்தர்கள், நான்குவேதங்களும் அவைகளுக்குரிய ஆறங்கங்களும் நிலைபெற்ற பதினெண்புராணங்களும் ஆராய்ந்தறிந்து, சொல்வதற்கரியதாய் அடியவர்கள் எளிதில் உணரும்படியான அழிவில்லாத பெரியசிவகதியை அடைவார்கள். எ - று.

செய்யகளிறு என்றது யானைகளுக்குக்கூறு மிலக்கணங்களமைந்த தென்பது கருத்து. பரமசிவத்தை அந்தணொன்றது தேவோக்கிருஷ்டத்தை நோக்கியென்க. (ஈ)

சொன்னவிலையெவற்றினுக்குமேலாகிச்சுருதிசிவாகமம்புகலுஞ்சோமவார, மன்னிவரும்பிரதோடந்தோறுஞ்செம்பொன்டலைச்சிலைவானவணையுலகங்களின்ற, கன்னியுடனாகமத்தின்வழிதப்பாதுசுடிமலர்வழிபாடுபெரியுமேலோ, ரின்னலெனும்பெருங்கடலின்கரைநின்றேறியிகபரத்தும்போகதுகர்ந்திடுவென்றே.

(இ - புரா.) பரமசிவத்தைப் பூசிக்கும்படி இதுவரையிற்சொல்லியஅந்த பூசைகளெல்லாவற்றிலு முயர்ந்ததாய், வேதங்களிலும் சைவாகமங்களிலுஞ்சொல்லப்படுகிற சோமவாரத்திற் பொருந்திவருகிற பிரதோஷந்தோறும், மேருவை வில்லாகவுடைய பரமசிவத்தையும் கன்னியாகிய அம்பிகையாரையும் ஆகமவீதிதவறாமல் மணமலர்களால் ஆராதனைசெய்யும் பெரியோர்கள், துன்பமென்கின்ற பெரியசுமுத்திரத்தின் கரையிவந்து இம்மைப்பயனையும் மறுமைப்பயனையும் அனுபவிப்பார்கள். எ - று. (எ)

இல்லறத்தின்குழமைதனைபபூணமா
மைபூண்டமாந்தர், தொல்லறத்தின்கொழுநருடன்வாழ்முதா தர் துணைவ

ர்தமையிழந்துதுபருழக்குமாதர், புல்லறத்தையொருவியரன்சோமவாரபூசனையேபுரிவொனிற்புவனமீதி, னல்லலறுத்தன்னவருண்ணினைந்தவெல்லாமவர்நினைவின்படியேவந்தடையுமன்றே.

(இ - புறா.) இல்வாழ்க்கையிலுரிமையைப் பூணதவர்களும், கிரமமாக இல்வாழ்க்கையைப் பூண்டவர்களும், பழமையாகிய அந்த இல்வாழ்க்கையில் தத்தங்கணவருடன் வாழுமாதர்களும், கணவர்களையிழந்து துயருழும் மாதர்களும், பொருந்திய அந்த இல்வாழ்க்கையைநீங்கிப் பரமசிவனது சோமவாரபூசனையே செய்வார்களானால், இவ்வுலகத்தினிடத்தில் துன்பங்கணிங்கி அவர்களின்மனதில் கருதியபொருள்களெல்லாம் நினைவின்படி அடையப்பெறுவர். எ - று.

‘புல்லறத்தையொருவியரன்சோமவாரபூசனையே புரிவொனின்’ என்பதற்கு செய்தற்குரிய ஏனையதருமங்களைவிட்டேனும், இச்சோமவார வழிபாட்டினை அவசியம் செய்யவேண்டுமென வற்புறுத்திக் கூறுதலுமொன்று. (அ)

என்றுபலதருமமெடுத்திசைத்தேமீட்டுமிமயமலையரையன்மடப்பாவைகேள்வன், றொன்றுபடுமாகமங்கடோறுமுண்மைச்சுருதிதொறும்புகன்றருளுஞ்சோமவாரத், தொன்றுபெருங்கதையனந்தமவற்றுண்மின்னொரொளியிழைசீமந்தனியென்றுலகம்போற்றுங், குன்றனையபெருந்தவத்துக்கோதினீதிக்கொம்பனையானோற்றகதைகூறுவாமே.

(இ - புறா.) இத்தகைய பலவாகிய சிவதருமசரித்திரத்தைச் சொல்லி, மீட்டும் பார்வதிதேவியார் கணவராகிய பரமசிவம் பழமையும் உண்மையுமாகிய ஆகமங்களிலும் வேதங்களிலும் சொல்லியருளிய சோமவாரபூசையைக் குறித்த சரித்திரங்களனந்தமாகும் அவைகளுக்கும் மின்போலும் ஒள்ளிய ஆபரணங்களணிந்த சீமந்தனியென்று உலகம் விதந்துகூறும் மலைபோலும் தவத்தினையும் குற்றமற்ற நீதியினையுமுடைய ஒருமாத சோமவாரவிரதம் அனுஷ்டித்த கதையினைச் சொல்லுவோமென்று கூறுவாராயினார். எ - று. மீட்டும் கூறுவாம் எனமுடிக்க. (க)

இளங்கதிர்நுழைகலாவிருள்கொள்பூம்பொழில்
வளங்கெழுமாரியவர் த்தநாட்டினான்
விளங்கொளிமணிமுடிமிலைந்தவேந்தர்கோ
னளந்தறிவருங்கலைக்காழியேயனான்.

(இ - புறா.) சூரியனது இளங்கதிரும் நுழையக்கூடாத இருள்கூழ்ந்த பூஞ்சோலைகளின் வளப்பங்கன்பொருந்திய ஆரியாவாத் நாட்டையுடைய விளங்குகின்ற இரத்தினமருடமணிந்த அரசர்களுக்கு அரசனாயிருப்பவனும், அளந்தறிவிதெற்கரிய கல்விபுணர்ச்சியில் சமுத்திரத்தை யொத்தவனும். எ - று.

எண்டிசைமுமுதுமெமுதுவண்புகழ்
மண்டலிகர்க்கெலாமகுடம்போல்பவன்
புண்டருகொழுநிணப்புலவுநாறுவேற்
நிண்டிறந்தித்திரவருமென்பவே.

(இ - புரா.) அஷ்டதிக்குகளிலும் எழுதிய வளவிய புகழுள்ளவனும் அரசர்க்கெல்லாம் மகுடம்போலிருப்பவனும் போர்முகத்தெதிர்க்கும் பகை வருடைய மாமிசத்தின்கொழுவிய நிணப்புலால்நாற்றம் நாளும் வேற்படையையுடையவனும், திண்ணிய வெற்றியையுடையவனுமான சித்திரவருமென்னும்பெயருள்ள ஒரு அரசனிருந்தான். எ - று. என்ப ஏ அசைகள். புண் - மாமிசம். (கக)

ஆயவெண்ணிலாமகங்களாற்றியுங்
தாபெனவுயிரெலாந்தழையப்போற்றியு
மீயுறுமுகிலெனவெறுக்கைமாமழை
தூயநன்மறையவர்க்குமப்பரல்கியும்.

(இ - புரா.) அந்த அரசன் அளவில்லாத யாகங்கள்செய்தும்; தாயைப் போல உயிர்களெல்லாந் தழையும்படி ஆதரித்தும், ஆகாயத்திற்சஞ்சரிக்கும் மேகம்போலப் பொன்மழையைப் பரிசுத்தர்களான பிராமணர்கள் சுமந்துகொண்கி போம்படி கொடுத்தும். எ - று (கஉ)

மரகதவனா யெனவயங்குமாதவன்
சுராகழல்வணங்கியுங்குன்றவில்லினாற்
புரமெரிசெருவிடப்பொருதவன்கழ
லிரவினும்பகலினுமலர்பெய்தேத்தியும்.

(இ - புரா.) மரகதமலைபோலும் விளங்கும் விஷ்ணுமூர்த்தியின் ஒலிக்கும் வீரகண்டையணிந்த திருவடிகளை வணங்கியும், மேருவில்லினற்றிரிபுரத்திற்றீப்பற்றப் போரியற்றிய பரமசிவனுடைய திருவடிகளை இரவும் பகலும் பூவிட்டிறைஞ்சித் துதிசெய்தும். எ - று. (கஉ)

முழுவொளிபுகுடன்முத்தவெண்குடை
நிழலிடையுலகெலாநெறியிற்காக்குநாட்
குழன்மொழிமனைவியர்வயிற்றிற்கொல்சின
மழுவிடையெனச்சிலமகட்பெற்றானரோ.

(இ-புரை) முழுவம்போல ஓசை பொருந்திய கடலினிடத் துண்டான முத்துக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட வெள்ளைக் குடை நிழலில் முறையாக உலகத்தைக் காக்கு நாளில், வேயங்குழல்போலும் இனிய வசனத்தையுடைய மனைவியர்களிடத்துக் கொல்லத்தக்க கோபத்தையுடைய இளமையான இடபம் என்று சொல்லத் தக்க சில புத்திரர்களைப் பெற்றான். எ - று. (கசு)

பெற்றபிணிறைமகன்பெண்மகாரொமக்
குற்றிலொனநினைந்தொன்றலாதன
நற்றவமிழைப்பவோர்மனைவிநாண்மலர்ப்
பொற்றொடியெனவொருதிருவைப்பூத்தனள்.

(இ-புரை) புத்திரர்களைப் பெற்றபின் அவ்வரசன் பெண் குழந்தைகள் நமக்குண்டாக வில்லையே யென்று கருதிப் பலபல நல்ல தவங்களைச் செய்ய; ஒரு மனைவியானவன் தாமரைப்பூவில் வீற்றிருக்கும் மகா லட்சுமியைப் போன்ற ஒரு புத்திரியைப் பெற்றான். எ - று. (கசு)

(வேறு.)

தாமந்திகழ்தருபொயம்பெருதழைசித்திரவருமன்
சீமந்தனியெனவேயருள்செல்விக்கமகிழ்வா
ஞமந்தனைமறைநீதிமினன்னாளிடைநவிலா
வாமந்திகழுமையைத்தருமிமவானின்மகிழ்ந்தான்.

(இ-புரை.) வெற்றிமாலே பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் புசங்களோடு தழைந்துள்ள சித்திர வருடனென்னு மரசன் தான் பெற்ற புத்திரிக்கு மனமகிழ்ச்சியுடன் வேத விதிப்படி நல்ல தினத்தில் சீமந்தனி யெனப்பேர்கூறி சவுத்தரியமுள்ள உமையனைத் தனக்குப் புத்திரியாகப் பெற்ற மலையரையன் போல மகிழ்ச்சி யடைந்தான். எ-று. (கசு)

மதவெங்களிவிறல்யானையமன்னன்றருமேவற்
குதவுந்தனதுழையோர்களைபுயர்சோதிடநூலின்
விதமொன்றியமறைவாணரையழைப்பின்னெனவிடுப்பக்
கதமொன்றியகாலிற்கழதேகிக்கொடுவரவே.

(இ-புரை.) மதமயக்கங் கொண்டிருக்கும் வெற்றிபொருந்திய யானைப் படையுடைய அவ்வரசன் தான் உத்தரவு செய்யும் வவலுக்குத் தடையில்லாமல் உதவுகின்றவர்களாகிய ஏவலாளிகளை நோக்கி, உயர்த்த சோதிஷ சாஸ்திர வகைகளை யுணர்ந்த சாஸ்திரிகளை யழைத்துக் கொண்டு வாருங்கொன்று அனுப்ப; அவர்கள் சண்டமாருதம் போல அதி விரைவாகச் சென்று அழைத்துக் கொண்டு வர. எ - று. (கசு)

கண்ணுற்றனனவரைப்பலகணிதத்துறைவல்லீர்
பெண்ணிற்கணியெனயானருள்பெண்ணின் றிறனெல்லா
மண்ணிற்கருதொண்ணுநிலைவருசோதிடவீதியா
லெண்ணித்துணிவுறுசாதகமிடுகென்றிறைசொன்னான்.

(இ-புரை.) வந்த சோதிஷ சாஸ்திரிகளைப் பார்த்துப் பலவாகிய சோதிஷ சாஸ்திர முணர்ந்தவர்களை! பெண்களுக்கு ஆபரணம் போல கான் பெற்ற இப் பெண்ணிற்குச் சாதகபலன்களை யெல்லாம் இவ்வுலகத்தில் அறிதற்குரிய நிலைமையினை யுடைய சோதிஷ சாஸ்திர விதியால் ஆராய்ந்து, நிச்சயமான சாதக மெழுதுங்க ளென்று அவ்வரசன சொன்னான். எ-று. (கஅ)

என்னுமுனமொருவேதியனவடன்னிருவினையு
முன்னிலைபெறுசாதகமுற்றும்படியெழுதிப்
பொன்னுர்களைகழுன்மன்னவபுவிபாமகள் புணரு
மன்னாவைகேண்மோவெனவழுவா துரைசெய்தான்.

(இ-புரை.) இவ்வாறு சொல்வதற்குமுன் ஒரு பிராமணன அந்தப் பெண்ணினுடைய இரு வினையையும் ஆராய்ந்து, நிலை பெற்ற சாதகமும் குறைவில்லாம லெழுதிப் பொன்னாற் செய்யப்பட்ட வீரகண்டை யணிந்தவனும் பூ தேவியை மணந்தவனுமான மன்னவனை! இவை கேளென்று தவறாமற் சொன்னான். எ-று. (கஆ)

(வேறு.)

மணத்தினினுமையான்மகப்பெறற்கதிதிவடிவினிலுயர்தமயந்தி
குணத்தினிற்கமலைதற்பினிற்சொகிகொழுங்கலைக்கியன்மகளென்னாப்
பணத்துறையுலகமுழுவதும்புகழும்படிபதினாயிரம்பருவந்
தணப்பிலளாகக்கொழுநனோ டிறையுந் தராபதிநின்மகளென்றான்.

(இ-புரை.) அரசனே! உம்முடைய புத்திரி கலியாணத்தில் உமையவ ளென்று சொல்லத் தக்கவள், புத்திரிகளைப் பெறுவதில் அதிதியென்று சொல்லத் தக்கவள், சவுந்தரியத்தில் உயர்ந்த தமயந்தி யென்று சொல்லத் தக்கவள், நற்குணத்தில் திருமக ளென்னத் தக்கவள், பதிவிரதா தருமத்திற் சீதை யென்னத் தக்கவள், செழுமையுள்ள கலைஞர்க்குச் சரஸ்வதி யென்று சொல்லத் தக்கவளென்று சொல்லி, ஆகிசேஷன் முடியில் பொருந்திய இவ்வுலக முழுவதும் புகழும்படி பதினாயிரவருஷங் கணவினை விட்டுப் பிரியாமல் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பான் என்று கூறினான். எ-று. (உ௦)

என்றவனுரைத்தசாதகப்பொருளினியல்பெலாங்கேட்டுளமகிழ்நது, பொன்றழைதிணிதோட்புரவலனவற்குப்பொருணனிகொடுத்த

னனிருப்பப், பின்றையுமொருவனேழிர்ண்டாண்டிற்றிற்றை தன்மங்கலமிழக்கும், வென்றிவேலிறைவவென்றலுநிருப்பவெய்துயிர்த்தணமிசைவிழுந்தான்.

(இ-புரை.) இவ்வாறு அந்தப் பிராமணன் சொல்லின சாதகப் பொருளினியல்பை யெல்லாம் கேட்டு மன மகிழ்ந்து, அழகு நிறைந்த திண்ணிய தோளையுடைய அரசன் அவ் விப்பிரனுக்கு மிக்க பொருள் கொடுத்து, (சந்தோஷத்தோடன்றி) இருக்க; மற்றொரு பிராமணன் (சாதகம் பார்த்து) வெற்றி பொருந்திய வேலாயுதத்தை யுடைய அரசனே! இந்தப் பெண்ணைவன் பதினான்காம் வருஷத்தில் மாங்கலிய மிழப்பா ளென்று சொன்னான். அப்படிச் சொல்லவே, அவ்வரசன் பெரு மூச்சு விட்டுக்கொண்டேசோகத்தினால் ஆசனத்தின்மேல் விழுந்தான். எ-று. (உக)

பைவிநியாவமிடிவிழுவெருவும்பான்மைபொலோரிருகன்னல் வெய்துயிர்த்திருந்துகணிதபாப்டோக்கிவிதவலியிறிசுவமென்ன செய்தவழ்வடிவேற்புரவல னுளத்தினினைவுடனொழுகுமநாளின் மைவிழிச்செவ்வாய்வெண்ணகையவாட்குமங்கையம்பருவம்வந்ததுவே

(இ-புரை.) பகையவர் நிணந்தோய்ந்த வேலேந்திய அவ்வரசனாவன் படத்தை விரித்த சர்ப்பம் இடி விழப் பயந்து சுருண்டு விழுந் தன்மைபோல, இரண்டு நாழிகை வரைக்கும் பெரு மூச்சு விட்டுக்கொண்டிருந்து, பின்பு ஒரு வாறு தெளிந்து, சோசியர்களை அனுப்பிவிட்டு, ஊழ் வினையின் வன்மையை அறிவோமென்று சித்தித்திருக்கும் நாளில் மையணிந்த கண்களையும் சிவந்த வாயினையும் வெண்மைநிறம்பொருந்திய தத்தங்களையு முடைய அத்தக் கன்னிகைக்கு அழகிய மங்கைப் பருவம் வந்தது. எ-று. (உஉ)

மங்கையம்பருவம்வருத லுமவளைவழிபடுசேடியர்குழிகித் திங்கள்வாணுதனியேழிர்ண்டாண்டிற்றிருநிழந்திருக்குவையென் வங்கவன்வெருவியாக்கியவர்க்கியாசியமுனிவரன்மனைவி தங்கியசாலேசென்றவட்டொழுதுதன்னுறுதுயர்நிலைசொன்னான்

(இ-புரை.) மங்கைப் பருவம் நேர்ந்த மாதிரத்தில் அவளைப் போற்றி வரும் தோழிகள் வந்து, திங்கள்போலும் ஒளி தங்கிய நெற்றியினை யுடையவளே! நீ பதினான்காம் வருடத்தில் மாங்கலியம் இழந்துவிடுவை யென்று சொல்ல; (அதைக் கேட்டு) அவள் பயந்து, யாக்கியவர்க்க முனிவர் பத்தினியாகிய மயித்திரை பெண்பவளிருக்கும், பரன்ன சாலைக்குப்போய் அவ்வம்மையைத் தொழுது, தனக்கு நேரிட்டிருக்கிற துயர் நிலையைச் சொல்லு வாளாயினாள். எ-று. திரு என்பது ஈண்டு மாங்கலியத் திருவை. (உங)

அருந்ததியணையகற்புடையன்னுடியனே னுரைப்பதொன்றுள
தாம், பெருந்திருவிழப்பன்யானெனக்கணிதர்பிதாவுடனுரைத்தனர
தனும், திருந்தியநின்னைவந்தடைந்தனனித்தீவினைப்பிணியகற்றுதற்
கோர், மருந்தருள்கென்றென்றடிதொழுதிரப்பவரமயித்தியையும்பின்
னுரைத்தாள்.

(இ - புரை.) அருந்ததியை யொத்த கற்பினையுடைய அம்மையே! அடி
யேன் விண்ணப்பித்துக்கொள்வதோர் வார்த்தையுண்டு; (அது என்னவெனில்)
நான் பதினான்காமவருஷத்தில் மாங்கலியம் இழப்பே நென்று சோதிஷர்கள்
என் பிதாவுடன் சொன்னார்கள்; அதனால் கற்பினால் மேன்மை பெற்ற உன்னைச்
சரணென்றடைந்தேன்; இந்தத் தீவினையாகிய நோயை நீக்குவதற்கு ஒரு அவு
ஷதம் கிருபை செய்ய வேண்டுமென்று பாதத்தை வணங்கி யிரப்பச் சிரேஷ்
டமுள்ளமயித்திரை யென்பவன் பின்பு சொல்லுகிறான். எ - று. (உச)

புரிமுலணங்கேசோமவாரத்திற்புனிதரீரினிதுடனாடிப்
பரிவுடனுணவுமுதலியதுநந்துமோனமாய்ப்பவித்தினாயாகித்
தெரிமலர்கொணர்ந்துபரமனோடுமெயைச்சிவாகமவிதிமுறைவழுவா
துரியபூசனைசெய்தருமறையவர்க்குமுவப்புடனன்னமுமளித்தே

(இ - புரை.) கட்டுப்பட்ட அளகத்தையுடைய பெண்ணே! சோமவா
ரத்தில் பரிசுத்தமாகிய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, வெறுப்பின்றி ஆகார
முதலானவைகளைநீங்கி, மவுனமாய்ப் புனிதையாய் மலர்களை ஆய்ந்துகொண்டு
வந்து, பரமசிவனுடன் பார்வதிதேவியானாயும் சைவாகமவிதி தவறாமற்பூசை
செய்து, அரிய பிராமணர்களுக்குச் சந்தோஷத்துடன் அன்னமும் கொடு
த்து. எ - று. பவித்திரம் - சுத்தம். (உரு)

இன்னணமரணையேத்திரீவழிபட்டசனேயென்னுறுதுணையே
யுன்னுடையருளேவேண்டுவென்னவனாகத்தாநல்விரதமுமுடித்தால்
மன்னியவிரதநதரும்பெருநலத்தான்டாதுநின்கணவனுக்குரிய
ல்லதனுடைஞாலமல்லதுவேண்டுந்தராதலமளவிவளவாம்.

(இ - புரை.) இந்தப்பிரகாரம் பரமசிவனை ஆராகித்துத் துதிசெய்து,
ஈசனே! எனக்கும்று துணையே! தேவரீருடைய திருவருளையே விரும்புகிறே
னென்று பிராத்தித்து, நல்லவிரதத்தையும் நிறைவேற்றினால், நிலைபெற்ற
அவ்விரத விசேடத்தால் மாதே! உன்னுடைய கணவனுக்குரிய தேசமேயல்
லாமலும் மற்றும் விரும்புந்தேசங்களும் அளவிறந்தன கிடைக்கும். எ - று.

விரதமுடித்தலாவது - உத்தியாபனஞ்செய்தல்.

(உஊ)

சந்தமூமலருமரிசனத்துடனேசரத்தினால்வளம்பலதழைக்குந்
நந்தலிற்றுபமளித்திடினுடலநறுங்கடி.கமமுமதல்லா
னந்தமிறீபமளிக்கினைருளவாமவியளித்திடினுணவுளதாம்
பைந்தொடிபாகுவெள்ளிலையளிச்சிற்பதுமமாளிகைமயில்சேரும்.

(இ - புறா.) சீமந்தனியே! மஞ்சளுடன் சந்தனமும் மலர்களும் சாத்தினால் பலவளங்கள் உண்டாகும்; கெடுதலற்ற தூபங்கொடுத்தால் சரீரம் நல்லவாசனை கமழ்ந்துகொண்டிருக்கும்; இதுவுமன்றி குறைவுபடாத தீபங்கொடுத்தால் அழகுண்டாகும்; அன்னம் நிவேதித்தால் ஆகாரம் உண்டாகும்; பசியவனையணிந்த பெண்ணே! பாக்கும்வெற்றிலையும் நிவேதித்தால் பதுமாசனியான திருமகள் நிவாசங்கிடைக்கும். ஏ - று.

அரிசனம் - மஞ்சள். ஏ - அழகு.

(28)

அஞ்செழுத்தோதினட்டமாயோகமடைந்திடுமாகுதிபண்ணி
னெஞ்சினினினைத்தகருமங்கள்யாவுகினைத்தவாறெளிதின்றிகூடும்[ன
வஞ்சிநுண்ணிடையாயந்தணர்க்கடிசின்மகிழ்வுடன்வழங்கினமற்றத
லெஞ்சலிற்றகுதிக்கடவுளரெவருமிருங்ககிடெய்துவநிறீ.

(இ - புறா.) பஞ்சாஷ்டரஞ் செபித்தால் அட்டமாயோகஞ் சித்தியாம்; சிவயாகஞ்செய்து பூர்ணாகுதியமைத்தால் இவ்ஊசித்திகள் எளிதிற்கைகூடும்; பூங்கொடிபோல நுண்ணிய இடையை உடையவனே! மகிழ்ச்சியுடன் அந்தணர்களுக்கு அன்னங்கொடுத்தால் அதனால்குறைவற்ற மேம்பாட்டினையுடைய தேவர்களெல்லாரும் மிகுந்தகளிப்பையடைவார்களென்றுநீயறிவாயாக. ஏ - று.

என்னுளாவழாமல்யான்மொழிந்தருளுந்நீந்தவாறினமதிக்கொழுந்து, மன்னுசெஞ்சடிவவானவன்றன்னைமாதுடன்வழிபடத்துணிர்தா, லுன்னுடையுளத்திற்கவலையுந்துயருமொழிந்திடுமுண்டையிதேன்னாப், பன்னருஞ்சிறப்பிப்பார்ப்பனியுதைத்துப்பைந்தொடியேகளைப்பணித்தாள்.

(இ - புறா.) என்மொழி தவறாமல் நான்சொல்லிய பிரகாரம் இளங்கிங்கட் கொழுந்துபொருந்திய செஞ்சடையையுடைய பரமசிவனைப் பார்வதிபாருடன் ஆராதனைசெய்யத் துணிந்தால், உன்னுடைய மனவியாதியும் துயரும் நீங்கிவிடும், இதுநிச்சயமென்று சொல்லுதற்கரிய சிறப்பினையுடைய பிராணஸ்திரியாகிய மயித்திரையென்பவள் சொல்லிப் பசியபொன்னாற்செய்த வலையலணிந்த மாடே! நீ உன்னகத்திற்குச் செல்லென்று உத்தரவு செய்தாள். ஏ - று.

(29)

தொழுதுலத்தணங்குபுகன்றவைகேட்டுச்சோமவாரந்தொறுஞ் சிவனை, வழுவறுமையோடாகமவீதியின்மடவரல்வழிபடுநாளி, நெழுமுறுத்திணிதோணாளன்றருகுமரணிந்திரசேனன்மாமதலை, முழுவளிபெறுசந்திராங்கதனென்போன்முருகனிர்கட்டமுருடையோன்.

(இ - புரை.) பிராமணகுலமயித்திரையென்னும் மாது சொன்னவைகளைக்கேட்டுச் சீமந்தனியென்பவன் சோமவாரந்தோறும் யாதொரு வழுவந் கலவாமல ஆகமவீதிப்படிப்பார்வகிதேவியாருடன் பரமசிவனை ஆராதனைசெய்யுநாளில், எழுத்துணம்போலும் பலம் பொருந்திய தோள்களையுடைய ருளசக்கிரவர்த்தியின் பெளத்திரனும் இத்திரசேனனுடைய புத்திரனுமான மிகுந்த பராக்ரமம் பொருந்திய சுப்பிரமணியரைப்போல மிகுந்தசவுந்தரிய முள்ளசந்திராங்கதனென்பவன். எ - று.

(௩௦)

அன்னவன்றனக்குச்சித்திரவருடனரியமாதவத்தினினீன்ற தன்னுறுதரையவனிதையர்க்கணங்காய்த்தயங்குசீமந்தனியென்னுங்கன்னிப்பாங்கிழந்துகொடுத்தலும்விதியிற்கடிமணமுடித்துநன்னலங்கனின்னமுதாகச்சிறிதுநாணுகந்தங்கிருத்தனனிநுந்திருநாளின்.

(இ - புரை.) அத்தன்மையுள்ள சந்திராங்கதனென்பவனுக்குச் சித்திரவருமென்னும் அரசன் அரிய தவத்தினுற் பெற்ற தன்னுடைய புத்திரியும் மாதர்களுக்குட் டெய்வம்போல்வளமான சீமந்தனியென்னுங் கன்னிகையை மகிழ்ச்சியுடன் பாணிக்கிரஹணம் செய்விக்க; அவளும் விதியோடு மணந்து சிலநாள்கல்ல இன்பங்களை இனிய அமுதம்போல அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தான்; அப்படி யிருக்கும் நாளில், எ - று.

(௩௧)

(வேறு)

தருவெனவழங்குவன்கைச்சந்திராங்கதனுநன்பின் மருவியதோழர்தாமுமணிநிறபாணர்நன்னீர் பெருகியயமுனையாற்றிற்பெயர்நின்னிணித்து வெருவிலராகிபன்னுமேறினர்துளவிகாட்பால்.

(இ - புரை.) கற்பகவிருகம்போல வழங்கும் வளமையினை யுடைய சந்திராங்கதனும், அவன்தோழரும் நீலநிறம்பொருந்திய அழகிய நீர்பெருகுகின்ற யமுனையாற்றின்நீரில் செல்லுகின்ற தோணியின்மேல் விதிவசத்தால் அச்சமுறாதவர்களாய் ஓர்னார்கள். எ - று. யாணர் - அழகு. (௩௨)

திரையெடுத்தெறிதலானுஞ்செலவிகெடுப்பினாலும் திரைநினைமாந்தர்தொக்குநெருங்குதலானுமீருள்

வினாவொடுதுவன்றிப்பாயும்வேகமிக்கிடுதலானுங்
கணாகடப்பரிதாயோடங்கவிழ்ந்ததுகவிழ்தலோடும்.

(இ-புரை.) அலைகள் அதிகமாக வீசுவதினாலும் செல்லும்படி விடுகிற
விரைவினாலும் வரிசை வரிசையாக மனிதர் சேர்ந்து நெருங்கி யிருப்பதி
னாலும் நீரி னிடத்து விரைவுடன் பாயானது வேக மிருந்து தன்னுதலி
னாலும் கரை கடப்ப தரிதாய் அவ்வோடம் கவிழ்ந்தது; அடபடி கவிழ்ந்த மா
த்திரத்தில், எ - று. கடுப்பு - விரை. (சுஉ)

சந்திராங்கதனுந்தோழர்தாங்கனும்புனவினாழ
வெருதிறலிடங்கரந்தத்தோழனாவிழுங்கவேந்தன்
முந்தைநல்லவினையின்பான்மைமுனைத்தெழவுரகர்வாழு
மந்தமில்பிலத்துப்புக்கோரருநதிக்கலாயைச்சாரந்தான்.

(இ-புரை.) (அந்தத் தோணியி லிருந்த) சந்திராங்கதனாக தோழர்களும்
நீரில் மூழ்கிவிட; வெவ்விய வலியுள்ள முதலைகள் அந்தத் தோழரை விழுங்கி
விட்டன. சந்திராங்கதனமாத்திரம் முந் சென்னங்களிற்செய்த தருமம் முன்
வந்துதவ நாகர்கள் வாழும் முடிவற்ற பிலத்துக்குட்போய் அவிடத்திருக்கும்
அரியநதிக் கரையைச் சாரந்தான், எ-று (சுச)

நதியினிடுகின்றநாகாதமகளிர்நோக்கி
யதிகையமெய்தியின்றுனோஞர்கொலென்றருகுசேர்நது
புதியவன்றனைந்தங்கடக்ககன்புரவுபூண்டு
வதிறுங்கோயிலாங்கண்வருகெனக்கொண்டுபுக்கா.

(இ-புரை.) அந்த நதியில் விளையாடுகின்ற நாக கன்னியர்கள் வந்த அரசு
குமாரனைப் பார்த்து ஆச்சரியமுற்று, இவன யாவனென்று அவனருகில் வந்
து உண்மை தெளிந்து, விருந்தினனாய் வந்தவனைத் தங்களரசனாகிய தக்கை
ன் காவல் கொண்டு வாசமா யிருக்கிற அரசுமனையினிடத்துக்கு வருவா யெ
ன்று அழைத்துக்கொண்டு போனார்கள். எ - று. (சுஃ)

புக்கவரவனைவாழிப்புறத்தினின்றுவிப்போகித்
தக்ககனறிருமுன்காளையடைந்தமைசாற்றலோடு
மக்கணத்தவனைநீவிரு முயின்களென்னமாதர்
மக்களிற்பிலகவீண்டுவருகெனவேந்தர்வேந்தன்.

(இ - புரை.) போன மாதர்கள் அவனை வாயிலினிடத்து நிறுத்தித் தா
வ்கண்மாத்திரம் உள்ளேபோய்த் தக்கைன் சமுகத்தில் சந்திராங்கதன் வந்திரு
ப்பதைச் சொல்லவும், அந்தக்கைன் அப்பொழுதே அழையுங்களென்றுகூறி,

அந்தமாதாகள் சென்று மனிதர்களுக்குள் திலகம்போன்றவனே! வருவாயென்று கூட்டிக்கொண்டுபோகச் சென்ற அவ்வரசன், எ-று. இவ்வரசன் என்னும் எழுவாயை அடுத்ததெய்யுளில் கண்டான் என்பதனோடுமுடிக்க. (௩௬)

ஆயிரந்தபனர்தொக்காங்கவிர்குதிர்சொரிவதேதம்ப்பப்
பாயொளிமவுலிதோறும்பருமணியிமைக்கவைகு
நாயகன்றன்னைநாகமடந்தையர்நடுவட்டோன்றிச்
செய்யுயர்விசும்பிற்றேவிற்பொலிதருதேவைக்கண்டான்.

(இ - புரை.) ஆயிரஞ் சூரியர்கள் ஒன்றாகச்சேர்ந்து விளங்குகின்ற கதிர்களைச் சொரிவதையொப்பாகப் பரவுகின்ற ஒளியையுடைய பணமருடர் தோறும் பருத்தமாணிக்கம் பிரகாசிக்கும்படி வீற்றிராநின்ற தகைகனென்னும் நாகராசனாகிய தேவை அரமடந்தையர் கூட்டத்தினடுவில் தோன்றி மிகவும் உயர்ந்ததாகிய விண்ணுலகிலிருக்கும் இந்திரன்போலக் கண்டான். எ - று. (1)

கண்டடிதொழுதுநின்றகாலையக்காலாதன்னைத்
திண்டிறல்வேலினாய்நின்றேயமுங்குலனுமற்று
மொண்டிறற்றோதைபேருமுனாத்தியென்றுரைத்தலோடு
முண்டகமுக்கைபோற்செங்கைகூப்புமுழியலுற்றான்.

(இ - புரை.) அப்படிக்கண்டு தன்பாதத்தை வணங்கிநின்றபோது (தகைகராசன்) அந்த ராசகுமாரனைப்பார்த்துப் பலமும் வெற்றியுமுள்ள வேலாயுதத்தையுடையவனே! உன்னுடைய தேசமும் குலமும் வெற்றியையுடைய உன் பிதாவிற்பெயரும் சொல்லென்று சொன்னவுடன் அரசன் தாமரையரும்புபோலக் கைகளைக் குவித்துக்கொண்டு சொல்லத்தொடங்கினான். எ - று.

நெடுங்கடல்வளாகவைப்பினிடதநாடுனதுநாடு
கடுங்கலிக்கிகலாய்வந்தமன்னவன்கருதலார்க
ளடங்கிடப்பொருதவைவேலாற்றலானறத்தின்மிக்கா
னடுங்கலின்மனத்துச்செங்கோளளனெனவுளனோர்வேந்தன்.

(இ - புரை.) நெடிய சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூலோகத்தினிடத்தில் நிடத தேசமென்று சொல்லப்படுவது என்னுடைய தேசம்; கொடியதாகியபாபத்துடைய பகையாய் வந்த அரசனும், பகைவரா யிருப்பவர்கள் அடங்கத் தக்கதாக யுத்தஞ்செய்துவென்ற கூர்மைதக்கிய வேலாயுதமேந்தும் பராக்கிரமமுள்ளவனும், தருமத்தில் மிகுந்தவனும், நடுங்குதலில்லாத மனதையுடையவனுமாகிய நீதிசெலுத்துகின்ற நளனென்னும்பெயரையுடைய ஒரு ராசனுள்ளன். எ-று.

கொடையினினறிவின்மானக்குலத்தினிற்புகழினேரி
னடையலர்ச்செகுக்கும்வைவேலாற்றவினொருவரோவ்வான்

நெடையணிந்துடையதேவிதொழத்தருவடமீனென்ன
நடையறிபுலவரேத்திரவில்தமயந்தியென்பாள்.

(இ - புரை.) அவ்வரசன் இன்னும் எத்தன்மை யுள்ளவனென்றால், ஈகையிலும் அறிவிலும் மாணமுள்ள குலத்திலும் புகழிலும் அழகிலும் சத்துருக்களைப் போர் செய்து கொல்லத் தக்க பராக்கிரமத்திலும் தனக்கு ஒருவருமொவ்வாதவன்; இவ்வரசன் மாலை சூட்டிய மனைவியானவள் எல்லாரும் வணங்கத்தக்க அருந்ததி யென்று நன்னெறியறிந்த அறிஞர்கள் புகழ்ந்து சொல்லத் தக்க தமயந்தியென்பவள். எ - று. (சு0)

அவடிருவயிற்றின்வந்தவரும்பெறற்புதல்வனாய்
திவன்பரிநிருபனிந்த்ரசேனன்மற்றெனதுதாதை
கவளமால்யானைச்சந்திராங்கதனெனும்பெயரினேன்பான்
றவளவாண்முறுவற்சீமந்தனியைவேட்டுறையுநாளின்.

(இ - புரை.) அந்தத் தமயந்தியின் அழகிய கருப்பத்தினின்றும் உற்பவித்த நடனக் குதிரையையுடைய இந்திரசேனமகாராசன் என்னுடைய பிதா ஆருவர். (போர்முனையில்) பெரியயானையையொத்தவனாகிய சந்திராங்கதனென்னும் பெயரை யுடையநான் வெண்மைநிறத் தங்கிய ஒளியுள்ள பற்களையுடைய சீமந்தனியை விவாகஞ்செய்து கொண்டு வாழும்நாளில். எ - று.

தோழரும்யானும்வாவுதுணைபரிகடாவுமாபோ
லாழுறுவினையாலொன்றுமுணர்கிலாதோடமேறி
யாமுநீர்யமுனையாற்றுள்விடுதலுமம்பிதாழ்த்து
காமுறுகழையுந்தள்ளிக்கவிழ்த்ததுகவிழ்த்தவேலை.

(இ - புரை.) தோழர்களும் நானும் தாவுகின்ற குதிரைகளைச் செலுத்துவதுபோலபழமையாகப்பொருந்திய வினையினால் ஒன்றும்யோசியாமல் தோணியிலேறி ஆழ்ந்தநீரையுடைய யமுனையாற்றுள் (அதிவினாவாகச் செல்லும்படி) விடவும், அந்தத்தோணிதாழ்த்து வயிரம்பொருந்திய மூங்கிற்கொலையும்மீர்த்கொண்டு கவிழ்த்துவிட்டது, அப்படி கவிழ்த்தபோது. எ - று. அம்பி-தோணி.

இறந்தனர்நண்பரெல்லாம்யானினையெய்துமூழாற்
றுறந்துயிர்விடாதுவந்துதொழுதனனென்றுகூற
அறந்தருசிந்தையானுமதிசயித்த்ரசேநீங்க
டிறந்தெரிந்தேத்துந்தேவன்யாரொன்றன்செம்மல்சொன்னான்.

(இ - புரை.) என்னுடைய தோழர்களுள்ளாரும் இறந்துபோனார்கள். யான் உம்மை அடையும் ஊழிருத்தலால் உயிர் துறந்து போகாமல் வந்து

தொழுதேனென் றுசொல்லு; தருமசுந்தையுடையகாராஜனும் ஆச்சரியமுற்று,
அரசனே! நீங்கள் உண்மையுரிந்து துதிசெய்யுங்கடவுள் யாவொன்றான்; அத்
ற்குப் மெருமையிற் சிறந்தவனுனை சந்திராங்கதன் சொல்லுகின்றான், எ - று.

யாவனொருவனெவ்வுயிருமெல்லாவுலகங்களுமுடையான்
யாவனொருவன் கடவுள்ருக்கெல்லாமிறைமைபூண்டெள்ளான்
யாவனொருவன் திரிபுரமுமெரியக்கனகச்சிலைகுனித்தான்
யாவனொருவன் விடநுகர்ந்தானவனேயெங்கட்கிறையோனே.

(இ - புரா.) எல்லாவுயிரையும் எல்லாவுலகங்களை யுமுடைய ஒருவர் எவ
ர், தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவராயிருக்கும் ஒருவர் எவர், திரிபுரங்களும் எரியும்
படி பொன்மலையை வில்லாகவளைத்த ஒருவர் எவர், விஷமுண்டவர் எவர்,
அவரே யெங்களுக்குக் கடவுள். எ - று. (சுசு)

என்றுமெவனிராசதத்தினையணையீன்றுபடைப்பிப்பா
னென்றுமெவன்சாத்துவிதத்தினரியையீன்றுபுரப்பிப்பா
னென்றுமெவனோதாமதத்தினரணையீன்றுதுடைப்பிப்பா
னென்றுமவனேயெங்குலத்தையிணைத்தாணீழலளிக்குமால்.

(இ - புரா.) எந்நாளும் இராஜதருணத்திற் பிரம தேவனை உண்டாக்கி
இவ்வுலகங்களைச் சிருஷ்டிக்கச் செய்விப்பார் எவர், எக்காலமும் சத்துவருண
த்தில் விஷ்ணுவையுண்டாக்கி ரக்ஷிக்கச் செய்கின்றவர் எவர், எக்காலமும் தா
மதருணத்தில் அரணையுண்டாக்கி உயிர்களைச் சங்கரிக்கச்செய்கின்றவர் எவர்,
அவரே எக்காலமும் எங்களைத் தம்முடைய திருவடிமீழலில்லைவத்துரக்ஷிப்பவர்.

ஆரணந்தனக்குமுன்னையாரணமாகிமன்னுங்
காரணங்களுக்குமுன்னேக்காரணமாகித்தோன்றும்
பூரணவொளிகட்கெல்லாம்பூரணவொளியாய்நின்று
நாரணனுணர்கிலாதநாதன்யாமுணருநாதன்.

(இ - புரா.) வேதங்களுக் கெல்லாம் முதல்வேதமாகியும், நிலைபெற்ற
காரணங்களுக்கு முதற்காரணமாகியும், தேவற்றப்பமே பூரண வொளிகளுக்
கெல்லாம் பூரண வொளியாயு மிருந்து விளங்கும் விஷ்ணுவினாலும் அறியப்ப
டாத நாதனே நாமங்கள் தியானஞ் செய்யும் நாதன். எ - று. (சுசு)

வானமேமுதலாம்பூதவகைதொறுமுள்ளீடாகித்
தானருளுயிர்கட்கெல்லாஞ்சான் றுமாயவற்றினெல்லா

சோமவாரவிரதமாண்மியம்.

மாணபற்றொன்றுமின்றியிரிபதன்விஞ்சைகூடே
பூனமிலுலகமெல்லாந்தன்வயத்தொழுகநின்றும்.

(இ - புரை.) ஆகாய முதலாகிய பஞ்சபூதங்களோடும் உள்ளீடாகியும், தாம் அருளப்பட்ட உயிர்கட்கெல்லாம் சாக்ஷியாகியும், அவைகளில் தமக்கொரு பற்றுமில்லாமல் அருமையாகிய தமது முடிவிலா ஆற்றவினாலே கெடுதலற்ற உலகமெல்லாம் தமது வசப்பட்டு நடக்க நின்றும். எ - று. (சுஎ)

ஒருவனாய்முதல்வனாகியுறுவரங்கொடுப்போனாகி
மருவுமுக்குணங்கணித்துமனத்திடைநினைத்தற்கொண்ணாத்
திருவருளுடையவுண்மைத்திகழொளியாயதெய்வம்
குருபரனருளின்யாங்கள்வழிபடக்குழையுந்தேவே.

(இ - புரை.) ஒப்பும் உயர்வு மில்லாத ஒருவனாயும், எல்லாவற்றிற்கும் காரணனாகியும், அன்பர்களுக்கு மிகுந்த வரங்கொடுப்பவனாகியும், பொருங்கிய முக்குணங்களையும் நீங்கி மனத்தினிடத்தில் நினைத்தற்கரிய திருவருளையுடைய உண்மையாய் விளங்குகின்ற சோதியாயுமிருக்கும் தெய்வமே, குருபரனருளினாலே நாங்கள் ஆராதனை செய்யத் திருவுளமிரங்கும் தெய்வமாம். எ - று. ()

நினைவரும்பாதகங்களைந்தையுநீக்கியின்பக்
களைகடறுரைப்பண்ணுங்கண்ணுதல்கருத்திலாதது
தினையளவடியர்செய்தசிற்றியற்பூசையேனும்
புனையளவாகக்கொள்ளும்பரமனெம்பரமனாவான்.

(இ - புரை.) நினைத்தற்கரிய பஞ்சமா பாதங்களையும் அடியார்க்கு நீக்கிப் பேரின்பமாகிய கடலினிடத்துப் பொருந்தச் செய்யும் பரமசிவனும், அன்பில்லாமல் தினையளவாக அடியார்கள் செய்வது சிறிய பூசையேயாயினும் பனையளவாகக் கொள்ளும் பரமனுமானவனே, எங்களுக்குக் கடவுளானவர், எ - று களை-ஒலி. சிற்றியற் பூசையாவது-ஆகமவிதி தவறிச் செய்யும்பூசை.

கங்கையைமுடியிற்குடிக்கவுரியைப்பாகம்வதைத்துப்
பொங்கரவங்கடம்மைப்புரிசுழையணிந்துபாதச்
செங்கமலத்தைவேதச்சிரத்தினினிருத்தித்தேவ
ரங்கைகள்சூப்பநின்றவவனெமையளிக்குந்தேவே.

(இ - புரை.) கங்கையைத் திருமுடியில் அணிந்து பார்வதியை யிடதுபாகத்திலவைத்து, விளங்குகின்ற சர்ப்பங்களை விரும்புந்குண்டலமாகத் திருச்செவியில் தரித்து, திருவடித் தாமரைகளை வேதமுடியில் வைத்துத் தேவர்களை

ல்லாரும் அழகிய கைகளைக் குவித்துத் தொழுவிற்குக் தேவனை எங்களை ரக்ஷி
க்ருதேவனும். எ - று. (௧௦)

ஆத்துவாவென் னுந் தூயவருமணித்த விசினங்க
னுத்தமமூர்ந்தியாகியுயர் குணங்கடந்துவைகு
நித்தனை யெமக்குநாதனீன்முடிவேந்தேயென்று
கொத்தலர்நறியபைந்தார்க்கோமகனுரைத்தலோமும்.

(இ - புரை.) ஆறத்துவாக்களாகிய பரிசுத்தமுள்ள அழகிய ஆசனத்தி
னிடத்தில் உத்தமமூர்ந்தியாகி, உயாந்தகுணங்களைக்கடந்து வீற்றிராநின்ற நித்
தியேன் எங்களுக்குக்கடவுள்; நீடியமகுடமுள்ள நாகராசனே! என்று கொத்
தாகியமலர்களாற் றொடுக்கப்பட்ட வாசனைதங்கிய மாலையணிந்த ராசகுமாரன்
சொல்லவும். எ - று. ஆறத்துவாக்கள் - மந்திரம் பதம் வர்னம் புவனம் தத்து
வம் கலை. (௧௧)

சிறியனீயாயுமென்முன்சிவன துதகுதியெல்லா
மறீவுறமொழிதலாலேயருங்கனியெய்துகின்றேன்
வெறிகமழ்தொடையாய்நின்பால்விளம்புவதொன்றுண்டென்ன
பொறிவரிப்பகுவாய்நாகர்புரவலன்புகலலுற்றான் [ப]

(இ - புரை.) வாசனைகமழ்கின்ற பூமாலையணிந்த ராசகுமாரனே! நீ சிறி
யவனாயிருக்கும் பரமசிவனுடைய பெருமைப்பாட்டினையெல்லாம் எனக்குச்
தெரியும்படிச் சொன்னமையால், மிகுந்தகளிப்பினையடைந்தேன்; ஆதலால்,
இனி யுன்னிடத்தில் நான் சொல்லும்வார்த்தை யொன்றுண்டென்று பொ
றிகளையும் வரிகளையும் பிளந்த வாய்களையுமுடைய நாகராசன் சொல்லு
கிறான். எ - று. (௧௨)

இவ்வுலகனைத்துஞ்செய்யவெரிமணிமயமதாரு
மவ்வியமுகன் றநாகமகளிருமரம்பையன்றர்
துவ்விடுபுனல்கள்யாவுஞ்சாருணுமமுதமாகுந்
திவ்வியபொருள்களெல்லாஞ்செழுந்தருவாகுமன்றே.

(இ - புரை.) இந்த வுலகமெல்லாம் செவ்விதாகிய தீநிறமுள்ள மாணி
க்கமயமாயிருக்கும். பொறுமைமிகன்ற நாகமகளிரோ அரம்பா ஸ்திரீகளை
யொத்தவாகளாயிருக்கிறார்கள், உண்ணத்தக்க நீரெல்லாம் தேவருண்ணும்
ஆமிர்தமயமாயிருக்கின்றன, திவ்வியமான சோலைக னெல்லாம் கொழுமை
யுள்ள கம்பகச்சோலையாயிருக்கின்றன. எ - று. து - உணவு. (௧௩)

நரைநரைபருவாவெய்யநமன்றமர்ந்நுநகல்செய்யா
ருநாதருகுரிசினீயிங்குறைகெனவுலாத்தலோமும்

தரைபுகழெந்தையையாவெனையன்றித்தநயரில்லான்
நினாதரும்பவளவாயென்மனைவியுஞ்சிறியனென்றான்.

(இ - புரை.) மேன்மை பொருந்திய ராசகுமாரனே! இங்கிருப்பவர்களை நரையுந்திரையும்பொருந்தா, யமதுதர்களில்விடத்துக்கு வரார்கள், ஆதலால் நீ இவ்விடத்திலேதானே வாசமா யிருவென்று சொன்னவுடன் ஐயா! பூலோகத்தவரார் புகழப்பட்ட என் பிதாவானவர் என்னை யல்லது கேறே புத்திரரில்லாதவர் கடலிலுண்டாகும் பவளம்போன்ற செவ்வாயையுடைய என் மனைவியுஞ் சிறிய வயதையுடையவனென்று சொன்னான். ஏ-று. (ருச)

அன்றியுமன்றோரம்பிகவிழயானாற்றுகழ்ந்து
பொன்றினென்னவன்றேபொன்றிதல்பொரு
கன்றியகாலஞ்செய்தகற்பனையறிக்கிலேன்யான்

யன

(இ - புரை) இதுவுமல்லாமல் ஆற்றில் தோணிகவிழ; நான் அதில் அமிழ்ந்து இறந்தேனென்று அப்போதே அவர்களிறந்துபோனார்களோ? செவ்விய காலஞ்செய்த கற்பனை இன்னதென்று நானறிகிலேன்; ஆதலால் வெற்றிபொருந்திய வேலையுடைய நாகராசனே! எங்களுக்கு நான் போகிறேன், உத்தரவு கொடுவென்று ராசகுமாரன் சொன்னான். ஏ-று. (ருரு)

ஈதவனுரைத்தலோடுவெழுந்தபேருவகைபொங்கக்
கோதறுகுணத்துநாகக்குரிசிலுமுழையர்க்குவி
மேத்குக்கலன்களா டைமுதலியவெறுக்கைமற்றுங்
காதலிற்கொணர்திறொன்றுகாவலற்களித்துப்பின்னும்.

(இ-புரை.) அந்த ராசகுமாரன் இந்த வார்த்தையைச் சொன்னபோது மிகுந்த சந்தோஷம் பொங்கக் குற்றமற்ற குணத்தையுடைய நாகராசன் ஏவலாளிகளை யழைத்து, மேன்மை பொருந்திய ஆபரணங்கள் வஸ்திரங்கள் முதலாகியவைகளும் பொன்னும் மற்றுமுள்ளவைகளும் ஆசையுடன் கொண்டு வாருங்களென்று (உத்தரவுசெய்து, அவர்களால்கொண்டுவரப்பட்ட அப்பொருள்களை யெல்லாம்) அவ்வரசனுக்குக் கொடுத்துப் பின்னும் தருவான். ஏ-று.

வெறுக்கை - பொன்.

(ருச)

நினைக்கடலேழுஞ்சூழ்ந்துசேண்முகடளக்குநேமி
வரைத்தலைதன்னையொல்லமண்டலமிட்டுமின
முரைப்பரிதாயவேகத்தொருவயப்பரியைநல்கி
ஈனைக்களிகலவைச்சார்நூல்வேண்டுவெறுப்பநல்கா.

(இ - புரை.) அலைகளையுடைய எழுகடலையும் ஒவ்வொன்றாகச் சூழ்ந்து, அண்டமுக்கட்டையளக்காநின்ற சக்கிரவாளகிரியின் சிகரத்தையும் அதிகவிரைவாக மண்டலமிட்டு வரும் சொல்லுதற்கரிய வேகத்தையுடையபலமுள்ள ஒரு குதிரையுள் கொடுத்து, வாசனைதங்கிய கூட்டுவார்க்கஞ்சேர்ந்த சந்தனக்குழம்பு னெறுக்கும்படி கொடுத்து. எ - று. (௫௭)

அளித்தவைசுமப்பமற்றோயிலெயிற்றாக்கன்றன்னை
விளித்துடன்விடுத்துப்பின்னும்வேறொருபுயங்கராசன்
களிப்புறுகுமாரன்றன்னைக்காக்கெனப்பணித்தலோடுந்
துளித்தலைமுகிலின்னனுந்தொழுதனன்வினாவிற்போகி.

(இ - புரை.) கொடுத்த இப்பொருளைமெல்லாம் சுமந்து போவதற்காக கூர்மையான பற்களையுடைய ஒரு ராசுதனை அழைத்து, அவ்வரசனுடன் அனுப்பி, மேலும் வேறொரு நாகராசனை யழைத்துக் களிப்பையுடைய இந்த ராசகுமாரனைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு போவென்று உத்தரவுசெய்தான். அப்படி உத்தரவுசெய்த வுடன் துளித்தலைச் செய்யும் மேகத்தையொத்த ராசகுமாரனும் நாகராசனை வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு விரைவுடன் சென்று. எ-று. (௫௮)

குறையுனலதனுணுகுமரனுந்ருதனறனும
புரையறுமனத்தராகிப்புரிவுகொண்டருகிற்போத
வினாபரியுகைத்துநீருள்வெய்யவடுனமுதன்மானத்
தனாபுகழ்குரிசிறென்றியமுனையங்கரையைச்சாரந்தான்.

(இ - புரை.) ஒலிக்கும் நீரையுடைய யமுனையாற்றினிடத்தில் நாக குமாரனும், அரக்கனும் சூற்றமில்லாத மனத்தையுடையவர்களாய்ப் பாதுகாத்துக்கொண்டு தன் அருகில்வர; விரைவுடன்செல்லுகின்ற குதிரையை செலுத்திக்கொண்டு சமுத்திரத்தில் சூரியன் உதயமாவது போல, உலகம் புகழ்கின்ற ராசகுமாரன் நீர்மேலெழுந்து அழகிய யமுனை ஆற்றங் கரையைச் சார்ந்தான். எ-று. நிருதன்-அரக்கன்-புரிவு-ஆசை. (௫௯)

பாதலந்தன்னன்னவீழ்ந்துபடருழுவாதுவந்த
தாதலர்நறியமாலேத்தராபதிசுமரன்செய்கை
யோதினனிப்பாலன்னோனுற்றதற்குற்றருற்ற
நீதுறுதுயரமெல்லாந்தெளிவுறச்செப்பலுற்றேன்.

(இ - புரை) பாதாளத்தில் வீழ்ந்து யாதொரு துன்பமுமடையாமல்வந்த மகரத்தத்துடன் மலர்கின்ற வாசனைதங்கிய மாலையணிந்த ராசகுமாரன்செய்கையை இதுவரையிற் சொன்னேன். இனி அவன் ஆற்றில் வீழ்த்தற்காக

அவனுடைய சுற்றத்தார்பொருந்திய கொடிய துயரங்களை யெல்லாம் விவரமாகச் சொல்லுகின்றேன். எ-று. (௬௦)

நெளிதிரையமுனையாற்றினீர்விளையாடல்செய்து
தனிதருபுயலினல்குஞ்சந்திராங்கதனுமன்னு
னளிபெறுதோழன்மாருமப்பியிற்கவிழ்நதுரீரின்
விளிதருதன் மையெல்லாமா துணன்வினாவிர்கேட்டான்.

(இ - புரை.) நெளிகின்ற அலையையுடைய யமுனையாற்றினீரில் நீர் விளையாடலைச் செய்து, துளியைத் தருகின்ற மேகம்போலத் தானக் கொடுக்கத்தக்க சந்திராங்கதனும் அவனுடைய தையையைப்பொருந்திய தோழர்களும் தோணியுடன் கவிழ்ந்து, நீரில் இறந்துபோன தன்மை யெல்லாம் அவன் மாமனாகிய சித்திரவன்மன் அப்போதே கேள்விப் பட்டான். எ-று. தனி-துளி, மாதுணன்-மாமன். (௬௧)

கேட்டலுமெழுந்தியாற்றின்கிளர்க்காருறுகிவந்து
வாட்டிற்றற்குரிசிலேயென்மருகவோமருகவோவென்
றீட்டியதுயரமீக்கொண்டெடுத்தெடுத்தழைத்தல்கேளாக்
கோட்ட மின்மனத்துமன்னன்குமரருமயங்கிவிழ்ந்தார்.

(இ - புரை.) கேள்விப்பட்டமாதிரத்தில் எழுந்து அந்த நதியின் கரையில் வந்துசேர்ந்து, வாள்யுத்தஞ் செய்யத்தக்க வல்லமையையுடைய ராசனே! என்மருமகனே! என்மருமகனே! என்று நேரிட்ட துயரம் அநிமமாகக் கொண்டு பலவாறு அழைத்தலைக் கேட்டு, மாறுபடுதலில்லாத மனதையுடைய அவ்வரசன் புத்திரர்களு மயங்கிச்சோர்த்தார்கள். எ-று. (௬௨)

மற்றவன்மனைவிமாருமனங்குழைந்தழுதுரைந்தார்
செற்றமில்லாமலையன்னதெரிவைசீமந்தனிக்குஞ்
சொற்றனரவளுங்கேட்டுச்சுகுடொழிலுருமுநீழப்
புற்றரவழுங்குமாபோற்புரண்டனள்புலம்புகின்றாள்.

(இ - ன்.) அவனுடைய மனைவியர்களு மனமுருகி அழுது மெலிந்தார்கள்; குற்றமில்லாத திருமகனையொத்த சீமந்தனியென்னு மாதாக்குஞ்சொன்னார்கள்; அவள் அந்தச்சேதியைக்கேட்டுச் சுகுகின்ற செய்கையையுடைய இடிவிழ, புற்றிலிருக்கும் சர்ப்பங்கள் வருந்துவதுபோலப் புரண்டு புரண்டு புலம்புவாளாயினாள். எ - று. (௬௩)

வேறு.

நீர்மலிந்தபண்ணைநிடதத்தார்மன்னவனே
தார்மலிந்தமார்பாதமியேனுயிர்த்துணையே

சீர்மலிந்தசொல்வாணர்தீயகலிக்கோடைதெறுங்
கார்மலிந்தவண் கைக்களிதேகளிதேயோ.

(இ - ள்) சீர்நிறைந்த வயல்களையுடைய நிடததேசத்தி லிருப்பவர்க ளுக்கு அரசனே! பூமாலையிறைந்த மார்வையுடையவனே! தமியேனது உயிர் துணையே! சீர்பொருந்திய பாவலர்களுடைய கொடிய வறுமையாகிய கோடையைக் கெடுக்கத்தக்கமேகம்போன்ற வளப்பந்தங்கிய கையையுடைய மதகஜமே! மதகஜமே! எ - று. (௬௪)

புன்னைச்செழுங்காவிற்பூவணையின்யாமுயங்கு
முன்னைப்பெரும்போகம்பேண்டாய்முனிந்துதா
னென்னைப்பிரிந்தாய்நீயென்றாலுமயான்றமியே
னுன்னைப்பிரிந்தாவிடியேன்மற்றுமியேனே.

(இ - ள்) செழும மதங்கிய புன்னைவனத்தில் மலர்மஞ்சமேல் நாமிருவரு ள்சேர்ந்தனுபவிக்கும் முன்போகத்தை விரும்பாமல் வெறுத்து, நீயென்னைப் பிரிந்துவிட்டாலும், நானுன்னைப்பிரிந்து தமிழளாயுயிர்பிழைத்திதோன் பிழைத்திதோன். எ - று. (௬௫)

என்றென்றாற்றியிலங்கிழைதன்கைம்மலார்த்
சூன்றென்றுகொங்கைகுழையும்படிபுடைத்து
நின்றென்றுஞ்சொல்லாணெருப்பிடைபுக்கியான்விழுந்து
பொன்றும்பொழுதன்றிப்போமோதுயரென்றான்.

(இ - ள்.) சீமந்தனியானவன் இவ்வாறு சொல்லிச்சொல்லியழுது செந்தர் மராமலர்போன்ற தன்கைகளால் மலையையொத்த தனங்களுக்குழையும்படிமோ திக்கொண்டு, வேறென்றும் பேசாமல் நான் நெருப்பில்விழுந்து இறந்தகா லத்திலல்லது இந்தத்துக்கந்தீருமோ என்றான். எ - று. (௬௬)

இங்கிவடானிவ்வண்ணையவிகல்வேந்தன்
பொங்குதுயர்மாதவராற்போக்கியுளந்தெளிந்து
திங்கடிருவாண்முகத்துச்சீமந்தனியுறையு
மங்குறொடுசென்னிமணிக்கோயில்வந்தடைந்தான்.

(இ - ள்.) சீமந்தனியானவன் இவ்வாறு துயரப்பட்டுக்கொண்டிருக்க; பலமுள்ளராசனானவன் தனக்குண்டான துயரத்தை முனிவர்களால் நீங்கப் பெற்றுத்தெளிந்து, சுந்திரனையொத்த அழகினையும் ஒளியினையும் பொருந்திய முகத்தினையுடைய சீமந்தனியிருக்கும் மேகத்தையளவுகின்ற கிரத்தையுடைய ரத்தினங்கள்பதித்த மாளிகையிற் சேர்ந்தான். எ - று.

வேந்தன் தெளிந்து கோயிலடைந்தான் எனமுடிக்க.

(௬௭)

தாத்தையைக்கண்மின்னந்தன் ராவடி வீழ்ந்த
மாதிரினைத் தன்னை யாரவாங்கியெடுத்தினைத்துப்
பூதலத்துயாவர்வினை யைப்புறங்கண்டார்
காதலித் துமாதேகவலாதொழிகென்றான்.

(இ - புரை.) வந்தபிதாவைக்கண்டு மனந்தளர்ந்து, பாதத்தில் விழுந்த
புத்திரியைத் தன்னைகள் பொருந்தவாரி யெடுத்தினைத்து, மகளே! பூலோகத்
திலிருப்பவர்களில் வினையுக்கடந்தவர்களையாருமில்லை; (ஆதலால்) கணவனிடத்
தில்விருப்பம்வைத்துவருந்தாதேயென்றான். எ - று. - கவலுதல் - வருந்துதல். (1)

என்னுமுரையுடிகந்துபடருழ்ந்து
தன்னுளயர்ந்து தலைவன்றையுடைவான்
வன்னிபுகுவதன்றிவாமேனெனவரற்று.

(இ - புரை.) இவ்வாறு தன்தகப்பன் சொன்னசொல்லையுந் தவிர்த்துத்
தனக்குள் துன்பமடைந்து சோகங்கொண்டு கணவனிடத்திற் போய்ச்சேர
அக்கினிப் பிரவேசமாவதெயல்லாமல், இனி யுயிருடன் வாழேனென்று
சொல்லியழுகிற மின்னலைப்போலும் துண்ணிய இடையையுடையவளாகிய
தன்மகளை அக்கினிப்பிரவேசமாக வொட்டாமல் அவ்வரசன் விலக்கினான்.
எ - று. வன்னி - நெருப்பு. (௧௬)

தந்தைவிலக்கத்தளிரியலாள்சாவோரீஇச்
சின்தைநலியுந்துயரஞ்சிறிதகற்றிப்
புந்திதெளியச்சிவனையேபூசைசெய்வே
னெந்தையறிவாயெனக்கயினியாயினான்.

(இ - புரை.) தன்பிதா தடுத்ததினால் மாந்தளிர்போன்ற சாயலையுடைய
சீமந்தனியானவள் சாதலையொழிந்து, மனம் வருந்தும்படியான துயராஞ் சிறிது
நீங்கப்பெற்று, எந்தையே! எண்புந்தி தெளிவடையும்படி இனிப் பரமசிவனை
யேபூசைசெய்வேன், நியறிவாயென்று சொல்லி விதந்துவாயினான். எ - று.
கயினி - விதந்து. (௧௭)

எண்ணுர்தொழுவாழிகளின்திரசேனன்
றண்ணுர்புனல்வீழ்ந்துதன்மதலைமாய்ந்ததுவும்
பெண்ணுரணங்குகைமைபெற்றதுவுங்கேட்டாரற்றிக்
கண்ணுரவலப்புனலாற்கடல்செய்தான்.

(இ - புரை.) பகைவரெல்லாம் வணங்கும்படி வாழ்கின்றபலமுள்ள
தன்புத்திரன் குளிர்ச்சிபொருந்திய

விழுந்து இமந்ததும், மருதி கைம்பெண்ணைதவங் கேள்விப்பட்டமுது,
கண்களிலிருந்துபெருகாநின்ற துக்கநீரினால் சமுத்திரமொன்றுண்டாக்குளுன்.
எ - று. எனவே மிக்கதுரடைந்தானென்பது கருத்து. (எச)

சுற்றமுநற்றயுந்துவர்க்கடவின்முழுகினார்
மற்றுநிடதத்தாரெல்லாமனங்கவன்று
கொற்றவனையெங்கெளித்தாயென்றுட்குழைந்தமுதார்
பற்றலருங்கேட்டார்பழம்பகைதீர்த்தோமென்றார்.

(இ - புரா.) உறவினரும் நல்லதாயும் துக்கசாகரத்தில் முழுகினார்கள்.
இவர்களும்ன்றி, நிடததேசத்தாரெல்லாரும் மனக்கவலையுற்று, எங்கனரசனே!
எங்கே யொளித்தாயோ என்று மனக்குழைந்து அழுதார்கள். பகைவர் இத்தச்
செய்தியைக்கேள்விப்பட்டிப்பழம்பகைதீர்த்தோமென்றுகளித்தார்கள். எ - று.

காலமிஃதென்னக்கலிமாவுங்கைமாவும்
வேலிலகுதாணையுடன்மேவார்சமர்வேட்டுக்
கோவியமராடிநளன்கோமகனைத்தேவியுடன்
ஞாலமெலாநொந்துநடுங்கச்சிறைவைத்தார்.

(இ - புரா.) (அப்படிக்கேள்விப்பட்டபகைவர்கள்இந்திரசேனனைவெல்
லுதற்கு) இதுதான் காலமென்று குதிகாகளும் யானைகளும் வேலேந்தியபதா
திகளும் உடன்வரச்சென்று யுத்தஞ்செய்தலை விரும்பிச்சூழ்ந்து போர்செய்து,
இந்திரசேனனை அவன் மனைவியுடன் கொண்டுபோய்த் தேசமெல்லாம் நொ
ந்து நடுங்கும்படிச் சிறையில்வைத்தார்கள். எ - று. (எஉ)

செல்வமுழுதுஞ்செறுநரோகைக்கொண்டு

பல்பகல்வந்தாளுநாட்பாதலத்தைவிட்டெழுந்த
வில்கெழுதோண்மைந்தன்வினையம்விளம்புவாம்.

(இ - புரா.) நிறைந்தநிகிலையும் வளப்பம்பொருந்திய நாட்டினையும்
பெருமை பொருந்திய நகரத்தையும் மற்றுமுள்ள செல்வமெல்லாவற்றையும்
பகைவர்கள்கைக்கொண்டு பலநாளாண்டுக்கொண்டிருக்கும்நாளில்,பாதாளத்தை
விட்டுவந்த விற்பொருந்திய புயத்தையுடைய சந்திராங்கதனுடைய செய்தியை
ச்சொல்லுகிறோம். எ - று. செறுநர் - பகைவர். (எச)

வேறு.

நன்னதிக்கரையின்வந்துநளன்றருமிந்திரசேன
னின்னருண்மதலைவாமாவியல்புடனேறுமேல்வை

யன்னவன் மனைவியாயத்தவர்களோடனுதித்தானும்
பொன்னிருகையுஞ்சிந்தும்பும்புனலாடவந்தான்.

(இ - புறா.) களச்சக்கிரவர்த்தியின் பவுத்திரான சந்திராங்கன் கல்ல்
யமுனையாற்றங்கையில் வந்து தாவிச்செல்லுங் குதிரையின்மேல் இயல்புட
னேறும்போது, அவன் மனைவியாகிய சீமந்தனியானவன் தோழிக்கட்டங்களு
டன்சென்று இருகண்களிலும் பொன்னையொதுக்கும் யமுனையாற்றில் நீராட
வந்தான். எ -று. (எடு)

ஐயிருகாதஞ்சந்தத்தருங்கடிகமழ்ச்செம்பொன்
மெய்யணிதிகழ்நொய்யவெண்ணென்மருங்கிற்சாத்தித்
துய்யவாரிருவர்காணத்துணைப்பரியேறியாடு
மையறுகுமரங்கண்டுமனமறுகுற்றுநின்றான்.

(இ - புறா.) (நீராடவந்தவன்) பத்துக்காதம்வரையில் அரியசந்தனவாச
னபரிமளிக்கவும், சரீரத்தி லணிந்திருக்கும் ஆபரணங்கள்பிரகாசிக்கவும், நுண்
ணியதாகிய வெள்ளைவஸ்திரம் இடையிலணிந்து, பரிசுத்தர்களானநாகராசனும்
இராக்கதனுமாகிய இருவரும் பார்க்கும்படி, வேகமாகச்செல்லும் குதிரையி
லேறிக்கொண்டு வினையாடுகின்ற குற்ற நீக்கிய அந்த ராசகுமாரனைக்கண்டு
மனங்கலங்குகின்றான். எ -று. (எஃ)

மங்கலமிழந்துமெய்யின்மணவணிதுந்துநின்ற
கொங்கலர்கோதைதன்னைக்குமரனுங்குறுகிநீராக்கித்
திங்கள்வாணுதனியார்கொறிருமணம்புணர்ந்தான்யாவ
னிங்குநீகைமையானகாரணமென்கொலென்றான்.

(இ - புறா.) மாங்கலியத்தையும் அங்கத்திலணியும் மங்களத்துக்குரிய
ஆபரணங்களையு மிழந்துநின்ற சீமந்தனியைச் சந்திராங்கதன் சென்றுகண்டு,
ஓ சந்திரவதனீ நியார்? உன்னைச்சிறப்புடன் விவாகஞ்செய்துகொண்டவன் யா
வன், இப்போது நீகைம்பெண்ணுயிருக்குங் காரண மென்னவென்றான். எ -று.
கொங்கலர்கோதை என்றது சீமந்தனியைக்குரிக்கும் ஒரு பெயர். (எஃ)

அவனவைவினவலோடுமரிவையுநாணிநிற்பக்
கவலுறுமவடன்றோழியொருமகள் கழறுகின்ற
ளிவள்பிதாச்சித்திரவுன்மனிநூநிலமுழுதுங்காக்குந்
தவலருங்கேள்விச்சந்திராங்கதனிவடலைவளுமால்.

(இ - புறா.) இவ்வாறு அவன் வினவவே சீமந்தனினாணத்துடன் விலகி
நின்றலையுணர்ந்த கவலையடைந்திருக்கும் அவளுடைய தோழிகளுனொருத்திச்

சொல்லுகின்றான் : (இராஜகுமாரனேசேன்) இவளுடைய தந்தை சித்திரவன்
மன், இவன் கணவனாவென்றால் பெருமைபெறுந்திய பூமிமுழுமையுங்கா
கும் கெசிதவற்ற நல்லகேள்வியையுடைய சந்திராங்கதனைன்பவன். எ-று. ()

கொடுவினை தூரப்பமற்றக்கோமகன்றனுமுன்னுட்
டொடுபுனல்யமுனையாற்றுட்டுஞ்சிடத்துயரமெய்தி
யுதிபதிபிழந்துமாழ்குமுரோணியினெளியைநீத்து
வடுவகல்கற்பினங்கைமங்கலமிழந்துநின்றான்.

(இ - புறா.) இவள்கைம்பெண்ணைதற்குக் காரணமென்னவெனில்,
இவள்வாழ்த்துகொண்டிருக்கும் நாளிலொருநாள் கொடியவினையானது செவ
த்ததலினாலே ஆழ்ந்தபுனலையுடைய யமுனையாற்றில் இவள்கணவனாகிய அந்த
ராஜகுமாரன் இறந்தபோனதினால் சூற்றமில்லாத கற்பினையுடைய இந்தமா
தாவைத் துயரம் அடைந்து, சந்திரனியிழந்து விசனப்படுகின்ற ரோகணி
நகரத்திரம்போல வொளியிழந்து மங்கலமிழந்திருக்கின்றான். எ - று. (எக)

மங்கலமிழந்துசென்றவருடமுன்றாகுமையா
திங்களங்கண்ணிவெய்ந்தசிவனதுசோமவாரம்
கொங்கையங்கண்ணினோற்பாள்குளிர்புனலாடல்வேண்டி
யிங்கெழிலாயமெல்லாஞ்சூழ்வரவியத்தினுளே.

(இ - புறா.) அரசகுமாரனே ! இம்மங்கை மாங்கலியமிழந்து மூன்று
வருஷமாயிற்று. அன்றுமுதல் இவள் சந்திரக்கண்ணியணிந்த பரமசிவனுக்
குரிய சோமவாரவிரதம் அனுஷ்டிக்கின்றான் ; அதன்பொருட்டு ஸ்நானஞ்செ
ய்பவிரும்பி, அழகுள்ள தோழியர் கூட்டஞ்சூழ இவ்விடத்தில் வந்தனள்.எ-று.

அன்றியுமிவடன்கேள்வனரும்பெற்றதைதன்னைக்
கன்றியதெவ்வர்பற்றிக்கேடுகிறைவைத்துநீதி
யொன்றியநாட்டையெல்லாமொருங்குடன்புரவாநின்றார்
வென்றிறவேற்குமரகேண்மோவென்றவள்வீளம்புங்காலை.

(இ - புறா.) வெற்றிபொருந்திய வேலாயுதத்தையுடைய அரசனே ! இது
வுமல்லாமல் இவள்கணவனுடைய தாதையைப் பகைகொண்ட சத்துருக்கள்
கொடிய சிறையில்வைத்து நீதிபொருந்திய நாட்டையெல்லாம் ஒருங்காகக்
கைப்பற்றி அரசுசெய்கின்றார்கள். என்று அந்தத்தோழி சொன்னபோது.எ-று.

நாடுநெடுநின்றநங்கைநாணிகந்தவீருஞ்செம்பொற்
பூணணிமார்பனேநீபுதுமலர்ப்பழிசேர்க்குந்
தூணியுஞ்சிலையுமில்லாத்தொடுகழன்மதனோவன்றிச்
சேனையர்விசுர்ப்பிறைவகுமரனோசெய்புகென்றான்.

(இ - புறா.) நாணத்துடனின்ற சீமந்தனியானவன் பின்பு நாணம்விட்டுப் பிரகாசியாநின்ற செம்பொன்னுலகிய ஆபரணங்களுநிந்த மார்பையுடைய மன்னவனே! நீ புதியமணக்கணைகளைவக்கும் தூணியுந் தருப்புவில்லுமின்றிவந்த வீரகண்டையணிந்த மன்மதனே! அல்லது மிகவுழையர்த்த தேனலோகத்தில் வாசஞ்செய்யுந் தேவகுமாரனே! சொல்லென்றான். எ - று. (அஉ)

என் தவண்மீட்டுமென்றனின்னலெழுதலவெல்கு
மொன்றறப்புசலக்கேட்டாயெனையுரையுணர் திகொன்கே
கன்றியமனத்தேனின்னை க்கனவிடைக்கண்டேன்போன

3௧

(இ - புறா.) அவளவ்வாறு சொல்லிப் பின்னுஞ் சொல்லுகிறான். எனக்குநேரிட்ட துன்பங்கள் முதலானவைகளைப்பெல்லாமொன்றும் வழுவாமற்கேட்டனை, நீயென்னை அறிவையோ? வருந்திய மனதையுடைய நான் உன்னைக் கனவிற்கண்டவளா யிருக்கின்றேன் ; இங்குநின்ற நீயாவன் ; ஒளிக்காமலிப்பொழுதே சொல்லவேண்டுமென்றான். எ - று. (அங)

மற்றவனுரைத்தான்யானோர்மானிடனல்லனெண்ணிற்
செற்றமில்லுணத்தாகங்காய்சித்திபெற்றுடையதேவ
னற்றமில்புவனமெங்குமொல்லையினடைந்துமீளக்
கற்றவனுவனென்று காந்தளஞ்செங்கைபற்றா.

(இ - புறா.) அவளவ்வாறு வினாவ சந்திராங்கதன் சொல்லுகிறான்; குற்றமில்லாத குணத்தையுடைய மாதே! நான்மனிதர்களுக்குள் ஒருவனல்லன்; எண்ணிப்பார்க்கில் சித்திகளைப்பெற்ற தேவரிலொருவன் ; பழுதில்லாத உலகங்களெங்கும் அதிவிரைவாகச் சென்றுவரக் கற்றவன் ; என்று சொல்லி அவளுடைய செங்காந்தன்போன்ற கரத்தைப்பிடித்துக்கொண்டு. எ - று. (அ)

அருகுமவழைப்பமாதரையுமவெய்திப்பின்னும்
பருகுவார்போலநோக்கிப்பணைமுலைபுளகங்கொள்ள
வெருவினாநிற்பமன்னன்மின்னிடைச்செவியின்மெல்லென்
றொருமொழியுதுதியாகவவப்புடனுரைப்பதானான்

(இ - புறா) (அவ்வரசகுமாரன்) சமீபத்தில் வரும்படி அழைக்க; (அதைக்கண்ட) தோழிமார்கள் சந்தேகமுற்றுப்பின்னும் (அவ்வரசனை)விடாது பார்த்துப் பருத்ததனங்கள் புளகத்தையடைவதுமன்றிப் பயமுடைந்துநிற்க, சந்திராங்கதன் சீமந்தனியின்காணில் சந்தோஷத்துடன் மெதுவாக ஒருவார்த்தையுறுதியுடன் சொல்லலானான். எ - று. (அஉ)

உன்னுறுதுணைவன்வேறொருலகத்தினுள்ளான்மாதே
யன்னவன் தனக்குயாதுமாநுயிர்த்தேதமனந்த
மன்னனுமிரண்டுநாளில்வந்துவந்தலலக்கு
மின்னதுபுகல்வான்வந்தேனைன்றன்னெழிலின்மிக்கான்.

(இ - புரா.) மாதே! உன்கணவன் வேறொருலகத்திலிருக்கிறான்; அவனுக்கு நான் உயிர்போன்ற சிநேகன், அந்தமன்னனு மிரண்டுநாளில்வந்து உனது துக்கத்தை நீக்குவான்; இந்தச்சேதி யுனக்குச்சொல்லவே யான்வந்தேனென்று அழகில்மிருத்த சந்திராங்கதன் சொன்னான். எ -று. (அக)

நெஞ்சினினைவலரித்திரெற்றியங்கண்ணனுனை
வஞ்சிதுண்ணிதையாயன்னேன்வருவதேதிண்ணமாகுந்
தஞ்சமென்றிதனையார்க்குஞ்சாற்றலையென்றுசாற்றிப்
பஞ்சின்மெல்லடியினுட்குமீட்டிதுபகாலுற்றான்.

(இ - புரா.) வஞ்சிக்கொடிபோலும் துண்ணிய இடையை யுடையவளே! உன்மன்திருக்குற துன்பத்தைநீங்குவை, நெற்றிக்கண்ணரான பரமசிவ னுணைப்படி அவன்வருவது நிச்சயமாம்; உன்சொன்ன வார்த்தையை எளிதாக்கக்ருதி யாருடனுஞ்சொல்லாதே, என்று சொல்லி, செம்பஞ்சினுமெல்லியபா த்தையுடைய சீமந்தனிக்கு மறுபடியுமிந்தவார்த்தைசொல்லுகின்றான். எ -று.

தெரிவையின்கொழுநற்குற்றத்திறனெலாந்தெரியச்சொன்னேன்
பரிவுறுமெனதுதாதைதாயர்தம்பரிவுரீக்க
வினாவினினனதுதேயத்தேசுவனென்றுவேகத்
குரகதத்துண்டிவைவேற்குரிசிலுங்கடிதிற்போனான்.

(இ - புரா.) மாதே! உன்கணவனுக்குப் பொருந்திய செய்கையெல்லாம் உனக்குத்தெரியும்படிச்சொன்னேன்; இனி என்னிடத்திலிருப்பம்வைத்திருக்கும் எந்தாயத்தையருடைய வருத்தத்தைநீக்க, வினாவாக எந்தேசத்துக்குச் செல்லுகிறேனென்றுசொல்லி, கூடமைதங்கிய வேலாயுதத்தையுடைய சந்திராங்கதனைவன் வேகமாகச்செல்லும் குதிரையை நடத்திக்கொண்டு துரிதமாகப்போனான். எ -று. குரகதம் - குதிரை. (அஅ)

செயொளிக் குரிசிஸ்போயபின்னரத்திருவினல்லாண்
மாயமோவன்றிறெஞ்சின்மயக்கமோகனவுகொல்லோ
போயவனுரைத்தவெல்லாம்பொய்கொலோமெய்கொலோவென்
றாயவளமுதுதேம்பியவவங்கொண்டனைபசொன்னான்.

(இ - புரா.) செவ்வியதான ஓளியையுடைய சித்திராங்கதன் போய்விட்டபின்பு திருமகளினுஞ்சிறந்த அழகுள்ள சீமந்தனியானவன் இப்போதுபோன

இந்தத் தேவகுமாரன் சொன்னவெல்லாம் மாய்ணகமே? அல்லது நம்முடைய மனதிலிருக்கு மயக்கந்தானோ? அல்லது சொப்பனமே? பொய்யோ? அல்லது மெய்யோ? என்று அழுது தேம்பித்தன்பங்கொண்டு இந்தவார்த்தைசொன்
எ - று. (அக)

வேறு.

என்னுறுகிந்தனை யென்கணவன்பான்
மன்னுவகல்ல கமற்றொருவன்மேற்
முன்னுவதன றுணமாநத மைமசா ளன
என்னவனையெனையாளுநலத்தோன்.

(இ - புறா.) என்மனமானது என்கணவனிடத்திற் பொருந்துமே யல்
லது மற்றொருவனிடத்திற் பொருந்துவதன்று; (ஆதலால்போது) என்னி
டம் நடந்ததை ஆலோசிக்குமிடத்தில் இங்குவந்துபோன மகாபுருஷனே என்
னையாளத்தக்க தன்மையையுடைய எண்கணவனையாகும். எ - று. (கூ)

யாகையவாக்காதமல்லுறைநல்லாள்
வாக்கியநம்பிமழுப்படைவள்ள
லாக்கினையாலவனுக்கருள்பூசைப்
பாக்கியம்வந்துபலித்தது கொல்லே.

(இ - புறா.) யாக்கியவர்க்க ரென்னு முனிவருடைய பத்தினியாகிய மயி
திரைசொல்லிய வார்த்தையைநம்பி, மழுவாயுதமேந்திய பரமசிவனது ஆக்கினை
யாகிய சைவாகமவிதிப்படி அவனுக்குச்செய்த பூசையின்பாக்கியம்நமக்குவந்த
பலித்ததுவோ? எ - று. கொல்-ஐயப்பொருளது. (கூ)

குன்றிருவோர்பதினாயிரகாட
மன்றல்செய்தோனுடன்வாழ்குவனென்ற
நன்றறுசொன்னெந்நண்ணியதேயோ.

(இ - புறா.) இதுவுமல்லாமல் முன்னமொருபிராமணன்உன்குமாரத்,
பதினாயிரவருடும் கணவனுடன் வாழ்வானென்று என்விதாவுடன் சொன்
நன்மையறிந்த சொல்லின் முன்மைபொருந்தியதோ? எ - று. (கூ)

நிரந்தரநற்சொனியித்தமுமுண்டா
நரந்தரறுங்குமுனையகிபாகன்
வரந்தருபூசைமகிழ்த்தெமைவாழ்வித்
காங்கைகெடுப்பாகையாரநிகற்பார்.

(இ - புறா.) எப்போதும் நல்லவர்க்கியைகளாகிய சகுனங்களுமுண்டா
இன்றன. எல்லார்க்குமுலியான தேவியான யிடப்பாகத்திலுடைய பரமசிவன்
அனுகிரகஞ் செய்யத்தக்கதாகிய எமது பூசைக்கு மகிழ்ந்து எம்மை வாழ்வித்
துத் துன்பங்கெடுப்பதை யாரறியவல்லவர்கள். ஏ - று. (கக)

பான்யன் துபகுததற்வென்
ஹியனுடையுமிவென்றென் ,
ஹேவியமாகறலொத்தவன்வைகிக்
காவியினேர்தருக

(இ - புறா.) பாவியாகிய நான் ஏது பகுத்தாயிடுகுவேன், என்னுயிர்
போன்ற கண்வன் என்னான் இங்குவந்து சேர்வானெவென்று, அழுகுற்ற
சித்திரமொத்தவன் தனித்திருந்து கீலோற்பலம்போன்ற கண்களில் நீர்சோரும்
படி வருந்தியிருந்தான். ஏ - று. (கசு)

இருந்துபுலம்புமிளங்கினிதன்னை
வருந்தல்வருந்தன்மடக்கொடியென்றே
பொருந்தியதோழியர்பூம்புனலாட்ட
அருந்ததிகோயிலடைந்தனளிப்பால்.

(இ - புறா.) இப்படிப் புலம்பாநின்ற இளங்களிபோல்பவனைத் தோழி
யர்கள் தாயே! வருந்தாதே வருந்தாதேயென்று தேறுதல்சொல்லி ஸ்நாநஞ்
செய்விக்க; அருந்ததியையொத்த கற்புள்ள சீமந்தனியென்பவன் தன்மாளிகை
யிற்போய்ச் சேர்ந்தான். அதற்குமேல் நடந்ததென்னவெனில். ஏ - று. (கரு)

போரணிமாமிசைபோகியவேலோ
னீரணிசூழ்நிடதத்திருநாட்டிற்
ஹேரணநீடியதொன்னகர்முன்னர்த்
காரணிகோலைகளிப்பொடடைந்தான்.

(இ - புறா.) போர்க்கோலமணிந்த குதிரையின்மேற் சென்ற வேலேந்
திய ராஜகுமாரன் நீர்வளமிசூந்த அழகியகிடத்தாட்டில் தோரணங்கள் ஓங்கிய
பழமைபாகிய நகரத்துக்கு முன்னிருக்கும் மேகமண்டலமளாவிய சோலையி
னிடத்தில் களிப்புடன் சேர்ந்தான். ஏ - று, (ககசு)

வந்திடுசெல்லலகற்றிப்

பாலந்திருமார்ப

ஹண்மருவுஞ்சிலைநாகசூழார்ன்

வாண்முகனோக்கியோர்மாற்றமுறைத்தான்.

(இ - புரா.) அதிதாரம் வழிபடந்த வருத்தத்தை நீக்கிக்கொண்டு ஆபரணங்கள் நிறைந்துள்ள பொன்னிறந்தங்கிய அழகியமார்பையுடைய அந்தராஜகுமாரன், காணியூட்டத்தக்க வில்லிணப்பெற்ற நாககுமாரனுடைய ஒள்ளிய முகத்தைப்பார்த்து ஒருவார்த்தைச் சொல்லுகின்றான். எ - று. (க௭)

பாதலமேஷயதும்பணிநாதன்
மேதகுமெய்வரங்கியதும்மிப்
பூதலமுற்றதுமின்றுபொருந்தார்க்
கோதுதிபின்னருமோதுவதுண்டால்.

(இ - புரா.) யமுனையாற்றில்வீழ்ந்த நான் பாதாளலோகத்திற் சென்றதையும், அங்கிருக்கும் நாகராஜன் எனக்கு மேன்மையுற்ற நல்லவரங்களைக் கொடுத்ததையும், அந்த வரம்பெற்றுக்கொண்டு பூலோகத்தில் வந்ததையும் இப்போது நீபோய்நம்முடைய பகைவருக்குச் சொல்லுவாய். இதுவுமல்லாமல் இன்னமூஞ் சொல்வதுண்டு, அதென்னவெனில். எ - று. (க௮)

எண்ணுறுதாதையிருஞ்சிறையோடெங்
கண்ணகளுடிதுகாலம்விடாரேன்
மண்ணுலகாளுமதிப்பையொழித்தே
விண்ணுலகாளவிடுக்குவனென்பாய்.

(இ - புரா.) யாவரு மதிக்கத்தக்க என்பதாவின் சிறையையும் எமது இடமகன்ற தேசத்தையும் இப்போது விடாராகில், மண்ணுலகத்தையாளும் படி அவர்க்குள்ள எண்ணத்தையொழித்து, விண்ணுலகத்தை யாளும்படி அனுப்புவேனென்றுஞ் சொல்லுவாய். எ - று. (க௯)

என்றவனேவலியைந்தன்னேகிக்
குன்றெனநீடியகோபுரமுதூர்ச்
சென்றுபுகுந்தமேசேரலர்தம்பாற்
கன்றியநெஞ்சொடுகட்டுரைசெய்வான்.

(இ - புரா.) இவ்வண்ணஞ் சொல்லிய ராசகுமாரனேவலுக்கு நாககுமாரன் சம்மதித்தவனாகிச்சென்று, மலைபோலுயர்ந்த கோபுரத்தையுடைய பழமையாகிய நகரத்திற்சேர்ந்து, கொல்லுகின்ற பகைமன்னரைக்கண்டு கோபங்கொண்டமனதுடன் உறுதியானவார்த்தைச் சொல்லுகின்றான். எ - று. ()

இந்திரசேனெனும்புகழ்மன்னன்
மைந்தனெந்திறல்வாகுவலத்தான்
றந்திரமேவியதக்ககனல்க
அந்தமிலாதவரங்கொடடைந்தான்.

பிரடோத்தரகாண்டம்,

(இ - புறா) இந்திரசேனனென்னும் பெயர்பெற்ற புகழுள்ள மன்னவனுடைய புத்திரனும், சத்திருக்களைப் போர்முகத்திற் கொல்லும்படியான புசுபலத்தையுடையவனும், நாகப்புடைகளையுடைய தக்கைகொன்னும் நாகராசன் கொடுக்க அளவில்லாத வரங்கள் பெற்றுக்கொண்டவனுமான சந்திராகதன வந்திருக்கின்றான். எ - று. தத்திரம் - சைந்ரியம். (க0க)

ஆதலினாலவனோடமராடல்
பேதைமையென்றறிவோபிழைசெய்தீர்
தாதையும்விட்டுயர்தண்ணடையும்விட்டு
டேதமுறவகையேகுமினென்றான்.

(இ - புறா.) ஆகையா லவனுடன் போர்செய்குதல் உங்களுக்கு அறிவில்லாமை யென்றறியுங்கள்; நீங்களோ மிகுந்த குற்றஞ்செய்திருக்கிறீர்கள்; ஆகிலுமிப்போது நீங்கள் க்ஷேமமடையவேண்டுமென்கிற எண்ணமிருந்தால், அவன் தகப்பன் சிறையைநீக்கி, அவனதேசத்தையும் விட்டு, நீங்கள் யாது குறையுமில்லாமல் போய்விடுங்களு என்று சொன்னான். எ - று.

தண்ணடை - நாடு.

(க0௦)

இத்திரநாககுமாரனியம்ப
மத்தகபாணைமறப்படைமன்னர்

தத்தமரும்பதிபோயினர்சார்ந்தார்.

(இ - புறா.) இப்படியாக நாககுமாரன் சொல்லு; மத்தகத்தையுடைய யாணைமுதலாகிய வீரத்தன்மையுள்ள நால்வகைப் படையோடுகூடிய அந்த மன்னவர்கள் மேன்மைபொருந்திய இந்திரசேனைச் சிறைவிடுத்துத் தங்கள் தங்கள் நகரத்திற்போய்ச் சேர்ந்தார்கள். எ - று.

“யாணையுடைய படையாண்டல் முன்னினிதே” என்பதனால் யாணையைக் கூறினார். அத்தகை என்பதில் அகரம் உயர்த்தற்கண்வந்தது. (க0௦)

வேறு.

மேவலாளர்போயபின்னரவேந்தன்மாமகன்வர
வேவலாளர்கூறக்கேட்டுளிற்புழற்றமைச்சரைக்
கூனியொல்லையென்மகற்கொணர்மினீனெடனுவவர்
பூவார்சோலையுட்குபுந்துபுண்ணியற்கொடுவந்தார்.

(இ - புறா.) பகைமன்னர் போய்விட்டபின்பு இந்திரசேனனென்னும் அரசன் தன் மகன்வந்திருப்பதை யேவலாளர் சொல்லக்கேட்டு மனமகிழ்ச்சியடைந்து மந்திரிகளை அழைத்து, என்புத்திரனை விரைவினில் இவ்விடத்துக்கு

அழைத்துக்கொண்டு வாருங்களென்று சொல்ல; அந்த மந்திரிகள் மலர்களை
புடைய சோலையினிடத்துக்குப் போய்ப் புண்ணியனாகிய அந்தக்குமாரனை
அழைத்துவந்தார்கள். எ - று. (௧௦௪)

வந்துதந்தைதாளின்வீழ்தன்மைந்தனைப்பொன்மார்புறத்
தந்தையும்பரிந்துதன் தடக்கையாலனைத்திடா
எந்தைதண்புனறஞ்விழ்ந்திறந்தநீபிழைத்ததென்
முந்நையோர்கள்செய்தவமுடித்தநன்மையாலென்றான்.

(இ - புரை.) புத்திரன்வந்து தகப்பனாகிய இந்திரசேனன் பாதத்தில்
வணங்கினவுடன் அவனை யெடுத்துத் தன்மார்பிற்பொருந்த நீண்டகைகளினால்
அனைத்துக்கொண்டு, என்னையே! என்பெரியோர்கள் செய்ந்தருளிய தவந்
செய்துமுடித்த நன்மையால் குளிர்த்தியுள்ள ஆற்றில்விழுந்து இறந்த நீ பிழைத்
தது என்றான். எ - று. (௧௦௫)

என்பதாயநன்கினிதியம்பமைந்தனும்மெழும்
தன்புகுருமன்னைதல்விடிவணங்கவன்னையுந்
துன்பவாரிவிட்டகன்றுசூழ்கரைக்கடந்ததோர்
இன்பவாரியூடுபுக்கெழாதுமுழ்கினுளரோ.

(இ - புரை.) இவ்வண்ணஞ் சொல்லுவதாகிய நல்லவார்த்தைகளை யினி
தாகத் தகப்பன்சொல்ல; (அதன்பின்பு) புத்திரனானவன் அன்புமிருந்த தன்
தாயினுடைய பாதத்தைவணங்க; அந்தத் தாயும் துக்கசமுத்திரத்தை விட்டு
நீங்கி சூழ்ந்த கரைகடந்ததாகிய பெரிய இன்பசமுத்திரத்தில் புரூது, எழாத
வண்ண முழுகினான். எ - று. (௧௦௬)

எனைநற்கிளைஞருமிரும்பதிபுண்மார்தரும்
போனவாவிபெற்றுடையர்போன்மகிழ்வுகூர்ந்தபின்
மானமன்னன்மைந்தவுற்றவாறெலாங்கினத்தெனத்
தேனெய்மாரிபெய்வதென்னச்செம்மல்யாவுஞ்செப்பவே.

(இ - புரை.) இவர்களும்ல்லாமல் மற்றைச்சுற்றத்தாரும் பெருமைபொரு
ந்திய நகரத்தாரும் தாங்கள் முன்பிழந்த உயிரைப் பின்னும் பெற்றவர்கள்போல்
மகிழ்ச்சியடைந்தபின்பு, பெருமைபெற்ற அரசுபுத்திரனைப்பார்த்து, மைந்த
னே! நீ நதியில்விழுந்தபின்பு நடந்த சேதியெல்லாம் சொல்லென்று வினாவ,
தேனும் நெய்யுமேகலந்து மழைபொழிவதுபோல நடந்த சேதியெல்லாம் அரசு
குமாரன் சொல்லி. எ - று. (௧௦௭)

தக்ககன்பரிந்தளித்ததாவில்பல்வளனெலா
மிக்கதாதைபாலளிப்பவேந்தனுண்மகிழ்ந்துபின்

புக்சவாறு சித்திரவன்மனுக்குரைத்திர்போதிரென்
றக்கணத்தினோலே தூதினன்புடன் வீடுப்பவே.

(இ - புனா.) தக்ஷகன் பரிவுடன்கொடுத்த கெடுதலற்ற பொருள்களை
யெல்லாம் அன்புமிருந்த பிதாவினிடத்தில் கொடுக்க; அந்தரகாசன்பார்த்து மன
மகிழ்ந்து, அப்பொழுதே யோலையெழுதித் தூதர்கையிற்கொடுத்து, நீங்கள் சித்
திரவன்ம ராசனிடத்திற்குப்போய் என்குமாரன்வந்த சேதியைச் சொல்லுங்க
ளென்று அனுப்பினான். ஏ - று. (க௦௮)

ஆரியவருத்தநாடடைந்து தூதரோலையை
வேரியார்நறுந்தெரியல்வேந்தனுக்களித்தலுஞ்
சோரிவேலினனுமோலேசொற்பொருளுணர்ந்துடல்
பூரியாவிருந்துதன்னமைச்சுடன் புகன்றனன்.

(இ - புனா.) (அப்படி யனுப்பப்பட்ட தூதர்கள்) ஆரியவருத்த தேசம்
போய்ச்சேர்ந்து, தங்களிடத்திலிருக்கு மோலையைத் தேனிறைந்து வாசனைத்
கிய மாலையணிந்த சித்திரவன்மனுக்குக் கொடுக்கவும், இரத்தக்கறைதோய்ந்த
வேலாயுதத்தையுடைய அவ்வரசன் தூதர்கொடுத்த வோலையிலெழுதியிருக்கும்
சேதியைப் படித்துணர்ந்த மாத்திரத்தில் உடல்பூரிப்படைந்திருந்து தன் மந்
திரியுடன் சொன்னான். ஏ - று. (க௦௯)

சொன்னவாய்மைகேட்டவன்றுறக்கமேவினென
மன்னர்மன்னன்வன்கழல்வழுத்திநிற்பமன்னனும்
அன்னவாறுதன்மகட்குரைப்பவந்தவன்னமுந்
தன்னையீன்றதாதைதாளின்வீழத்தாதைசாற்றுவான்.

(இ - புனா.) இவ்வாறு அரசன் வார்த்தையைக்கேட்ட மந்திரியானவன்
சுவர்க்கலோகத் தின்பம்பெற்றவன்போல மகிழ்ச்சியடைந்து, இராஜாதிராசன்
பாதத்தை வணங்கித் துதிசெய்திருப்ப; பின்னும் அவ்வரசன் ஓலைவந்தசேதி
யைத் தன்மகளாகிய சீமந்தனிக்குச்சொல்ல; அன்னநடைபோன்ற நடையை
யுடைய சீமந்தனியும் மகிழ்ச்சிகொண்டு தன்னைப்பெற்ற பிதாவின் பாதத்தில்
வணங்கிநிற்ப; அவ்வரசன் சொல்லுகிறான். ஏ - று. (க௧௦)

கங்கைதங்குசெஞ்சடைக்கணீச்சிவானவற்குரீ
யங்கையாலருச்சனைபுரிந்தடைந்தநன்மையான்
மங்கையுன்றன்மன்னனுய்ந்துவந்ததென்றுகூறிடாப்
பொங்குதியவெந்துயர்ப்புணரிநின்றுமேறினான்.

(இ - புனா.) புத்திரியே! கங்கைபொருங்கிய சடாமகுடத்தையுடைய
மழுமாயுதமேந்திய பரமசிவனுக்கு நீ அங்கையினால் அருச்சனைசெய்து வந்த

நன்மையினாலே, உன் கணவன் பிழைத்துவந்ததென்று சொல்லிப்பொங்குகின்ற
தியதாகிய வெவ்விய துக்கசமுத்திரத்தினின்றும் கரையேறினான். ஏ - று.
கணிச்சி-மழு. (க௭௪)

மாசுமூழ்குமாமணிகழீஇயவாறுபோலவே
பாசிழையையப்பைம்புனலினாட்டிப்பாலினையிவ்
துகடுத்தியொன்மலர்ச்சுகரிமுழல்வனைந்துபின்
பூசுசார்த்தணிந்துசெய்யப்பாற்கலன்கள்சேர்த்தினான்.

(இ - புறா.) அழக்கடைந்த மாணிக்கத்தைக் கழுவியதுபோலப் பசும்
பொன்னினாற்செய்த ஆபரணங்க ளணிந்துள்ளவளாகிய சேந்தனக்கு நல்ல
நீரினால் ஸ்நாநஞ்செய்வித்து, பாலின்புகைபோலும் அழகுள்ள வஸ்திரபணி
ந்தும், வாசனையுள்ளமலர்களைக் கூந்தலிலணிந்தும், பின்பு சந்தனம் பூசிச்செவ்
விதாகிய பொன்னாற்செய்யப்பட்ட ரத்தினாபரணங்களு மணிந்தார்கள். ஏ - று.

கோலமைக்கண்மாதைவாவுகொய்யுளைப்பரித்திண்டேர்
பேலிருத்திச்சேடியர்நெருங்கெவன்சங்கார்ப்பெழும்
பாலிழைத்தவேலையிற்பாந்துசேனைசூழ்வரக்
காலியற்கலினமாவிவரந்துகாவலன்சென்றான்.

(இ - புறா.) இவ்வாறு அலங்காரஞ்செய்தபின்பு அழகிய மையிட்ட
நேத்திரச்ச்தையுடைய சேந்தனியைத் தாவிச்செல்லும் பிடரி மயிரினையுடைய
குதிரைகள் கூட்டிய பலம்பொருந்திய தேர்மேலேற்றித் தோழிகள்கூழவும், தவ
ளச்சங்கம் ஆரவாரிக்கவும், பாற்சமுத்திரம்போலச் சேனைகள் சூழ்ந்துவரவும்,
காற்றைப்போல அதிலேகமாகச் செல்லுகின்ற சேணம்பூட்டிய குதிரை
யின்மேல் அவ்வரசன் ஏறிச்சென்றான். ஏ - று. கலினம் - குதிரைச்சேணம்.

நீசெந்நெறுகடந்துநென்மல்கிடதமா
நாமேவியிறந்தரசேனைன்னகர்ப்புறத்தினோர்
ஏடவிழ்ந்தபூம்பொழிலிருந்துதுதுபோக்கியே
யாடல்வேந்தனுக்குத்தானடைந்தவாற்றிவித்தான்.

(இ - புறா.) (அவ்வாறு சென்ற அரசன்) நெடியதாகிய மார்க்கத்தைக்
கடந்து செந்நெற்பயிர்நிறைந்த பெருமைபொருந்திய நிடதநாட்டைச்சேர்ந்து,
இந்திரசேன ராஜனுடைய நகரின் புறத்திலிருக்கும் இதழ்கள்விரிந்த மலர்களை
யுடைய ஒருசோலையினிடத்திருந்து, தூதரையனுப்பித் தான்வந்திருப்பதை
வெற்றியினையுடைய இந்திரசேன மகாராசனுக்குத் தெரிவித்தான். ஏ - று.
ஆடல் - வெற்றி. (க௭௫)

வெங்கலிகெடத் தூரந்தவேந்தர்வேந்தனுமுணர்
தங்குநின்றெழுந்துதன்னமைச்சரோடெதிர்கொளா
மங்குறங்குகோயில்வாய்வருகெனக்கொண்டேகியே
பொங்குமோகையோடவண்புதுவிருந்தூரல்கினான்.

(இ - புரா.) கொடிய கலிப்பகையை நீக்கிய மன்னர் மன்னவ
இத்திரசேனன் சித்திரவன்மனென்னு மாசன் வந்திருப்பதைத் தூதர்களாலறி
ந்து, தன்மந்திரிகளுடன் அவ்விடத்திலிருந்து புறப்பட்டு எதிர்கொண்டு, மேக
ங்கள் பொருந்துமபடியாகிய உன்னதமுள்ள தன்அரண்மனைக்குவருவீரென்று
அழைத்துக்கொண்டுபோய் அவ்விடத்தில் மிகுந்த சந்தோஷத்துடன் புதுமை
யான விருந்துசெய்வித்தனன். எ - று. (ககரு)

சந்திராங்கதனும்வந்துதாழ்ந்துமாதலனடிக்
கந்தநாண்மலர்வணங்கக்கையினாலெடுத்தீணத்
திந்தமாதினுவியோடுமெங்களாஃயாவையும்
உய்ந்துவாழ்வென்றுநீயுமுய்ந்துவந்ததாமரோ.

(இ - புரா.) (சித்திரவன்மனாவனன் விருந்துண்டிருக்கும்போது) சந்தி
ராங்கதன்வந்து தன்மாதலனுடைய அன்றலரந்த தாமரைமலர்போன்ற பாத
ங்களை வணங்கினமாதிரத்தில், அவன் மருகனைக் கையினாலெடுத்தீணத்து
மார்புடன் தழுவிக்கொண்டு, இந்தச்சீமந்தனி யுயிரும் எங்களுயிரும் பிழை
த்து வாழும்படியாகவே நீயும்பிழைத்துவந்தது, என்று கூறினான். எ - று.
கந்தம் - வாசனை. (ககசு)

என்கூறியன்,றுசந்திராங்கதற்கியைந்தநாட்
மின்றுசோதிடத்தர்சொல்லவோரையிற்சுருதிநூல்
ஒன்றுநீதியந்தணருரைப்பவொள்ளமுலின்முன்
மன்றறொறுகோதையைமறுமணம்புணர்த்தினான்.

(இ - புரா.) இவ்வாறு சொல்லி, அதன்பின்பு சந்திராங்கனுக்குப் பொ
ருந்திய நல்லாளின்னாடுளென்று அங்குவந்திருந்த சோதிடர்கள் சொல்லு
அந்தலக்கினத்தில் வேதசாஸ்திரங்களுணர்ந்த நீதியாளர்களாகிய பிராமணர்
கள் மந்திரங்களைக்கூற; ஒமாக்கினியின்முன் சீமந்தனியை மறுமணஞ்செய்வித்
தான். எ - று. ஒள்ளமுல் - ஒளியுள்ள தீ. (ககசு)

மணஞ்செய்வித்தபின்னரன்புமன்னுசித்திரவன்மன்கி
றிணங்குநல்லமைச்சர்தாமிருபுறமுஞ்சூழ்வரக்
கணங்கொடாணையோடுதேர்கடாஹியேகியூர்புசுந்
தணங்களுந்கலத்தின்புழங்கியண்டர்கோனின்வையினான்.

(இ - புரா.) மறுமணஞ் செய்வித்தபின்பு அன்புள்ள சித்திரவன்மனை வன் பெருமைபொருந்திய நல்லமந்திரிகள் இருபுறத்திலும்வரும்படிக் கூட்டமாகிய சேனைகளுடன் புறப்பட்டுத் தேரைச்செலுத்திக்கொண்டுபோய்த் தன்பதியிற்சேர்ந்து, தெய்வமகளிரையொத்த தனக்குரிய மாதர்களுடன் இன்பம் அனுபவித்துக்கொண்டு தேவேந்திரன்போலிருந்தான். எ -று. (ககஅ)

வேறு.

பூமண்டலத்தைப்பொறுக்கும்புயங்கேசனீர்த்
தாமந்துகில்பூணிறைசந்திவையாவுநல்கிச்
சீமந்தனியைத்திருமேவருஞ்செம்பொன்மார்பன்
றாமங்கமழுஞ்செழுஞ்சேக்கையிற்றேயுநாளின்

(இ - புரா.) இந்தப் பூமியைத் தாங்கும்படியான நாகராசன்கொடுத்த மாலை வஸ்திரம் ஆபரணம் நிறைந்தசந்தனம் என்னுமிவைகளைச் சீமந்தனிக் க்குகொடுத்துத் திருமகள்மேலிய மார்பனாகிய சந்திராங்கதன் தாமங்கமழும் செழுமையுள்ளபுட்பசயனத்தில் அவளுடன் கூடிக்குலாலி வாழுநாளில். எ -று.

நெய்வண்ணவேற்கைநிகரானுமிலேறற்குக்
கொய்வண்ணமாலைக்கொழும்பொன்முடிசூட்டிமன்னன்
பொய்வண்ணமாயவுடலான்வருபோகநீங்கி
மெய்வண்ணமேவத்தறவின்றலைமேனினோன்.

(இ - புரா.) இந்திரசேனனென்னுமரசன் நிறைந்தங்கிய வேலேந்துங் கையையுடையவனும் ஒருவருமொப்பிலாத ருஷபம்போன்ற நடையையுடைய வனுமான தன்புத்திரனுக்குக் கொய்து கட்டிய வண்ணமாலை சூழ்ந்த பொன் மகுடந்தரித்து, பொய்த்தன்மையுள்ள மாயாசம்யந்தப்பட்ட உடலினால் வரத் தக்க போகங்களை வெறுத்துநீங்கி, உண்மைப்பொருளாகிய மோகக்ஷமடையத் துறவடைந்தான். எ -று. (கஉ௦)

தன்றூதைபோய்நற்றவஞ்செய்திடத்தாமவேலோன்
பொன்றூழ்குடைக்கீழுகன்றூலம்புரக்குமேல்வை
நன்றூயுமைந்தரிருநால்வரையீன்றுநறப்பாற்
குன்றூர்முலைமங்கையோர்கொம்பினையும்பயந்தான்.

(இ - புரா.) இப்படியாகத் தன்பிதா வனத்திற்போய் நல்ல தவஞ்செ ய்துகொண்டிருக்க; வெற்றிமாலை யணிந்த வேலையுடைய சந்திராங்கதன் அழகுதங்கிய குடையின்கீழிருந்து அகன்ற பூமியைக் காக்கும்நாளில், நன்னெ றியையுணரத்தக்க அறிவினையுடைய எட்டுப்புத்திரர்களைப்பெற்றுப் பின்னும் நல்லபொன்மலையொத்த தனத்தையுடைய பூங்கொம்புபோன்ற ஒருபுத்திரி யையும் பெற்றான். எ -று. (கஉ௧)

மாவண்கைமன்னன்மகப்பேற்றின்மனங்கனித்துப்
பாவந்தவிர்ந்துபதினாயிரமாண்பொரிற்
றுவின்றியின்பதுகர்ந்தானற்றினூனவாழ்வு
மேவுந்தவத்தீரெனச்சூதன்விளம்பினுனே.

(இ - புரா) ஒப்பற்ற ஞானவாழ்வியையுடைய தவத்தர்களாகிய நைமி
சாரணியமுனிவர்களே! மிகுந்த வளப்பந்தங்கிய கரத்தையுடைய சந்திராங்க
தன் புத்திரர்களபிறந்து நன்மார்க்கத்தில் நடக்கத்தக்கவர்களா யிருப்பதினால்
மனமகிழ்ச்சியடைந்து, (நீதியுடன் செங்கோற்செலுத்தி) பாவஞ்சேராத வண்
ணம்நீக்கி யிவ்வுலகத்தில் பதினாயிரம்வருஷம் குறைவில்லாமல் இன்பம் அனுப
வித்துக் கொண்டிருந்தானென்று சூதமுனிவர் சொன்னார். எ - று. (௧௨௨)

எட்டாவது சோமவாரவிரதபூசை அத்தியாயம் முற்றிற்று.

திருவிருத்தம். ௫௨௪.

ஒன்பதாவது

சோமவாரத்திற்சீமந்தனிபாவவண்பெற்ற

அத்தியாயம்.

பின்னுமாதவர்விழைவுறப்பெருந்தவவியாதன்

அன்னசூதமாமுனிவானரன்ருளடியார்

மன்னுசெய்கையுஞ்சோமவாரத்தின்மான்மியமும்

இன்னுமோதுவதுண்டவகேண்மினென்றிசைத்தான்.

(இ - புரா.) கைமசாரணிய முனிவர்கள் பின்னும் சந்தோஷம் அடையு
ம்ப்படி பெரியதவத்தையுடைய வீடாசரையொத்த சூதமுனிவர் பரமசிவனருள்
பெற்ற அடியார்களுடைய நிலைபெற்ற செய்கையும் சோமவாரவிரதமகிமையும்
இன்னமுஞ்சொல்லத் தக்கதுண்டு; அவைகளைக் கேட்பீர்களென்று சொல்லி
யருளினார். எ - று. (௧)

பொங்குவெள்ளியீன்புதையினுஞ்சகட்டினைப்போழ்ந்து

பங்குவேறினுர்பமெழைப்பருவம்பொய்த்தாலுந்

திங்கண்மும்மழைத்திறம்பிலவாய்வளஞ்சரக்கும்

மங்குரோப்பொழில்வைதர்ப்பகாட்டில்வாழ்மறையோர்.

(இ - புரா.) விளங்குகின்ற சக்கிரனென்னுங் கிரகமானது மூடத்தில்
விழுந்தாலும், உரோகணி நகைத்திரத்தைப் பேதித்துக்கொண்டு சனிக்கிரகம்

வக்கிரித்துச்சென்றாலும், நியதியாகப்பொருந்திய மழைப்பருவமும் தப்பினாலும், மாதந்தோறு மும்மாரிமாறுபடாமல் வனங்கள் சுரக்கப்பெற்ற மேகமண்டலவரையிற் பொருந்திய சோலைகுழந்தை வைதர்ப்பநாட்டில் வாழ்கின்ற பிராமணர்களுக்குள்ளே. எ - று. சகடு - உரோகணி. பங்கு - சனி. (உ)

இனியநண்பொடுவேதமித்திரன்நவத்தீன்ற
புனிதநான்மறைபுகல்கமேதாவுநற்புகழோன்
ஹனியிலாமதியாலுயர்சார்ச்சுதன்றோன்றல்
தனிமெய்ஞ்ஞான நூற்சாமவானெனுந்தகவோனும்.

(இ - புரை.) வேதமித்திரனென்பவன் அன்புடன்செய்த தவத்தினுற்பெற்ற புனிதமாகிய நான்குவேதங்களையும் ஒதிபுணர்ந்த சுமேதா என்பவனும், நல்ல புகழையுடையவனாய்த் துன்பமடையாத புத்தியினாலுயர்ந்த சார்ச்சுதனென்பவனுடைய புத்திரனாகிய ஒப்பற்ற மெய்ஞ்ஞான நூற்களையோதியுணர்ந்த மேன்மையுள்ள சாமவானென்பவனும். எ - று. (ரு.)

அரியநான்மறைமுதலியவங்கங்களாறுந்
தெரிவரும்பொருட்புராணமுமாகமத்தெளிவும்
விரியுமாறுளகலைகளுங்குரவனல்விளங்கிக்
கரியகாமனுஞ்சாமனுமெனக்கவினமைந்தார்.

(இ - புரை.) அருமையாகிய நாலுவேதங்களும் ஆறங்கங்களும் தெரிதற்கரிய பொருளுமைந்த பதினெண்புராணங்களும் ஆகமங்களிற் சொல்லுகிற நிச்சயப்பொருளும் பரந்திராவின்ற மற்றுமுள்ளகலைகளும் ஆசாரியரால்கற்றுணர்ந்து, மனமதனும்அவன்தம்பியாகியசாமனும்போலழகமைந்தார்கள். 27-று.

மைந்தர்கல்வியுமிளமையுமனக்கொடுமகிழ்ந்த
அந்தனுளர்தமரும்பெறற்புதல்வரைநோக்கிச்
சின்னதயோகையாற்சிறுவர்நீர்புவிக்கெலாமணியாம்
இந்தமானிலவைதர்ப்பவேந்தன்மாட்டெய்தி.

(இ - புரை.) தங்கள் புத்திரர்கள் சிறுவயதில் கற்றுணர்ந்த கல்வியின் திறத்தையும் பெற்றுள்ள வாலிபத்தையும் மனங்கொண்டு, மகிழ்ச்சியடைந்த பிராமணரிருவர்களும் பெறுதற்கரிய தங்கள் புத்திரர்களைப்பார்த்து உள்ளத்திலுண்டான சந்தோஷத்தினால், சிறுவர்களே! நீங்கள் இவ்வுலகத்துக்கு ஆபரணம்போல் விளங்குகின்ற பெரியஇடத்தையுடைய இந்தவைதர்ப்பநாட்டு அரசுசென்று. எ - று. (ரு)

கற்றகல்வியாற்காவலன்சின்னதையுக்கனிவித்
துற்றமாநிதிப்பரிசிலாங்குவகையினேற்றுப்
பெற்றசெம்பொருற்கன்னியர்கடிமணம்பேணி
முற்றுமில்லறம்புரிவதேமேற்கொண்டுமுயல்வீர்.

(இ - புரா.) நீங்கள் கற்றகல்வியால் அரசன் மனக்கனியச்செய்து, அவன் பரிசிலாகக்கொடுக்கு மிருந்த திரவியத்தைச் சந்தோஷத்துடன் வாங்கிக் கொண்டுவந்து, நீங்கள் பெற்றுக்கொண்ட அந்தத்திரவியத்தினால் கன்னிகைகளை விவாகஞ்செய்து, குறைவில்லாத இல்லறம் நடத்துவதை மேற்கொண்டு நன் முயற்சியில் முயலுங்கள். என்று கூறினார்கள். எ - று. (சு)

என்றுகூறலுமிருவருமிசைந்தனரேகிக்
குன்றுபோலுயர்கோயிளிற்கொற்றவற்குறுகி
நின்றுதங்குலவிஞ்சைகணிகழ்த்தலுரிருபன்
நன்றுநன்றுநீர்வேட்டவைபெறுகெனவின்ருன்.

(இ - புரா.) இவ்வாறு அவ்விருவர் பிதாக்களுஞ்சொல்ல, அதற்குச்சம் மதித்துச் சென்று, மலையொத்துயர்ந்த அவ்வரசன் மாளிகையிற் சேர்ந்து அவனைக்கண்டு, தாங்கள் கற்றிருக்குங் கல்விகளைப் பிரசங்கித்தார்கள். அரசன் அதைக்கேட்டு உங்கள் பிரசங்கமும் கல்வியும் மிகவும் நன்றாயிருக்கின்றன. ஆகையால் உங்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்க ளென்றான். எ - று. (சு)

மாலைவெண்குடைமன்னவர்மன்னமற்றிதுகேள்
சேலைவென்றகட்டிருந்திழையார்மணமுடிப்பான்
ஏலவந்தனமிருநிதிதந்தருளென்னக்
கோலவெள்ளெயிலங்கிடநகைத்திதுகூறும்.

(இ - புரா.) வெற்றிமாலையும் வெண்வட்டக்குடையுமுடைய மன்னவர் மன்னனே! நாங்கள் சொல்லுவதைக்கேட்பாயாக; கயல்மீனவென்ற அழகுள்ள பார்வையையுடைய கன்னியரை விவாகஞ்செய்துகொள்ள மனதிலுந் தேசித்து உன்னிடத்துக்கு வந்தோம். அதற்குத் தகுதியாக மிருந்த திரவியங்களை எங்களுக்குக் கொடுவென்றுசொல்ல; அதைக்கேட்டஅரசன் அழகிய பற்கள் விளங்க நகைத்து இந்த வார்த்தையைச் சொல்லுகின்றான். எ - று. (.)

மண்டுதீம்புனனிடத்ததர்கோமகன்மனையான்
கொண்டகற்புடைக்கோதைசீமந்தனிக்கொம்பர்
துண்டவெண்பிறைவேணியான்சோமவாரத்தில்
அண்டருங்கண்டுவிப்புவருஞ்சர்

(இ - புரா.) மிக்க நீர்வள நிறைந்த நிடத்தேசத்தரசன் மனைவியாகிய கற்பினையுடைய பூமாலிபோன்ற சீமந்தனியென்பவள் இளந்திங்களணிந்த சடையையுடைய பரமசிவனைச் சோமவாரத்தில் தேவர்களுங்கண்டு ஆச்சரியப்படும்படி அருச்சுனைசெய்து. ௭ -று. (௧)

அந்தவேலையினுன்மறைமுனிவரையடங்கச்
சந்தமென்முலைதையலாரொடுவரச்சாற்றி

புத்தியான்மகிழ்ந்தருச்சுனைவழிபடல்புரியா.

(இ - புரா.) அந்தச் சோமவார காலத்திற் பிராமணர்களைச் சந்தனம் பூசப்பெற்ற தனங்கனையுடைய அவரவர் பத்தினிமாருடன்வரும்படிச் சொல்லியனுப்பி, வந்தவர்களை உமாமகேசுவரர்களாக மனதிற்பாவித்து மகிழ்ந்து அருச்சுனைசெய்து. ௭ -று. (௧௦)

வேண்டுகன் கலன்வெறுக்கைகண்மிகவவர்க்களிக்கும்
ஆண்டுநீவிர்களிருவரினொருவனுண்டகையாய்ப்
பூண்டகோலத்தின்மனைவியாயொருவனைப்புனைந்து
காண்டகுஞ்சிறப்பிறைமகள்பாற்சென்றுகடிதின்.

(இ - புரா.) அவர்கள் வேண்டிய நல்ல ஆபரணங்களும் திரவியமும் மிகுதியாகக் கொடுக்கிறாள். ஆதலால், நீங்களிருவரிலொருவன் ஆண்மகனாகவும் ஒருவன் கோலம்பூண்ட அவன் மனைவியாகவும் அலங்கரித்துக்கொண்டு, அழகினுற் றக்க சிறப்பினையுடைய ராசகுமாரத்தியாகிய சீமந்தனியிடத்தில் விரைவிற்போய். ௭ -று. வெறுக்கை - பொன். காண் - அழகு. (௧௧)

கைதவத்தினுலவடரும்வெறுக்கைகள்கவர்ந்து
மைதழைத்தகண்மடவியர்கடிமணமருவி
யுய்திரென் னுரைமறுத்திரேற்றண்டமுண்டென்னை
கொய்துணர்த்தொடைவேந்துரைத்தலுமுளங்குலைந்தார்.

(இ - புரா.) இப்படிக்கொத்த வஞ்சகத்தினால் அவள்கொடுக்கிற திரவியத்தை அபகரித்து மைபொருந்திய கண்ணையுடைய கன்னியர்களை விளக்க முள்ள விவாகஞ்செய்துகொண்டு வாழுங்கள்; என்சொல்லைத் தடுப்பீர்களானால் உங்களுக்குத்தண்டனைகிடைக்கும் என்று, கொய்த பூங்கொத்துக்களாற்றொடுக்கப்பட்ட மாலையணிந்த அரசன் சொல்லவும் அவர்கள் மனம் வருந்தி. ௭-று.

வேறு.

அந்தோவந்தோவெங்கடமக்கீதழுகிறோ
கொந்தார்மாலைக்கொற்றவகோயில்குறுகுற்றால்

நந்தாநின் றவஞ்சனைவேட நணுகுற்றால்
எந்தாயெந்தைதங்குலமுதலோடி றுவாரோ.

(இ - புறா.) (இப்படி அந்த ராசன் சொன்னதைக்கேட்ட பிராமணச் சிறுவர்களவனை நோக்கி,) ஐயையோ! வேதமுதலாகிய சாஸ்திரங்கையெல்லாம் கற்றிருக்கும் எங்களுக்கு இந்தக்காரியம் நன்மையுடையதோ? அரசனே! உனது அரண்மனையைக்குறுகிய நாங்கள் வஞ்சனையான வேஷத்தைப்பொருத்தினால் எங்கள் மாதாபிதாக்கள் குலமுதலுடனழிந்துபோவார்களே! எ - று.

இம்மைதனக்குமறுமைதனக்குமெழுமைக்கும்
வெம்மைசெய்கேடுகெருகும்வினைக்கும்விறல்வேந்தே
செம்மையகற்பித்தாயெனினின்றேசெய்வேமென்
றம்மறையோர் நின்றஞ்சியுரைப்பவடல்வேந்தன்.

(இ - புறா.) அரசனே! நீ சொன்னதுபோல் செய்வோமாயில் இம்மை மறுமையென்னுமிரண்டினு மல்லாமல், எழுபிறப்பிலுந் துன்பஞ் செய்யும் கெடுதியையும் நரகினையும் உண்டாக்கும், வெற்றியுள்ள அரசனே! நன்மார்த்தத்தைக் கற்பித்தாயானால், இப்பொழுதே செய்கிறோமென்று அந்தப் பிராமணர்கள் எதிரின்று பயந்துசொல்ல ; (அதைக்கேட்ட) வலியுள்ள அவ் வரசன். எ - று.

(க௪)

வெஞ்சினமுளக்கண்கள்சிவக்கவெடிசொல்லாந்
செஞ்சொலுரைக்குந்தேசிகர்தேவர்திறல்வேந்தர்
தஞ்சொனவின்ருலம்மொழிகேளாததகனில்லோர்
அஞ்சுகடுங்கத்தண்டமிழைப்பதறமென்னு.

(இ - புறா.) செவ்விய வார்த்தையைச் சொல்லுங் குரு தேவர்கள் வெண் நியுள்ள அரசர்கள் என்னுமிவர்கள் ஏதாவதொரு சொல்லைக்கூறினால், அவர்கள் வார்த்தையைக்கேளாத தகுதியில்லாதவர்களைப் பயந்துகொடுக்கும்படித் தண்டனை செய்வது தருமமென்று வெவ்விய கோபம் அதிகரிக்கக் கண்கள்சிவக்க வெடித்த சொல்லால் கூறுவானாயினான். எ - று.

(க௫)

என்னுரைகேளீராமெனினுங்கனையிப்போதே
யன்னியகீழ்மைக்குலராய்வேதியராகாது
கொன்னுறுதண்டஞ்செய்குவனென்றென்றிறைகூற
முன்னுறநிற்கும்வேதியர்வெருவாமொழிகுற்றார்.

(இ - புறா.) இவ்வாறு சொன்ன அரசன், என் வார்த்தையை நீங்கள் கேளாவிட்டால், உங்களை யிப்பொழுதே பிராமணனொன்றி யோக்கியதையில்

லாமல் நான்கு வருணத்துக்கும் அன்னியமான தாழ்ந்தசாதியாய்ப் போகத் தக்க கொடிய தண்டனை செய்விப்பேன் என்று கடிந்துகூற, எதிரிலிருக்கும் பிராமணர்கள் பயந்து சொல்லுகின்றார்கள். எ - று. (கௌ)

ஃமன்னாசீறலையுன்றன்றிருவுள்ளப்
பேரலதுண்டோரின்ருடைவாழப்பெற்றோர்க்குத்
தாறலைபுகத்தொகெனிதேமாத்தலைசாய
ஆறலைமோதுரிடத்திருநாடணைவோமே.

(இ - புறா.) மன்னவனே கோபஞ் செய்யாதே உனதுகுடை நிழலில் வாழப்பெற்றவர்களுக்கு உன் திருவுளப்பேறன்றி வேறொன்றுண்டோ? இல்லையாதலால், குலைகள்அசைந்துகொண்டிருக்கும் கமுகமரமும், பழங்களையுடைய தேமாமரங்களும், தலைசாயும் வண்ணம் ஆறானதுஅலையினால் மோதத்தக்க நீர் வளம்பெற்ற ரிடத்தேசத்துக்குப் போகின்றோம். எ - று. (கௌ)

என்றவர்கூறச்சிந்தையுவந்தேயிகல்வேந்தன்
ஒன்றியசாமவான்மடமாதருருவென்னப்
பொன்றணிபெண் மைக்கேயும்வனப்புப்புனைகென்னத்
துன்றியனைந்தாரகைபுனைவண்ணத்தொழில்வல்லோர்.

(இ - புறா.) இவ்வாறு அவர்கள் சொல்லலும் சிறந்த வலியுள்ள அவ்வரசன் மனமகிழ்ந்து, அலங்காரஞ் செய்விக்கும் நல்லதொழில் வல்லவர்களை அழைப்பித்து, இந்தச் சாமவானுக்குப் பெண்ணுருவத்திற்கியைந்த வனப்பினைச் செய்யுங்களென்று சொல்ல, வண்ணஞ்செய்வோர் அவ்வாறு செய்யத் துணிந்தார்கள். எ - று. (கஅ)

மங்கையர்போலக்கொங்கைகள்வேறேவனைவித்துக்
குங்குமசந்தத்தேய்வைகள்சோட்டிக்குளிர்புத்தத்
தொங்கல்வனைநீட்டினமளர்பெய்தகருளோதி
பொங்கிருணாணச்சிகழிகையாகப்பொற்பித்தார்.

(இ - புறா.) மாதர்களைப்போலிருக்குப்படி வேறே தனங்கள் தூதனமாக அமைத்து, குங்குமம் முதலிய வாசனைத்திரவியஞ்சேர்ந்த சந்தனக் குழம்பு பூசி, குளிர்த் தமுத்தமாலையுடையணிந்து, பூமாலையுடைய அளகபாரத்தை இருளும் நாணுப்படிக்க கொண்டையாக அலங்கரித்தார்கள். எ - று. தேய்வை-சந்தனக்குழம்பு. சிகழிகை-மயிர்க்கொண்டை. (கௌ)

கோலவிழிக்குக்கருமைசிறக்குங்கோறிட்டி
யாலநெடும்பொற்குண்டலமுங்காதணிசெய்து

பாலுததற்குப்புண்டரமிட்டுப்படர்வேலை

ஞாலமும்விற்குந்துசுமமைத்தார்வையற்றார்.

(இ - புரை.) அழகுள்ள நேத்திரங்களுக்குக் கறுத்த மையைச் சிறக்கும் நாரியக்கோலாலெழுதி, அசையும்படி யிரண்டு காதிலும் பொற்குண்டலங்கள் தரித்து, நெற்றியினிடத்திற் றிரிபுண்டரமாக விபூதியணிந்து, பரந்த சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த உலகத்தையே விலைமதிக்கத்தக்க வஸ்திரமூமணிந்தார்கள்; அலங்காரஞ்செய்யுந்தொழிலில் சூற்றமற்றவர்களாகிய வண்ணமாதர்கள். எ-று. கோல் - மைதிட்டுக்கோல், பாலுததல் - மீமிசைப்பதம். (உ௦)

வேறு.

நகாவனத்தினுதிர்ந்தநாண்மாயனூர்மாயம்
புரிதருபெண்மைமோகினிருபம்பொருவுறப்பொற்பலங்கரித்து
நரபதிதனக்குக்காட்டலுமகிழ்ந்துநன்றெனவவன்விடைகொடுப்பத்
தெரிவையரோடும்புகுந்தருமறையோர்குழாத்தொடெயிவர்களுஞ்சென்றார்.

(இ - புரை.) இருடிகள் மயங்கும்படித் தாருகாவனத்தில் சென்றநாளில் விஷ்ணுவானவர் மாயத்தினுற்கொண்ட மோகினியென்னும் பெண்ணுருவை பொப்பாக அழகுடனலங்கரித்து, அரசனுக்குக்காட்டினவுடன் அவன்மகிழ்ந்து நன்றாகவிருக்கின்றதென்றுசொல்லி உத்தரவு தரப்பெற்றுக்கொண்டு, சீமந்தனியிடத்துக்குத் தங்கள் தங்கள் பத்தினிகளுடன் செல்லுகின்ற பிராமணக் கூட்டங்களுடன் போனார்கள். எ - று. (உ௧)

குடங்கையினடங்காநெடுங்கொள்ளிருந்தகோயிலிற்குமரணுங்கோல
வடந்தருமுலையாளாயுருவெடுத்தமைந்தனும்வருதலுமகிழா
நடந்தெதிர்சென்றாங்கருக்கியமுதலநவையறுபூசனைபுரிந்தாங்
கடைந்தமாதவரோடிருக்கெனவிவற்குமகமகிழ்ந்தாசனமளித்தாள்.

(இ - புரை.) அகங்கையினவிலடங்காத நெடியகண்களையுடைய சீமந்தனி யிருக்குக்கோயிலிற் சமேதாவென்பவனும் அழகிய மணிவடமணிந்த தனங்கையுடைய பெண்ணுருவமைந்த சாமவானென்பவனும் செல்லுதலும், சீமந்தனி அவர்களைக்கண்டு மனமகிழ்ந்து, எதிர்கொண்டுபோய் அருக்கியமுதலியவற்றார் சூற்றமற்ற பூசைசெய்து, அவ்விடத்தில் வந்திருக்கும் பிராமணர்களுடன் மகிழ்ந்திருக்கொன்று இவர்களுக்கும் ஆசனங்கொடுத்தாள். எ - று.

சுழிபடுகங்கைச்சடிவானவன்றன்சோமவாரத்தினிற்றொக்க
பழிபடுதீமைமுனிந்தவேதியரைப்பன்னியரோடுபன்முறையால்
வழிபடுமையத்திவர்களுக்கெனமந்தரிங்கிவரெனமதித்துப்
பொழியருட்கண்ணைகைமுக்கங்கோட்டிப்பொருக்கெனமறைத்திதுசெய்தாள்

(இ - புறா.) சுழிகன்பொருந்திய கண்ணையயணிந்த சடாமகுடத்தை யுடைய பரமசிவனுக்குரிய சோமவாரதினத்தில் தன்னிடத்தில் வந்திருக்கும் பழியும் நீமையும்ற்ற பிரம்மணர்களை அவரவர்களபத்தினிமாருடன் பலமுறையோடு பூசனைசெய்யுங்காலத்தில், இவர்கள் முகத்தைப்பார்த்து, இவர்களிருவரும் ஆண்மக்களென்று தனக்குளிந்து, அருளைப்பொழிகின்ற கண்களையுடைய அச்சீமந்தனி நகைமுகத்தைச் சற்றுவளைத்துக்கொண்டு வினாவுடன் இந்தக்காரியஞ் செய்தனர். எ - று. (உக)

எத்திறத்தா னுமடைந்தவரெல்லாமீசனுமுமையுமேயென்னு அத்திரவிழியாள்வேத நூன்முறையுமாகமுறையுமாயடுத்துப் பத்திசெய்யுசைவிதிமுறையுரிந்துபால்பழந்தேன்கழத்தீம்பால் சித்திரக்கனகவள்ளத்தினெந்திச்சிற்றுண்டியடிசிலோடளித்தாள்.

(இ - புறா.) எந்த வேடத்தினாலாவது சோமவாரதினத்தில் வந்தவர்க ளெல்லாரும்*பரமசிவனும் பார்வதியுமேயென்று தனக்குள் பாவித்து,அத்திரம் போலும் கண்களையுடையவள் வேதமுறையையும் ஆகமுறைமையினியுந் தழுவிப் பத்திவினையத்தக்க பூசையினை விதிவவ்ருமாற் செய்து, பால் பழம் தேன் மதுரமுள்ள சுருப்பஞ்சாறு என்னு மிவைகளைத் தனித்தனியாகச் சித் திரமமைந்த பொன்வட்டிவினிலேந்திச் சிற்றுண்டியோடு அன்னமும்கொடுத்தாள். எ - று. (உச)

நறுமலர்மாலேசந்தனத்தேய்வைநவையறுமடையாபரணம் பிறையெனவொளிநுங்கருப்புரநறியபிளவுவெள்ளிலையிவையுதவி மறையவர்தம்மைவரதனோடுமையைவழுத்துவபோலநின்றேத்தி நெறியிடைப்படர்திரெனவருள்செய்தாணிததேசாதிபன்மனையான்.

(இ - புறா.) சீமந்தினியானவள் பூமாலை சந்தனக்குழம்பு கல்ல வஸ்த திரம் ஆபரணம் பிறைபோல் விளங்கும் பச்சைக்கருப்பூரம் மணமுள்ள தாம் பூலமென்னு மிவைகளைக்கொடுத்துப் பரமசிவனையும் பார்வதிதேவியாரையும் பூசிப்பதுபோல பிரம்மணர்களைப்பூசித்து எதிரினின்று துதிசெய்து, நீங்கள் செல்லுங்களென்று உத்தரவுகொடுத்தாள். எ - று. (உரு)

அன்னவளுமையுமீசனுமென்னவருச்சனைபுரிந்தபாவனையாற் றன்னிகரிலாதசாமவானெடுத்தகோலம்போற்றளிரியறனுய் முன்னைநாண்மைந்தனென்பதுமறந்துமொய்குழலாமெனமுயங்கத் தன்னொடுநெறியிற்றேபாதருஞ்சுமேதாத்தனைமுகநோக்கினின்றுகாக்கும்.

(இ - புறா.) அத்தன்மையுள்ள சீமந்தனியானவள் பார்வதியும் பரம சிவனுமாகப் பாவனைசெய்து பூசித்த கன்மையினாலே, கல்வியாற் றனக்கொப் பில்லாத சாமவானென்பவன் தான்கொண்ட கோலம்போலவே பெண்ணுரு வமைந்து முன்னம் தான் ஆண்மகனென்பதையு மறந்து, மாதர்போலவே

புணரவிரும்பித் தன்னோடு மார்க்கத்தில்வருகின்ற சுமேதாவென்பவன் முகத்
தைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறான். ஏ - று. (உசு)

துணைவரீபோதலொழிந்திந்தவனத்திற்றுணர்க்கொடிருலாயுமண்டபத்தென்
பணைமுலைநின் துமணிப்புயத்தழுந்தப்பவளவாயிதழ்முறைபருகி
யணைகுதியலதுமறுத்தியேனின்னையாருயிர்முடிக்குவனன்றிக்
கணைபுரைகண்ணார்விரும்பிடமறுத்தல்காணையர்க்கு மனலகண்டாய்.

(இ - புரை.) துணைவனே! நீ போவதைவிட்டு இந்தவனத்திற் பூக்கொத்
துக்களையுடைய கொடிகள் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் இம்மண்டபத்தில்
என்னுடைய பருத்ததனங்கள் உன்னுடைய அழகிய புயங்களில் அழுந்தும்ப
டிப் பவளம்போன்ற அதரத்தை முறையாகப் பருகிப் புணர்ச்சி செய்குவை,
அல்லது தடுப்பையேயானால், இப்பொழுதே நானிறந்துபோவேன். இதுவுமல்
லாமல் கணையையொத்த கண்களையுடைய மாதர்கள் விரும்பினால் சம்மதியா
மற் றடிப்பது ஆடவர்க்குத் தருமமல்ல. ஏ - று. (உஎ)

என்றிவைமொழிந்துகாமநோய்தலைக்கொண்டிரத்தலுமேகிடுஞ்
சுமேதா, தன்னுணைத்தோழன்வினோதவாய்மைபினுற்சாற்றியறிதுவெ
னவெண்ணி, ஒன்றெடுத்துரைபான்வழிச்செலக்கண்டவுற்பலவிழியி
னான்மீட்டும், பொன்றிணிதோளாயெனையணைந்தன்றிப்போகலையெ
னச்சென்றுதடுத்தாள்.

(இ - புரை.) இந்த மாதானவன் இவ்வாறு மொழிந்து காமநோய்திக
ரித்து இரந்து சொல்லுதலும், செல்லுகின்ற சுமேதாவானவன் அந்தவார்த்தை
யைக்கேட்டுத் தன் சினேகன் வினோத வார்த்தையினு லிப்படிச் சொல்லுகிறா
னென்று நினைத்துப் பிரதி யுத்தரவு வேறொன்றுஞ் சொல்லாமல் நடக்கவும்,
அதனைக்கண்ட நீலோற்பலம்போன்ற கண்களையுடைய அந்த மாதா மறுபடி
யும் அழகுநிறைந்த தோனனே! என்னையணைந்தல்லது நீபோகக்கூடாதென்று
சொல்லித்தடுத்தாள். ஏ - று. (உஅ)

வனப்புறுபெண்மைமருளியதறியாமறையவனடுத்தவள்வதனந்
தனைப்பிரியாததோழனென்றெண்ணித்தருக்கொப்பொருக்கெனநோக்கிச்
தினைத்துணையெனுமாண்வடிவின்றிச்செயற்கைசெய்வடிவமுங்காந்து
கனத்தடிபரத்தமுலையிளங்கொடியாய்நிற்றலுங்கண்டத்சயித்தான்.

(இ - புரை.) பெண்ணுருவமைந்த சாமவா னிவ்வாறு தடுக்கவே, தன்
தோழன் அழகுள்ள பெண்ணுருவமானதை அறியாத சுமேதாவென்னும் பிரா
மணன் இவன் நம்முடைய தோழனானே, இப்போதிவ்வண்ணஞ் சொல்லு
கிறானே, இதைன்னகாரணமென்று தன்மனதிலெண்ணித் தருக்குடன் விரை

வாகச்சமீபத்திற்போய் அவள் முகத்தைப்பார்த்துத் திணையளவும் ஆண்வடிவ மென்பதில்லாமல் கோலஞ்செய்யும் அவயவங்களும் மறைந்து, கணமுள்ளதா யடிபரந்த தனக்கிளையுடைய இளங்கொடிபோன்ற பெண்ணுருவுக்குள்ள அடையாளத்துடனிருக்கவே, அவற்றைப்பார்த்து அதிசயித்தான். எ - று.

குங்குமமெழுதிக்கதிர்த்தடிபரந்தருவிளங்கொங்கையோமலர் சூழ், கங்குலிற்சிறந்து நெறித்து நெய்த்திருண்ட கருங்குழம் கற்றை யோகலேசேர், திங்களிற்பொலிந்ததிருமுகத்தழகோதிங்களிற்கிடந்த சேலென்னப், பங்கயமலருங்காவியுங்கடந்தபடைநெடுந்துணைவிழிவ டுவோ.

(இ - புறா.) அப்படி அதிசயித்தவன், குங்குமப்பூக்குழம்பினால் ரேகை களெழுதப்பட்டுப்பூரித்து அடிபரந்து மேலேகுவித்திருக்கும் தனங்களின் அழ கிலையோ, இருளைப்போலக் கருமைநிறஞ்சிறந்து நெறிப்பாகி நெய்த்துக் கறுத்த அளகபாரத்தின் அழகிலையோ, பதினாறுகலையும் நிறைந்துள்ள பூரணசந்தி ரன்போலப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் முகத்தினழகிலையோ, அச்சந்திர னிடத்தி் விரண்டு சேற்கெண்டைகளிருக்கின்றதென்று சொல்லும்படி (முகத் தினிடத்திருக்கும்) செந்தாமரை மலனாயும் நீலோற்பலமலனாயும்வென்ற வாட்படைபோலும் நெடியதாகிய இரண்டு கண்கள் மாம்பிஞ்சிலையொத்தி ருக்கும் அழகிலையோ, எ - று. (௩௦)

மாந்தளிரணையமேனியின்வனப்போவரிவளைமுன்கையிற்கவினோ, காந்தளஞ்செங்கை மெல்விரலணியோ கதிர்மணிமேகலையொளியோ, ஏந்தெழில்ல்குந்தசெவ்வியோவிவற்று ளேதையான் புகழ்ந்தெடுத்துரை க்கேன், பூந்தவிசுதையுந்திருமகளன்றிப்புவிபில்வேரூரிவள்போல்வார்.

(இ - புறா.) மாந்தளிரையொத்த மேனியினழகிலையோ, வரிவளை யணிந்த முன்கையின் அழகிலையோ, செங்காந்தள் மலர்போன்ற மெல்லியகை விரல் அழகிலையோ, ஒளிபொருந்திய மணிவடத்தாலாகிய மேகலாபரணத்தின் ஒளியினையோ, அழகுபொருந்திய அல்குலினழகிலையோ, இவைகளுக்குள் எதனை ப்பெரிதென்று நான் தனித்தனியாகப் புகழ்ந்து சொல்லுவேன். செந்தாமரை மலராகிய ஆசனத்தில் வீற்றிருக்கும் திருமகளே யல்லது இவ்வுலகத்திருக்கும் மாதர்களில் இவளுக்கொப்பாகின்றவர்கள் யாரிருக்கின்றார்கள். எ - று. (௩௧)

எனமனத்தெண்ணிமடந்தையேநானென்றோழனோடிவ்வனத்த டைந்தே, னணையவன்றன்னைக்காண்கிலேனின்னையருகுகண்டதசிய முற்றேன், புனைமலர்த்திருவேயாரைநீயிங்குப்புருந்தவாறென் புகலெ ன்னச், சுனைமலர்க்குழமலாண்முறுவலித்தெனதுதுணைவகேளேன்றி துசொன்னான்.

(இ - புரா.) இவ்வாறாக மனதிலெண்ணிச் சாமவான் கூறுகின்றான். மாதே! நான் என் சிநேகனுடன் இவ்வனத்தி லடைக்தேன், இப்போது அவ னைக்காணேன், அருகில் உன்னைக்கண்டத்சயமடைந்தேன்; அலங்காரம மைந்த செந்தாமரமாலரில் வீற்றிருக்குந் திருமகன்போள்பவனே! நீ யாவன்? நீ இவ்விடத்தில் வந்த காரணமாயாது? சொல்லென்னவே, சனைப்பூவணிந்த அளகத்தையுடைய அந்தமாதானவன் நகைத்து என் துணைவனே! என்வார்த் தையைக் கேளென்று சொல்லுகிறான். எ - று. (நாஉ)

முன்னேகின்ற துணைவன்சாமவான்சாமவதியெனுமொய்குழலாகி, நின்னுடைமனையாய்நின்னையேபுணருநேயத்தா னினை த்துதிசெய்தேன், பொன்னவீரகணங்கென்முலையுருவண்ணம்புணருதிபொருபுடை மாரன், கன்னலான்மெவித்தேனென்றவளிரப்பக்காரிளவேதியனிஃதுரைத்தான்.

(இ - புரா.) முன்னம் நான் உன் துணைவனாகிய சாமவானென்பவனே: இப்போது சாமவதியென்னு மாதாகி, உன்மனையவளாய் உன்னையே புணர வேண்டுமென்கிற இச்சையினால் உன்னைத் துதிசெய்தேன். பொன்போல் விளங்கும் தேமல் என் தனங்களில் பொருந்தாத வண்ணம் புணர்வாயாக. பொருகின்ற படையையுடைய மன்மதன் கரும்புலில்லினால் வருத்த வருத்தினேன். என்றவளிரந்துகூற, வாலிபனாகிய அந்த வேதியன் இந்த வார்த்தையைச் சொல்லுகிறான். எ - று. (நாஉ)

தீங்குரைசெய்தாய்பாவிநீபொல்லாய்தெருண்டசாரச்சு தன்றந்தோ யோங்கியமரபுநின்றிருக்குலமுமுயர்தவப்பெருமையும்மந்து பூங்கணிகையர்போற்றீயுரைநவின்னுபொற்புமத்திரத்தவாய்வேதந் தாங்கியநீதிநூலிவையெல்லாந்தணக்கவென்சமைந்தவாறென்றான்.

(இ - புரா.) பாவிவே! கொடியவார்த்தைசொன்னாய், நீ பொல்லாதவன். வேதமுதலானவைகளை யோதியுணர்ந்த சராச்சுதனும் பெறப்பட்ட நீ மேலான வன்மரபினையும் சிறந்த குலத்தினையும் உயர்ந்த தவப்பெருமையினையுமந்து அழகுள்ள வேசையர்போல் கொடியவார்த்தையினைச்சொல்லிக்குணமுமதற் குத்தக்கதாய், வேதத்திற்சொல்லப்பட்ட நீதிமுறைகளையெல்லாம் நீங்கும்படி இவ்வாறானதற்குக் காரணமயாதோ? வென்றான். எ - று. (நாசு)

ரமாதருக்

புரியுநான்மார்பவென்றுணைக்கொழுந்புந்தியினையமின்றொழிக [ன் வரிவையெயான்மற்றாணலேனென்பதமர்ந்துகின்றிருக்கணற்காணெ றெறிபசும்பூணைவயவமனைத்துமேந்தன்முன்புலப்படுத்தினளால்.

(இ - புறா.) பரந்தகடலாற் சூழப்பட்ட உலகத்தில்வாழு மாதர்களுக்
கெல்லாம் வேண்டியபொருள் கலவியல்லவோ? முறுக்கியமுப்புரிநூலணிந்த
மார்பனே! எனது கணவனே! உன் மனதிலிருக்குஞ் சந்தேகத்தை யிப்போ
தொழியக்கடவை; நான் பெண்மகளே யல்லது ஆண்மகனல்லேனென்பதை
உன்கண்ணுலர்நன்றாகப்பார்க்கக்கடவையென்று, விளங்குகின்ற பூணணிந்திருப்ப
வள் தன் அவயவங்களுையெல்லாம் அந்தப்பிராமணனுக் கெதிரில் தெரியும்படிச்
செய்தாள். ஏ - று. (௬௫)

கண்டனன்மகிழாவதிசயித்திரந்தக்காரி கைதன்னவயவம்போல்
மண்டுநீர்சுலாயவைபுகத்தெந்தமடந்தையரவயவமுடையா
ரண்டர்நாயகன் தன்சோமவாரத்தினுமர்ந்தசீமந்தனியகத்திற்
கொண்டபாவனையில்விளைந்தவாறென்னக்குழைந்தனனுரைமறந்திரு
ந்தான்.

(இ - புறா.) அவள் தன்னவயவத்தைக்காட்டவே, கண்முகிழந்து
அதிசயமுற்று, இம்மாகின் அவயவம்போல அவயவமுடைய மாதர்கள் இவ்வுல
கத்தில் யாருமில்லை, பரமசிவனுடைய சோமவாரதினத்தில்வருகிற (பிராமணர்
களையும் அவர்கள் பத்தினிமார்களையும்) சீமந்தனி தனது மனதில் சத்தி சிவ
ரூபமாகப் பாவனைசெய்யுந்தன்மையினால் இவ்வாறு விளைந்ததென்றெண்ணி
மனங்குழைந்து வசனிப்பதுமின்றித் தன்னைமறந்திருந்தான். ஏ - று. (௬௬)

காளேவேதியநீயவயவமுற்றுங் கண்டனையமுங்கடிந்தாய்,
தோளையேவிரும்பியணைகெனவிரந்தேன் றுயர்விடாய் கெடவணைகெ
ன்ன, வாளேநேர்விழியாளுரைத்தலுங்கேட்டமறைவலான்மனத்துய
ரெய்திப், பாளைசேர்க்குகின் கழுத்தினுய்கேட்டியெனவவன் பற்பல
மொழிந்தான்.

(இ - புறா.) கட்டினைமையனாகிய பிராமணனே! என்னவயவமெல்லாங்
கண்ட சந்தேகமு நீங்கினே; இனி என்னுடைய தோளே விருப்பங்கொண்டு,
புணருவா யென்று இரக்கின்றேன்; ஆதலால், தடைசொல்லாமல் துயரமுள்ள
காமவிடாய்க்கெடும்படி அணைவாயென்று வானையொத்த கண்களையுடையவன்
சொல்லலும், அந்தவார்த்தையைக்கேட்ட பிராமணன் மனதில் துயரமுற்றுப்
பாளையன்பொருந்திய கமுகம்போலும் கழுத்தினையுடையாய் கேளென்று பல
மொழிகள் சொன்னான். ஏ - று. (௬௭)

வேறு.

வேதமும்பலமேதகுநூல்களும்
ஒதிரன் கலேமுற்றுமுணர்ந்தேஞ்

சாதியுந்தருமத்தையும்விட்டிப்

பாதகந்தருபண்பையிழைத்தேம்.

(இ - புரை.) வேதங்களும் மற்றும் மேன்மைபொருந்திய பலசாஸ்திரங்
களும் சொல்லுவின்ற நல்லகலைகள் முழுவதையும் உணர்ந்தோம். (இப்படிக்
கொத்ததன்மையுள்ள நாம் இப்போது) குலாசாரத்தையுந் தருமநெறியையும்
விட்டுப் பாவத்தைத்தரும்படியான இந்தச்செய்கையைச் செய்தோம். எ - று.
சாஸ்திரங்களாவன:—வேதாந்தம் வைசேடிகம் பாட்டம் பிரபாகரம் பூருவமீ
மாஞ்சை உத்தரமீமாஞ்சை என்னும் ஆறுமாம். (௩௮)

உற்றதாதையரோடுமுணர்த்தேம்

வெற்றிவேலிறைவஞ்சம்விளைப்பான்

சொற்றகைதவஞ்சூழ்ந்தனமாகி

நற்றவக்கொடிபானணுகுற்றேம்.

(இ - புரை.) (நாம் அரசனிடத்துக்குப்போனபோது அவன்சொன்ன
தை) நம்முடைய பிதாக்களுடன் சொல்லாமற் போனோம், கெடுதி நேரிடும்
படி அரசன்சொன்ன வஞ்சனைக் குடன்பட்டவர்களாய் நல்லதவமுள்ள சீமந்
தனியிடத்துக்குப் போனோம். எ - று. கைதவம்-வஞ்சனை. (௩௯)

கைதவத்தையறிந்துமக்கற்பினள்

செய்தவத்திற்சிவனோடுமையென

வையமற்றங்கருச்சனைசெய்தவிற்

றையவித்துயர்தன்னொடுசார்ந்தனம்.

(இ - புரை.) கம்பினையுடைய அந்தச்சீமந்தனி நம்முடையவஞ்சகத்தை
அறிந்தும் அவள் தவத்தினால் பார்வதியும் பரமசிவனுமாக நம்மைப்பாவித்து
உண்மையாகப்பூசித்ததினால், பெண்ணே! இந்தத்தயரத்துடன் வந்தோம்.

புன்மைநெஞ்சிற்பொறியறுபாதக

வன்மைவஞ்சகர்வருவதெண்ணாமலே

நன்மையோர்க்குருவைகளியற்றிடுந்

தன்மைதங்களுக்கேவந்துசாராமால்.

(இ - புரை.) அற்பநெஞ்சினையுடைய அறிவற்ற கடுமனதுள்ள வஞ்சகர்
கள்மேல் தமக்குவருவதையெண்ணாமல் பெரியோர்களுக்குச் செய்யுங் குற்ற
மானது தங்களுக்கேவந்துசாரும். எ - று. பொறி-அறிவு. (௪௦)

ஆதலாலிவ்விடரையருந்தவ

மாதவத்தினின்மாற்றுவமாற்றிடர்ப்

போதுநின்னைப்புணர்வதுதிண்ணமென்
ரோதினும்மறுத்தாள்பின்னுமோதினான்.

(இ - புரை.) ஆகையால், இப்போது நமக்குநேரிட்ட இத்துன்பத்தை அரியதவத்தினால் நீங்கிக்கொள்ளுவோம்; அங்ஙனம்மாற்றக்கூடாதபோது நிச்சயமாக உன்னைப்புணருகிறேனென்று சொன்னான். அதனைக்கேட்ட அவள் விகாரத்தாற்றிக்கவும் பின்னுங் கூறுகிறான். எ - று. (சுஉ)

வேழமின்பிடிபோலும்விளங்கிழா
யாழிநோர்மணநங்குலக்கேற்பதோ
சூழியானையமன்னர்தொழிலென்றான்
மாமழமான்விழிமாமுமிதுசெய்தாள்.

(இ - புரை.) பிடியானையினைப்போன்ற பெண்ணே! காந்தருவவிவாகம் நம்முடைய குலத்துக்கேற்றதோ? அது முகபடாமணிந்த யானைகளையுடைய அரசர்க்குரிய தொழிலாயிற்றே என்றான். அவனப்படிச் சொல்லியும் பொன்மானிப்போன்ற கண்களையுடைய அம்மாது பின்னரும் இதனைச்செய்தாள். எ - று. யாழிநோர்மணம்-காந்தர்வமணம். இது தலைவனும் தலைவியும் தனித்தவிடத்திற் றுமாகக்கலத்தல். மாழை-பொன். (சுஉ)

காமபாணங்கலக்கக்கருத்தழிந்
தாமதல்லவிதென்பதறிவுறாள்
வாமமுன்கைவலிவினிற்பற்றியே
தூமமென்சூழரோய்ந்திடர்நீங்கினான்

(இ - புரை.) காமபாணமானது கலக்குவதினாலே இது செய்வது இது விலக்குதென்பது உணராமற் கருத்தழிந்தவளாய், அவனுடைய அழகிய முன்கையைப்பற்றி யிழுத்துப் பலாக்காரமாகப்புணர்ந்து தனது காமத்துன்பம் நீங்கினான். எ - று (சுச)

வன்பிலன்னவள்புல்லவுமைந்தனு
மின்பமுற்றிலனின்னனற்றோதுவான்
முன்பயந்தநந்தாதையர்முன்சென்று
தூன்பமுற்றதொடர்பையுணர்த்துவான்.

(இ - புரை.) அவள் இவ்வாறு பலாக்காரமாகப் புணர்ச்சிசெய்யவே அவனின்மூலமல் துன்பங்கொண்டு சொல்லுகிறான். முன்னக் நம்மிருவரையும் பெற்ற பிதாக்களிடத்திற்போய்த் துன்பமடைந்த இத்தச்சங்கதியைச்சொல்லுதற்கு, எ - று. (சுரு)

பிரமோத்தரகாண்டம்.

வருதியென்னொடுமென்றுவழிக்கொளா
வரிதினீளீஸ்டீந்தியகனகர்
பரிதியன்னதன்னுதைதன்பான்மீஇச்
சுருதிநூல்வல்லதோன்றல்சொன்னாரோ.

(இ - புரா.) பெண்ணே! என்னுடன் வருவாயென்று நடந்து அரிய மார்க்கத்தைக் கடந்துபோய் விசாலமுள்ள நகரத்தையடைந்து, சூரியனைப் போன்ற தன் தகப்பனிடத்திற்சேர்ந்து, வேதமுணர்ந்த அந்தப்பிராமணச்சிறுவன் சொல்லுகிறான். எ - று. (சக)

நஞ்சையொத்தவிதர்ப்பத்திறைநவில்
வஞ்சகத்துருவஞ்சமரீயதும்
பஞ்சினிற்றிகழ்சீறடிப்பாவைகண்
உஞ்சலித்தலிலாயிழையானதும்.

(இ - புரா.) விஷத்தையொத்த விதர்ப்பதேசத்து அரசன்சொல்லிய வஞ்சகத்தினால் வஞ்சவேஷங்கொண்டு தாங்கள் சென்றதையும், சீமந்தனி தங் பூசைச்சயதவ்னால தனதுணவன பெண்ணுனதும், எ - று. பஞ்சினியிற்றிகழ்சீறடிப்பாவை-செம்பஞ்சக்குழம்புடன் விளங்கும் பாதத்தையுடைய சீமந்தனி. (சஎ)

அழுதுகூறினன்னவையாவையும்
பழுதிலாதவன்னுதையப்பாவையாந்
தொழுகுலத்தவன்னுதைக்குச்சொல்லலு
முழுதுங்கேட்டவன்மொய்ம்பொடுசீறியே.

(இ - புரா.) அழுதுகொண்டு சொன்னான், அவன் சொன்னதை யெல்லாம் குற்றயிலாத தந்தை கேட்டுப் பெண்ணுருவான பிராமணனுடைய தகப்பனிடத்திற்போய்ச்சொன்னான். அந்தச்சங்கதியெல்லாம் கேட்டவன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு, எ - று. (சஅ)

கரயந்தவெஞ்சினமொங்கனவெறழா
வாய்ந்தசுந்தையனல்லவைசெய்திடும்
வேந்தன்முன்னர்விரைந்துசென்றேமைந்தன்
போந்தவாறும்புகுந்ததுமோதியே.

(இ - புரா.) வெதும்பிய வெவ்வியசினத்துடன்மனங்கொதித்தெழுந்த ஆய்ந்த சித்தத்தையுடைய அப்பிராமணன் தகாத காரியத்தைச்செய்த அரசனிடத்துக்குப்போனமுறைமையும் அதன்பின் நேரிட்டமுறைமையினையுஞ் சொல்லி, எ - று. (சக)

வேறு.

ஆதுலாரும்பொருள்விரும்பினரடைந்தார்
 லீதலதுவன்றிந்தியில்லையகல்வீரென்
 ரோதலிவைவன்றியுனிலோபகபடத்தான்
 மாதூயருழப்பவிடன்மன்னவவழக்தேடி

(இ - புரை.) அரசனே! இரப்பவர்கள் பொருளை விரும்பி உன்னிடம் வந்தால், கொடுக்கவேண்டும்; அல்லது என்னிடத்தில் பொருளில்லையென்று சொல்லவேண்டும்; இவ்விரண்டு செய்கையு மில்லாமல் நீ உலோபத்தன்மையுள்ள கபடத்தினால் இரப்பவர்கள் மிகுத்த துயரத்தை யடைய விடுதல் மன்னவர்கள் முறைமையோ? எ-று.

சசன்விரதத்தீரைய்யற்றாமவடன்பா
 னீசர்புரிதீமைசெயுநீதுயருறாமே
 மாசின்மறையோதிரயமகற்கிதுவினைத்தாய்
 சீசிரினைமன்னவாரசிரிக்கவசைகொண்டாய்.

(இ - புரை.) சிவவிரதம் அனுஷ்டிப்பவளிடத்தில் நீசர் செய்கின்ற பாபச்செய்கையைச் செய்வித்த நீ துன்பம் அடையாமல், குற்றமற்ற வேதங்களை யோதியுணர்ந்த என்புத்திரனுக்கு இப்படிக்கொத்த தீமையை உண்டாக்கினை, சீசீ யென்று அரசர்கள் உண்ணைக்கண்டால் சிரிக்கும்படி வசை தேடிக்கொண்டாய். எ - று.

(௫௧)

புத்திரனில்லாதவர்கள்பொன்னுலகெய்தாரென்
 மித்தகையபுத்திரனையின்மினிநமக்கே
 யுத்தமவரும்பதமுமுண்டெனமதித்தேன்
 மமழித்துநாகச்சிறையிலிட்டாய்.

(இ - புரை.) புத்திரபாக்யமில்லாதார் சுவர்க்கலோகத்தை யடையார்களென்று கல்விகேள்விகளாற் பெருமையுடைய இந்தப்புத்திரனைநாம்பெற்று இனி நமக்கே அரியதாகிய நல்லபதமும் உண்டென்று மதித்துக்கொண்டிருந்தேன். என்னுடைய எண்ணத்தைக்கெடுத்து நாகமாகிய சிறையினிடத்திலிட்டனையே. எ - று.

(௫௨)

மைந்தன்மணநல்லணிகள்கண்டுமகிழ்வெய்து
 மிந்தவிழியாவிவனதிவ்வுருவுகாண
 முந்தைவினையோவிதுமுடித்ததுகொலென்னுச்
 சிந்தையலமநதலமிட்டீமுரைசெய்தான்.

(இ - புனா.) புத்திரனுடைய நல்ல மணக்கோலத்தைக்கண்டு மகிழ்ச்சியடையத்தக்க இக்கண்களால் இவனுடைய இந்தப் பெண்ணுருவைக் காணாதற்குப் பழைப்பின இவ்வகை வினைத்தோ? அல்லது மூற்பிறப்பிற்செய்தவிதிதாஸிப்படிமுடித்ததோ? என்று மனமானது சம்தும்படி அழுது மறுபடியுஞ்சொல்லுகின்றான். எ - று. (௩௩)

இவ்வுருவெடுத்தவனிருப்பவியினியானும்
அவ்வையுமனத்துயர்பொறுத்தவரிதம்மா
கவ்வையுடலத்திலுயிரித்தலைகழிப்பேம்
பவ்வவுலகத்தவர்பழிக்கவுனையென்றான்.

(இ - புனா.) இந்தப்பெண்ணுருவெடுத்து இவனிருப்பதினால் இனிநானும் இவனுடையதாய் மனவியாகுலத்தைச் சுகிப்பதரிதாகும். (ஆதலினால்) சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த இந்த வுலகத்திலுள்ளவர் உண்பதப்பழிக்கும்படி துன்பத்துக்கிடமாகிய சரீரத்திலிருக்கு முயினா உனக்கெதிரிலே யொழித்துவிடுகிறோமென்று சொன்னான். எ - று. அவ்வை-தாய், கவ்வை-துயர், பவ்வம்-சமுத்திரம். (௩௪)

சொல்லியமொழிக்கனல்செவித்தொனுவெதுப்ப
நல்லுரைகொடுக்கவறியானடுநடுங்கிச்
சல்லியமுதைப்பமருமங்கிழிதரச்சாய்
வல்லியமெனப்புறியின்மன்னவன்விழுந்தான்.

(இ - புனா.) இவ்வாறு அந்தப்பிராமணன் சொல்லிய தீச்சொற்கள் தனது காதின்றொனுவைச் சுமெதலினால் பிராமணனுக்கு நல்லவார்த்தை சொல்லத் தெரியாதவைய் நடுக்கம் கொண்டு, முள்ளம்பன்றி கிழிக்க மார்புபிளந்து விழுகின்ற புலியைப்போல அந்தராசன் மண்ணில்விழுந்தான். எ - று. சல்லியம்-மூட்பன்றி. வல்லியம்-புலி. (௩௫)

வீழ்ந்தவன்மனத்தையிதுவெய்யசுடர்வேற்போற்
போழ்ந்திடவெருக்கொடுபொருக்கெனவெழுந்தாங்
காழ்ந்தவிரதத்திருவினற்புதம்வழுத்தாத்
தாழ்ந்தனன்முனித்தலைவர்தம்மொடிதுசொன்னான்.

(இ-புனா.) அப்படி விழுந்தவனுடைய மனதைப் பிராமணன் சொன்ன வார்த்தையானது கொடிய சுடர்வேற்போலப்பிளப்பதினால், அச்சக்கொண்டு வினாவில் எழுந்து முதிர்ந்த விரதத்தையுடைய சிமந்தனியின் அற்புதமான செய்கையைப் புகழ்ந்து வணங்கி, முனிச்சிரோஷ்டார்களுடன் இச்சேதியைச் சொல்லுகிறான். எ - று. (௩௬)

கேட்டயலிருந்தமுனிவீரிஃதுகேண்மி
னூட்டமொருமுன்றுடையநம்பனைவழுத்தும்
வாட்டமிறவத்தினண்மதித்தபடிமாதாய்க்
காட்டியதுபாவமொருட்டுரையுமுண்டோ.

(இ - புரா.) வந்தபிராமணன் சொல்லியதைக் கேட்டுக்கொண்டு என்
னருகிலிருக்கும் முனிவர்களே! நான் சொல்லியிருந்த மொழியையுங் கேளுங்கள்,
திரிநேத்திரங்களுடைய பரமசிவனைத் துதிச்செய்கின்ற தவறுதலில்லாத தவ
நெறியையுடைய சீமந்தனி தன்மனதில் பாவித்தபடி இந்தப்பிராமணன்மகன்
பெண்ணருவமானது என்பரவமே யல்லது வேறுசொல்ல ஒரு கட்டுரையு
முண்டோ? எ - று. (இள)

வந்தமறைமாணிபெறுவல்லுருவொழிப்பா
னெந்தவழிமாதவமிபற்றிவென்யானீர்
அந்தவகையோதுகெனவாங்கரசரைப்பப்
பந்தமில்பாத்துவசமாமுனிபகர்ந்தான்.

(இ - புரா.) வேதங்களுணர்ந்த பிரமசாரியாகிய பிராமணச்சிறுவன்
அடைந்த மாதுருவத்தையொழிக்க, நான் எந்தமுறைமையினால் பெரியதவத்
தைச்செய்துவேன், நீங்கள் அந்தவகையைச் சொல்லுங்களென்று அரசன்சொ
ல்ல; பாசுக்களையொழித்த பாரத்துவாசமுனிவர் சொல்லுகின்றார். எ - று
மாணி-பிரமசாரி. (இஅ)

கண்ணுதல்கழற்றுணைகருத்துறவழுத்தும்
புண்ணியர்தருக்கும்விரதத்தினதுபொற்பும்
விண்ணுலகினிற்பழவிரிஞ்சன்முததேறான்
மண்ணுலகினிற்சிறியமானிடர்கொதேர்வார்.

(இ - புரா.) பரமசிவனுடைய உபயதிருவடிகளுக்கு சித்தத்திற் பொருந்
தும்படித் துதிசெய்யத்தக்க புண்ணியர்களுடைய களிப்புக்கொள்ளும் விரதத்
தின் பெருமையைப் பழமையான பிரமன் முதலாகிய தேவர்களும் அறியமாட்
டார்களென்றால், இம்மண்ணுலகிலிருக்கு மானிடர்களோ அறியத்தக்கவர்
கள். எ - று. (ருங்)

வேறு.

எப்பாதகஞ்செய்துபினெப்பரிசுற்றளோருஞ்
செப்பாரிளங்கொங்கைமனோன்மணியீசன்றேவி
துப்பார்மலர்ச்சேவடிபோற்றித்துதிப்பராயிற்
றப்பாமலெப்துங்கதிதிமைதணந்துபோமால்.

(இ - புரா.) எவ்விதமான பாதகங்களைச் செய்து பின்பு எந்தத்தன்மையை அடைந்தவர்களும் செப்புபோலும் திருத்தனங்களையுடைய மனோன்மணியாரான அம்பிகையாருடைய பவனம்போலும் திருவடிகளைத் துதிசெய்வார்களானால், தவறுபடாமல் நல்லகதிகிடைக்கப்பெறுவர்; நீமையும் நீங்கிவிடும். எ-று.

வெங்காரிருள்பாணுவிளங்கவொதுங்குமாபோற்
கொங்கார் குழற்பார்வதியேழுலகுங்கொடுத்தான்
மங்காதவன்பின்வழிபட்டவர் தங்கண்மாட்டுத்
தங்காதுதிமையிதற்கேமறைசான்றுவேந்தே.

(இ - புரா.) சூரியன் உதயமானால் மிகுந்த கருமைநிறமுள்ள இருள் நீங்கிவிடுதல்போலப் பதினான்குலோகங்களையும்ின்ற இயற்கையான வாசனை யுள்ள அளகத்தையுடைய பார்வதிதேவியாரைக் கெடுத்தல்லாத அன்புடன் பூசைசெய்தவர்களிடத்தில் யாதொரு பொல்லாங்குந் தங்காது. அரசனே! இதற்கே வேதஞ்சாக்கியாயிருக்கின்றது. எ-று. கொங்கு - வாசனை. (௬௧)

ஆனாததுன்பமனக்கோட்டமகற்றிநூனக்
காநார் குழலம்மையைநாடிக்கருத்தின்வைத்துப்
பாநாளிரவினம்மந்திரம்பற்றியோதி
நாநாவிதமாம்வழிபாடுநயந்துசெய்வாய்.

(இ - புரா.) அரசனே! தேவிபூசையித்தன்மையுடையதாதலால், நீங்காத துன்பமுள்ள மனத்திற் பற்றியிருக்குங் காமமுதலாகிய சூம்றங்களைநீக்கி, ஞானமாகிய வாசனைதங்கிய அளகபாரத்தையுடைய உமையம்மையைப் பாவனைசெய்து, சித்தத்தினைவைத்துப் பாதிராத்திரிப்பொழுதில் இந்தமந்திரத்தை இடைவிடாது உச்சரித்துப் பலவிதமான பூசையும் அன்புடன் செய்வாயாக.

என்னமுனிவனுமைமந்திரமீதென்றீந்து
நன்னயகிதன்றிருக்கோயிலினுளும்வைகிப்
பொன்னரமார்புரிபூசனையென்னலோடுங்
கொன்னாளும்வேலாணிமவான்மகள்கோயில்புக்கான்.

(இ - புரா.) பாரத்துவாசமுனிவ ரிவ்வாறு சொல்லி உமையம்மை மந்திரத்தையும் உபதேசித்துப் பொன்னரமணிந்த மார்ப்பனே! பார்வதிதேவியாருடைய ஆலயத்தின்போயிருந்த நாடோறும் பூசைசெய்யென்று சொல்லவும், அந்த வலிபெற்ற வேற்படையினையுடைய அரசன் பார்வதியார் கோயிலின்போன். எ - று. கொன் - வலிமை. (௬௨)

பொறியைந்துமாற்றிப்புலனும்மவையோடுபோக்கி
நெறிநின்ற சிந்தைநிருபனருட்டொண்டிழைந்து

மறியொன்றுசெங்கைவரதன்றிருத்தேனியுசை
பிறிதன்றிக்கங்குலொருமூன்றவண்பேணலோடும்.

(இ - புரை.) ஐம்பொறிமாற்றி அவற்றுடன் ஐம்புலன்களையுமொழித்து
கன்னெறியினின்ற சிந்தையையுடைய அரசன் வரம்பெறுதற்கேதுவான அடி
மைத்திறம்பூண்டு, மாணந்திய திருக்காமுள்ள பரமசிவனுடைய சிறந்ததேவி
யாராகிய உமாதேவியுசையின யாதொருகுறைவுமில்லாமல் அந்த ஆலயத்தில்
மூன்றுநாள் செய்யவும், ஏ - று. மறி - மான். (௬௪)

அற்றைப்படுகங்குலினம்மையுமுண்மகிழ்ந்து
கொற்றச்சுடர்வேலிறைவன்மூனங்கோடிக்கோடி
கற்றைக்கதிர்வெண்மதிபோனிழன்மேனிகாட்டப்
பொற்றைத்திருக்கோயிலுணின்றும்புறம்புவந்தாள்.

(இ - புரை.) அந்த மூன்றாநாளிரவில் பார்வதியார் திருவுள்ளமகிழ்ந்து
அவ்வரசனுக்கெதிரில் நிறைந்த வெண்கதிரையுடைய அந்தங்கோடி சந்திரர்
கள்போல ஒளிவிளங்கும் திருமேனியோடு தரிசனங்கொடுக்கப் பொன்மலை
போன்ற திருக்கோயிலின் புறத்துவந்தாள். ஏ - று. பொற்றை - மலை. (௬௫)

வந்தாளைவணங்கிவழுத்தியமன்னர்மன்னன்
முந்தாகுலத்தீர்த்தனமென்றுளமுன்னிரின்று
னந்தாவிளக்கேயன்பர்கணயந்தபொன்னே
சிந்தாமணியேசிறியேன்றுயர்தீர்த்தியென்றான்.

(இ - புரை.) அந்த வரசன் தனக்குத் தரிசனங்கொடுத்த பார்வதிதேவி
யைத் தொழுத நம்முடைய துயரத்தீர்த்தோமென்பதாக எண்ணக்கொண்டு
நின்று, கொடாத ரத்தின தீபமே! பரமசிவனுடைய இடப்பாகத்தை விரும்பிய
தாயே! அடியார்க்குச் சிந்தாமணிபோன்றவளே! எளியேனுடைய துயரத்
தைத் தீர்த்தருளென்றான். ஏ - று. (௬௬)

அன்புற்றிரக்குமரசேயினியஞ்சனெஞ்சி
னின்புற்றதேதுபுகலாயென்றிறைவிகேட்பத்
துன்பற்றவிந்தமறையோன்சிறுதோன்றல்வேட
முன்பிற்புகழுவருளென்றன்மூரிவேலோன்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு வரங்கேட்பவனைநோக்கி அன்புடையவனாய்த்
துதிசெய்கின்ற அரசனே! இனிபயப்படாதே உன்மனதிலுண்டான விருப்பம்
யாதென்று பார்வதிதேவியார்கேட்க; வலிய வேற்படையையுடைய மன்னவன்
துன்பம் அடைந்திருக்கும் இந்தப்பிராமணப் பிள்ளையானவன் முன்போல

ஆணுவம் அடையும்படித் தாயே! அருள்செய்யென்று விண்ணப்பம்பண்ணினான். எ - று. (சுஎ)

பருவத்தொருகோடிதவத்துளம்பற்றினாலும்
நிருபற்கிறைகேளென தன்பர்நினைந்தபாள்மை
யொருவர்க்குமெம்மீசர்தமக்குமொழிக்கலாமோ
தருகுற்றனம்வேறுளகேளெனத்தையல்சொன்னான்.

(இ - புரை.) அரசனே! கேட்பாயாக்; ஒருகோடிவருஷம் தவத்தில்மனதைவைத்தாலும் என்னன்பர்கள் நினைத்ததன்மையை எம்மிறைவருக்கும் மற்றயாவருக்கும் ஒழிக்கமுடியுமோ? ஆதலால், வேறேவரங்கேள்தருகிறோம் என்று பார்வதிதேவியார் சொல்லியருளினார். எ - று. (சுஅ)

நல்லாயிவன்மைந்தனையின்நிறவையுறும்
வில்லாள்வயிற்றின்னுமோர்மைந்தனையீதியென்று
சொல்லாமுன்றந்தனமென்றுரை சொல்லிக்கோல
வில்லாந்துதலாளிதும்பிட்டுமவிளம்பலுற்றான்.

(இ - புரை.) தாயே! இவன்புத்திரரின்நித்த துன்பப்படாமல் இவன்மனைவியற்றினிடமாக இன்னுமொரு புத்திரனை அருள்செய்யென்று அரசன் விண்ணப்பஞ்செய்வதற்குமுன் அப்படியே கிருபைசெய்கிறோமென்று சொல்லி, அழகிய வில்லையொத்த நெற்றியையுடைய பார்வதிதேவியார் மறுபடியும் இந்தவார்த்தை யருளிச்செய்கின்றார். எ - று. (சுஈ)

மயிலொத்தசாமவதிதன்னையிம்மைந்தனுக்கே
பயில்வுற்றவேதவிதியேமணம்பண்ணுவிப்பாய்
வெயிலொத்தவேலோயெனச்சொல்லிவிரைவினேகிக்
குயிலொத்தமென்சொல்லுமையாடிருக்கோயில்புக்காள்.

(இ - புரை.) வெயில்போலும் காந்திபரப்பும் வேலினையுடைய அரசனே! மயிலையொத்த சாயலையுடைய சாமவதியென்னு மிந்தமாகினை வழங்கப் படுகின்ற வேதவிதிப்படி இந்தப் பிராமணப்பிள்ளைக்கே விவாகஞ்செய்விக்கக் கடவை என்று சொல்லி, குயில்போலும் வசனங்களையுடைய பார்வதிதேவியார் விராயத் திருக்கோயிலுக் கெழுந்தருளினார். எ - று. (எ0)

வெங்கோப்பானைவிறன்மன்னன்வியந்துசாலப்
பொங்கோதவேலைப்புவிபோற்றவிப்பூவைதன்னை
சங்கோதனிம்மறைமாணிதனக்குநல்கிக்
கொங்கோதியோடுமனைவாழ்க்கைகுறித்துவாழ்ந்தான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு சொல்லிய பார்வதிதேவியாருடைய திருவாக் கைக்கேட்ட வெவ்விய யானைப்படையினையுடைய அவ்வரசன் மிகவும் சந்தோ ஷித்து, மிகவும் பொங்குகின்ற கடல்வளைந்த இவ்வுலகத்திலுள்ளவர்கள் வாழ்த் தவும் சங்கநாதம்செய்யவும் சாமவதியென்பவளைப் பிரமசாரியாகிய பிராமண னுக்கு விவாகஞ்செய்வித்துத் தன்மனைவியினுடன் இல்லறம்வழுவாமல் வாழ்ந் தான். எ - று. (எக)

துயருற்றதாதைமனையாளோடுசோகநீங்கி
மயர்வற்றகேள்விமகப்பேற்றினிதூழ்வாழ்ந்தான்
அயர்வுற்றமன்னன்மகிழ்வோங்கியனந்தகாலம்
உயர்வுற்றசெங்கோலினிதோச்சியுலகையாண்டான்.

(இ - புரை.) அதன்பின்பு தன்புத்திரனைக்குறித்துத் துன்பம் அடைந்த தகப்பனாகிய பிராமணனும் அவன்மனைவியும் துயரம்நீங்கி, மயக்கமில்லாத கேள் வியையுடைய புத்திரனைப்பெற்று நெடுங்காலம் இனிதாகவாழ்ந்தார்கள். சோர் வுற்ற அரசன் மிகுந்த மகிழ்ச்சிகொண்டு மேன்மைதங்கிய செங்கோலினிதா கச்செலுத்தி அனந்தங்காலம் உலகத்தையாண்டான். எ - று. மயர்வு-மயக்கம்.

மாயாதஞானவரதனடிவாழ்த்துமன்பர்க்
கேயாதனவுமுளவோவென்றியம்பிபேத்தித்
தேயாதசைவநெறிச்சூதன்றெறிந்துகூற
ஒயாதவாழ்த்துமுனிவோர்நெஞ்சவகைபூத்தார்.

(இ - புரை.) நிலைபெற்ற ஞானசொருபராகிய பரமசிவனுடைய திரு வடிகளைத் துதிசெய்யும் அடியார்களுக்குக் கிடையாதபொருள்களுமுண்டோ? என்றசொல்லித்துதித்து, அழிவுபடாத சைவசமயநெறியையுடையசூதமுனிவர் தெரிந்துசொல்ல, அதைக்கேட்ட நைமிசாரணியமுனிவர்கள் இடைவிடாமல் வாழ்த்தி மனமகிழ்ந்தார்கள். எ - று. (எக)

ஒன்பதாவது சீமந்தனிபாவனைசெய்த அத்தியாயம் முற்றியது.

ஆ திருவிருத்தம் முகன.

உ
சிவமயம்.

ப த் தா வ து

சிவயோகிமகிமைபுரைத்த அத்தியாயம்.

சீர்பெறுசித்திரவேள்விமுனித்தவர்திவினையற்றிடநீள்
கார்விடமுற்றணியானகளத்திறைகாலன்வெருக்கொளவே
பாரினுதைத்தவர்தானைவழுத்தியபான்மையர்பெற்றவெலாஞ்
சோர்வறவுத்தமகூறுகெனக்கதைஞுதனுரைத்தனனே.

(இ - புரை.) சீர்பொருந்திய சிறந்த யாகஞ்செய்யும் தவசிகளாகிய முனி
வர்கள் சூதமுனிவரைவணங்கி, உத்தமரே! எங்கள் தீவினகளெல்லாம் நீங்
கும்படி மிக்க கருநிறந்தங்கிய விஷபானஞ்செய்து அழகுபெற்ற கண்டத்தை
யுடைய இறையவரும் யமன் பயங்கொண்டு பூமியில் விழும்படி யுதைத்தவரு
மாகிய பரமசிவனுடைய திருவடிகளைத்துதிசெய்த அன்பினையுடையவர்கள்
அடைந்த பேறுகளையெல்லாம் சோர்வில்லாமல் அருளிச் செய்யவேண்டு
மென்ன; அந்தச் சிவசரித்திரத்தைச் சூதமுனிவர் உரைப்பாராயினார். எ - று.

நாதனுருத்திரனாதிநித்திரன்ஞாலமவ்வித்ததுவும்
மேதினியிற்சிறுமானிடர்முத்தியின்மேவமறைப்பொருணு
லோதியதத்துவரீதிவிகற்பமுமோகைகொள்பத்தர்கள்பால்
ஏதமில்லித்திரலீலைவினேத்ததுமயாவருரைக்கவலார்.

(இ - புரை.) நாதனாகிய ருத்திரமூர்த்தியானவர் ஆதியிலே இந்தச்சிறந்த
வலகத்தைச் சிருட்டித்ததுவும், இவ்வலகத்திலிருக்கும் சிறுமானிடர்கள்
மோகூத்திற்பொருந்த வேதப்பொருளாகிய சாம்பவமூர்த்தி வேதநூல்களிற்
சொல்லிய தத்துவரீதியின் விகற்பமும், மகிழ்ச்சியுடைய அன்பர்களிடத்தில்
குற்றமில்லாத வினோதமான திருவிளையாடல் செய்ததும், யாவர்தெரிந்து
ரக்கவர்கள். எ - று.

(உ).

ஆயினுமெற்குவியாதனுரைத்தமையாதாவத்துடனே
மேயமுனித்தலைவோர்கள்செவிப்புலன்மேவவுரைக்குவனற்
றாயனவிக்கதைபாவவனத்திரள்குறைபடச்சுடவே
போல்வனவற்புதகாரணமுற்றிடுமால்.

(இ - புரை.) முனிசிரேஷ்டர்களை! சிவசரித்திரம் அருமையுள்ளதாயிருந்தாலும் வியாசமுனிவர் எனக்குச் சொன்னவைகளை உங்கள் காதுகளிற் பொருத்தும்படிச்சொல்லுகிறேன்; தாய்மையதாகிய இந்தச் சிவசரித்திரம் விருப்பமுள்ளவர்களுடைய பாவமாகிய காதென் அழியும்படித் தீய்த்துக்காயும் தீச்சிகைபோல்வனவாகும், அற்புதமுள்ள காரணங்களும் அமைந்திருக்கும். எ - று.

மந்தியினஞ்செறிபொங்காவந்தியின்மந்தரனென்றொருபேரந்தணன் முன்புள்வண்கனகங்களனந்தமிசூந்தமையாற்சந்தியும்வந்தனையுஞ்செபமுங்குலதந்திரமும்பிறவுஞ்சிந்தைமறந்தியுங்குலமங்கையர்கொங்கைதினம்புணர்வான்.

(இ - புரை.) வானரக்கூட்ட மிகுந்துள்ள சேரலைகூழ்த்த அவந்தி தேசத்தில் மந்தரனென்கிற பெயருள்ள ஒருபிராமணன் முன்னமிருந்தான்; அவனுக்கு வளப்பம்பொருத்திய திரவியங்கள் அனந்தமாக இருந்ததினால் சந்தியாவந்தனத்தையும் சிவார்ச்சனையையும் செபத்தையும் தன்குலத்துக்குரிய கருமங்களையும் மற்றுமுள்ளவைகளையும் மனதிலும் நினையாமல் மறந்து, இழிவான சாதியிலுள்ள குலமாதரைத் தினந்தோறும் புணருவானாயினான். எ - று. (ச)

எக்குலமங்கையரெத்தொழினின்றவிழிப்பினரென்றுணரான்மைக்கண்மடந்தையருற்றனரென்றமகிழ்ச்சியினங்கவர்பாற்றுய்க்துமரும்பதமட்டினுந்தைசெதொப்பிகள் கண்டவெலாமொக்கவிருந்துகளிப்பினருந்தியுளத்தின்மகிழ்த்துவான்.

(இ - புரை.) இவர்கள் எந்தச்சாகிமாதரோ எவ்விதத் தொழில் செய்கின்ற இழிவுள்ளவர்களோ என்று ஆராய்ந்து பாராதவனாய், மையணிந்த கண்களையுடைய மாதர்கள் கிடைத்தார்களென்கிற மகிழ்ச்சியினால், அவர்களிடத்தில் உண்ணுதற்குரிய அன்னமும் அளவிலாத மாமிசமும் பலவிதமானவர்களும் இவ்விதமாகக் கண்ணினார் பார்த்தவைகளையெல்லாம் அம்மாதர்களுடனிருந்துகளிப்புடனுண்டு, தன்னுள்ளத்தின் மகிழ்ச்சியடைவான். எ-று. தொப்பி-கள்.

கங்கையிளங்கொடிபிங்கலையென்றமடந்தையுடன்புணராவங்கவள்குங்குமகொங்கைமுயங்கியழித்தவசம்பெறலாவிங்கிதுநன்செயலன்றிதுபுன்செயலென்பதுளங்கருதான் கங்குலுநன்பகலுங்களிகொண்டுகலந்துமயங்குதுவான்.

(இ - புரை.) மங்கைப் பருவமுள்ளவளா யிளங்கொடிபோன்ற பிங்கலையென்கிற பெயரையுடைய மாதாட்சேர்த்து, அவளுடைய குங்கும மணிந்தள்ள ஸ்தனங்களின்புணர்ந்து, அந்த விற்பத்தினால் அறிவழிந்து, பரவசப்படுவதினால், இதுநல்லசெய்கையென்றும் இது தீச்செய்கையென்றும் மனதில்அறி

யாமல் இரவும் பகலும் களிப்புள்ளவனாய்ச் சேர்ந்து, மயங்கிக் கொண்டிருப்பான். எ - று. (சு)

வேறு.

டரைவருஞ்சுணிகளாகத்தரனருமே

புனையுஞ்சிவதவமொன்றியபுனிதன்பயமறவே

நினைவொன்றியதூரியந்தனிநிமிருத்தனிமதியால்

வினையொன்றறநிலைநின்றிடுவிரதன்பெயர்விடபன்.

(இ - புறா.) ஒலிக்குங் கடலிலுண்டான விஷந்தங்கிய காளகண்டத்தையுடைய பரமசிவனது கிருபையைப்பெற்ற சிவதவம் பொருந்திய பரிசுத்தனும், பிறவிக்கும்படி அறிவடங்கிய தூரியாவஸ்தைபோல சாக்கிராவஸ்தையிற் பொருந்திய மதியினும் தற்செயலென்ப தொன்றுமில்லாமல் நீக்கத்தக்கதாக நிலைதவறாமலிருக்கின்ற விரதமுள்ளவனும், விடபரென்னும் பெயருள்ளவருமாகிய ஒருசிவயோகியானவர். எ - று. தூரியாவஸ்தையில் ஆன்மாதங்கிணபோது ஒன்றுந் தோன்றாமலிருப்பதுபோல சாக்கிராவஸ்தையிலும் தத்துவவியாபகமின்றிச் சிவத்துடன் கலந்திருத்தலால், “வினையொன்றற நிலைநின்றிடுவிரதன்” எனக்கூறினார். சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி தூரியம் தூரியாதீதம் என்பன ஐவகை அவஸ்தைகள். (எ)

வந்தானிவருறையுந்திருமனைமுன்றிவிந்வரலுங்

தொந்தார்குழலவளோடுமிம்மறையோனெதிர்குறுகி

முந்தாவுபசாரங்களுமுறையின்பய்யுதவிச்

சந்தாந்துகண்மலரொன்றியசயனத்திடைவையா.

(இ - புறா.) மேற்சொல்லிய பிராமணனும் அவனுடைய மனைவியும் வாரும் வீட்டின் முற்றத்தில் வந்தார். அவ்வாறு வரலும், கொத்தாகிய மலர்களுணிந்த அளகபாரத்தையுடைய தன்மனைவியுடன் இத்தப்பிராமணன் சிவயோகிக்கெதிரிற் சென்று, முறையின்படி உபசாரங்கள் செய்து, அழகுபொருத்திய மகரத்தம் நிறைந்த மலர்பரப்பிய ஆசனத்தி லிருக்கச்செய்து, எ - று. உபசாரங்கள் அருக்கிய பாத்ரிய ஆசமனங்கள். (அ)

சேதாவினரும்பாலொடுதேமாங்குனிபழனும்

நாதாதுகருதியென்றவர்நளிநீரொடுநல்கிப்

போதார்பமலர் தூவிக்குளிர்சந்தம்புனைவத்தங்

கோதாமுகமன்கூறிவெள்ளிலைபாகுடனுதவி.

(இ - புறா.) அவர்கள் நல்ல பசுவின்பாலும் மதுரமுள்ள மாம்பழமும் காதினே! உண்ணென்று கொடுத்தபின்பு, குளிர்ச்சி தங்கிய சலமுங் கொடு

த்து மலரால் அருச்சித்துச், சிதளமுள்ள சந்தனமணித்து, தூல்களினாலும்
நல்ல உபசார வார்த்தைகளுஞ் சொல்லி தாம்பூலமுங்கொடுத்தி, எ - று. (க)

அம்மைப்படுகங்குறபொழுதகனும் துணையளவுங்
கற்றைக்குழன் மடவாளொடுகலேமாமறையவனும்
பற்றற்றமுனித்தேவிருபாதத்துணைவருடச்
சிறற்சுகிறுகாலே முனிசென்றானிவர்கின்றார்.

(இ - புறா.) அன்று ராத்திரிமுதல் விடியற்காலவரையில் அந்தப் பராம
ணனும் அவன் மனைவியும் அம்முனிவருடைய இரண்பொதற்கணையும் வருடிக்
கொண்டிருக்கத்துயிலமர்ந்து, இருவகைப்பற்றும் நீக்கினவராஜிய அம்முனி
வர் உதயகாலத்துக்கு முன்னரே யெழுந்து போய்விட்டார். அவர்களுவருந்
தங்களிடத்திலேதானே யிருந்தார்கள். எ - று. இருவகைப்பற்று - உட்பற்று
புறப்பற்று. (ஐ)

பின்னும்மறையவனுஞ்சிறுபிறைவாணுதலவரு
மன்னுங்கழைமதனும் துணைவியுமென்னமணத்தே
துன்னுஞ்சிலநாள்சென்றனதொடரும்பழவினையா
முன்னும்பினுமாயங்கவரிருவோருமுடிந்தார்.

(இ - புறா.) பின்னும் அப்பிராமணனும் சிறியபிறைபோலும் ஒளிதக்
கியநெற்றியையுடையவளும் கரும்புவில்லையுடைய மதனும் ரதியும்போல
இன்பமனுபவித்துக்கொண்டிருந்து, சிலநாள் சென்றபின்பு, பழவினைத்தொடர்
ச்சியினால் முன்னும் பின்னுமாக அந்த இருவரு மிறிந்துபோனார்கள். எ - று.

முடிந்தவேதியன்றருமமுநீதியுமுறைமையும்பிறழாது
தடிந்துமா முகில்பொழிதரவளம்படுதசானனந்தனியாளுங்
கடிந்ததீவினைவச்சிரவாருவின்காதலியுதரத்தி
னடைந்துநல்லுருத்தங்கியகருப்பமாயமர்ந்தடுமமையத்தில்.

(இ - புறா.) அவ்வாறு இறந்தபிராமணன், தருமமும் நீதியும் முறை
மையும் மாறுபடாமல் மேகங்களின்னி மழைபொழியும்படி வளப்ப முள்ள
தசானன் நகரத்தையாளுகின்ற பாவத்தைநீக்கிய வச்சிரவாரு வென்னும் அரசு
னுடைய மனைவியின் கருப்பத்தி லடைந்து, நல்லுருவத்தங்கிய கருப்பமாய்ப்
பொருந்திய காலத்தில், எ - று. தனியாளுதல், ஐம்பத்தாறுதேசங்களையும் தா
னொருவனையாளுதல். தடிந்து-மின்னி. (ஐ)

கருப்பமுற்றவள்பின்வருந்தேவியரனைவருங்கனன்றினைடி
வீருப்பமாயவளகட்டுறைகுழவினைவன்னிவுசெய்குவனென்ன

உருப்பவல்விடமுணவினோடனித்தனருண்டனருதரத்தின்
நெருப்பையொத்துநின்றெரிந்ததுகரிந்ததுகிரிலாளுருவம்மா.

(இ - புரை) கருப்பம் அடைந்தவருக்குப் பின்வந்த தேவிமார்கள் (மனப் பொருமையினால்) கோபக்கொண்டு எல்லாரு மொன்றாகச் சேர்ந்து, மூத்தவள் வயிற்றில் பொருந்திய சிசுவைக் கொன்றுபோடுவோமென்று ஆலோசனைசெய்து, அவளுக்கு விருப்பமாய் ஆதாரக் கொடுப்பவர்போல் கொடியவிஷத்தைக் கலந்துகொடுத்தார்கள். அந்தவிஷம் அவள்வயிற்றில் நெருப்பையொத்து எரிந்தது, அதனால் அவளுருவமும் கரிந்தது. எ - று. அகழி- வயிறு. (மரு)

உண்டவல்விடவெம்மையாற்பிணிபலவுதரத்துமுடன்முற்றுங்
கொண்டுமூழ்வினைப்பகுதியான்முடிந்திலன் குழவியும்விளியாம
லண்டர்நாயகனருளினாலேன்றனளின் லுமழிநோயின்
புண்டனான்மெலிந்தரற்றினர்சுமதியும்புதல்வனும்பொறுதந்தோ.

(இ - புரை). உண்டவிஷத்தின்வெப்பத்தினால் வயிற்றிலும் உடல் முழுதிலும் பலவகையாகிய வியாதிகொண்டும், ஊழ்வினைப்பகுதியினால் இறந்திலளாய்ப் பரமசிவனுடைய கிருபையினால் இறவாமலிருந்த சிசுவையும் பெற்றான். பெற்றபின்பு சுமதியென்னுந் தாயும் அவள் புதல்வனும் அழிநோயுள்ள புண்ணினால் வருந்திச் சிக்கமாட்டாமல் அழுதார்கள். எ - று.

அந்தோ இரக்க இடைச்சொல் (மசு)

இடைவிடாதிவரரற்றிடுமோதைகேட்டி றையவனயர்வெய்தி
யடையும்வாகடர்தங்கனையிப்பிணியகற்றுதிருனலோடு
மிடையுமாயுணாற்கல்வியான்வழிக்குவவிஞ்சையான்வினையத்தால்
உடையநன்மருந்தளப்பிலசெய்தலுமுறுபிணிதணியாதால்.

(இ - புரை.) இவ்வண்ண மிவர்கள் இடைவிடாமல் அழுதிருவோசையை வச்சிரவாகுவென்னும் அரசன்கேட்டுத் துயரமடைந்து, வருகின்ற வயித்தியர்களைநோக்கி இந்தவியாதியை நீக்குக்கொன்று சொல்லு; தாங்கள் ஆராய்ச்சிசெய்திருக்கின்ற வைத்தியசாஸ்திரப் பயிற்சியின் திறத்தினாலும் தங்கள் மூன்னோர்கள் கற்பித்திருக்கும் கல்வியினாலும் உத்தியினாலும் செய்யப்பட்டிருக்கும் நல்ல அவுஷதங்கள் பலபலவாக கொடுத்தும், அப்பெரியபிணிதீர்த்தில்லை. எ - று. வாகடர் என்னு மொரு முனிவரால்செய்யப்பட்ட வைத்தியசாஸ்திரத்துக்கு வாகடமென்றுபெயர்; வைத்தியர்கள் அந்தசாஸ்திரத்தை வாசித்துணர்ந்தவர்களாதலால் அவர்களுக்கும் வாகடரெனப்பெயர் வழங்குவர், பிணிமுதிர்த்திடவாகடரெங்களாற்பெயர்க்கரிதரிதென்ன மணிபுனைந்ததாரம்ன்னவற்குரைத்தலுமன்னவன்மனக்கொள்வா

னணிகொண்மேகலைமடவரலமுதையுமரும்பெறற்புதல்வன்றான்
றணிவிலாதரற்றோதையுங்கேட்டியார்தனிகிழிதுயில்கிற்பார்.

(இ - புரை.) ஸ்வத்தியர்கள் தங்களால் கூடியமட்டும் பார்த்தும் பிணி
தீராமல் அதிகரித்ததினால் ரத்தினமாலையணிந்த அரசனோடுக்கி, இந்த நோயை
த்தீர்க்க எங்களாலாகாதென்று சொல்ல; அதைக்கேட்ட அவ்வரசன் பெறுதற்க
ரிய நம்முடைய புத்திரன் ஓயாமல் அழுகிற ஓசையையும் அதைக்குறித்து அழ
குபொருத்திய மேகலாபரணமணிந்த நம்முடைய மனைவியானவன் அழுகிற
ஓசையுங்கேட்டு, யார்தான் நித்திரைசெய்வார்களென்று கருதி, எ - று.
தனிவழி - ஒப்பில்லாதகண் எனப்பொருளுரைத்துக்கொள்க. (௧௬)

நோவினலுயிரிறப்பரோவிறக்கிலரன்றியிந்நோய்நீங்கி
மேவுநல் லுருப்பெறுவரோபெறுகிலர்வினையையார்விலக்கிற்பார்
பாவகாரியரிவர்நமனாலயப்பழநகராற்றாது
நாவினலெடுத்தோதொனாருநாநிலந்தனில்வந்தார்.

(இ - புரை.) நோவினால் உயிரிறப்பார்களோவென்றால், இறக்கிறத
மில்லை. அல்லது இந்த நோய்நீங்கி நல்லுருவத்தை அடைவார்களோ வென்
றால், அடைவதமில்லை. அடையக்கூடாத வினையை எவர்கள் நீக்கிக் கொள்
ளத்தக்கவர்கள், இவர்கள் மகாபாவிகள், நமனுடைய ஆலயத்திலிருக்கும் பழ
மையான நரகத்தில் வைத்தால் அதுவுஞ் சகிக்கமாட்டாது, ஆகையால் நாவி
னலெடுத்துச் சொல்லவொண்ணாத கொடியநரகம் ஒன்றுண்டாகியதில்வீழும்
படியில்வுலகத்தில் வந்தார்கள். எ - று. (௧௭)

என்றுசிற்தையினவர்களையிகழ்ந்துமற்றினையாராமனையார்மாட்
டொன்றுமன்பினனாகிமற்றவந்நலனுண்வொழிகல்வேந்தன்
கன்றுநெஞ்சினன்ஞாதனைக்கூவியிக்கயத்தியைமகவோடும் [ன்.
இன்றுதேர்மிசைக்கொண்டுபோய்க்காட்டகத்திடைவிட்டுமீள்கென்று

(இ - புரை) இவ்வாறு மனதிலெண்ணி அப்பின்னையையும் மனைவியை
யும் இகழ்ந்து, இனையமனைவியர்களிடத்தில் ஆசைபொருத்தி அவர்களுடைய
இன்பம் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும் அவ்வரசன், ஒருதினம் மூத்தமனைவி
யையும் புத்திரனையும் வெறுத்து, வெம்பிய மனதையுடையவனாய்த் தேர்ப்பா
கனை அழைத்து, இந்தப்பாவியையும் இவன் புத்திரனையும் இன்று தேரிலேற்
றிக்கொண்டுபோய்க் காட்டினிடத்தில் விடுத்து மீளவாய்என்றான். எ - று.

சூதன் - தேர்ப்பாகன்.

(௧௮)

விட்டுமீடியென்றுரைத்தலும்வலவனும்வேந்தர்வேந்துரைபேணி்க்
கட்டுவாரம்பிக்கொடிநெடுந்தேர்மிசைக்கண்ணியைமகவோடும்

இட்டுக் கொண்டு நின்று முட்டானகத்திற்க்கிவிட்டனன் மீண்டு
வட்டவாழிக்குழப்புவனிகாவலவன் முன்வந்தடியினை தாழ்ந்தான்.

(இ - புரா.) இவர்களைக் காட்டில் விட்டுவாவென்று அரசன் சொல்
லிய லார்த்தையைத் தேர்ப்பாகன் ஏற்றுக்கொண்டு, அவர்களிருவரையும் தாவி
ச்செல்லும் குதிரைபூட்டிய தேரின்மேலேற்றிக்கொண்டுபோய் கல்லமர்க்கத்
தைத் கடந்து, முள்ளுகையுடைய காட்டிலிறக்கிவிட்டுவந்து, வட்டமாகிய
சுழத்திராக்குழந்த உலகத்திற் காவல்பூண்ட அவ்வரசன் பாதத்தில் வணங்கி
ஒன். எ-று. (கக)

அப்புறத்துவெங்காளிடைத்தமியளாயரும்பெறன்மகவோடும்
வெப்புறுத்துநோய்முதிர்வினாவினனகதிர்வெதுப்பலாவிட்டுரய்தி
யெப்புறத்தினுமலகையுமுழுவையுமேனமுமிடர்செய்யச்
செப்பெனத்திரண்முலையினொருசிறைசெல்லவும்வழிகாணன்.

(இ - புரா.) தேர்ப்பாகன்போய்விட்டபின் செப்புச்சிமின்போல் திரண்
ட தன்முடைய இராசஸ்திரியானவன் அந்தவெவ்வியகாட்டில் தனித்தவளாய்
வருத்தப்படுத்திநோயின்மிகுதியினாலும்சூரியகாணவெப்பத்தினாலும்தானும்
தன்புத்திரனும் தன்பமடைந்து, காலுபுறத்திலும் பேய்களும் பலிகளும் பன்
திகளும் தன்பப்படுத்த, ஒரு இடத்துக்குப்போகவும்வழிகாணாதவளானான். எ-று.
இனன்-சூரியன். (உ-0)

அரியதாகியவியினைவெறுக்குநொந்தயர்வுறுமமுதெங்கும்
உரியகாதலன்கொடுமையைநினைந்துகண்ணுறுபுனலிடைத்தோயும்
விரியுநோய்ப்பெறுதரற்றியகுழவிவாய்மென்முலையினைத்தாட்டும்
எரியினின்றுதன்னுடல்சுடுபசியினுவிடருழந்திதுசெய்தான்.

(இ - புரா.) அரியதாகிய வியையைவெறுப்பான், நொந்து சோர்வுறுவான்,
தனக்குரிய கணவனுடைய கொடுமையை நினைந்து கண்கள்பொழிகின்ற நீரிற்
கூடியவான், மிகுந்தநோயைச் சகிக்கமாட்டாமல் அழுகிதன்பின்னையே மார்
புனலினைத்துப் பாஷுட்டுவான், தீயையொத்து இடைவிடாமலிருந்து தன்
னுடலைச் சுடுகின்ற பசியினால் தன்பம் கொண்டு ஒருகாரியஞ்செய்தான். எ-று.

வெஞ்சினக்கொலைமாப்பயில்கானகம்விலங்கியோர்புடையேகி
பஞ்சினமெல்லடிருகுதிகான்றிடத்தனிப்பயப்பயச்செல்லுங்கால்
அஞ்சிலோதியோரணிநகர்கண்டதனிடைப்புருத்தனளந்த
இஞ்சிமாநகர்தனக்கிறையாகியவெறுழவலிவணிகேசன்.

(இ - புரா.) கொடிய கோபங்கொண்டு கொல்லுந்தொழுவையுடைய மிகு
கங்கள் சஞ்சரிக்கிற காட்டைவிட்டிசீங்கி ஒருபுறத்திற்சென்று, பஞ்சின மென்

ஸியநாகிய தன்பாதத்தில் உதிரம்பெருகும்படி மெல்ல மெல்ல கடந்துபோம் போது, அழகிய பொன்வட்டத்தகடனீர்த் கூந்தலையுடைய அந்த ராஜஸ்திரியானவன் அழகுள்ளதாகிய ஒருநகரத்தைக்கண்டு அந்நீர்த்திற்பேரூன் (அப் பொழுது) மதில்கூழ்ந்த அந்த நகரத்திற்குத் தலைவனாகிய சிறப்புள்ள வந்தகன், எ - று. பைய் - மெல்ல, சில்-சடைப்பில்லையென்னும் பொன்வட்டத்தகடு. இஞ்சி - மதிள். (௨௨)

மல்குமாநிதியுடைப்பதுமாகாண்மனைநிலைலொருகோழிப் பக்கியைவல்செய்சிலதியர்தம்மீனூர்பாவைவற்றவட்கண்டு செல்வமைந்தனுந்திருமகனையுமிக்தெருவினுதலர்போல ஒல்கியொல்கிவந்தடைந்தவாறே தெனக்குணர்த்தநீர்பெனச்சொன்னான்.

(இ - புறா.) மிகுந்த திரவியத்தையுடைய பதுமாகரனென்னும் பெயரையுடைய அந்தவர்த்தகன் வீட்டிற் ரெழில் செய்துகொண்டிருக்கும் ஒரு கோடித்தொழிகளில் ஒருதொழியானவன் அந்த ராஜஸ்திரியைப்பார்த்து, நீ இராஜஸ்திரிபோலிருக்கின்றன, அப்படி யிருக்க நீயும் இந்தப் புத்திரனுழ ஏழைகள் போலச் சோராவடைந்து இந்தத்தெருவில் வந்ததற்குக் காரணம் யாது? எனக்குச்சொல்லென்றான் எ - று.

சிலதியர்-தொழியர்; ஆதலர்-ஏழைகள். (௨௩)

வீம்மிவிம்மிநெஞ்சுழித்துவாய்புலர்ந்திடவிழிவழிநீர்கோர அம்மவம்மவோவூழ்வனைவினைந்தமையார்க் கரைக்குவனென்னு வெம்மைநெஞ்சுடைத்தலைமகளினைத்துமேதிலார்வினையிட்ட இம்மையிவ்வீடருற்றிவண்புகுந்ததுமிற்பெனவுரைசெய்தான்.

(இ - புறா.) அவ்வாறு தொழிகேட்டவுடன் விம்மி விம்மி நெஞ்சுழிந்து அழுதுகொண்டு கண்களில் நீர் தாரை தாரையாகப் பெருகவும், வாயுரவும், தாயே! வினைந்த ஊழ்வினை எவர்களுக்குச் சொல்லுவெனென்று இரக்கமில்லாத தன்கணவன் செய்ததையும், அயலவர்களாகிய சககளத்திமார் கொடிய செய்கைசெய்ய (அதனால்) இப்பிறப்பிலேதானே இப்படிக்கொத்த துன்ப மடைந்து இவ்வீடத்தில் அடைந்ததும், இவ்வாறென்றுசொன்னான். எ - று.

அம்மா - இரக்க விடைச்சொல். (௨௪)

கேட்டுவல்லவிரைந்தோடினள்சென்றனள்கெழுமுசீர்வண்ணிகேசன் றாட்டுணைத்தொழுதையநங்குநகர்சார்ந்தொருகுலத்தைபுல வரட்டிடங்கண்ணோத்தியமகலினுள்வருந்தியமுதுகோயாள் கரட்டின்மன்னவன்விடுத்திடவந்துநகங்குடையடைந்தனனென்னான்,

(இ - புரா) இதனைக்கேட்ட அத்தோழியானவள் மிக்கவிகையோடு சென்று, செல்வத்திறப்பினையுடைய வணிகனைவணங்கி, ஐயனே! நமது காவலமைந்தக்கரத்தை வான்போலும்கண்களையுடைய ஒருமாதானவள் கையில் ஒரு மகவையெந்திக்கொண்டு அடைத்திருக்கின்றாள். அவள் மிக்கநோயுடையவள், அவன்புருடனானஅரசன் காட்டில்விட்டுவிடவந்தவளாம் என்றனள், ஏ - று.

தருமசிந்தையினீதியிற்கொடையினிற்றயவின்னிகரில்லான் கருமமங்கதுகேட்டலுங்குழைவுறுங்கருத்தினன்புறம்போர்தாங் கருமருந்தனமகவையுந்தாயையுங்கண்டத்சயித்திங்கள் வருதிரென்றொருவேதியன்மனையினின்மற்றவர்தமைவைத்தே.

(இ - புரா) தருமசிந்தையிலும் தியாகத்திலும் நீதியிலும் தயையிலும் தண்கொப்பில்லாதவனாகிய அந்த வணிகேசன் அவன் சொன்ன காரியத்தைக்கேட்டமாதிரத்தில் வருந்துகின்ற மனதையுடையவனாய் வெளியில் வந்து, அவ்விடத்திலிருக்கும் அருமருந்தையொத்தகுழந்தையையுந் தாயையும்பார்த்து அதிசயித்து, இங்கேவாருங்கொன்று அழைத்துக் கொண்டேபோய் ஒரு பிராமணனவீட்டில் அவர்களைவைத்து, ஏ - று. (உச)

உற்றவாயுள்வேதியரொலாம்வருகுவென்றுறுந்திமழைசிந்தி முற்றும்வல்விடநோயினேமருந்தினன்முரித்திரம்நிவளென்னைப் பெற்றதாயிவண்மகவுமென்பெருந்துணையென்றவன்பலபேசக் கற்றநூல்புகன்மருந்தெலாமருத்தவுங்கனன்றதுமுதுநோயே.

(இ - புரா) அவ்விடத்திலிருக்கும் வைத்தியர்களையெல்லாம் வரவழைத்து மிகுந்ததிரவியங்கொடுத்து, இந்த ராசஸ்திரி யென்னைப்பெற்றதாய், இவன் குழந்தை என்னுடைய சகோதரன், ஆதலால் இவர்களுக்குப் பொருந்திய கொடிய விஷநோயை அவிஷதங்களால் முரித்துவிடுங்கொன்று அவர்களுக்குச் சொல்ல; அதைக்கேட்ட வைத்தியர்கள் தாங்கள் கற்றுணர்ந்த வைத்திய சாஸ்திரத்திற் சொல்லும் அவிஷதங்களையெல்லாம் வகையறிந்து கொடுத்தார்கள். அப்படியாவர்கள் கொடுக்கக் கொடுக்கப் பழமையாகிய வியாதியானது கொடுமையுடன் அதிகரித்தது. ஏ - று. (உஎ)

இழுதுபெய்குடமெறிதலுங்கனற்சிகையெழுவபோலெண்ணில்லாப் பழுதினன்மருந்திடுதொறுமுதிர்ந்துநோய்ப்படர்செயப்பல்காலும் அழுதுமாழ்கிப்பாலகனிமத்தலுமளவிலாத் துயர்பொங்கப் புழுதிநீணிலத்துருண்டனஞருமவீழ்புற்றுறையாவென்ன.

(இ - புரா) நெய்நிறைந்த குடத்தை எறிந்தமாதிரத்தில் அக்கினியானது சிகைவிட்டுமூர்த தன்மைபோல, அளவில்லாத கல்ல மருத்துகளை

கொடுக்குந்தோறும் அந்தவியாதி மேவிட்டித் துன்பஞ்செய்தவினால், இடைவிடாமல் அழுதுசோர்ந்த புத்திரனிறந்தனன், அவனிறக்கவே, அளவிலாத துயரம் உண்டாகப் புற்றிலிருக்குஞ் சர்ப்பமானது இடிவீழ்ந்தார் துடிப்பது போலப் பூமியில்வீழ்ந்து புரண்டான். எ - று.

இழுது - நெய், படர் - துன்பம், உருமு - இடி. (உஅ)

வீழுமெய்ப்பதைத்தெழுமழும்வெதும்பிடும்விம்மும்வெந்துயருள்ளித் தாழுங்கைகளான்முலைமுகட்டெற்றிநெத்தளர்வொடுநனிசோரும் பேராமும்புபாய்மயிலென மாழ்குறும்பொருமும்புத்திரசோபத் தாழுநின்றுநின்றுருகும்வெய்துயிர்த்திமெலக்கணுற்றிமென்னே.

(இ - புறா) பூமியில் வீழுவன், உடல்பதைத்தெழுந்தழுவன், வெதும்பி விம்முவன், தனக்கு நேரிட்ட துயரத்தை நினைத்துச்சோர்வன், இரண்டு கைகளாலும் முலைமுகட்டில் மோதிக்கொள்வன், மிகுந்தமெலிவோடுசோர்வன், அம்புபாய்ந்த மயிலைப்போல மாழ்குவன், தேம்புவன், புத்திரசோகத்தில் அமிழ்ந்து நின்று நின்றுருகுவன், பெருமூச்சுவிடுவன், இத்தகைய துன்பம் அடைவான்.

வேறு.

அயலகத்துறையத்தணமாதரு

மயலகத்துவணிகமகளிருங்

கயலையொத்தகட்காரிகைபாலெய்திச்

செயலுணர்த்தித்தெருட்டவந்தேறலாள்.

(இ - புறா.) இவ்வாறு துயரப்படுகிறவனைப் பார்த்து அயல் வீட்டிலிருக்கும் பிராமணஸ்திரிகளும் இம்மாதின் துயரத்தால் மயங்கிய வையிய மாதர்களும் கயல்போலும் கண்களையுடைய அத்தராசஸ்திரியினிடத்திற் சென்று, இவ்வுடல் அவித்தியமே யல்லாமல் நித்தியமல்லவென்பதை அனேக திருஷ்டாந்தங்களாற்சொல்லித் தெளிவிக்கவும் அவள் துக்கம் நீங்காதவளாகி, எ - று.

ஐபனேநம்மாரசன்விடுத்தவிற்

கையறத்தளர்வேனை நீகைவிடும்

வெய்யகேண்மைவெதுப்பமெனின்துளேன்

உய்யலேனினியுன்னை விடுத்துமே.

(இ - புறா.) அப்பனே! என்னை அரசன் நீக்கிவிட்டபடியால், இடமின்றி வருந்துகிற என்னை நீயுங்கைவிட நேர்ந்த இக்கேண்மையானது என்னை மெலிவிக்க மெலிவடைந்தேன், உன்னைப்பிரிந்தும் இனிப், பிழைத்திருக்கமாட்டேன், எ - று. கை - இடம்; ஈண்டுச்சார்விடத்தைக்குறித்தது. (உக)

என்னுயன் னிரங்குஞ்சுமதிதான்
சென்னுந்நாய்கன் றெருட்டவூந்தேற்றளர்
கன்றிமர்ழ்குறுங்காலையிலாங்கேண
தொன்றுதேர்விடபன்வந்துதோன்றினான்.

(இ - புரை) இவ்வாறு சொல்லிச் சொல்லி அழுகின்ற சுமதிபென்பவன், தன்னை யாதரிக்கும் வர்த்தகன் வந்து பலவார்த்தைகளாற் றேற்றவுந் தேரு மல் மண்மவருந்திச் சோபமுறும்போது, பழைமை அறியத்தக்க விடபன் என்னும் ஒரு சிவயோகி அவ்விடத்திலெழுந்தருளினார். எ - று.

பன்னுதல் - கூறுதல்.

(ருஉ)

வந்தயோகிமலரடிதாழ்த்தெழுந்
தெந்தைநீயிவளித்துயர்தீர்த்தியென்
றந்தநாய்கனுரைப்பவருந்தவன்

ரன்.

(இ - புரை.) வந்த சிவயோகியை அந்த வர்த்தகன் கண்டு பாதங்களில் வணங்கி, என்னையனே! இத்தராசஸ்திரியின் அரிபதுயரத்தை எவ்வாறுவது தீர்த்தருளவேண்டு மென்று சொல்ல, பூங்கொத்துகளணிந்த கூந்தலையுடைய அவளைப்பார்த்துச் சிவயோகி யிந்தவார்த்தை சொல்லுகின்றார். எ - று. (ருஉ)

என்னை மாழ்கியிரங்குவதேழைநீ
பொன்னுமாவிற்பொருந்தியகாயமு
மின்னுமொக்குளுமபொன்னியநகிரும்
அன்னதுள்ளியறிஞாழிவுறார்.

(இ - புரை.) ஏழைத்தன்மையுடையமாதே! நீ யிரங்கித் துயரப்படுவதில் என்ன பிரயோசனம், திரவியமும் உயிர்பொருந்திய இவ்வுடலமும் மின்ன லைப்போலவும் நீர்க்குமிழியைப்போலவும் விரைவில் அழியத்தக்கவையே: ஆகை யால், அவற்றைக்கருதி அறிவுள்ளவர்கள் வருந்தாகன். எ - று. மின்னைத் தோன்றி மறைதலால் அது செல்வத்திற்கும் குமிழி தோன்றும்போதேயழியலால் அது உடலுக்கும் உபமானமாயின. "தோற்றமுண்டேல்மரணமுண்டி" என்ற சந்தரமூர்த்திநாயனார் திருப்பாட்டினையும் அறிக. (ருச)

கூறுசாத்திகங்கூடிற்றேவரா
மாறிராசதஞ்செர்த்திபுனமாந்தராம்
வேறுதாழ்ந்தமேவிலவிலங்கதாம
ஊறுதேற்றங்க்கண்முக்குணத்தற்றிடம்.

(இ - புரை.) சொல்லுகின்ற சத்துவகுணம் கூடுமானால் தேவர்களாவார்கள், அக்குணத்திக்கு மாறாகிய இராசதகுணங்கூடினால் மனிதராவார்கள், அதிலும் வேறாகிய தாமதகுணங்கூடினால் மிருகமாவார்கள், இவ்வாறு முக்குணத்தினால் பிறப்புண்டாகும். எ - று. (௩௫)

முக்குணத்தின்மூயற்சியிலோரொன்று
தொக்கவாறு துவன்று நுநியினான்
மக்கடேவர்விலங்கெனவந்தவை
துய்க்கும்போகந்தொலையத்தொலையுமே.

(இ - புரை.) மூன்று விதகுணத்தின் மூயற்சியில் ஒவ்வொரு குணஞ்சேர்ந்தமுறைமைப்படி உண்டாகும் குறியினால், மனிதர்களென்றும் தேவர்களென்றும் மிருகங்களென்றும் ஜனித்து, அவைகள் அனுபவிக்கவேண்டிய போகங்களை அனுபவித்துத் தொலைந்தபின் உடலும் அழிந்துபோம். எ - று.

துய்த்தல் - அனுபவித்தல். போகதுகர்வுமுடிவே, தேகமுடிவாதலால், 'போகந்தொலையத்தொலையும்' என்றார். "வினைதானொழிந்தால் தினைப்போதளவுநில்லாது" என்று ஆன்றோர்கூறியதும் இக்கருத்தே. (௩௬)

பண்டைவாசனையொக்கப்பயிற்சியாற்
கொண்டகாயநிலையெனக்கொள்வரோ
அண்டரோனும்பிறப்புளதாமெனின்
விண்டகாயமிறப்பதுமெய்யரோ.

(இ - புரை.) பூர்வவாசனையேசேர்ந்த பயிற்சியினால் உண்டான இச்சரீரத்தை நிலைமையென்று எண்ணுவார்களோ? தேவர்களேயானாலும் மறுபிறப்புண்டென்றால், உயிரானது சரீரத்தைவிட்டு நீங்கிப்போவது உண்மையாகும் அல்லவா! எ - று. (௩௭)

அங்குமொன்றினருந்தியவற்றினாம்
றங்குதிமலநாளுந்தணந்திடு
மங்கைநீயதற்கித்துயர்வைத்திலை
யிங்குமாண்டமலத்துக்கெனெங்குவாய்.

(இ - புரை.) ஒருசரீரத்தில் உண்ட புசிப்பிறை பொருந்தியதீயமலமானது நாடோறும் நீங்கிவிடும், தாயே! நீ அதைக்குறித்து உன்மனதிலுதிப்படிக்கொத்த துயரத்தை வையாதே, இப்போது இச்சிறுவனுக்கு நீங்கிய மலத்தைக் குறித்து ஏன் ஏக்கங்கொள்கின்றனை? எ - று. (௩௮)

சாவதும்பிறப்புமெனுந்தன்மையைத்
தேவருங்கடவாரிதுதிண்ணமே

பாவைநீதுயர்பட்டிடித்திருமோ

யாவர்முன்னழுதினனாயிரமீட்டுளார்.

(இ - புரை.) இறப்பதும் பிறப்பதுமாகிய தன்மையைத் தேவர்களுங் கடக்கமாட்டார்கள், இது உறுதியாகும்; தாயே! நீ துயரப்படுவதினால்வந்ததுக் கம் நீக்குமோ? சென்றவுயிரைப்பற்றி ஆழுது மீட்டுக்கொண்டவர்கள் முன்னர் யாரிருக்கின்றார்கள். எ - று. (நக)

படர்கிரித்தலைப்பான்மதிபோற்கரிப்
பிடர்நிழற்றுக்கவிகையிற்போந்தவர்
கடனிலத்திற்கவிழ்ந்தனரன்றிமற்
றுடலெடுத்தெவர்சாவையொருவினார்.

(இ - புரை.) பெரியமலையினுச்சியில் சந்திரோதயமானதுபோல யானையின் பிடறியிலேறிக்கொண்டு நிழலைச்செய்கின்ற குடையின்கீழாகப் பவனிவந்த ஆசர்களும் கடல்குழந்த உலகத்தில் விழுந்திறந்து போனார்களேயல்லது இவ்வுடலையெடுத்தவர்களுள் எவர்கள் இறப்பை நீங்கினவர்கள். எ - று. (ச0)

உற்றுநுழைந்துப்பாணுதித்தானலன்
மற்றுநுழைந்துப்பான்மடிந்தானலன்
சுற்றுங்கட்சியொழியத்திறந்துவா
னுற்றபுள்ளினுடல்விட்டொளித்துளான்.

(இ - புரை) இறந்துபோன இப்புத்திரன் உங்கள் விருப்பத்தினால் பிறந்தவனுமல்லன், மேலும் உங்கள் வெறுப்பினால் மடிந்தவனுமல்லன்; பின்னப்பட்ட கூட்டைவிட்டு நீங்கி யாகாயத்திற் பறந்துபோகின்ற பட்சியைப்போல இவ்வுடலை விட்டு மறைந்துபோனான். எ - று. கட்சி - பகஷிக்குடு. (சக)

தாயர்தந்தையரின்பத்தருக்கினு
லாயசுக்கிலசோணிதமங்கொரு
காயமாகக்கருக்கொருமுன்னமே
மாயுமங்கவாரொந்துவருந்தலே.

(இ - புரை) மாதாபிதாக்களுடைய இன்பச்செருக்கினால் உண்டாகிய சுகிலசோணிதமானது கருவாகத் தரிப்பதற்கு முன்னரே அவர்கள் நொந்து வருந்தும்படி மாயவுங்கூடும். எ - று. (சஉ)

அங்குமாய்ந்ததின்றென்னினவயவந்
தங்கியையிருதிங்குடணந்தபின்

வங்கவாரிசூழ்மண்ணிடைத்தேன்றியே

பொங்குநக்கிளை கண்டழிப்பொன்றுமே.

(இ - புறா.) கருப்பத்திலேதானே இறக்காவிட்டாலும் உறுப்புக்களெல்லாம் பொருந்திப் பத்துமாதமுமானபின்பு கப்பல்கள் செல்லும் கடல்வளைந்த இவ்வுலகத்திற்பிறந்து பந்துசெனங்கள் கண்டழும்படி இறந்து போகவுஞ்ஈடும். எ - று. வங்கம்-கப்பல். (சாந)

பொன்றறீர்த்திடிற்பொற்பிறைபோல்வளர்ந்

தொன்றுகேள்வியுணரவமையுநாட்

மென்றுபூங்குழறுஞ்சினுந்துஞ்சுமற்

றன்றுவீதலொழிந்தெழிலாகியே.

(இ - புறா.) பூவையணிந்த அளகத்தையுடையவளே! பிறந்தவுடன் இறவாமலிருந்தால், அழகிய பிறைபோல்வளர்ந்து பொருந்திய கல்விகளைப் பகுத்தறிந்து கொள்ளும்படியான பருவத்திலிறந்தாலு மிறக்கக் கூடும், அல்லது அப்போது இறத்தலின்றி அழகுடன் வளர்ந்து, எ - று. (சாச)

காமனே பெனக்கண்டவர்கண்கவர்

வாமநல்லுருவோமெரீஇயபிள்

சேமநல்விடைபோன்மணஞ்செய்வுழித்

துமவார்குழறுஞ்சினுந்துஞ்சுமே.

(இ - புறா) அகிற்புகையூட்டத்தக்க அளகத்தையுடையவளே! மன்மதனைப்போலக் கண்டவர்கள் பார்வையைக் கிரகிக்கும் படியான செளந்தரியமுள்ள உருவத்துடன் வளர்ந்தபின்பு இன்பமுள்ள நல்ல ரூபம்போலக் காணப்பருவம் பொருந்தி விவாகஞ் செய்யுங்காலத்தில் இறந்தாலும் இருக்கவுஞ்ஈடும். எ - று. வாமம் - அழகு. (சாந)

கல்விமைந்தர்கனிப்புந்திருவொடு

செல்வவுக்கமுந்துய்த்துச்செழிக்குநாட்

பல்குபாவப்பயப்புலிபற்றலு

மொல்கிவாவுமுழையெனமாயுமே.

(இ - புறா) கல்விநிறைந்த வாலிபர்கள் சந்தோஷத்தையுஞ் செல்வச் செருக்கையும் அனுபவித்துச் செழுமையாக வாழுகளில், மிகுந்தபாவமாகிய அச்சந்தரும் புலிபற்றினமாத் திரத்திற்சோர்ந்து, மானிறப்பதுபோல இறந்துவார்கள். எ - று. உழை - மான். (சாச)

கூனிமுத்தகுங்கனக்கோல்பிடித்

தேனையோருமிகழவிருமலந்

தானையோசெரித்திடச்சாவது

மானினோக்கினல்லாயொருவண்ணமே.

(இ - புறா.) மான்பார்வைபோல் மருண்டபார்வையுடைய நல்லவனே! கிழக்குநாடுபோல உடல்வளைந்து கையிற் கோல்பிடித்துள்ளிக்கொண்டு, மற்றயாவரும் இகழும்படி மலசலங்கள் வஸ்திரத்திலேதானே கழல ஒன்றுத் தெரியாமலிருந்து இறந்துபோவதும் ஒருவிதமாம். எ - று. (சுஎ)

காலமென்பர்சிலர்சிலர்கண்மமே.

மூலமென்பர்சிலர்முகஞ்ஞானமென்பர்

ஞாலமென்புனலாகியநல்லுட

லே லுமூன்றிற்குமேற்றதென்பார்சிலர்.

(இ - புறா) இறப்பதற்குக் காலந்தான் காரணமென்று சிலர் சொல்லுவார்கள், அவனவனுடைய கர்மந்தான்காரணமென்று சிலர் சொல்லுவார்கள், சிலர் முக்குணமே காரணமென்பார், பிருதிவி அப்பு முதலாகிய பஞ்சபூத சம்பந்தமான இவ்வுடல் மேற்சொல்லிய மூன்றுக்கும் ஏற்றதென்று சிலர் சொல்வார்கள். எ - று. (சுஅ)

ஆதலானித்திறமுடையாக்கையைப்

போதமுற்றவர்பொய்யெனக்கொண்டுபின்

சாதலுக்கும்பிறத்தற்குந்தம்மனத்

தேதமோடுவப்பின்றியிருப்பரே.

(இ - புறா.) ஆகையினாலே, இப்படிப்பட்ட சரீரத்தை ஞானமுற்ற பெரியோர்கள் பொய்யென வெண்ணிச் சாதலிலும்பிறத்தலிலும் துக்கமுஞ்சந்தோஷமு மில்லாமலிருப்பார்கள். எ - று. (சுக)

எவ்விதற்பத்தவெவ்வுடலங்களு

மவ்வியத்தத்திறோன்றியடங்கிடும்

பவ்வமுற்றியபாரினெழுந்துகள்

கொவ்வைவாய்க்கொடிமீண்டதிற்கூடல்போல்

(இ - புறா.) கொவ்வைக்கணிபோலும் வாயினையுடைய கொடிபோன்றவனே! பூமியில் எழுகின்ற துகள்கள் மறுபடியும் அந்தப்பூமியிலேதானே அடங்குவதுபோல, எவ்விதமாகிய விகற்பங்களை யுடைய எவ்வித சரீரங்களும் மாயையிற்றோன்றி அதிலேதானே ஒடுங்கும். எ - று. அவ்விதத்தம்-பிரகிருதி, மாயை. (கூ)

உன்னையின்றவருன்னுலுதித்தவர்

மன்னுமுற்பவந்தோறுமணந்தவ

ரன்னமேதிரையாழியினுண்மனை
றன்னையெண்ணினுமெண்ணுந்தயத்திரோ.

(இ - புரா.) அன்னம்போய்வளவே! பெருந்திய பூர்வசென்மத்தில்
உன்னைப்பெற்றவர்களும் உண்ணந் பெறப்பட்டவர்களும் உன்னை விவா
கஞ்செய்துசொண்டவர்களும் அலைக்கையுடைய சமுத்திரத்தின் கிறியமணை
யெண்ணினும் எண்ணும் அளவையுடையவர்களோ? எ - று. (ருச)

பாகெனுஞ்சொலினுய்படர்காலமா
நாகவாயினினுனிலந்தன்னில்வாழ்
போகமானிடத்தேரைபொருந்தியு
மோசையுஞ்சிறிதுற்றிடுமோசொலாய்.

(இ - புரா.) பாகுபோலும் மதுரமுள்ள வசனத்தையுடையவளே! கால
மாகிய பாம்பின்வாயிலகப்பட்டுக்கொண்டு போகத்தையே விரும்பும் மனிதர்
களாகிய தேரைகளுக்குச் சந்தோஷமுஞ் சிறிது முண்டாருமோ? சொல்லு
வாய். எ - று. (ருஉ)

முந்தைநான் முகன்முன்னம்படைத்துட
றந்தநாளிற்றனுகரணங்களும்
புந்திசேர்புவனத்தொடம்போகமும்
பந்தமாமிடைவேறென்றுபற்றுமோ.

(இ - புரா.) பழமையாகிய பிரமதேவன் ஆதியிலித்த உடலைச் சிறுட்
டித்துத் தந்தநாளிலேயே, தனுகரணங்களும் நினைக்கும்படியாகிய புவனபோ
கங்களும் தொடர்ச்சியாகவே அமைந்திருக்கின்றமையால், மத்தியில் தூதன
மாக ஒன்று வரவுங்குமோ? எ - று. (ருஉ)

தோலுமென்புநரம்புமிறைச்சியு
மேலுமீரலும்பித்துமிரத்தமும்
சீழுமிட்டகுழிசில்கிதைந்தது
போலுமீயிதற்கென்கொல்புலம்பவே.

(இ - புரா.) தோலும் எலும்பும் நரம்பும் மாமிசமும் ஈரனும் பித்தநீரும்
உதிரமும் சீழும். நிறைத்துவைத்த ஒருகடமானது உடைந்துபோய்விட்டது
போலாக்கும் இச்சீரம் இறந்தது; இதற்காகநீபுலம்புவது என்னகாரணம். ()

முக்கனையகன்முப்புரந்தியெழு
நக்கநாயகனாண்மலர்த்தாடொழு.

மக்களன்றிமறவியைவென்றிடத்

நன்.

(இ - புரை.) சரீரம் இத்தன்மைத்தா யிருப்பதினாலே, திரிநேத்திரங்களை யுடையவரும் திரிபுரங்களில் தீபந்நகைத்தவருமாகிய பரமசிவனுடைய அன்ற லார்த்த அம்புஜம்போன்ற பாதங்களைவணங்கும் அன்பர்கள் நமனை வெல்லுவா ரேயன்றி, மற்றவர்களுள் யார்தான் வெல்லத்தக்கவர்களென்று சிவயோகி சொல்லியருளினார். எ - று.

(இரு)

வேறு.

கேட்டாளெழுந்தாள்கிளியென்ன மிழற்று சொல்லாள்
வாரட்டாரைக்கார்தன்மலர்கொண்டெதிர்நீவுமாபோற்
றீட்டாதமைக்கண்பொழியாவிசிறந்தசங்கம்
பூட்டாதகையாற்றுடைத்தின்னபுகல்வதானாள்.

(இ-புரை.) கிளிபோல் வசனிக்குஞ் சொல்லையுடைய ராசஸ்திரியானவள் சிவயோகிகள் சொன்னதை யெல்லாங்கேட்டு உடனேயெழுந்து, வாளிலுண் டாரும் நீர்த்தாரையைக் காந்தள்மலரால் துடைப்பதுபோல, மைதிட்டாத கண்பொழிகின்ற நீர்த்துளியை வளையலணியாமலிருக்கின்ற கையால் துடை த்து, இந்தவார்த்தை சொல்லுகின்றாள். எ - று. காட்டில்லாசம்பண்ணநேர்ந்த மையால், மைதிட்டாதகண்ணென்றும் சங்கம்பூட்டாதகையென்றுங்கூறினார்.

கள்ளாருமாலேமுடிவேந்துகனன்றுநீக்க
வுள்ளாவிவாட்டுமுதுநோயினுணங்குவேற்குத்
தள்ளாவிழுச்சீர்ப்புதல்வன்னொசொதருனே
விள்ளாததுன்பத்தழலாதவிரதமென்றா.

(இ - புரை.) தேனிறைந்த பூமாலையணிந்த மகுடந்தரித்த அரசன் கோ பங்கொண்டு நீக்கவிட்டதினால், உள்ளூயிரைவருத்தும் காமநோயினால் மெலி கின்ற எனக்கு, நீக்கமற்றசிறப்பினையுடைய இறந்துபோன என்புத்திரனுடன் னானும் இறந்துபோவதே நீங்காததுன்பத்தில் விழாதவிரதமென்றுசொல்லி, ()

அளிகொண்டசிற்தையறத்தோய்நின்னருட்கணைக்கம்
விளிகின்றகாலத்தெதிர்ந்தேன்வினை வெம்மைதீர்ந்தேன்
முளிகொண்டபைங்குழந்தெறுகோடைமுதிர்ச்சிதீரத்
தளிகொண்டல்கிர்திப்புரந்தாற்றிடுதன்மைபோலும்.

(இ - புரை.) தீயுந்தன்மைகொண்ட ப்யிரைவாட்டுகின்ற கோடைவெப் பந்திரும்படியாக மேகங்கள் நீர்த்துளியைச்சிந்தி வெப்பத்தையாற்றும் தன்மை

போலக் கிருபைபொருந்திய மனதையுடைய முனிவாரே! தேவரீர்தந்தருளிய கிருபானோக்கத்தை நானிறக்குஞ் சமயத்திற் பெற்றுக்கொண்டு தீவினைக்கொடு மையை நீங்கினேன். எ - று. முனிதல் - தீய்தல். (௫௮)

என்னுவிவள்சாதற்கியைந்துளமெய்ம்மையுள்ள
முன்னுமுரணுவழிபாடுபுரிந்ததுமற்பவத்திற்
பொன்றாமார்பின்மகவென்பதுந்தேர்ந்துபூவை
தன்னுர்வமைந்தனுயிர்மீட்குந்தகைமைசெய்தான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு சொல்லி அந்த ராசஸ்திரி இறப்பதற்குத் துணிந்த ரிச்சயத்தையறிந்து, பொன்றாமணிந்த மார்பினனான இந்தப்புத்திரன் முற்பிறப்பில் தனக்கு உபசாரஞ் செய்தவனென்பதையுமெண்ணி, அவருடைய ஆசைப்புத்திர னுயிரைமீட்கும்வகையை அம்முனிவர் செய்தருளினார். எ-று.

பாலொத்திலகுந்திருநீறுபரிந்தெடுத்து
வாலப்பிறைபோல்பவனென்றிவயங்கச்சாத்தி
பாலத்திருண்டுகளத்தான்பொன்னடியையேத்தி
மூலத்திருமந்திரங்காதின்மொழியலோமும்.

(இ - புரை.) பாலப்போன்ற வெண்மைநிறங்கொண்டு விளங்காநின்ற திருநீற்றினைப் பரிவுடனெடுத்து, பாலசந்திரன் போல்பவனாகிய அப்புத்திர னுடைய நெற்றியில் பிரகாசிக்கும்படிதரித்து, விஷத்தினால் கறுத்த கண்டத் தையுடைய பரமசிவத்தின் திருவடிகளைத் துதிசெய்து, பஞ்சாக்ஷரத்தைக் காதில் உபதேசித்த அளவில், எ - று. (௫௯)

பைந்தாட்கமலங்கண்மலர்ந்தெனப்பாலன்செங்க
ணந்தாதுவிழித்திடநற்றுயினீங்கினுன்போன்
முந்தாவெழுந்தேமுலையுண்ணமுயலும்வேலை
செந்தாமரைமேற்றிருவன்னவள்சேர்ந்துபுல்லி.

(இ - புரை.) பசியதானையுடைய தாமரைமலர்கள் மலர்ந்ததுபோல இறந்திருக்கும்புத்திரன் கண்களைத்திறந்து நித்திரைநீங்கினவன்போலெழுந்து முந்தி முலையுண்ணத்தாவினபோது, திருமகனையொத்த அந்த ராசஸ்திரி தன்புத்திரனைக்கிட்டி அணைத்துக்கொண்டு, எ - று. (௬௦)

பொல்லாவறுமைத்துயர்பூண்டபொறியிலாள
னில்லாதசெம்பொன்னிடைத்தாங்கணிமுந்துமீள
நல்லாதாவத்தொடுபெற்றெனநங்கையோகை
நில்லாதுபொங்கக்களியெப்தினனின்நாகலை.

(இ - புறா.) கொடியவனுமைத் துவாரத்தைக் கொண்டிருந்த அங்கப் பழுதுமுள்ளவனாகிய ஒருவன் தனக்கில்லாத திரவியத்தைப்பெற்று உடனேயிழந்து, மறுபடியும் அந்தத்திரவியத்தை யிருந்தஹுசையுடன் பெற்றுக்கொண்டது போல, அந்த ராசஸ்திரியானவள் சந்தோஷத்தனக்குள் ளடங்காமல்பொங்கக் களிப்பை அடைந்துநின்றபோது, எ - று. நங்கை-பெண்தகுதியின் மிக்கவள்.

மீட்டுக்கருணைக்கடல்யோலவிளங்கும்யோகி
தோட்டங்கமலத்துகட்டரதுசொரிவதேபோல்
வாட்டங்குகையான்மகன்மேலுமனைவிமேலுங்
காட்(

(இ - புறா.) இருபாசமுத்திரம்போல் விளங்குகின்ற அந்தச் சிவயோகியானவர் இதழ்களையுடைய தாமரைமலரானது மகரீந்தப்பொடியைச் சிந்துவதுபோலத் தம்முடைய கையினால் விபூதியை ராசகுமாரன்மேலும் ராசன்மனைவிமேலும் தரித்தார். எ - று. தோடு - இதழ். (சுரு)

வெண்ணீரவனன்யொடுசாத்த லும்வெற்றியும்பு
தெண்ணீரி ரத த்துளிகுத்தச்செழும்பொனாகி
மண்ணீர்பெற்றாலெனமற்றவர்மேனிரோயின்
புண்ணீர்மைநீங்கிப்பசும்பொன்னுருவெய்திநின்றார்.

(இ - புறா.) அவர் விபூதி தரித்தமாத்நிரத்தில் வெறவிய இரும்பினிடத்தில் தெளிவான தன்மையுள்ள ரசத்துளியைச்சேர்த்தினவுடன் அவ்விரும்பு நல்லபொன்னாகி அலங்காரமுள்ள தன்மையைப் பெற்றதுபோல, நேயரினையுடைய புண்தன்மைநீங்கி, அவர்கள் சரீரம் பொண்ணிறம் பொருத்தினார்கள். எ - று. மண்ணல் - விளக்கமடைதல். (சுசு)

கங்காதரனன்புறுதொண்டன்கழிந்தவாணி
மங்காதுமீட்கவுயிர்வந்தபின்மைந்தனோடு
கொங்கார்சூழலாடிருமேனியிற்கொண்டபுண்ணோய்
தங்காதுநீங்கத்திருநீறவன்சாத்தலோகம்.

(இ - புறா.) இறந்துபோனவுயிர் அப்படியே போகாமல் பரமசிவனிடத்தில் அன்புள்ள தொண்டராகிய சிவயோகியான்வரமீட்க, உயிர் பெற்ற புத்திரனுடைய சரீரத்திலும் தாயின் சரீரத்திலும் பொருந்திய புண்ணானது கொஞ்சமுமிராமல் நீங்கும்படி விபூதிதரித்த அளவில், எ - று. (சுரு)

தண்டாதவேள்விமறையோர்சூலத்தையல்லாரும்
வண்டாதநிகர்க்குத்தொடைநாய்க்கண்மடந்தைமாருங்

கண்டார்மகிழ்ந்தார்வியந்தார்களித்தார்க்கடனஞ்
கண்டான்றிருத்தாடொழுதேத்தெடுத்தோதிகின்றார்.

(இ - புறா.) எப்போதும் யாக்குஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் பிராமணகுல
மாதர்களும், வண்டிகள்மொய்க்கும் மூல்லைமாலையணிந்த அந்தவர்த்தகனுடைய
வீட்டு மாதர்களும், பார்த்துச் சந்தோஷித்து அதிசயமடைந்து களிப்புற்று
விஷபாணம்பண்ணிய பரமசிவனுடைய திருவடிகளைத்தொழுது தோத்திரஞ்
செய்தார்கள். எ - று. (சுசு)

வாவுந்திரையார்கலிசூழும்வளாகங்காக்குங்
கோவிற்பெருந்தேவியுமைந்தனுங்கோதிலாத
தேவின்சுழற்றாள்பணியோகிதன்செய்யப்பொற்று
ணுவின்புறவேத்திவணங்கிநவிலலுற்றார்.

(இ - புறா) தாவீமேலெழுநின்ற அலையையுடைய சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த
பூமியைக் காக்கும் அரசன்மனையுடைய புத்திரனும் பாசரகிதராகிய பரமசிவனு
டைய வீரகண்டையணிந்த திருவடியைப்பணிகின்ற சிவயோகியின் செவ்விய
பாதங்களை நாவினால் துதிசெய்துபணிந்து சொல்லுகின்றார்கள். எ-று. ஆர்கலி-
சமுத்திரம். வளாகம் - பூமி. (சுஎ)

துஞ்சுஞ்சிறுவனுயிரீந்துந்தொடர்ந்தநோயா
லஞ்சுந்துயரங்களைக்காத்துமளியையறின்றாய்
வஞ்சம்புணர்மானிடரேதுகைம்மாறுசெய்வேந்
தஞ்சந்திருத்தாளெனயோகிதன்றாளில்விழ்ந்தார்.

(இ - புறா) இறந்த புத்திரனுடைய பிராணனைக்கொடுத்தும் எங்களுக்
குநேரிட்டநோயினால் அஞ்சுகின்ற துயரத்தீர்த்தும் கிருபையுள்ளவராய் இருக்
கின்ற தேவர்களுக்கு, வஞ்சத்தையுடைய மானிடர்களாகிய நாங்கள் என்ன
பிறிது உபகாரஞ்செய்வேம் ; எங்களுக்கு உம்முடைய திருவடியே ஆதர
வென்றுசிவயோகியினுடைய பாதத்தைவணங்கினார்கள். எ - று. (சுஅ)

வேறு.

இறைஞ்சிவீழ்ந்திடுமிருவர்தம்மையுஞ்
சிறந்தகைகளாலெடுத்துச்சீரியோ
ளிறைந்தவோகையானிகழ்த்துமாசிக
ளறைந்துநாமமுமறியக்கூறினான்.

(இ - புறா.) இவ்வாறுசொல்லிவணங்கிய அவ்விருவரையும் சிவயோகி
யானவர் தம்முடைய திருக்கைகளாலெடுத்து நிறைந்த சந்தோஷத்துடன்
சொல்லத்தக்க ஆசீர்வாதஞ்செய்து, அந்தப்புத்திரனுக்குப் பெயருங் கூறியரு
ளினார். எ - று. (சுசு)

பத்திராயுவிப்பாலனாமென்
 ரெத்தலங்களுமிசைக்கநின்மகன்
 மைத்தடங்கணய்வளருங்காறுமில்
 லுய்த்துநீணிதிவணிகனோம்பவே.

(இ - புரை.) இந்தப்புத்திரன்பெயர் பத்திராயு என்று எவ்விடத்தும் எல்லாருஞ்சொல்லக்கடவர். மைதிட்டுங்கண்களையுடையவளே! உன்புத்திரன் வளர்கிறவரைக்கும் தன்வீட்டில் இவ்வர்த்தகன் ஆதரிக்கக்கடவன், எ - று. (எ0)

இங்குவைகுறின்னெழில்கொள்பாலகன்
 பொங்குநற்கலைப்புணரிநீந்தினான்
 மங்கில்செல்வமுமசிவாட்சியு
 மெங்கணையகனருளினெய்தியே.

(இ - புரை.) இவ்விடத்திலிருக்கும் உன்புத்திரன் மிக்க நல்ல சாஸ்திரங்களை பெல்லா மோதியுணர்ந்து எம்மிறைவன் கிருபையால் கெடாத செல்வமும் நல்ல அரசாட்சியும் அடையக்கடவன். எ - று. (எக)

வனைந்தநீண்முடிமன்னனாகியே
 யனந்தகாலமுமவனிகாத்திடு
 மீனைந்தமூப்புநோயிகந்ததேவர்போற்
 கனைந்துவண்டுலாங்கண்ணிமைந்தனே.

(இ - புரை) வண்டுகள் இசைபாடிக்கொண்டிருக்கும்படியான பூமலை யணிந்த உன்புத்திரன் மகுடந்தரித்துக்கொண்டு மன்னவனாகி வருந்துகின்ற மூப்புப்பருவமும் வியாதியுமில்லாமலிருக்கிற தேவர்களைப்போல இவ்வுலகத் தைக் காத்துக்கொண்டு நெடுநாளிருப்பான். எ - று. கண்ணி-மாலை. (எஉ)

என்றுபாலனுக்கெதிர்பயாவையு
 மன்றல்வார்சூழற்கியம்பிமாதவன்
 சென்றனன்னைனாதெளியக்கூறினான்
 நென்றுமாரக்கதைசூதனென்பவே.

(இ - புரை) இவ்வாறு சொல்லியதுமன்றி அந்தப்புத்திரனுக்கு மேல்வரத்தக்கவைகளையும் அவன் தாயுடன் சொல்லிச் சிவயோகி போய்விட்டாரென்று, சூதமுனிவரானவர் மகத்துவமுள்ள பழமையான இந்தச்சரித்திரத்தை நெய்சாரணிய முனிவர்களுக்குத் தெளியும்படிச்சொன்னார். எ - று.

எதிர்ப - வரத்தக்கவை.

(எக)

சிவயோகிமகிமையுரைத்த - அத்தியாயமுற்றிற்று.

ஆ - திருவிருத்தம். ௬௭௦.

பதினொன்றாவது

பத்திராயுவுக்கு அரசியலளித்த அத்தியாயம்

ஐந்துமுகத்தானடியார்செயல்கேட்டிங்
சூய்ந்தனம்யாமென்னுமுனிவோருளங்கனிக்க
மைந்துடலம்பெற்றார்க்குமுத்திவழிகாட்டும்
பந்தமற்றஞானமுனிமீட்டும்பகர்ந்தனனே.

(இ - புனா.) ஐந்து திருமுகங்களுள்ள பரமசிவனுடைய அடியார் செய்கையைக்கேட்டு, நாங்கள் உய்ந்தோமென்று சொல்லிய நைமிசாரணியமுனிவர்கள் மனஞ் சந்தோஷிக்க, வன்மைபுடன் உடல்பெற்றவர்களுக்கு யோக்ஷவழியைக் காட்டுகின்ற ஞானவானசிய சூதமுனிவர் மறுபடியுள் சொல்லுகின்றார். எ -று.

ஐந்து திருமுகங்களாவன: ஈசானம் தற்புருஷம் வாமம் அகோரம் யோசாதம் என்பன. ஈசானமுகம் பழகநிறமுள்ளதாக மேல்நோக்கிய பார்வையாயிருக்கும், தற்புருஷமுகம் பொன்னிறமுள்ளதாய்க் கீழ்த்திசைநோக்கியிருக்கும், அகோரமுகம் தெற்குநோக்கி நீலநிறமுள்ளதாயிருக்கும், வாமமுகம் பொன்னிறமுடன் வடக்குநோக்கியிருக்கும், சத்தியோசாதமுகம் வெண்மை நிறமுள்ளதாய் மேற்குநோக்கியிருக்கும். சிவாலயங்களில் தீபாராதனைசெய்யும் போது நாலுதிபத்தட்டும் நாலுதிக்கிலும் அந்தநாலின் மத்தியில் ஒருதட்டுமாக வைத்தல் சிவபெருமானுக்கு பஞ்சமுகங்களுக்குத் தீபாராதனை செய்கிறபாவ னையாம். மத்தியில்வைத்திருக்கிற ஈசானமுகத்தட்டு முதலிலும் பின்பு தற்புருடமுகத்தட்டுமுதல் நான்குதட்டும் மேற்சொல்லிய திருமுகக்கிரமப்படி யெடுத்துத் தீபாராதனைசெய்வது மரபு. சிவலிங்கப்பெருமான் மேற்குநோக்கிய சந்ரிதியாயிருந்தால் அந்தத்திக்குநோக்கிய திருமுகமே தற்புருஷமுகமாகத் தற்புருஷத் தட்டுவைத்துத் தீபாராதனைசெய்யும்படி ஆகமவிதியாம். தெற்கு வடக்கு நோக்கிய சந்ரிதிகளாயிருந்தால் அந்தந்தத்திசையே தற்புருஷமாகக் கொள்ளவேண்டும். இவ்விடயம் ஈண்டு விரிக்கிற்பெருகும். (க)

பிங்கலையென்றோதும்பெருங்கணிகையோரிராத்த
துங்கமிகுதவத்துத்தொல்லோன்விடபனுக்குச்

செங்கமலத்தாள்வருடிச்செய்தவழிபாட்டின
லங்கவஞ்ஞாலத்தலர்மடந்தைபோலவே.

(இ - புறா.) பிங்கலையென்று சொல்லப்படுகிற ஒருகணிகை மாதான
வன் தவத்தாய்மையுடைய விடபனென்னுஞ் சிவயோகிக்கு ஒருநாளிராத்திரி
திருவழிகள் வருடிச்செய்த உபசாரத்தினால், அந்தப்பிங்கலையானவன் இவ்வுல
கத்தில் திருமகள்வந்துற்பவித்ததுபோல, எ - று. (உ)

போர்க்கெழுவேல்வேந்தன் புகழ்ச்சந்திராங்கதற்குச்
சீர்க்கெழுமுதாரமாஞ்சீமந்தனிவயிற்றின்
வார்பெய்முலைக்கீர்த்திமாலினியென்னுமமொடு
தார்புனை மெல்லோதித்தளிரியளயத்தோன்றினான்.

(இ - புறா.) போர்செய்வதற் கேதுவாகப்பொருந்திய வேலாயுதத்தை
யுடையவனையப் புகழ்பெற்ற சந்திராங்கதனென்னும் அரசனுக்குக் கற்புள்ள
மனைவியாகிய சீமந்தனியிற்றில் கச்சையாலிறுக்கும் தனங்களும் தாரணிந்த
மெல்லியகூந்தலும் தளிர்போலும்சாயலுமுடைய கீர்த்திமாலினி என்னும் பெ
யர்பெற்ற பெண்ணைப் பிறந்தான். எ - று. (ங)

வானமிருடாவளருமதிப்பிள்ளையைப்போற்
றேனமருந்தார்வேந்தன்செல்வக்குலமோங்கக்
கானமருங்கூந்தற்கனிவாய்க்கழைமென்றோட்
பானல்விழியான்வளர்காளுற்றசெயல்பன்னுவாம்,

(இ - புறா.) ஆகாயத்தில் இருள்நீங்க வளர்கின்ற இளஞ்சந்திரனைப்
போல, சந்திராங்கதனுடைய குலமானது ஒங்கும்படி வாசனையமர்ந்த கூந்த
லும் கனிபோலும் வாயும் கழைபோலும் தோளும் நீலோற்பலம்போலும் கண்
களும் பெற்றுக், கீர்த்திமாலினிடென்னும் பெண்ணைவள் வளருகிறநாளில்
பொருந்திய செய்கையைச் சொல்லுகிறோம். எ - று. (சு)

விஞ்சையநிலயாழ்விதம்பயின் றுவேதமுதல்
வஞ்சமிலாவாறங்கரீதிமனுவாராய்ந்து
கொஞ்சுகரிபரிதேரூந்துகொலைப்படைக
ணெஞ்சங்கரிக்கநிகரில்லார்கற்றுணர்ந்தார்.

(இ - புறா.) தங்களுக்கு ஒப்பில்லாத பத்திராயு சுணையன் என்பவர்கள்
வித்தியாதரணைப்போல வீணையின் வகைகளைக்கற்றும், வேதமுதலாக ஆறங்
கங்களும் மனு என்னும் நீதிசாஸ்திரமும், மெதுவாக அடிபெயர்த்துவைத்து
நடக்கும் யானை யேற்றம் குதிரையேற்றம் தேரேற்றம் தனுமுதலாகிய ஆயுதப்
பயிற்சியும் மனங்களிக்கக் கற்றுணர்ந்தார்கள். எ - று. (ஞ)

மற்றநிருபன்மகன் பத்திராயுவெனுஞ்
சுற்றச்சிறுகுடிமிச்செவ்வாய்மழகளிறுஞ்
சென்றவணிகன்றநயன் சுனையனுமா
யுற்றுமருவிபுடலுயிர்போல்வைகினார்.

(இ - புரை.) சிறியகுடியும் செவ்வாயுமுன்ன இளமையான யானைக் கன்றினையொத்த ராசபுத்திரனாகிய பத்திராயுவென்பவனும் இவர்களை யாதரிக்கும் வணிகனுடைய புத்திரனாகிய சுனையன் என்பவனும் ஒருவனைவிட்டொருவன் பிரியாமல் உடலுமுயிரும்போல இருந்தார்கள். ஏ - று. (சு)

தக்கமறையோர்தழன்மாட்டனிசொரிந்து
மிக்கசடங்கியந்நாய்கன் ஸிழைவோடுந்
தொக்கவிரவலர்பாற்சொன்னமழைபொழிய
வொக்கவிருவோருமுன் னூலுவந்தணிந்தார்.

(இ - புரை.) தகுதியுள்ள பிரமணர்கள் ஓமாக்கினியினிடத்தில் ஆயிர்ப் பாகங்கொடுத்துச் சடங்குகள்செய்ய, அந்தவணிகள் வந்திருக்கிற இரவலர்சுருக்கு மழைபொழிவதுபோல விழைவினுடன் திரவியங்கொடுக்கவும், அந்த இரண்டுபுத்திரர்களும் ஏககாலத்தில் உபநயனஞ் செய்துகொண்டார்கள். ஏ - று, நாய்கன் - வணிகள். (ஏ)

ஞான நூலாதிபலவிஞ்சைநயந்தளித்த
வரனவர்தன்தேசிகனேபோல்வான்மனமகிழ
ஆனமில்சிரோன்மணியும்பொன்னுமுவந்தனித்துத்
தேனமர்தார்மைந்தர்திருவயதிரெட்டடைந்தார்.

(இ - புரை.) ஞானசாஸ்திர முதலாகிய பலகலைகளை விருப்பத்துடன் அருள்செய்த தேவகுருவையொத்த ஆசாரியர் மகிழும்படிக்காணிக்கையாக சிரேட்டமான ரத்தினங்களும் பொன்னு மகிழ்ந்துகொடுத்துப் பதினறு வயதுள்ளவர்களானார்கள். ஏ - று. (அ)

மண்டுபுருவச்சிலைகுனித்துவாட்கண்ணை
கொண்டகொடுங்கணையாயெய்வான்சூழுகக்கொண்டு
கண்டமகளிர்கடற்பார்முழுதாளுந்
திண்டிறல்வேற்காளைதிருமார்பத்தெய்யுநான்.

(இ - புரை.) நெருங்கிய புருவச்சிலையைக்குனித்து வாள்போன்ற கண்களே கணையாகக்கொண்டு எய்யும்படிக்கூட்டங்கூட்டமாகத் திரண்டுகண்டமகளிர்கள், கடல்வளைந்த உலகத்தையாளும் திண்ணிய திறலமைந்த வேற்பு

டையினையுடைய காண்போலும் அவ்வரசுகுமாரனுடைய மார்பகத்தெய்வாரா
ஞர். எ - று. கட்கணையை எய்தலாவது, காண்டலென்னும் பொருளது. (க)

தீர்த்தவுயிர்முன்னளித்தசிவயோகி
வாரந்தசுடிலஞ்சுவற்புறளவந்தெய்த
நேர்த்துசுமதியெனுநேரிழையுநெஞ்சமருள்
கூர்ந்தகுமாணுமக்கோதிலான்றொடொழுதார்.

(இ - புரை.) நீங்கிய உயிரை முன்னங்கொடுத்த சிவயோகியானவர்
நீண்ட சடையானது தோளினிடத்துப்புரண்டசையும்படிவர, நேரிற்கண்டு
அந்த ராசஸ்திரியும் மனதில்மிகுந்த கிருபையுள்ள அவன்புத்திரனும் பரிசுத்த
ரான அந்தச்சிவயோகியின் பாதத்தில் வணங்கினார்கள். சுவல்-தோள். எ-று.

மாண்டபெருந்தவத்தோன்சிற்கைதமகிழ்வெய்தப்
பூண்டபரிவின ரார்ப்பொன்னுண்மலர்தூவிச்
காண்டகுபால்செந்தேன் கனிபொற்கலத்தேந்தி
யாண்டுமிகும்பூசைவழிபாட்டுடனளித்தார்.

(இ - புரை.) மாட்சிமைதங்கிய சிவயோகி மனமகிழ்ச்சியடையத்தக்க
தாக அன்புள்ளவர்களாய் நல்லமலர்களூவிப், பார்வைக்கினிய மதரமுள்ள
பால் தேன் பழங்களைப்பொற்கலத்திலவைத்து ஆராதனைசெய்து, அமுதுகொள்
ளச் செய்தார்கள். எ - று. (கக)

கோடும்பவளக்குறுஞ்சுடிலமாவிரதி
வாடுஞ்சிறுமருங்குற்செவ்வியையுமைந்தனையு
நாடுங்கருணை புரிந்துநகைசுமுகத்தாற்
நேடும்பொருளனைமீர்ஜிதிலவேயென்றுரையா.

(இ - புரை.) வினாவாகத்தொங்குகின்ற பவளம்போலும் சடையையுடைய
சிவயோகியானவர், தம்மைவணங்கிய வாட்டமுற்ற சிறிய மருங்கினையுடைய
அம்மாசையும் குமரனையும் ஆசீர்வசனஞ்சொல்லிக் கருணைபுரிந்து நகைசுமுகத்
தராய் தேடுதற்குரிய நற்பொருள்போன்றவரே! சுமாயிருக்கிறீர்களா என்று
வினாவினார். எ - று. (கஉ)

வாவுபரித்தேர்வேந்தன்மைந்தன்முகநோக்கி
மேவுகலையுள்ளவிசுற்பமெல்லாங்கற்றனையோ
தேவனெனத்தேசிகனைச்சிந்தைமிகிழ்வித்தனையோ
வேவுசுடர்வேலோயெமையுசினைப்பாயோ.

(இ - புரை.) தாவிச்செல்லுகின்ற சூதிரைக்கட்டிய தேரினையுடைய ராச
குமாரன் முகத்தைப்பார்த்து, யாவரும் விரும்புகின்ற அறுபத்து நான்குலை

களுந் கற்றுக்கொண்டனையா? ஆசாரியரைக் கடவுளாகப் பாவனைசெய்து அவர் மனம் சந்தோஷிக்கும்படிச் செய்தனையா? பகைவர்மேல் செலுத்துப்படியான வேலையுடைய புத்திரனே! எம்மையும் எப்போதாவது நினைத்திருப்பையா? எ - று. (௧௩)

சொல்லாயெனமுனிவன்சொல்லுமுறைகேட்டு
நல்லாளடிதொழுதுநானிலத்தமாய்ந்தவர்போற்
புல்லார்புறங்காட்டிற்றோடாதுயிரளித்த
வல்லாய்நினையுமறந்திருக்கவல்லோமோ.

(இ - புரை.) சொல்லென்று சிவயோகி சொல்லியவார்த்தையை ராசஸ் திரிகேட்டு, அவர்பாதத்தைவணங்கிச் சுவாமி! இவ்வுலகத்தில்இறந்தவர்களைக் கொண்டுபோய்ப் போடுவதுபோல முன்னிறந்திருந்த புத்திரனைப் புற்கள் நிறைந்த சுடலையிற் போட்டுவிடாதபடிக்கு உயிர்கொடுத்தவல்லவரே! உம்மையும் நாங்கள் மறந்திருக்கவல்லமா? எ - று. (௧௪)

நீணிலமேல் வீந்தவுயிர்நீயளிக்கப்பெற்றோனை
மாணவகனாகமறைமுனியேகொண்டருளிக்
காணரியசெய்யகோற்காவலவர்நீதிபுகன்
ருணவநீடாதவறிவுமளிப்பாயென்றான்.

(இ - புரை.) சிவயோகியே இந்தப்பெரிய வுலகில் இறந்த வுயிரை தேவரீர் கொடுக்கப்பிழைத்திருக்கும் என்புத்திரனைச் சீவுநகைக்கொண்டு, இத்தன்மைத்தென்று எளிதில் அறியக்கூடாத செங்கோல் செலுத்தும் அரசர்களுக் குரிய நீதிகளைச்சொல்லி, ஆணவம் மேலிடாத வண்ணம் ஞானமும் அருள் செய்யுமென்று சொன்னான். எ - று. மாணவகன் - மாணக்கன். (௧௫)

இத்தகையமாற்றமிவளுரைப்பக்கேட்டமுனி
சித்தமுவந்தசிறுவன்முகநோக்கிக்
கொத்தவிழும்பைந்தார்க்குமாரீகேட்டிபென
உத்தமநன்னைதிமனுநாலுணர்த்தினான்.

(இ - புரை.) இத்தன்மையுள்ள வசனங்களை அந்தராசஸ்திரி சொல்லக் கேட்ட சிவயோகியானவர் மனஞ் சந்தோஷித்துப் புத்திரன் முகத்தைப்பார்த்துப் பூங்கொத்துக்கள் மலர்ந்திருக்கும் மாலையணிந்தகுமரனே! நீ கேளென்று நல்ல நீதிகளைச் சொல்லும் மனுநூலை அருளிக்கெய்தார். எ - று. (௧௬)

ஆழியுலகத்தினந்தணரேயாதியாய்
வாழுமொருநான்குவருணத்தோர்தம்மையெல்லா

முழிமுதல்வனுருவெடுத்துச்செங்கோலாற்
குழிமதயானைத்தொல்வேந்தாய்க்காக்குமே.

(இ - புரை.) சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தில் வாழுகின்ற பிரமணர் முதலாகிய நான்குவருணத்தாரை யெல்லாம் ஊழிமுதல்வனாகிய பரமசிவனே நெற்றிப்பட்டங்கட்டிய மத்தயானையையுடைய பழமையாகிய அரசர் களாகத்திருமேனிகொண்டு நீதியிறுக்காத்தருளுவர். எ - று. (கௌ)

வேந்தன்முறைதிறம்பின்வேதவிதிதிறம்பு
மேந்திழையார்தங்கற்புமில்லறமுநில்லாவா
மாந்தர்பசியா லுணங்கமழைவறந்து
பாந்தண்முடிக்கிடந்தபாரின்விளை வஃகுமால்.

(இ - புரை.) அரசன் நீதிவறியால் வேதவிதிகள் தவறும், மாதர்களுடைய கற்பும் இல்லறமு மாறிப்போம், மனிதர்கள் பசியால்வருந்தும்படி மழை பெய்யாமல் ஆகிசேடன் முடியிலிருக்கும் சூரியினிடத்தில் பயிர்விளை வங்குறைந்துவிடும். எ - று. (கஅ)

தீயூட்டித்தாமுண் ணுஞ்செய்தவத்தோரானினங்க
னேயூட்டுகாயமிசுழந்தியற்றுநோன்பினோர்
வேயூட்டுதோளார்விருத்தர்சிறுபாலர்தமைத்
தாயூட்டிப்போற்றுதல்போற்றார்வேந்தன் காக்குமால்.

(இ - புரை.) அக்கினிதேவனுக்கு அவிர்ப்பாகக்கொடுத்து உண்ணுகின்ற பிராமணர்கள் பசுக்கள் நோயைத்தருகின்ற உடலைவெறுத்துத் தவஞ்செய்கின்ற முனிவர்கள் பசியுமங்கிலையொத்த தோள்களையுடைய ஸ்திரிகள் விருத்தர்கள் இவர்களைத் தாயானவன் சிறுபிள்ளைகளை யூட்டிவளர்ப்பதுபோல, வெற்றி மாலையணிந்த அரசன் காப்பன். எ - று. (கக)

தேவநிலைகடவார்மேலோர்திறம்பிழையார்
நாவினிரண் டரையார்தன்கல்லவைபுரியார்
காவன்முறைதிறம்பார்காமச்செயல்பெருக்கார்
பூவலயங்காவல்புரியும்புரவலரே.

(இ - புரை.) இவ்வுலகத்தைக்காக்கும் அரசரானவர்கள் தேவர்கள் நிலைமையைக்கடவார்கள், பெரியோரிடத்துக் குற்றஞ் செய்யார்கள். நாவிறுந்தவறியுரையார்கள், நன்றல்லாத காரியங்களைச் செய்யார்கள், காவலின்முறைமை மாறார்கள், காமச்செய்கை அதிகப்படுத்தார்கள். எ - று. (உ௦)

உற்றவாஞ்சாப்படையுமுயர்குடியு
முற்றுலவாப்பைங்குழுமுன்வருதல்சேமிக்கும்
பெற்றியமைச்சமுதவும்பெருந்துணையுங்
கொற்றவாணுமுடையானேகோமகனே,

(இ - புரை.) ஆயுதங்களால் தங்கள் சரீரத்திற் பொருந்திய காயங்களுக்
குப் பயப்படாத சேனையும், உயர்வானகுடியும், முழுவதுங் கெடாத பசியபயி
ரும், மேல்வருவதையறிந்து முன்னதாகக் காத்துக்கொள்ளுகிற தன்மையுள்ள
மந்திரிகளும், உதவிசெய்யத்தக்கபெரியதுணையும், வெற்றிபொருந்திய மதில்
ரண் முதலிய நால்வகையரணுமுள்ளவனே அரசனென்று சொல்லுவார்கள்.
எ - று. நால்வகை அரணுவது, மதில் அகழ் காடி மலை என்பவைகளாம். (உக)

ஏடவிழ்பைந்தாரோயிமையோர்பதம்பெறினு
நாடுநடுங்கநன்கல்லனபுரியார்
வேடர்புரிவேட்டஞ்செய்யார்வினைதருஞ்சு
தாடநினையார்மட்டுண்ணாரரசரே.

(இ - புரை.) இதழ்விரிந்த மாணியணியும் ராசகுமாரனே ! அரசர்கள்
தேவர்பதவிபெற்றாலும், தேசத்திலுள்ளவர் நடுங்கும்படி நன்மையல்லாத காரி
யங்களைச்செய்யார்கள்; வேடர்களைப்போல வேட்டைத்தொழில் செய்யார்கள்,
பாபத்தைத்தருகின்ற குதாடலை நினையார்கள், மதுபானஞ்செய்யார்கள். எ - று.
மட்டு - மது. (உஉ)

குரவர்தமைக்காப்பர்செய்நன்றிகொல்லார்
கரவடரைக்காய்வர்ப்பழிகண்ணோட்டஞ்செய்யா
நிரவலருக்கீவரெதிர்த்தோர்முனையின்
விரவுதமதுயிருமெண்ணார்கள்வேந்தரே.

(இ - புரை.) அரசர்கள் பெரியோரைக் காப்பார்கள், ஒருவர்செய்த உத
வியைமறவார்கள், வஞ்சகரைக்கோபிப்பார்கள், பழிசெய்யார்கள், தாக்கூணியம்
பாரார்கள், இரப்பவர்களுக்குக் கொடுப்பார்கள், பகைவரால் கேரிட்டசண்டை
யில் தங்களுயிரைப் பெரிதாகவெண்ணார்கள். எ - று. (உஉ)

வேறு.

வைகறையெழுந்துபுனிதநீராடிவரன்முறையீசனைவணங்கித்
தெய்வவேதியருக்கான்குலநிதியந்தெளிபுநற்பழனமோடுதவி
மைதவழ்கண்டனடியவர்பகவரதிதியர்மருவினரெவர்க்குங்
கைகவிநறுநெய்தீம்பயறுன்புல்கன்னன்முப்பழத்தொடுங்கலந்து.

(இ - புரை.) உதயகாலத்தில் நிதிகிரதெளிந்தெழுந்து பரிசுத்தமுள்ள நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து, ஆகமவிதிப்படிப் பரமசிவனைப்பணிந்து, தெய்வத்தன்மையுள்ள பிராமணர்களுக்குப் பசுக்களும் திரவியமும் தெளிவாகிய நீர் நிறைந்த வினாநிலங்களுந் தானமாகக்கொடுத்து, பரமசிவனுடைய அடியார்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் யதிதிகளுக்கும் கையிற்பற்றிக்கொள்ளத்தக்க வாசனையுள்ள நெய் மதூரமுள்ளபருப்பு பசுவின்பால் வெல்லக்கட்டி முப்பழங்கள் இவைகளுடன்சேர்த்து, எ - று. வைகறை-விடியற்காலம். பகவர்-முனிவர்.()

வாசனன்கருணையடிசிலுமருத்திமருவியவிருந்தொடுந்தய்த்துப் பாசிலையிளவுகருப்புரமருந்திப்பரிமளக்கலவைத்தண்சந்தம் யோசனைகமழவணிந்துநல்லணிகளொளிமுடியாதியபுனைந்து கீசகத்தடைக்குமாவியத்தானையிரொளிமருந்தாநுச்சாத்தி.

(இ - புரை.) வாசனைதங்கிய நல்லபொரியலுடன் ஆன்னம் உண்பித்து, வந்திருக்கிற விருந்தானிகளுடன் தாமமுண்டு, பச்சைக்காருப்புர முதலாகிய வாசனையுடன் தாம்பூலம்தரித்துக்கொண்டு, வாசனையுள்ள கூட்டுவர்க்கஞ்சேர்ந்த சந்தனக்குழம்பு யோசனைதூரம் பரிமளிக்கும்படிப்புகிக்கொண்டு, மருதமுதலாகிய கல்ல ஆபரணங்கண்ணிந்துகொண்டு, மூங்கிற்குழையில் ஆடைக்கந்தக்கதராகப் பாலின்புகையையொத்துள்ள அதிக மெல்லியவஸ்திரத்தை இடையிலுடுத்துக்கொண்டும், எ-று. கருணை-பொரிக்கறி, கீசகம்-மூங்கிற்குழை. ()

ஆண்டர்கள்சூழ்ப்புரந்தரனிருந்தவவையெனவருமணிமுயின்ற திண்டிறன் மடங்கற்றவிசின்வீற்றிருந்துவெந்தர்வந்திடுந்திறையளிப்பக் கொண்ட வின்முரசமுன் றிவின் முழங்கவரசினங்குமரருங்கதிர்வேண் மண்டலாதிபருஞ்சேனை காவலருமந்திரத்தலைவரும்வணங்க.

(இ - புரை.) தேவர்கள் தன்னைச் சூழ்ந்துகொண்டிருக்கும்படித் தேவேந்திரன் வீற்றிருக்கும் சபையைப்போல் இடைப்பதற்கரிய எத்தினங்கள்பதித்த மிகுந்தபலமுள்ள சிங்காசனத்தில்வீற்றிருந்து, பகைவர்கள்வந்து தாங்கள் கட்டுகிற திறையை அளந்துகொடுக்கவும், அரண்மனை முகப்பில் மேகம்போல் பேரிகைமுழங்கவும், ராசகுமாரர்களும் ஒளிதங்கிய வேலையுடைய மண்டலாதிபரும், சேனாதிபர்களும் மந்திரிமார்களும் வணங்கவும், எ - று. (உசு)

நீதியுமொற்றுக்கிரலாக்கண்ணாநீணிலத்தில்லபையொழித்தும் வேதியந்தேவர்மெலிந்துளோர்வறிஞர்மெலிவறக்குறைத்திறம்வினா மோதருங்குடியுமுலப்பிலாநீதியுமுயர்ந்திடவனுதினங்காத்துஞ் சூதினிற்பகைவர்திருவினைக்கவருஞ்சூட்சியும்வினையமுஞ்சூழ்த்து.

(இ - புரை.) நீதியும் துதர்களுமே தமக்குக் கண்களாகக்கொண்டு, இவ்வுலகில் பாவத்தையொழித்தும், பிராமணர்கள் தேவர்கள் மெலிவடைந்த வர்கள் வறுமையாளர் இவர்கள் வருத்தம் நீங்கும்படிக்கு குறைப்பாட்டைவினாவி யும், சொல்லுதற்கரியகுடிசனும், அழியாதநிதியும் அதிகரிக்கும்படி அனுதினங் காத்தும், சூதினாலே பகைவருடைய செல்வத்தை அபகரிக்கும்படியான தந்திர த்தையும் அதற்கேற்ற முயற்சியையும் ஆலோசித்தும், எ - று. (௨௭)

தரும நூலாய்ந்தும்டைந்தவர்ப்புரந்துந்தடுப்பருங்காலங்களுணர்ந்து மெரிபசும்பூணுந்நடத்தொழில்கண்டுமியாழினேரின்னிசைகேட்டும் விரியிருண்மாலேப்பொழுதெலாமனங்கன்விழாவணிநடத்துதல்போல புரிசூழன்மடவார்கலவியிற்றிளைத்தும்போக்குவர்புரவலர்பொழுதே.

(இ - பரை.) பகற்பொழுதில் தருமசாஸ்திரங்களை ஆராய்ந்தும், தம்மை அடைந்தவர்களைக் காப்பாற்றியும், தடுப்பதற்கரிய காலங்களை அறிந்தும், பிர காசிக்கும் பொன்னுபரணமணிந்த நடனப்பெண்கள் ஆடும் நாடகத்தைப்பார் த்தும், வீணைவாசிப்பவர்கள் இனிய இசையைக்கேட்டும், இராப்பொழுதில் மன்மதனுக்குத் திருவிழாச்செய்வதுபோல் தங்களுக்குரிய மனைவியரிடத்தில் கலவித்தொழில்புரிந்தும், அரசர்கள் பொழுதுபோக்குவார்கள். எ - று. காலங் களுணர்நல் தனக்குச் செய்யவரத்தக்க காலங்களையறிதல். (௨௮)

இத்திறமவலிப்புரந்தெவலிவைவரெண்ணிலரெண்ணிலகாலஞ் சத்திரமொன்றிற்றரைமுழுதாண்டுதமனியடுக்கும்பதியாள உத்தமவேள்விக்கலாறுறைமுடித்திவ்வுருவொழித்தும்பராய்வான்மேற் சித்திரவிமானத்தரம்பையரோடும்வைகுநர்சிறுவகேளின்னம்.

(இ - புரை.) இத்தன்மையாகப் பூமியைக்காத்த அனேகம் அரசர்கள் அனேகங்காலம் ஒருகுடையின்கீழ் உலகமுழுவதையும் ஆண்டு, பொன்னுலக மாகிய சுவர்க்கத்தை யான்வதற்காக யாகங்கள்செய்து, நிறைவேற்றி இவ்வுரு வத்தையொழித்துத் தேவர்களாய் வானுலகத்தில், சித்திரவிமானமேறிச்சென்று, அரம்பாஸ்திரிகளுடன் இருக்கின்றார்கள். புத்திரனே! இன்னமுஞ் சொல்லு கிறேன்கேள், எ - று. (௨௯)

அவ்வணநீயுங்கடைப்பிடித்தொழுகியரனடிக்கமலமேயரணப் பவ்வநீருலகமுழுவதுந்தனிலென்பனிபதிக்கவிகையிற்புரப்பாய் வெவ்வினையகற்றுஞ்சிவசுவசமும்யான்விளம்புகேனுனக்கதுவீரலாத் தெவ்வினையொறுக்குஞ்சயந்தரும்பாவமறுத்திடுமென்றுசெப்பினால்.

(இ - புரை.) அந்தத்தன்மையை நீயுமனங்கொண்டுநடந்து, பரமசிவனு டைய திருவடித்தாமரையே துணையாகச் சமுத்திரஞ்கூழ்ந்த பூலோகமுழு

வதையும் ஒப்பில்லாததாய்க் குளிர்ச்சிதங்கிய சந்திரவட்டக் குடையின்கீழ்
ஆளுவாயாக; அன்றியும், கொடியவிலினை நீக்கத்தக்கதான சிவகவசமும்
உனக்குநான் சொல்லுகிறேன், அந்தச் சிவகவசமானது உன்னைக்கூடியிராத
பகைகளை அறுக்கும், வெற்றியைக்கொடுக்கும், பாவங்களை நீக்கிவிடும், என்று
சிவயோகி சொல்லியருளினார். எ - று. கவசம்போன்று காத்தலையுடைமை
யால் கவசமென்று பெயர்பெற்றது. (௩௦)

சிவயோகி பத்திராயுவுக்கு அரசியலளித்த அத்தியாய முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௭௦௦.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

பன்னிரண்டாவது.

சிவகசவமுரைத்த அத்தியாயம்.

பங்கயத்தவிசின்மேவியிருந்துடற்பற்றுநீக்கி
யங்குநற்பூதசுத்தியடைவுடன்செய்தபின்னர்க்
கங்கையைத்தரித்தசென்னிக்கற்பகத்தருவைச்செம்பொற்
கொங்கைவெற்பனையபச்சைக்கொடியொடுமுளத்தின்வைத்தே.

(இ - புரா.) பதமாசனத்திலிருந்து சரீரப்பற்றினையொழித்துப் பூத
சுத்தி கிரமப்படி செய்தபிற்பாடு, கங்கையைத்தரித்த திருமுடியுடைய கற்பக
விருகூம்போன்ற பரமசிவத்தையும் பொன்மலைபோன்ற தனங்குளையுடைய பச்
சைக்கொடியொத்த பார்வதிதேவியாரையும் மனதில் தியானித்து, எ - று.
பெருமான் வேண்டிவார்வேண்டியதை ஈயவல்லவராதலால், கற்பகத்தரு
என்று கூறினார். பத்மாசனமாவது இரண்டுதொடைமேலும் இரண்டு உள்ளங்
காலையுமாறித்தோன்றவைத்தல். (௧)

அகிலநாயகனுய்ஞானவானந்தருபியாகித்

நடருமணுவாய்வெற்பின்றோற்றமாயுயிரையெல்லார்

ரியாகித்தரிப்பவனெம்மையிந்த

ரிக்காக்க.

(இ - புறா.) எல்லாவற்றிற்குந் தலைவனாகியும், ஞானனந்த சொரூபியாகியும், துகளாகிய அணுத்தன்மையாகியும், மலைபோலப் பெரியதாகியும், பூமியுமாகித் தகுதியுடன் ஆத்தமகோடிகளைத் தாங்குகின்ற கடவுள் இந்த உலகத்தில் தீங்குநேரிடாவண்ணம் அருள்செய்து எங்களைக் காக்கக்கடவர். எ - று

குரைபுன லுருவங்கொண்டுசூழ்தொறும்பயன்கணல்கித்
தரையிடையுயிர்களாய் வந்தளர்ந்திடாவண்ணங்காப்போ
னிரைநிரைமுகில்களீண்டி நெடுவரைமுகட்டிற் பெய்ய
விரைபுனலதனுள் விழ்ந்துவிளிந்திடாதெம்மைக்காக்க.

(இ - புறா.) ஒலிக்காநின்ற சலசுரபங்கொண்டு பயிர்கள்தோறும் பயன் கொடுத்து, இவ்வுலகத்திலிருக்கும் உயிர்களெல்லாந் தளர்ச்சியடையாதபடிக்காப்பவனாகிய கடவுள், வரிசைவரிசையாய்வருகின்ற மேகங்கள்சேர்ந்து பெரியமலைகளில் மழைபொழியப் பெருக்கெடுத்தோடும் சலத்தில் வீழ்ந்து இறவாவண்ணம் எங்களைக்காக்கக்கடவர். எ - று. (ங)

கடையுகந்தன்னிலெல்லாவலகமுங்கடவுட்டையா
லடலைசெய்தமலைதாளமறைதரநடிக்குயிச
னிடையெறிவனே தாபத்திலெறிதருகுறைக்காற்றிற்
றடைபடாதெம்மையிந்தத்தடங்கடலுலகிற்காக்க.

(இ - புறா.) யுகத்தின் இறுதியில் எல்லாவலகத்தையும் தெய்வத்தன்மையுள்ள தீயினுற் சாம்பராசச் செய்து, பார்வதிதேவியார் தாளமறையும்படி நடஞ்ஞசெய்யும் பரமசிவன் மார்க்கத்தின் மத்தியில் வளைத்துக்கொள்ளும் தீவெப்பத்துடன் வீசுகின்ற குறைக்காற்றினுற் றடைபடாமல் பெரிய சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தில் எம்மைக்காக்கக்கடவர். எ - று. அடல் - சாம்பர். தாபம் - அக்னி. (ச)

தூயகண்மூன்றினேடுசுடரும்பொன்வதனநான்கும்
பாயுமாண்மழுவினோடும்பகர்வரதாபயங்கண்
மேயதண்புயங்குணன்குமிளிருமின்னனையதேசு
மாயதற்புருடனெம்மைக்குணதசையதனிற்காக்க.

(இ - புறா.) பரிசுத்தமூள்ள திரிநேத்திரங்களும் பிரகாசியாநின்றபொன்னிறமூள்ள நான்கு திருமுகங்களும், பாய்கின்ற மான் மழுவினுடன் சொல்லுகின்றவாதமும் அபயமும் பொருந்திய திண்ணிய நான்குபுயங்களும், விளங்

குகின்ற மின்னலை யொத்த திருமேனிக் காந்தியுமுள்ள தம்புருட மூர்த்தியா
னவர் கிழக்குத் திசையில் எம்மைக் காக்கக்கடவர். எ - று. வரதம்-வரங்கள்
கொடுக்கிற குறிப்பால் கீழ்க்காக்கிய இடதுதிருக்கரம், அபயம்-சரணஞ்செய்த
அன்பர்கட்கு அச்சமில்லாமையைக்குறிக்கு மேனோக்கிய வலதுதிருக்கரம். (டு)

மான்மழுகூலந்தோட்டிவனை தருநயனமாலை
கூன்மலியங்குசந்தீத்தமருகங்கொண்டசெங்கை
நான்முகமுக்கணிலநள்ளிருள்வருணங்கொண்டே
யான்வருமகோரமூர்த்திதென்றிசையதனிற்காக்க.

(இ - புரை.) மான்மழுகூலம் கோடரி புனையப்பட்ட உருத்திராக்ஷ
மாலை வளைவாகிய அங்குசம் தீ தமருகம் என்னு மிவைகளைத்தாங்கியசெங்
கைகளும் நான்குதிருமுகங்களும் திரிநேத்திரங்களும் நீலம்போலச் செறிந்
த இருணரிமுங்கொண்டு ருஷபத்தி லேறிவருகின்ற அகோரமூர்த்தியானவர்
தெற்குத்திசையில் எம்மைக்காக்கக்கடவர். எ - று. தோட்டி - கோடரி. நய
னமாலை - ருத்திராக்ஷமாலை, அக்ஷம் - கண். தமருகம் - உடுக்கை என்னும்
வாச்சியம். (சு)

திவண்மறியக்கமாலையெங்கையோரிரண்டுந் தாங்க
அவிர்தருமிரண்டுசெங்கைவரதத்தோடபயந்தாங்கக்
கவினிலைவதனநான்குங்கண்ணொருமூன்றுங்காட்டுந்
தவளமாமேனிச்சத்தியோசாதன்மேற்றிசையிற்காக்க.

(இ - புரை.) தாவுகின்ற மாணியும் உருத்திராக்ஷ மாலையினையும் இரண்
டுதிருக்கரங்கள் தாங்கவும், பிரகாசியாநின்ற இரண்டு திருக்கரங்கள் அபயவர
தம் தாங்கவும், அழகு நிறைந்த நான்குமுகங்களும் மூன்றுகண்களும் விளங்
குகின்ற வெண்மை நிறமுமுள்ள சத்தியோசாதமூர்த்தியானவர் மேற்குத்திசை
யில் எம்மைக்காக்கக்கடவர். எ - று. மறி - மான். (எ)

கறைகெழுமருவாமாணுமபயமுங்கண்ணீனம
மறைதருந்தொடையுஞ்செய்யவங்கைகணுன்குமேந்திப்
பொறைகொணுந் முகத்து முக்கட்பொன்னிறமேனியோடு
மறைபுகழ்வாமதேவன்வடதிசையதனிற்காக்க.

(இ - புரை.) உதிரந்தோயப்பெற்ற மழுவாயுத்தையும் மாணியும் அபய
வரதங்களையும் உருத்திராக்ஷமாலையினையும் சிவந்த நான்கு திருவத்தங்களி
லும் தாங்கிச் சாந்தந்தங்கிய நான்குதிருமுகங்களிலும் மும்மூன்று கண்களும்

பொன்னிறமேனியுமுள்ள வேதங்களாற் புகழ்த்தக்க வாமதேவமூர்த்தி வடக் குத்திசையிற் காக்கக்கடவர். எ - று. (அ)

அங்குசம்கபாலஞ்சுலமணிவரதாபயங்கள்
சங்குமான்பாசமக்கந்தமருகங்குகளேந்தித்
திங்களிற்றவளமேனித்திருமுகமைந்தும்பெற்ற
வெங்களீசானதேவனிருவிசும்பெங்குங்காக்க.

(இ - புரை.) அங்குசம் கபாலம் சூலம் அழகிய வரதாபயங்கள் சங்கம் மான் பாசம் ருத்திராசூலம் தமருகம் என்னு மிவைகளைப் பத்துத் திருக்கரங்க ளிலுமேந்தி, சந்திரனைப்போல வெண்மைநிறங்கொண்ட திருமேனியும் ஐந்து திருமுகங்களும் பெற்றுள்ள எங்கள் ஈசானமூர்த்தியானவர் பெரிய ஆகாய மெங்குங் காக்கக்கடவர். எ - று. (க)

சந்திரம

மைந்துறுபகன்கண்டோட்டோன்வரிவிழியகிலநாதன்
கொந்துணர்நாசிவேதங்கூறுவோன்செவிகபாலி
யந்தில்செங்கபோலந்துயவைம்முகன்வதனமுற்றும்.

(இ - புரை.) சந்திரசேகர மூர்த்தியானவர் எங்கள் சிரசினையும், ஒப் பற்ற நெற்றிக்கண்ணையுடையவரான பாலலோசனமூர்த்தியானவர் நெற்றி யையும், வலிபொருந்திய பகனென்னுஞ்சூரியனுடைய கண்ணைப்பறித்த மூர்த் தியானவர் நீண்டகண்களையும், விசுவநாதரானவர் பூங்கொத்தின் வாசலையை அறியத்தக்க நாசியினையும், வேதமருளிச்செய்த மூர்த்தியானவர் காதுகளையும், கபாலியென்பவர் செவ்விதாகிய கபோலத்தையும், பரிசுத்தமுள்ள பஞ்சானன மூர்த்தியானவர் முகத்தினையும், (காக்கக்கடவர்.) எ - று. அந்தில் - அசை. பன்னிரண்டிருசூரியரில் பகன் ஒருசூரியன், இச்சூரியன்கண் தக்க யாகத்திப்பறிக்க ப்பட்டது. அகிலநாதரென்றது - விசுவநாதரை, விசுவம் - உலகம். (க)

வளமறையிலுநாவனாமணிநீலகண்டன்
களமடுபிணுகபாணிகையினைதருமவாகு
கிளர்புயந்தக்கன்யாகங்கெடுத்தவன்மார்புதூய
வொளிதருமேருவில்லியுதரமன்மதனைக்காய்ந்தோன்.

(இ - புரை.) வளப்பமுள்ள வேதங்களைப் பயில்கின்ற நாவுள்ள மூர்த்தி யானவர் நாவினையும், நீலகண்ட மூர்த்தியானவர் கண்டத்தினையும், போர் செய்யத்தக்க பிணுகமென்னும் வில்லேந்திய பிணுகபாணியானவர் கைகளையும், நர்மவாகு என்பவர் விளங்குகின்ற புயங்களையும், தக்கனுடைய யாகத்தைஅழித்

தமூர்த்தியானவர் மார்பினையும்; கல்ல ஒளியைத் தருகின்ற மேருவில்லியென்னு
மூர்த்தியானவர் வயிற்றினையும், (காக்கக்கடவர்) எ - று. கனம் - கண்டம், (கக)

இடையிபமுகத்தோன்றாதபுந்திரம்மீசன்மன்னும்

புடைவளரரைகுபேரமித்திரன்பொருவில்வாமம்

படர்சகதீசன்சானுபாய் தருமிடபகேது

விடைகெடுகணைக்காலேயந்தவிமலன்செம்பாதங்காக்க.

(இ-புரை.) காமதகன மூர்த்தியானவர், இடையினையும், கணபதியின்
பிதாவாகிய சிவபெருமானைவர் நாபியினையும், நம்முடைய ஈசுவரரானவர்
புடைபரந்த அரையினையும், குபேரன்றோழனாகிய மூர்த்தியானவர் ஒப்பில்
லாத தொடையினையும், வியாபகராகிய சகதீசன்முழங்காலையும், பாய்கின்ற
ருஷபகேதுவானவர் ருஷபத்தின் திமிலையொத்த கணைக்காலையும், பொருந்திய
விமலமூர்த்தியானவர் செவ்வியபாதத்தைபுந்தனித்தனிகாக்கக்கடவர் எ-று.
சாது - முழுந்தான். மேற்பாட்டினீற்றில் 'மதனைக்காய்தோன்' என்பதின்
உரையை இங்கு கூட்டப்பட்டது. (கஉ)

வருபவன்முதல்யாமத்துமகேசன்பின்னிரண்டாம்யாமம்

பொருவருவாமதேவன்புகன்றிமூன்றாம்யாமஞ்

செருமலிமழுவாளங்கைத்திரியம்பகளுலாம்யாமம்

பெருவலியிடபவூர்திபிணியறவினிதுகாக்க.

(இ - புரை.) வேதங்களில் வழங்கப்படுகிற பவன் என்னும் திருப்பெ
யருள்ள மூர்த்தியானவர் முதற்சாமத்தும், மகேசரன் இரண்டாஞ் சாமத்தும்,
ஒப்பில்லாத வாமதேவர் மூன்றாஞ்சாமத்தும், போருக்கேற்ற மழுவாயுதமேந்
திய திருக்கரத்தைபுடைய திரியம்பகர் நாலாஞ்சாமத்தும், மிருந்த சரீரவன்
மையானது பிணியால் சோர்வுறாதபடி ருஷபவாகன மூர்த்தியானவர் காக்க
க்கடவர். எ - று. (க௩)

கங்குலின்முதல்யாமத்துக்கலைமதிமுடித்தோன்காக்க

தங்கியவிரண்டாயியாமஞ்சானவிதரித்தோன்காக்க

பொங்கியமூன்றாய்யாமம்புரிசடையண்ணல்காக்க

யேகாக்க.

(இ-புரை.) இராத்திரியின் முதற்சாமத்தில் சந்திரசேகரமூர்த்தி காக்கக்க
டவர். இரண்டாஞ்சாமத்தில் கங்காதரமூர்த்திகாக்கக்கடவர், மூன்றாஞ் சாமத்
தில் சடாமகுட மூர்த்தியானவர் காக்கக்கடவர், கெடுதலில்லாத நாலாஞ்
சாமத்தில் உமாயதிகாக்கக்கடவர், எ - று. (க௪)

அனைத்துளகாலமலலாமந்தகமகழந்தோனுள்ளந்
தனிப்பெருமுதலாயுள்ளசங்கரன்புறமுந்தானு
வனப்புறுநெவுந்தூயபசுபதிமற்றுமெங்கு
நினைத்திடற்கரியதொன்மைச்சதாசிவநிமலன்காக்க.

(இ - புரை.) எல்லாக் காலங்களிலும் காலசங்கரமூர்த்தியும், உட்புறத்
தில் ஒப்பற்ற முதற்காரண கர்த்தாவாகிய சங்கரமூர்த்தியும், வெளிப்புறத்து
ஸ்தானமூர்த்தியும், நடுப்புறத்துத்னாயபசுபதியும், மற்றெவ்விடத்திலும் நினைப்
பதற்கரிய சதாசிவமூர்த்தியுமாகத் தனித்தனிக்காக்கக்கடவர். எ - று. (கரு)

நிற்புழிபுலனநாதனேகுழிநிமலன்மேனி
பொற்புறுமாதிராதலிருப்புழிபொருவிவாத
வற்புதவேதவெத்தியருந்துயில்கொள்ளுமாங்கண்
டம்பாசிவன்னிழிச்சுநீராமளருத்திரன்காக்க.

(இ - புரை.) நிற்குமிடத்துப் புலனநாதரும், நடக்குமிடத்து நிர்மல
மூர்த்தியும், சீரத்தின் அழகினை ஆதிமூர்த்தியும், இருக்குமிடத்து ஒப்பில்லாத
அற்புத மூர்த்தியாகிய வேதவேத்தியனும், நித்திரை செய்யுமிடத்துத் தம்பா
சிவனும், விழிக்கும்பொழுதிற் சாமளருத்திரனுமாகத் தனித்தனிக்காக்கக்கட
வர்கள். எ - று. (கரு)

மலைமுதற்றுருக்கந்தன் நிற்புராரிகாத்தடுக்கமன்னுஞ்
சிலைமலையேடொப்பன்செறிந்தகான்கத்திற்காக்க
கொலையமர்தற்பத்தண்டகோடிகள்குலுங்கநக்குப்
பலபடநடிக்கும்வீரபத்திரன்முழுதுங்காக்க.

(இ - புரை.) மலைமுதலாகிய துருக்கங்களில் புராரிகாக்கக்கடவர், சர்வ
சங்கரா முண்டாகும் கற்பகாலத்தில் அண்டகோடிகளெல்லாம் நடுங்கும்படி
நடனஞ்செய்கின்ற வீரபத்திரரானவர் முழுதுங்காக்கக்கடவர். எ - று. (கரு)

பல்லுளைப்புரவித்திண்டேர்படுமதக்களிறுபாய்மா
விலலுடைப்பதாதிதொக்குமிடைந்தடுமெண்ணில்கோடி
கொல்லியின்மலைவைவேற்குறுகவர் குறுகுங்காலே
வல்லியோர்பாகன்செங்கைமழுப்படைதுணித்துமாய்க்க.

(இ - புரை.) பிடரி மயிரினைபுடைய குதிரைகள்கட்டிய பலமுள்ளதேர்கள்
மதநீரொழுகும் யானைகள் தாவிச்செல்லுங் குதிரைகள் வில்லெந்தியபதாதிகள்
என்னுமவைகள் சேர்ந்துநெருங்கி, அளவில்லாதவர்களாய்ப்போரில் வெற்றி
மாலையணிந்த கூர்மையான கொலைவேலுள்ள பகைவர்கள் போருக்கு வந்தகா
லத்தில், அவர்களைப் பார்வதிபாகன் திருக்கரத்திலிருக்கும் மழுவாயுதம்
துணித்துக்காக்கக்கடவது. எ - று. (கரு)

ஈர்ப்புணரியாடைத்தரணியைச்சுமந்துமானப
பைத்தலைநெடியபாந்தள்பஃறலையனைத்துந்தேயந்து
முத்தலைபடைத்ததொக்குமுரிவெங்கனற்கொள்குலம்
பொய்த்தொழிற்கள்வர்தம்மைப்பொருதழித்தினிதுகாக்க.

(இ - புரை.) பெருமைபெற்ற படத்தினையுடைய பெரியஆகிசேஷன்,
நாவுகின்ற அலைகளையுடைய நீர்நிறைந்த சமுத்திரத்தையே ஆடையாக உடுத்தியு
பலதலைகள்தேய்ந்து மூன்றுதலை படைத்ததைப்போலும்
பலமும் வெவ்வித தீயையுங் கொண்ட சூலமானது, பொய்த்தொழிலையுடைய
கள்வர்களைப்போர்புரிந்து அழித்து இனிதாகக் காக்கக்கூடவது. எ - று. சூலம்
காக்க என முடிக்க. (கக)

முடங்குளமுதலாய்நின்றமுழுவலிக்கொடியமாக்க
ளடங்கலும்பினாகங்கொல்கவென்றிவையனைத்துமுள்ள
திடம்படநினைந்துபாவந்தெறுஞ்சிவகவசத்தன்னை
புடன்படத்தரிப்பையானாலும்பொருகுவலத்தோளாய்.

(இ - புரை.) திரண்டகல்லையொத்துக் குவிந்த தோள்களையுடையவனே!
மடங்கிய பிடரியினையுடைய சிங்கமுதலாயிருக்கும் மிகுந்த பலமுள்ள
கொடிய மிருகங்களை யொல்லாம் பினகம் என்கிற வில்லானது கொல்லக்கூட
வது, என்றிவ்வாறு எல்லாவற்றையும் இருதயத்தில் உறுதிசெய்துள்ள நியானிற்
துப் பாவங்களைவெல்லும் சிவகவசத்தைத் தரித்துக் கொள்வையானால், எ-று.
சிவகவசத்தைத் தரித்தலென்பது விபூதியைத்தரித்தல். (உ௮)

வேறு.

பஞ்சபாதங்கள்பொம்பகைகண்மாய்ந்திடு
மஞ்சலின்மறவியுமஞ்சியாட்செயும்
வஞ்சனையொழிந்திடும்வறுமைதீர்ந்திடுந்
தஞ்சமென்றிதனைநீதரித்தல்வேண்டிமால்.

(இ - புரை.) பஞ்சமாபாதங்கள் நீங்கும், பகைகள் கேட்டுப்போம், ஒரு
வருக்கும் அஞ்சாதயமனும் உனக்குப்பயந்து பணிவிடை செய்குவான், கொடி
யவியாதிகளுநீர்ந்து விடும், தரித்திரந்தொலையும், ஆதலால் இதுவே நமக்கா
நாரமென்று நீதரித்துக்கொள்ளவேண்டும். எ - று. (உக)

என்றிறைகவசத்தினியல்பியம்பினு
என்றறிமாதவனயந்துபின்னரும்
வன்றிறல்புரிவடிவாரூந்தெவ்வரை
வென்றிகொள்சங்கமும்கருப்பினல்கியே.

(இ - புரை.) இவ்வாறு சிவகவசத்தின் தன்மையைச் சொல்லி, நன்மார்க்க மறிந்த அச்சிவபோகிபானவர் பின்னும் ராசபுத்திரனிடத்தில் இருபைவைத்து, யுத்தமுகத்தில் மிகுத்தபராக் கிரமஞ் செய்யத்தக்க வடிவானும், பகைவரைச் செய்கொள்ளுகின்ற சங்கமும், விருப்பத்துடன் கொடுத்து, எ - று. (உஉ)

கடவுணீறவனுடல்கவினச்சாத்தியே

யடுகரிபன்னிரண்டாயிரத்துடை

நெடுவலியளித்தநீநீடுவாழ்க்கென

வடுவறவாழ்த்தியேவழிக்கொண்டானரோ.

(இ-புரை.) தெய்வத்தன்மையுள்ள விபூதியை அவன் சரித்தில் அழகுபெறத் தரித்து, போரில் பகைவரை வெல்லத்தக்க பன்னிராயிரம் யானைபலமுங் கொடுத்து, நெடுவெலியைத் தீர்க்காயுசுள்ளவனாய் வாழக்கடவையென்று நன்றாக ஆசீர்வதித்துப் போய்விட்டார். எ - று. (உஉ)

பன்னிரண்டாவது-சிவகவசமுரைத்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக நிருவிருத்தம்-எஉஉ.

சிவமயம்.

பதின்மூன்றாவது

பத்திராயுவின் கதைபுரைத்த அத்தியாயம்.

ஈதுவீறுயர் சிவகவசத்தியல்பென்ன

வேதவேள்விசெய்முனிவார்யாவர்க்கும்விளம்பிக்

காதுவென்றிவேற்பத்திராயுவின் கதைதன்னிற்

சூதமாமுனிபின்னருமொருகதைசொன்னான்.

(இ-ரை.) சிவகவசத்தின்தன்மை யிப்படிக்கொத்ததென்று வேதங்களின் விதிப்படி யாகஞ்செய்கின்ற முனிவர்களுக்குச்சொல்லி, பின்னும் பகைவரை வெல்லத்தக்க வெற்றிவேலையுடைய பத்திராயுவின் சரித்திரங்களில் ஒரு சரித் திரஞ் சூதமுனிவர் சொல்லுவாராயினார். எ - று. (க)

வணிகமைந்தனுமன்னவன்சிறுவனும்வளர்நாட்

பிணியினன்பொரீஇமனையொடுமதலையப்பிரித்த

வணிகொள்வச்சிரவாகுவின்சூலப்பகையான

திணிதடம்புயனளப்பருஞ்செறிகடற்படையோன்.

(இ-புரா.) வணிகனுடைய புத்திரனும் ராசபுத்திரனும் வளருநாளில், தன்மனைவிக்கும் புத்திரனுக்குங்கண்டிருந்த வியாதியினால் அவர்களிடத்தில் விருப்பம்பீங்கிக் காட்டுக்கு அவர்களை யனுப்பிவிட்ட வச்சிரவாகுவென்னும் அரசனுக்குக் குலப்பகையாகிய மிகுந்த புசபலமுள்ளவனும் அளவிடுதற்கரியசேனா சமுத்திரத்தை யுடையவனும், எ - று.

(2)

ஏமத்தேரினானே னும்பெயர்மகதர்கோனெழுந்து
சேமத்தேர்பதினாயிரஞ்சூழ்வாச்சென்று
வாமத்திண்சிலைவச்சிரவாகுவென்றுரைக்குந்
தாமத்தோளினின்றசானனங்கொள்வதுசமைந்தான்.

(இ - னா.) பதினாயிரம் சேமத்தேர்கள் சூழ்ந்துவரும்படிப் புறப்பட்டிடுப் போய் அழகும்பலமுமுள்ள வில்லெந்திய ஏமத்தேரினன் என்னும் பெயருள்ள மகததேசாதிபதியானவன் மாலையணிந்த தோளையுடைய வச்சிரவாகுவின்னது தசானனமென்னும் பதியை யபகரித்துக்கொள்ள எண்ணங்கொண்டான், எ-று.

வதிகடோறுவின்றாறலைப்படுத்தியும்வாவித்
குதிகொள்கன்றினந்துயருநவானிரைகொண்டும்
பதிகடோறும்வெங்கனலெரிபரப்பியும்புனிவார்
மதியுலாவருபுரிசையைவளைந்தனன்மறவோன்.

(இ - புரா.) அவ்வாறு எண்ணங்கொண்ட மகததேசாதிபதி மார்க்கங் கள்தோறுமிருந்து வழிநடக்கும் அத்தேசத்தாரை அடித்துப் பறித்தும், தாவிக் குதிக்குங் கன்றுகள் துன்பமுறும்படிப் பசுமந்தைகளை யுபகரித்தும், ஊர்களை யெல்லாந் தீயினால் கொளுத்தியும், குளிர்ச்சியும் வெண்மைநிறமுமுள்ள சந்திர மண்டலத்தை அளவுகின்றமதிலைவளைந்துகொண்டான். எ-று, வதி-வழி. (சு)

வேறு.

மாறுசெய்மன்னன்வந்துவளைந்தான்மதிலென்னச்
சீறியமன்னன்வச்சிரவாகுசெருவேட்டு
வீரோடுமன்னுந்தோளிணையுண்டாம்விறலுண்டாம்
பாறுகடுன்னுங்கூரியலுண்டாம்பகையுண்டோ.

(இ - புரா.) பகைகொண்ட மகததேசத்தான்வந்து மதிலைவளைத்துக் கொண்டானென்று சொல்லக்கேட்ட வச்சிரவாகு வென்னும் அரசன், கோபத் துடன் யுத்தஞ்செய்ய விருப்பங்கொண்டு, வீரப்படைப் பொருந்தும் நம்மு டைய இரண்டிதோள்களும் துணையாயிருக்கின்றன; பராக்கிரமமுண்டாயிருக் கின்றது; பருந்துகள் மாம்சப்பற்றுக்காக மேலேசுழலத்தக்ககூர்மையுள்ளவெலா யுதமுண்டா யிருக்கின்றது; நமக்குப்பகைவருமுண்டோ? எ-று. பாறு-பருந்து.

என்னவுரைத்தாங்கேறினனற்றேரேறுமுன்
 றுன்னினகொற்றஞ்சேர்படைவெற்றத்தொலையாத
 மன்னரெதிர்த்தஞ்சாரணிமுற்றும்மடிவெய்த
 வந்நிலைமைக்கண்டேவர்வியக்குமமர்செய்தான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறுசொல்லி நல்லதேரிலேறினான், அப்படியேறுவ
 தற்குமுன்னே, வெற்றியுள்ளபடைகளும்வந்துகுழந்தன; அழியாத வெற்றியை
 யுடைய அரசர்களாகிய எதிர்த்த பகைவருடைய சேனைவகுப்பெல்லாம் மடி
 யும்படித் தேவர்களுக்கண்டு ஆச்சரியப்படயுத்தஞ்செய்தான். எ - று.

வெற்றம் - வெற்றி.

(சு)

திண்டிறல்வேலான்செய்தகொடும்போர்த்திறனெல்லாங்
 கண்டுபொறுதேநின்றிருகண்ணுங்கனல்பொங்க
 வண்டமர்தாரோனேமரதன்போர்வயவேந்தன்
 புண்டருவேலான்செங்களமஞ்சப்போர்செய்தான்.

(இ - புரை.) மிகுந்தபலம்பொருந்திய வேலாயுத்தையுடைய வச்சிரவா
 குசெய்த கொடிதான சண்டைத்திறத்தை யெல்லாங்கண்டு மனம்பொறுமல்,
 தன்னிரு கண்களிலும் தீப்பொறிபொங்க, வண்டுகள்பொருந்திய மாலையணிந்
 திருக்கும் மெரதனென்னும் வெற்றியுள்ள அரசனவன் பகைவருடைய உட
 லில் எய்யத்தக்க வேலையுடைய வச்சிரவாகுவின்போர்க்களம் அஞ்சும்படி யுத்
 தஞ்செய்தான். எ - று.

(எ)

மாறொடுமன்னரோரிருவோருமற்றமொன்றிச்
 சிறினர்தீயின்கண்கள்சிவந்தார்சிலைநான்மே
 னூரொடுநூறுமம்புதொடுத்தார்நொடியிறு
 மேறியதிண்டேர்முட்டவிடுத்தாரிகலசெய்தார்.

(இ - புரை.) பெருமை பெற்ற அவ்விருமன்னவரும் பகையுடன்கோபங்
 கொண்டிருநிலை கண்கள் தீப்போலச்சிவந்து, வில்லினுணில்வைத்து ஒவ்வொரு
 தரத்துக்கு நூறுநூறுபாணங்களை அமோகமாகவிட்டு, நொடிப்பொழுதில்
 தாங்கள் எறிக்கொண்டிருக்கிற தேர்கள் ஒன்றுடனொன்று முட்டவிட்டுப் போர்
 செய்தார்கள். எ - று.

(அ)

ஆயிரமம்போரொருவன்விடுக்கவவையெல்லா
 மாயிரமம்பாலோரொருமன்னனறவெய்யு
 மாயிருநூலத்திருவருடையுமவளிகண்டே
 சேயிருவானத்தேயருநன்றே செருவென்றார்.

(இ - புரை.) ஒருவன் ஆயிரப்பாணங்கள் விடுக்க அவைகையெல்லாம்
 ஆயிரம் அம்புகளால் மற்றொரு அரசன் அறுத்துத்தள்ளுவான், இவ்வாறுபெரிய

இவ்வுலகத்தில் இவ்விருவரும் அம்புகள் விடுக்குந்திறங்கண்டு அநிதூரத்திலிருக்
கும் தேவர்கள் இவர்கள் செய்யும்போரானது அதிசயிக்கத்தக்கதென்றுகொண்
டாடினார்கள். எ - று. (௯)

இத்திறம்வெம்போர்மன்னரியற்றிமேல்வைக்கண்
கொத்தலர்பைந்தாரேமரதன்றன்குலமைந்தர்
முத்தணிமார்பன்வச்சிரவாகுபடைமுற்று
மத்திரமேவிக் கொன்றுகுவித்துமமையாராய்.

(இ - புரா.) இவ்வகையாக அவர்கள் கொடிய பேர்செய்யும் சமயந்
தில் கொத்தாகிய பூமாலையணிந்த ஏமரதனுடைய புத்திரர்கள் முத்துமாலே
யணிந்த மார்பையுடைய வச்சிரவாகுவின்சேனைகளை யெல்லாம் அம்புகளேவிந்
தொன்று, பிணமலையாகக் குவித்துங் கோபந்தணியாதவர்களாய், எ - று.
எல்லை-சமயம். (௧௦)

வேறு.

சேர்த்தார்கலினமான் றிண்டேர் த்தசானனை
யார்த்தார்த்தந்தாதையதிர்மணித்தேர்த்தட்டிலிட்டார்
தீர்த்தாமொருநாளுந்தீராப்பகையென்றார்
பார்த்தார்திண்டோனைப்பணைமுரசஞ்சாற்றுக்கென்றார்.

(இ - புரா.) சேணம்பூட்டிய குதிகாகட்டியபலமுள்ள தேரையுடைய
தசானன் என்னும் அரசனைக்கட்டித் தன்தகப்பன் தேர்த்தட்டிலிலிட்டு, ஒருநா
ளுந் தீராதிருந்தபகையை இன்றோடொழித்தோமென்று தங்கள் புசபலத்தை
வியந்து செய்பேரி அடிக்கச்சொன்னார்கள். எ - று. கலினம்-குதிகைச்சேணம்.

மாதங்கந்திண்டேர்வயமாத்தொகைகவர்ந்தார்
காதம்பலதோன்றுங்கன்னியெயின்மடித்தார்
சீதஞ்செய்சோலைநகர்செந்தீக்குணவளித்தார்
கோதம்புரிமனத்தார்கோயில்வளங்கூட்டுண்டார்.

(இ - புரா.) யானைகள் தேர்கள் குதிகைகள் என்னுந் சேனைத்தொகை
யைத் தங்கள்வசப்படுத்திக்கொண்டு, பலகாதவரையில் தோன்றுகின்ற உயர
முள்ள அழியாதமலை இடித்தார்கள்; குளிர்ச்சிதருகிற சோலையையும் நகரத்தை
யும் அக்கினிக்கு ஆகாரமாகக் கொடுத்துப் பின்னுந் குரோதங்கொண்ட மனத்
தர்களாய் ராசன் அரண்மனையிலுள்ள பொருள்களையெல்லா கொள்ளைகொண்
டார்கள். எ-று. மாதங்கம்-யானை. குரோதம் என்னும் வடமொழித்திரிபுகோதம்.

காடுகரந்தார்கடற்படைகைவிட்டாரென்
றோடுகெடுத்தேர்மகதற்கோகையெல்லாங்கூறியே

வீடுபெறநண்ணும்விழைவினர்போற்றங்கடிரு
நாடணையுங்காவலர்க்குநண்ணியதுகூறுவாம்.

(இ - புரை.) எதிர்த்தசேனையிலுள்ளார் கையிலிருந்த ஆயுதங்களை யெல்லாம் போட்டுவிட்டுக் காட்டிலோடிப்போயொளித்துக்கொண்டார்களென்று, செல்லுகின்ற பெரிய தேனையுடைய மகததேசத்தரசனுக்குச் சந்தோஷ சமர்சாரமெல்லாஞ்சொல்லி, மோகக்ஷவீட்டினை அடைவதற்கு விருப்பமுள்ள ஞானவான்களைப்போல அதிக சந்தோஷத்தை யுடையவர்களாய்த் தங்கள்சிறப்புள்ள தேசத்துக்குச் செல்லும் அந்த அரசர்களுக்குச் சம்பலித்ததைச் சொல்லுகிறோம். எ - று.

(கரு)

நாமமணித்தோள்விடபன்றந்தசுடர்வாளு
மேமமுறுவெண்சங்குமேந்திநெடுவீதியின்வாய்
காமனுருவாய்ந்தனையகாளையிளந்தோழனெடுங்
கோமகனுநின்றன்பதிகரிதுகூறுவார்.

(இ - புரை.) விடபன் என்னும் சிவயோகிகொடுத்த ஒளியுள்ள வாளாயுதத்தையும் இன்பந்தரத்தக்க ஐயசங்கத்தையும் பூமாலையணிகின்ற தோளில் தாங்கிக்கொண்டு மனம்தன் உருவம்பெற்றதுபோல அழகுந்ந காணையாகிய இளமைப்பருவமுள்ள தன் தோழனுடன் ராசகுமாரன் நெடிய வீதியினிடத்து நின்றான். அப்போது வழிநடப்பவர்கள் இந்தவார்த்தை சொல்லுகிறார்கள். எ - று.

மாவியலுந்திண்டேர்மகதர்கோன்வாளமரிற்
கோவியலுமாற்றிக்கொடிநகருந்தீக்கொளுவி
யேவியலுந்திண்கிலையான்வச்சிரவாகென்னுமொரு
சேவகனைச்சேர்த்துக்கொடுபதியிற்செல்கின்றான்.

(இ - புரை.) குதிராகட்டிய திண்ணியதேனையுடைய மகததேசத்தரசன் கொலைசெய்யும்போரினால் அரசாட்சியைமாற்றிக் கொடுக்கட்டியபட்டணத்தைக்கொளுத்திவிட்டுப் பாணங்கள் தொடுக்கும்படியான வில்லையுடைய வச்சிரவாகு என்னும் ஒருராசனைக் கட்டிக்கொண்டு தன்னகரத்துக்குப் போகின்றான். எ - று.

(கரு)

மன்ன னமுதரற்றல்கேட்டுமதிமயங்கி
யின்னலொடும்போகின்றோமென்றாரெனுங்கடுஞ்சொற்
கன்னமுதநாராசங்காய்ச்சிச்சொருகியபோற்
பொன்னமருந்தோள்விடலைகேட்டுப்புதைந்துசொன்னான்.

(இ - புரை.) அந்த வரசன் அழுகிறதைக்கேட்டு மதிமயங்கித் துன்பத்துடன் போகின்றோம் என்றுசொன்னார்கள்; அவ்வாறு அவர்கள்சொல்லிய சொ

டுஞ்சொல் நாராசத்தைக்காய்ச்சிக் காதில் சொருகினதுபோலக் கேட்டு வீர
லக்தமி குழுகொண்ட தோளையுடைய பத்திராயுகோபங்கொண்டு சொல்லுகி
றான். எ - று. (க௯)

எங்களுலவேந்துக்கிடுதிறையிட்டேவல்செய்த
மங்குல்பொதியிஞ்சிமகதன்வலிபெற்றனனும்
சிங்கவடலோயச்சிறுமுயலும்வெல்லுமினிப்
பொங்கொளியோன்மங்கப்புதையிருளுங்காயுமே.

(இ-புறா.) எங்களுலத்து அரசனுக்குத் திறைகொண்வேந்துகொடுத்து
எவற்பணிசெய்கின்ற மேகமண்டலத்தையளாவிய மயில்குழந்தமகதேசத்தான்
இப்போது பலம்பெற்றான். இனிமேல் சிங்கத்தின்வலிகெடச் சிறியமுயலும்
வெல்லும்; சூரியன் மழுங்கத்தக்கதாக உலகத்தைமீடும் இருளும்காயும். எ-று.

ஆனாதசெங்கோலடன்மகதன்சேனையெல்லாம்
வானுகொள்ளவின்றுவாளாற்றுணித்திலனேற்
பானாறுதேன்மொழியாளேத்தப்பதஞ்சலிக்காத்
தானுவொனடியார்தம்மடியானல்லேனே.

(இ-றா.) நீங்காத செங்கோலடத்தும் வலியுள்ள மகதனுடைய
சேனைகளையெல்லாம் வீரசவர்க்கத்திற் சேரும்படி இப்போது என்வாளால்
துண்டஞ்செய்யாவிட்டால், பால்போல்துரிக்குத் திருமொழியினையுடைய
பார்வதிதேவியார் ஏத்தும்படிப் பதஞ்சலிக்காக நடனஞ்செய்யும் பரமசிவனு
டைய அடியார்க்கடிய னல்லனாகக்கடவேன், என்று சபதங்கூறி, எ - று. (க௮)

என்றான்கடிதினெழுந்தான்றுணைவனெடுஞ்
சென்றானவெகுண்டான்நிறல்வாளுறைகழித்தான்
குன்றாததங்குலத்தின்கொற்றம்பழிபடுத்த
தன்றாதையின்னறவிர்க்குந்தகுவோனே.

(இ - புறா.) குன்றாத தங்கள் குலத்தின் வெற்றிக்குப் பழியுண்டாக்கிய
தன்பிதாவின் துன்பத்தை நீக்குந் தகுதியுள்ள பத்திராயு இவ்வாறு சொல்லி,
வினாவாக எழுந்து தந்தோழனோடு சென்று, சேனையைப்பார்த்துக் கோபங்
கொண்டு வானை உறையினின்றும் நீக்கினான். எ - று. (க௯)

இந்தனஞ்சேர்கானகத்தைநங்குமெரிபோலச்
சந்தமுடைமார்பன்றடக்கையுடைவாளினான்
மந்தரம்போனீடுகலிமானேர்மதவேழம்
பந்தியணிவாம்புரவிபாரின்விழநூறினான்.

(இ - புரை.) விறகுகள் சேர்ந்திருக்கும் காட்டினை அக்கினிபற்றி யெரிப் பதுபோல, அழகுள்ளமார்பனாகிய பத்திராயு உறையினின்றும் நீக்கிய தன்பெரியவாளினால், ஒலிக்கும் குதிரைகட்டியதாய்மந்தரகிரிபோல் உயர்ந்ததேர்களும் மதயானைகளும் பந்திபந்தியாகிய குதிரைகளும் பூமியில் வீழும்படி வெட்டி யெறிந்தான். எ - று. இந்தனம்-விறகு. (20)

வந்தவந்தவீரர்மணித்தோள்படையோடுஞ்
சிந்திவிழக்கொய் துஞ்சினம்பெருகத்தீராதா
ஹத்துதடந்தேரோனொருவன்றனைமுருக்கி
யந்தனெடுத்தேரேறியண்டமுறநின்றிருத்தான்.

(இ - னா.) எதிரிட்டெவந்த வீரர்களுடைய அழகியதோள்களைப் பிடித்த ஆயுதங்களுடன் துண்டித்துவிழும்படிஅறுத்தும், கோபம் அடங்காமல் மேலு மேலுமுளப்பெரியதேரிலேறிக்கொண்டுபோர்செய்யும் ஒருவீரனைக்கொண்டும், அந்தத்தேரில்தானேறிக்கொண்டு ஆகாயத்தில்பொருந்த ஆரவாரித்தான். எ-று.

காகம்பொருந்துங்களப்போர்கடந்துதந்தை
சோகந்தவிர்க்குஞ்சுடர்மணித்தேர்வாள்வேந்த
னாகங்குருதியணிதோழன்சூதன
மாகந்துறந்தமழுகதிர்போற்றோன்றினான் -

(இ - புரை.) காக்கைக்கூட்டங்கள் பொருந்திய போர்க்களத்தைக் கடந்து, பிதாவின் சோகத்தைநீக்கும் பத்திராயுவானவன், தன்சரீரத்தில் உதிரும் பொருந்திற்கும் தோழனே தேர்ப்பாகனாக அமைத்துக்கொண்டு, ஒளிதங்கிய தேரிலேறி ஆகாயத்தை விட்டெவந்த இளஞ் சூரியனைப்போலத் தோன்றினான். எ - று. சூதனாக என்பது சூதன எனலின்றது. (உஉ)

பாறுதாழ்செவ்வேற்படைப்பத்திராயுவினான்
மாறிலாவெம்போர்மகதர்கோன்வாட்டானை
சீறியோர்காணிலடுஞ்சிங்கந்தெறவெருவி
யாறலாவாறுபடரான்சூலம்போலாயினவே.

(இ-புரை.) பருந்துகள் வட்டமிட்டுத்தவழும் வேலையேந்தித் (தேரேறிய) பத்திராயுவினால், மாறுபடாதவெவ்வியபோர்செய்யும் வானேந்தியமகதர்கோன் சேனையெல்லாம், மிருகங்களைக்கொன்று காட்டில் சஞ்சரிக்கும் ஒரு சிங்கம் வந்து கொல்லப்பயந்து, மார்க்கமல்லாத மார்க்கத்தில் ஒடிப்போகிற பசுக்கூட்டம்போல ஒடின. எ - று. (உ௩)

கண்டான்படையுடைதலேமரதன்கண்டுபயங்
கொண்டாணிவனுமொருகூற்றமோவென்றுரையாத்

திண்டேர்திரித்துப்புறங்கொடுப்பத்தேர்ந்திடலும்
வண்டாமரைமுகத்தான்வண்சங்கம்வாய்வைத்தான்.

(இ - புரை.) தன்சேனைகள் தோற்று ஒடிப்போவதை ஏமரதனென்னு
மரசன் பார்த்தான், அப்படிப்பார்த்தவன் பயங்கொண்டு இவனுமொரு யம
னோவென்றுசொல்லி, தன்னுடைய தேரைத்திருப்பிமுகுதுகாட்டியோட எத்
தனித்தவளவில், அதையறிந்த நல்ல செந்தாமரைபோன்ற முகத்தையுடைய
பத்திராயுவானவன் தனது வெற்றிச்சங்கத்தை முழக்கினான். எ - று. (௨-௪)

முற்றுமிடிமுழக்கங்கேட்டுமுழையொடுங்கிப்
புற்றரவமஞ்சிப்புரளுந்தகைமைபோல்
வெற்றியுறுவேல்வேந்தன்வெண்சங்கவோசையினர்
கொற்றமுறுஞ்சேனையொடுகோவேந்தன்விழந்தயர்ந்தான்,

(இ - புரை.) மிகுந்த இடியின் முழக்கத்தைக்கேட்டுச் சர்ப்பங்கள்பய
ந்து புற்றுகளில் ஒடுங்கிப் புரளுந்தன்மைபோல, ஐயர்தங்கிய வேல்வேந்தனாகி
ய பத்திராயு தொனிசெய்த ஐயசங்கநாதத்தினால், மகததேசத்தான் தனது
சைந்நியங்களோடுதானும் கீழேவழுந்து மூர்ச்சையடைந்தான். எ - று. (௨-௫)

கோதைபுனைவேன்மகதர்கோமானையுமவன்றன்
காதலுறுமைந்தரையுங்காவற்றிளப்படுத்திந்
தாதைசிறைநீக்கியவன்னுடொழுதுதங்குலத்துக்
கோதுபழிதீர்த்தானுயர்வெண்குடையோனே.

(இ - புரை.) உயர்ந்த வெண்குடையோனாகிய பத்திராயு வெற்றிமாலையணிந்த வேலையுடைய மகததேசத்தானையும் அவனுடைய ஆசைபொருந்திய
புத்திரர்களையும் காவலிலே விலங்கினையிட்டு, பிதாவின்சிறையைநீக்கி, அவன்
பாதத்தில் வணங்கித் தங்கன்குலத்துக்கு நேரிட்ட பழியைத்தீர்த்தான். எ - று.

தந்திகரில்சேனாபதிகடமைவிடுத்து
மன்னுடனேநீவிர்வளநகரத்தெய்துகெனச்
சொன்னமொழிகேட்டுந்துயர்நீர்தசானனர்கோ
னந்திலையேயார்வநிறைந்தாங்கவனைப்பார்த்துரைத்தான்.

(இ - புரை.) தங்களுக்கு ஒப்பில்லாத சேனாதிபதிகளையும் விடுவித்து நம்
முடைய அரசனுடன் வளப்பம்பொருந்திய நகரத்துக்குச் செல்லுங்களென்று
பத்திராயு சொன்ன வார்த்தையைக்கேட்டு, துயரநீங்கிய தசானனதேசத்தரசன்
மிகுந்த அன்புள்ளவனாய் அப்பொழுதே பத்திராயுவைப் பார்த்துச்சொல்
்ன். எ - று. (௨௭)

எங்கள் குலவேந்தர்தவப்பயன்போலிங்கெதிர்த்து
பங்கமுமென்னோயும்பழியுந்தவிர்த்தோனே
சிங்கமனையாய்நினக்குச்செய்யுங்கைமாறுண்டேன்
மங்குலுக்குக்கைமாறுமன்னுயிருஞ்செய்திடுமே.

(இ - புரை.) எங்கள் குலத்தரசர் செய்த தவப்பயன்வந்து உதவியதுபோல
வந்து, எனக்குநேரிட்ட பங்கத்தையும் துயரத்தையும் இழிவையும் நீக்கிய புண்
ணியகீர்த்தியே சிங்கத்தையொத்தவனே! நான் உனக்குச்செய்யத்தக்க பிரதி
யுபகார முண்டாயிருக்குமானால், மழைபொழிந்துகாக்கும் மேகத்துக்கு இவ்
வுலகத்தில் நிலைபெற்றிருக்கும் உயிர்களும் கைம்மாறுசெய்யும். எ-று. எனவே
ஒப்பிலா உபகாரமென்பதாயிற்று. (உஅ)

நின்றமர்யார் திற்பயந்தார்யாவர்நின தூரேது
வன்றிறலாய்நின் பெயரென்வந்தவரேது தூறையா
யொன்றொழிபத்தக்குரோணிசேனையொருங்கவிய
வென்றுருத்தவொள்வாள்வந்திர்த்தவிறலோனே.

(இ - புரை.) மகதனுடைய ஒன்பது, அக்ரோணிசேனையையும் வென்று
உருத்தும் ஒள்ளிய வாளினையிதிர்க்கும் மிகுந்தபலமுள்ளவனே! உன்னுடைய
சுற்றத்தார்யாவர்? உன்னைப்பெற்றவர்கள்யாவர்? உன்னுடைய ஊர் எது?
உன்பெயரென்ன? நீ யிங்குவந்ததற்குக் காரணமென்னே! வீரனே கூறுவா
யாக. எ - று. (உக)

வில்லாயெனதுபெயர்வீறுபத்திராயுமற்ற
வெல்லா முணரளியம்புகேன்மேலென்று
சொல்லாவென்றோழன்சுனதனிவன்றாணை
நல்லாதரவணிகனன்கியற்றவாழ்கின்றோம்.

(இ - புரை.) வில்லையுடைய மகாராசனே! என்பெயர் பத்திராயு, மற்ற
வையெல்லாம் உனக்குத்தெரியும்படிப் பின்னர்ச் சொல்லுகிறேன் என்று
சொல்லி, இந்தச் சுனதனைன்பவன் என்னுணைவன், இவன்பிதாவாகிய மிகுந்த
அன்புள்ள வணிகேசனைன்பவன் எங்களை ஆதரிக்க யாங்கள் வாழ்ந்துகொண்
டிருக்கிறோம். எ - று. (உஃ)

என்னுவிற்றஞ்சியிகல்வேந்தன்வெஞ்சிறையை
மன்னுவிடேல்யான்வருந்துணையுமென்றுரைத்துத்
தன்னேடுதோழனொஞ்சார்ந்தானற்றயடைந்து
பொன்றாமார்பீர்புகுந்ததுரையிரென்றாள்.

(இ - புரை.) என்றிவ்வாறு சொல்லிப்பணிந்து, மகாராசாவே! இந்தப்
பகைமன்னவன் சிறையை மறுபடியும் நான்வருகிறவனாயில் விடாதேயெ

ன்றுசொல்லித் தோழனைக்கூட்டிக்கொண்டு தன்னாட்டிம்போய்ச் சேர்க்கான்.
தாயானவன் அவர்கள் யுத்தகோலங்களைக்கண்டு பொன்னாரமணிந்த மார்பை
யுடையவர்களை! நடந்தசேதிடுயன்ன சொல்லுங்களென்று கேட்டனள். எ - று.

மாறுபடும்போரின்மகதர்கோன்வா கைகொண்டு
சாரயருமுதூர்த்தசானனமுந்தீமடுத்து
நீறுசெய்துமெந்தைநெடுஞ்சிறைநீற்கொண்டேகச்
சிறியமர்வென்றுசிறைவிடுத்தோமென்றுரைத்தான்.

(இ - புறா.) பகைகொண்ட யுத்தமுகத்தில் மகததேசத்தன் வெற்றி
யடைந்து, விழாக்கள்நடந்து கொண்டிருக்கும் பழமையான தசானன மென்
னும் ஊணாக்கொளுத்தி நீராக்கி, என்பிதாவை விடாத காவற்படுத்திக்கொண்
டுபோக; அதையறிந்து நாங்கள் அம்மகத்தோடு போர்செய்துவென்றுதந்தை
யின் சிறையினையும்மீட்டோம் என்று சொன்னான். எ - று. சாறு-திருவிழா.

(வேறு.)

கேட்டாளரசன்பெருந்தேவிதன்கேள்வனின்னல்
வாட்டாரைகண்ணீர்முலைமுன்றில்வாக்கலுழந்தாள்
கோட்டானைவீரர்குலையச்செருச்செய்துமைந்தள்
மீட்டானென்னலுங்குளிரந்தாளறன்வேண்டநின்றாள்.

(இ - புறா.) தருமதேவதை வேண்டும்படிக்கு நிற்பவளான அவ்வரசன்
மனைவி அவர்கள் தன்கணவனுக்கு நேரிட்ட துன்பத்தைச் சொல்லக்கேட்டு,
வாறையொத்த கண்ணீர் தனங்களின்மேல் விழும்படி அழுதாள்; வலிதங்கிய
பகைவராகிய சேனைவீரர் அணிகுலைந்து ஒடும்படி உன்மகன் போர்செய்து
உன்கணவனைமீட்டானென்று சொன்னவளவில் சந்தோஷ முடையவளானாள்
எ - று. தருமம் அவளிடத்திலிருக்க விரும்பும் என்றமையால், அப்பெண்
னின் கற்புவிசேடம் கூறியபடியாயிற்று. (ந.ந.)

துணிவுற்றவெந்தின்சிறைதீர்த்தனன்றோன்றலென்னத்
தணிவுற்றதொல்சீர்வணிகேசனுந்தக்கதென்றான்
மணிமொய்த்தமாலேப்புயன்வச்சிரவாகுவொன்னாள்
பணியத்திருநாடடைந்தேபலகயின்றிவாழ்ந்தாள்.

(இ - புறா.) துணிவுபொருந்திய வச்சிரவாகுவென்னும் அரசனைப் பத்
திராய சிறைமீட்டானென்று பழமையாக மிகுந்தசெல்வமுள்ள வணிகன்கேள்
விப்பட்டு, இது புத்திரன் செய்யத்தக்க நன்மையான காரியந்தானென்றான்.
இரத்தினமாலையணிந்த புயங்குளையுடைய வச்சிரவாகுவானவன் பகைவர்வந்து
தன்னைவணங்கும்படித் தன்னாட்டிற்சேர்ந்து பகையில்லாமல் வாழ்ந்துகொண்
டிருந்தான். எ - று. (ந.சு)

வேதப்பொருளினடிபேணும்விடபனென்னுஞ்
சீதப்புயலற்றையிராவினிற்சிற்தையெண்ணி
நீதிப்பயிருக்கறநீர்பெய்நிடதராசன்
கோதற்றகேள்விக்குலபூபதிகோயில்சார்ந்தான்.

(இ - புரை.) வேதப்பொருளாகிய பரமசிவனுடைய திருவடிமையே விரும்பிக்கொண்டிருக்கும் குளிர்ச்சியுள்ள மேகம்போன்ற விடபனென்னுஞ் சிவயோகியானவர் அன்றிராத்திரி தமதுமனதில் ஆலோசித்து, தருமமாகிய பயிருக்கு நீதியாகிய நீர்ப்பாய்ச்சும் குற்றமற்ற கேள்விகளையுடைய நிடததேசத்தரசன் அரண்மனைக்குப்போனார். எ - று. (௩௫)

வந்தமுனிக்குமகிழ்சீமந்தனியும்வேந்துஞ்
சிற்தைகுளிர்ந்துவழிபாடுகள்செய்துபோற்றி
யந்தந்தருமாரணந்தேறுமடிகள்பாத
நொந்துசிவப்பவருமாறுநுலையென்றான்.

(இ - புரை.) அவ்வாறுவந்த விடபன் என்னுஞ் சிவயோகிக்கு சீமந்தனியும் அவள் கணவனும் மனமகிழ்ந்து ஆராதனைசெய்து துதித்து, முக்தியென்னும் அழகினைத்தரும் வேதங்களை யுணர்ந்த சுவாமிகளுடைய திருவடிகள் வருந்திச் சிவக்கும்படி நடந்துவந்தருளியதற்குக் காரணம் என்னையோ? அதனைக் கட்டிலையிடவேண்டுகென்றான். எ - று. (௩௬)

வந்தாமிதையவமகட்பேசவயற்கண்வாளி
நந்தோலிடப்பாயுந்தசான்னநாட்டின்மன்னன்
கந்தார்களிறுணவன்காதலிமைந்தனோடுஞ்
சுந்தாகுலத்தாற்கடுங்கானகஞ்செல்லநீத்தான்.

(இ - புரை.) அரசனே! நாம் பெண்பேச வந்திருக்கின்றோம், சங்குகள் ஒலிக்க வயல்களில் வாளாமீன்கள் பாயும்படியான நீர்வளப்பத்தையுடைய தசான்ன நாட்டிற்கு அரசலாகிய கம்பத்திற் கட்டற்றுகரிய யானைப்படைகளுடைய வச்சிரவாகு என்னும் மன்னன், ஏதோ வியாகுலத்தால் தன் மனைவியைப் புத்திரனுடன் காட்டிற்குப்போகும்படி நீக்கிவிட்டான். எ - று. (௩௭)

பொம்மன்முலையாட்கடுங்கானிற்புகுந்துவேறோர்
மைம்மன்னுசோலைநகர்வைகிடமாதுகாத
லம்மைந்தனையாமளித்தோமவனன்புபூண்டு
தெம்மன்னர்தாதைக்கிடர்செய்ப்ச்செகுத்துமீட்டான்.

(இ - புரை.) பொலிவுள்ள தனத்தையுடைய அந்தராசஸ்திரியானவன் கொடியகாட்டிற்குப்போய் மேகங்கள்வந்து தவழ்கின்ற சோலைகுழந்த ஒருநகரத்

தற்சேர்ந்திருக்க; (அவ்விடத்தில் அவள் புத்திரன் இறந்துபோனான்.) அவனை நாம் பிழைப்பித்து வாட்படை முதலியவைகளைக் கொடுத்து ரக்ஷித்தோம்; அங்ஙன மிருக்க அவன் பிதாவை மறுதேசத்தரசன் யுத்தஞ்செய்துவென்று தேறிற் கட டிக்கொண்டுபோவதை அந்தப்புத்திர னறிந்து பிதாவென்கிற அன்புகொண்டு போய்ப் போர்செய்து பகைவனைவென்று தந்தையை மீட்டுவிட்டான். எ - று.

வேறு.

அன்னவன் நனக்கருளவேண்டுமென்
கன்னிகீர்த்திமா ஸ்னியைக்கற்புடைப்
பொன்னையென்றவன் புகழ்ந்துகூறலு
மன்னன் சந்திராங்கதன்வழங்குவான்.

(இ - புரா.) அந்தப்புத்திரனுக்கு உன்குமாரத்தியாகிய கம்புள்ள கீர் த்திமாலினியைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சிவயோகி புகழ்ந்துசொன்னார், அதற்குச் சந்திராங்கதன் என்னும் அரசன் மகிழ்ந்துசொல்லுகிறான். எ - று.

கோசிகன் னெனவுலகங்கூறிய
தேசிகா ஸ்னிச்செய்து வேண்டுமோ
காசுலாமுலைக்காமற் றன்னியை
மாசிலா னுக்கேவழங்குகேனோ.

(இ - புரா.) கோசிகனே யென்று பெரியோர்கள் சொல்லத்தக்க தேசிகனே! நான்வேறே சொல்லவேண்டுமோ? அரசனவடம் பொருந்திய தன்ன னையுடைய என்மகனைக் ஞற்றமில்லாத அந்த ராசகுமாரனுக்கே கொடுக்கிறே னென்று கூறி, எ - று. காசு-மணி. காமர்-அழகு. (சு0)

முனிவனன் புறமுகமன் கூறியே
புனிதவேகெனாவிடுத்துப்பூபதி
யனிகவி ரர்போயரசன்மைந்தனை
யினிதுகொண்டுவண்வருநிறென்றனன்.

(இ - புரா.) சிவயோகியானவர் அன்புறும்படி வார்த்தைகளைச் சொல் விச் சுவாமிகளே! ஆசிரமத்துக்கு எழுந்தருளலாமென்று அனுப்பிவிட்டுச் சந்திராங்கதனென்னும் மன்னவன் தந்தைகர்த்தையானுப்பி, அந்தராசகுமா டீடத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டுவாருங்கென்றேவினான். எ - று

தத்துவாமபரித்தானை காவலா
பத்திராயுவைப்பணிந்துகாளை
யுய்த்துணர்கெனவெவையுமோதினர்
மத்தயானையான்மகிழ்ச்சிமேயினான்.

(இ - புரை.) தாவிச்செல்லுங் குதிராகளையுடைய சேனாதிபதிகன்போய்ப் பத்திராயுவைக்கண்டுபணிந்து, அரசனே! நீயிதனைக்கேளென்று நடந்தசேதிக னெல்லாம் சொன்னார்கள் அதைக்கேட்டு மதயானைகளையுடைய அந்தப்புதநி ரன் மகிழ்ச்சியடைந்தான். எ - று. (சஉ)

தாயுமின்னநோய்தவிர்க்தநாய்கனச்
சேயுமுன்செலச்சேனைசூழ்வர்ப்
போய்மணம்புணர்ப்பிபுகுந்தனன்
பாயும்வாம்பரிப்பத்திராயுவே.

(இ - புரை.) பாய்ந்துசெல்லுங் குதிராகளையுடைய பத்திராயுவானவன் தன்தாயும் தங்கள் துன்பத்தைக்கி ஆதரித்தவனிகேசனும் அவன் புத்திரனு முன்னேபோகும்படித் தான் அவர்கள் பின்னே சேனைசூழ்ந்துவரப் புறப்பட் டுப்போய் விவாகஞ் செய்துகொள்ளும் பட்டணஞ்சேர்ந்தான். எ - று. (சங)

சார்ந்தபோழ்தினே சந்திராங்கத
னூந்தநண்புகூர்ந்தளவளாவியே
பூந்தண்வார்சூழற்பொருளில்கன்னியை
யீந்தனன்மகிழ்ந்திளவறகென்பவே.

(இ - புரை.) இவ்வாறு பத்திராயுவந்தபோது சந்திராங்கதன் மிகுந்த அன்புகொண்டு அளவளாவி, பூமாலையணிந்து குளிர்ச்சிதங்கிய நீண்ட அளகத் தையுடைய ஒப்பற்ற தன்கன்னிகையை விவாகஞ்செய்துகொடுத்தான். எ - று.

பையராலனைப்பச்சைமேகமுஞ்
செய்யதாமரைத்திருவும்போலவே
யையதுண்ணிடையணங்குமண்ணலுந்
துய்யபூவனைத்துறக்கமேவினார்.

(இ - புரை.) படமுள்ள சர்ப்பசயனத்தில் பள்ளிகொண்டிருக்கும் திரு மாலும் செந்தாமரைப்பூவில் வீற்றிருக்கும் திருமகளும்போல், உண்டோ இல் லையோவென்று சந்தேகிக்கும் இடையினைபுடைய கீர்த்திமாலினியும் பத்திரா யுவும் சுவர்க்கலோகம்போன்ற பரிசுத்தமுள்ள புட்பசயனத்திற்பொருந்தினார் கள். எ - று. துறக்கம்-தேவலோகம். (சரு)

குங்குமஞ்செறிகுவவுக்கொங்கைமேற்
றங்கியின்பமார்சலதிழுழ்கினு
னங்கவன் புயத்தடங்கிமா தரும்
பொங்குநாதலம்புணரிழுழ்கினுள்.

(இ - புறா.) பத்திராயு குங்குமப்பூசேர்த்த சந்தனக்குழம்பணிந்தநாய்க் குவிவாயிருக்கும் தன்மனைவிதனத்தினிடத்தில் பொருந்தி, இன்பசமுத்திரத்தி லாழ்ந்தான். கீர்த்திமாலினியும் அவன் புயத்திலடங்கி ஆசைவெள்ளத்தி லாழ்ந்தான். எ - று. (சக)

இடையறாமலையெழில் கொண்மைந்தனு

மடமைமாதருமருவிலைவருநா

ளடையலாருயிரருந்துங்கா லவே

விடதராசனாகழ்ந்தகூறுவாம்.

(இ - புறா.) அழகுபொருந்திய பத்திராயுவும்பேதமைத்தன்மையுடைய கீர்த்திமாலினியும் இவ்வாறு பிரியாமல் வாழ்நாளில், சத்தருக்களுடைய உயி ராவாங்கத்தக்க வேலையுடைய நிததராசனால் நடந்த சேதிகளைச் சொல்லுகிறோம். எ - று.

மன்னர்மன்னனும்வச்சிரப்புய

னென்னுமவேந்தனை யீண்டழைத், வன்

பன்னிதன்னையும்பாலன்றன்னையுந்

துன்னுவிப்பதேசூழ்ச்சியா மெனா.

(இ - புறா.) அரசர்க்கரசனாகிய வச்சிரவாகு என்னும் அரசனை இவ்வி டத்துக்கு வரவழைத்து, அவன் மனைவியையும் புத்திரனையும் அவனுடன் கூட்டி அனுப்புவதே தக்க யோசனையென்று துணிந்து, எ - று. (நடஅ)

மடங்கலன்னவோர்மன்னற்காணவே

யிடங்கொள்சிந்தைமீதெழுந்தவார்வத்தேன்

கடங்கணீங்கியேகாணவம்மெனா

முடங்கல்போக்கினன்முழவுத்தோளினான்.

(இ - புறா.) மத்தளம்போலத் திரண்டதோளையுடைய நிததராசன் சிங்கம்போன்ற வச்சிரவாகு மகாராசாவே! உம்மைப்பார்க்க என்மனம் விரும்புகின்றமையால், நீர் உம்முடைய தேசம்விட்டுப்புறப்பட்டு வழிகளைக்கடந்து நான் பார்க்கும்படி வரவேண்டிமென்று திருமுகமனுப்பினான். எ - று. முடங்கல்-திருமுகம். இது ஒலி. (நக)

வேறு.

தன்னிகரிவிடதர்பிரான்றருந்து தர்த்தகாணனர்கோன்றன்மாட் டெய்திப், பொன்னியலுங்களைகழலான்வரவிடுத்தவேலையென்புக ன்றுகாட்ட, மின்னியலுங்கதிரவேலான்குறிப்புணர்ந்துவேறொருவ ன்வினைந்துவாங்கிப், பன்னுவேனுவெனக்கேட்டாங்கிறைபணிப்பப் பாசுரத்தைப்பகரலுற்றான்.

(இ - புரா.) தனக்கொப்பில்லாதவனாகிய நிடததேசத்தரசனால் அனுப்பப்பட்ட தூதர்கள் தசான்னதேசத் தரசனிடத்திற் போய், பொன்னாற்செய்யப்பட்டு ஒலிக்காரின்ற வீரகண்டையணிந்த காலையுடைய நிடதமகாராசன் வரவிடுத்த திருமுகத்தைக்கொண்டு வந்தோமென்று சொல்லி அதைக்காண்பித்தவனவில், அங்கிருந்த ஒருகருணிகன் அரசன் குறிப்பறிந்து வியை அவ்வோலையை வாங்கிவாசிக்கும்படி கட்டளைவேண்டுமென்று கேட்டு, அரசன் உத்தரவுகொடுக்க அவ்வோலையை வாசித்தின்றுன். எ - று. (௫௦)

பேராண்மைநிலவேந்தர் முடியுமுதுசிவந்தபொற்றாட்புகழோய்காண்க

பேராசைமிகவுடையேனாதவினானின்னகரம்பெயர்ந்துவந்தென்
சீராருநகரடைந்துபின்னினைதுதிருநகர்நீசேறல்வேண்டும்.

(இ - புரா.) மிகுந்த பராக்கிரமமுள்ள மறுதேசத்தரசர்கள் மகுடங்கள் பட்டுச் சிவந்த வீரகண்டையணிந்த காலையுடைய வச்சிரவாகு மகாராசாவே! நிடததேசத்தரசனாகிய நாம் உமக்கு எழுதியனுப்பிய ஒலையைவாசித்துக்காண்பீராக; என்னவெனில், உம்மைக்காணவேண்டுமென்று நாம். அதிக அபேகைக்கொண்டிருக்கிறோமாதலால், உம்முடைய நகரம்விட்டுப் புறப்பட்டுவந்து சிறப்புள்ள எமதுதேசத்திற் சேர்ந்திருந்து பின்பு உம்முடைய நகரத்திற் குப் போகவேண்டும். எ - று. (௫௧)

என்றரசவ்வரவிடுத்த வோலையிற்பாசுரமுழுது மிபம்பக்கேட்டுக், குன்றெனவான்முகடணவுங் குமமிநெடுங்குருமணித்தேர் கொணர்கென்றேறி, மின்றிகழும்படைவேந்தர்தம்சூழமுரசதிரவெண்சங்கார்ப்பத், தொன்றுவரும்படைநடுங்கவெழுந்தனன்மன்னவனோடுந் தொட்புகொள்வான்.

(இ - புரா.) இவ்வண்ணம் எழுதி நிடதராசன் அனுப்பிய ஒலையிலிருந்தவாங்கியங்களைச் சொல்லக்கேட்டு, அவ்வரசனுட னட்புகொள்ள மேருமலை போல் வான்முகட்டை யளரவுஞ் சிகரத்தையுடைய நிறமுள்ள ரத்தினங்கள் பதித்த தேரைக்கொண்டு வரச்சொல்லி அதிலேறிக்கொண்டு, ஒளிவிளங்கும் ஆயுதங்களையுடைய அரசர்கள் தன்னைச்சூழ்ந்துவரவும் பேரியொலிக்கவும் தவளச்சங்கம் ஆரவாரிக்கவும் பழமையாய்வருகின்ற எதிரிகள் படை நடுங்கவும் புறப்பட்டான். எ - று. (௫௨)

மாறிலாப்பெருங்குணத்தான் வருகின்றனெனக்கேட்டமன்னர்மன்ன
னறியோசனை யளவாயணிபரப்பியெதிர்த்தவனையன்பிற்புல்லி
வீறினாலுயர்ந்தபெருந்தன்பதியினமைவித்துவியப்பினோடுந்
தாறினோடும்புகந்தலைவணங்குந்தசான்றர்க்குத்தக்கசெய்தான்.

(இ - புரா.) எக்காலத்திலு மாறுபடாத பெருங்குணத்தையுடைய வச் சிரவாகுமகராசன்வருகின்றனெனக்கேள்விப்பட்ட நிடதராசன் ஆறுயோசனை தூரவளவில் தன்சேனைகள் பரந்திருக்கும்படி அனுப்பித் தானும் புறப்பட்டுப் போய் அந்தராசனைக்கண்டு, அன்புடன் அளவளாவி, எல்லாச் செல்வத்தினாலும் உயர்ந்ததான தன்னகரத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய்ச்சேர்த்துச் சந்தோஷத்துடன் குலைகளின் மிகுதியால் கமுகமரங்கள் தலைவனைத்திருக்கும்டியான தசான்னதேசத்தரசனுக்குத் தக்கபடி உபசாரஞ்செய்தான். எ - று. தாறுகுலை.

காவலவன்றனக்களித்தகிறப்பெயையுங்கண்டுநெடுங்கடர்வேன் மன்னன், பூவலயந்தனிவினியெனப்பினர்வேறிலரென்னப்புகழ்ந்தவேலை, மாவலவன் பலகலையும்பயின்பத்திராயுவெனுமைந்தனெய்தியாவலுடன்மிருத்தா டையடிபணிந்துவாப்புதைத்தங்கருகுநின்றான்.

(இ - புரா.) நிடததேசத்தரசன் தனக்குச்செய்த உபசாரங்கனையெல்லாம் காந்தியுடைய வேற்படையைத் தாங்கிய வச்சிரவாகுவென்னுமரசன் பார்த்துச் சந்தோஷித்துப், பூலோகத்தி லிவனைப்போல நம்மிடத்தில் நட்புள்ளவர்கள் வேறொருவருமில்லையென்று புகழ்ச்சிசெய்தபோது, குதிரையேறிப்பொருதுவதில் வல்லவனும் பலசால்திரங்களை யுணர்ந்தவனுமாகிய பத்திராயுவந்து அன்புடன் தன்தகப்பன்பாத்திப்பணிந்து வாய்புதைத்து, அவனுக்குச் சமீபமாக நின்றான். எ - று. (ஞச)

கண்டவுடன்வச்சிரவாகென்னுமடல்வேந்தனாகக் களித்துநோக்கித், திண்டிதலாய்வடிவாட்கைச்சேவகனையிவண் வருகவருகவென்று, வண்டமர்தாரநிடதர்பிரான்றனைமுகம்பார்த்திவன்கொடியமகதன்றன்னை, யொன்றிறுமும்படைச்செருக்குமழித்தெனைக்காத்துயிரளித்தவராவோனென்றான்.

(இ - புரா.) அவனைப் பார்த்தவுடன் வச்சிரவாகு என்கிற பராக்கிரமமுள்ள அரசன் மனக்களிப்புடனே நோக்கி, மிகுந்த பலமுள்ளவனே! வடிவாளேந்திய கையையுடையவீரனே! என்சமீபத்தில் வருவாயென்று சொல்லி, வண்டென்பொருந்திய மாலையணிந்த நிடதராசன் முகத்தைப்பார்த்து, இந்தச்சிறுவன் கொடியவனாகிய மகததேசத்தன் பலத்தையும் அவன்சேனையின் இறுமாப்பையும் அழித்து என்னைக்காத்துஉயிர்கொடுத்தபுண்ணியவானென்று சொன்னான். எ - று. (ருரு)

பின்னுமிஃதுரைக்கின்றானிவனையருந்தவப்பயன்போற்பெற்றோன்யாவன், மன்னுமிவன் பதிகேது மரபேதெற்குதவிசெய்வத்தேது, பொன்னமரும்புயத்தோய்சின்மருகனிலையெனக்கடைவே புகரியென்னப், பன்னினனங்குதேட்டநிடதர்பிரான் முறுவலித்துப் பசரலுற்றான்.

(இ - புறா.) மேலுஞ்சொல்லுகிறான், இந்தப்பிள்ளையை அரிய தவப்பயன்போலப்பெற்றவன்யாவன், இவனிருக்கும்படி எது, மரபென்ன, எனக்கு உதவியெய்யும்படிவந்த காரணமென்ன, ஐயலகழிமி வாசாமாயிருக்கும்புயத்தையுடைய அரசனே! உன்மருமகனுடையவரலாறெல்லாம் எனக்கு விவரமாகச் சொல்லவேண்டுமென்றான். அதைக்கேட்ட நடத்தேசத்து அரசன் நகைத்துச்சொல்லுகின்றான். எ - று. முறுவல்-புன்சிரிப்பு. (ருக)

திங்கடெனப்பொலிதாமவெண்குடையோயொருகதையான்செய்துக்கேட்டி, மங்குல்லுளமறாதொருதிருநாடுண்டதுபுரக்குமன்னர்மன்ன, எங்குவன்றன்மனைவியையும்பாலனையும்பழிகருதாதகற்றிவிட்டான், சங்குணிவார்குழைப்பரமனருளினொருவணிகனவர்தம்மைக்காததான்.

(இ - புறா.) சத்திரினைப்போல விளங்கும் முத்துமலை அலங்கரித்த வெண்குடையையுடைய ராசனே! நான் ஒருகதை சொல்லுகிறேன், அதை நீ கேட்பாயாக, மேகங்கள் காலந்தப்பிரமல் மழைபொழிகின்ற வளப்பந்தங்கிய ஒருநகரமுண்டு, அதை ஆளுகின்ற அரசன் ஒருவனுண்டு, அவன்பழியையெண்ணாமல் தன்மனைவியையும் புத்திரனையும் நீக்கவிட்டான், சங்குக்குழையணிந்த பரமசிவனுடைய கிருபையினால் ஒருவணிகன் அவர்களைக்காப்பாற்றினான். எ - று.

சுலகாய்கன்றான் கருதிப்புரந்தளிக்குநாளி னந்தக்குமரன்மாய்த்தான் சிலைமானுந்திருப்புருவத்தேவியழக்கண்டெதிர்த்ததெய்வியோகியிலையாமலின்னுயிர்பெற்றெழுகவெனவெழுந்தவனுக்கறமுக்கூழித்தொலையாதவலியுமொருசங்கமும்வாளுங்கொடுத்துதுயரத்தீர்த்தான்

(இ - புறா.) உத்தமகுலத்தானாகிய அந்தவணிகன் ஆதரிக்கும்நாளில் அச்சிறுவனே உயிர்துறந்தவிட்டான், அந்தத்துயரத்தினால் வில்லையொத்த புருவத்தையுடைய ராசஸ்திரி அழுதுகொண்டிருக்க, அப்போது அவிடத்தில் வந்த ஒருசுவையோகியானவர் அவள் அழுவதைக்கண்டு (மனயிரங்கி)வருந்தாம் விருக்கும்படி இறந்தவனுக்கு உயிர்கொடுத்தெழுப்பி, அதன் பின்பு அந்தப்புத்திரனுக்கு ராசநீதினைப்போதித்து, மாறாமிகுந்தபலமும்வாளுஞ்செய்கமும் கொடுத்து அச்சிறுவனுடைய துயரத்தை நீக்கினான். எ - று. (ருஅ)

நற்றவத்தோன்றிருவருளாலிறைமகனுமெழுப்பெருகநாளுநாநுந், சுற்றிரளிற் பொலிதிணிதோட்காளையா யிளமையெழில் கனியுநாளிற், பற்றலர்தன்றறதையவென்றிருந்தனாயிட் டுடன்கொடுப்போம் படி கேட்டெய்திச், செற்றவரைத்தலைப்படுத்தித்தாதைசிறைமீட்டனன் போர்ச்சிங்கமன்னான்.

(இ - புரா.) இவ்வாறு சிவயோகி அருளினால் ராசபுத்திரன் நாளுக்கு நாள் பலம் அதிகரிக்கத் திரண்டகல்லைப்போலப் பருத்ததோளையுடைய காளைப் பருவமாய் இளைமையும் செளந்தரியமும் மிகுதியாகுங்காலத்தில், தன் தகப்பனிடத்தில் பகைவர் போர்செய்து செயம்பெற்று அவனைச் சிறைப்படுத்திக் கொண்டுபோகக் கேள்விப்பட்டி, அழகிய சிங்கத்தையொத்த அந்தப்புத்திரன் அவ்விடத்திற்போய் அவர்களைவென்று சிறைப்படுத்தித் தன் தகப்பன் சிறையையும் கீக்கிவிட்டான். எ - று. எறும் - வலி. (16க)

இக்கதைபோலொருகதைமுன்கேட்டதுண்டே வியம்புகெனவியம்பிவீறு, தக்கபெரும்புகழூரவோயுரைத்தகதைக்குரியரையுஞ்சாற்றக்கேட்டி, செக்கமலச்செங்கனிவாய்ச்சேயுமிவன்றரதையுநீ சிறந்தகற்பான், மிக்ககுலத்தேவியுநின்மனையென்றான்மதிமயங்கிவேந்தன்வீழ்ந்தான்.

(இ - புரா.) இந்தக் கதைபோல ஒருகதை கீ கேள்விப்பட்டதுண்டாயிருந்தால் சொல்லென்று சொல்லி, விளங்குகின்ற தகுதியுள்ள பெரும்புகழ்பெற்ற மகாராசனே! இப்போது நான் சொல்லிய கதைக்கு உரியவர்களையுஞ் சொல்லக் கேட்பாயாக; செந்தாமரைமலர்போன்ற வாயையுடைய அந்தப்புத்திரனும் இந்தப் புத்திரன்றான், தகப்பனும் நீதான், கற்பினும்சிறந்த இவன் தாயானவள் உன்மனைவிதான், என்று சொன்னான். அதைக்கேட்ட அரசன் அறிவுமயங்கிக் கீழேவிழுந்துவிட்டான். எ - று. (சு0)

வீழ்ந்தமன்னன்தனையெடுத்துவெயர்புலரமுகம்விளக்கிவேந்தேயெம்மை, யாழ்ந்தவிதிசெய்ததுயர்யாமுழந்தோரியதனாலுழங்கவேண்டாம், தாழ்ந்தமனந்தனைத்தெளிவித்தெழுகுவெனத்தானபுரிந்த தவறுநெஞ்சைப், போழ்ந்துணர்வையழிக்கவிருந்தயர்வுயிர்த்துமகனையுறப்புல்விச்சொன்னான்.

(இ - புரா.) அப்படிவிழுந்த அரசனையெடுத்து வியர்வைமாற்றி முகத்துடைத்து மூர்ச்சைநீக்கி, என்னையனே! எங்களைப்பற்றிய வினைவிளைத்த துன்பத்தை நாம்களனுபவித்தோம், அதற்காக நீர் வருந்தவேண்டிய தில்லையென்று மனதைத்தெளிவித்து, எழுந்திருவென்று சொல்ல; எழுந்து அவ்வரசன் தான்செய்தகுற்றம் தன்மனதைப்பிளந்து அறிவைக் கலக்கிவிட ஒன்றுந்தோன்றாமலிருந்து பின்புதேறி, மகனை அணைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறான். எ - று.

கடுங்காணத்திடைதனியே நுமைவிடுத்துவரப்பணித்தகடியெனஞ்சக்கொடும்பாவித்தனைமகதன்கொல்லாமலுபிரளித்தகுமராவீண்டுநடுங்காமலுயிர்பொருந்தப்புல்லவரீகருணைசெய்தாய்ஞாலமென்னையடுங்காலமென்பதலாலரசனென்றுசொலத்தகுமோ வந்தோவந்தோ.

(இ - புறா.) கடுமையாகிய காட்டில் உல்களை விட்டுவரும்படி உத்தரவு செய்த வலியுறுத்தியுடைய கொடும்பாலியாகிய என்னை, மகத்தேசத்தான் கொல்லாமல் உயிர்கொடுத்த புத்திரனே! இப்போது நான் அஞ்சாமல் உடலோடு உடல்பொருத்துப்படிப் புல்லிக்கொள்ளவும் கிறுபைசெய்தாய், இதையறிந்த உலகத்தார் என்னை நமனென்று சொல்லுவார்களேயல்லது அரசனென்று சொல்லமாட்டார்கள் அந்தோ என்றிரங்கி, எ - று. (சுஉ)

அறத்திறெறிகருதாமலரிவையையும் புதல்வனையும் கனகனகனத்தின், மறத்தின் வழிவிடுத்தேனுமன்னவனே நீசர்தொழின் மருவிரின்றே, னிறப்பதுவே தருமமென துணிந்தெழுந்ததசானனர்கோன்கூட்சிறுலோர், நிறக்கதிரிலேனிடதர்பிரான் நெருட்டருந்துயர்சிறிதுநீங்கிச் சின்னாள்.

(இ - புறா.) தருமநெறியை என்னமல் மனைவியையும் புத்திரனையும் காட்டினிடத்திலுணுப்பிவிட்ட நானும் அரசனா? புலையர்செய்யுந் தொழிலுள் ளவனுயிருந்தேன்; ஆதலாலினி இவ்வாழ்க்கை நீங்கிவிடுவதே தருமமென்று துணிவுகொண்டு எழுந்த தசானனதேசத்துரசன் அங்கிருந்த மந்திரியரும் ஒளிதங்கிய வேலாயுதத்தையுடைய நிடததேசத்து அரசனும் சமாதானஞ்சொன்னதினால் துன்பஞ் சற்றுநீங்கிச் சிறிதுநான் இருந்து, எ - று. (சுஉ)

வேறு.

சந்திராங்கதனன் புகுறவே தங்கிரீங்கருந்தொடர்புகொண்டுபின் சிந்துரானனச்சுகுதிதன்னெடுஞ் செம்பொனீன்கொடித்தேரிலேறியே மைந்தன்வீரவேற்பத்திராயுவுமருகிகீர்த்திமாலினியும்பின்வரக் கொந்துலாமலர்க்காணுமாறுநீன்குன்றுநீந்தியேநகரங்கூடினான்.

(இ - புறா.) நிடததேசத்து அரசனாகிய சந்திராங்கதன் அன்புகூரும்படி அவனிடமிருந்து, அவ்வரசன் சினேகத்தை மிகுகியாகப் பெற்றுக்கொண்டு, பின்பு சிந்துரத்திலகமணிந்த முகத்தையுடைய தன்மனைவியுடன் செம்பொன்மயமாய்ப் பெரிய கொடிகட்டப்பட்ட தேரிலேறிக்கொண்டு, தன்புத்திரனாகிய பத்திராயுவும் மருமகளாகிய கீர்த்திமாலினியும் பின்னேவரக் கொத்தாகியமலரையுடைய காடும் நதிகளும் உயர்ந்தமலைகளும் நீங்கித் தன்னகரத்திற்போய்ச் சேர்ந்தான். எ - று. (சுச)

நகரின்வாழ்நர்கண்டுமைந்தனைநறியமாமலர்சிதறியேத்துவார்
புகர்செயானையாயுழிகாறுநீயூமிநாத்தெமைப்புத்தியாலென்பார்
தகரவார்குழல்வனிறைசெவ்விசாரங்கபாணியேயிவனென்றோதுவார்
நிகரின்மைந்தனுக்காவதாகயாநெடிதுவாழ்நரளெனநிகழ்த்துவார்.

(இ - புரா.) அந்தக்கரத்தில் வாழ்கின்றவர்கள் பத்திராயுவைப்பார்த்து வாசனை தங்கிய மலர்கள் துவித் துதிசெய்வார்கள்; சிலர் புகர் முகயாணைப்படை யையுடைய அரசனே! ஊழிகர்வலரையில் இவ்வலகத்தைக்காத்து எம்மை ரக்ஷிக்கக்கடவையென்று சொல்வார்கள். சிலர் இப்பத்திராயு மகாவிஷ்ணுவே மயிர்ச்சார்தணிந்த நீண்டகுழலையுடைய இவன் மனைவி மகாலட்சுமியே என் பார்கள். சிலர் நாம்வாழுநாளாகிய நம்முடைய ஆபுசு இந்தப்புத்திரனுக்கே யா கக்கடவதென்று வாழ்த்துவார்கள். எ - று. (சுரு)

பகைஞரஞ்சுவேபொரு நுதந்தைதன்படர்களைந்ததோள்பார்த்தி லீரென்பார், புகைசெய்வேவினா றிறைரை பூண்டிவண் புகுதமெய்த்த வம்புரிந்துளோமென்பார், மகதராசன் றுன்வல்லியிற்படவா கைகொண் டகூர்வாளிரோவென்பார், சகரீர்சலாம்புலியிவன் றிருந்தாணிழற்க ணைதங்குமா லென்பார்.

(இ - புரா.) சிலர் சத்துருக்கள் பம்படத்தக்கதாகப் போர்செய்து தகப்ப னுக்கு நேரிட்ட மனவருத்தத்தை நீக்கியபுயத்தைப் பாருங்கென்பார்கள். சிலர் புகையைத்தருவதாகிய வேலாயுதத்தையுடைய இவன் அரசாட்சிபெற் றுக்கொண்டு இவ்விடத்திலவர நாம் உண்மையான தவஞ்செய்தோமென்பார் கள். சிலர் மகதராசன் விலங்கிற்படுப்படி வெற்றிகொண்ட கூரியவாள் இது தான் பாருங்கென்பார்கள். சிலர் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த உலகமெல்லாம் இவன் காலின்கீழே தங்குமென்பார்கள். எ - று. வல்லி - விலங்கு. (சுசு)

என்றுகூறியமாந்தரின் புறவேந்தலோடும்போ யெழில்கொண்ம ன்னவன், குன்றுபோ லுபர்கோயில்வையோர்குடைநிழற்புலிகாத் தனந்தாட், சென்றபின்னரே மகதன் தன்னை யுத்திறையளக்கெனச் செப்பிவிட்டபின், பொன்றிவா னுலகாடன்மேயினுள் புதலவன்பூதல ம்புறப்பதாயினான்.

(இ - புரா.) என்று இவ்வாறு சொல்லிய நகர்ச்செனங்கள் இன்பம் பொருந்தும்படித் தன்புத்திரனுடன்போய், வச்சிரவாகுமகாராசன் மகமேரு வையொத்த தன் அரண்மனையிலிருந்து, ஒருகுடைநீழலில் பூமியைக்காத்து நெடிதுறள் சென்றபின்பு, மகதராசனைச்சிறைக்கீக்கி இனிநீ திறைகட்டிக்கொ ண்டிருவென்று சொல்லி அனுப்பிவிட்டபின் இந்தத்தேகத்தைவிட்டு நீக்கிச் சுவர்க்கலோகம்பெற்றான். பத்திராயு அரசுசெய்துகொண்டிருந்தான். எ - று.

பத்திராயுவின் கதையுரைத்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - எசு ௦.

உ

செவமயம்.

பதினான்காவது

பத்திராயுமுத்திபெற்ற அத்தியாயம்.

திருந்தலர்வணங்கரீடுநிதிமல்கச்செங்கோலோச்சிப்
புந்தனனுலகமெல்லாம்பொதுவறவென்றுருத
னிருந்தவமுனிவர்க்கெல்லாமியல்பினினியம்பியீட்டு
மருந்தவனையபத்திராயுவின்சரிதஞ்சொன்னான்.

(இ - புரா.) சத்தருக்கள்வந்து பணியவும் மிருந்தநிதிகள்வந்து சேர
வும் செங்கோல்செலுத்திப் பொதுவில்லாமல் உலகத்தைக்காத்து அரசுசெய்து
கொண்டிருந்தானென்று, சூதமுனிவர் நைமிசாரணியமுனிவர்களுக்குச் சொ
ல்லிப் பின்னும் அம்முனிவர் பத்திராயுவின் சரித்திரஞ்சொல்லுகிறார். எ - று.

கன்னவிறீரோணமுத்தக்கதிர்மணிக்கவிகைச்செங்கோன்
மன்னவனமைச்சரோடுமலிகடற்றாணையோடும்
பொன்னணித்திகிரிமன்னும்புரவியந்தேர்மேற்கொண்டு
மின்னிடைத்துணைவிபோடுவிரைமலர்க்காணம்புக்கான்.

(இ - புரா.) மலைக்கொப்பாகச் சொல்லுகின்ற திரண்டவடிவாயிருக்
குந்தோள்களையும்முத்துகளால் அலங்கரித்தகுடையினையுமுடையவனாய்ச்செங்
கோலநடத்தும் பத்திராயு என்னும்அரசன்,மந்திரிகளும்மிகுதியாயுள்ளசேனை
யுஞ் சூழந்துவரப் பொன்னாற்செய்யப்பட்ட உருளைபூண்டதேரில் தானும்மின்
னல்போலு மிடையையுடைய நன்மனைவியுமாக ஏறிக்கொண்டொவாசனையுள்ள
கானகத்திற்சென்றான். எ - று.

(உ)

சண்பகம்பனசம்புகஞ்சந்தனந்தமாலந்தேமா
விண்பகநிமிருங்கோங்குவெள்ளின்மந்தாரந்தூறுக்
கண்புகவரிதாய்வாசங்காவதங்கமழுஞ்சோலை
பண்பயில்வண்டுந்தேனுங்கிள்ளையும்படிவதம்மா.

(இ - புரா.) அங்கு, சண்பகம் பலாகமுரு சந்தனம் தேமா பச்சிலை அன்
டமுகி பிளக்கும்படி உயர்ந்திருக்கும் கோங்கு விளா மந்தாரம் என்னும் விரு
கங்கள் பார்ப்பவர்கள் பார்வை துழைவதற்கிடமில்லாமல் நெருங்கி, ஒருகாது

தாரமட்டும் வாசனை பரிமளிக்கும்படி விளங்கிய சோலையானது, இசைபாடும் வண்டிகளும் தேனென்கிற வண்டிகளும் கிள்ளைகளும் வாசமாயிருக்கத்தக்கது. எ - று. தமாலம் - பச்சிலைமரம். (ங)

மவ்வலங்குழலார்கீர்த்திமாலினியணங்கினோடு
மவ்வனந்தன்னின்மன்னனயர்வுயிர்த்திருந்தகாலே
கொவ்வையங்கனிவாய்க்கற்பிற்கொடியொடோரந்தணுளன்
கவ்வையான்முறையிட்டெய்திக்காவலற்கிதனைச்சொன்னான்.

(இ - புரை.) இத்தன்மையுள்ள வனத்தில் பத்திராயு என்னும் அரசன் முல்லைமுடித்த கூந்தலையுடைய கீர்த்திமாலினியென்னு மனைவியுடன்வழிவந்த இளைப்புநீங்கி யிருக்கும்போது, ஒருபிராமணன் கோவைக்கனியையொத்த செவ்வியவாயினையுடைய மனைவியுடன் துயரமுள்ளவனாய் முறையிட்டிக்கொண்டு வந்து அரசனுக்கு இந்தவார்த்தை சொல்லுகிறான். எ - று. மவ்வல் - முல்லை. கவ்வை - துன்பம். (ச)

அறத்தினிலுலகங்காக்குமரசனேயரசரேறே
மறப்புலிதொடர்ந்துகொல்வான்வருகின்றததனைநீயுள்
நிறப்படையேவியாங்கேசெருத்துயிர்வார்ந்துயாங்க
ளிறப்பதுதவிர்த்துளாவிநீந்தமைப்புரப்பாமென்றான்.

(இ - புரை.) தர்மத்துடன் உலகத்தைக்காக்கும் அரசனே! அரசர்களாகிய யானைகளுக்குச் சிங்கம்போலிருப்பவனே! கொடிதான் ஒருபுலி எங்களைக் கொல்லத் தொடர்ந்துவருகின்றது, அதனை உன்கையிலிருக்கும் வலியபாணத்தையேவி அவ்விடத்திலேவிழுந்து சாம்படிக்கொன்று, நாங்கள் இறப்பதைநீக்கிப் பிழைக்கும்படி எங்கள் பிராணனைக்கொடுத்துக் காப்பாற்றவேண்டுமென்று சொன்னான். எ - று. (டு)

வேறு.

மறையவனோதியவாசகமவந்த
யறைகழன்மன்னவனஞ்செவியெய்தப்
பிறைகிர்வார்சிலைவாளிபிடித்துக்
கறுவுகொள்வெம்புலியைக்கடிதெய்வான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு பிராமணன்சொல்லிய வார்த்தையானது, ஒலிக்கும் வீரகண்டைகட்டிய அவ்வரசன் காதிற்கேட்டவுடன், பிறைபோல்வளைந்த பெரியவில்லையும் பாணத்தையும் கையிலேந்திக் கோபங்கொண்டவருகிற வெய்யபுலியை விரைவினிற் கொல்லுவதற்கு எத்தனித்தான். எ - று. (சு)

உற்றனனுற்றவனென்றுதன்முன்னம்
பற்றியவெம்புலிபார்ப்பினிதன்னை

யெற்றியணைந்துபிடித்தலுமேங்கு
முற்றியையாளரசன்முகநோக்கி.

(இ - புறா.) அப்படி யெத்தனித்தவன் வருவதற்குமுன் தொடர்ந்து வந்த புலியானது, அந்தப் பிராமணத்தியை அடித்துப் பிடித்துக்கொள்ளவே, அழுகிற அந்தப் பிராமணஸ்திரியானவள் அரசன் முகத்தைப்பார்த்து, எ-று.

மன்னவனேபுலிவாயிடையுற்றே
னென்னுயிர்நினபரமென்றிதுகூறி
மின்னவிர்செஞ்சடைமெய்ப்பொருணமம்
பன்னினளாவிநடந்ததுபாவம்.

(இ - புறா.) அரசனே! நான் புலிவாயி லகப்பட்டுக்கொண்டேன், என் உயினைக்காப்பது உன்பாரம் என்று சொல்லி, மின்னலைப்போலவிளங்குஞ் செஞ்சடையையுடைய உண்மைப்பொருளாகிய சிவபெருநானுடைய திருநாமத்தை யுச்சரித்தாள் பிராணனுக்கிவிட்டது, இதுபாவமானகாரியம். எ-று.()

வேதியன்மாதாவிளம்பியசொல்லான்
மாதாயரெய்தியமன்னன்வெருண்டே
காதவிடுத்தநடுங்கணைசென்றே
போதெனவிழ்ந்ததுபுண்டரிகத்தின்.

(இ-புறா.) அந்தப் பிராமணஸ்திரியானவள்சொல்லியசொல்லினால் தாய ரங்கொண்ட அவ்வரசன் கோபமுள்ளவனுய்க் கொல்லும்படிவிடுத்த பாணமா னது சென்று, புலியின்மேல், பூவைப்போல்விழுந்தது. எ - று. காதல்-கொல் லுதல்.புண்டரீகம் - புலி. (ஃ)

கண்டுபொறுமைகருத்தவெதுப்பத்
திண்டிறல்வேலவனினுதினைத்தான்
புண்டரிகநதெறுபூவையையுங்கொண்
டுண்டிடவெம்முழைதேடியோதுங்க.

(இ - புறா.) தன்பாணம் பூவைப்போல விழுத்ததைக்கண்டு பொறுத றெஞ்சமானது மனைதவருத்த, மிகுந்த பலமுள்ள வேலேந்தும் அவ்வரசன் ஒன்றுந் தோன்றாமல் திகைத்து நின்றாவிட்டான். புலியானது தன்னுற்கொல் லப்பட்ட அவனை யுண்ணுதற்குக் கவவிக்கொண்டு ஓர் மலையில்லக்கொடிய குகை யை நாடிச்சென்றது. எ - று. (ஃ)

அச்சமுறாதவரும்புலிபோக
வச்சிரவாகுமகன்றுயருற்றான்

விச்சையுணர்ந்தறிவேதியன்மாதை

யிச்சகமீதிவிழந்துனனென்றான்.

(இ - புரா.) எவ்வளவும் பயமில்லாமல் அந்தப்பெரும்புலியானதுபோய் விடவே, வச்சிரவாசு புத்திரானாகிய பத்திராயு என்பவன் மிக்கதுயரமடைந்தான். வேதசாஸ்திரங்களுண்டுந்த பிராமணனாவன் என் மனைவியை இவ்வுலகத்தி லிழந்துவிட்டேனே யென்றுசொல்லி, எ - று. விச்சை - கல்வி, (கக)

வேறு.

அருந்ததியுமொவ்வாதகற்புடையமனையவளே யந்தோவந்தோ, பெரும்புலியின்பகுவாயினுயிரிழக்கமுற்பவத்திற்பிழைத்ததுண்டோ, குரும்பைமுலைத்தராளகைக்கொடியிடையாய் நீவிளிந்த கொடுமைகண்டு, மிரும்பனையகொடுமெனங்கொண்டி.ன்னமுநானிறவாமலிருக்கின்றேனே.

(இ - புரா.) பதிவிரதாதருமத்தில் அருந்ததியும் நிகராகாத மனைவியே! ஐயையோ? பெரும்புலியின் பிளந்த வாயில் அகப்பட்டுக்கொள்ளும்படி முன் சென்மத்திற்செய்த வினையுண்டோ? தென்னங் குரும்பையையொத்த தனங்க ளும் முத்துக்களை யொத்த தந்தங்களும் பூங்கொடியையொத்த இடையினையு ம் உடையவளே! நீஇறந்த கொடுமையைக்கண்டும் இரும்பையொத்த வன் னெஞ்சங்கொண்டு இன்னமும் நானிறவாமலிருக்கின்றேனே, எனறு புலம்பி னான். எ - று. (கஉ)

என்றென்றுபற்பலவும்பன்னியெடுத்தழைத்துமனமிடரின்மூழ்கிக் கன்றொன்றுதனையிழந்தகறவைபோனெழுதுயிர்ந்துக்கவன்றுமாழ்கி யின்றொன்றுதுணிகுவன்யானிங்கென்னநினைந்துகடிதெழுந்துநின்று குன்றொன்றுதிரள்புயத்துக்கோமகன்மேல்வெகுண்டினையகூறினானே

(இ - புரா.) என்றென்று பலபலவாக தன் மனைவியின் குணகிசயங் களை எடுத்தெடுத்துச்சொல்லி, தன்பத்தில் மனது அழுந்திடக், கன்றினையிழந்த பசுவைப்போலப் பெருமூச்சுவிட்டுக் கவலையுடன் சோர்ந்து, இப்போது ஒரு காரியஞ்செய்யத் துணிகுவனென்று தன்மனதில் நிச்சயித்துக்கொண் டெழுத்து, மலையையொத்த திரண்டபுயத்தைபுடைய பத்திராயுவாகிய அர சன்மேல் கோபித்துக்கொண்டு இந்த வார்த்தைகளைச்சொல்லுகிறான். எ - று கறவை-ஈன்றபசு. (கங)

மறையவருக்கிறுதிவந்தாவவருயிருக்குதவிசெய்யாமன்னரேறே கறையிருக்குந்தீவாய்வெங்கனற்றறுகட்கொடுவரிநின் கண்முன்னுங்கப் பிறைதுதற்குப்படரியற்றியுயிர்கவாந்துபிலம்புகுதப்பிடித்தவிலலோடு மறைகழித்தகணையேந்திநின்றனை சின்னர சியலுக்குவமையுண்டோ.

(இ - புறா.) பிராமணர்களுக்குத் துன்பநேரிட்டவிடத்தில் அளர்களுயி ரினுக்கு உதவிசெய்யாத மன்னவர்கள் சிங்கமே! உதிராம் பொருந்தியிருக்கும் பொல்லாதவாயும் வெவ்விய தீப்பொறியைக் கக்கும் கண்களுமுள்ள ஒரு புலி யானது, உன்கண்ணுக்கெதிராகப் பிறைபோலும்நெற்றியினையுடைய என்மனை லிக்கு வருத்தத்தைச்செய்து உயிரைவாங்கிக் குகையிற்போகவும், பிடித்தவில் லும் அணியிலிருந்தெடுத்த அம்பும் ஏந்திக்கொண்டிரின்றாய்; ஆலதால், உன் னரசியலுக்கொப்பான அரசியல்வேறொன்றுமில்லையென்று பழித்து, எ - று. தறுகண் - அஞ்சாமை. படர் - துன்பம். (கசு)

ஆமிரட்டியாயிரம்வெங்களியாணைபலமுனக்குண்டதனைவேந்தே, பாமிரட்டுங்குதிர்வடிவேற்பகைவரிடத்தீந்தவரார்புயங்கொண்டாயோ, தூமிரட்டித்தெழுந்தமரக்கானகத்திலென்றுணையைத் தொடர்ந்துநெ ய்த்தோர்ச், சேமிரட்டித்திரும்பிலவாய்ப்புலிகவரமீட்டிலைச் செய்த தென்னே.

(இ - புறா.) பன்னிராயிரம் யாணைபலம் உனக்கு இருக்கின்றது, அரச னே! அந்தப்பலத்தினைப் பருந்துகளைக் கூட்டமாய்ச்சேர்க்கும் ஒளிதங்கிய வடிவேலையுடைய பகைமன்னரிடத்திற் கொடுத்துவிட்டுப் பயம்பெற்றுக் கொண்டனையோ! சிறுசெடிகளால் நெருங்கப்பட்டு மரங்கள் மேலோங்கியிருக் கும் இந்தப்பெரியகாட்டில் உதிரஞ்சோரும்படிப் பிலம்போன்ற வாயையுடைய புலியானதுதொடர்ந்து என் மனையாளைப்பிடித்துக்கொண்டுபோய்விட்டதே, அதனைத்தடுக்காமல் என்னைசெய்தாய். எ - று. தூறு-சிறுசெடியின் நெருக்கம். நெய்த்தோர்-இரத்தம். (கடு)

கடுங்கானிற்புலியெனதுகனங்குழையைக்குருதியுண்ணக்கருதிநின்பு னடுங்காலத்ததனையுயிரழித்திலைநின்னுயிர்ப்புறங்காத்தஞ்சிநின்றாய் கொடுங்கால தூதரடுகளத்தினிற்ப்பப்பகைவர்வந்துகொடும்போர்செய்வி னடுங்காதுபகை தூரந்துன்னரசுநிலைநிறுத்துவையோநாமவேலோய்.

(இ - புறா.) பகைவர் அஞ்சத்தக்கவெலாயுதமேந்திய அரசனே! கொடு மையுள்ள இந்தக்காட்டில் இப்புலியானது என்மனையவனை உதிரமுண்ணும் படிநினைத்துக் கொல்லும்போது, அந்தப்புலியைக்கொல்லாமல் உன்னுயிரைக் காத்துக்கொள்ளும்பொருட்டுப் பயந்துநின்றனை; கொடுமையுள்ள யமனாதர் வந்து போர்க்களத்தி லிருக்க உன்னெதிரிகள் வெவ்வியதான யுத்தஞ்செய்தால் அந்தச்சமயத்தில் நடுங்காமல் பகைவரைந்துரத்தி உன்னரசாட்சியை நிலைநிறு த்துவையோ? எ - று. (கசு)

பெண்ணுகியந்தணர்தம்பேதையுமாய்நினக்கபயம்பேசினுனை

யெண்ணுகொலும்வேங்கைக்குணவளித்துணுயிர்காத்தவேழவேந்தே

மண்ணாவெண்ணுதியோவின்னமுமாருயிர்சுமந்துவலியிற்றழந்து
நண்ணுந்தமிழ்புகைக்குநாணுயோவென்றுபலநெங்குச்சொன்னான்.

(இ - புறா.) பெண்பிறப்பாகியும் அந்தப்பிறப்பிலும் பிராமணஸ்திரியா
கியும்உனக்கு அபயமென்று முறையிட்ட இவளைக்காக்கவேண்டுமென்று உன்ம
னநி லெண்ணாமல், கொல்லும்புவிக்கு ஆகாரமாகக் கொடுத்துவிட்டு, உண்ணுயி
ரைக் காத்துக்கொண்ட ஏழ்மையுள்ள அரசனே! பலத்தினிற்குறைந்தும் இன்
னமும் பிராணனைத் தாங்கிக்கொண்டு ஊராள் எண்ணுகுரியா! பகைவர்கள்
இழிவாகப்பேசுவார்களே அதற்கும் நாணமுரியோ? என்றிவ்வாறு பலபலதுஷ
ண வார்த்தைகளை அவனெங்கும்படிச் சொன்னான். எ - று. (48)

என்னலுமேமதியங்கிவடிவேல்கொண்டகன்மார்பத் தெறிந்த
தென்னக், கன்னியைவெம்புலிகவர்ந்தகொடும்பழிபுரான்மறையோன்
கடியசொல்லு, மந்திரியேயகம்வெதுப்பவருந்துயர்க்கடலிடையாழ்ந்
தழுங்குதோறு, மன்னப்பிரானரசியலுஞ்செல்வமுநீத்திறப்பனெனு
மனத்தனானான்.

(இ - புறா.) இவ்வாறு அந்தப்பிராமணன் சொல்லவே, அரசன் மதி
மயங்கி வடிவேலைப்பரந்தமார்பில் எறிந்ததுபோலப் பிராமண ஸ்திரியைப்புலி
கொன்ற கொடும்பதியும் பிராமணன்சொல்லுவக் கடுமையான வார்த்தையும்
அப்போதே மனதை வெதுப்ப, நீக்குதற்கரிய துக்கசாகரத்தி லழந்த வருந்
துந்தோறும் அவ்வரசன் இந்த அரசாட்சியையும் செல்வத்தையும் ஒழித்து
விட்டு இறக்கவேண்டுமென்கிற எண்ணமுள்ளவனானான். எ - று. எறிந்த
தென்ன வெதுப்ப என முடித்துக்கொள்க. (கஅ)

வேதியருக்கிடர்களையாவேந்தனொருவிலங்கெனவேவேதங்கூற
லாதியினிற்கேட்டிருந்துமவர்க்கிறுதிவந்தவிடத்தஞ்சிரின்றேன்
போதுமினியுயிர்சுமத்தல்சுமந்தாலும்பழியலதுபுகழுமுண்டோ
தீதுதரும்வாழ்க்கையினுஞ்சீர்த்தியுறப்பொன்றுவதேசீரிதென்னு.

(இ - புறா.) பிராமணர்களுக்கு மேரிட்ட இடநார்க்காத அரசன் ஒரு
மிருகமே யல்லது அரசனாகான் என்று வேதஞ்சொல்லுவதை ஆதியிலே கேட்
டறிந்தும், இப்போது பிராமணருக்கு இடநேரிட்டவிடத்தில் பயந்து நின்
றேன்; உயிரைத் தாங்கிக்கொண்டிருந்தது இம்மட்டின்போதும், அல்லது உயி
ரைச்சுமந்துகொண்டிருந்தாலும் பழிவருமே யல்லது புகழுண்டாவதில்லை; ஆத
லால், தீக்கைத்தருகிற இந்தவாழ்வி லிருப்பதைப்பார்க்கிலும் உயிரைவிடுவதே
நன்மையுண்டாக்கும் புகழாகமுடியும். எ - று. (கஆ)

மடமாலைப்புலிக்ஞானவாவழங்கிநெடுநுயருழக்குமறையோன்றானிற்
றடமார்புமணிமுடியுரிமம்படியவீழ்ந்துதயார்தவிர்தியென்ன
மிடலானதொன்றுமிலாத்தமியேன்றீரகத்தின்வீழ்கின்மேனென்
னுடைநாடுமென்குலமுநிதியமுநின்வயத்தவென்றானுறவுத்தோளான்.

(இ - புரை.) என்றிவ்வாறெண்ணித் தன்மனைவியைப் புலிக்கு ஆகாரமாகக்கொடுத்துவிட்டுத் துயரப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற பிராமணனுடைய பாதத்தில் அகன்றமார்பும் ரத்தினங்கள் பதித்த மகுடமும் பூமியிற்படும்படிப் பத்திராயுவென்னும் அரசன்பணிந்து, ஐயரே! துன்பப்படவேண்டாமென்று சொல்லிப் பலமென்ப தொன்றுமில்லாது தமிபேன் தீரநகர்தில் விழுகின்றேன், என்னுடைய தேசமும் குலமும் நிரவியமும் தேவரீர்வசமாக ஒப்புவித்தேனென்று சொன்னான். எ - து. (20)

மாநிலாத்திறல்வேந்தன்வாய்மொழிசேட்டருமறையோன்வழங்குங்கண்ணின், விறிலான்விறுவிழந்தானபலியெடுத்தான்குகமிழந்தான் வினையின்றமங்கைப், பேறுநாணாவிழந்தான்மனையிழந்தானுரிமைதரும்பேறுநீத்தா, குறிஞ்ஞாலாப்பெண்ணோவரசுவெனக்கூறியிடுதறையலற்றான்.

(இ - புரை.) மாறாத வெற்றியையுடைய அரசன் சொன்ன வார்த்தையைக்கேட்டு அந்தப்பிராமணன் சொல்லுகிறான், அரசனே! கண்ணெளியிழந்தவனும் வன்மையிழந்தவனும் பிசையெடுத்தவனும் சுகமிழந்தவனும் பாவத்தினால் ஊமைத்தன்மையுடையவனும் பூணூலிழந்தவனும் மனைவியையிழந்தவனும் இம்மைப்பயனிழந்தவனுடாய்ருப்பவன் விசனம்நீங்கிச் சொல்லத்தக்கதெனினிருக்கின்றது, எ.ச.துசொல்லிப் பின்னும் அந்தப்பிராமணன் இந்த வார்த்தையைச் சொல்லத்தொடங்கினான். எ - து. ஆறினான் என்பது, முற்றெச்சம். (21)

என்னுடையதுயரமுந்தீர்த்தாஸியுங்கொண்டிருந்தவங்களியற்றவேண்டு, னுன்னுடையகுலவனிதைகீர்த்திமாலினியையெனக்குதவல்வேண்டு, மன்னவவென்றலுங்கொடியவடுவுராவேல்போலரசன்மருமத்தூன்ற, நன்னெறிதிரிழிபுரைநீயிங்குரைத்தாயிவ்வுரையைவலிலம்பாற்றோ.

(இ - புரை.) அரசனே! என்னுடைய துயரம்நீங்கிப் பிராணனை வைத்துக்கொண்டு நான் தவங்கள் செய்யவேண்டுமென்கிற எண்ணம் உனக்கிருக்குமானால், உன்னுடைய தருமத்தினியாகிய கீர்த்திமாலினியை யெனக்குக்கொடுக்கவேண்டுமென்றுசொன்னான்; அப்படியச்சொன்னவுடன் அந்தக்கொடிய வார்த்தையானது அரசனுடைய மார்பில் வேல் தைத்ததுபோலிருந்ததினால், ஐயரே! தர்மத்துக்கு மாறான இழிவுள்ள வசனஞ்சொன்னீர், இந்தவார்த்தை சொல்லலாமோ? என்றுஅரசன்சொல்லிப் பின்னுஞ்சொல்லுகிறான். எ - து.

களைகுற்றெண்கடலுடுத்தகாசினியின்மறைவல்லோய்கலைவல்லோர்க்கு, முனையிடத்தினுயிர்கொடுப்பர்முழுநிதியத்தொன்ககொடுப்

பர்முகமன்சொல்வர், துணைபரித்தேர்கொடுப்பர்கிகொடுப்பர்பரிகொடுப்பான்றித்துணையாயுள்ள, மனைகொடுத்துப்புகழ்ப்படைத்தமன்னருண்டேனுரையென்றான்மன்னர்கோமான்.

(இ - புறா.) பத்ராயு என்னும் மன்னர்பெருமான் அத்தனையோக்கி, பிராணமச்சிரேஷ்டரே! ஒலிக்கும் ஓசையுடையதாய்த் தெளிவுள்ளகடல்குழந்த இவ்வுலகில் அரசர்களாயிருப்பவர்கள், பிராமணர்கள் பொருட்டுத் தங்களுயி னாக்கொடுப்பார்கள், மிகுந்ததிரவியங்கொடுப்பார்கள், உபசாரவார்த்தைசொல் வார்கள்; வினாவாகச்செல்லுங் குதிராகட்டியதேர்கொடுப்பார்கள், குதிரை கள் யானைகள் கொடுப்பார்கள், இவ்வளவே யல்லது இல்லறத்துக்குத் துணை யாகிய மனைவியைக்கொடுத்துஇந்நிலவுலகத்தில் புகழ்ப்படைத்த அரசர்களுண் டாயிருந்தால் சொல்லுமென்றான் எ - று. (௨௩)

செங்கோன்மையரசர்பிரான்செப்பியசொல்செவிபுகுதச்சிவந்துநோக்கி வெங்கோன்மையரசியற்றும்விறல்வேந்தேபழியிதனன்மேவினாலுந் தங்காதவகையியற்றுஞ்சாந்தியடுவேனணங்கைத்தருதியின்றே னுங்காருந்தமனரகம்புகுதியெனச்சசிப்பனிநிநுவறியென்றான்.

(இ - புறா.) செங்கோன்மையுடைய வரசனின்வாறு சொல்லிய சொல் லானது காதிற்பட்டமாத்திரத்தில் பிராமணன் கண்ணிவக்கநோக்கிக் கொடுங் கோன்மை செலுத்தி ராசாங்கஞ்செய்யும் அரசனே! இதனாலே யெனக்குப் பாவஞ் சம்பலிப்பதாயிருந்தாலும் அது தொடராதவண்ணம் சாந்திசெய்துகொ ள்ள என்னாலாகும்; ஆதலால், உன்மனை யானைக்கொடு, கொடாவிட்டால் பாவி களை யுண்ணத்தக்க தீநகரில்விழும்படி உனக்குச்சாபங்கொடுப்பேன்; இனியெ ன்ன சொல்லுகிறாய் சொல் என்றான். எ - று. (௨௪)

வேறு.

ஆழ்ந்தகேள்விமறையோனறையுஞ்சுகுசொல்வாளாற்
போழ்ந்தநெஞ்சங்கருகப்பொருமிப்பொருமிப்புவிமேல்
வீழ்ந்துவீழ்ந்தாங்கெழுந்தவிழிநீர்க்கடலுள்ளபுறியா
தாழ்ந்தநெஞ்சங்கூர்ந்துதகைவேந்திவைகணினையும்.

(இ - புறா.) வேதக்கேள்வியில் ஆராய்தலுடைய அந்தப்பிராமணன் சொல்லுஞ் சுகிசொல்லாகிய வாளினால் பிளக்கப்பட்ட மனம்வெதும்பி அழு தழுது, பூமியில்விழுந்து விழுந்து, பின்னுமெழுந்து கண்ணீர்த்தாரைக் கடல் போற்பெருக அகிலாழ்த்தவனாய் ஒன்றுந்தோன்றாத மனமுள்ளவனான பெரு மைப்பாடுள்ள வவ்வரசன் இவைகளை யெண்ணுகிறான். எ - று. (௨௫)

மாறாக்கற்பினிவளை மறையோற்களிக்கின்வசையாம்
வேறாய்மறுத்தின் துரைத்தால்வீனையேபுரியுமறையோன்

கூறும்வளரும்பிறையுங்கொன்றைத்துணருஞ்செருகி
யாறுதரிக்குஞ்சடையோணருளேதெனவுமறியேன்.

(இ - புறா.) அழியாத கற்புநிலையுள்ள இவனைப் பிராமணனுக்குக்கொடுத்
தால் வசைவந்துநேரிடும், அல்லது மறுத்து வேறாகச்சொன்னால் பிராமணன்
சாபங்கொடுப்பான், ஒருகலையுடனிருக்கும் பிறையினையுங் கொன்றைமாலையினை
யுந்தரித்துக் கங்கையினையும்ஆதரித்துவிளங்கும் முடியையுடைய பரமசிவத்தின்
திருவருள் எவ்வாறிருக்கின்றதோ தெரிந்திலன். எ - று. (உச)

பொல்லாநரகத்திடையேபுகுமாறுயிருக்கெளிதோ
நல்லாடனையுமிங்நனயந்தமறையோற்குதவி
வில்லாட்மணிப்பூண்வேந்தர்வினையங்கேட்டுவிடப்பக்
கல்லாமாந்தரிழிப்பக்கனல்வாய்ப்புகுவேனென்னு,

(இ - புறா.) பொல்லாத நரகத்தில் உயிர் விழுகிறதென்றால் அது எளி
தானதல்லவே; ஆதலால், மனையவனைவிரும்பிக்கேட்கிற பிராமணனுக்குக் கொ
டுத்து, ஒளியுள்ள ரத்தினபரணங்களணிந்த மன்னவர்கள் இந்தச் சேதியைக்
கேட்டுச் சந்தோஷிக்கவும் கல்வியுணராத மாந்தர்கள் இழிவுசொல்லவும் தீயில்
விழுவேனென்று துணிந்து, எ - று. (உஎ)

இருந்தமறையோய்கினக்கேயீந்தேனீவனையீந்தேன்
பொருந்தும்பதியிற்கொடுப்போவாயென்றேபுகலாத்
திருந்துமனையாடன்னீத்தாயேசெல்வென்றேத்தி
யருந்துமபிர்தம்போல்வானனலைக்கடிதினமைத்தே.

(இ - புறா.) தனக்குள் எண்ணிக்கொண்டு, கோபங்கொண்டிருக்கும்
வேதப் பிராமணரே! இவனை யுமக்குக்கொடுத்தேன் கொடுத்தேன், நீர்வாசமா
யிருக்கும் நகரத்துக்குக் கொண்டுபோமென்று சொல்லிக் கற்புள்ளமனைவி
யைப்பார்த்து, தாயே! இந்தப் பிராமணனுடன்போவாயென்று சொல்லித் துதி
த்து, உண்ணுமபிர்தம்போன்ற அரசன் விரைவாகத்தவளார்த்து, எ - று. பிரா
மணருக்கு மனைவியாகக்கொடுக்க இசைந்தபின் அவன் பரதாரமானுளாதலால்,
தன்மனையைத் தாயே என்று விளித்தான். (உஅ)

கண்ணீர்கலுழ்தன்மாற்றிக்கருத்துமொருபானிறுவித்
தெண்ணீர்முழ்கியெழுந்துசிவமந்திரமுட்கருதி
விண்ணாருவலங்கதிரும்பெவதும்பச்சிகைகொள்கனல்வா
யுண்ணீர்மையினுன்வீழ்வானொருப்பட்டுலவுங்கூலை.

(இ - புறா.) கண்ணிலிருந்து நீர்வருதலைமாற்றி, மனதை டியருவழிப்
படுத்தித் தெளிவுள்ள நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை புள்ளையுச்

சரித்து, ஆகாயத்திற்செல்லுஞ் சூரியனும் வெப்பங்கொள்ளச் சிகைவிட்டெழு
கின்ற தீயில் அன்புடன்விழ ஒருமைப்பட்டு அக்குண்டத்தைப் பிரதக்ஷிணஞ்
செய்யும்போது. எ - று. (௨௯)

ஐந்துமுகமுமொளிரவவிர்செஞ்சடையின்மீதே
யிந்துமொளிகொண்டிலகவீடையேபிடையேபிதழிக்
கொந்தின்றுணர்நின்றசையக்கொக்கின்சிறகுமறுகுஞ்
சிந்தும்பனிநுண்டிவலைச்செழுநீர்மகஞநந்திகழ.

(இ - புரா.) ஐந்து திருமுகங்களும் பிரகாசிக்கவும் விளக்குகின்ற செஞ்
சடையில் இளந்திங்கள் ஒளியுடன் பிரகாசிக்கவும் அதன்மத்திகளில் கொண்
டைப்பூங்கொத்துக்களிருத்தசையவும் கொக்கினிறகும் அறுகும் சிந்துகின்ற
குளிரந்த துளிகளையுடைய கங்கையும் பிரகாசிக்கவும், எ - று. (௩௦)

முன்றுகண்ணுஞ்சுடரமுரலுஞ்சங்கக்கடல்வாய்
கான்றவிடமுண்டிருண்டகண்டமணியிற்கனிய
வான்றவீரேமுலகும்ல்லாப்புவனத்தெக்கு
மீன்றுங்கன்னியென்னவிருந்தாள்வாமத்திலக.

(இ - புரா.) திரிநேத்திரங்களும் பிரகாசிக்கவும் ஒலிக்குங்கடலிற்றேன்றி
விஷபாணஞ் செய்து கறுத்த காளகண்டம் நீலரத்தினம்போல விளங்கவும்
நிறைந்துள்ள பதினாண்டிலோகங்களும் அவைகளையன்றி மற்றப்புவனகோடி
களையும் பெற்றும் கன்னியாயிருக்கும் உமையவள் இடப்பாகத்தில் விளங்க
வும், எ - று. (௩௧)

பவளவரையிற்றழ்ந்துபடியுநீல்ப்புயல்போற்
கவளயானையுரியைக்கவினாருருவம்போர்ப்பத்
திவளும்புலியினதளைச்சேர்த்திப்புயங்கநீவி
துவளநீற்றின்றவாச்சுடர்ப்புண்டரமுந்தோற்ற.

(இ - புரா.) பவளமலையிற் கருமேகம் படிந்திருப்பதுபோல யானைத்
தோற்போர்வை திருமேனி போர்ப்பவும், விளக்குகின்ற புலித்தோலையுடுத்து
அதன்மேற் சர்ப்பக்கச்சணியப்பட்டுத் தொங்கி அசையவும், வெள்ளியவிபூ
தித் திரிபுண்டரங்களும் பிரகாசிக்கவும், எ - று. (௩௨)

தெய்வமகளிர்நடிக்கச்சிறந்தமுழுவங்கறங்க
வையமனுங்கநடிக்குமழுவென்விடையினேறிக்
கொய்யுமலர்கொண்டடியிற்குளிரப்புனைவார்க்கெளிதிற்
ரக்கடல்வந்தெதிர்த்தான்.

(இ-புரை.) அரம்பாஸ்திரிகள் நடனஞ்செய்யவும்சிறந்ததாசிய குடமுழா ஒலிக்கவும், திரிபுரதகனஞ்செய்யும்போதமைத்த தேரினச்சு முறியக்கண்டு எதிரில்வந்து நடித்ததாசிய இளமையும் வெண்மைநிறமுமுள்ள திருமாலாசிய ரூபபவாகனத்தின்மேல் ஆரோகணித்துக்கொண்டு, கொய்த திருப்பள்ளித் தாமங்கொண்டு குளிரும்படித்திருவடியில் அருச்சிப்பவர்களுக்கு எளிதாகமோ கூத்தையருளும் கிருபைக்கடலாசிய பரமசிவம் தரிசனங்கொடுத்தருளினார். எ-று. வையம் நுங்க நடிக்கும் என்றுபாடமாயின், இவ்வுலகத்தை யுண்ணநடித்த மால்விடையெனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. மூன்னுரைக்கு வையம்-தேர்.

கண்ணுமனமுங்குளிரக்கண்டானரசர்க்கரசன்
நின்னம்பிறவிப்பகையைச்செற்றேமென்றுகருதி
யுண்ணுமயிர்தமுண்டாநெருவனென்னக்களித்து
விண்ணுமண்ணும்பிறவுமாநோனடியில்வீழ்ந்தான்.

(இ - புரை.) இங்ஙனம் பெருமான் விடையிவந்து காட்சிதரவே, அரசர்க்கரசனானவன் தன்கண்களு மனமுங் குளிரும்படித்தரிசித்து, நிச்சயமாக இப்பிறவிப்பகையை ஒழித்தோமென்றெண்ணித் தேவர்களா லுண்ணத்தக்க அமுதத்தை யுண்டுகளித்த ஒருவனைப்போலக் களித்து, ஆகாயமும் பூமியும் மற் றவைகளுமாய் நிறைந்துள்ள பரமசிவத்தின் திருவடியின்பணிந்தான்' எ - று.

வேறு.

தேவாததேவனுய்ச்சிற்றுகுணனாயற்புகழாய்
மூவாமுதலாய்முழுப்பொருளாய்கின்றனாயை
காவாய்பிறவிக்கடனீந்துக்கையினேத்தே
னுவாயெனவேகின்னான்மலர்த்தாள்பெற்றேனே.

(இ - புரை.) தேவர்களுக்கெல்லாம் முதலாசிய தேவனாகியும் சிற்றுகுண னாகியும் அற்புதனாகியும் மூவாமுதலாகியும் கடவுட்டன்மைநிறைந்தபொருளாகி யும் வீற்றிருக்குங்கடவுளே! அடியேனக்காத்தருளவேண்டும்; பிறவிச்சமுத்தி ரத்தை நீந்திக் கரையேறமாட்டாமல் கையினைத்தேன், அத்தக்கடலைநீத்துவ தற்குக் கப்பலைப்போல உம்முடைய திருவடித்தாமரைமலரை இப்போது பெற்றுக்கொண்டேன். எ - று. மூவாமுதல்-கொடாதமுதல். நாவாய்-ஓடம்.

உண்ணுதையாயுவட்டாததெள்ளமுதாய்
மண்ணுமணியாய்மறைப்பொருளாய்கின்றனாயை
யெண்ணுலளவுபடாத்துன்பத்திடருழந்தேன்
கண்ணுலறநோக்கிக்கையாற்றொழுகின்றேன்.

(இ - புரை.) உண்ணப்படாத தேனாகியும் தெவிட்டாத மதுர்முள்ள அமிர்தமாகியும் கழுவப்படாத மாணிக்கமணியாகியும் வேதப்பொருளாகியு மிரு

க்குங் கடவுளே! இலக்கத்தினுள் அளவுபடாத அன்பத்தினால் வருத்தங்கொண்ட அடியேன் உம்மைக் கண்ணினுற்றரிசித்துக் கைகளாற்றொழுகின்றேன் எ - று. மண்ணுமணி - சாணையாலொளிபெறுது இயற்கையால் ஒளிபெற்ற மணி, மண்ணல்-கழுவுல் சாணையிடித்தல் முதலிய பலபொருளொருசொல்.

அன்புக்கோரன்பாயறத்துக்குநல்லறமாய்
வன்புக்குவன்பாய்வழுவொருவிநின்றாயை
முன்புக்குணர்விலனையுமங்கைத்தொழில்புரிந்தே
னென்புகுருகுவெளிதிற்பணிகின்றேன.

(இ - புறா.) அன்புக்கு அன்பாகியும் தருமத்துக்குத் தருமாகியும் கடினத்துக்குக் கடினமாகியும், உருவமின்றிநின்ற தேவாரை, முன்பு சேர்த்தக்க ஞானமில்லாதவனாய் ஊமைத்தன்மை யுள்ளவன்போலிருந்தேன்; இப்போது எலும்புகள் நெக்குவிட்டுருகும்படி எளிதில் பணிகின்றேன். எ - று. (௩௭)

என்றேயாசன்களிபெருகியேத்தெடுப்பக்
குன்றாவிடயக்குலக்கொழுநதின்கோமானும்
பின்றுதகாட்சிபபெரியோயெழுகுவெனத்
தன்றாளில் வீழ்ந்தானைத் தன்மீருககையாலெடுத்தான்.

(இ - புறா) பத்திராயு என்னும் அரசன் இவ்வாறு சொல்லி ஆனந்த பாவசனாய்த் தோத்திராஞ்செய்ய, குன்றுதலிலாத மலையரையன் புத்திரியாகிய அம்பிகை பாகரானவர் அன்புமுத்திரைத்தவனே! எழுந்திருவென்று தன் திருவடியில் பணிந்தவனைத் திருக்கரங்களால் எடுத்தருளினார். எ - று. (௩௮)

எங்கிலையுந்தானாமிறைவனெடுத்தானது
மன்னுநிலைதோவான்மறையவனாய்வந்ததுநாம்
பொன்னவிரமாமேனிப்பொருப்பரையன்றன்மகன்காண்
டன்னிகரில்பார்ப்பனியாய்ச்சாரத்ததளிரியலே.

(இ - புறா.) எப்பொருளும் தானாகிய இறைவன் எடுத்தருளி, அன்பனே! உன்னுடைய பத்திரிலையை எல்லாரும் அறியத்தக்கதாக நாமே பிராமணனாக வந்தோம்; தனக்குநிகரில்லாத பிராமணஸ்திரியாகவந்ததும் பொன்மயமான மேனியையுடைய மலையரையன் புத்திரியாகிய பார்வதிதேவியாம். எ - று. (39)

வந்துமறஞ்செய்தமறப்புலியுமரையகாண்
சந்தைகவலாதொழிரீயுன்தேவியுமா
யின்தவுமையுடனெயம்மையும்பூசித்ததனாற்
புந்திமகிழ்ந்தேம்பொருந்துவாங்கேனென்றான்.

(இ - புறா.) இங்கேவந்து பிராமணஸ்திரியை அடித்துத் தூக்கிக்கொண்டுபோன வீரமுள்ள புலியோவென்றால் மாயையாகும்; நீ உன்மனத்திற் கவலைப்படவேண்டுவதில்லை, நீயும் உன்மனைவியும் எம்மையும் உமையவனையும் பூசித்ததனால் உள்ளத்தில் மகிழ்ந்தோம்; உனக்குவேண்டிய வரங்கேளென்றார். எ - று.

(சௌ)

வேந்தர்பிராணமுதுகேட்டுமெய்ப்பணிப்ப
வேந்துமுலைமென்றோளிமயத்திறேவியொடும்
போந்தபரிசெளிதோயேரோர்பொருளுமுண்டோ
நீந்துதுயரக்கடலைநீந்தினேற்கென்றுரைத்தான்.

(இ - புறா.) பரமசிவன் அருளிச்செய்த திருவாக்ககக்கேட்ட பத்திராயு உடல் கம்பிதங்கொண்டு, உயர்ந்ததனங்களும்மென்மையானதோள்களுமுடைய பார்வதிதேவியாருடன் சுவாமிகள் எழுந்தருளியது எளிதானதோ? துயரக்கடலைநீந்திய அடியேற்குக் கேட்கவேண்டிய வரமும் வேறேயிருக்கிறதோ? எ - று.

நீதிவரம்பிகந்துநின்றேனுமென்மனையுந்
தாதையுமென்யாயுந்தமியேம்படருழந்த
வேதமறக்காத்தவிளங்கோவுமைந்தனுநின்
பாதமலர்சேரப்பணிப்பாயெனலோமும்.

(இ - புறா.) நீதிவரம்பைக் கடந்துநின்ற அடியனும் என்மனைவியும் அடியேன் தாயுந் தகப்பனும் எங்களைக் காத்தாரசுநித்த வணிகேசனும் அவன் புத்திரனும் தேவரீருடைய திருவடிமலரைச் சேரும்படி அருள்செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். எ - று.

(சஉ)

காவலவன்றேவியுமெங்காரணனையெற்பயந்த
மாவலவன்வண்புகழான்மன்னுசந்திராங்கதனு
மேவலருங்கண்ணாளிலங்கிழைசீமந்தனியாம்
பூவையுநின் பாதம்புகுதப்பணியென்றாள்.

(இ - புறா.) அந்தராசன்தேவியானவன் சுவாமியை நோக்கி, எங்கள் ஆண்டவரே! அடியாளிப்பெற்ற குதிரைச்சேவகத்தில் வல்லவனும் புகழுள்ள வனுமான சந்திராங்கதனும் பாணங்கனையொத்தகண்களையுடைய சீமந்தனியும் தேவரீர் திருவடிகளை அடையும்படி அருள்செய்யவேண்டுமென்றாள். எ - று.

மாவலவன் - என்பதற்கு - மிக்கவல்லமையுடையவன்என்னலுமொன்று, (சக)

இயாவையுந்தானானவிறையோன்றனதுதிருத்

மாவியலுத்தே துண்டிமானவேன்மன்னவனுங்
காவிகெடுங்கண்ணியொழிங்காடர்பதிபுகுந்தான்.

(இ - புறா.) எல்லாப்பொருளுந் தாமாயிருக்கும் கயிலாசபதியானவர்
அவர்கள் சொல்லியவரம் அருளிச்செய்து, பார்வதிதேவியாருடன் எழுந்தருளி
விட்டார். பத்திராயு நீலோற்பலமலர்போன்ற கண்களையுடையதன்மனையுடன்
தேரிலேறிக்கொண்டு தன் அழகிப்பதியிற்சேர்ந்தான். எ - று. (சச)

வையம்பொதுநீங்கமன்னர்திறையளப்பச்
செய்யதனியாணைசெல்லவொருகோலோச்சிப்
பொய்யில்பதியிரம்பருவம்பூதலங்காத்
தெய்யும்வரிசிலையானேந்தற்கரசளித்தான்.

(இ - புறா.) தன்பதியிற்சேர்ந்த அவ்வரசன் இவ்வலகம் பொதுவின்
றித் தன்னதேயாகவும், மறுதேசத்தரசர்கள் திறைகொண்டுவந்தனக்கவும், நன்
மையுள்ள தன் ஆக்கினைக்காரம் நிகரின்றிநடக்கவும் செங்கோல்செலுத்திச் சரி
யாகப் பதியிரம்பருவம் பூமியைக்காத்து அரசுசெய்து, பாணமெய்தற்குரிய
வில்லெத்திய அவ்வரசன் தன்புத்திரனுக்கு அரசாட்சியைக் கொடுத்தான்.
எ - று. (சஉ)

வேயனையமென்றோள்விளங்கிழையினோடெதிர்த்த
பாயும்விடையோன்வரமளித்தபான்மையினான்
மாயனுநான்முகனுந்தேரம்மைமுடியின்
சேயபதந்தேவியொடுதேர்வேந்தன்சேர்ந்தானே.

(இ - புறா.) பாயாரின்ற ருஷபவாகனமுடைய சாம்பகிவழர்த்தியான
வர் முன்னம் பசியமூக்கிலையொத்த தோள்களையுடைய பார்வதிதேவியாரு
டன் எழுந்தருளிவந்து வரமருளிச்செய்த தன்மையினால், பத்திராயுவென்
னும் அரசன் தன்மனையாருடன் திருமாலும் பிரமதேவனுங் காணாத வேதாந்
தப்பொருளாய் விளங்கும் மோகூத்தையடைந்தான். எ - று. (சச)

மன்னர்பரவவருஞ்சந்திராங்கதனுந்
தன்னிகரிதேவியொடுஞ்சார்ந்தான்சிவலோக
மென்னமுனிசூதனியம்பவதுகேளாமு
னன்னெறிசேர்மாமுனிவர்நாதனியைபாடினார்.

(இ - புறா.) அரசர்கலெல்லாரும் புகழும்படி ராசாங்களு் செலுத்திய
சந்திராங்கதராசன் தன்தேவியுடன் சிவலோகஞ்சேர்ந்தானென்றுசூதமுனிவர்
சொல்லு; நல்லொழுக்கமுள்ள நைமிசாரணியமுனிவர்கள் அந்தச்சரித்திரங்
கேட்டவுடன் பரமசிவத்தின் அருட்டிறப் பெருமையைப் புகழ்ந்து பாடி
னார்கள். எ - று. (சஎ)

பதினான்காவது. பத்திராயுமுத்திப்பெற்ற அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - அகஎ.

உ

சிவமயம்.

பதினேந்தாவது

விபூதிமகிமையுரைத்த அத்தியாயம்.

மற்றுமோகதைவிளம்பெனவருநதவர்வழங்கச்

செற்றமால்குணவாமதேவன்புரிசெயலுந்

கற்றைபஞ்சடைக்கடவுள்வண்ணீர்நீன்மாக்கதையுந்

சொற்றதன்மைநூறஞ்சுதமாமுனிவரன் சொல்வான்.

(இ - புரை.) இன்னமுஞ் சிவசரித்திரம் அருளிச்செய்யவேண்டுமென்று நைமிசாரணிய முனிவர்கள்கேட்க, நற்குணங்களையுடைய வாமதேவனென்னும் ஒரு முனிவர்செய்தசெய்கையும், செஞ்சடையையுடைய கயிலாசபதியின் பரிசுத்தமான நிறமுள்ளதாய்ப் பெருமைதங்கிய விபூதி மான்மியமும், சொல்லு கின்ற தன்மையுடைய வேதமுதலான சாத்திரங்களுணர்ந்த சூதமுனிவர் சொல்லுவாராயினர். எ - று.

(க)

கொலைபெருக்கியகொடுத்தொழில்வாழ்க்கையரேனும்

தலைமைபெற்றவிக்கதையினைக்கேட்டதன்மையினோர்

நிலைமைபற்றியபவத்தொடும்மலநீங்கி

யலைவறப்பரசிவபதமுத்தியேயடைவார்.

(இ - புரை.) எப்போதும் உயிர்க்கொலைசெய்கின்ற கொடிய தொழிலை யுடைய பாதகரேயானாலும், முதன்மையாகிய இந்தச்சரிதையைக்கேட்டுந்தன் மையர்கள் தொடர்ந்துவருகின்ற பிறவியும் மும்மலமும் நீங்கி, அலைவற்றிருக் கும்படிச் சிவபதமாகிய முத்தியை அடைவார்கள். எ - று.

(உ)

காமதேவனைமுருக்கியகட

தாமதேவனைவழிபடுதகுதியன்றவத்தார்

நாமதேவனும்புனிதநற்றுறவினர்துதிக்கும்

வாமதேவனென்னுளனொருமாசிலாக்குணத்தோன்.

(இ - புரை.) மன்மதனை நெற்றிக்கண்ணினாலறித்தவரும் கொன்றைப் பூமாலையணிந்தவருமாகிய பரமபதியினை ஆராதிக்கும் அன்பினையுடையவனும்,

தவத்தினால் அக்கினிதேவனு முனிவர்களும் புகழும்படியாகிய பரிசுத்தமான குணமுள்ளவனுமாகிய வாமதேவனென்னும் ஒருமுனிவனுள்ளன். எ - று.

காமம் - அக்னி,

(௩)

கருத்துகேவலத்தூற்றவன் புறத்துறைக்கருமத்
தருத்தியில்லவனீற்றினுள்விளங்குமெய்யணியன்
விரித்தவேணியன்சீரையன் விளங்குவெண்கபாலன்

(இ - புறா.) மோகூத்தில் கருத்தவைத்திருப்பவன், உலகசம்பந்தமான காரியத்தில் விருப்பமில்லாதவன், விபூதியே பூஷணமாகத் தரித்துக்கொண்டு விளங்குத் திருமேனியுள்ளவன், பரந்தசடையினையுடையவன், அரையில் மரவுரிதரித்திருப்பவன், விளங்குகின்ற வெண்கபாலத்தரித்த செங்கையரூப்பினைக் கவாங்குகின்றவர்கள் போலவேஷம்பூண்டு, எ - று, கேவலம் - மோகூதம்.

புவனிமார்தருக்கின்னருள்சுரந்திடும்பொறைபாரம்
கவனமோடுலகெங்கணுத்திரிந்திடுகழலான்
சிவனை நேர்பவன் செய்தொழிவிசுந்தவனொருநான்
றவனியோர்புகழன் றிலப்பெருவனமடைந்தான்.

(இ - புறா.) இவ்வுலகத்தி விருப்பவர்களுக்கு இனிய அருள்பொழியுஞ் சாந்தகுணத்தினால் விரைவாகத் தேசமெங்குஞ் சஞ்சரிக்கும் பாதத்தையுடையவனும், சிவனுக்கொப்பானவனும் செய்யுந்தொழிவிரீங்கினவனுமான அம்முனியன் ஒருநான் இவ்வுலகத்தார் புகழும் அன்றில் வனத்தையடைந்தான். எ - று.

அரியமாமுனியடைத லுமாயிலெயிற்ற கல்வாய்க்
கரியமாசணக்கச்சின னுரககங்கணத்தா
னெரியுநீள்கடற்றிரையென நெளிபுருவத்தான்
பெரியமால்வரைமுழையெனவிரிந்தபேழ்வாயான்.

(இ - புறா.) அருமையாகிய தவமுள்ள வாமதேவமுனிவர் அந்தவனத்தில் அடைந்தவனவில், வேலையொத்த பற்களும் அகன்றவாயும் கருகாக்கச்சும் சர்ப்பகங்கணமும் நெருங்கிய நீண்டடலின் அலைபோல் மேலேறிட்ட புருவமும் பெரியமலையின் குகைபோலிருக்கும் ஆழந்த வாயுமுடையவனாய், எ - று.

நெட்டைவெண்பிறைபிரண்டெனநிணப்புலால் கமழந்
தட்டமென்று நென்றாக்கியவதரத்தன்றழலாய்
வட்டமிட்டுழைக்கண்ணின் வட்டவையஞ்சிகைபோல்
விட்டெழுந்த செங்குஞ்சியன் வெழுநுரன கையான்.

(இ - னா.) நீண்டு வெண்மையாகிய இரண்டுபிறையை வைத்திருப்பது போன்று நினைங்கள் நாரிக்கொண்டிருக்கும் பற்களால் மென்று மென்று அரக்கிக்கொண்டிருக்கும் உதட்டினையும் அக்கினிமயமாய் வட்டமிட்டுச் சுழன்று கொண்டிருக்கும் கண்களையும் வடவாமுகாக்கினியின் சிகைபோலச் கொழுந்துவிட்டு மேலெழுந்த செம்மயிரினையுடையவனும் இடிபோல ஒலக்குவ குரலோசையுட னாகையெய்தவனுமாய், எ - று. (எ)

அஞ்சனக்கிரிதாள் கொடுதெனவடைந்து
வஞ்சகத்துவல்லரக்கன்மா முனிவனை வதைப்பான்
நெஞ்சுருத்துநீபோகலைநிற்றியென்றுரைப்பா
வெஞ்சினத்தொடுதழீஇயதன் கரங்களால்விசித்தான்.

(இ - புறா.) வஞ்சகத்தையுடைய வலிய ஒருராக்கைதீன் நீலமலையானது கால்பெற்றுக்கொண்டு நடந்து வருவதுபோல வந்து, பெருமை பொருந்திய வாமதேவமுனிவனைக்கொல்ல மனதிற்கொபக்கொண்டு, அம்முனிவனைப்பார்த்து நீ போகாதே நில்லுநிலென்று உருத்துச்சொல்லிக் கொடியதான கோபத்துடன் பிடித்துக்கொண்ட தனக்கைகளால் இறுக்கினன், எ - று. (அ)

நீள்பனைக்கையாற்றமுவினனி னுக்கவந்நிமலன்
ரோள்களிற்றிருநீறுமெய்ப்பிதலாற்றொடலான்
வாளரக்கன்வல்லுருவமும்பாவமுமாய்
வேளெனததிகழுருவொடுநின்றனன்வினங்க.

(இ - புறா) பனைபோன்ற நீண்டகைகளால் தழுவியிருக்கவும் பரிசுத்தனாகிய அம்முனிவனுடைய திருத்தோள்களிற் பூசியிருக்கும் விபுதியானது அவ்வரக்கன்சரித்திற்பட்டதினாலும் அம்முனிவன் திருமேனியைப் பரிசித்ததினாலும், அந்தராக்கைதனுடைய கோரலுபமும் பாபமுந் தொலையவே, மன்மதன் போலப் பிரகாசியாநின்ற செளந்தரியமுள்ள சரித்துடன் நின்றான், எ - று. (க)

எரிசிகைத்தழற்கடவுளையடைந்தவையிலும்
விரியுநல்லழலுருவமாய்விளங்குமாறென்னைக்
கரியவல்லுருவொழியவல்லரக்கனக்கணத்தி
னுருவப்பையபொனினொளியவிர்மேனிப்பெற்றுயர்ந்தான்.

(இ - புறா.) எரிநின்ற சிகையையுடைய அக்கினிதேவனை அடைந்த பொருள்களெல்லால் பரந்த நல்ல அக்கினிமயமாய் விளங்குவதுபோல, கருமைநிறமுள்ள வலிய உருவொழிந்த மாத்திரத்தில் அப்பொழுதே அவ்வரக்கன்மாற்றுயர்ந்த பொன்போலவிளங்கு மேனிபெற்றுயர்ந்தான், எ - று, (க0)

தன்னுருக்கர்தொழிந்திடத்தாகமும்பசிபுந்
தன்னுதிக்குணந்தொலைத்தபாவங்கடெலைய
மன்னுமுற்பவத்தியற்றியதோன்றலுமனத்தான்
முன்னிமாதவிகேட்டியென்றிறைஞ்சினன்மொழிந்தான்.

(இ - புரை) தன்னுருவம் மறைந்து நீங்கவே, அந்தராக்கூதனுக்குத் தாகமும் பசியும் மாறாமலிருந்த தியகுணமுந்தொலைந்தது, இப்போது பாவங்கள் தொலையவே பூர்வசென்மத்தின் இயற்கைகளையறிந்து, மனதாற்றியானித்து வாமதேவமுனிவனைவணங்கி மகாதபசிபாகிய முனிவரேகேளுமென்று சொல்லுகிறான். எ - று.

(கக)

வெப்பினாலுறுபசியினன்வனத்திடைமெலிதே
வொப்பிலாதவமுனிவநின் னாறுபெற்றதன
வப்புலாலுடலரும்பசிகொலைத்தொழிலகலச்
செப்பலாயதன்றாயதோர்திருவுருவமைத்தேன்.

(இ - புரை.) வெப்பத்துடன் எப்போது மாறாமலிருக்கும் பசியினால் இக்காட்டில் வருந்தினேன், ஒப்பில்லாத தவமுனிவரே! உம்முடைய டரிசத்தை அடியேனபெற்றதினால் அந்தராக்கூத உருவமும் அடக்கக்கூடாத பசியும் கொலைத்தொழிலும் நீங்கிச் சொல்லத்தகாத நல்லுருவத்தையு மடைந்தேன். எ - று.

(கஉ)

உற்றுநின்றிருக்கண்களாலொருகண்ணோக்கப்
பெற்றநாயடியேனுமல்பிறவீரோயகற்றப்
பற்றறுங்குணப்பரமன்வாழ்பரகதியடைய
முற்றுமென்னை நீபுரப்பதுகடனென்மொழிந்தான்.

(இ - புரை.) ஒருகண்ணப்போது உம்முடைய கண்களால் என்னைப்பார்க்குட்படிப்பாக்கியம்பெற்ற நாயடியேன், இயல்பாகவே பற்றற்றகுணத்தையுடைய பரசிவத்தின் திருப்பதியைப்பெறவும் இன்னமும் இவ்வுலகத்தில் உழலுகின்ற பிறவியினி நீங்கவும் என்னை ரகசிப்பது தேவரீர் கடமையையாமென்று சொன்னான். எ - று.

(கக)

கேட்டமாமுனியுவகையுங்கருணையுங்கெழுமித்
காட்டகந்தொறுந்திரிதருகடுந்தொழிலரக்க
நாட்டுநீயெவனிற்குவந்தமையெதுநவையா
நீட்டுதியருவெடுக்கவெண்ணியற்றினையென்றான்.

(இ - புறா.) நல்லுருவம்பெற்றவன் இப்படிச் சொல்லியதைக்கேட்ட வாமமுனிவர் சந்தோஷமும் கிருபையும் பொருந்தி ஆவணப்பார்த்து, காட்டி மெங்குஞ் சஞ்சரிக்கின்ற கொடியசெய்தையையுடைய அரக்கனே! இவ்வண்ணம்பெச்சுநீயாவன்? இவ்விடத்தில் வந்தகாரணமென்னே? பாவத்தினால்வரத்தக்க தீயநாகிய ராகுதரூபம் எடுக்கும்படி என்னபிழை செய்தனை? என்று கேட்டருவினார். எ - று.

(கச)

அந்தவாசகங்கேட்டலுமகமகிழ்ந்தரக்க

னெத்தைவிண்ணருட்பேற்றினாலெழுமையுமுணர்ந்தேன்

வந்தவாறெலாமோதுகேன்கேளெனவணங்கி

முந்தையுற்றதும்புகுந்ததுஞ்சோர்வறமொழிந்தான்.

(இ - புறா.) அந்த வார்த்தையை அவ்வரக்கன் கேட்டவுடன் மனமகிழ்ந்து மணங்கி, என்னையனே! உன்னுடைய கிருபையைப் பெற்றதினால் எழுபிடப்புற அறிந்தேன், நான்வந்த வரலாற்றையெல்லாஞ் சொல்லுகிறேன், கேட்பீரென்று, முன்னே சம்பவித்ததையும்வனத்தில்வந்ததையும் ஒழிவில்லாமற் சொல்லுவானுமினான். எ - று.

(கரு)

வேறு

ஐயனேகேட்டியிர்த்தப்பிறவிகைகையந்தோற்றம்

வையகம்புகழுவாழ்துச்சயனென்னுமன்னனென்ன

வெய்யபாதகங்கள்செய்யுமிலேச்சர்க்குவிவந்தனாகிச்

செய்தொழினான் கெண்ணாதுசிறுதொழிலியற்றினேன்.

(இ - புறா.) ஐயனே! கேட்பீராக, இந்தச் செனனத்துக்குமுன் இருபத்தொன்பதாவது இவ்வுலகம் புகழுட்டிவாழ்கின்ற துச்சயனென்னும் ராசனாய்க் கொடுமையான பாவங்களைச்செய்யும் மிலேச்சர்களுக்கிறைவனாகி, நல்ல தொழிலைச்செய்ய எண்ணாமல், இழி தொழிலைச் செய்துகொண்டிருந்தேன். எ - று

வாழ்நாளாலகுக்கெல்லாம்வருத்தககொடுங்கோல்செய்தேன்

வீழிவாயம்பிலன்னார்கள் வேண்டுநீர்தமைவருத்துஞ்

சூழிமாவியானையென்னவொருபகற்றோய்த்துகாத்துப்

பாழியஞ்சிறைபிலெண்ணிப்பாவையர்க்கலக்கண்செய்தேன்.

(இ - புறா.) அவ்வாறு வாழ்நாளில் உலகுக்கெல்லாம் வருத்தம் உண்டாகும்படிச் கொடுங்கோல் செலுத்தினேன், வீழிக்கனிபோன்றவாயும் மயில் போன்றசாயலுமுடையமாதர்களில் எனக்கு விருப்பமானவர்களைவெல்லாம் விவாகஞ்செய்துகொண்டு வருத்துகின்ற முகபடாத்தினையுடைய யானைபோல ஒருநாளவர்களைப்புணர்ந்து, அதன்பின்பு பலமான சிறையினிடத்திற் காவற்படுத்தி, அனேகமாதர்களுக்குத் துன்பத்தைச் செய்தேன். எ - று. சூழி - முகபடாம்.

பின்னரோர்போத்துந்தோயேன்பிடுசாறொழுகுலத்திற்
கன்னிமாரரசர்மாதர்வணிகுதங்கற்பின்மிக்கோர்
தொன்னெறிவேளாண்செல்லத்தோகையராதியாக
வன்னியவருணத்துள்ளமகளிர்களனந்தங்கோடி.

(இ - புறா.) வீவாகுஞ் செய்துகொண்ட தினத்தில் புணர்வதேயன்றி
மறுபடியும் ஒருநாளாவது அம்மாதரைப்புணரேன், பெருமைமிகுந்தபிராமண
குலமாதர்கள் கஷத்திரியகுலமாதர்கள் வைசியகுலமாதர்கள் பழமையானமுறை
யையுடைய சூத்திரகுலமாதர்கள் முதலாக அன்னியசாதியிலுள்ள மாதர்கள்
அனந்தங்கோடியரும், எ - று.

(௧௮)

கம்மியமகளிர்குணமடந்தையர்சுழிகாரோடக்
கொம்மைவெம்முலையார்குன்றக்கொடிச்சியர்குணுங்கமாதர்
தம்மியற்குலாலமாதர்மஞ்சுகத்தையனல்லார்
கம்மையம்பரதாமாதர்சுடுதொழிற்முலையமாதர்.

(இ - புறா.) கம்மானக்குலமாதர்களும் ஊன்விற்குமாதர்களும் காரோ
டர்குலத்திற்பிறந்த விருப்பத்தைத்தருந் தனமுள்ளமாதர்களும் மலையில்வாழ்ங்
குமாதர்களும் தோல்வினைநூர் மாதர்களும் தம்மியந்தைகமாராத குயவர்குலமா
தர்களும் நாவிகக்குலமாதர்களும் நுலையர்குலமாதர்களும் நீசகுலமாதர்களும்,
எ - று. குணர்-ஊன்விற்போர், குணங்கர்-தோல்தொழிலோர், மஞ்சிகர்-நாவிதர்.

பங்கயன்படைத்தவந்தவருணத்தின் பகுதிதம்மை
யிங்கிபான்கணித்துக்கூறற்கெளியவன்றவற்றிலுள்ள
மங்கையர்குலங்கடோறுமனந்தமாய்வரைந்ததன்றித்
தங்கியகாதற்றீர்ப்பெற்றிலேன்காமந்தன்னால்.

(இ - புறா.) பிரமதேவன் கிருஷ்ணத்த இந்தப்பகுப்புள்ள சாதிகளை நான்
அளவிட்டுச்சொல்ல எளிதல்ல, அந்தந்தச் சாதிகடோறும் அனந்தமாதர்களை
விவாகஞ்செய்ததேயல்லது காமமிகுதியால் எனக்குண்டாகிய ஆசை நீங்கினே
னில்லை. எ - று.

(௨௦)

பிறிதொறுசெயலுஞ்செய்யேன்பகாமநோய்பிணித்தநெஞ்சி
னறிவொருசிறிதும்வையேனமைச்சர்தமொழியுங்கொள்ளேன்
சிறுதொழின்மருவிநின்றேனரசியல்கிறிதூங்கேதோ
னெதில்பரிப்புதல்வர் தாமுமிகுந்திடநோயின்மாய்ந்தேன்.

(இ - புறா.) வேறொருதொழிலுஞ் செய்கிறதில்லை, காமமென்கிறநோய்
பொருந்திய நெஞ்சில் கொஞ்சமேனும் அறிவைவைப்பதில்லை, மந்திரிகள் சொ
ல்லையும் ஏற்றுக்கொள்ளேன், எனத்தொழிலப் பொருந்தியிருந்தேன். அரசாட்

சியின் தன்மையைச்சிறிதும் விசாரித்தறியேன், வேகத்தையுடைய வெற்றி பொருந்திய குதிரையேறிச்செலுத்தும் புத்திரர்களும் இகழத்தக்க நோய்கொண்மி இறந்தேன். எ - று. நொறில் - வினாவு. (உக)

இறந்தபின்காலதாதர்பாசத்தாலார்த்துவீக்கி
நிறைந்தொளிபரப்பிரும்புத்தாண்டிலென்ருறியினேனோ
யறைநநார்பறநீர்த்தங்கந்தகன்றிருமுன்காட்டச்
சிறந்தொளிபரந்தபூணன்சிலதரைநோக்கிச்சொன்னான்.

(இ-புரை.) இவ்விதமாக இறந்தபின்பு, காலதாதர்கன்பாசத்தினு லிறுக்கி, ஒளிரிறைந்தபரந்த இருப்புத்தாண்டின்முள்ளே என்னுடையகோசத்தினேராக அறைந்து இழுத்துக்கொண்டுபோய் இயமன் முன்னேகாட்ட; சிறந்து ஒளி மிகுந்த ஆபரணமணிந்த அத்தருமன ஏவலாளிகளைப்பார்த்துச் சொல்லி னான். எ - று. (உஉ)

ஆரியத்துகின்மின்னாரையணைகலான்சிறையிற்பெய்த
பாவியைவென்றுநீராப்படிற்றொழுக்கத்தினுனைக்
கோவியழியத்தாதுகுழம்புசேர்கும்பிதன்னுண்
மேவநீர்விடுதொன்னவெடிபடவிளம்பினுனே.

(இ - புரை.) பாலின்புகைபோல வெண்மையு மிருதுவுமுள்ள அழகிய வஸ்திரமணிந்த தன்மணவியரைப்புணராமல், சிறையில்வைத்த பாவியும், எப்போதும் நீங்காத பொய்யொழுக்கமுள்ளவனுமாகிய இவனைப் பெருமைப் பாடுகெடும்படி இந்திரியக்குழம்புநிறைந்த கும்பிபாகமென்னும் நாகில் நீங்கள் விழிங்களென்று மிகுந்ததொனியுடன் சொன்னான். எ - று. (உஉ)

கடவினும்பெரியவாயநாகிடைக்கடிதினுய்ப்ப
முடைகொளிர்திரியந்தன்னின்முழ்கியுநீந்திரீந்திக்
குடவயிறகல்விலாவுநிறைதரக்குடித்துமில்வா
றடைவுறுவருடமைபாராயிரமலக்கணுற்றேன்.

(இ - புரை.) அத்தனாவர்கள் சமுத்திரத்தைப் பார்க்கிலும் பெரியதாகிய நாகத்தில் விரைவாகக் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்க; நானுகின்ற இந்திரியத்தில முழுகியும் நீந்தியும் குடம்போன்ற வயிறும் பரந்தவிலாப்புறமும் நிறையும்படி குடித்தும் இவ்வாறு முப்பதினாயிரம்வருஷந் தன்பமுற்றேன். எ - று. (உச)

அழிமுடைநரகநீங்கியாண்ருறிகோடிதூங்கும்
பழியுறுமுடலங்கொண்டபசாசுருவெடுத்துக்கானிற்
கழிவுறுத்தெய்வயாண்டுநூறவண்கழித்துமாய்ந்து
விழியழல்பொழியுஞ்சீற்றவெங்கொலைபுழுவையானேன்.

(இ - புரா.) செட்டநாற்றத்தையுடைய நரகத்தைவிட்டுநீங்கி ஒருகோடி ஆண்டுகளையோடு பழிபொருத்திய பேயுருவங்கொண்டு காட்டில் நீங்காமல் துறுதேவருஷம் கழித்து, பின்பிறந்து கண்களில் தீப்பொறியைச் சொரிகின்ற கொலைத்தொழிலையுடைய புலியாகப்பிறந்தேன். எ - று. (௨௫)

படுமலைமுழையின் வைகும்பாந் களாய்த் தே சான்றினேன் பின்
சடைமயிர்ச் செந்நாயாகத் தரணிப் பி லுதித் துமாய்ந்தேன்
கடைமலமருந்துப் பன்றியாயினேன்காமரூபி
யுடையதீயுருவைப் பெற்றேன் ஞாநியாயுதித்துநின்றேன்.

(இ - புரா.) பின்பு மலைக்குகையிலிருக்கும் பாம்பாக இப்பூமியிற்பிறந்தேன், பின்பு சடை மயிரையுடைய செந்நாயாகப் பூமியிற்பிறந்து மாண்டேன், அதன் பின்பு மலர்நாட்டிக்கும் கடைப்பட்ட பன்றியாகப்பிறந்தேன், பச்சோந்தியினுடைய உருவத்தைப்பெற்றேன், நாயாய்ப்பிறந்திருந்தேன். எ - று. காமரூபி - பச்சோந்தி. (௨௬)

வீழ்முகநரியாய்வந்தேன் விளிந்துபின் முயலாய்வந்தேன்
முழவு மமானானேன்றத் துவானரமுமானேன்
காழ்சிறைக்கங்கமானேன்கருடைநகுலமானேன்
ஊழ்வினைத் தூர்பக்காகத் துருவெடுத்தமுன்றுளிர்த்தேன்.

(இ - புரா.) நீண்டமுகமுள்ளநரியாய்ப்பிறந்தேன், இறந்தபின்பு மூசலாய்ப்பிறந்தேன், பின்பு தாழ்ச்சியுற்ற மானாய்ப்பிறந்தேன், அகன்பின்பு தத்துகின்ற குரங்காய்ப்பிறந்தேன், பின்பு உறுதியான சிறகுள்ள பருந்தாய்ப்பிறந்தேன், கடுநடையுள்ள கீரியுமானேன், ஊழ்வினையானது துரத்தலைச்செய்யக்காக்கையாய்ப்பிறந்துமுன்று இறந்தேன். எ - று. (௨௭)

வல்லுகிரெண்குமானேன் வருபுவனத்துவாழும்
பல்பொறிக்கோழியானேன் பாதகக்காமுமானேன்
னில்லுறைபூசையானேனெனிகுரற்றலையானேன்
கல்விநீருண்ணுங்கூவக்கயத்துறைகமடமானேன்.

(இ - புரா.) வலியநகத்தையுடைய கரடியாய்ப்பிறந்தேன், இந்தப் பூமியில்வாழும் பலபுள்ளிகளையுடைய கோழியானேன், பாவமுள்ள கழுதையுமானேன், இல்லங்களில்வாழும் பூனையானேன், கத்துகிறகுரலையுடைய தவனையானேன், தோண்டதலால் உண்ணும்படியுண்டான நீர்நிறைந்த கிணறு குளங்களில் ஆமையாய்ப்பிறந்தேன். எ - று. பூசை - பூனை. (௨௮)

வரியுடையீனுமானேன் மாய்ந்துமுகமுமானேன்
பரியபைங்கழலவுண்சட்படர்சிறைக்கூகையானேன்

சொரிம தத்தருவி தூங்குந்துளைக்கைமாலியானே யானே
னிருபத்தோடைந்தாந்தோற்றமில்வனத்தாக்களுனேன்.

(இ - புறா.) வரிகள்பொருந்திய மீனானேன், இறந்து பெருச்சாளியுமா
னேன், டருத்தகாலும் தீப்பொறிகக்கும் கண்களும் பரந்தசிறகுமுள்ள கோட்
டானானேன், அருவிபோல மதநீர்பொழியுந் துதிக்கையுள்ள யானையுமானேன்,
இருபத்தைந்தாம்பிறப்பில் இவ்வனத்தில் ராசுஷ்டானானேன். எ - று.

பரிய - பருத்த.

(உக)

பயந்தவெங்கானந்தன் னிற்பறவைபல்விலங்குமக்க
ணிரந்தரந்தொடர்ந்துபறமிக்கொலைசெய்துணங்கடும்புத்து
மரந்தைவெம்பசித்திராமலயர்வற்றேனமுதவாரி
சொரிந்திடும்புயலைப்பாப்பாய்வினைக்கண்டேன்றுயரங்கானேன்.

(இ - புறா.) விசாலமாகிய இக்காட்டில் பலபகைகளையும் மிருகங்களையும்
பலமனிதர்களையும் கண்டுபிடித்துக் கொன்று மாமிசங்களைத்தின்றும் வருத்தத்
தைத்தருகிற் பசியடங்காமல் துன்பங்கொண்டிருந்தேன், இப்படியிருக்கையில்
அமிர்தமழைபொழியும் மேகம்போலக் கிருபைபொழியும் உம்மைக்கண்டேன்;
முன்னிருந்த துயரத்தையும் விண்டவானானேன். எ - று.

(உ௦)

படியினனெடுத்தகாயம்பரபல வவற்றினெல்லாங்
கொடியவெம்பாவமன்றித்தருமத்தைக்குறிக்கொண்டில்லே
னடியனேனின்னைக்கண்டின்றுபாளுனதற்கென்செய்தே
னெடியெனவார்க்கன் சொல்லத்தவமுனிநுவல்வதானான்.

(இ - புறா.) இவ்வுலகத்தில் நானெடுத்த சரீரம் அனேகங்களாகும், அவ்
வுடலங்கடோறும் கொடிய பாவத்தைச் செய்ததல்லது புண்ணியமென்பதை
நினைக்காமல்: அடியேன் இப்போது தேவரீரைத்தரித்துத் தேவனானேன்,
இப்படியாவதற்கு என்னபுண்ணியஞ்செய்திருக்கிறேன் சொல்லவேண்டும், ஐய
னே! என்று அரக்கன்சொல்லத் தவமுனி சொல்லுகிறார். எ - று.

நொடித்தல் - கூறல்.

(உக)

முட்டெறுகானத்தென்னைமுட்குநின்னைககளாரக்
கட்டியகாலென்மேறகவினிபதருவெண்ணீறு
பட்டதுநின்மேலந்தப்பான்மையாற்பாவநீங்கி
விட்டதவ்வளவோமுன்னைப்பிறவியும்விளங்கமேலோய்.

(இ - புறா.) முட்கள் தைக்கும் இந்தக்கானகத்தில் ஓடிவந்து என்னை
உன்னைகளாக் கட்டிப்பிடித்தபோது என்சரீரத்தில் அழுஞ்ஞதாயிருந்த திரு
நீரானது உன்மேற்பட்டது; அதனால் உன்பாவம்சீங்கிவிட்டது, அவ்வளவுதானா?
முற்பிறப்பின் தன்மைகளும் தெரியப்பெற்றன. எ - று.

(உ௨)

நோயிலாதிபன்றயாக்கைத்தேவனாய்நொய்தினின்றாய்
வெயுலாந்தோளியங்கன்விபூதியின்பெருமைமுற்றும்
தூயநான்முகனுமாலுந்துணிகலாந்தகைமைத்தென்றார்
காயமாருடிச்செல்லுமனிகரோகருதற்பாலார்.

(இ-புணா.) புண்ணியமுடையானே! எளிதாகப் பிணியென்பதில்லாமற்
பொருந்திய திவ்யசரீரத்தை,தயுடைய தேவனாய் நின்றனை, மூங்கிலையொத்த
தோள்களையுடைய பார்வதிபாகனாகிய பரமசிவத்தினுடைய திருநீற்றின்பெரு
மையை முழுவதும் பரிசுத்தனை பிரமதேவனும் மாயவனும் நிச்சயித்து அறி
யக்கூடாத தன்மையையுடையதென்றால்,வெவ்வேறு தேகமெடுத்துப்பிறந்து
உழலுகிற மனிதர்களோ அறியத்தக்கவர்கள். எ - று. மேலோய் என்றதை
இங்குகூட்டி உரைக்கப்பட்டது. (௩௩)

என்னினுத்திருநீற்றுண்மையிம்புவன்சிறிதுகேட்டி
தென்னவந்தமிழ்நாட்டங்கோர்த்தீத்தொழின்மறைவல்லாளன்
பன்னெடுங்காலம்பாரிற்பாவமும்பழியுமீட்டி.
யந்திலைநெறியுரீங்கியந்தணர்திறனும்விட்டான்.

(இ - புணா.) மனிதர்களுக்கு அறிதென்றாலும் திருநீற்றின் பெருமையைச்
சிறிதுசொல்லுகிறென்கேட்பாயாக; பாண்டியனுடைய தமிழ்நாட்டினிடத்தில்
கொடிய செய்கையையுடைய ஒருபிராமணன் இவ்வுலகத்தில் பாவமும் பழி
யஞ்சம்பாதித்து அதற்குச்சரியாக ஒழுகத்திலு மாறுபட்டுப் பிராமணத்தன்
மையும் விட்டான். எ - று. (௩௪)

பொய்க்கவருடலானும்புன்றொழிற்களவினானுங்
கைக்கொள்வான்பொருள்களெல்லாங்கணிகையர்திறத்திலீந்து
மைக்கணூர்வயத்தனாகிக்காமநொய்மலியமேன்மே
லீக்குவெள்கணைகள்பாயநிறையழித்திடையுநாளில்.

(இ - புணா.) பொய் சொல்லத்தக்க சூதாடுதலினாலும் இழிவான செய்
கையென்கிற திருட்டினாலும் சம்பாதித்த மிகுத்தரிவியங்களை யெல்லாம் வே
சையர்களுக்குக்கொடுத்து, மையணிந்தகண்களையுடைய அந்தவேசையர் வசப்
பட்டவனாகிக் காமநொய் வருத்துதலினாலும் காமசரம் பாய்தலினாலும் நிறை
யழிந்து இளைக்கு நாளில், எ - று. (௩௫)

ஒருபெருங்கங்கும்போழ்தினூன்விழைபுலையனில்லின்
மருவியமனைவிதன்னைக்கரவினின்மணக்குங்காலேந்
திருகுவெஞ்சினத்தினீசன்செங்கைவாளுறையினீக்கி.
வெருவரத்தோன்றியார்த்துவீசினன்விளிர்துவீழ்த்தான்.

(இ - புரா.) ஒருநாள் அர்த்தராத்திரியில் ஊனையே விரும்புகின்ற ஒரு நீசன் வீட்டிலிருக்கும் அவன் மனையானைச் சோரத்தனமாகப் புணரும்போது, அந்த நீசன் கண்டு மிகுந்த கோபமுள்ளவனாய்க் கைவாளை உறையினின்றும் கழற்றி அக்கொடியன் பயப்படும்படி ஆரவாரித்து வீச அவன் மறந்தான். எ - று. (௩௬)

பட்டபிள்ளைப்பற்றிப்புலைமகன்படர்ந்தசேரிக்
கிட்டமுள் வேலிக்கப்பாலெறித்திடும்பிணத்தின்மீதச்
சுட்டவெண்சாம்பரோய்காற்கணங்கன் வெம்பசுயாலேறித்
தட்டவாய்க்கொண்டுகவ்வித்தசைபறித்தருந்துங்காலே.

(இ - புரா.) அந்தச்சோரன் இறந்தபின்பு அந்நீசனானவன் பிணத்தின் காலப் பற்றிச் சேரிக்கிட்டிருக்கிறமுள்வேலிக்கு அப்புறத்தில் எறிந்துவிட்டான்; அந்தப்பிணத்தின்மேல் வேறொருபிணத்தைச் சுட்டவெண்சாம்பலிற் படிந்த காலையுடைய நாயானது ஏறித் தனக்குள்ளு பசியினால் பற்களையுடைய வாயைக் கொண்டு கவ்வி மாமிசத்தைப் பிடுங்கித்தின்னுப்போது, எ - று. தடம்-பல்.

திண்டிறற்காலதூதர்சேர்த்தவன்காலேப்பற்றிக்
கொண்டனரேகித்தீவாய்கும்பியின்வீழ்த்துமாங்கண்
கண்டனருமையாள் பங்கன்கணங்களக்கணத்தினெய்தித்
தண்டஞ்செய்காலதூதர்தங்களைத்தண்டஞ்செய்யா.

(இ - புரா.) மிகுந்த பலமுள்ள யமதூதர்கள் வந்து இறந்தவனைப் பிடித்துக்கொண்டுபோய்த் தீரகிற் றள்ளும்போது பரமசிவனுடைய கணங் கள்கண்டு இறந்தவனைத் தண்டிக்கிற காலதூதர்களைத் தண்டித்து, எ - று. (1)

சும்பியின்வீழ்வோன்றன்னைக்குருமணிவிமானத்தேற்றி
யும்பரினேசுவார்முன்கரியகோட்டெருமையூர்ந்து
வெம்பியமறலியெய்திவிழுத்தகவொன்றிலானே
யம்பிகைபாகன்றன்பால்விடுவதற்கடுத்ததென்னோ.

(இ - புரா.) நரகத்தில் விழுகின்றவனை நிறமுள்ள ரத்தினங்கள் பதித் த விமானத்திலேற்றி ஆகாயத்தற் செல்லுகின்றவர்களெதிரில், மனக்கொதிப் புள்ள இயமன் கரியகொம்பினையுடைய எருமைக்கடாவினிலேறிவந்து மேலான தகுதிவெவ்வுமில்லாதவனைப் பார்வதிபாகனிடத்தில் விடுப்பதற்குண்டான சிமித்தமென்னை? கூறவேண்டுமென்றான். எ - று. (௩௭)

சொல்லுதிரெனலுமீசன்று துவர்சொல்வரின்னோன்
புல்லயபிரேதவங்கம்பூதியிற்பொலிதலாலே
வல்லியத்துருவையார்த்தமறைமுதன்மறையோன்றன்பாற்
செல்லுதிர்கொணர்திரென்னலிடைதரயாங்கள்சேர்த்தோம்.

(இ - புறா.) சொல்லுங்களென்று இயமன்கூறவே சிவதூதர்கள் சொல்லுகிறார்கள், இவனுடைய பிரேதசீரம் பூதியிற்படிந்தபடியினாலே புலித்தோல் உடைதரித்தருளிப்பரமசிவன் நீங்கள் சென்று அவனை நம்பி உத்தகுக்குக் கொண்டு வாருங்களென்று கட்டளையிட்டதினால் நாங்கள் வந்தோம். எ - று. (௪௦)

பொன்னவிர்சடையினுள் நனைவலிற் புருந்து நின்றே
மின்ன விப்பூணினுய் விலக்குதற் செனியமல்லே
மென்ன வோர் மாற்றங்கூறியெரிமணிவிமானத்தோடு
மன்னவன் நன்னைக் கொண்டாங்கரணுலகடைந்தாரன்றே.

(இ - புறா.) பொன்னிறம்வாய்ந்த சடைமுடியையுடைய பரமசிவன் கட்டளையிட்டால் நாங்கள் வந்தோம், ஒளிவிளக்கும் ஆபரணமணிந்தவனே; நாங்கள் உன்னால் விலக்கத்தக்க எளியர்களல்லோம் என்று ஒருவார்த்தை சொல்லி விட்டு, அவனை ரத்தின விமானத்தி லிருத்திக்கொண்டு சிவலோகங்கொண்டு போய்ச் சேர்ந்தார்கள். எ - று. (௪௧)

ஆதலினிருதவண்ணலினிருநீற்றின் நன்மை
யோதுதற்கெளிதோடொல்லாவுருவெடுத்துலகிற்றிராப்
பேதுறுமுணர்வின் பாவப்பிணிபினரேனுந்தொட்ட
போதினே புனிதராகிப்பொன்னுலகடைவரன்றே.

(இ - புறா.) ஆதலால் ராக்கை அண்ணலே! திருநீற்றின்பெருமை சொல்லுதற் கெளிதானதல்ல; பொல்லாத உருவமெடுத்து உலகில் நீங்காத ஆன்பமடைகின்ற உணர்வற்ற பாவிகளையானாலும் விபூதியைத் தொட்டமாட்சி ரத்திற் புனிதர்களாய்ப் பொன்னுலகமடைவார்கள். எ - று. (௪௨)

அந்தவெண்ணீற்றையானுமன்றிருவடியார்போல
வந்தமெய்முழுதும்பால்போலிவங்கிடவணிக்துகின்றேன்
மந்தரச்சிகரிபோலுமணிப்புயத்தரக்கவென்று
சந்தைபிலளியவாமத்தேவன்றான்செப்பினுனே.

(இ - புறா.) மந்தரமலையின் சிகரத்தை யொத்திருக்கின்ற அழகியபுயமுள்ள அரசர்களே! அந்தவிபூதியை நானும் சிவனடியார்கள் தரித்துக்கொண்டிருப்பதுபோல இந்தச்சீர முழுவதும் பாலெப்போல விளங்கும்படி தரித்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று, மனதில் கிருபையுள்ள வாமதேவ முனிவர் சொல்லியருளினார், எ - று. (௪௩)

ஐயனே போற்றி போற்றியமலனே போற்றி போற்றி
ஆய்நீறணித்தென்பாவத்தேடர்பறித்திட்டாய்போற்றி

யுய்யுமாறடியேனின்னையெதிர்நாவுய்த்தநன்மை

மையறுகுணத்தாயுன்றன்நிருவருள்வளத்தாற்சொல்லவேன்.

(இ - புரை.) ஐயனே போற்றி போற்றி, நிர்மலனே போற்றி போற்றி, ஸயதாகிய திருநீறு கொடுத்து அடியேன் பாவத்தொடர்ச்சியை அறுத்தவனே போற்றி, அடியேன் கடைத்தேறும்படித் தேவரீரைத் தரிசிக்கும் கூட்டிய நன்மை எனக்கு நேர்ந்தது குற்றமற்றகுணச்சிரேட்டரே! உம்முடைய அருளின் பெருமையென்றே சொல்லுவேன். எ - று. (சசு)

முடங்குளைத்தவிசினே மிமுந்தைமுற்பிறப்பினையே

னடுந்தொழின்மிலேச்சதேசத்தாசியனடாத்துங்காலைத்

தொடங்கியமறையோன்றன்பாற்றாழரீர்ப்புழைமொன்றைக்

குடங்கையிற்றெண்ணீரோந்திக்கோடியென்றுதகஞ்செய்தேன்.

(இ - புரை.) நாயேன் முற்பிறப்பில் சிங்காசனத்திலிருந்து மிலேச்ச தேசத்தில் அரசாட்சிசெய்யும்போது, வேதமோகிய ஒருபிராமணனிடத்தில் என்னுள்ளங்கையில நீர்வார்த்துக்கொண்டு இந்தவினையிலத்தை நீ தானம் வாங்கிக்கொள்ளென்று தந்தஞ்செய்து கொடுத்தேன், எ - று. (சசு)

பருமரத்துடவையோடும்பருவங்கள் பலன்கள் பெரிய்யாத்

திருமலிகழனியொன்றையளித்தருள் செய்தநன்கா

விருபதோடைந்தாந்தோற்றத்திருந்தவயோகியைக்கண்

டருவினை துலைப்பாயென்னமறவியுமன்றுசொன்னான்.

(இ - புரை.) பருத்தமரங்களுள்ள சோலையுடன் காலந்தோறும் பலன் தப்பாமற் கொடுக்கும் வளமிருந்த ஒருவினையிலத்தைத் தானஞ்செய்த நன்மையால், இருபத்தைத்தாம் பிறவியில் ஒருசிலவோகியைத் தரிசித்துப் பாவம் நீங்குவாயென்று யமதர்மராசனும் அந்நாளிற்சொன்னான். எ - று. (சசு)

அன்னதேவினோந்தநன்காஸடியனேனின்னைக்கண்டு

துன்னியபாவரீங்கித்துயநல்லுருவமெய்தி

நன்னிலைவுணர்வும்பெற்றேனவையிலாயின்னுமொன்று

பன்னுவதுண்டுகேட்டியென்றடிபணிந்துசொன்னான்.

(இ - புரை.) அத்தன்மையாகவே; இப்போது வினோத்தன்மையால் அடியேன் தேவரீரைத்தரிசித்து, பற்றிய பாவங்களை நீங்கப்பெற்றுப் பரிசுத்தமான தேவருபத்துடன் நல்லநிலையையுள்ள உணர்ச்சியும் பெற்றேன்; குற்றமில்லாதவரே! இன்னமொன்று சொல்வதுண்டு, அந்தியுக் கேட்கக்கூடவீடுவென்று அவர்பாத்ததைப் பணிந்து சொல்லுகிறேன், எ - று. (சசு)

வெள்ளை வெண்ணீறு தன்னை மேனியிலணியுமாறுங்
தொல்லைவெம்பிறவிநீக்கும்திரந்துதிக்குமாறும்
பிள்ளை வெண்பிறையானீறுபிடித்திடுங்காலந்தா னுங்
கொள்ளை வெவ்வினைகடர்த்தாய்கூறெனமேலோன் கூறும்.

(இ - புறா.) மிகுந்தகொடுமையுள்ள என் வினைதீர்த்தவரே! வெண்மை
நிறமுள்ள திருநீற்றைச் சரீரத்தில் தரித்துக் கொள்ளுகிற கிரமமும், கொடிய
தாகிய பழையபிறவியைக் கெடுக்கத்தக்க திருமந்திரஞ் செபிக்கிற கிரமமும்,
இளம்பிறையணிந்த பரமசிவன் விபூதியை உண்டாக்குங்காலமும், சொல்லி
யருளவேண்டுமென்ன முனிவர் சொல்லுகிறார். எ - று. (சுஅ)

பதினேந்தாவது விபூதிமான்மியமுரைத்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் அஅடு.

சிவமயம்.

பதினாறாவது

திரிபுண்டர அத்தியாயம்.

அந்தரத்தகடணவியசிகரத்துமகன்ற
கந்தரத்தினும்விஞ்சையர்கடிமணமயரும்
சுந்தரத்துணர்க்கற்பகப்பொங்கர்சூழ்சாரன்
மந்தரக்கிரியெனப்பெயருடையமால்வரையின்.

(இ - புறா.) ஆகாயமுகட்டை யளாவிய சிகரத்திலும் விசாலமாகிய
குகைகளிலும் வித்தியாதாரர்கள் விவாகஞ் செய்து கொள்ளத்தக்க சுந்தரமா
னபூங்கொத்துக்களையுடைய கற்பகச்சோலைக்குழந்த சாரலுள்ள மந்தரகிரியெ
னப்பெயர்பெற்ற பெரியமலையில், எ - று. கந்தரம் - குகை. (க)

தேங்குகங்கையுந்திங்களுந்திருமுடிக்கணியா
வோங்கல்போல்வருமுருத்திரருலப்பிஸ்பல்கோடி
தாங்குமால்விடைப்பரிநின்றுமிழிந்தடிதாழ்ந்து
வீங்குதோளினர்மான்மழுக்கரத்தினர்மிடைய.

(இ - புறா.) நிறைந்த நீர்வடிவமாகிய கங்கையையும் சுந்திரனையும்
ணிந்து, மலைகள்போலப் பருத்த சரீரிகளாகி வருகின்ற பலகோடி ருத்திரர்கள்,

தாங்குகின்ற பெரியருஷபவாகனத்தினின்று நின்று, பரமசிவனுடையபாதத்தில் வணங்கிப் பருத்த தோள்களையுடையவர்களும் மான்மழுவேத்திய கையை யுடையவர்களுமாய் நெருங்கவும், எ - து. பரித்தலுடையது பரி - தாங்கல். இங்கு வாகனம் என்னும் பொருள். தாழ்த்து மிடைய எனக்கூட்ட. (2)

ஆழியேமுதலைம்படையங்கையினேந்தி
வாழிநாரணரெண்ணிலர்வழுத்துபுநிற்ப
ஆழிநாண்முதலுலகுயிர்யாவையும்படைக்கும்
பாழியம்புயரான்முகரளப்பிலர்பணிய.

(இ - புரை.) சக்கரமுதலாகிய பஞ்சாயுதங்களை அழகிய கைகளில் தாங்கிக்கொண்டு அனவல்லாத விஷ்ணுக்கள் துதிசெய்துகொண்டிருக்கவும், ஊழி காலமுதல் உலகத்துயினாயெல்லாம் சிருட்டிக்கும் தாமரைப்பூவாசியான நான் முகங்களையுடைய அனவற்ற பிரமர்கள்பணியவும், எ - து. (௩)

இந்திராதியர்வானவர்விஞ்சையரியக்கர்
சந்திராதித்தர்கின்னர்தானவரக்கர்
சிந்தூரானவனமுலைத்தெரிவையெழுவர்
விந்தையீன்றருளைங்கரன்வேவிளங்குமரன்.

(இ - புரை.) தேவேந்திரன் முதலானதேவர்களும் வித்தியாதரர்கள் இயக்கர்கள் சந்திரசூரியர்கள் கின்னரர்கள் தானவர்கள் அரக்கர்களும் சிந்தூரப் பொட்டணிந்த முகத்தையும் அழகிய தனங்களையுமுடைய சப்தமாதர்களும் பார்வதிதேவியார் பெற்றருளிய விராயகர் வேலாயுதமேந்திய சப்பிரமணியக் கடவுளும், எ - து.

சப்தமாதர்கள்: அபிராமி மாகேச்சவரி கௌமாரி நாராயணி வராகி இந்திராணி காளி, ஆனனம் - முகம், (௪)

நாகமன்னவர்நாரதராதியர்விலும்
பேரகமேவியபொன்னுலகத்துமாமுனிவர்
யாகநூனெறிவசிட்டனமிருந்தவன்முதலாகச்
சோகமோகமின்மறைமுனித்தலைவர்கள்சூழ.

(இ - புரை) நாகராசர்களும் நாரதர் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட பேரகம் பொருந்திய தேவலோகத்துமுனிவர்களும் யாகங்கள்செய்யும் வேதசாஸ்திர முறைமைதெரிந்த வசிஷ்டர்முதலாகிய காமாதிகளைக்கிய பிராமணருஷிசிரேஷ்டர்களும் சூழவும், எ - து. (௫)

கருப்புவிற்றுணையெனப்பொலிகரியநீள்புருவ
வுருப்பசித்திருமுதலியவரம்பையரோடும்

பொருப்பினிற்பிறந்திழிதருபுனிதநீர்க்கங்கைத்
திருத்தமாதியநதிக்குலவனிதையர்செயிய.

(இ - புரை.) இரண்டு கருப்புவில்லை வளைத்துவைத்ததுபோர் லிருக்கும் கரிபநிறமுள்ள நீண்டபுருவமுடைய உருப்பசிமுதலாகிய ரம்பாஸ்திரிகளும், இமயமலையில் உற்பத்தியாய்வுருகின்ற கங்கைகடிமுதலான எல்லாத் திருலமாதர் களும் சூழவும், எ - று.

(சு)

எண்டொகைப்படுமுவசுக்களுமருத்துவரெவரு
மண்டர்வர்க்கத்தில்திரிக்களுமாடிநின்றேத்தக்
கொண்டலொத்துநின்றிரைத்திடுவயிரவக்குழாழு
மண்டுவேள்விசெய்தக்கனுமுறைமுறைவழுத்த.

(இ - புரை.) அஷ்டவசுக்களும் மருத்துவதேவர்களும் தேவர் வர்க்கத் திற்சேர்ந்த பிதிரர்களும் ஆனந்தக்கூத்தாடிக் கொண்டு துதிக்கவும், மேகம்போல ஒலிக்கும் வயிரவக்கூட்டமும் யாகஞ்செய்ததக்கனும் முறைமுறையாக நின்று துதிக்கவும். எ - று.

அஷ்டவசுக்கள் - அனலன் அனிலன் ஆபச்சைவன் சோமன் தரன் தரு வன் பிரத்தியூசன் பிரபாசன்.

(எ)

தமரநூபுரெட்டைடீவதாளவாகனத்துக்
குமரனாகியவீரன்வெம்படையொடுங்குறுக
வமரில்வந்தெதிர்த்தணிமுறிந்தவுணர்கெட்டோடச்
சமரில்வாரணப்பிடர்வருசாத்தனுந்தமுவ.

(இ - புரை.) ஒலியுள்ள சிலம்பணிந்த நெடியவேதாளவாகனத்தை யுடைய வீரபத்திரர் படையுடன்வரவும், அவுணர்கள் போரில்வந்தெதிர்த்துப் படைமுறிந்து கெட்டோடும்படி யுத்தகளத்தில் யானையின் பிடரியில் ஏறிவரும் அரிகரபுத்திரர் வரவும், எ - று.

(அ)

ஊதுலைக்கனற்புகையெனவுயிர்ப்புலாந்துண்டக்
கோதினெட்டெயிற்றகல்பிலவாய்க்குறுங்குளரிப்
பூதமுற்றியகணங்களும்பொருவில்வெண்சங்க
நாதநற்றொழிற்பாணுகம்பனும்வந்துநண்ண.

(இ - புரை.) உலைக்களத்தில் ஊதுகின்ற தீப்புக்கைபோல உயிர்ப்பிணப் பெற்ற ஈசியினையும் பழுதில்லாமல் நீண்டபற்களையும் அசுன்ற பிலத்துவாரம் போன்ற வாயையுமுடைய குட்டையாகிய பூதகணங்களும், ஒப்பில்லாத தவ னச் சங்கநாதத்தொழில்செய்யும் பாணுகம்பனும் வந்துபொருந்தவும், எ - று.

சங்குகன்னனற்றனிம

மங்குல்போலுள்ளமாணிபத்திரன்மகோதரன்சொற்

பிங்கிரீழ்விருகோதரப்பெருந்தகைப்பெரும்பூண்

பொங்குரீளொளிவிகடன்குண்டோதரன்பொருந்த.

(இ - புரை.) சங்குகன்னனும் ஒப்பற்ற மணிகன்னனும் தயையில்மேக த்தையொத்து அருளும் மாணிபத்திரனும் மகோதரனும் சொல்லுகின்ற பிரு க்கிருஷியும் மேலான தகுதியையுடைய விருகோதரனும் பெரிய ஆபரணங்க ளுணிந்து மிகுதியான ஒளியையுடைய விகடனும் குண்டோதரனும் பொருந்த வும், எ - று.

(க0)

மாலையம்புயமகாகாளர்புலிவதனத்தோ

ராலும்வாரணமுகத்தினராளிமாமுகத்தோர்

வாலவெள்ளெயிற்றாவமுமடங்கன்மாவேறும்

போலுரீள்வதனத்தினரெண்ணிலர்பொருந்த.

(இ - புரை.) மாலையணிந்த புயமுள்ள மகாகாளரும் புலிமுகத்தரும் அசைகின்ற யானைமுகத்தரும் ஆளிமுகத்தரும் வெண்மையாகிய தந்தங்குள யுடைய சர்ப்பமுகத்தரும் சிங்கமுகத்தரும் ஆகிய கணத்தவர்கள் அளவில்லாத வர்களாய் வந்து பொருத்தவும், எ - று.

(கக)

முகம்போழந்திடீண்டவர்மொழிவதற்கரிதாம்

விகடமாகியவேறுவேறுருவத்தாவிளங்கும்

பகம்போலுமோர்கரத்தினர்பலபலகரத்தர்

தகம்பேய்ப்பொலன்கழவினரெண்ணிலர்தழுவ.

(இ - புரை.) அண்டமுகமும் பிளக்கும்படி உயர்ந்த வடிவமுள்ளவர்களும் சொல்லுதற்கரிய விகடமான பற்பலவுருவத்தையுடையவர்களும் விளங்கு கின்ற யானைபோல ஒருகையுடையவர்களும் பலவாகிய கைகளுடையவர்களும் தகட்டுவடிவாய்ப்பொன்றாற்செய்த வீரகண்டையுடையவர்களுமாக எண்ணில் லாதவர்கள் பொருந்தவும், எ - று.

(கஉ)

படர்ந்தரீணிலஞ்சுமந்தசேடன்பஃறலைபோன்

மிடைந்தெழுந்ததிண்டோட்களிலார்த்தவார்விசித் துக்

லடங்குமாமுழவாயிரமுகத்தினுமறைய.

(இ - புரை.) பரந்தரீண்ட பூமியைத்தாங்குகின்ற ஆகிசேஷனுடைய ஆயிரந்தலைபோல நெருங்கியுயர்ந்திருக்குந் திண்ணிய தோள்களில், கட்டியவா

ரை விசித்துக்கொண்டு, தனது ஆயிரக்கணக்கையுள்ளெண்ணொண்சரணுவன்
மேகத்தி னிடியோசையுங் குழையும்படிப் பெரியகுடமுழாவை ஆயிரமுகத்தி
னும் அறையவும், எ - று. (க௭)

முருகுவிண்டதார்தேவரைமுறைமுறைநிறுவித்
திருகுவெஞ்சினத்தவுணரையொருபுடைசேர்த்தி
யுருகுபொன்னிறக்கணங்களையொருவழிசெறித்துப்
பெருகுவான்புகழ்நந்திகைப்பிரம்பெடுத்துலவ.

(இ - புரை.) வாசனையுடன் மலர்ந்த மாலையணித்த தேவர்களை வரிசை
வரிசையாய் நிற்கச்செய்து, மாறுபடுகின்ற கோபமுள்ள அசுரர்களை யொருபுற
த்தில் வரிசையாகநிறுத்தி, உருகிய பொன்னிறமுள்ள கணங்களையொருபுறத்
தில்நிறுத்தி, மிகுந்த சிறப்புள்ள நந்திதேவர் கையிற் பிரம்பேந்திக்கொண்டு
உலாவவும், எ - று. (க௮)

இலகுநல்லவைநடுவெனையெழிலரிசுமந்த
வலகிலாவேமணிகளுமொளிகெடவவிருங்
குலவுமாணிக்கங்குயிற்றியகொழுந்தவிசேறி
யுலகமுன்றுக்குமொருபொருளெம்மையாளுடையான்.

(இ - புரை.) திரிலோகங்களுக்கும் ஒப்பற்றபொருளாகி எம்மையும்படிமை
யாகவுடைய பமசிவன் பிரகாசிக்கும் நல்லசபையினடுவில் அழகிய சிங்கங்கள்
சுமந்த அளவில்லாத நவரத்தினங்களும் ஒளிமழுங்கும்படிப் பிரகாசிக்கும்
மாணிக்கங்கன்பதித்த செழுமையுள்ள ஆசனத்தில் வீற்றிருந்து, எ - று. அரி
சுமந்த தவிசு எனமுடிக்க. (க௯)

கோடிசெங்கதிராதபர்கோடிவெண்மதியங்
கோடியூழியின்வடவனலோரிடங்குமுமி
நீடுமோருருவெடுத்தனநிரயத்தினிருளு
மோடியெங்கணுநிலையறவலோகத்திலொதுங்க.

(இ - புரை.) செவ்விய கிரணங்களுடைய கோடிசூரியர்களும் கோடி
சந்திரர்களும் கோடிவடவாமுகாக்கினியும் ஓரிடத்திற்குடைய பெரியவுருவம் எடு
த்துபோன்றதாய், நரகத்தினிருளும் ஒடி எவ்விடத்தும் நிலைபெறாமல் அவ
லோகத்தில் ஒதுங்கத் தக்கதாகவும், எ - று. ஆதபர் - சூரியர், அவலோகம் -
இல்லாலோகம்; எனவே வெளி என்றபடி. (க௯)

வேலையேழையுமொருகணவேலையினுகருங்

பாலலோசனத்துணைவிழிமுச்சுடர்பகைப்பச்
சூலமாதியபடையொடுந்தோள்பலதுளங்க.

(இ - புறா.) ஏழுசமுத்திரக்களையும் ஒருகணப்பொழுதில் உண்ணத்தக்க ஊழித்தீப்போலச் செய்யசுடைகள்பொலியவும், நெற்றிக்கண்ணும் மற்ற இரண்டுகண்களுமாகிய சோமசூரியாக்கினிகளுடன் பகைக்கும் கார்திபெற்ற சூலாயுதமுதலிய ஆயுதங்களோடு பலதோள்கள் விளங்கவும், எ - று. வேலை என்பனவற்றுள் முன்னது சமுத்திரம், பின்னது காலம். (க௭)

அனந்தன் வாசுகிதக்ககன் முதலியவரவம்
புனைந்தபல்கலனெனவடிமுடிமுதல்புனைந்து
கனைந்துவண்டுணுமிதழிவாசிகைகயிடைகவின
வனைத்தவிந்துவுங்கங்கையுமுதலைவழங்க.

(இ - புறா.) ஆதிசேஷன் வாசுகி தக்ககன் முதலான நாகங்களை ஆபரணங்களாகத் திருமுடிமுதல் திருவடிவரையும் அணிந்தும், இசைபாடும் வண்டுகள் தேனுண்ணும் கொன்றைப்பூவாற்றொடுத்தமலை அழகுடன் மத்தியில் விளங்கவும், திருமுடியில்தரித்த சந்திரன் அமுதத்தைவழங்கவும், கங்கை அலை வீசவும், எ - று. வாசிகை - தொடுத்தமலை. (க௮)

காய்சினக்கொடுவரியுரிகலையினிற்பொலியப்
பூசவிட்டடுபுழைக்கைமாவிரைவமெய்ப்போர்ப்பத்
தேசபெற்றிடுமுத்தரீயத்தொளிகழ
மாசறுத்தொளிரின்னெனமார்பினூல்வயங்க.

(இ - புறா.) காய்கின்ற கோபத்தையுடைய புலியின்றோல் வஸ்திரமாகத் திருவரையில்விளங்கவும், போர்செய்து கொல்லுந்தன்மையையுடைய யானையின்றோல் போர்னவாகத் திருமேனியிற்போர்ப்பவும், ஒளிபொருந்திய உத்தரீயத்தின் பிரகாசம்விளங்கவும், மாசுநீக்கி யொளிராகின்ற மின்னல்போல பூணூல் திருமார்பில் விளங்கவும், எ - று. (க௯)

தொல்லையம்பழமறையெலாமிறுதியிற்சொல்லு
மெல்லைகண்டவரல்லதுகாண்கிலாஃிறைவ
னல்லியந்துணர்த்தேறன்மொண்டிலருதாதள்ளிச்
செல்லுமன்றலந்தென்றல்வந்துவவஹீற்றிருந்தான்.

(இ - புறா.) பழமையாகிய வேதங்கெனல்லா முடிவிற்சொல்லும் அளவையைக்கண்டவர்கள் காணலாமேயன்றி மற்றவர்களாற் காணப்படாத பரமசிவன் அகவிதழினைபுடைய பூங்கொத்துக்களிற் றேனையும் மகரந்தங்களையும் அள்ளிக்கொண்டவரும் இளந்தென்றற்காற்று உலவும்படி ஹீற்றிருந்தார். எ-று.

முதற்செய்யுள்தொடங்கி இதுவரையும் ஞானகமாகடந்து (மேற்கூறிய விசேடங்கள் விளங்கு.) பரமசிவம் வீற்றிருந்தாரென முடிந்ததுகாண்க. (௨௦)

அந்தவேலையிலாநிரான்முகனுளத்தறிவில்
வந்துதோன்றியமவுனஞானத்தினின்வதிந்தோன்,
பந்தமற்றிசேனற்குமாரன்பணிந்தேத்தி
முந்துநல்லிசைபணிதொறும்பணிதொறுமொழிந்தே.

(இ - புரா.) அக்காலத்தில், ஆதியாகிய பிரமதேவனுடைய உள்ளத்தில் ஞானத்துடன் அவதரித்த மவுனஞானநிலயிற் பொருந்தியவராய்ப் பாசபந்தங் களைவிட்டொழிந்த சனற்குமாரமுனிவர் பெருமானைப்பணிந்து துதித்துப் பரமசிவனுடைய முதன்மையான நல்லபுகழினைக்கூறி, எ - று, (௨௧)

ஐயகேட்டிரீயகலிடத்தரியதாந்தரும
முய்யுமாறெனக்குனாயெனவொளிகிலாமுறுவம்
செய்யவாய்மலர்திறந்துதேன்றுளிக்குமாபோல
வையமேழுடைநாயகன்மகிழ்வுறவுரைத்தான்.

(இ - புரா.) எங்கள் ஐயனே! இவ்வுலகத்தில் அரியதாகிய தருமங்களை அடியேன் உய்யுமாறு கட்டளையிட்டருளவேண்டுமென்று வண்ணப்பஞ்செய்து கொள்ளவே, ஏழலசத்தையுமுடைய பரமசிவன் ஒளியுள்ள நிலாவையொத்த நகையுடன் திருவாய்மலர்த்து தேன்றுளி துளிப்பதுபோல மகிழ்ச்சியுண்டாக அருள்செய்கின்றார். எ - று, (௨௨)

கேட்டஞான நூலனைத்தையுங்கிளத்தினை புவிபி
லீட்டுகென்மத்திலிருவினையியற்றியமுறையே
பூட்டவுண்ணுமானிடர்களுமுத்தியையுறுவா
னாட்டுநெர்சிவதருமமாய்காடுதற்கெளிதாய்.

(இ - புரா.) அடியேன் விண்ணப்பம் பண்ணிக்கொண்டபடி ஞான சாஸ்திரமெல்லாம் அருளினீர், உலகத்திற் செய்கின்ற கர்மத்தினால் நல்வினை தீவினைகள் முறைமைப்படிபூட்ட அதையுண்டு களிக்கின்ற மானிடர்களும் மோகூடம் அடையும்படி காட்டுகின்ற நல்ல சிவதருமமாகியும் நாவெதற்கெளிதாகியும், எ - று, (௨௩)

வருத்தமில்லதாயிருவினையகற்றுகன்மருந்தா
யருத்தியோடிறைப்போதினிலறிவுறுமதுவாய்க்
கருத்திலவேட்டவையிம்மையிஹதவுகற்புகமாய்
விரித்தவேதநூற்றருமமொன்றுனாயெனவினம்பி.

(இ - புரை.) வருத்தமில்லாததாகியும் இருவினையை கீக்குகின்ற நல்ல மருந்தாகியும் ஒருகண்ணப்பொழுதில் அன்புடன் நூனங்கொடுப்பதாகியும் மனதில் விரும்பியபொருளை இம்மையிலே கொடுக்கும் கற்பகவிருகூடம்போன்றதாகியும் விதிநாப்பட்ட வேதத்திற் சொல்லுவதாகியுமிருக்கிற தர்மமொன்று கட்டளையிடவேண்டுமென்று சொல்லி, எ - று. (உச)

அஞ்சலித்தடியினை மிசையலர்மழைநூவி
வஞ்சமொன்றிலாமறைமுனிகேட்டற்குமகிழ்ந்து
நஞ்சமுண்டகாலாக்கினிருத்திரநாதன்
செஞ்செவையவனுளங்கொண்டுதெருளுநர்செப்பும்.

(இ - புரை.) கைகுவித்து வணங்கித் திருவடிகளில் மலர்களால் அருச்சித்து, உண்மைநெறியுள்ள அந்தச் சனற்குமாரமுனிவர் விண்ணப்பம் பண்ணிக் கொண்டதற்கு விஷபானஞ்செய்த காலாக்கினி ருத்திரமூர்த்தியானவர்களிடமிருந்து, அம்முனிவர் தமதுள்ளத்திற் செவ்வையாக அறிந்துகொள்ளும் படி உபதேசிப்பாராயினர். எ - று. (உடு)

அங்கமாறுடைவேதமுமாகமமுதமு
மெங்குமோதிடுமுபரிடத்தினைதியலுஞ்
சங்குபோலும்வெண்ணீற்றிறன்றயங்குபுண்டரத்தைத்
துங்கநெற்றியிலணிவதேதருமமாச்சொல்லும்.

(இ-புரை.) ஆறங்கங்களையுடைய வேதங்களும் ஆகமத்தின்முதலும்எவ்ருமோதுகின்ற உபரிடத்தினை உண்மையும் சங்குபோல்விளங்கும் வெண்ணீற்றினால் பிரகாசிக்கும் திரிபுண்டரத்தைப் பரிசுத்தமான நெற்றியிற்றரிப்பதே தர்மமாகச்சொல்லும். எ - று. திரிபுண்டரம்- இருபுருவக்கடைவரையும் தரிக்கும் மூன்று விபூதிரேகை. இது, மும்மலத்தையும்போக்குமென்றகுறிப்பு. (.)

வேறு.

என்னப்பரமன்சூறுதல்கேட்டெழுந்தவுகைச்சனற்குமான்
முன்னப்பொருளையடியோடுமுடியுமில்லாமுமுமுதலே
யுன்னிப்புகன்றதிருநீறேதுரைத்ததிரிபுண்டரமேது
பின்னர்த்தரிக்குமிடனேதுபேசுந்திருமந்திரமேதோ.

(இ - புரை.) இவ்வாறு பரமசிவன் அருளிச்செய்ததைச் கேட்டுச் சந்தோஷமுண்டாகிய சனற்குமாரமுனிவர் ஆதியானபொருளே! ஆதியத்தமில்லாதமுதலே! தேவரீர் கருதிச்சொல்லியருளிய விபூதியென்பது யாது? சொல்லிய திரிபுண்டரமென்பது யாது? மற்றும் அதை எத்தவிடத்திற்றரிப்பது? அதனைத் தரிக்குங்காலத்திற்சொல்லும் திருமந்திரம் யாது? என்றனர். எ-று. (2 எ)

காலமேதோவளவேதோகருதப்படுந்தெய்வதமேதோ
சீலமேதோதிரவியமற்றேதோதரிக்கிற்பலனேதோ
மூலமுனையாய்நெடுந்தருவாய்வித்தினடங்குமுறைபோல
ஞாலமெல்லாமாயையின்பாலுதிப்பித்தொடுக்குநம்பரனே.

(இ-புரை.) வேரும் முனையுமாய் நெடியவிறுக்காமாய் விதையில் அடங்கு முறைமையையும்போல உலகமெல்லாம் மாயையினிடத்து உதித்து ஒடுங்கச் செய்யும் எங்கள் பரமனே! தரிக்குங்காலமெதுவோ? அளவுயாது? தியானிக்கப் படுங் தேவதையாது? ஒழுக்கம்யாது? அதற்குரிய திரவியம்யாது? தரித்தால் வரும் பலன் யாது என்றனர். எ -று. (உஅ)

என்றுவினவுமுனிக்கீசனியம்புமுரைத்ததிருநீறு
துன்றுதீம்பாற்கோமயத்தைச்சுட்டவடலையாகுங்கா
ணினந்திரிபுண்டரமதுதான்சென்னிநெற்றிகளநிமிர்ந்தோ
ளொன்றுமார்புநாபிபுறமுருவமுதலுத்தாளணமாய்.

(இ - புரை.) என்று வினாவிய முனிவருக்குப் பரமசிவன் அருளிச்செய்கின்றார். வேதாகமத்திற் சொல்லப்பட்ட திருநீருனது மதுரமுள்ள பாலுத்தரும் பசுவின் சாணத்தை ஓமாக்கினியில் பாகமாகும்படி வைத்த திருநீருகும்; திரிபுண்டரமாவது சிரசு நெற்றி கழுத்து தோள் மார்பு கொப்பூழ் பின்புறம் இவ்விடங்களில் முதலிலே உத்துளளமாகவும், எ -று. (உக)

குழைத்துத்தைவந்ததற்பின்னர்க்குழைத்தநீற்றைவெண்ணிலவி
விழைத்ததென்னச்சொன்னவிடத்தியற்றும்போழ்தினெற்றியின்கண்
டழைத்தவிரவினடுக்கியத்தற்சனியாலனாமிகையாற்
பிழைத்தலறவேதரித்தெதிராப்பெரியவிரலானவெணிந்தால்.

(இ - புரை.) குழைத்துத்தடவி அதன்பின்பு முன்குழைத்த அந்தவிழையிய வெண்மையான நிலவினால் செய்ததுபோல மேற்சொன்ன இடங்களில் தரிக்கும்போது, நெற்றியினிடத்தில் செழுமையுள்ள விரல்களில் நடுவிரலை விட்டு சுட்டுவிரலாலும் மோதிரமணியத்தக்க விரலாலும் குற்றமறத்தரித்துப் பின்பு பெரியவிரலால் நடுவே எதிராக அணிந்தால், எ -று. தற்சனி-சுட்டுவிரல், அனாமிகை - ஆழிவிரல். (உஃ)

அதுவேதிரிபுண்டரமுரைத்தவங்கமவையேயிடனாகும்
பதியாலுரைத்தமந்திரங்கள்பஞ்சப்பிரமமூபநிடதம்
விதியால்வேதத்தெழுத்துரைத்தவியன்மந்திரங்களென்றறிவாய்
புதிதாய்நின்றகாலங்கண்முப்போதுகளைப்போதினுமாம்.

(இ - புரை.) அதுவே திரிபுண்டரமாகும், முன்சொன்ன அங்கங்களே திரிபுண்டரந்தரிக்குமிடமாகும்; நம்மால் அதற்கெனச் சொல்லப்பட்டமந்தி

ரங்கள் பஞ்சப்பிரமவுபரிடதம், இம்மந்திரம் வேதத்தில் முறையாக எடுத்துரைத்த மேன்மைபொருந்திய மந்திரங்களென்று அறிவாயாக; அதற்காக நவமாக நின்ற காலங்கள் முன்றுபோதுகளேயாம்; அன்றியும் எப்போதும். எ - று.

நீளம்புருவத்தளவாகுமிடையினீக்கமொருவிரலா
மாளுந்தெய்வமுருத்திரனோடரியமகேசன்சதாசிவன
நாளுஞ்சிலங்கடைப்பிடியாய்நன்காயீட்டுந்திரவியங்க
ளேந்தருபால்வெண்ணீறுமூலகுக்குயிராந்தோயமுமே.

(இ - புரை.) நெற்றியில் தரிக்கின்ற நீளம் புருவத்தின் அளவேயாகும்; திரிபுண்டரமாகிய மூன்று கீற்றுக்குள் மத்தியில் ஒருவிரல் அளவு இடம்வேண்டும்; அதற்குரிய தேவதைகள் உருத்திரன் மகேசன் சதாசிவன் என்னும் கடவுளர்களாம், இந்த ஒழுக்கத்தை யொருநாளும்றவாம் விருப்பாயாக; ஆன்மாக்கள் நன்மையுடன் சேர்க்குந் திரவியங்கள் பஸ்மவடிவான திருநீறும் உலகுக்குயிராகிய நீருமேயாம். எ - று. (௩௨)

பலத்தின்பெருமைமாமுனியேபகரிவேவர்தாமறிவார்
நிலத்தின்மீதுமானிடர்க்குமுத்திக்கிதுபோனெறியுண்டோ
சொலற்குத்தகுநால்வருணத்தோர்வருணச்சிரமத்தொழில்புரிவோர்
கலத்திற்கியையாவிழிகுலத்தோர்கலன்பூண்மகளீர் கைமையுற்றோர்.

(இ - புரை.) பெருமையுள்ள முனிவரே! விபூதியைத்திரிபுண்டரமாகத் தரிப்பதினால் வரும் பலனைச்சொல்லுமிடத்தில் எவர்களறியத்தக்கவர்கள், இவ்வுலகத்திற் பிறந்தமனிதர்களுக்கு மோகஷந்தர இதைப்போல் சொல்லலாமென்றால் வேறுபொருளில்லை, பிராமணர்முதலிய நான்குவருணத்தார் பிரமசரிய முதலிய நான்கு ஆச்சிரமமுள்ளவர்கள் அபாத்திரர்களாகிய இழிகுலத்தோர் மாங்கலியஸ்திரிகள் கைம்பெண்கள், எ - று. (௩௩)

இயாவரேனுமித்தருமியின்றகாலத்தியற்றுவரேற்
பாவமாயத்தனையறுத்துப்பாரிற்பிறவிக்கடனீந்தித்
தேவர்போகம்பொன்னுலகிற்சென்றுதுய்த்துச்சிவனருளை
நாவினாலும்வழுத்தரியமுத்தியின்பண்ணுவரால்.

(இ - புரை.) இப்போது சொல்லிய இவர்களில் எவர்களேயாயினுந் திரிபுண்டரத்தரிப்பதாகிய தருமஞ்செய்வார்களேயானால், பாபமாகிய பத்தத்தையறுத்துப் பூமியில்பிறக்கும் பிறவிக்கடலை நீந்திச் சுவர்க்கலோகத்திற் றேவபோகத்தை அனுபவித்துப் பின்பு பரமசிவனுடைய திருவருளினால் நாளைக் கொண்டெ சொல்வதற்கரிய முத்தியின்பம் அடைவார்கள். எ - று. (௩௪)

கோறல்களவுகளுண்டல் குருவைப்பிழைத்தல்கூட்டென்னத்
தேறும்பஞ்சபாதகத்தையொழியாதியற்றுஞ்சிறியோரு
மாறிலொன்றுதாங்கொள்ளாதீதியியற்றியறமிகந்த
பாறுபடிவேன்மன்னவரும்பயந்தோர்க்கொன்றபாதகரும்.

(இ - புரை.) கொலைசெய்தல் திருடுதல் மதுபானஞ்செய்தல் ஆசாரியா
பசாரம் காமம் என்று சொல்லப்படுகிற பஞ்சமாபாதகத்தை எப்போதுஞ் செய்
கின்ற கீழோர்களும், ஆறிலொருபாகம் வாங்கிக்கொள்ளாமல் அநீதிபுரிந்து
தர்மத்தையொழித்த பருந்து குழும்படியான வேலேந்திய மன்னவர்களும்,
மாதாபிதாக்களைக் கொன்ற பாதகரும், எ - று. (கூரு)

செய்தநன்றிமறந்தோருந்தீவைத்தில்லஞ்சிதைத்தோருங்
கொய்துபசுவைத்தின்றோரும் கொண்டோர்ப்பிழைத்துத்திரிந்தோரு
நொய்திற்கிபொய்த்துரைத்தோருநோன்பையிகழ்ந்துநொடித்தோரும்
வைதுபழித்துப்பொய்யென்றுமுன்னாலிகழ்ந்தவஞ்சகரும்.

(இ - புரை.) செய்தநன்றி மறந்தவர்களும் தீமூட்டி இல்லங்களை எரித்த
வர்களும் பசுவைச் சிதைத்துத் தின்மவர்களும் கொண்டவருக்குத் துரோகஞ்
செய்த சோரஸ்திரிகளும் எளிதெனமதித்துப் பொய்சாக்ஷிசொன்னவர்களும்
விரதங்களை யிகழ்ந்துசொன்னவர்களும் சாஸ்திரங்களைப் பழித்துப் பொய்
யென்று இகழ்ச்சிசெய்த பாதகரும், எ - று. நொடித்தல்-பேசல். (கூசு)

கருப்பம்விழ்த்தித்திரிந்தோருங்கலவாதவரைக்கலந்தோரும்
பரித்தவொருதேவினைவழுத்திப்பலதேவனாயும்பழித்தோரு
மருத்திவிடத்தாற்கொன்றோருமற்றார்க்கறுதுவதிந்தோரும்
விருத்தர்பாலர்மடவார்கண்டுக்கவினைகள்செய்தோரும்.

(இ - புரை.) கருவை யழித்துத்திரிந்தவர்களும் சேரத்தகாதவர்களு
டன்சேரந்தவர்களும் தமது உள்ளத்திற்கொண்ட ஒருதெய்வத்தைத் துதித்து
மற்றக்கடவுளாப்பழிந்தவர்களும், விஷங்கொடுத்துக் கொன்றவர்களும் தரி
த்திரர்களுக்கு உதவாமலிருந்தவர்களும் விருத்தர்பாலர் மாதர்கள் என்னுமிவர்
கள் பயப்படும்படிக் கொடிய செய்கைகளைச் செய்தவர்களும், எ - று. (கூவு)

அடைந்தோர்க்கருளாதிருந்தோருமமரிசனபடைவெருவி
மிடைந்துவெரிநிட்டோடினரும்வெறியகுறளைபகர்ந்தோரு
மிடைந்தவறியோர்க்கீயாமனிதியமீட்டியிருந்தோருங்
குடைந்தூருண்கவல்குளங்குட்டஞ்சிதைத்தகொடியோரும்.

(இ - புரை.) தங்களை அடைக்கலமடைந்தவர்களுக்கு உபகாரஞ்செய்
பாதவர்களும் அரசன்படையிற்போய்ச்சண்டை நேரிட்டவிடத்திற் பயந்து

முதுகாட்டியோடினவர்களும், பலனில்லாதோள்சொன்னவர்களும் வருந்தி யிருக்கும் வறுமையுள்ளவர்களுக்குக் கொடாமல் பொருளைச்சம்பாதித்துக் கர ன்துவைத்திருப்பவர்களும், முழுகிநீருண்ணும்படியான கிணறு குளம் குட்டை இவைகளை யழித்த பாவினரும், எ - று. வெரிந்-முதுகு. (நஅ)

ஆராமங்களழித்தோருமதிதிவருந்தவயின்னோருந் தீராவிடும்பைபகைவருக்குந்தவசிலருக்குஞ்செய்தோருஞ் சேரரநிலையைச்சேர்ந்தொழுகித்தீவேட்டுண்ணுந்திறந்திறம்பிப் பாராவாரங்கலத்தேறிநிதிவேட்டுமுன்றபார்ப்பாரும்.

(தி - புரை.) பூஞ்சோலையை அழித்தவர்களும் அதிதிகள் பசியால்வருந் திருக்க உண்பவர்களும் பகைவராயிருப்பவர்களுக்கும் தவசிலர்களாகிய முனி வர்களுக்கும் ஒழியாத துன்பத்தைச்செய்கின்றவர்களும், சேரத்தகாததன்மை யைப்பொருந்தி, யந்தவழியில்நடந்து நித்தியாகுதிசெய்து பின்பு போசனங் கொள்ளுந் தன்மைமாறி பொருளையிச்சித்துக் கப்பலேறிச் சமுத்திரத்திற்செ ன்று உழலுகிற பிராமணர்களும், எ - று. ஆராமம்-பூஞ்சோலை, பாராவாரம்- கடல், (நக)

இன்னுங்கொடும்பாதகம்புரிந்தோரியாவனோனுமவரெல்லாம் பின்னுஞ்சடிமாமுனியேதருநீறணியப்பெறிவிவர்பான் மன்னும்பிறவிமுதலவினே முழுதுமாயும்வயங்கொளியோன் மின்னுங்கனகவுதயவவாமேவவிருள்வீந்திவெதுபோல்.

(இ - புரை.) பின்னலாகிய சடையைபுடைய முனிவனே! இப்போது சொல்லிவந்த பாதகங்களுமல்லாமல் மற்றுமுள்ள பாவங்கள் செய்தவர்களே யானாலும், அவர்களெல்லாரும் திருநீறணியப்பெறுவார்களானால், அவர்களிடத் தில் நிலபெற்ற பிறவிமுதலான வினைகளெல்லாம் சூரியன் சொர்னமயமான உதயகிரியிற் றோன்றினவளவில் இருளொழிவதுபோல நீங்கிவிடும்.எ-று.(சௌ)

எள்ளப்படுகீழ்மக்களெனுமிழிந்தகுலத்தோரென்றாலும் வள்ளற்பரமன்றிருநீறுமணியுமணிந்தமாண்பினரை யுள்ளத்துள்ளையிருபொழுதுமுணர்ந்துதெருண்டுசிவனெனவே கொள்ளத்தகையவறிவினரேபிறவிக்கடலிற் குளியாதவராவர்.

(இ - புரை.) இகழப்படுகீழ்மக்களாகிற இழிகுலத்தோர்களே யானாலும், வேண்டுவார்வேண்டியதை ஈயவல்ல பரமசிவத்தின் விபூதியும் ருத்திரா க்ஷமுந் தரித்தபெருமையாளரை இரவும் பகலும் இருதயத்திற்கியானித்துச் சிவமெனக்கொள்ளத்தக்க அறிவாளர்களே பிறவிக்கடலிற் குளியாதவராவர். எ - று. (சக)

நாடிமூன்றுகாலமெண்ணாணம்பன்றிருப்பேரிசைநவிலர்
 னாடிவளங்கும்பாவையெனவறிவொன்றில்லாநாணலு
 கேடிவெண்ணீறினிதள்ளிநெற்றிவீளங்கத்தரிப்பானேற்
 கோடிபிதர்கள்கும்பியிடைகுளியாதரன்பாற்கூட்டுவனூல்.

(இ - புரா.) உணர்ச்சியுடன் சிவபெருமானை நினைத்துத் திரிகாலங்களி
 லுந் தியானிக்காதவனாயும் அவர் திருகாமத்தின் பெருமையை நாவினாற்றதி
 யாதவனாயும் கண்ணாடியிலெழுதப்பட்ட சித்திரப்பிரதமைபோல அறிவில்லாத
 வனையானாலும், விபூதியைத்தேடி இனிதாக அள்ளிநெற்றியில் விளங்கும்படித்
 தரிப்பானாயின் அவனுடைய பிதிர்க்கள் அனந்தம்மடோர்கள் கும்பிபாகமென்னு
 நரகில் முழுகாமல் சிவபெருமானிடத்திற் சேருட்படிச் சேர்ப்பிப்பான். எ-று.
 கேடல் - தேடல். (சஉ)

ஏழுக்கோடிமந்திரமுமெண்ணிறவமுமிருநிலத்தி
 லாழமுடையகங்கைமுதலானந்தநதியுமமரேசன்
 வீழுந்தூரகமீரமவ்வேள்வியனைத்தும்விளம்புங்காற்
 றுமுஞ்சடையான்றிருநீறுதரும்பேறென்றுந்தாராவே.

(இ - புரா.) சத்தகோடி மகாமந்திரங்களும் அளவில்லாத ஸ்தலங்களும்
 இந்தப்பெரிய உலகத்திலிருக்கும் ஆழமுள்ள கங்கைமுதலான அனந்த நதிக
 ளுந் தேவேந்திரன் விரும்புகின்ற அசுவமேதயாகம் ஈராகிய யாகங்களும் ஆகிய
 இவைகள் தாழ்ந்த சடையையுடைய பரமசிவன் விபூதிதரும் பேறுகளின் ஒரு
 பேற்றினையுந் தரமாட்டா. எ - று. வீழல் - விரும்பல். (சங)

பத்தியால்வெண்ணிறணிந்தோர்பாரைப்பொதுநீங்கிடப்புரந்து
 னாய்த்தபோகத்திறுதியினிற்சோதிவிமானத்தினிலேறி
 மைத்தகுழலரொடுமருவிமகவான்பதத்தில்வாழ்ந்துபின்னர்ச்
 சத்தாயசத்தையொருவுசிவசாயுச்சியமேசார்வாரால்.

(இ - புரா.) பத்தியுடன் விபூதிதரித்துக் கொள்ளுகின்றவர்கள் பொது
 வில்லாமல் இவ்வுலகத்தை ஆண்டுபோகக்கூடையனுபவித்து, இறுதியிற் சோதி
 யுள்ள தேவவிமானத்திலேறிச்சென்று, கரிய அளகத்தையுடைய ரம்பாஸ்திரிக
 ளுடன் தேவேந்திரனுலகத்தில் வாழ்ந்திருந்து, பின்பு சீவத்தன்மை நீங்கிச்
 சிவத்தன்மைபெற்றுச் சிவசாயுச்சியம் அடைவார்கள். எ - று. சாயுச்சியம் -
 கலத்தல். (சச)

இந்தவிபூதிமான்மியத்தைவேதம்பலவுமியம்புமதைச்
 சிந்தைக்கெளிதாய்மிகச்சுருக்கிச்செப்பிஇமென்றருள்புரியா

வந்தத்துடனே முதலுமில்லாவாதிபரமனகன்றிடலுஞ்
சந்தக்குலநான்மறைவிரிஞ்சனுலகத்தடைந்தான் சனற்குமான்.

(இ - புரை.) இவ்விபூதியின் மகத்துவத்தை வேதங்களெல்லாம் விஸ்
தாரமாகச்சொல்லுகின்றன ; உன்மனதுக்கெளிதாகத்தெரியும்படி மிகவுஞ்ச
ருக்கிராம் சொன்னோமென்று அருள்செய்து, ஆதியந்தமில்லாத முதற்கடவுளா
கிய கயிலாசபதியானவர் எழுந்தருளவும், சனற்குமாரமுனிவர் சந்தமுள்ள
கூட்டமாகிய சத்தவடிவான சிரேட்டமுள்ள நான்குவேதமு முணர்ந்த பிரம
லோகம்போய்ச்சேர்ந்தார். எ - று. (சுடு)

இன்னதாயவெண்ணீற்றின்றகைமையெம்மாற்புகவவற்றோ
வுன்னே நலியும்பசிதீர்த்தற்கொருப்பட்டெமையுறப்பற்றி
மன்னுதிருநீறுனதுடலமலியப்பரிசித்ததனூ
யன்னகாலேநிருதவடிவகற்றித்தேவாயிணையென்னு.

(இ - புரை.) இத்தன்மையுள்ள விபூதியின் மகத்துவம் எம்மாற் புகழத்
தக்கதோ? உன்னையருத்திய பசிதீர எம்மை உண்ணவேண்டுமென்று பிடித்து,
நிலைபெற்றவிபூதி யுன்சரீரத்திற் பொருந்தப்பரிசித்ததினால், முன்னுள்ள ராகூ
தவருவம் நீங்கித் தேவரூபம்பெற்றயென்று கூறி, எ - று. (சு௯)

அன்பினுணர்ந்திவெண்ணீற்றையள்ளியரக்கன்றனக்களியா
விற்பமருளுமந்திரமுமியம்பிமுறைநீறிவித்துத்
துன்பமொழிந்தாய்பொன்னுலகிற்போகத்துய்த்துத்தொலைந்தபின்னர்
வன்பரறியாச்சிவபத்ததைமருவிவாழ்தியெனவிடுப்ப.

(இ - புரை.) இங்ஙனம் அன்புடன்சொல்லி விபூதியையள்ளி அரக்க
னுக்குக் கொடுத்து, பேரின்பமருளும் மந்திரோபதேசமுஞ்செய்து முறையாக
விபூதியைத் தரித்துக்கொள்ளும்படித்தெரிவித்து, துன்பம்நீங்கினவனே! சுவர்
க்கபோகவின்பம் அனுபவித்து நீங்கினபின்பு, அன்பில்லாதவர்களால் அறியப்
டாத சிவபத்ததைப்பொருந்தி வாழ்ந்துகொண்டிருவென்று விடைகொடுத்
தனுப்ப ; எ - று. (ச௯)

பழையமுனிவனடியிணைமேற்பணிந்தாங்கெழுந்துவிடைபெற்றுக்
குழையமனத்தினுவகையொடும்பொன்னுட்டெல்லேகுறுகுதலும்
பிழையில்பொருளின்பதந்தெரியும்வாமதேவப்பெருந்தகையுந்
தழையுமிதழிச்சடாதரன்போற்சார்ந்தானென்றுசாற்றினான்.

(இ - புரை.) அரக்கன் பழமையாகிய வாமதேவமுனிவர் திருவடியிற்
பணிந்தேழுந்து விடைபெற்றுக்கொண்டு குழையுமனத்தினையுச் சந்தோஷத்

துடன் தேவலோகத்திற்செல்லுதலும் பிழையில்லாதபொருளின் தன்மைபுணர்ந்த அம்முனிவர் தழைத்த சொன்றைமாலையணிந்த சடாமகுடமுள்ள பரடசிவன்போல் தாம்போகவேண்டிய ஸ்தானத்திற்குப்போனார் என்று சூதமுனிவர்

எ - று.

(சஅ)

பதினாறாவது திரிபுண்டரமுரைத்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம். கூடநூ

உ

சிவமயம்.

பதினேழாவது

வேடன்சிவபூசைகடைப்பிடித்த

அத்தியாயம்.

இவ்வண்ணம்வியந்துசூதனிற்றுத்தலுமதனைக்கேளா
மைவ்வண்ணக்காளகண்டன்வால்வண்ணப்பூதிநல்கு
மெய்வ்வண்ணப்பலத்தின்பெற்றிவிழைந்தனமென்னவேத்துப்
பொய்வ்வண்ணம்புகுதாவுள்ளத்தருந்தவர்புகல்வதானார்.

(இ - புரை.) சூதமுனிவர் மகிழ்ந்து சொல்லுதலும் இதனைக்கேட்டு மைந்
நிறமுள்ள காளகண்டமூர்த்தியின் வெண்மைநிறமுள்ள விபூதிதரிக்கின்ற மா
ரூதபலத்தின் தன்மையைக்கேட்டு ஆனந்தமடைந்தோமென்று துதிசெய்து,
உண்மைநெறி பொருந்திய உள்ளத்தையுடைய நைமிசாரணியமுனிவர்கள்
சொல்லுகின்றார்கள். எ - று. இறுத்தல் - கூறல், வால் - வெண்மை. (க)

முறநூன்மறைகள் கூறுமுடி பொருட்டுணியையோர்ந்து
கற்றவர்குரவராயிற் பேறுமக்கணத்தினையுதன்
சிற்றியற்குரவர்தம்பான்மானிடர்சிவமெய்ஞ்ஞானம்
பெற்றிடிவரெவ்வாறுபிஞ்ஞகன்பதத்தைச்சேர்வார்.

(இ - புரை.) நான்குவேதமுழவதுஞ் சொல்லத்தக்க முடிவான பொரு
ளின் நிச்சயம் அறிந்து கற்றவர்கள் ஆசாரியரானால் சிவபதம் அப்பொழுதே
கிடைக்கும். அவ்வாறு கற்றுணராத ஆசாரியரிடத்தில் மானிடர்சேர்ந்து மெய்
ஞ்ஞானம் பெறுவார்களானால், சிவபதத்தை அவர்கள் எவ்வண்ணஞ்சேர்வார்
கள். எ - று. (உ)

அருந்தவமுனியேயிந்தவினாவுக்குவிடையாதன்பு
புரிந்தெமக்குரைத்தியென்றுபுராதனமுனிவர்கூற

வேடன்சிவபூசைகடைப்பிடித்தது. உசுஎ

யோதனைமனத்தினேத்தித்
திருந்தியதவத்துச்சூதமுனிவான்செப்பினானே.

(இ - புறா.) அரியதவமுன்ன சூதமுனிவரே! இந்தவினாவுக்கு விடை ஆராய்ந்து அன்புகூர்ந்து எமக்கு அருள்செய்யுமென்று புராதனர்களாகிய நைமி சாரணியமுனிவர்கள் சொல்ல; விரிவாகிய பலகூலகளிலும் வல்லவராகிய வியாசரை இருதயத்திற் சிந்தித்துத்துதித்து நல்லதவத்தையுடையசூதமுனிவர் சொல்லுகின்றார். எ - று. (ங)

பரவையுமூலகில்வாமுமானிடப்பசுக்கட்கெல்லா
மரணதுதருமத்தோங்குங்கிரியையிலவாவொன்றுண்டேற்
சூரவனதறிவின்சீழ்மைமேன்மைதான்குறிப்பதென்னே
திரமிறுமன்பினானேசிவகதிசேரலாமே.

(இ - புறா.) சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இவ்வுலகில் மானுடரான சிவர்களுக் கெல்லாம் சிவதருமமாக மேன்மைதங்கிய கிரிபாபாதத்தில் விருப்பமென்ப தொன்றுண்டாயிருக்குமானால், ஆசாரியருடைய அறிவின்சீழ்மையையும் பெரு மையையும் நான்குறிக்கவேண்டியதில்லை; உறுதியாகிய அன்பினாலேயே சிவ கதியுடையலாம். எ - று. (ச)

உடைத்தெறிந்திட்டகல்லிப்பசுமண்ணின்மரத்தினோட்டிற்
கிடைத்தவற்றொன்றுதன்னையரன்னக்கிரியைபேணித்
கடைப்பிடித்துறுதிசூறுமவாவொடுகனிவறுயின்
விடைக்கொடியுயர்த்ததோன்றல்கருமத்தான்முத்திரோவும்.

(இ - புறா.) உடைத்து எறிந்துவிட்ட கல்லிலும் ஈரமுள்ள மண்ணி லும் ஓட்டிலும் இவைகளும்ல்லாமல் வேறென்கிடைத்தாலும் அவைகளிலொ ன்றைப் பரமசிவனாக பாவித்துக் கிரியைவிரும்பி மறவாமற்பற்றி உறுதியிருந்த அன்புடன் ஒருவன்மனங்களிவானானால், அவனுக்கு ருஷபக்கொடியுள்ள பரம சிவனது கிரியையால் முத்திகிடைக்கும். எ - று. (ரு)

காட்டிடுங்குரவன்றாணங்கயவனாந்தகையனேனு
மீட்டுமந்திரமும்வாளாவசனமாமியல்பிற்றேனுங்
கேட்டமாணக்கன்றாணுமறிவிற்கீழ்மகன்குமேனு
நாட்டியவவாவொன்றுண்டேற்சிவபதண்ணுவானே.

(இ - புறா.) உபதேசிக்கும் ஆசாரியன் சாஸ்திரவியாரண யில்லாதவ னேயானாலும் உச்சரிக்கிற மந்திரமும் பயனில்லாத வசனமேயானாலும் உபதே சம்பெற்ற சீடன் விவேகமில்லாத சீழ்மகனேயானாலும் சொல்லிய அன்பென் பது உண்டாயிருக்குமானால், சிவபதத்தை யடைவான். எ - று. (ஃ)

ஆரணநா ன்குமோதியறிந்தபேரறிஞனே னுங்
காரணவேள்வி நூறுங்கருத்தினின்முடித்தானே னும்
வாரணமுரித்தவள்ளன்மலரடிதன்னின்வைத்த
பூரணவேட்கையில்லான்பொருத்திடான்முத்தியன்றே.

(இ - புரா.) நான்குவேதங்களும் ஒதியுணர்ந்த ஞானவானானும் சுவர்
க்கபதப் பிரவேசத்திற்குக் காரணமாகிய நூறுயாகம் விரைவாகச்செய்து நிறை
வேற்றினவனே யானாலும், யானையையுரித்த நம்மிறைவன் திருவடிமலரில்வை
த்த பூரணமாகிய அன்பில்லாதவன் முத்தியிடையான். ஏ - று. (எ)

ஆதலாற்கருமம்யாவுமையத்தோடியற்றிநின்ற
பேதைமையுளத்தார்பெற்றபேறில்லைபண்டோர்வேடன்
போதமிலரசன்சொன்னவினோதநற்பொருளென்றெண்ணி
வேதநாயகனைப்பூசித்துய்ந்தமைவிளம்புவாமே.

(இ - புரா.) ஆகையினால், கிரியைகளெல்லாம் சந்தேகத்துடன்செய்திரு
க்கும் அறிவில்லாதவர்கள் அடைந்தபேறு ஒன்றுமில்லை; பூர்வத்தில் ஒருவே
டன் ஞானமில்லாத ஒரு அரசன்சொல்லிய வினோதவார்த்தையை நல்லபொ
ருளென்று நம்பிப் பரமசிவனைப்பூசித்து உய்ந்த சரித்திரத்தைச் சொல்லுகி
றோம். ஏ - று. (அ)

பண்டுபாஞ்சாலதேசப்பார்த்திபக்குமரன் மிக்க
நிண்டிற்றநிங்ககேதுவேனும்பெயர்ச்செங்கோல்வேந்தன்
கொண்டலொத்துதவுகையான்கோதுலான்குணத்தின்மிக்கான்
றண்டுதலின்றிலேட்டமாவோன்சமைந்துபோனான்.

(இ - புரா.) பூர்வத்தில் பாஞ்சாலதேசத்தில் பராக்கிரமமுள்ள சிங்க
கேதுவேன்னும் பெயர்பெற்றுச் செங்கோல்செலுத்துபவனும் மேகப்போற்
கொடுக்குந்கையனும் குற்றமில்லாதவனும் நற்குணத்திற்சிறந்தவனுமான அரசு
ன் ஒருநான் நீங்குதலில்லாமல் வேட்டையாட உத்தேசித்துப்போலான். ஏ - று.

தடியிசைவலைவார்தாணித்தடந்தொறும்வருவார்கோடி.
துடியொடுமிரலைபொங்கத்தொண்டகந்துவைப்பார்கோடி.
மடிசெவிஞ்ருமலிபற்றிவருபவர்கோடிகோடி.
கடிதருதொகையோர்குழக்காட்டகம்வேட்டஞ்செய்தான்.

(இ - புரா.) தடிகளின்மேல் வலைகளும் வார்களும்போட்டுச் சுமந்து
கொண்டு மாரக்கந்தோறுஞ் செல்லுகின்ற கோடி வேடர்களும் தடியுடன்
ஓங்காதமுழங்கக் குறிஞ்சிப்பறைகள் முழக்குகிற வேடர்கள் கோடிபேர்

வேடன்சிவபூசைகடைப்பிடித்தது. உகக

களும், வளைந்த காதுகளையுடைய நாய்களைப்பற்றிக்கொண்டு வருகின்றவர்கள் கோழிகோழிபேர்களும் இவ்வாறு கண்க்கில்லாத வேடர்கூட்டஞ் சூழ்ந்துவரச் சென்று, காட்டினிடத்தில் வேட்டையாடினான். எ - று. காவுதல் - சுமத்தல்.

அப்பெருவனத்திற்சண்டனெனும்பெயர்வேடனெஞ்சி
பெப்பெருநெறியுநேடிவிலங்கினையெறியவெண்ணி
யொப்பருஞ்சிலையினெடுங்கணையிடித்துநுத்துச்செல்வான்
கிப்பியமொழிந்துகத்தியிடிந்தவாலயத்தைச்சேர்ந்தான்.

(இ - புரை.) அந்தப்பெரிய ஆரணியத்திற் சண்டனென்கிற ஒருவேடன் தனித்து எல்லாவழிகளையுந்தேடி மிருகங்களைக்கொல்ல நினைத்து, ஒப்பில்லாத வில்லையும் பாணத்தையும் பிடித்துக் கோபத்துடன் செல்லுகின்றவன், பொலிவுமறி இடிந்து பாழாயிருக்கும் ஒரு ஆலயத்திற் சேர்ந்தான். எ - று. கிப்பியம் - திவ்வியம். நந்தி - பொலிவுகெட்டு. (கக)

சிதைத்துருவழிந்துவீழ்ந்துகிடந்ததோர்சிவலிங்கத்தைக்
குதைந்தவார்பகழிவேடன்கண்டனன்குறித்தநெஞ்சிற்
• புதைந்தபேரன்பினாலேபோற்றினனெடுத்துப்போந்து
ததைந்தபூந்தெரியல்வேயந்ததராபதிநுமுன்காட்டி.

(இ - புரை.) சிதைவுபட்டு உருவமழிந்து விழுந்திருந்த சிவலிங்கத்தைக் கண்டு, குதையுள்ள நீண்ட கண்களையுடைய அந்தவேடன் அதை நிதானித்த மனதில் நிறைந்த பேரன்புடன் துதித்தெடுத்துக்கொண்டிவந்து, நெருங்கிய பூமாலையணிந்த அரசன்முன்னர்க்காட்டி, எ - று. (கஉ)

அரும்புவிழுமுதுமாளுமாசனையாசரேறே
விரும்பியவடியேன்கையின்மேவியசிவலிங்கத்தைப்
பெரும்பயன்றெரிந்துபோற்றிப்பூசிக்கும்பெற்றியெல்லார்
தரம்பெறவுரைத்தியென்னச்சாற்றினன்சாற்றலோடும்.

(இ - புரை.) அருமையான பூமிமுதுங் காக்குமாசனே! மன்னவாசிங் கமே! விருப்பங்கொண்ட அடியேன் கரத்திற் பொருந்திய இச்சிவலிங்கத்தை மிருந்தபயனறிந்து துதித்துப்பூசிக்கிற முறைமையெல்லாம் கிரமமாகச்சொல்ல வேண்டுமென்றான். அப்படிக்கேட்டவனவில், எ - று. (கக)

மடமையினன்றோவிர்தவனசரனுரைத்தமாற்றம்
புடையமரந்தீர்கள்கேண்மினென்றுகைபுடைத்துநக்குப்
படையுலார்தடக்கைவேடனினக்கதுபணிப்பனென்னுக்
கடலுலகாரும்வேந்தனசதியாற்குட்டுரைத்தான்.

(இ - புரா.) என்னருகிலிருப்பவர்களே! இந்த வேடன் சொன்னவாற்றை அறியாமையினால்லவா? நேளுங்களைன்று கைதட்டி நகைத்து, ஆயுதமேந்தும் பெரியகையுள்ள வேடனே! பூசைசெய்கிற முறைமையைச் சொல்லுகிறேன்கேளென்று, கடல்கூழ்ந்த உலகாரும் அரசன் ஏனனமாகச் சொல்லுகிறான். எ - று. அசுதி-ஏளனம். (கசு)

ஏந்தியசிவலிங்கத்தையியல்பின்மஞ்சனநீராட்டிப்
பூந்துணர்கந்தஞ்சாற்றிப்புகையொடுதீபநல்கி
மாந்தரைச்சுட்டசாம்பர்கொணர்ந்துமுன்வைத்துப்போற்றி
யாய்ந்துநீதுய்க்குந்தீம்பாலடிசிலோடவையுநல்கி.

(இ - புரா.) ஏந்திய சிவலிங்கத்துக்கு விதிப்படி திருமஞ்சனநீரால் அபிஷேகஞ்செய்து, சந்தனபுஷ்பத்தரித்துத் தூப தீபங்கள்கொடுத்து, இறந்தமனிதரைச்சுட்ட சுடலைச்சாம்பரைக் கொணர்ந்து எதிரில்வைத்துப்போற்றிசெய்து, பதமறிந்து நீ உண்ணுகின்ற மதுரமுள்ளபாலன்னமும் இன்னுமுள்ளவைகளையும் நிவேதித்து, எ - று. (கரு)

நேயமோடிறைஞ்சியேத்திருத்தங்கன்புரிந்துநின்று
வாயினுலமுதகானம்பாடியுய்வணக்கஞ்செய்துந்
தூயநற்பூசைசெய்வாயென்றிறைசொன்னொழ்முற்றுங்
காயும்வெஞ்சிலைக்கைவேடன்மெய்ம்மையாற்கருத்திற்கொண்டான்

(இ - புரா.) அன்புடன் பணிந்து துதித்து, நடனங்கள்செய்து வாயினுல் மதுரமுள்ள தீபங்கள் பாடியும் பவித்திரமான நல்லபூசைசெய்யென்று அரசன் சொன்னான்; பகைவரைக்கொல்லத்தக்க வேடன் அவற்றையெல்லாம் உண்மையாக மனதிலெண்ணிக்கொண்டான். எ - று. (கசு)

நெஞ்சினில்வேட்கைக்கூடாக்கடைப்பிடிநிகழ்தலாலே
வஞ்சமுற்றரசன்சொன்னவீதிமுறைவழுவாதெண்ணி
யஞ்சலித்தமலன்பூசையனுதினமொருநாள்போல
விஞ்சவேபுரியுங்காலத்தொருபகல்விரதவேடன்.

(இ - புரா.) விரதங்கொண்டிருக்கும் அவ்வேடன் மனதில் அன்புமிருதியாக அரசன்சொன்னவையெல்லாம் உறுதியாய்க்கொண்டதினால், அவ்வரசன் கபடங்கொண்டுசொல்லியமுறைமையில் ஒன்றுந்தவறாமல் ரூபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு வணங்கிச் சிவபூசை முதல்நாள்போலவே செய்யுங்காலத்தில், ஒருநாள், எ - று. கடைப்பிடி-உறுதிப்பாடு. (கசு)

மற்றையவெல்லாங்கொண்டுவரதனைப்பூசைசெய்வா

ஈறுகண்டிலனெல்லையேகிச்

சுற்றியவனங்களெங்குந் துருவினனேடிக்காணன்
கற்றையங்குமுலாளோடுகருத்தழிந்திஃதுசொன்னான்.

(இ - புரை.) சிவபூசைக்கு வேண்டிய திரவியங்களெல்லாங் சேகரித்துக்கொண்டு பூசைசெய்யவாரம்பித்துச் சேகரித்த திரவியங்கள் சரியாக இருக்கின்றனவாவென்றுபார்க்கையில், சுடலைச்சாம்பரொன்றில்லாமையினால் விராவுடன் சுடலைகளெல்லாந் தேடிப்பார்த்து அகபட்டாமல் மணம்வருந்தித் தன் மனைவியுடன் சொல்லுகிறான். எ - று. துருவல்-தேடல். (௧௮)

குன்றியந்தாமநான் நகுவிமுலைக்கொடிச்சிகேட்டி
யன்றுங் குரவனவரசர்கோன்பணித்தவாறே
யின்றளவீசன்பூசையியற்றினென்குறைபாடிழன்
யொன்றவற்றில் சேலண்ணல்பூசையின்றொழிபுகண்டாய்.

(இ - புரை.) குன்றியணிமாலே அசையும்படியான குவித்தனமுள்ள குறமாதாகிய என்மனைவியே! கேட்பாயாக; நம்முடைய குருவாகிய அரசன் அன்றுசொன்ன முகநடைப்படியின்றவனாயில் சிவபூசை குறைபாடில்லாமற் செய்தேன; அந்தப்பூசைத்திரவியங்களிலே இப்போது ஒருதிரவியமில்லாவிடில் சிவபூசைக்கிரகந்தப்பிப்போம். எ - று. கொடிச்சி-வேடமகள். (௧௯)

பூசனைவநூவுமாபின்புலாலுடறண்ணைப்போற்றிச்
சீசியானிருக்கலாற்றேறிப்போதநதிண்ணமென்றான்
மாசிலாவுள்ளத்தாருங்குறையேதுவந்ததென்றான்
துசுலாமல்குராய்கேள்குடலையினடலையென்றான்.

(இ - புரை.) சிவபூசை தவறுமானால் சீச்சி இந்த நாற்றவுடலை வைத்துக்கொண்டிருக்கமாட்டேன், இரந்துபோவதே நிச்சயமென்றான், குற்றமற்ற மனமுடைய அந்தக்குறமாதும் இப்போதுநேரிட்ட குறைபாடென்னவென்று கேட்க; ஆடையணிந்த அல்குலையுடைய பெண்ணே! சுடலைச்சாம்பலே ஒன்று குறைபாடு என்னன. எ - று. (௨௦)

உரைத்தவற்றுள்ளேயொன்றின்றாயினுமுலகைகூர்ந்து
பரித்திடார்தொண்டர்பூசையென்றுநீபகர்ந்தயாவுங்
கருத்தினிலுணர்ந்தேனின்றாகண்ணுசுற்றாமன்றன்னை
யருத்தியால்வழிபட்டேத்தவறைகுவனடியென்றான்.

(இ - புரை.) சொல்லிய திரவியங்களில் ஒன்றில்லாவிட்டாலும் அடியார்கள் சந்தோஷத்துடன் பூசையைத்தொடங்காக்களென்ற நீசொன்னவையெல்லாம் மனதிலறிந்தேன்; இப்போது சிவபூசையன்புடனசெய்து துதிக்க அடியேன் ஒன்றுசொல்லுகிறேன் என்றான். எ - று. (௨௧)

ஈமத்தினடையொன்றுகுறைந்ததென்றிரங்கவேண்டா
சேமித்தநத்தில்விற்றொந்தழல்கொளுவிமுத்தி
காமித்தநான்விழ்ந்தந்தக்கனல்புகுந்தவ்வேனின்னே
பூமொய்த்தமார்பவெந்தசாம்பராற்பூசைசெய்வாய்.

(இ-புரா.) சுடலைச்சாம்பரொன்று குறைந்ததென்று விசனப்படவேண்
டியதில்லை, காலலரகக்கட்டிய நம்முடைய குறிச்சியில் - தீவைத்துக்கொளுத்தி
விட்டு, நான் மோகஷத்தைவிரும்பி அந்தத்தீயில்விழும்து இறந்துபோகிறேன்;
பூமாலையணிந்திருக்கும் மார்பையுடையநாயகனே! அந்தச்சாம்பரைக்கொண்டு
இப்பொழுதே சிவபூசைசெய்வீராக என்று கூறினன். எ - று. ஈமம்-சுடலை.

என்றவன்சொல்லக்கேட்டவெயினனுமினைந்துசொல்வான்
மன்றலங்குழலாய்கேட்டியில்லறம்வளர நின்றான்
றன்றனிமனைவியாலேதருமமேமுதலநான்கு
மொன்றிடவேண்டுமென்னுமூலகமென்றுரைத்துப்பின்னும்.

(இ - புரா.) அங்ஙனம் சொல்லியதைக்கேட்ட அவ்வேடன் மனமிரங்
கிச் சொல்லுகிறான்; வாசனையுள்ள அளகத்தைபுடைய மாதே! நான் சொல்வ
தைக்கேள், இல்லறம்வளரும்படி விரும்பியிருக்குமொருவன் தன்மனைவியினால்
தருமமுதலாகியநான்கும் பொருந்தவேண்டுமென்று பெரியோர்கள் சொல்லு
வார்கள்; என்றுசொல்லி மேலுஞ்சொல்லுகிறான். எ - று. எயினன்-வேடன்.()

பொங்கிளமுலையாய்கேண்மோபுதல்வரைப்பெற்றாயல்லே
மங்கையின்பருவத்தன்பமரானுமீமன்னுங்காமம்
தங்கியகாதன்மேன்மேற்றழைத்திடுமிளமைதன்னி
லங்கியில்விழ்ந்துசாதற்கம்க்குமோவடாதுகண்டாய்.

(இ-புரா.) இளமைமிகுந்த தனத்தையுடையவனே! கேள்; நீஇதுவரையில்
புத்திரசம்பத்து அடையவில்லை, நீயோ மங்கைப்பருவமுள்ளவன், காமம்பொ
ருத்திய ஆசைமேன்மேற்றழைக்கு மிளமையில் தீயில்விழ்ந்துசாதல்அடுப்பதோ
அடுப்பதல்லவே. எ - று. மங்கைப்பருவம் - பதின்மூன்றுவயதுள்ளகாலம்.

மின்குலமனையவாளிவேட்டுவர்க்கரசாய்த்தோன்று
நின்குலமைந்தனில்லாநிரயம்புக்காழ்த்துபோன
வென்குலத்தவரையெல்லாநரகினின்றேற்றிமேலெயர்
புன்குலத்தனையோம்பிப்புரப்பவராவரென்றான்.

(இ - புரா.) மின்னற் கூட்டமொத்த பாணமேந்திய வேட்டுகுலத்துக்கு
அரசனாகப்பிறந்த உனது தந்தையின் வமிசம் புத்திரனில்லாமல் நரகத்திலுமூழ்
கிப்போயிற்று. என்னகுலத்தவரையெல்லாம் நரகத்தினின்றும் களையேற்றி இனி
என்புல்லியகுலத்தை ஆதரித்து ரக்ஷிப்பவர்கள் யாரென்று சொன்னான். எ-று.

கருங்கயல்விழியாள்கேட்டுக்கூறினன்கருப்பமென்ன
மருங்கயற்கடலுளாழந்தங்கழிவுறுமறிவிலாரிற்
பெருங்கயமுரித்தோன்றெண்டுபேணியேமாயப்பெற்றாற்
பொருங்கயமனையாய்பின்னும்விழைவதோர்பொருளுமுண்டோ

(இ - புரை.) கரியசேலையொத்த கண்ணையுடையவன் தன்கணவன்
சொன்னதைக்கேட்டு யானையையொத்தபுஜபலனே! அறிவில்லாதவர்கள் பிறவி
யாகிய சமுத்திரத்தில் மூழ்கி இறந்துபோகிறதுபோலப் பெரியயானையை
யுரித்த பரமசிவனுடைய அடிமைத்திறத்தை ஆதரித்து இறந்துபோகப்பெற்
றால், அதற்குமேலும் விரும்பத்தக்க பொருளொன்றிருக்கின்றதோ? இல்லை
யே; எ -று. (௨௬)

பூவலமறாதுயீசன் பூசனை முடிக்கவேண்டி
விரவனல்குளித்திப்போ துயிவன்யானென்னலோடு
மரவெனத்திகழும்ல்குலாயிழைதுணியையேயார்ந்து
பரவருங்கற்பினுளையெரிபுகப்பணித்தலோடும்.

(இ - புரை.) இறையவனே! தடுக்காதே, சிவபூசை நிறைவேற்றவேண்டி
இப்பேகதே இப்பெரியதியில்விழுந்து நானிறந்து போகிறேன் என்று சொன்ன
அளவில், பாம்பின்படம்போல் விளங்குகின்ற அல்குலையுடைய தன்மனைவியின்
துணியையறிந்து யாவருந் துதிக்கத்தக்க கற்புள்ளவனைத் தீயில் விழும்படி உத்த
ரவுசெய்தமாத் திரத்தில், எ -று. (௨௭)

வானயாறிழித்ததென்னவரையினின்றிழிந்துபாயுங்
கானயாற்றுவியாடிக்கலன்பலவணிந்துசுண்ண
நானஞ்செய்வாசம்பூசிரதமலர்மாலேகுழப்
பாஹுறைவெண்பாட்டார்த்துக்கணவனைப்பணிந்துவாழ்த்தி.

(இ - புரை.) ஆகாயக்கை யிழிவதுபோல மலையினின்றிழிந்துபாயும்
கானயாற்றுவியில் ஸநானஞ்செய்து, பலவித ஆபரணங்களை யணிந்து, சுண்ண
ணப்பொடியும் சந்தூரியும் கலந்த சந்தனக்குழம்பு பூசி, நறுமணப் பூமலை
தரித்து பாலி னுரையையொத்த வெண்பட்டணிந்து தன்கணவனைவணங்கித்
துதிசெய்து, எ -று. (௨௮)

மனையின்மீதங்கிசேர்த்திவலங்கொண்வெணங்கியேத்திப்
புனைமதிக்கண்ணியானறள்பொலன்கழற்றொழுது?பாற்றித்
தனையெஹத்துணையுநீங்காதன்பொடுசிந்திப்போர்கள்
வினைவிலங்கறுக்குமைபாவிண்ணப்பங்கேளாயன்றே.

(இ - புரை.) தனது வீட்டில் நெருப்பையிட்டுப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து
வணங்கிப்பின்பு சந்திராசூடான பரமசிவனுடைய பொன்னிறமுள்ளதிரவடிவனை
வணங்கித் துதிசெய்து, இனையளவும் நீங்காமற்றியானிப்பவர்கள் வினையாகிய

விலங்கைத் தறித்துவிடும் ஐயனே! அடியேனுடைய விண்ணப்பத்தைக்கே
என்று கூறி, எ - று. (௨௯)

இத்திரியங்களைத் துமலராகவென துகாயங்
கத்தமார்புகைபிற்காட்டுமகிலாகக்கருத்துநீடுந்
சுந்தரத்தீபமாகப்பிரணன்னுய்ப்பனவேயாக
வந்தநாற்கரணமுற்றுமருக்கியமாகக்கொண்டே.

(இ - புரா.) பஞ்சேத்திரியங்களே மலராகவும் என்னுடையசரீரமானது
வாசனைதங்கிய அகித்புகையாகவும் என்னிருதமமானது மிகுந்தசுந்தரமுள்ள
தீபமாகவும் பிரணானுது விவதனமாகவும் அந்தக்கரணமுழுவதும் அருக்
கியமாகவும் ஏற்றருளி, எ - று. (௩௦)

அடியேனென்சீவன்பூசாபலத்தினையடையல்வேண்டுங்
கொடியன்யாள மராவாழ்வுங்குறிக்கிலென்றிதறித்தோறுந்
தடையறத்தோன்றினாலுமாயையைத்தணர்துவெள்ளை
விடையசின்கழற்கீழன்புலேண்டுவென் றுவேண்டி.

(இ - புரா.) அடியேனது சீவன் பூசாப்பலனை யடையவேண்டு
மெண்டு பிரார்த்தித்துப் பின்பும் நான் தேவாகள்வாழ்வைப் குறிக்கின்றி
லேன், தடையிலாடல் என்பது அளன்குறையும் யோலிகடோறும் பிறந்தா
லும் மாயையினைநீக்கி, வெள்ளோருட்பவாகுமத்தில் ஆரோகணித்துக்கொண்
டெழுந்தருளுகின்ற சிந்திருவடியின்கீழ் அன்புபொருட்கவிரும்புகிறேனென்று
வேண்டி, எ - று. (௩௧)

செங்கபலனையகண்ணாள்செழுந்தழற்பிடும்புதன்னுட்
பங்கமலரிற்செல்லுந்ருவென்பாய்துறாயப்
பொங்கியசாம்பராகக் கண்டனாபுளமனோங்கி
யங்கையினடையேந்தியீசனையருட்சித்தானே.

(இ - புரா.) செவ்விய செற்கண்டபோதும் கண்ணாள் செழுமையான
தீப்பிழம்பில் தாமமாமலரிற்செல்லுந் திருமகள்பேரலவிழுந்து பரிசுத்தமான
சாம்பராகக்கண்ட அவ்வேடன் புளகங்கொண்டு, அந்தச்சாம்பரைத் தன்னுள்
ளங்கையில் எடுத்துக்கொண்டு பரமசிவனை அருச்சித்தான். எ - று. (௩௨)

இறையவன்பூசைமுற்றியிறுதிநீற்கழித்தவெல்லாம்
பிறைது கலென்றுமேற்கும்பெற்றிபோலற்றைப்போது
மறைமுதல்பூசைச் சேடம்வாங்குவான்வந்துதோன்றி
நிறைபுடனின்றாள் கண்டு நெடுந்தகைநினைவிற்போவான்.

(இ - புரா.) இவ்வாறு சிவபூசை நிறைவேற்றி அந்தப்பூசையின் முடி
வில் கழித்துவிட்டதையெல்லாம் அவன்மனைவி நாடோறுமேற்றுக்கொள்வது

உமாமகேசுவரபூசைமகிமையுரைத்தது. நுகந.

(இ - புரா.) மாறுபடுதலில்லாத நற்குணமுள்ள முனிவரோ! தேவர்களுடைய அடிச்சியான தமியேனோகைகம்பெண், பழுதற்ற இளமைப்பருவம்வீணிற் கழிந்துவிடப் பூர்வசென்மத்திற் தேடிக்கொண்ட வினைப்பயனை அனுடவிக்கி தேன், இனி உம்முடைய ஆசியின் பயனை இன்பங்களை விரும்பிப் பெறுவதற்கு எவ்வாறுரியேன் என்று சொன்னான்; அதைக்கேட்ட முனிவர் சாரதையைப்பார்த்து நீ வருந்தாதே, நான்சொல்லுகிற வார்த்தையைக் கேளென்று இந்தவார்த்தைகளைச் சொல்லுகின்றார். எ - று. (கசு)

கருவிழிமறைந்தேனளித்தநல்வார்த்தையைற்கணப்மெய்ம்மையாக்ருவனென், னுரைமனக்கோடியுமாமே கச்சுரமென்றொருதவவிரதமொன்றதனைப், புரிவையேலுள்ளங்கருத்யவெல்லரப்பொருளும்வந்துறுமெனப்புலகச்சுரிசுழலணங்குகேட்டதுபுரியுந்தொன்முறைபகரெனச்சொன்னான்.

(இ - புரா.) கயற்கெண்டையையொத்த கண்களையுடையவளே! நேந்திரந்தேரியாத யான்சொன்ன இந்தவார்த்தை உண்மையாகும்படிச்செய்தேன், என்வார்த்தையை உன்மனதில் உறுதியாகக்கொள்ளக்கடவை, ஏனென்றால் உமாமகேச்சுரமென்பதாக ஒருதவவிரதமுண்டு, நீ அந்தவிரதத்தை அனுஷ்டித்தால் மனதினைத்த பொருளெல்லாம்வந்து சித்திக்குமென்று சொல்ல; அதைக்கேட்ட அச்சாரதை அந்தவிரதம் அனுஷ்டிக்கும் பழமையான முறைமையைச்சொல்லுமென்று வினவ, அவர் சொல்லுவாராகின்றார். (கசு)

வளமவிவேனிற்சித்திராபனிகூர்மார்ஈழியிவற்மிலோர்மதியினிளமதிக்கலையால்வளர்முதற்பக்கத்தியைந்தநற்றினத்தினிவ்வந்தமுளமலியன்பாற்றொடங்கியெட்டிமோழுறுதிபூரணையுவாவென்[தேறளவுசேர்த்தியோர் நான்கினுந்தெண்ணீ ராடியோர்மண்டப மமைத்

(இ - புரா.) வளப்படுகிறந்த வசந்தகாலமாகிய சித்திராமாதம் பனிமிருந்தமார்ஈழிமாதம் என்னுமிந்த இரண்டொத்தங்களுக்குள் ஓர்மாதத்திலுள்ளதிங்கள் கலையினால் வளருகின்ற பூர்வபகைத்திற் பொருந்தியசுதினத்தில் இவ்விரதத்தைஅன்புடன் ஆரம்பித்து, அவ்விடமி சதுர்த்தசி பெள்ளினி அமாவாசை என்றசொல்லப்படுகிற நான்குதிதியிலும் தீர்த்தத்தில்நானஞ்செய்துஒருமண்டபம் அமைத்து, எ - று. (கசு)

மஞ்சரிநறுந்தண்கோதைகணுற்றிவயங்குபட்டாடைகம்பலமாய்விஞ்சுபேரொளிய வவமணிக் கோவைவிதானஞ்செய்கனகமண்டபத்திற் செஞ்சுடர்ப்பசும்பொனோட்டறுத்ததனாற்றிருவுருவமைந்தநாதனையுமஞ்சிறைக்களிவண்டியிற்பொழிவிமயத்தணக்கையுந்தாபிதஞ்செய்தே.

(இ - புரா.) பூங்கொத்துக்களும் வாசனையுங் குளிர்த்தெய்வமுள்ள மலர் மாலையுளும் தொங்கக்கட்டி, விளங்குகின்ற பட்டாடையை கம்பலமாய் மிகுந்த ஒளியுள்ள நவரத்தினமாலையுடன் மேல்விதானங்கட்டியபொன்மயமானமண்டபத்தில், ஒளியுள்ளதாய் ஓட்டமுத்த மாற்றாய்ந்த பசும்பொன்னினுலமைத்த பரமசிவத்தின் திருவுருவத்தையும், அழகியசிறகுள்ளதாய்க் களிப்பிணையுடைய வண்டுகள் இசைபாடிக்கொண்டிருக்கும்படியான சோலைமுந்த இமயமலையின் புத்திரியான பார்வதியாரையும் அங்ஙனமமைத்துத் தாபிதஞ்செய்து, எ - று.

சதுமறைபுரமும்புஞ்சுகவ்வியத்தாற்றகவொடுபுனிதமாக்கியபின் புதுமலர்த்தேனுங்கன்ன லுமிரதம்பொழியுமுக்கனியொடுங்கலந்து விதிமுறைசாத்தியஞ்செழுத்தாகிவிளங்கும்மந்திரத்தினோடசன் சுதிநருமேகாதசவுருத்திரந்தாற்கடிசுமழ்ப்பும்புனலாட்டி.

(இ - புரா.) நான்குவேதங்களாலும் புகழ்த்தக்க பஞ்சகவ்வியத்தால் சுகுதியுடன்மீட்டசத்தியெய்தின்பு புதுமலர்த்தேனும்கரும்பஞ்சாறும் முப்பழச் சாறுங்கலந்து விதிப்படிச்சாத்திப், பஞ்சாக்ஷரஞ்சொல்லி, அம்மந்திரத்துடன் சிவசாயுச்சியத்தையருளும் ஏகாதச வுருத்திர மந்திரத்தினால் வாசனையுடைய திருமஞ்சனநீர் அபிஷேகஞ்செய்து, எ - று. (20)

விரிசுதிரப்பகம்பொற்பீடமேல்வைத்துவெறொருதவினைப் பொருந்தியருமறையாழிமந்திரமோதியங்குளிராசியிலுளமார வொருவழியுள்ள நிறுவியஞ்சலிசெய்துறுபவத்திவினேதொலைய விருமைநற்பயனுஞ்செல்லமும்விடுமெமக்கருள்புரிகவென்றுணர்வால்

(இ - புரா.) பரந்த ஒளியுள்ள பொண்ணினுற் செய்யப்பட்ட ஆசனத்தில் எழுந்தருளப்பண்ணித் தான் வேறொரு ஆசனத்திலிருந்துகொண்டு, நல்லறிவினோடு அரியவேதத்துக்கு முதலாகிய பிரணவமந்திரஞ்சொல்லி விரலை நாசியினிடத்துவைத்து, மனதை ஒருவழி நிறுத்தி ஓங்கினைசெய்து, மிகுந்த பிறவித்துயரத்திரும்படி இம்மைமறுமையென்னும் இகபரசவுக்கியமுமோக்ஷமும் எமக்குக் கிருபைசெய்யவேண்டுமென்று துதித்து, எ - று. (21)

குளிர்கலைகெழுமியளவில்வெண்டிங்கன்குழுமிவீற்றிருந்தனவெண்ணிறெனிர்திருமேனியினிலவெறிப்பவுவர்படுதங்கடற்றேன்றி வளரிளம்பரிதிசோடியோர்வடிவாய்வாளொளிபரப்புவதேய்ப்பவளிமுரல்கடுக்கைபுனைசடாமகுடத்தஞ்சுடர்முதுவெயில்கொழிப்ப.

(இ - புரா.) குளிர்த்தலைகளைப்பெற்று அளவில்லாத சந்திரர்கள் கூட்டமாய்வீற்றிருப்பதுபோல வெண்ணிறமுள்ள விபூதியானது பிரகாசியானதின் திருமேனியினிடத்து இளசிலா வொளியைவீசவும், உவர்க்கடலில் உதயமாகி வளருகின்ற கோடி இளஞ்சூரியர்கள் ஒருவடிவாகி மிகுந்தபிரகாசத்தைப்

• உமாமகேசுவரபூசைமகிமைபுரைத்தது. ஈகநி

பரப்புவதை யொப்பாக வண்டுகளிசைபாடிக்கொண்டிருக்கும்படியானகொன்
றைமாலையணிந்த சடாமகுடத்து அழகிய பிரகாசமானது முதிர்ந்தவெயிலைப்
பரப்பவும், எ - று. (உஉ)

செங்கதிர்விரிக்குமுடிமிசையொருபாற்சிதுமதிக்கலைநிலாத்தவி
ழக், கங்கையம்பெயராறெறிதுரையொருபாற்கெக்கையஞ்செழுந்துண
ர்கொழிப்பக், குங்குமக்குவடுபொருவுநிண்புயத்துக்கூரெயிற்றரவணி
மினிர, வங்கைகளபயவரதமோடிளமானணிதிகழ்மழுப்படைதழைய.

(இ - புரை.) செம்மைநிறத்தை விரிக்காரின்ற திருமுடியின் ஒருபுறத்
தில் இளம்பிறையின் பிரகாசமானது விரியவும், ஒருபுறத்திற்கங்கையென்னும்
பெயருள்ள நதி வீசுகின்ற அலைகள் செழுமையான கொன்றைப்பூக்கொத்துக்
களைக் கொழிக்கவும், குங்குமடலையையொத்த திண்ணியபுயங்களில் கூர்மை
யான பற்களையுடைய சர்ப்பாபரணங்கள் பிரகாசிக்கவும், அழகிய திருக்காங்
கள் நான்கில் ஒன்று அபயமும் ஒன்று வரதமும் மற்றையவிரண்டில் மாணும்
அழகுடன்பிரகாசித்த மழுப்படையும் விளங்கவும், எ - று. (உ௩)

அடுகூலைமதனனெரிபடச்சிவந்தவனல்விழிதிருநுதன் முகிழ்ப்பத்
தொடுகடற்றிணாவாய்ப்படுவிடமிடற்றிற்சுடரெறித்திருணிமங்கொழிப்பக்
கொடுவரியதளிணுடைபிணியிசித்தகோளராமநுங்கினிற்றழ
வுடல்சினவுருமிற்பிளிறுமாலியானையுரிவைபொன்மேனியைப்போர்ப்ப.

(இ - புரை.) காழகரை வருத்துகின்ற மன்மதனை எரித்துபோப் படிச்சிவ
ந்த அக்கினிநேத்திரமானது திருநெற்றியில் முகிழ்த்தவண்ணமாகவிருக்கவும்,
வளைந்த அலைகடலிலுண்டான விஷமானது திருக்கண்டத்தில் ஒளிவிட்டுக்
கொண்டு கருநிறம்பொழியவும், புலித்தோலாடை பிணிப்புறக் கச்சாக்ககட்
டிய வலியுள்ளசர்ப்பமானது திருவவையிற் பொருந்தவும், கோபமே யுருவங்
கொண்டதுபோன்று இடிபோல ஆரவாரிக்கும் பெரிய யானைத்தோற் போர்
வையானது பொன்னிறமுள்ள திருமேனியிற் போர்க்கப்பட்டிருக்கவும், எ - று.
கொவெரி - புலி. (உ௪)

தினகரனொளியில்விஞ்சொளிபரப்புஞ்செஞ்சுடர்ப்பருமணியி
மைக்குங், கனகமாமடங்கற்றவின்வீற்றிருக்குங்கருணையங்கடலை
மெய்யடியார், நினைதொறுமின்பந்தருஞ்செழுந்தேனைநிரைமலர்க்கற்
பகக்கனியை, யனகனையாதித்தனிப்பெருஞ்சுடரையமலனைநினைந்து
பினன்பால்.

(இ - புரை.) சூரியவொளியினும் அதிகமான ஒளியைப்பரப்புகின்ற
செஞ்சுடையுடைய பெரியரத்தினங்கள் பிரகாசிக்கும் பொன்மயமான சிங்கா
சனத்தில் வீற்றிருக்கும் அழகியகிருபாசமுத்திரமும் உண்மையடியார்கள் சிந்திக்

குந்தோறும் இன்பம் அருளும் செழுந்தேனையொத்தவரும் மலர்நிறைந்தகற்பக விருகூக்கணிபோல்பவரும், விமலரும் ஒப்பற்ற ஆதியாகிய சோகியானவரும் நிரும்லருமானகடவுளை மனத்திறியாணித்துப் பின்பு அன்பினால், எ-று. (உரு)

வளைகடற்நிரைவாயிருளறத் துரந்துவருபதினாயிரம்பரிதிக் கிளையொருவடிவுகொண்டெனச்சோதிகளர்திருமேனினின்றொளிர விளையளாயபயவரதமோடன்பரேத்துபாசாங்குசமேந்தித் தளையமிழ்முளரிச்செங்கைநான்கிலங்கத்தாழ்குழல்புபுலவீறழிப்ப.

(இ - புறா.) பூமியைச்சூழ்ந்த அலைகளையுடைய சமுத்திரத்தில் இருள் நீங்கும்படித் துரத்தி உதயமாகிறபதினாயிரஞ்சூரியக்கட்டம் ஒருவடிவங்கொண்டதுபோலச் சோதிவிளங்குந் திருமேனி பிரகாசிக்கவும், பாலையாய் அபய வரதமுடன் அன்பர்கள் துதிசெய்கின்ற பாசாங்குசமேந்திய முறுக்குகன்விரியுந் தாமரைமலர்போன்ற நான்குதிருக்கரங்களும் பிரகாசிக்கவும், தாழ்ந்தஅளகபாரம் மேகத்தின் பெருமையை அழிக்கவும், எ - று. (உக)

துண்டவெண்பிறையுமநியமும்போலச்சோதிவாணுதலொடுவதன மண்டலங்கவினமல்லிகைமாலையார்குழந்தகுழியந்தழைப்பத் தண்டளிர்பிண்டிபுண்ணைசண்பகப்பூந்நாரிருசெவிப்புறந்தாழக் குண்டலமலம்பிப்பசுங்ஈழைத்தோளிர்திருமணியிளவெயில்கொழிப்ப

(இ - புறா.) துண்டப்பிறைபோன்ற திருநெறியும் பூரணசந்திரன் போலத் திருமுகமண்டலமும் அழகைச்செய்யவும், மல்லிகைப்பூமாலையணிந்த அளகத்திற் குழியக்கொண்டை விளங்கவும், குளிர்ச்சிபொருந்திய தளிர்களையுடைய அசோகு புண்ணை சண்பகம் இவற்றின்மலர்களால் தொடுக்கப்பட்ட மாலைகள் இரண்டொதுகளின் புறத்தில் தொங்கவும், ரத்தினகுண்டலங்கள் அசையவும், பச்சைமுங்கிலையொத்த தோள்களில் நிறந்தங்கிய மாணிக்கத்தின் இளவெயிலைப் பரப்பவும், எ - று. (உஎ)

அஞ்சுடரெறிக்குமணிசெய்பொன்றாமலர்முலையாகத்துமினி ரச், செஞ்சுடர்விரிக்கும்பொலந்தொடிபசியசெழுங்கழைத்தோளினி நிலவ, வஞ்சிறுண்மருங்குல்கவினியகோவைவாமமேகலையொளிதழைப்ப, பஞ்சின்மெல்லடியிற்பருமணியிமைக்கும்பரிபுரஞ்சேயொளிபரப்ப,

(இ - புறா.) அழகிய பிரகாசத்தை வீசுகின்ற மணிகள்பதித்த பொன் மாலையுள் அடிபரந்த தனமுள்ளமார்பில் விளங்கவும், ஒளியைவிரிக்கும் பொன் னூலாகிய செழுமையுள்ள ரத்தினங்கள்பதித்த தோளணிகள் பசியமூங்கிலையொத்த தோள்களில் விளங்கவும், பூங்கொடிபோன்ற துண்ணிய இடையில் அழகியமணிவடமாகிய மேகலாபரணத்தின் ஒளி தழையவும், செம்பஞ்சிலும்

மெல்லியவாகிய திருவடிகளில் பெரியரத்தினங்கன்பதித்த தூபுரங்கள்செவ்விய ஒளியைப்பரப்பவும், எ - று. (உஅ)

எரிமணிக்கலாபமில்ங்குபட்டாடையெழில்பெறப்பினைந்துசெஞ் சார்தும், விரைமலர்ச்செய்யதொடையலுமணிந்துமின்னெனப்பொ லிந்தபூங்கொம்பை, யரிமதர்மழைக்கட்கருணைநோக்கடியார்க்கருள் செயுமணங்கையாமளையை, வரையரசளித்தபச்சைமாமணியைவன முலையமலையைநினைந்தே.

(இ-புரா.) செந்நிறமானிக்கங்கள் சேர்ந்த அரைப்பட்டிகையை மேலே சேர்த்த பட்டாடையை அழகு பொருந்தத்தரித்துச் செஞ்சந்தனவாசனைதங்கிய பூமாலையுமணிந்து மின்னலைப்போல விளங்கும் பூங்கொம்பை, செவ்வரிபரந்த களிப்புற்ற மேகம்போற் கருமையுள்ள திருநெத்திரங்களினால் கிருபாநோக்கத் தை அடியார்க்கருளும் தேவமானை, யாமளையை, மலையனாயன்பெற்றமரகத மணியை, அழகிய தனங்கையுடைய அமலையைநினைந்து, எ - று. (உக)

உளக்கமலத்தினிள்ளணந்தியானித்துவகைகூர்ந்தகமகிழ்சிறந்து களித்தபின்பசம்பொன்விம்பமேலன்புகனியவாவாகனம்புரியா வளித்திடுமுறையாலருக்கியமுதலவளித்துநன்மணக்கொள்சார்தணிந்து துளித்திளந்தேறல்வழிதொடைசூட்டித்துணரிருளருச்சனைபுரிந்தே.

(இ-புரா.) இருதயநாமரையில் இவ்வாறு தியானித்துச்சந்தோஷமிருந்து மனமகிழ்ச்சிகொண்டு களிப்புற்றபின் பசம்பொன்னாலாகிய விம்பத்தினிடத் தில் அன்புமுதிர ஆவாகனஞ்செய்து, முறைமைப்படி அருக்கிய முதலானவை களைக்கொடுத்த நல்லவாசனையுள்ள சந்தனமணிந்து தேன்துளித்துப் பெருகு கின்ற பூமாலேசாத்தி மலர்களாலருச்சனைசெய்து, எ - று. (உஉ)

முகையிளமுல்லையனையபாலடிசின்முதலவாமுணவினிதனியா வகமகிழ்வெய்தக்கனலிவாய் நூற்றெட்டாகுதிநறுநெய்யாற்புரிந்து புகைகமத்தாபதிபத்தட்டேந்திப்பொருவீனீராஞ்சனமுதவி நகைமதிக்கணவியண்ணலோடுமையைநல்கினுத்தியாபனஞ்செய்தே.

(இ-புரா.) முல்லையரும்பினையொத்த பாலடிசில் முதலியவைகளை இனிதாக நிவேதனஞ்செய்து, மனமகிழ்ச்சியடைய ஓமாக்கினியி னிடத்தில் நல்லநெய்யினால் நூற்றெட்டாகுதிசெய்து, வாசனைப்புகைபரிமளிக்கும் தூபத் தட்டும் தீபத்தட்டிமேந்தி, ஒப்பில்லாத நீராஞ்சனஞ்செய்து, பிரகாசிக்குஞ் சந் திரனை மாலேபோல அணிந்திருக்கும் பரட்சிவனையும் பார்வதிதேவியானையும் அன்புடன் உத்தியாபனஞ்செய்து, எ - று. (உக)

மறையவனொருவன்மனைவியோடிங்குவருகுவென்றழைத்தவர்தம்மை பிறையணிவேணியண்ணலோடுமையப்பெண்ணமுதாகவுட்கருதி

நதைமலர் தூவியறுசுவையழிசினல்கிவெங்கதிர்புகோலை
குறையறுபூசமுழித்தனல்வேள் விக் கோதிலாச்சேடமாங்கயின்றே.

(இ - பு.) ஒருபிராமணனை அவன்மனைவியுடன் வருவித்து அவர்களைச் சந்திரசூடரான பரமசிவனும் பார்வதியுமாகப் பாவுனைசெய்து வாசனையுள்ள மலர்க்களாலுஞ்சித்தும், அறுசுவையுள்ள அன்னமளித்தும், சூரியாஸ்தமனமாகும்போது குறைவில்லாத பூசையை நிறைவேற்றிக் குற்றமற்ற யாகச் சேஷத்தைப் புசித்து, எ - று.

(௩௨)

வருமதிதோறும்பக்கமோரிடண்டில்வான் றருநந்திநாகன்
லருமறையேத்துமாமகவிதியாலன்பொழுதுசனையியற்றிப்
பருவமொன்றிறத்தபின்னர்நாண்மதியும்பைத்துணர்க்கொன்றையமிலந்த
வொருநதனிமுதலோடிமயமீன்றெடுத்தவுமையையுட்கொளமினைந்தே.

(இ - புரை.) மாதந்தோறும்வருகிற இரண்ட்புகூத்திலும் சிறந்ததாகிய நல்ல திதிகள் நான்கும் அரியவேதாகமவிதிப்படி அன்புடன் பூசைசெய்து ஒருவருஷஞ்சென்றபின்பு, இளப்பிறையுங் கொன்றையாலையுமணிந்த ஒப்பற்றமுதலாகிய பரமசிவனையும் மலையனாயன் தவத்திறுந்நெற்ற பார்வதிதேவியாரையும் இருதயத்திற்கியானித்து, எ - று. பஷமும் திதிகளும் (௧௮) - வது செய்யுளின் கூறியுள்ளவைகளே.

(௩௩)

தூனெறிநாடியுருத்திரசமகநுவன்றெடுத்தோதிவண்டிமிர்பூர்
தேவனுடுத்திம்பாறெங்கின்முட்புடைக்காய்த்தெண் புன்னதியொடுவாச
நானரீராட்டிநறியசாந்தணிந்துநாண்மலர்ச்செழுந்தொடைசாத்திப்
போனகம்பாலித்தேத்தெடுத்திறஞ்சிப்பூசனை வரன்முறைமுடிந்தே.

(இ - ன்.) வேதாகமவிதிப்படி உருத்திரசமகநிரஞ்சொல்லி வண்டுகளிசைப்பாடிக்கொண்டிருக்கும் நல்லதேன் மதுரமுள்ளபால் இளநீர் தயிர் வாசனையுள்ள கன்னாடிகலந்தநீர் இவைகளுடன் அபிஷேகஞ்செய்து, நல்லசந்தனமணிந்து பூமாலேசாத்தி அன்னம்சுவேதித்து அதன்பின் துதிசெய்து, சாஷ்டாகங்கமாகப் பணிந்து இவ்வாறுபூசையை முடித்து, எ - று. போனகம் - அன்னம்.

தூசொடுபைம்பொன்விம்முழியிலகுஞ்சுடர்மணிக்கும்பமுமகிழ்ந்து
தேசிகற்கருளியந்தணர்க்கெல்லாந்தீஞ்சுவைப்போனகம்வழங்கிக்
காசொடுகண்கம்பேண்ணெவநல்கித்தா தலாற்றமருடனயின்று
மாசறுவிரதமுடிப்ப்தாகமத்தின்வரன்முறைமகுதுதலணங்கே.

(இ - புரை.) பிறைபோன்ற நெற்றியையுடைய மாதே! சாற்றியஆடையாபரணங்களும் பிம்பமும் சோதியையுடையரத்தின்குப்பமும் மகிழ்ச்சியுடன் ஆசாரியருக்குக்கொடுத்து, பிராமணத்தர்ப்பணையஞ்செய்து, ரத்தினங்கள் சுவர்ணங்கள் இன்னமும் வேண்டியபொருள்களுக்கொடுத்து, ஐசையுடன்

உமாமகேசுவரபூசைமகிமையுரைத்தது. ௩௬௯

பத்துக்கலைவைத்துக்கொண்டு போசனஞ்செய்து இவ்வாறு குற்றமற்ற விரதமுடிப்பது ஆகமவீதியாகும். எ - று. காசு - மணி. (௩௬)

இயாவரே யெனினுமிவ்விரதத்தையறிந்தவாறியற்றினரவர்த
முனவெழுமுறைமைத்தமரெலாங்கெய்வுமுருகுலாங்கற்பகநாட்டின்
மேவரச்சீரே த்தியெயல்லைசில்லாமலம்விழைந்தநற்போகங்கணுகர்த்து
பூவலயத்திலினினுவாழ்ந்ததன்பின்பொருவறுசிவபதமடைவார்.

(இ - புரை.) எவர்களுையாழிநும் இந்த உமாமகேசுவரவிரதத்தை மேற்
சொல்லிய முறைமைப்படி செய்தின்றவர்கள் தங்களுடைய இருபத்தொருதலை
முறையையும் வாசனைவிகித்த கற்பகச்சோலையுள்ள தேவலோகத்தின்போகும்
படிசேர்ந்து, அளவில்லாத இன்பம் அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தா. அதற்கு
மேல் ஒப்பற்ற சிவபதம் பெறுவார்கள். எ - று. ஏழுதலைமுறைவரையில் ஞாதி
கள், அதற்குமேற்பட்ட ஏழுதலைமுறைவரையில் சாயிண்டர்கள், அதற்குமேற்
பட்ட ஏழுதலைமுறைவரையில் சமாநோதர்கள், என்று முக்கூறுபட்டு (௩௬)
தலைமுறையாகும். (௩௬)

ஆகலாலணங்கேரீயுமிவ்விரதமாகத்தெளிந்துயற்றுதியென்றுங்
காதலால்விழைந்தபொருளுலாநினக்குக்கடிநிலைமையுமென்றமல
னோதுவாசகங்கேட்டன்னதுதீதையுளமகிழ்காலையிலவடந்
றாதையுந்தாயுந்தமரும்வந்தின்றுத்தவமுனிதாளிணைதொழுதார்.

(இ - புரை.) ஆகையினாலே பெண்ணே! நீயும் இந்தவிரதத்தைமனதிற்
சந்தேகமில்லாமல் நாடோறும் அனுஷ்டித்தால், ஆசையுடன் விரும்பியபொரு
ள்களெல்லாம் உனக்கு வினாவில் கைகூடுமென்று அம்முனிவர்சொல்லிய
சொல்லைக்கேட்டு, அத்தன்மையுள்ள விரதத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்று
தன்மனதில் நிச்சயித்துக்கொண்டாள். அப்போது அவள்தகப்பனும் தாயும்சுற்
தத்தாரும்வந்து அவர்பாதத்தில் வணங்கினார்கள். எ - று. (௩௭)

தொழுகனர்தின்றுநனைபிணிபவிழ்ந்ததுணர்கறும்போதுகடுவி
வழிபடுமுறையாலுருச்சனைபுரிந்துமாதவனடைந்தஞான்றெதிர்கொண்
டெழில்பெறுமணங்குபுரிபணிவிடையுமிருந்தவனீந்தமெய்வரமு
முழுதுமாங்குரைப்பக்கேட்டகமகிழ்ந்துமுனிவனைநோக்கியிதுரைத்தார்.

(இ - புரை.) அவ்வாறு வணங்கிநின்று, அரும்புகளின் முறுக்குகள்விரி
ந்த கொத்தாகியமலரால் ஆராதனைசெய்யுமுறைமைப்படி அருச்சித்து, சென்ற
தரியமுள்ள தங்கள் பெண்ணைவன் அம்முனிவர்வந்தநாளில் எதிர்கொண்டு
செய்தபணிவிடையும் அவர்கொடுத்தருளிய உண்மையானவரமும் வழுவாமற்
சொல்லக்கேட்டு மனமகிழ்ந்து முனிவரைப்பார்த்து, இவ்வார்த்தைசொல்லுகி
றார்கள். எ - று. நனை-அரும்பு. (௩௮)

எத்தவஞ்செய்தேயித்தலையடி! எனய்துதற்கெங்கனையகனே
யத்தனேநின்னாலடியமின்றுயந்தேமணங்களுக்கைமைநோய்தீர்ப்
பத்தினோடி ரண்டுதிங்களுமிந்தப்பதியிடைபிறுந்துநீபணித்த
மெய்த்தவவிரதமியற்றுவித்தேகல்வேண்மென்றடிதொழுதிரத்தார்.

(இ - புரா.) எங்கள் இறையவனே! ஐயனே! சுவாமிகள் இவ்விடத்
துக்கு எழுந்தருளும்படி என்னதவஞ்செய்தோமோ? தேவரீரால் அடியேங்க
ளெல்லாம் ஈடேறினோம்; எங்கள்பெண்ணுக்குநேரிட்ட கைமைத்தன்மையாகிய
பிணிதீர்க்கும்படிப் பன்னிரண்டுமாதமும் இந்தப்பதியிலிருந்துதேவரீர்கட்டளை
யிட்ட உண்மையான தவவிரதத்தை அனுஷ்டிப்பித்து, அதன்பின்பு போகவே
ண்மென்று அவர்பாதத்தில்தவனங்கி இரந்துகேட்டுக்கொண்டார்கள். எ - று.
தலை-இடம். (கூக)

அன்னதேபுரிவன்றுயரொழிவீரென்றவனொருசாலைசென்றடைந்து
பொன்னவிரகுக்கைவேணிவானவன்றன்பூசனைபுரித்தனனிருப்பத்
தன்னிகரில்லாச்சாரதைநானுந்தவமுனிபாகமவிதியார்
சொன்னவாறிந்தவியுயர்விரதந்தொடங்கியாங்கியற்றினஎன்றே.

(இ - புரா.) அங்ஙனமே செய்வம், நீங்கள் துயரம்நீங்கி யிருக்களென்
றுசொல்லி, அவரொரு பன்னாலையிற்போய்ப் பொன்போலும் கொன்றைமா
லைபணிந்த சடையையுடைய பரமசிவனைப்பூசித்துக்கொண்டிருந்தார், தனக்கு
ஒப்பில்லாத சாரதையானவன் தவமுனிவர் ஆகமவிதியாற்சொன்னபடிமகத்து
வமுள்ள அந்தவிரதத்தைத்தொடங்கி அனுஷ்டித்தான். எ - று. (சு௦)

என்றுமாமுனிவர்க்கின்னனஞ்ஞதனியம்பிடுங்காதையைக்கேட்டு
நன்றுநன்றென்னவகைகூர்மனத்தார்நாளுமச்சாரதைமடவா
ளொன்றிமேலிழைத்துப்பெற்றவாமெல்லாமுரைத்தருளெனவருரைப்பத்
துன்றியதவத்துமடவரல்பெற்றதிற்தெனத்தொகுத்தனன்சொன்னான்

(இ-புரா.) இவ்வாறு சூதமுனிவர்சொல்லிய உமாமகேசுவர விரத சரித்
திரத்தைக்கேட்ட நைமிசாரணிமமுனிவர் இதுமிகவும் நன்மையுள்ளதென்று
சந்தேகங்கொண்ட மனமுள்ளவர்களாய்ச் சூதமுனிவரைப் பார்த்து, அந்தச்
சாரதையானவன் மனமொருமித்து, இவ்விரதத்தை அனுஷ்டித்துப்பெற்ற
முறைமையெல்லாம் எங்களுக்குச் சொல்லியருளவேண்மென்று அவர்கள்
சொல்ல அந்தவிரதத்தை அனுஷ்டித்தவன் பெற்றுக்கொண்டவரம் இன்ன
தென்று நொகுத்துச்சொன்னார். எ - று. (சுக)

பதினெட்டாவது உமாமகேசுவரபூசையுரைத்த அந்நியாயம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம். சு௦கக

உ
சிவமயம்.

பத்தொன்பதாவது
உமாமகேசுவரபூசாபலமுரைத்த
அத்தியாயம்.

இந்துவாண்முகத்தாள்பன்னிருமதியுமியற்றியவிரதத்தைமுடியா
வந்தணர்க்கயினியருத்தியஞ்சுடர்ப்பொன்னருளியன்றநுத்திலளாகித்
தந்தைதாய்பாதத்துணைமலரிறைஞ்சிச்சுதர்மறைமுனிவரன்புகன்ற
மந்திரமுணர்ந்தாங்கிருந்தனளந்திமாலேவந்திமுத்ததுரன்னை.

(இ - புரா.) சந்திரனைப்போலும் முகத்தையுடைய சாரதையானவள்
பன்னிரண்மொதமும் அனுஷ்டித்து அவ்விரதத்தை நிறைவேற்றிப் பிராமணர்
களுக்குச் சந்தர்த்தப்பணையும் அழகிய ஒளியுள்ள சுவர்ணதானமுஞ்செய்து, தான்
அன்றுபோசனஞ்செய்யாமல் தாய்தந்தையருடைய இரண்டு திருவடிமலரையும்
தொழுது நான்குவேதங்களுமுணர்ந்த முனிவர் உபதேசித்த திருமந்திரத்தைச்
செபித்துக்கொண்டிருந்தான். (அப்படியிருக்கும்போது) அந்திப்பொழுதவந்
தது. எ - று.

(ச)

கள்ளவிழ்க்குக்கைவேணிவானவனைக்காதலாற்பூசனை புரிந்து
நள்ளிருட்கங்குல்விழித்தனளிருந்துகாவினாலவன்புகழ்நவிற்தத்
தெள்ளிதிற்பரமசிவாகமமுழுதுந்தெளிந்தநான்மறைமுனிவர் எனும்
வெள்ளிலைநெடுவேற்குருங்கண்மாதுமைதன்விளங்கிசபாடினனுணர்ந்தே.

(இ - புரா.) தேனவிழ மலர்ந்தகொன்றைமாலையணிந்த சடாமகுடமு
டைய பரமசிவனை அன்புடன் பூசைசெய்து, இருள்மிகு - அன்றிராத்திரிமுழு
வதும் நித்திரையின்றிப் பரமசிவனுடைய தோத்திரங்களைச் சொல்லிக்கொண்
டிருந்தான்; சிவாகமமுழுவதையும் தெளிவுடனாராய்ந்துணர்ந்த அம்முனிவரும்
ஒளியுள்ளதாகிய நீண்டவேல்போன்ற நேத்திரங்களையுடைய பார்வதியாரின்
விளங்காநின்ற புகழைத் துதிசெய்துகொண்டிருந்தார். எ - று.

(உ)

வேறு,

இன்னகைத்துவர்வாய்க்கிள்ளையற்றியவிரதத்தாலுந்
தன்னிகரில்லாததுயோன்றகைமைசாரவத்தினாலும்
பொன்னவிரசுணங்குவாய்தபுணர்முலைபொறுக்கலாற்றா
மின்னிடையிமயம்பூத்தவிளங்கிழைவெளிப்பட்டாளே.

(இ - புரா.) இனிய நகையும் பவளமென்னும் ஆதரமும் கிளிபோலும்வ சனமுமுள்ள சாரதையானவன் அனுஷ்டித்த விரதத்தினாலும், ஒப்பில்லாதமுனி வருடைய மேன்மைதங்கிய தவத்தினாலும், பொற்சுணங்குவாய்ந்த தனங்களும் மின்னல்போலு மிடையினையுமுடைய பார்வதிதேவியார் தரிசனமாறார், எ - று.

வெளிவரமறைந்தசெங்கண்விளங்கியமுனியுமுள்ளக்
கனியுடையணங்குமன்னேக்கமலத்தாளிறைஞ்சிவீழ
வொளிவிரிபசும்பொற்கொங்கையுமையிருவரையுமாங்க
ணனியினுலெடுத்தேநாக்கியமுதனமுதமன்சொன்னான்.

(இ - புரா.) அப்படித் தரிசனமாகியவளவில் பார்வைதெரியப்பெற்ற முனிவரும் மனக்களிப்பினையுடைய சாரதையும் நம்முடைய தாயாகிய பார்வதிதேவியாருடைய திருவடித்தாமமாமலரில் விழுந்துபணிந்தார்கள். அவ்வாறு பணிந்தபோது ஒளிமிசூர்த்த பசும்பொன்னிறம்பொருந்திய தனங்களை யுடைய உமாதேவியார் கிருபையுடன் அவ்விருவரையும் அன்பினோடெடுத்து அமீர்தழுட்டுவதுபோல உபசாரவார்த்தைசொல்லி, எ - று. (சு)

கற்றுணர்முனியேகன்னிக்கம்புடையணங்கேதும்பாற்
பெற்றனமகிழ்ச்சியாரும்பெறலரும்வாங்களென்ன
சொற்றதுத்தருவரீவீர்சொல்லுமினென்றுகூற
நற்றவக்கிழவன்கேளாநயந்திதுபுகல்வதானான்.

(இ - புரா.) வேதமுதலான சாஸ்திரங்கள் ஒதியுணர்ந்தமுனிவனே! அழிவில்லாத பதிவிரதா தருமமுடையமாதே! உங்களிடத்தில் நாம்மகிழ்ச்சியடைந்தோம், எவ்விதவரங்கள் வேண்டுமென்றாலும் தருகிறோம், நீங்கள்சொல்லுங்களென்று பார்வதிதேவியார் மொழிந்தருள; முனிவர், அந்தத்திருவாக் கிணக்கேட்டுவெருப்பத்துடன் இந்தவார்த்தைசொல்கிலுறார், எ - று. (இ)

கண்மணியிழந்தேன்மங்கைகயினியாரீருத்தல்காளேன
னுண்மனியுலகையாலேயுறுதுணையிழந்தாடன்ன
வெண்மதிதுதலாய்காமம்வெறுக்குநாள்காறுநின்கேள்
வண்மலராகந்தோய்த்துவாய்தியென்றாசிசொற்றேன்.

(இ - புரா.) அடியேன் அந்தகனாயிருத்ததினால் இந்தமாதா கைம்பெண்ணுயிருப்பது தெரியாமல் அடியேனுக்குச்செய்த உபசாரத்தினால் மகிழ்ந்து கணவனையிழந்திருக்கும் இவனேநோக்கி, வெண்மைநிறத்தங்கிய இளம்பிறைபோலிருக்கும் நெற்றியையுடையவளே! நீ காமத்தைவெறுக்கும் நாளளவும்உன்கணவனுடைய அழகுபொருந்திய மாலையணிந்தமார்பில் தோய்த்துவாழ்ந்துகொண்டிருக்கக்கடவையென்று ஆசீர்வாதஞ்சொன்னேன், எ - று. (சு)

பூசரர்குலத்திற்கேற்றும்பொலன்கொடிக்கடியன்சொன்ன
வாசியின்பயன்குன்றாமலருள்கவென்றிறைஞ்சியேத்தி
வாசநாண்மலரோனன்மறைமுனிபகரலோடும்
பாசிறைப்பிணைமென்கொங்கைப்பனிவலாமாதுசொன்னான்.

(இ - புரை.) பிராமணகுலத்திற்கேற்றிய பொற்கொடிபோன்ற இம்மா
துக்கு அடியேன்சொல்லிய ஆசீர்வாதத்தின்பலன்கெடாதவண்ணம் அருள்செய்
யவேண்டுமென்று பணிந்து துதித்து, வாசனைபொருந்திய தாமரைப்பூவிவருக்
கும் பிரமணியொத்தமுனிவர் விண்ணப்பம்பண்ணினவளவில், பொன்னுலாகிய
ஆபரணமணிந்த பருத்ததனங்களைபுடைய இமையபுத்திரியாகிய பார்வதிதேவி
யார் சொல்லுகின்றார். எ - று.

(எ)

சுந்தைசால்புடையநோன்மைச்செய்தவக்கிழமையோனே
முந்தைநற்பிறப்பிலிந்தமொய்குழறமிழ்நன்னாட்டோ
ரந்தணன்முன்னர்வேட்டவணங்கின்பின்மணஞ்செய்காதற்
பைந்தொடிபண்டைநாமம்பத்மினியென்பதாமே.

(இ - புரை.) மனதில் தூய்மையுள்ளவிரதத்தையுடைய முனிவனே!
முற்பிறப்பில் இந்தச்சாரதையென்பவளை தமிழ்நாட்டில் ஒருபிராமணன்
விவாகஞ்செய்துகொண்ட மூத்தமனைவியிருக்கவும் இரண்டாவதாக விவாகஞ்
செய்துகொண்டான்; அப்பிறப்பி லிவளுக்குப் பத்மினியென்றுபெயர். எ - று.

வேறு.

மாந்தளிர்மேனிவனப்பினுற்பிணியுமருந்துமாமதர்விழிநோக்காற்
சாந்திளமுலையுமகலமுமொன்றாய்த்தழுவுறக்கனியுநன்னலத்தாற்
காந்தளஞ்செங்கைபற்றியகாலைமுதலவாய்க்காதலன்றன்னைத்
தேந்துளியிலிற்றுமலர்க்குழலிவடன்செயல்வழிநடப்பதேபணித்தாள்

(இ - புரை.) மாந்தளிர்போன்ற மேனியின் அழகினாலும், நோயும் அதற்கு
அவுஷதமும்போலிருக்கும் களிப்புள்ள கண்பார்வையினாலும், சந்தனமணிந்த
இளமுலையு மாற்பமுமொன்றாய்த் தழுவிக்கொள்ள முதிர்ந்த இன்பத்தினாலும்,
காந்தள்மலர்போன்றதன்செங்கைபற்றியநாள்முதலாகக்கணவனைமயக்கித்தன்
சொற்படி நடந்துவாச்செய்தனள். எ - று. மதர்விழி மருந்தும் பிணியுமாதல்-
ஊடலிற்பிணங்கியபோது அக்கட்பார்வை நாயகனுக்கு நோய்தருதலாலும், க-
டியபோது அப்பார்வை இன்பம்விளைத்தலாலும் என்க. இக்கருத்தன்றோ மணி-
வாசவள்ளலாரும் திருக்கோவையில் ‘பிணியுமதற்குமருந்தும்பிறழப் பிறழமின்
னும்-பணியும் புமைமருங்கிற் பெருந்தோளி படைக்கண்களே.’ என்றார். (ஊ)

தவளமுத்துலுந்தாமமுந்தாமுந்தடம்புயக்கொழுநுங்காத, விவ
ளிளமுலையின்போகமேதுகர்த்தாங்கின்பமாங்கடலிடையாழத், தவளு
றுண்மருங்கும்குமுதவாயமுதத் துணைவிதன்கொண்களைப்பெறுது,
சுவனாவாய்கருங்கண்மைத்துளிபிழிற்றக் கொடுத்துயர்க்கடலிடையா
ழந்தாள்.

(இ - புறா.) வெண்ணிறமுள்ள முத்துலும் பூமாலையும் பொருந்திய
பெரிய புசுத்தையுடைய கணவனும் ஆசையினாலிவளிடத்திலேயே போகம்
அனுபவித்துக்கொண்டு இன்பக்கடலிற் படிந்திருப்பதினால், தவளுகின்ற மெல்
லிய இடையும் செவ்வல்லி மலர்போன்றவாயுமுள்ள மூத்தமனைவியானவள்
தன்கணவனுடன் சேருதன்கில்லாமல் நீலோர்பலமலர்போன்ற தன்கண்கள்
நீர்சிந்தும்படித்துக்கசாகரத்தில் மூழ்கியிருந்தாள். எ - று. (க)

தனித்துணையலதுதன் துணை புணராத் தண்ணறுத்துய்மலர்க்கு
ழலா, ணனிதுபரும்துபுதல்வரைப்பெறாளாய்நன்னலந்தொலைதொ
றுமிரங்கி, யினியுயிர்ப்பொறைகொண்டாற்றலென்வினையெனம்மையு
மறுமையுமிழ்ேன், புனிதனையென்புபுலம்புகொண்டிறந்துபொ
ன்னுலகடைந்தனளன்றே.

(இ புறா.) தனிமையென்னு் துணையெல்லது தன்துணையாகிய கண
வனையறியாத குளிர்ச்சியும் வாசனையுமுள்ள நல்லமலாணிந்த அளகத்தை
யுடைய மூத்தாள் மிகவுந் துக்கங்கொண்டு புத்திரர்களையும் பெறாமல் இள
மைப்பருவம் நாளுக்குநாள் நீங்குந்தோறும் இரங்கி, இனி யிவ்வுடலை வைத்
துக்கொண்டினேன் வினையெனுகிய நான் இவ்வுலகத்தின்பத்தையும் புத்திரனில்
லாமையால் சுவர்க்கலோக இன்பத்தையும் இழந்தேன், பரமசிவனே என்று
புலம்பிக்கொண்டிருந்து இறந்து பொன்னுலகமடைந்தாள். எ - று. (க)

வேறு.

இவ்வண்ணிகழ்காலத் - யலிடத்தோரில்லுறையுமந்தணுள்ள
செவ்வண்ணத்துவார்வாயுமவன பூலையுமருந்தநிறைதேய்த்துதேய்த்து
மைவ்வண்ணக்கொடுங்காமலுக்கைமிக லுமிவண்மலர்க்கைவலிதிற்பற்றக்
கைவ்வண்ணக்கா விகந்தாள் கற்பிகவாதன் ினான் கைகடந்துபோனான்.

(இ - புறா.) இவ்வாறு நிகழ்காலத்தில் அயல்வீட்டிலிருக்கும்ஒருபிரா
மணன் இவளுடையசெம்மைநிறத்தகைய பவளம்போன்றவாயும்அழகியமூலையும்
தன்னைவருந்த நிறையழிந்து மெலிந்துமெலிந்து, இருண்மயமாகியகாமமதிகரி
த்து இவள்கையை வலிதிற்பற்றினான். அவ்வாறுபற்றவே, தன்னைக்காப்பவர்
களை யிழந்திருப்பவன் தன்கற்பினிலையை யிழவாமல் அந்தப்பிராமணன் கையை
நீக்கிக்கொண்டு போய்விட்டான். எ - று. (கஉ)

அந்நிலையேகளவொழுக்கமனக்கொள்ளாள்வெறுத்தகன்றவயலா
ன்கம்பிற, பன்னியிளமுலைகிடந் கவெஃகரவாலறிவழிந்துண்டயுளுந்
றோன், கன்னலநிலைகுழைத்துவேனிலானமராமென்கணைகளாகஞ்,
சின்னபின்னஞ் செயக்காமவிடந்தலைக்கொண்டகல்வானஞ் சேர்ந்தா
னன்றே.

(இ - புரை.) அவ்வாறு சோரப்புணர்ச்சிக்குச் சம்மதியாமல் வெறுத்துப்
போய்விட்ட அன்னியனுடைய மனைவியினிடத்திருந்த அவாவினால் அறிவிழந்து
துன்பமடைந்து, மன்மதன் கரும்புவில்லைவளைத்துப் போர்செய்யுங்கணைகள்
தன்னுடைய சரீரத்தைச் சின்னபின்னஞ்செய்வதினால் காமமாகிய விஷந்
டுறந்துபோனான். எ - று. வெஃகரவு-விருப்பம். (௧௩)

கற்பினிலைகடவாததிறையிருந்தும்பொறையிருந்துங்கமழ்தாரஞ்
ட்டி, முற்படத்தன்கேண்மணந்தமுற்றிழையைபொருளுன்றுமுய
ங்கவொட்டாள், பொற்புடைத்தன்புணர்முலையின்புநூலமெனுகரும்
வண்ணம்புரிதலாலே, யிற்பழியில்லாவிவளுமிள மையிலேகைமையும்

-புரை.) கற்புத்தன்மைகடவாத நிலைமையிவளிடத்திருந்தும் பொறுமை
யிருந்தும் தனக்குமுன் தன்கணவனுக்கு மாலைகுட்டியவன் ஒருநாளாவதுகண்
வனுடன் இன்பமனுபவிக்க வொட்டாதவளாய் அழகுள்ளதன்கொங்கையின்
பத்தையே அனுபவிக்கும்படிச்செய்தலினாலே, பதிவிரதாதர்மத்துக்குப் பழிநே
ரிடாமற் காத்துக்கொண்ட இவளும் கைம்பெண்ணுகியிருந்தாள். எ-று. (௧௪)
வளமலிசீர்மகளிரொடுமகிணரிளநலறு கராவண்ணமாற்றி
யுளமலியுமணக்களியாற்றமதுவழியேயொடுகலுடல்கூருந்
தளவகைக்கயல்வழியார்தமைக்காமவிடாய்கனற்றத்தளர்ந்துமாழ்கி
யிளமையிலேநான்குபவங்கயினியாயளவிறுன்பமெய்துவாரே.

(இ - புரை.) வளமையும் சீருமுள்ள மனைவியருடன் கணவன் இன்பம்
அனுபவியாதவண்ணமாற்றி உள்ளத்தின்பொருத்திய களிப்புடன் தங்கள்சொற்
படிநடக்கும்படி ஊடலகொள்ளுகின்ற முல்லைபரும்பினையொத்தநகையினையும்
சேல்யினையொத்த கண்ணையுமுடையமாதர்கள், மறுபிறப்பில் தங்களைக்காம
விடாயானது வருத்தச்சோர்ந்து துயரமுற்று இளமையிலேதானே காங்கு
பிறப்புலகாக்கும் கைம்பெண்ணுகி அளவில்லாத அன்பத்தைப் பொருந்துவார்
கள். எ - று. (௧௫)

அறந்தழையுந்துயமனத்தருந்தவனையருந்ததிகற்பனையகற்பாற்
சிறந்தமலர்க்குழநிவடன்சின்தகனிகூர்ந்துறுந்தேங்கொள்போதா,

மந்தபவத்தெனையருச்சித்தேத்துதலா லெழுபிறப்புமீட்டும்பாவம்
மந்தவிர்த்தப்பவத்திலொளிர் சுடீர்தூரக்ஞமிருள்போலப் பெயர்ந்தத
ரே.

(இ - புரை.) தருமமே ஓடிக்கொண்டிருக்கும் நல்ல மனதையுடைய
வனிவனே! அருந்ததியின் கற்பினையொத்த கற்பினால் மேன்மைபெற்ற இவன்
னங்கனிப்படைந்து, நல்ல மலர்களால் முற்பிறப்பில் என்னை அருச்சித்துத்
தந்தமையினால் எழுபிறப்பினுஞ் செய்தபாவமெல்லாம் பிறந்துள்ள இந்தப்
பிறப்பிலேதானே ஞரியனால் நீக்கப்பட்ட இருள்போல நீக்கிவிட்டது. ஏ - று.
நாமலர்ப்பூங்குழலேயென்றிரந்துகரம்பற்றியிரங்குகென்ன
வார்வமுற்றுநலனுக்கா த்துயரான்முற்பவத்திறந்தவந்தனாள்

யார்முலைதகைமுறப்புணராமலாவொறுக்கமாய்ந்தானந்தோ.

(இ - புரை.) குளிர்ச்சிபொருந்திய பூமாலையணிந்த அளகத்தையுடைய
வளே! இந்த வேளை உன்மனமிரங்கவேண்டுமென்று இவன் கையைப்பற்
றிக்கொண்டு இரந்து யாசித்தும் இன்பம் அனுபவியாத துயரத்தினால்
முற்பிறப்பிலிரந்துபோன பிராமணன் நீக்காத ஒருதலைக்காமமானது கூட்டு
விக்க இந்தப்பிறப்பில் விவாகஞ்செய்துகொண்டு இவன்கையைப்பற்றியும் கச்
சணிந்த இவன் தனங்கள் தன்மார்பிற் பொருந்தும்படிப் புணர்வதற்கில்லாமற்
பாம்புகடிக்க இறந்துபோனான். ஏ - று, ஒருதலைக்காமம் - தலைவன் தலைவி
என்பாரில் ஓரிடத்துமாத்திரம் உண்டான காமவிச்சை. (கஎ)

கேள்வன், சிறந்தசங்கத்தமிழ்கொழிக்குந்தென்கூடற்றென்னர்பிரான்
கன்னிராட்டிற், பிறந்துதொழுகுலத்தவர்க்கோர்திலகமாயளவில்செல்
வம்பெற்றுமற்றோ, ரறந்தழைசீரணங்கைமணம்புணர்ந்துபுதுகலமார்
தியமார்கின்றானே.

(இ - புரை.) இப்போது இறந்தவன் இவன் கணவனல்லன், முற்பிறப்
பில் இவனைக் கூடியகணவன் சிறப்புதங்கிய சங்கத்தமிழ் விளங்கும் மதுரைத்
தலத்தில் அரசுசெய்துகொண்டிருக்கும் பாண்டியனுடைய நாட்டிற் பிறந்து,
பிராமணகுலத்துக்கு ஒருதிலகம்போல அளவில்லாத செல்வம்பெற்று இல்ல
றம் வழுவாமல் நடத்தும் ஒருகன்னிகையை விவாகஞ்செய்து, இன்பம் அனு
பவித்துக்கொண்டிருக்கிறான். ஏ - று. (கஅ)

அனையவன்பொற்றடமார் புமலர்முலைவாகமும்பொருந்தியமுந்தக்கடிப்
புனைமலரின்பகந்தா துபொதுளுந் தும்பூவணையின் புறத்துமேவிக்க

கனவுதொறுமிவள்காமக்கனிநுகர்வாளாகவந்தக்கனவிந் கூட்ட
நனவினுறுபுணர்ச்சியிலுமளவிற்றநன்னலமேநல்குமன்றே.

(இ - புரை.) அவனுடைய பெரியமார்பும் இவனுடைய பரந்தனங்க
ளும் பொருந்தியழுந்தத்தக்கதாகக்கூடிப் பூந்தானுகள் நிறைந்தவாசனையுள்ள
மலரணையினிடத்திற் பொருந்திச் சொப்பனுவத்தைதோறும் இவள் காமநூன்ப
மாகிய பழத்தை உண்ணக்கடவன். அந்தக்கனவிற் கூடுதல் சாக்கிராவஸ்தையில்
புணரும் புணர்ச்சியினும் அதிகமான நல்ல இன்பத்தைக் கொடுக்கும். எ - று.

அளவுறுகாவதழுந்துற்றறுபதிற்கப்பாலதாமகம்குழிஞ்சி
வளநகரினிநிதிருக்குமகிணனுந்தன்முன்னைவினைவயத்தினுலே
தளவநகைப்புளகமுலைத்தாழ்குழலிப்பொலங்கொடியைக்கங்குறேறு
முளமலியுங்காதலொடுகனவிற்றேய்த்தும்பரீசெவ்வமுறுவன்மன்னே.

(இ - புரை.) அளவுபட்ட முந்துற்றறுபது காதத்துக்கு அப்பாலிருக்கும்
அகழிசூழ்ந்த மதிலையுடைய வளநகரில் இன்பமுடன் வாழ்ந்துகொண்டிருந்
தும் இவள்கணவனும் முன்னே ஊழ்வினைவசத்தினுலே முல்லையரும்பை
யொத்த நகையினையும் புளகம்பொருந்திய தனங்களையும் தாழ்ந்தஅளகத்தையு
முடைய பொற்கொம்பு போல்வாளாகிய இவளை இரவுதோறும் சொப்பனுவஸ்
தையில் ஆசையுடன்புணர்ந்து சுவர்க்கபோகத்தைப்போன்ற இன்பத்தை
அடைவான். எ - று.

(௨0)

இன்னணமுட்களிபெருகவிளநலந்துய்த்தினிதிருக்குநாளிலிந்தப்,
பொன்னுரையிற்பொலிசுணங்கின்வளமுலையா ளொருபுதல்வற்பெறு
வாளாகக், கன்னவினோட்கணவனுந்தன்சிறுவனைநன்கனவுதொறுங்
காண்கவென்றோத், தன்னிகரில்லா முனிவற்குரைத்துமையாள்மாதி
னொசொற்றுக்கின்றாள்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு உள்ளத்திற் கஷிப்புண்டாகி அதிகரிக்கத்தக்க
தாக இன்பம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்குநாளில் பொன்னுறைபோல
விளங்குந் தேமல்பரந்த அழகிய தனங்களுள்ள இவள் ஒருபுத்திரனைப் பெறு
வாள், மலைக்கொப்பாகச் சொல்லத்தக்க புசங்கனையுடைய இவள் கணவனுந்
தன் புத்திரனைச் சொப்பனந்தோறுங் காண்பானென்று தனக்கு ஒப்பில்லாத
முனிவனுக்குச் சொல்லிச் சாரதையைப்பார்த்துப் பார்வதிதேவியார் சொல்லு
கின்றார். எ - று.

(௨௧)

குளிமதிவாணுதற்பசியருவளைவிழிச்சாரதையேகோதைசூட்டிப்
புனைகவனிற்பொறையணிந்து முற்பவத்துன்புணர் முலைமேற்புணர்ந்

தோன்றனைப், பனிமதியின்கிரையெனத்தன்பணிலங்கடவழுமொரு பழனநாட்டிற், கணவினிற்கண்டறிகுறியானனவினுக்கண்கண்டுமன ன்கனிப்பைமாதோ.

(இ - புறா.) உணந்த பிறையையொத்த ஒளிதங்கிய நெற்றியினையும் பசு மைதங்கிய நீலாற்பலம்போன்ற கண்களையுமுடைய சாறதையே! முற்பிறப் பில் மணமாலை சூட்டித் திருமங்கலியந்தரித்து உன்னைச் சேர்த்திருத்தவனைக் குளிர்ச்சியுள்ள சந்திரக்கூட்டம் போலச் சங்குசுள் தவழும் வயல்கள் சூழ்ந்த ஒப்பற்ற ஊடாட்டிற் சொப்பனத்திற் கண்டறிந்த குறிப்பின்படிச் சாக்கிரத்தி லும் கண்ணிற்கண்டு மனஞ்சந்தோஷிப்பை. ஏ - று. (௨௨)

கணவனுதின் னெனினவிற்புணர்குறியானனவிலெதிர்காணுமுன் னந், துணைவியெனத்தெளிவனவ்வாறறிந் தொருவர்க்கொருவர்ப்'ன னடைத்தொடர்புபெற்றும், புணைதன துமதியாகக்கலைக்கடலைக்கரை கண்டபுதல்வனோடே, யினையிலவிரதப்பயனிற்சமபாகக்கணவனிட த்தீகமன்றோ.

(இ - புறா.) கணவனும் உன்னுடன்சொப்பனத்திற் புணர்ந்திருக்கும், குறிப்பினால் எதிர்காண்பதற்குமுன் மனைவியென்று உன்னையறிந்து கொள் வன், அவ்வாறு அறிந்து ஒருவர்க்கொருவர் முற்பிறப்பின் சம்பந்தத்தைப்பெற் றால், தன்புத்தியே தெப்பமாகச் சாஸ்திரமென்னுஞ் சமுத்திரத்தைக்கடக்கும் புத்திரனுடன் ஒப்பில்லாத உன்விரதபலத்தில் கணவனுக்குச் சமபாகக்கொ ட்ப்பாயாக, ஏ - று. (௨௩)

நின்விரதப்பயனெற்றகொழநன்வசமாகியிருநிலத்தினீடும் பொன்மனைவாய்க்நவநிறமும்புணராதகனவிலின்பம்புணர்ந்துகாமத் தினமதுவுண்ணெந்தெவிட்டுநாளிலுயிர்க்கேளிறப்பனிநந்தானென்ற பின்முறையாலெரிமூழ்கியிருவீருமெமதுபதம்பெறுவிரன்றே.

(இ - புறா.) உன் விரதப்பயனைப் பெற்றுக்கொண்ட கணவன் வசமா கி இவ்வுலகத்தில் மிகுந்தபொன்மயமான வீட்டிற் சாக்கிராவலஸ்தைகள் தோறும் புணராமல் கணவுதோறும்புணர்ந்து இன்பம் அனுபவித்து, மன வெறுப்புண்டாகும் காலத்தில் உன்னுயிர்போன்ற அந்தக்கணவ னிறந்துவிடு வன்; அவ்வாறு அவனிறந்தபின்பு நீ கிரமப்படி அக்கினிப்பிரவேசமாய் கண வனுடன் மம்முடைய பதவியைச்சேரக்கடவை. ஏ - று. (௨௪)

வேறு.

எனவுரைத்தெழுதாமறைபுராதன நூலியாவையு முணர்ந்துளந்தெளிந்த தனையினையினேபெறுநிரீள் செல்வந்தலைந்தினிவாழ்துமற்றென்னு வனமுலைமடந்தைமனங்குகளிறப்பவரங்கொடுத்தா யினையவனா முனிவனுங்காணவிமயமீன்றெடுத்தமுகிண்கையிலையையடைந்தாள்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு அம்பிகையார் அனுக்கிரகஞ்செய்து எழுதப்பட்டாத வேதமுதலிய பழமையான சாஸ்திரங்களையெல்லாம் உணர்ந்திருக்கும் புத்திரனை இப்பொழுதே பெறுவது, மத்தியிலழியாத செல்வந்தமையுடைய நீ வாழக்கடவது, என்று அழகிய தனங்களையுடைய சாரதையின் மனமானது சந்தோஷத்தினால் சிறப்படையத்தக்கதாக வரங்களைப்பாலித்து, அப்பொழுதே அப்பெண்ணும் முனிவனுங்காணக் கயிலைக்கு எழுந்தருளினார். எ - டு. (உரு)

வளர்மதிக்கண்ணியண்ணல்பாகத்தாதுமைவரந்தரப்பெற்ற தளிரியன்மகிழ்ச்சிகூர்ந்தருந்தவன் பெற்றாளுருச்சனை புரிகாலை முளரிநான்மலரினனையேயவழிந்து முருகுக்கொப்பளித்திடச்செங்கே மொளிரக்கதிர்விரிக்கும்பரிதியஞ்செல்வனுதயமால்வரைமிசையுதித்தான்

(இ - புரை.) வீணந்தபிறைக்கண்ணியணிந்த பரமேசுவர னிடப்பாகத்தில் வீற்றிருக்கும் பரமேசுவரி வாங்கொடுத்தருளப்பெற்றுக்கொண்ட சாரதாமகிழ்ச்சியடைந்து, அம்முனிவனுடைய பாதங்களில் அருச்சனைசெய்யும் போது, தாமரைகளினரும்பு இதழ்விரிந்து தேன்சொரியும்படிச் செம்மைநிறத்தங்கிய ஒளிபொருந்திய கிரணங்களைப்பரப்பும் சூரியதேவன் உதயகிரியில் தோன்றினான். எ - டு. (உசு)

நாறுபூங்கோதைமாதாமையோடுநளிர்மதிவேணியன்மகிழ விறுயர்விரதமியற்றியதிறத்தால்வீணையினையெதிரையா தாறறிமுனிவனன்னவட்பயந்தவத்தனுமன்னையுமறியக் கூறினன்கூறியாயிடையகன்றோர்குளிர்புனனுட்டகமடைந்தான்.

(இ - புரை.) வாசனை கமழும் பூமாலையணிந்த அளகபாரத்தையுடைய உமையம்மையும் சூளிர்ச்சியுள்ள பிறைகுடிய சடையையுடைய சாம்பவழர்ந்தியும் மகிழ்ந்தருளும்படிப் பெருமைதங்கிய உமாமகேசுவரவிரதம் அனுஷ்டித்த தன்மையினால், மேலுண்டாகும்பலனை அவ்விதரறியாதவண்ணம் சாரதையின் தாயுர் தந்தையும் அறியும்படி முனிவர்கொல்லினர். அவ்வாறு சொல்லி அவ்விடம் விட்டுக் சூளிர்ச்சியுள்ள நீர்வளந்தங்கிய வேறொருநாட்டிற் போய்விட்டார். எ - டு. (உஎ)

முனிவரனாகலவிதிமுறைநோற்றமொய்குழல்கங்குல்வாய்தோறு நனையவழிற்சொழுந்தார்க்கேள்வனுந்தானுநலனுகர்த்தின்புறுநாளிற் பணிவரையின்றகொவ்வையஞ்செவ்வாய்ப்பசுங்கினியளித்தநல்வரத்தாற் கனவுறுகலவிநலத்தினுமவருட்களித்திடக்கருப்பகெர்ந்ததுவே.

(இ - புரை.) அந்தமுனிவர் எழுந்தருளிய பின்பு விதிப்படி விரதம் அனுஷ்டித்தசாரதையானவள் இரத்திரிதோறும் சொப்பனாவஸ்தையில் தேனுடன்மல

நீந்திருக்கும் செழுமையுள்ள பூமாவையணிந்த கணவனுந்தானும் இன்பம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் நாளில், மலையரையன்பெற்ற கோவைக்கனிபோன்ற சிவந்த திருவாயையுடைய பசுங்கிளிமொழியொத்த மொழியையுடையவராகிய பார்வதிதேவியார் அருளிச்செய்த வரப்பிரசாதத்தினால் சொப்பனத்திற்குடிக் கலவியின்பத்திலும் அவன் மனங்களிப்படையும்படிச் சுருப்பமுண்டாகியது. எ - று. (௨௮)

கருவளர்ந்திடலான்மார்தளிர்மேனிகலைமதியுருவெனவிளர்ப்பச் சுரிசுழலணங்குருனிற்ம்பெறலுந்துணிவிலாராங்குகுகண்டார் திருநலனிகழ்ந்தாங்கற்புமிற்பிறப்புத்திறம்பினளெனப்பழிகுடியரவுமுன்கதுவவிறந்தகேடமர்கேட்டதிசயித்தகம்புழுங்கினரே.

(இ - புரை.) அந்தக்கருவளர்தவினால் மார்தளிர்போன்ற மேனியானது சோடசகலைதருள்ள சந்திரவடிவம்போல வெண்மை நிறம் அடையும்படிச் சாரதை சுருப்பக் குறிப்பொருந்தவும், இதனுண்மை தெரியாதவர்கள் அதைக்கண்டு கைம்பெண்ணாகிய சாரதையானவள் பதிவிரசத்தன்மையையும் குடிப்பிறப்பையும் இழந்து விட்டாளென்று பழிசொல்ல; அதனைப் பாம்புகடித்திறந்துபோன இவள் புருடனுடைய பந்துகள் கேள்விப்பட்டு அதிசயித்து மனம்புழுங்கினார்கள். எ - று. (௨௯)

வேறு.

அலர்மொழிபொருதுநாணியடுகினந்தரப்பங்கற்பின்
குலமகடாதையில் விற்குமுமினர்குறுகியாங்கே
புலமைசால்குணத்தின் மிக்கபூசரவைமுன்மாய்ந்தோன்
றலைவியைவருகவென்றாரன்னவடானுஞ்சாரந்தான்.

(இ - புரை.) தங்களுக்கு நேரிட்டிருக்கிற பழிமொழியைச் சகிக்கமாட்டாமல் வெட்கமடைந்து கொடியதாகிய கோபம் அதிகரித்ததனால் சாரதையின்தந்தைவீட்டிற்குவந்துஅவ்விடத்திலிருக்கும் வேதசாஸ்திரமுணர்ந்த பிராமணச்சபையில்சாரதையை அழைப்பித்தார்கள், அவளும்அங்குவந்தாள். எ - று. அலர்மொழி - பழிமொழி. அம்பல் என்பதும் இது. (௩௦)

நிலங்கிளைத்தயர்ந்தநாணிரீன்குழற்றலைகீழிட்டோ
ரிவங்கொளியின்னினைன்றாளெழினலன்யாவுநோக்கிக்
குலங்கெடவழுவுண்டாக்குங்கொடியவளிவளாமென்றே
யலங்கலந்தண்டர்தார்பத்தந்தணரம்பல்சொன்னார்.

(இ - புரை.) பூமியைக் காற்பெருவிரலாற்கிளைத்து மனச்சோர்வுடன் நாணமுங்கொண்டு நீண்டகுழலையுடைய சிரசினவளைத்துப் பூமியைப்பார்த்த

படி ஒப்பற்ற ஒளியுள்ள மின்னலைப்போல நிற்பவளுடைய சரீரத்தின் அழகினை
யெல்லாம்பார்த்து, இவள் குலங்கெடும்படிக் குற்றத்தை யுண்டாக்குங்கொடிய
னென்று பூமாலையணிந்திருக்கு மார்பினையுடைய பிராமணர்கள் பழிமொழி
சொன்னார்கள். எ - று.

(௩௧)

வாழ்கலைதவறுசெய்தமதியிவியென்றுசொல்வார்
தாழிருங்குமலேயீதுதகாதுங்கண்மரபுக்கென்பார்
கீழலையாயுமீதுகீழ்மையேபுரிந்தாயென்பார்
ரோமையீநிறையினீங்கியென்பெய்தாயிதனை யென்பார்.

(இ - புறா.) குலத்துக்குப் பழுதுண்டாக்கிய புத்திகெட்டவனே! இனி நீ
உயிருடன் வாழ்வதில்லையென்று சிலர்சொல்வார்கள், தாழ்ந்தகூந்தலையுடைய
யானே! இந்தக்காரியம் உங்களுலத்துக்குத்தகாதென்று சிலர்சொல்லுவார்கள்,
நீ உயர்ந்தசாதியிற் பிறந்தவளாயிருந்தும் இழிவானகாரியத்தைச் செய்தனை
யென்று சிலர்சொல்லுவார்கள், மதிகெட்டவனே! பதிவிரதாதன்மம் விட்டு
என்னடி இப்படிச்செய்தாயென்று சிலர் சொல்லுவார்கள். எ - று.

(௩௨)

என்றவரொறுக்குங்காலையிருமைதேர்சான்றோரெண்ணித்
தொன்றுசால்புடையகற்பின்றொழுகுலங்கெடச்செய்தானே
மன்றலங்குமலுமூக்கும்வள்ளைவார்காதுமின்னே
யொன்றறக்கொய்துபோக்கியூர்க்கயல்கடிகவென்றார்.

(இ - புறா.) இவ்வாறு அந்தச்சபையிலிருந்தவர்கள் துஷித்துப்பேசும்
போது, இம்மை மறுமைகளையுணர்ந்த பெரியோர்களா யிருப்பவர்கள் ஆலோ
சித்துப் பழமையாகவருகின்ற கற்புநிலையையுடைய பிராமணக்குலத்துக்குக்
கெடுதியுண்டாச்செய்தவளைத் தலைமயினாயும் மூக்கையும் காதுகளையும் விடா
மல் இப்போதே அறுத்தெறிந்து ஊருக்கயலில் தூரத்திவிடுங்களென்று
சொன்னார்கள். எ - று.

(௩௩)

கேட்டவைபுரிதுமென்னாக்கிளர்ந்தெழுசினத்தராகி
யூட்டரக்கணையகண்ணர்கதுமெனவுருத்துச்சீறிச்
சேட்டிளம்பிடியைமுற்றுஞ்சிங்கவேறென்னசஞ்சுழ்ந்து
மோட்டிளமுலையினோமுருக்குவான்குறுகுங்காலை.

(இ - புறா.) அவர்கள் சொன்னதைக்கேட்டு அப்படியே செய்கிறோ
மென்று மூளுகின்ற கோபத்தையுடையவர்களாய் அரக்கினைப்போலக் கண்
கள் சிவந்து உக்கிரத்துடன் சீறி, ஒரு பட்டையானையைக் கொல்லத்தொட
ரும் ஆண்சிங்கம்போலச் சூழ்ந்து, சாரதையென்பவனை வருத்தும்படிச் சென்ற
போது, எ - று.

(௩௪)

மன்னியநிறைவழா துவயங்கியகற்பினோப
பொன்னனவிற்பநல்கும்பொதுநலக்களிகையென்றே
சொன்னவநாவற்றூழ்த்ததுயர்க்கடல்குளிப்பபெரன்னு
மின்னெனவிசம்பினின்றோர்தெய்வதம்விளம்பிற்றன்றே.

(இ - புரை.) நிலைபெற்ற முறைமைதவறாமல் விளங்குகின்ற கற்புள்ள இத்தச்சாரதையை வந்தபுருஷன்கொடுத்த பொன்னளவுக்குத்தக்க இன்பங் கொடுக்கும் பொதுமகளாகிய வேசையென்று சொல்லுகின்றவர்களுடைய காக்கு அறுந்து ஆழ்ந்த துக்கசாகரத்தில் முழுகுவார்களென்று மின்னல்மின் னியதுபோல ஆகாயத்தினின்று ஒடுதெய்வவாக்கு எழுந்தது. எ - று. (௩௩)

விளம்புசொற்கேட்டலோடும்வியனகர்மாந்தரெல்லா
முளங்களித்துவகைபூத்தாங்குவர்க்கடலென்னவார்த்தா
ரிளங்கொழுகினோளுரோடுதந்தையுமின்றதாயுந்
துளங்கியதுவ்பரீங்கித்தொலைவிலாவின்பமுற்றார்.

(இ - புரை.) அவ்வாறு சொல்லிப் தெய்வீகவாக்கைக் கேட்டமாதிரத் தில் விசாலமுள்ள அந்த நகரத்திலிருக்கு மனிதர்களெல்லாரும் மனங்களித் துச் சந்தோஷங்கொண்டு பர்வகாலத்தில் ஒலிக்குஞ் சமுத்திரம்போல ஆரவா ரித்தார்கள். சாரதையின் தாய்தந்தையரும் சுற்றத்தாரும் நடுங்கிய துன்பமீங்கி ஒழியாத இன்பமடைந்தார்கள். எ - று. (௩௪)

அவ்வழியறிஞர்தாமுமலர்மொழிகூறினோரு
நவ்வியங்கண்ணிகற்பினலனோரற்புதமென்றஞ்சிச்
செவ்விதின்குகங்கீழிட்டுத்திருந்துரையாடாராகி
யிவ்வணமிரண்டுகன்னலிருந்துளங்கலங்கினாரே.

(இ - புரை.) அப்போது அறிஞர்களும் பழிகூறியவர்களும் மான்பார்வை போன்ற பார்வையுள்ள சாரதையின் கற்பின் நன்மையானது அற்புதமுள்ள தென்றுபயந்து, செவ்விதாக முகத்தைக் கீழிட்டுக்கொண்டு யாதொருபேச்சு மில்லாதவர்களாய் இவ்வாறு இரண்டுநாழிகைமட்டிலிருந்து மனங்கலங்கினார் கள். எ - று. (௩௫)

வேறு.

அற்புதமிஓதுசாரதமென்றுணராதகல்விசம்பிடையொலித்தெழுந்த
சொற்படிநென்றுதொழுகுலத்தோரிற்சொற்றனர்சிலரவரெல்லாம்
பொற்புறுநாவற்றுதிர்ந்திடவாயாற்புழுச்சொரிந்தனரவைகாணுந்
கற்பினடகைமைபுகழ்ந்தனர்இனோரூர்கள்னியைத்தழுவினர்மகிழ்ந்தே

(இ - புரா.) இது அற்புதம் சத்தியம் என்று உணராமல் விசாலமுள்ள ஆகாசத்தில் ஒளித்தெழுந்த அசரீரியின் வாக்குப்பொய்யென்று பிராமணர்களில் சிலர்சொல்ல; அவர்களெல்லாரும் அழகுபொருந்திய நாக்கறுத்துவீழும் படி வாயின்வழியாகப்பழுக்கள் சொரியப்பெற்றார்கள்; அவைகளைக்கண்டு கற்புள்ளசாரதையைப் பந்துகள்வந்து தழுவிக்கொண்டு அவள்கற்பின் பெருமையைப் புகழ்ந்துபேசி மகிழ்ந்தார்கள். எ - று. (௩௮)

செய்வதக்கிழமையேள்விநான்மறையோர்சிலரவணிநுந்துதெய்வதழங்கைதவமுரையாதணங்களுள்வயிற்றிற்கருப்பமும்வளர்வதாவிந்தமைதவழ்குமுலித்கெர்தவாறந்தோவசையறுமெனநவையுறலுமெய்தெரிந்தகிலகலையுணர்ந்தறிந்தவேதியனொருவனிதுரைத்தான்.

(இ - புரா.) தவஞ்செய்தற்குத்தக்க வுரிமையுமுள்ள பிராமணர்களில் சிலர், அங்கிருந்தபடி யோசித்து யார் பொய்சொன்னாலும் தெய்வமும் பொய்கூறாது; இவள் வயிற்றிற்கருப்பமும் நாளுக்குநாள் வளர்வதினால் இவளுக்கு வசைமொழி எவ்வாறு நீங்கும், என்று சந்தேகத்துடன் வருத்தமுங்கொண்டு வருந்துங்காலத்தில் உண்மைதெரிந்து சாஸ்திரங்களையெல்லாங்கற்ற ஒருபிராமணன் இந்தவார்த்தை சொல்லுகிறான். எ - று. (௩௯)

கண்டுகேட்டறியப்படுவனவானகாட்சியாலாகமவளவாலுண்டெனவுணருந்திறத்தவாறெல்லாமுலகமுமாயையின்வடிவேதண்டவின்மாயையயக்கினால்வாரத்தகையனயாவையாதவினாற்பண்டைநாளிலதாய்நினைவதற்கரிதாமபான்மையதொன்றெனத்தருமே

(இ - புரா.) கண்டும் கேட்டும் அறியப்படுவனவாகிய பிரத்தியக்ஷபிரமாணத்தாலும் ஆகம்பிரமாணத்தினாலும் உண்டென்று அறியத்தக்கமுறைமையின்படி எவ்வாறுமே மாயாநுபமே, ஒழியாத அந்தமாயையயக்கினால்வாரதையையெவையுமில்லை; ஆகையால், அந்தமாயையானது முன்னாளிலல்லாததாய்நினைப்பதற்கரிதாகிய பகுதியுள்ள ஒரு காரியத்தை நூதனமாக உண்டாக்கும். எ - று. (௪௦)

இந்தமாயையதிங்களங்கண்ணியிறைவினோபாட்டெனத்துணிந்து சந்தநான்மறையுமாகமனைத்துந்தனித்தனியிரைத்திடுமென்றாலுந்திரான்மலரினாலகெலாங்காட்டுமொருவனுமயனுமொன்றறியாவந்தவானவன்றன்றிருவினோயாட்டையார்கொலோவின்னதென்றறிவார்

(இ - புரா.) இந்தமகா மாயையானது திங்கட்கண்ணியான பரமசிவவனுடைய திருவினோடலே யென்று நிச்சயித்துச் சந்தமுள்ள நான்குவேதங்

களும் இருபத்தெட்டு ஆகமங்களும் தனித்தனி முறையிடுமென்றால், நாபீகம லத்தில் உலகத்தைத் தோற்றுவிக்கும் மாயவனும் பிரமனும் சிறிதும் அறிந்து கொள்வமாட்டாத அந்தக்கடவுளுடைய திருவிளையாடலை இத்தன்மைய வென்று எவாகள் அறியத்தக்கவர்கள். எ - று. (சுசு)

ஓதுநான்மறைமீர்கேட்டிர்மீன்வயிற்றின்யோசனாகந்திவந் துதித்தாள் மேதுபினகட்டின்மகிடனென்றுரைக்கும்வெந்திறற்றானவன்பிறந்தான் ருதுதாழ்பொழில்சூழ்சத்தியபுரத்திற்றூழ்சூழலியரனைவருமோ ரேதுவாற்காலமொன்றிலவ்வயிரூர்த்தெழில்பெறக்கருப்பமுற்றனரே.

(இ - புரை.) வேதங்கள் ஓதும் பிராமணர்களே! கேளுங்கள்; மீன்வயிற் றினிடமாக யோசனைகந்திவந்துபிறந்தாள்; ஏருமைவயிற்றினிடமாகக் கொடிய செய்கையையுடைய மகிடாசுரன் வந்துபிறந்தான்; மகரத்தங்களுடன் பூக்கள் மலர்ந்திருக்குஞ் சோலைசூழ்த்தசத்தியபுரத்திலிருந்த தாழ்த்தஅளகத்தையுடைய மாதர்களெல்லாரும் ஒருகாரணத்தால் ஒரேகாலத்தில் வயிறுதோன்றக் கருப்பமடைந்திருந்தார்கள். எ - று. (சுஉ)

எரிதவழுவடிவேலடல்வசுதேவனிகலினரிடுதேளேப்படுநாட் கரியமெல்லோதியுரோணிகேளின்னிக்கருப்பமுற்றனளியைவயன்றி யிருமையுமுதவுத்தெய்வாதவரத்தாலிநுடிகண்முனிந்தசாபத்தால் வரன்முறையாகித்தொன்றுதொட்டுலகில்வருவனவல்லவும்வருமே.

(இ - புரை.) தீயுயிரும் வடித்தவேலையுடைய வசுதேவன் பகைவனாற் றப்பபட்டிருந்தநாளில் கறுத்த அளகத்தையுடைய உரோகணி பென்னும்அவன் மனைவி தன்கணவனில்லாமலிருந்தும் கருப்பமடைந்தாள்; இவைகளும் அல்லா மல், இம்மைப்பயனையும் மறுமைப்பயனையும் கிருபைசெய்யுந் தேவவரத்தினு லும் முனிவர்கள் சபித்த சாபத்தாலும் வரன்முறையாகப் பூர்வகாலம் தொடங் கிவருகின்றவைகளும் மாறி வேறேனாதனமாகவருவதுமுண்டாகும். எ - று.

ஐத்தவித்துபார்த்தவாற்றன்மாதவத்தோரகங்கறுத்துரைத்தசாபத்தால் முந்தைநாட்சாம்பனகட்டிடைவலியமுசலமொன்றுதித்தது செழுந்தார்ப் பைந்துணரிதழிச்செஞ்சடாமகுடப்பரமனைப்பரவுமோர்முனிவன் மந்திர்பலத்தாலன்றுவராச்சுவயிற்றினுங்கருப்பமுற்றதுவே.

(இ - புரை.) பஞ்சேந்திரியங்களையும் நிக்கிரகஞ்செய்துமென்மைபெற்ற சுவவல்லமையுடைய மகருஷிகள்மனதிற்கோபங்கொண்டுகொல்லியசாபத்தில் முன்னாளில் சாம்பனென்பவன் வயிற்றினிடத்தில் வன்மையுள்ள முசலமென் றும் இருப்புலக்கையுண்டாயிற்று. பசுமையுள்ள கொன்றைப் பூங்கொத்தாலா லிய மாலையணிந்த செஞ்சடா மகுடத்தையுடைய பரமசிவனைத் துதிசெய்யும்

ஒருமுனிவனுடைய மந்திரபலத்தினால் உன்லுச்சுவன் என்பவன் வயிற்றிலும் பூர்வகாலத்திற் கருப்பமுண்டாயது. எ - று. (சச)

தாதுதாழ்பொருட்டுத்தாமரைக்கோயிற்றாழ்குழலனையசாரதையும் வேதமாமுனிவனொருவனைப்பணிந்து விரதமொன்றியற்றுதல்புரிந்தா ளாதலால்வயிற்றிற்கருப்பமுற்றிருந்துமருளவையகற்றினனிதனைத் தீதிலாவேறுமாதரால்வினவித்தேர்துளந்தெளிமினென்றுரைத்தான்

(இ - புறா.) மகரத்தம் நிறைந்துள்ள பொருட்டினையுடைய தாமரைப் பூங்கோயிலிலிருக்கும் திருமகனையொத்த இந்தச்சாரதையும் ஒரு முனிவனைப் பணிந்து உமாமகேசுவரவிரதம் அனுஷ்டித்தான், அந்த விரதபலத்தினால் கருப் பமடைந்து குற்றமற்றவனாயிருக்கிறான்; இந்தக்காரியத்தை உத்தமகுணமுள்ள சிலமாதரைக்கொண்டறிந்து உங்கள் மனதிலிருக்குஞ் சந்தேகத்தை நிவிர்த்தி பண்ணிக்கொள்ளுங்கள் எ - று. (சரு)

அன்னதுதேர்வான்றொழுகுலத்தமைந்தவனங்களுஞ்செல்கெனச் சென்ற, மின்னிகரிடையார்வினவலுமவண்முன்வினேந்தனபடிப்படிவி ளம்படி வின்னணங்கேட்டோர்மீண்டுவந்துரைத்தார் யாவருமுணர்ந் தொருமறையோன், சொன்னவைமுழுதுஞ்சரதமென்றேத்திச்சுரி குழலணங்கையுந்துதித்தார்.

(இ - புறா.) அந்தப்பிராமணன் சொன்னவற்றையெல்லாம் நிசமென அறிந்த அந்தணர்கள் சாரதை கருப்பங்கொண்டிருக்கு முறைமையைத்தெரியு ம்படிப் பிராமணஸ்திரிகளை அறிந்துவாருங்களென்று அலுப்ப; அவர்கள்போய்ச் சாரதையைக்கேட்டார்கள். அவன்முனிவர்வந்ததுமுதல் நடந்தவையெல்லாம் கிரமமாகச்சொல்ல; அவற்றையெல்லாம் அவ்விப்பிரமகளிர்சபையாருக்குச் சொன்னார்கள். அதைக்கேட்டவர்களெல்லாரும் இந்தப்பிராமணன் சொல்லிய வெல்லாம் உண்மையாயிற்றென்று அவனைப்புகழ்ந்து சரிந்திருக்கும் அனகத் தையுடைய சாரதையைத் துதிசெய்தார்கள். எ - று. (சச)

செழுமறையவருங்கவிஞருங்கற்பின்றிறம்புகழ்ந்தகன்றனராங்கே பழியறுசிறப்பினருந்ததியனையபனிமொழிச்சரசையென்பான் குழுவியம்பரிதிச்செல்வனைப்போலக்குரைகடலுலகெலாம்பிளங்கு மழுவையின்றெடுத்துக்களிசிறந்துவகைமாகடன்முழ்கினண்மகிழ்த்தே

(இ-புறா.) பிராமணர்களும் பண்டிதர்களும் சபை கூலித்துப்போனபின்பு அதற்குமேல் பழிநீங்கிச் சிறப்படைந்த அருந்ததியையொத்த கற்புள்ள சாரதையானவன் ஒலிக்காநின்ற கடல்வளைந்த இவ்வுலகமெங்கும் விளங்கும் உதயகால

இளங்கதிர்போல ஒருகுழந்தையைப்பெற்றுக் களிப்படைந்துசந்தோஷக்கடலிலாழ்ந்தாள். ஏ - று. (௪௭)

ஈன்றவாளுவப்பநன்குசான்மதியோடி-லக்கணக்கிடக்கையனாகத் தோன்றியெக்கையுமுணர்ந்துமுந்நூலுந்தொன்மறைவிதிவழிசூழியான்றசீர்ச்சாரதேயனென்றொருபேரமைவரப்புனைந்தபின்யாண்டோர் மூன்றகவயிற்றன் னுணர்வினாவிருக்குமுதலவாமறைமுழுதுணர்ந்தான்

(இ - புரா.) பெற்றவன் சந்தோஷிக்க நன்மைமிகூந்த விவேகத்துடன் முப்பத்திரண்டு லக்ஷணமு மிவனிடத்திலிருக்கின்றதென்று சொல்லும்படித் தோன்றி, எல்லாச்சாஸ்திரங்களையு முணர்ந்து பழமையானவிதிப்படி உபயன முஞ்செய்துகொண்டு சிறப்புப்பொருந்திய சாரதேயனென்னும்பெயருட்பெற்று மூன்றுவருடத்துக்குள் இருக்கு முதலியவேதங்களையெல்லாம் உணர்ந்தான். ஏ - று. (௪௮)

மறைபயில்பாலன்கலைபினால்வளருமதியெனக்கலைகளான்வளர்நா ணறைகமழிதழித்தொடையல்குழ்சாடி-லநாயகன்சிவரிசிவரனு முறுதிநூறெளிந்துபாரதகண்டத்துறைபவரனைவருமாங்கே குறுகுதற்கரியசிவா ! தவிகர்க்குங்குறைவில்சீர்க்கோகன்மடைந்தார்.

(இ - புரா.) இவ்வாறு வேதங்கள் உணர்ந்த அந்தப்புத்திரன் கலைகளுடன் வளருஞ் சந்திரனைப்போல கலைகளாகிய சாஸ்திர உணர்ச்சியுடன் வளருந்நாளில் வாசனைகமருங் கொன்றைமாலையுமுந்த சடாமருடத்தையுடைய பரமசிவன் பூசைக்குரிய சிவராத்திரிவந்தது ; அந்தநாளில் வேதமுணர்ந்து பரதகண்டத்தில் வாசஞ்செய்திவளர்களுல்லாரும் யாவருஞ்செல்லுதற்கரிய சிவலோகத்தை யொப்பாகுக் குறைவற்ற சீரினையுடைய கோகர்னத்துக்குச்சென்றார்கள். ஏ - று. (௪௯)

பொன்புரைகடுக்கைவேணிவானவனைப்பூசனைபுரிசிவரிசியின் மன்பதையெல்லாம்பொருவில்கோகன்மமன்னியவாசகக்கேளாத் தென்புலவாணர்க்கருங்கடனிறுக்குஞ்சிறுவனுந்தானுமாயெழுந்து தன்புறங்காக்குங்கினைஞர்குழம்போதத்தளிரியந்தாரதைபோனாள்.

(இ - புரா.) பொன்னிறத்த கொன்றைமாலிகையணிந்த சடையை யுடைய பரமசிவனைப் பூசைசெய்யும்படியான சிவராத்திரிதினத்தில் ஜனங்க ளெல்லாரும் கோகர்னத்துக்குப் போகின்றார்களென்னுஞ் சொல்லைச் சாரதை கேள்விபட்டுப் பிறித்தேவர்களுக்குச் செய்யுங்கடன் செய்யத்தக்க சாரதேயனென்னும் பெயருள்ள புத்திரனுடன் புறப்பட்டுத் தன்னைப் பாதுகாக்கும் பந்துகளுஞ் சூழ்ந்துவரும்படிப் போனாள். ஏ - று. (௫௦)

பூந்துணர்விழ்ந்துதவழ்நறும்பசுங்கால்புகுந்துலாஞ்சண்பகவேலிக்
காந்தளஞ்சிலம்பில்விளைந்தசெஞ்சாந்துங்கழிர்நிலாமுத்தமுங்கொழித்துத்
தீந்தமிழ்மணக்கும்வையகைமாதிகுழ்தென்புலநாடகன்றாங்க
ணைநீளமுலையார்சாரதைதவத்தாலெய்தியகொழுநனுமடைந்தான்.

(இ-புரை.) அப்படி அச்சாரதை போம்பொழுது பூங்கொத்துக்களில் பொ
ருந்திவருகின்றவாசனையுள்ள தென்றற்காற்றுச்சென்று உலாவுகின்ற சண்பகச்
சோலை மலர்ந்திருக்கும் பொதியமலையிலுண்டான செஞ்சந்தனத்தையும்
ஒளியுள்ள நிலவையொத்த முத்துக்களையுங்கொழித்து, மதுரமுள்ள தமிழ்மண
ந்துகொண்டிருக்கும்படியான வையகைமாதிகுழந்த பாண்டியநாட்டையகன்று
இளமைதங்கிய தனமுள்ள சாரதையின் தவத்தினுற்பொருந்திய சணவனும்
வந்தான். எ - று.

(ருக)

களள் விழ்குமுலாளாயிடைக்கனவிற்சலவிசெய்கொழுநனைக்காண
வுள்ளறத்தெளிந்துவனமுலைபுகமுறவவன்வடிவெலாநோக்கித்
தெள்ளுதெண்டிரைசூழ்பொலங்கிரிமுகட்டிற்சேட்டிளம்பரிதிகண்டாங்கே
முள்ளரைமுளரிமுறுக்கவிழ்த்தென்னமுகமலர்ந்த கமலர்ந்தனளே.

(இ - புரை.) தேனுடன்மலர்ந்த மலரணிந்த அளகத்தையுடைய சார
தையானவள் சொப்பனத்திற் மண்ணைப்புகுநுங் கணவனை அவ்விடத்திற்கண்ட
வுடன் மனத்திற்மன்னுடைய கணவனையென்று தெளிந்து, அழகிய தனங்களி
னிடத்திற் புளகமுண்டாக அவன் வடிவையெல்லாம் பார்த்துத் தெளிவுள்ள
சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த உதயகிரியினிடத்தில் உதயமாகுந் குரியனைக்கண்டு அப்
பொழுதே முள்ளரைக்கொடியான தாமரையரும்பு முறுக்குவிட்டு மலர்வது
போல முகமலர்ந்து மனமகிழ்ச்சியடைந்தான். எ - று.

(ருஉ)

பண்டைநாண்முதலாக்கனவெலாமின்பம்பருகியகேளுமன்றன்று
கண்டறிகுறியாற்றெளிந்துதன்படிவங்காட்டியமதலையுங்காண
வண்டிமிர்குமுலாய்நின்னொடுபகருமாற்றமொன்றுளதெனவேறு
கொண்டிளமுவுகைக்கடலிடைமுழுகிக்குறித்தனவினவுவான்புகுந்தான்

(இ - புரை.) அநேக நாளாகச் சொப்பனங்கடோறும் சாரதையுடன்
இன்பமனுபவித்த கணவன் அந்தந்தநாளில் பார்த்தறிந்த குறிப்பினுற்றெ
ளிந்து தன்னுருவச் சாயலேக்காட்டிய புத்திரனையுங்கண்டு வண்டிகளிரைசபா
டிக்கொண்டிருக்கும் அளகத்தையுடையவளே! உன்னுடன் ஒருவார்த்தை பேச
வேண்டியிருக்கின்றதென்று தனித்திருந்துகொண்டு மனமானது சந்தோஷக்
கடலில்முழுகத்தக்கதாகத் தான் குறித்தவைகளை வினுவத்தொடங்கினான். எ - று.

மணமலிகுமுலையாரைநீநின்னைமணம்புணர்கேள்வன்யார்மற்று
ன், னுணர்வுடைத்தந்தையாவனோவெதுநின்னூரெதுபேரெதென்று
வந்து, துணைவன்முன்வினவக்கலுழ்ந்துதன்மரபுதொடுத்திள்மையின்

மணஞ்செய்த, கணவனை யிழத்தல் காறுநின் றுரைத்தா ன்காதலன் மறுத்திஃதுரைத்தான்.

(இ - புறா.) வாசனைநிறைந்த மலர்மாலையணி யத்தக்க அளகத்தையுடையவளே! நீ யார்? உன்னை விவாகஞ்செய்துகொண்ட கணவன்யார்? உணர்வையுடைய உன்பிதா யார்? ஊர் எது? பெயரென்ன? என்று கணவன் வினா வச் சாரதையானவன் கண்களில் நீர்பெருகும்படித் துயரமடைந்தவனாய்த் தன்மரபுமுதல் இளமைப்பருவத்திலு விவாகஞ்செய்துகொண்ட கணவனை யிழந்ததிருகச்சொன்னான். அவன்மறுபடியும் இந் தவார்த்தை சொல்லுகிறான். எ - று.

மன்றலங்கோதாய்க் கின்ன யனின் மறையி ளஞ்சி றுவனின் மகன்கொ லன்றி மற் றயலார் மகன்கொ ல்யார் மகனென்ற மிகலா ன்போல வன்வினா வ நின் மரீச் சாரதே யனென்றொ ருருபேர் நிலமெலா நிறுவிய புகழோ னென்ற னறிப்பு தல்வன் பலகலே வேதம் யாவையு முணர்ந்தவ னென்றான்.

(இ - புறா.) வாசனைதங்கும் அளகத்தையுடையவளே! நின்னருகி லிருக்கும் இந்தப் பிராமணச் சிறுவன் உன்புத்திரனோ? அல்லது மற்றொருவர் புத்திரனோ? என்று அறியாதவன்போல வினாவ, இந்தப் புத்திரன் பெருமைதங் கிய சாரதேய னென்னும் ஒப்பற்ற பெயரை உலகமெங்கும் விளங்கும்படிப் புகழ்பெற்ற என்புத்திரன், பலசாஸ்திரங்கள் வேதங்கள்யாவும் உணர்ந்தவ னென்று சொன்னான். எ - று.

(௫௫)

சொற்றனன்கேட்டு வெடிபடநகைத்துத் தொழுகுலத்துதித்தநி ன்செய்கை, முற்றவுநன்று நன்று காணென்னு மொழிந் துபைங்காந்தள ன்செங்கை, பற்றியஞாந் தேயிறந்தனன்கேள்வன்பாலனை நீபின்னர்ப் பயந்த, தெற்றெனப்பகர்வேன் முகிழ்முலையணங்கேயே துகாரணமித் தகென்றான்.

(இ - புறா.) அவள் சொன்னதைக்கேட்டு வெடிபடும்படி நகைத்துத் தொழுகுலமான பிராமணகுலத்திற் பிறந்த உன் செய்கை மிகவும் நன்றாயிருக்கின்றதெ ன்று சொல்லிச் செங்காந்தன் மலரையொத்த உன்கரத்தைப்பற்றி விவாகஞ் செய்துகொண்ட கணவன் அன்றையதினமே யிறந்துபோனானெனில், பின்பு நீ புத்திரனைப்பெற்றது என்ன அதிசயமென்று சொல்வேன், தாமரையரும்பை யொத்ததனமுள்ளவளே! கணவனிறந்தபின்பு நீ புத்திரனைப்பெறு வதற்குக் காரணம் என்னென்றான். எ - று.

(௫௬)

அந்நிலைமடர் கைநாண மீ தூரவலர்கதிர் மதிமு கமிறைஞ்சி யின்ன கைபுரிந் துதமியனை யிகழ்தலேற்பதோ முழுதுணரிவை வ நின்னை யசனென்று மறிந்துள னென்னை நீயுமீவ்வாறறிந் துளையா னுன்ன ருந்த கையாந்நிலைக்கிருவே முள்ளமே சான் றெனப்பின் னும்.

(இ - புனா.) அந்தப்பிராமணன் சொன்ன வார்த்தையைக்கேட்டவுடன் சாரதையானவள் பரந்தகிரணங்களையுடைய சந்திரனையொத்த முகத்தை வணங்கிக்கொண்டு இனியநகைசெய்து தமிழளாகிய என்னை இவ்வாறு இகழ்வது உமக்குத்தகுதியோ! முழுநீதும் அறிந்த கணவனே! உன்னை நான் என்றும் அறிந்தேயிருக்கின்றேன், என்னை நீயும் அவ்வாறே யறிந்திருக்கின்றனை, நினைத்தற்கரிய இந்த நிலைமைக்கு நம்மிருவர் மனமே சாஷியென்று சொல்லிப் பின்னம் சொல்லுகின்றேன். ஏ - று.

(இள)

முனிவரன்மேனாண்மொழிந்தது மன்னேன் மொழிப்படிநோன்பி யற்றியதும், பனிவரையுமையாளெதிர்த்ததுமெதிர்த்துபவங்களோரிர ண்டினுமுன்னை, வினைவழிநிகழ்ந்ததொடர்பெலாமுணர்த்திமெய்வர மளித்ததுமுரையாத், தநயனைவிரதப்பயனிலோர்பாதிதன்னொடும்வ முங்கினளணங்கே.

(இ - புனா.) முன்னாலில் முனிவர் சொன்னதும் அவர்சொற்படித்தான் விரதம் அனுஷ்டித்ததும் உமையவள் பிரத்தியக்ஷமானதும் அவ்வாறு பிரத்தி யக்ஷமாய்ச் சென்ற இரண்டு சென்மத்தில் உன்னை விதிவசத்தாற் றொடர்ந்து வந்த முறைமை தெரிவித்ததுமன்றி உண்மையாகிய வரங்கொடுத்ததுஞ் சொல் லிப் புத்திரனையும் அனுஷ்டித்தவிரதபலத்திற்பாதியினையுங்கொடுத்தான். ஏ - று.

அறைகடலுலகிம்பெற்றகரிதாயவரும்பொருள்பெற்றெனப்பெ ற்றான், பொறையுடையணங்கின்றதைதாய்கிளைஞர்பொருந்திடவ ன்னவளுடனே, மறையிளஞ்சிறுவர்கொண்டுபெருவகைமகிழ்ச்சிய னாகியாங்ககன்று, சிறையளிபாண்செய்பொதும்பர்குழுவைகைச்செந் தமிழ்ப்பாண்டுகாடடைந்தான்.

(இ - புனா.) ஒலிக்காநின்ற சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இவ்வுலகிற் பெறுதற் கரியதாகிய பெரும்பொருளை பெற்றதுபோல புத்திர விரதபலனையும் பெற்ற பிராமணன், கற்புநிலையுள்ள சாரதையின் தாய் தந்தையரும் பந்துகளும் சம் மதிக்கத்தக்கதாகத் தன்புத்திரனையும் அவளையும் கூட்டிக்கொண்டு பெரியம கிழ்ச்சியுடன் அவ்விடம்விட்டுநீங்கிச் சிறகினையுடைய வண்டிகள் இசைபாடும் பொழில் சூழ்ந்த வைகைநதிசேர்ந்த பாண்டுகாட்டிற்சேர்ந்தான். ஏ - று. (1)

வாள்விரிபசும்பொற்புதவ்யர்மாடமறுகுசூழ்வளநகர்சார்ந்து
நீள்கருங்குழலாள் புணர்முலைப்போகநீங்கருங்கனவெலாநகர்த்து
நாள்பலகழியவிறந்தனன்கேள்வனலனுநகர்த்திவனையேழ்பிறப்புந்
தோள்பிரியேனென்றணங்களுடானுஞ்சுடர்விரிகதழெரிஞரித்தாள்.

(இ - புரை.) ஒளிபார்த்த பொன்னாற் செய்யப்பட்ட கதவுகளையுடைய உயர்த்தவீடுகள்நிறைந்த வீதிகளுள்ள வளப்பமுடையமதுரைப்பதியிற்சேர்ந்து, நீண்ட கரியகுழையுடைய சாரதையின்போகத்தை அனேகநாள் கனவிலனுபவித்து சின்னளில் இறந்துபோனான். சாரதையும்இறந்தக்கணவனை ஏழெழுபிறப்பு வரையில் பிரியாமல் இன்பமனுபவிப்பேனென்று சுடர்விகுன்றதியிற் சககமனஞ்செய்தான். எ - று. புதவு-கதவு. (௯௦)

தொடுகடலுலகிலனுகர்ந்துடலந்துறந்தவரிருவரும்பின் னும் வடிமலர்க்கண்ணிக்கற்பகமில்லாதுமகினை னுந் துணைவியுமாகிக் கடிநலந்துய்ப்பாள்கோடியாதவர்செங்கதிரொலாமொருவழிகுழமி நெடுவிகுழம்படைந்ததெனவொளிகெழுமிநிலவுசீர்விரானமேவினரே.

(இ - புரை.) சகரர்களாற் றேண்டப்பட்ட கடல்குழந்த பூலோகத்தினிடத்தில் இன்பமனுபவித்து உடலையொழித்தஅவ்விருவரும், ஆய்ந்த கற்பகப் பூமாலையணிந்து கணவனு மனைவியுமாகச் சுவர்க்கபோகம் அனுபவிக்கக் கோடி ரூரிய பிரகாசமெல்லாம் ஒரேயிடத்திற்சேர்ந்து நெடியதாகிய ஆகாயத்தினிடத்தில் வந்ததுபோல ஒளிபொருந்தி விளங்காநின்ற சிறப்பினையுடைய விமானத்திற்பொருந்தினார்கள். எ - று. (௯௧)

ஆங்கினிதமர்ந்துகுங்குமக்குவட்டினணியெனத்திரண்டதிண்புயமுங்கோங்கிள முகிழின முகுவீற்றிருந்தகுவிமுலைத்தடங்களுநெழுங்கத்திங்கனியனையமெய்யுறுபுணர்ச்சித்திருநலனுகர்ந்தமிதெவீட்டிப் பூங்குழலுமையோடிளமதிக்கண்ணிப்புனிதன் வாழ்சிவபதமடைந்தார்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு விமானத்திலேறிச் சென்றவர்கள் சுவர்க்கலோகத்தில் இன்பமுடன் அமர்ந்து, குங்குமமலையின் அழகுடோலத் திரண்ட திண்ணியபுயங்களும் இளமையாகிய கோங்கினரும்புபோலக் குவிவாகியதனங்களும் நெருங்கத்தக்கதாக மதுரமுன்ன பழவர்க்கத்தையொத்த இரண்டிடமும் ஒன்றுபடப் புணர்வதாகிய சிறந்த இன்பம் அனுபவித்துக்கொண்டிருந்து, பின்பு அதனைவெறுத்துப் பூமாலையணிந்த அளகபாரமுள்ள பார்வதியுடன் பரமசிவன் வீற்றிருக்கும் சிவபதம் அடைந்தார்கள். எ - று. (௯௨)

இன்ன தன்மையதிக்கதையென விதனையாவரேயாயினுங்கற்றோர் பின்னிநோர்கேட்டோரிருநிலத்திம்மைப்படுபயன்விழைந்தனர்துகர்ந்து பின்னருமறுமைப்பலன்சிவபதமேபெறுகுவர்திண்ணமீதென்னச் [னான். சொன்னநான்மறையின்பொருண்முழுதுணர்ந்தகுதன்மாதவர்க்கெலாஞ்சொன்

(இ-புரை.) நம்மிசாரணிய முனிவர்களே! இந்த உமாமகேசுவரபூசாபல சரித்திரம் இத்தன்மையவான சிறப்பின்பெற்று கருதி இந்தச்சரித்திரத்தைக்

கற்றுணர்ந்தவர்களும் பிறருக்குச்சொன்னவர்களும் கேட்டவர்களும் யாவர்களேயாயினும் பெரியதாகிய இவ்வுலகத்தில் தாங்கள்விரும்பியபடி இம்மைப் பயனை அனுபவித்துப் பின்பு சுவர்க்கானுபவமுஞ்செய்து சிவபதம் அடைவார்களென்பது நிச்சயமென்று நான்குவேதங்களின் பொருள்முழுவதையும் உணர்ந்த சூதமுனிவர் சொல்லியருளினார், எ - று. (கூட)

பத்தொன்பதாவது உமாமகேசுவர பூசாபலமுரைத்த அத்தியாய முற்றிற்று.
ஆட திருவிருத்தம். ௧௦௭௯.

உ

சிவமயம்.

இருபதாவது

உருத்திராக்ஷமகிமைபுரைத்த அத்தியாயம்.

கேட்டமறைவித்தகர்களிரந்துவகைபொங்கி
• நாட்டமொருமுன்றுடையநம்பனருளடியார்
வேட்டணியுமக்கமணிமேன்மைவைவிரித்தே
கோட்டமில் குணத்துமுனிகூறுகெனலோடும்.

(இ-புரை.) உமாமகேசுவர பூசாபலத்தைக்கேட்ட நைமிசாரணியமுனிவர்கள் சந்தோஷம் நிறைந்து திரிநேத்திரமுள்ள பரமசிவன் அருள்பெற்ற அடியார்கள் விரும்பி அணிந்துகொள்ளும் ருத்திராக்ஷமகிமையை விவரித்து மாறுபதெல்லாத குணத்தையுடைய சூதமுனிவரே சொல்லுமென்று வேண்டிக் கொள்ள, எ - று. (க)

மக்களுணர்வைக்கொடுமதித்துணரவற்றோ
முக்கணிநைவற்கடிமைமுற்றினர்தரிக்கு
மக்கமணியின்பெருமையற்புதம்மெதன்னாத்
தொக்கமுனிவர்க்குமுனிகூதுரைசெய்தான்.

(இ - புரை.) மனிதர்கள் உணர்ச்சியினால் மதித்து அறியத்தக்கதோ? திரிநேத்திரங்கனையுடைய பரமசிவனுக்கு அடிமைத்தன்மை நிறைந்தவர்கள்தரிக்கும் ருத்திராக்ஷத்தின்பெருமை அற்புதமானதென்று சூதமுனிவர் கூட்டமாக இருக்கும் நைமிசாரணிய முனிவர்களுக்குச் சொல்லுவாராயினார். எ-று.

எத்தகையரேனுமிழிவெய்துதொழில்செய்யு
மத்தகையரேனுமுமையன்பனைவழுத்துஞ்

சித்தயிலரேனுமிறைசீர்மணிதரித்தான்
முத்தாவரென்றுமறைமுற்றுமுரைசெய்யும்.

(இ - புரை.) எத்தன்மை யுடையவர்களானாலும் இழிவான தொழில் செய்புத்தன்மையுடையவர்களேயானாலும் பார்வதி நேசனைத்துதிசெய்யும் சித்த மில்லாதவர்களேயானாலும் பரமசிவனுடைய சிறப்புள்ள ருத்திராக்ஷம் தரிப் பார்களானால், அவர்கள் சீவன்முத்தர்களென்று வேதங்களெல்லாஞ் சொல்லு கின்றன. எ - று.

(௩)

நம்பரமனின் பரமனந்தனி லுதித்தே
யும்பர்புகழக்கமணிபூணுமறிவுள்ளோ
ரம்புவியிடத்திலவருபாவமுமறுத்தே
செம்பொனாலகத்தரனை யொத்தினிதுசேர்வார்.

(இ - புரை.) நமது கடவுளுடைய திருநேத்திரங்களினின்றும் உண்டா கித் தேவர்களாற் புகழப்பட்ட ருத்திராக்ஷத்தைத் தரித்துக்கொள்ளும் விவேக முன்னவர்கள் இவ்வுலகில் நேரிடும் பாவங்களையெல்லாம் நீங்கித் தேவருலகத் திற் சிவனையொத்துச் சேர்வார்கள். எ - று.

|| (௪)

என்கொனதிபற்பலவெதிர்ந்தடைவின் முழ்க
லென்கொல்பரிவேள்வீமுதலியாவையுமியற்ற
லென்கொலெழுமோடிவிதமந்திரமுமெண்ண
லென்கொறவமென்றுகனலைந்திடையிருத்தல்.

(இ - புரை.) பலபல நதிகளிற் சென்று முழுகுவதின லென்னபலன், அசுவமேத முதலாகிய யாகங்கள் செய்வதினலென்னபலன், சத்தகோடி மகா மந்திரங்களைச் செபித்தலின லென்னபலன், தவமென்று பஞ்சாக்கினி மத்தியி லிருப்பதின லென்னபலன். எ - று.

(௫)

இத் துணையுநல்குபலம்பாததனிலெண்கூ
றொத்தபலநல்குவதுருத்திரவிழிப்பேர்
சுத்தமணியென்றுரியதொல்லேமுனிவோராம்
வித்தகர்தரிப்பரிதில்வேறுபொருளுண்டோ.

(இ - புரை.) உருத்திராக்கமென்னும் அரியமணியானது நதிகளில் முழு குதல் முதலாகச்சொல்லப்பட்ட இவைகளெல்லாம் கொடுக்கும் பலன்யாதோ? அதனிலும் எண்மடங்கு அதிகமாகக்கொடுக்கத்தக்கது; என்று புராதனமுனி வர்களாகிய ஞானவான்கள் தரித்துக்கொள்வார்கள். ஆதலால் அந்த மணி யினுஞ் சிறந்த பொருள் வேறென்றுண்டோ? இல்லை. எ - று.

(௬)

வேறு.

ஆயமாமணியாயிரம்புனைந்திலவரை
மாயனான்முகன்புரந்தான்வானவர்முதலோர்
பாயுமால்விடைப்பரனெனப்பணிசுவரென்றும்
நாயமாமணிமிலேந்தவர்மனிதரோசொல்வீர்.

(இ - புரை.) அத்தன்மையுள்ள உருத்திராக்ஷமணிகளை ஆயிரம்அணிந்து கொள்வார்களானால், அவர்களை விஷ்ணு பிரமன் தேவேந்திரன் தேவர்கள்முதலானவர்கள் தாவிச்செல்லும் ருஷ்பவாகளுடராகிய பரமசிவனென்று கருதி வணங்குவார்களென்றால், அந்த மணியைத்தரித்துக்கொள்ளுகின்றவர்கள் மனிதர்களோ சொல்லுங்கள். எ - று. (எ)

கடவுணன்மணிகிரத்தினுங்கரத்தினுங்களத்தும்
படருமார்பினுந்தோளினுங்காதினுப்பகுத்து
மிடையுநல்லிரலங்குட்டமதனிலும்விளங்க
வடைவினாலறிந்தணிபவர்சிவபதமடைவார்.

(இ - புரை.) அந்த உருத்திராக்ஷமணியைச் சிரசிலும் காதுகளிலும் கழுத்திலும் பரந்தமார்பிலும் தோள்களிலும் கைகளிலும் தரிக்கவேண்டிய தொகைப்படி வகுத்து, நன்மைதங்கிய அங்குஷ்டவிரலிலுமணியவேண்டிய கிரமத்தையறிந்து தரித்துக்கொள்ளுகின்றவர்கள் சிவபதம் அடைவார்கள். எ - று.

பொங்குமாணிக்கமா தியமணியொடுபுணர்த்தித்
தங்கமாயறுதகட்டினிற்சூயின்றனகலத்தி
னங்கண்மாரிலத்தரனக்கமணியிணையணிவார்
பங்கயப்பதந்தொழுபவர்பவக்கடல்படியார்.

(இ - புரை.) விளங்குகின்ற மாணிக்கமுதலாகிய ரத்தினங்களுடன் சேர்த்துத் தங்கத்தகட்டினுற் செய்யப்பட்ட ஆபரணம்போல உருத்திராக்ஷமணியை இவ்வுலகத்திற் தரித்துக்கொள்ளுகின்றவர்களுடைய திருவடித்தாமரைகளைத் தொழுகின்றவர்கள் சென்னசாகரத்தில் அமுந்தார்கள். எ - று. (ஊ)

அரனிடத்திலன்பற்றவரவனக்கமணியுந்
திருவெண்ணீறுமெய்தரிக்கிலாப்பாதகச்சிதட
ருரியவஞ்செழுத்துணர்கிலாநீசர்பேருலகிற்
காமெனக்குறைஞமலிதானெனப்பவங்கழிப்பார்.

(இ - புரை.) பரமசிவனிடத்தில் அன்பில்லாதவர்களும் உருத்திராக்ஷமும் விபூதியுந் தங்கன்சரீரத்திற் தரித்துக்கொள்ளாதவர்களாகிய மூடப்பாவி

களும் மோக்ஷமடைவதற்குரிய பஞ்சாக்ஷரத்தை அறியாத தன்மையுள்ளவர்களும் இந்தப்பெரிய உலகத்திற் கழுநையாகவும் குரைக்கும் நாயாகவும் பிறந்து திறந்து சென்னசேஷத்தைக் கழிப்பார்கள். எ - று. * (க0)

இந்தசேகரன்மணியக்கவலயத்திலேற்று
மந்திரந்தருபலத்தையித்துணையெனமதித்துப்
புந்தியாற்றெறிந்துணர்வதார்புனலிடைப்படிவோர்க்
கந்தநன்மணிப்படுபுனல்சிவகங்கையாமால்.

(இ - புரா.) சந்திரனைத் திருமுடியிலணிந்தருளிய பரமசிவனுடைய மணியாகிய உருத்திராக்ஷவடத்தினுற் செபிக்கத்தக்க மந்திரந்தருகின்ற பலனை இவ்வளவென மதித்துப் புத்தியினுற்றெறிந்து அறிஞன்றவர்கள் யாவர்? நீரில் முழுகுவவர்களுக்கு உருத்திராக்ஷபரிசத்தோடு தம்மேல்விழுகின்ற நீர் சிவகங்கைத் தீர்த்தமாம். எ - று. (க1)

எண்ணுமோர்முகமாதியாயீரெழுமுகமு
நண்ணுநன்மணியவற்றிலோர்மணியினைநாடிப்
புண்ணியோர்கடாம்பூசனைமுறையின்புரிபிற்
றெண்ணிலாமதிவேணியான்பூசையிற்சிறக்கும்.

(இ - புரா.) எண்ணுகின்ற ஒருமுகமுதலாகப் பதினான்கு முகமீராகவுள்ள அம்மணிகளில் ஒருமணியினைக் கருதிப் புண்ணியர்கள் முறைமையுடன் பூசைசெய்தால், தெளிவாகிய நிலவினையுடைய பிறைமதியணிந்த பரமசிவன் பூசையாகவே சிறக்கும். எ - று. (க2)

இன்னதன்மையமணியினதியல்பெலாமெடுத்துப்
பன்னியோதிடிந்பங்கயன்முதலினோர்க்கமையா
தென்னியாவரேயதன்லைவினம்புவாரெனினு
முன்னமந்தமாமணியினுகழ்த்தமைமொழிவாம்.

(இ - புரா.) இத்தன்மையுள்ள உருத்திராக்ஷத்தின் பெருமைகளையெல்லாம் எடுத்து விவரமாகச்சொல்லின் பிரமன் முதலானவர்களுக்கும் அமையாதென்றால் மற்றையாவர் அதன்பெருமையைச் சொல்லத்தக்கவர்கள், ஆயினும் இந்த ருத்திராக்ஷத்தினால் ஆதியில்நடந்தசரித்திரத்தைச்சொல்லுகிறோம். எ - று.

ஓலகுமாங்குயில்லாள்ததுடமயல்லினமுவப்ப
வல்குறீர்த்துடமழைமுசிலனுதினம்பொழிந்து
மல்குசீர்கெழுகாச்சமீரத்துக்குமன்னன்
பல்குசேனையான்பத்திரசேனென்பவனே.

(இ - புரா.) மாமரத்திலிருக்குங் குயில்கள் சோர்வடைந்து ஒளிக்கவும் மயிலின்கூட்டங்கள் சந்தோஷிக்கவும் உஷ்ணக்குறைகள் நீங்கவும் மேகங்கள் அனுதினமும்பொழிந்து நீர்நிறைந்த சீர்தங்கிய காஸ்மீரதேசத்துக்கு அரசனும் மிகுந்த சேனையையுடையவனுமாகிய புத்திரசேனனென்பவன். எ - று, (கச)

முரண

செற்றநீங்குநற்றருமனென்றுரைத்திடுஞ்சேயுங்

கற்றபேரமைச்சன் தருகானைதாருகனு

முற்றவேதநூன்முதலிபகலையெலாமுணர்ந்தார்.

(இ - புரா.) வெற்றியுள்ள இவ்வரசன் பெற்றருளிய இளவரசாகிய குறும்பீங்கிய தருமனென்று சொல்லப்பட்ட புத்திரனும் கற்றுணர்ந்து பெருமை வாய்ந்த மந்திரிபெற்ற புத்திரனாகியதாருகனென்னும் பெயரையுடைய வீரனும் வேதசாஸ்திரமுதலாகிய கல்விகள் முழுவதும் ஓதியுணர்ந்தார்கள். எ - று, (கரு)

அரசநீதியும்படைக்கலவிஞ்சையினமையும்

பொருவிவாவுருச்செவ்வியுமிளமையும்பொற்புந்

தருமஞானமுங்கருணைபுத்தயாவொடுமானபு

மீருவராசிவேறிருசிலத்திலையெனவளர்ந்தார்.

(இ - புரா.) இந்தப்புத்திரர்கள் உருவத்திலிரண்டு பேராகக் காணப்பட்டாலும் அரசநீதியும்-தனுர்வேதவிநோதப்பயிற்சியும் ஒப்பில்லாத உருவமும் ஆயுளும் இளமையும் அழகும் தருமமும் ஞானமும் கிருபையுத்தயவும் மாட்சியும் ஆகிய இவைகளில் வேற்றுமை யில்லையென்னும்படி வளர்ந்தார்கள். எ - று.

அன்னமைத்தர்களிருவரும்விலைவரம்பறியா

மின்னுநன்மணிக்கலன்களும்வினை நறுஞ்சாத்தும்

பொன்னின்மேனியிற்புனையலராகிவெண்பொடியு

மன்னுமக்கமாமணிகளுமேமுற்றும்வணைந்தார்.

(இ - புரா.) அத்தன்மையுள்ள புத்திரர்களிருவரும் விலையளவு அறியப்படாததும் பிரகாசிப்பதுமாகிய நல்ல ரத்னபரணங்களும் வாசனைதங்கிய சந்தனமும் செளந்தரியமுள்ள தங்கள் சரீரத்திற்றிரித்துக்கொள்ளாதவர்களாய் விபூதியும் நிலைபெற்ற ருத்திராக்ஷமுமே சரீரமுழுவதும் அணிந்துகொண்டார்கள். எ - று. (கஎ)

அந்தமன்னனுமமைச்சனுமரிதினிலீன்ற

தந்தமைந்ததைத்தனித்தனியழைத்தினிதுரைத்துக்

கத்தநல்விதைத்தேய்வைகள் கலன்பலவளிக்கப்

புத்திவைத்திலர்மறுத்தனர்பொருவருநிலையார்.

(இ - புரை.) அவ்வரசனும் மந்திரியும் அருமையாகப்பெற்ற தங்கள் தங்கள் புத்திரர்களைத் தனித்தனியாக அழைத்து இனிதானவசனங்கள் சொல்லி வாசனையுள்ள நல்ல கூட்டுவர்க்கஞ் சேர்ந்த சந்தனமும் ஆபரணங்களுக்கொடுக்கவும், ஒப்புசொல்லுதற்கரியவர்களாகிய அந்தப்புத்திரர்கள் அவைகளில் விருப்பம்வையாமல் மறுத்து விட்டார்கள். (௧௮)

பாலரின்னணமொழுங்கும்பருவத்திலாங்கண்
ஞாலமெங்கணும்பராசரெனென்பெயர்நவிலுஞ்
சீலமாதவனெய்தலுஞ்சென்றெதிரிறைஞ்சி
யேலவேதகும்பூசைகளியற்றினனிறைவன்.

(இ - புரை.) அந்தப் புத்திரர்கள் இவ்வாறு நடந்துவருநாளில் ஒருநாள் உலகமெங்கும் பராசரென்று சொல்லும்பெயருள்ள தவசீலராகிய முனிவர்வரவும் அந்தவரசன் எதிர்கொண்டு சென்று பணிந்து, அவர்மனதுக்குச் சந்தோஷமுண்டாகும்படித் தகுதியுள்ளபூசைசெய்து, எ - று. (௧௯)

அணையமாமுனிமனமகிழ்ந்தாசிகளியம்பக்
கனகவாசனத்திருத்துபுகாவலனிறைஞ்சி
யெனதுமைந்தனும்மைச்சர்கோன்மதலையுமிணங்கிப்
பனகமாமணிகுயிற்றியபணியெலாமிகழ்ந்தே.

(இ - புரை.) அந்தப்பராசரமுனிவர் மனமகிழ்ந்து ஆசீர்வசனஞ்சொல்ல, அரசன் அந்தமுனிவரைப் பொன்மயமான ஆசனத்தில் வீற்றிருக்கச்செய்து பணிந்து, என் புத்திரனும் மந்திரிகுமாரனும் ஒருவரைவிட்டொருவர் பிரியாத சினேகமுள்ளவர்களாய் நாகரத்தினம்பதித்த ஆபரணமுதலான பல ஆபரணங்களை யிகழ்த்து, எ - று. ஏ - அசை. (௨௦)

கைகொடுத்தொடர்கண் கொடுபார்த்திடார்கழந்து
துய்யபூதியுஞ்சிவனக்கமணியுமே துலங்கு
மெய்யெலாமணிந்திருத்தனர்வினையமேதறியேன்
ஐயனையெனக்குராயெனவருந்தவன்கேளா.

(இ - புரை) அந்த ஆபரணங்களைக் கையினாற் றொடாதவர்களாயும், கண்களாற் பாராதவர்களாயும், நீக்கிவிட்டுப்புனிதமாகிய விபூதியும் உருத்திராக்ஷங்களுமே சரீரத்தில் பிரகாசிக்கும்படித் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அதன்காரணமின்னதென்று அடியேன் அறிந்திலேன்; ஐயனே! எனக்குச் சொல்லுமென, அந்த வார்த்தையைப் பராசரமுனிவர்கேட்டு, எ - று. (௨௧)

மண்டுதெவ்வமர்கடந்தவேன்மன்னவரோறே
மண்டிவர்க்குறுபிறவியிற்பழுகியதொடர்பே

கொண்டடைந்தவிப்பிறப்பினுமநிலைகொண்டா
ருண்மெற்றதன்வான்முறைகேளெனவுரைத்தான்.

(இ - புரை.) எதிரேற்றுவரும் பகைவருடைய போரைக்கடந்த வேலா
யுத்தையுடைய ராசசிக்கடே! பூவ மிவர்களுக்குப்பொருந்திய பிறப்பில் பழ
கிய தொடர்ச்சியைக்கொண்டு இப்போதுவந்த பிறப்பிலும் ஆர்தப்பழக்கத்தை
விடாமலிருக்கின்றார்கள்; அதற்கொரு காரணமுண்டு; அந்தக்கிரமத்தைக்கே
ளென்று சொல்லுவாராயினர். எ - று. (உஉ)

மாடமாளிகைக்ருடுமியின்முகிறவழ்மனையி
லாடரங்கினிலாரந்தபொற்காழிக்குழாமாட
லோடுமாமதிக்கறைதுடைத்திடுவபோலொளிருங்
கேழல்சீர்த்திகொள்பெரும்பதுவளநந்திக்கிராமம்.

(இ - புரை.) மாளிகையினுச்சியிலும், மேகந்தவழ்கின்ற வீடுகளிலும், நாட
கசாலைகளிலும் கட்டியிராநின்ற பொற்கொழிக்கூட்டம் மேலே அசைகின்ற
தோற்றமானது ஆகாயத்திற் செல்லுகின்ற சந்திரனுடைய களங்கத்தைத்
துடைப்பதுபோல் பிரகாசிக்கவும் வளமைபெற்ற கெடுதலில்லாத சிறப்பினை
யுடைய பெருப்பதிபான வளப்பம் பொருந்திய நந்திக்கிராமமென்றொரு நகர
முண்டு. எ - று. (உஉ)

அப்பெரும்பதிதன்னின்மானந்தையென்றறையுந்
துப்பெனச்சிவந்தொளிர்கனியாயினந்தோகை
யொப்பருந்தவப்பொதுமகளோவியர்தீட்டுந்
திப்பியத்துருவாருயிர்பெற்றெனச்சிறந்தாள்.

(இ - புரை.) அந்தப்பெரிய நகரத்தில் மானந்தையென்னும் பெயரினை
யும்பவளம்போலும் அதரத்தினையுமுடைய ஒருகணிகையானவள் சித்திரக்காரர்
தீட்டியதிவ்விமமான பதுமை உயிர்பெற்றிருப்பதுபோலும் அழகிற்சிறந்திருந்த
னள். எ - று. (உஉ)

மேவுபொன்மனைமுன்றில்வாய்வெள்ளிடையின்றாய்
வாவுமாப்படைவேந்தந்தமைந்தருமதிநாற்
காவன்மந்திரக்கிழுவர்தங்கான்முனையவருந்
துவூணீதியெட்டியர்குமாரருந்தொகுவார்.

(இ - புரை.) யாவரும் விரும்பத்தக்க பொன்மயமான அவன் வீட்டின்
முன்றிலினிடத்து வெள்ளிடையில்லாமல் தாவிச்செல்லும் குதிரைப்படைமுத
லாகியபடைகளையுடையராசகுமாரர்களும் மந்திராலோசனைக்குரிய சாஸ்திரம்
கள் கற்றுணர்ந்த மந்திரிகளுடைய புத்திரர்களும் மிகுந்த திரவியங்கள்

கொடுக்கத்தக்க வைசியபுத்திரர்களுங் கூட்டமாகச் சேர்த்திருப்பார்கள். ௭-று.
எட்டியர் - வைசியர். (௨௫)

நீணிதிப்பெருவண்மையிற்பெண்மையினிலமேம்

மாணிழைக்கொருகங்குலின்மருவுவாரளித்தா
லாணிதீர்த்தபொன்னுயிரக்கமுஞ்செனவறைவார்.

(இ - புறா.) மிகுதியாகிய திரவியமுள்ள வளப்பத்தினாலும் பெண் தன்
மையினாலும் பூலோகத்திலெல்லாரும் பார்க்கும்படி வந்திருக்குத்திருமகளே
யிவளென்று சொல்லத்தக்க செளந்தரியமுள்ள அந்தக்கணிகைமாதுக்கு ஒரு
ராத்நிரி வருகின்றவர்கள் கொடுக்கும் உரையாணியைவத்துமாற்றுப்பார்க்க
வேண்டுவதல்லாத உயர்த்தபொன்தொகை ஆயிரம் கழஞ்சென்றுசொல்லுவார்
கள். ௭ - று. ஒருகழஞ்சு - பத்துப்பணவிடை. (௨௬)

நாளுமன்னவணறுமலர்விதிமுறைதூவி
வேளைவென்றகண்விமலனைவழிபடும்வேட
மாளுமன்பயாயரனெனவருளொடுபணியுங்
கோளெறிந்தெதிர்வறியவிரவலர்கொடுக்கும்.

(இ - புறா.) அத்தன்மையுடையவள் நாள்தோறும் வாசனைதங்கிய மலர்
களால் ஆகமவிதிப்படி அருச்சித்து மன்மதனைவென்ற நெற்றிக்கண்ணையுடைய
பரமசிவனை ஆராதனைசெய்யும் திருவேடமுடைய அன்பர்களைக்கண்டு சிவமெ
னஉள்ளமுருகி வந்தனைசெய்வாள். இதுவுமன்றிக் குற்றம் நீங்கிய தரித்திரர்
கள் யாசகர்வந்தால் அவர்களுக்குத் திரவியங்கொடுப்பாள். ௭ - று. (௨௭)

அறிவுகொண்டியர்பொதுமகண்டநவிலரங்கிற்
பொறிகொள்சேவலும்வானரக்குமுவியும்பொருந்தத்
தறியினிற்பிணித்தரனக்கமணிபுனைதாமஞ்
செறிவுறுத்தவையிரண்டுக்குமெழில்பெறச்சேர்த்தி.

(இ - புறா.) மெய்யறிவு உடையவளா யுயர்ந்த அந்தக் கணிகையான
வள் நடனஞ்செய்யும் நாடகசாலையில் புள்ளிகள் பொருந்திய சேவலும் வான
ரக்குட்டியும் பொருந்தத் தூணிற்கட்டி உருத்திராக்ஷமணிகள்கோத்தமாலையை
அவ்விரண்டுக்கும் அழகுபெறத்தரித்தி. ௭ - று. (௨௮)

வேறு.

வானரமுடன்பழகிவாரணநடித்தல்
கானமர்கருங்குமுலிதோழியரோடுங்கண்

டானனம்வியர்ப்பநகைசெய்துவீளையாடித்
தானிலிதமர்ந்துபலநாளுமனிசார்வான்.

(இ - புறா.) வானாக்குட்டியுடன் பழகிக் கோழி நடிப்பதை வாசனை
தங்கிய கரிய அளகத்தையுடையவன் தோழிகளுடன் பார்த்து முகம்வெர்க்கும்
படி நகைசெய்து வீளையாடி, இனிதாக அமர்ந்து நாள்தோறும் அவைகளிடத்
தில் தையையுடனிருப்பான். எ - று. ௨௯)

இன்னண நிகழ்ந்திடவிருந்தவண்மனைக்கண்
மின்னுசடிவப்பகவர்வேடநனிமீமளிப்
பொன்னினுயர்ப்புதியொடுமக்கமணிபூண
மன்னின்மணிக்கடகமுன்கைவணிகேசன்.

(இ - புறா.) இவ்வாறு அன்புடனிருந்த அவன் வீட்டினில் பிரகாசியா
நின்ற சடாமருடத்தையுடைய முனிவர்வேடத்தைகுறைவறப் பொருந்திப்
பொன்னிலுஞ்சிறந்த விபூதியும் ருத்திராக்ஷமும் தரித்துக்கொண்டு ரத்தினகட
கம்பொருந்திய கரத்தையுடைய வைசியத்தலைவனாகிய ஒருவன்வந்தான். எ - று.

கண்டனளெழுந்தனன்கலாமதிமுடித்தோன்
றெண்டனிவனென்றுமுறையோடுதொழுதெந்தாய்
மண்டலமதிக்கவடரிட்டுமணிதுற்றிக்
கொண்டகடகத்தின்விலைகூறுணர்வென்றான்.

(இ - புறா.) மானந்தையென்பவன் அவ்வணிகளைக்கண்டெழுந்துஇளந்
தங்கள் அணிந்த சாம்பசிவமூர்த்தியினுடைய அடியரிவரென்று முறைமையு
டன் பணிந்து, என்னிறைவனே! இவ்வுலகத்தையெல்லாம் விலையாகமதிக்கும்
படி பொந்தகடிட்டு மணிபதித்து அணிந்து கொண்டிருக்கும் ரத்தினகடகத்
தின் விலை யாதோ எனக்குத் தெரியச்சொல்லென்றான். எ - று. (௩௯)

சந்திரனெனத்திகழ்தனிக்குடைநிழற்கீழ்
வந்தமனர்முன்கையின்மணிக்கடகமியாவு
மிந்தவயிரக்கடகமொப்பதலவென்றாக்
குந்தநகைவல்லிகவர்வேடகையொடுகிற.

(இ - புறா.) சந்திரனைப்போல விளங்குகின்ற ஒப்பற்ற குடையின்கீழ்
வருகின்றமன்னவர் முன்கையில் அணிந்திருக்கும் ரத்தினகடகங்களைல்லாம்
இந்தவயிரமணிக்கடகத்தை ஒப்பாகாதென்று இறகின் குருத்துப்போன்றநகை
யையுடையாள் வாங்கிக்கொள்ளும் விருப்பமுண்டாகும்படிச்சொல்ல; எ - று.

வல்லியுரைசெய்ததுமனத்துணர்குறிப்பு
கல்லவனுணர்ந்துநகையாடிமடநல்லா.

யெல்லொளிமணிக்கடகமின்னவிலையென்னைச்
சொல்லுவனதற்குரிதியீதறுணிவாயோ.

(இ - புரை.) அப்பெண்பதில்கூறியதும், அவன்மனதில் எண்ணிப்பகுதிப்பும் வந்தவையின் அறிந்துகொண்டு நகைசெய்து, பெண்ணே! சூரியனைப்போலப் பிரகாசிக்கும் இந்தரத்தினகடகம் இன்னவிலையென்று சொல்லுகிறேன், நீ அதற்குப் பொருள்கொடுக்கத் துணியமாட்டுவையோ? எ - று, (௩௩)

என்றவனுரைத்த லுயிலங்கிழையியம்புங்
குன்றனையதோள்வணிககொங்கைவிலைகூறும்
புன்றொழிலினூர்கள்பொருள்கொண்டபொருணல்கி
னன்றவர்கள் பெண்மையவார்நன்னலமுநன்றே.

(இ - புரை.) இவ்வாறு வையின் சொல்ல மானந்தை சொல்லுகிறாள் மலைபோன்ற புசங்களையுடைய வணிகேசனே! தனங்களை விலைக்குவிற்கும் புன்றொழிலையுடையவர்கள் ஒருபொருளை வாங்கிக்கொண்டு அதற்கு விலையாகத்திரவியங் கொடுத்தால், அந்தப்பெண்களுடைய பெண்தன்மையும் இன்பமும் நன்றேயாகும்! எ - று. (௩௪)

வாழ்பொதுநலக்கணிமைமாதர்நெடுமாயன்
வீழ்தருகவுத்துவமும்விற்குநெதிரந்தாற்
முழ்கலவியிறமுவ்யேகவார்வதல்லாற்
சூழ்நிதிவிலைக்குதவறெல்லுலகிலுண்டோ.

(இ - புரை.) வாழ்கின்ற யாவர்க்கும் பொதுவாகிய இன்பத்தை யுடைய கணிகைமாதர்கள் மாயன்விரும்புகின்ற கவுத்துவமணியே யானாலும் விற்பவர்கள் கொண்டுவந்தால், தங்கிய புணர்ச்சியினால் தழுவி, வாங்கிக்கொள்ளுவதல்லது மிகுந்ததிரவியம் விலையாகக்கொடுப்பது பழமையாகிய இவ்வுலகத்திலுண்டோ? இல்லையல்லவா? எ - று. (௩௫)

அன்பினொடுகங்கணமெனங்கைதனிவிட்டான்
முன்புதினமூன்றுனதுமல்லையெவ்வாளி
னின் பமுநமெல்லணையில்யானணைவென்னு
யின்பொருவுதுண்ணிடைவிளங்கிழையியம்பு.

(இ - புரை.) இறைவனே! அன்புடன் இந்தக்கடகத்தையென்கையிலிட்டால், மூன்றுநாள்வரைக்கும் உனக்குரிய முல்லையெவ்வாணந்தமனைவிபோல இன்பம் உண்டாகச் சயனத்தில் உண்ணுநான் அனையெனென்று மின்போலும் துண்ணிய இடையையுடைய கணிகைசொல்லு; எ - று. (௩௬)

நன்குரைசெய்தாய்மணிசெய்நற்கடகமீவே
 நென்குலமடந்தையினிசைந்தினமுன்றும்
 புன்கணிலையிற்பிறர்கள்போகறுகனோனென்
 றின்கனிமொழிக்கணிகைகுளிநெயென்றான்.

(இ - புரா.) கணிகைமாதே! நன்றாகச்சொல்லினே; இந்தக் கடகத்தை உன்கையிற் கொடுக்கிறேன், கொடுத்தால் எனக்குரியமனைவிபோலிருப்பதாக எீசொன்ன மூன்றுநாளும் சொன்னமொழிதவறி மற்றொருவர் போகத்தை அனுபவிக்கிறதில்லை பென்று ஒரு உறுதிவாத்தையைச் சொல்லென்றான். எ - று. சூள் - சத்தியம், (௩௭)

வேறு.

புனிதவாணிகன் கூறியமொழிக்கவன்பொருந்தி
 மனிதரேயனறிவாசவன்றானிவண்வரி ஆ
 முனிவதன்றியேயனைகலென்மூன்றுநாள்காறும்
 பனிகொள்வேணியெம்பரன்றிருவானையென்றிசைத்தான்.

(இ - புரா.) நின்மலனாகிய அந்தவாத்தகன் சொல்லிய வார்த்தைக்கு அடள் சம்மதித்து, மனிதர்களேயல்லாமல் தேவேந்திரன் இவ்விடத்தில் வந்தாலும் இந்த மூன்றுநாள் வரையில் நீக்கிவிடுவேன் யல்லாமல் நான் புணரேன்; குளிர்ச்சிதமாகிய சடைமூடியையுடைய சிவனது ஆணையின்படி யென்று சொன்னான். எ - று. (௩௮)

என்னுமானந்தை தனக்கவனிருள்கெடவீமைத்து
 மின்னுமாமணிக்கடகத்தைவிருப்பொடுநல்கிப்
 பின்னுமீதொருமாணிக்கவிலிங்கரீபேணி
 யன்னமேபுரந்தெனக்குமீட்டளித்தியோவென்றான்.

(இ - புரா.) என்று சொல்லிய மானந்தையெனப்பாருக்கு உணிகள் இருள்கெட இமைக்குந் ரத்தினக்கடகத்தை விருப்பமுடனகொடுத்து மறுபடி. ஒருமாணிக்கவிலிங்கத்தைக்காட்டி அன்னப்போல்பவனே! இதைப்பத்திரமாக வைத்திருந்து மறுபடி யெனக்குக்கொடுப்பையோவென்றான், எ - று. (௩௯)

அணங்குரீர்மையளன்னதேசெய்வென்றதனை
 வணங்கிவாங்கித்தன்னாடகவரங்கினில்வைத்தே
 யினங்குமாலேவந்திதுத்தலுங்கணவன்மார்பிறுகச்
 சுணங்குவாய்ந்தெழுவனமுலைச்சுவடுத்தோய்ந்தான்.

(இ - புரா.) தெய்வப்பெண்ணையொத்த தன்மையையுடைய மானந்தையென்பவன் அப்படியே செய்கிறேனென்று சொல்லி, வணக்கஞ்செய்து அந்த

லிங்கத்தை வாங்கிக்கொண்டு தன்னுடைய நாடகசாலையினிடத்தில் வைத்து
மாலைப்பொழுதுவந்தவளவில் தன்கணவனாகிய வணிகன்மார்பில் தேமலைப்பொ
ருந்தி வளர்த்திருக்கும் அழகிய தன் தனங்களின் தழும்புபொருந்தி யழந்தப்பு
ணர்ந்திருந்தாள். எ - று. (சு0)

காமவேளுநல்லிரதியுமென்னவேகலந்து
தூமமல்கியசேக்கையிற்றுயில்கொள்ளுகோ
ளியாமமெய்தியவேலைபிலெரியழல்கதுவித்
தாமநான் நபொன்னரங்கினை முருக்குவான்சமைந்தே.

(இ - புறா.) மன்மதனும் ரதியும்போலக் கலந்து வாசனைப்புனைவென்ற
சயனத்தில் நித்திரைசெய்யும் அர்த்தராத்திரியான வேளையில், ரத்தினமாலிகள்
கட்டிய பொன்னாலாகிய நாடகசாலை வேகுட்படி. தீயானது பற்றிக்கொண்டு,

மஞ்சுபோற்றவழ்புனையொடுபுலிங்கங்குண்மலியச்
செஞ்சிகைக்கணக்கதெழிற்பற்றுபுசெல்லத்
துஞ்சுமேல்வையிலிருவருந்துண்ணெனவிழியா
வஞ்சியொடினரன்னமுஞ்சேவலுமென்ன.

(இ - புறா) அவர்கள்நித்திரைசெய்யும்போது மேகம்போலத்தவழ்கின்ற
புகையுடன் தீப்பொறிகள் நெருங்கத் தக்கதாகச் சிவந்த சிகைகளேவிட்டெழு
கின்ற அக்கினியானது அதிவேகமாகப்பற்றிக்கொண்டு வீடுமுழுவதும் எரிக்க,
அவ்விருவருந் திடுக்கிட்டு நித்திரை நீங்கிப்பெட்டையன்னமும் ஆண்ணமும்
ஒடுவதுபோலப்பயந்து ஒடினார்கள். எ - று. புலிங்கம் - தீப்பொறி. (சஉ)

ஒடுமவேலையிறெண்ணொடிபொருக்கெனத்திரும்பி
யாடுநாடகவரங்கினிலரன்மணியணிந்த
கோடுவாழ்சிறுசூரங்கொடுசெஞ்சிறைக்கோழி
கேடுவாளவைகண்டுறுபிணியினைநெகிழ்த்தாள்.

(இ - புறா.) அவ்வாறு ஒடுப்போது மானந்தையென்பவன் விரைவில்
திரும்பி நித்தனாஞ்செய்யும் நாடகசாலையில் கிளைகளில்வாசஞ்செய்யும் (ருத்தி
ராசுந்தரிக்கப்பட்ட) குரங்குக்குட்டியினையும் சிவந்த உச்சிக்கொண்டடையு
டைய கோழியினையுந் தேடிக்கண்டு கட்டியிருந்த கயிற்றை அவிழ்த்துவிட்
டாள். எ - று. (சஉ)

பிணிநெகிழ்த்தலுங்குரங்குமச்சேவலும்பெயர்ந்து
கணவெரிக்குழாங்கதுவுறுமெல்லையைக்கடந்த
வணிகனல்கியவ்வி ரொளிமாணிக்கவிங்க
முணருமுன்னமேநீற்றெழுவந்தொழிந்ததுவே.

(இ - புரை.) கட்டவிழ்த்த விட்டமாத்நிரத்தில் குரங்குக் கோழியும் பற்றிக்கொண்டெறியுங் கட்டமாகிய தீயிருக்கு மிப்பத்தைவிட்டு அப்பும் போய்விட்டன. அந்தவர்த்தகன் கொடுத்தமானிக்க லிங்கமானது மானக் கைக்கு ஞாபகம் வருவதற்குமுன் வெந்துநீர்யுவிட்டது. எ - று. (சச)

தூரவேகிநின்றன்னது கண்டதொல்வணி
னுரிகாண்டியோரார்ன்றருசிவலிங்கராதன்
முரிவெங்கனன்முருக்கிடச்சாம்பராய்முடியத்
தீருமின்றொடென்வாழ்வெனத்துயரொடுசெய்ப.

(இ - புரை.) தூரமாகப்போய்கின்ற வர்த்தகன் மாணிக்க லிங்கம் வெந் துபோனதைப்பார்த்துப் பெண்ணே! நான் உன்கையிற்கொடுத்த சிவலிங்கப் பெருமான் பலமுற்றத்திப்பற்றுதலால் வெந்து சாம்பலாய் விட்டதைக்கண்ட னையோ? ஆதலால், என்வாழ்நாளின்றே முடிந்து விடுமென்று துயரத்துடன் சொன்னான். எ - று. (சரு)

இறைவனைக்கையாவிணைமுலைக்குவட்டியெயற்றி
மறுகிரம்பனைசங்கராவென்றுவாய்விட்டுக்
கூறைதரித்தவேற்கண்ணினீர்கலுழியாபொழுத
வறிவழிந்தவளரற்றலும்வணிகனுமறைவான்.

(இ - புரை.) அதைக்கேட்ட மானந்தையானவள் வளையலணிந்தகைகளால் இரண்டு தனத்தின்மேலும் மோதுக்கொண்டு, துயரமுற்றுநம்பனே! சங்கரனே! என்று வாய்திறந்து உதிரம்படியத்தக்கவெல்போன்ற கண்களில் ஆறுபோல நீர்பெருகும்படி அழுது அறிவழிந்து சோர்ந்துவிட்டாள்; அதைக் கண்டவணிகள் சொல்லுகிறான். எ - று. (சக்)

நரந்தவார்குழற்புணர்முலைநறுமலர்க்கொம்பே
யிரங்கலெம்மனோரித்துயர்வரினுயிர்க்கிரங்கா
ரரங்கிலேன்சிவலிங்கம்வெந்தடலையாய்விடுமேற்
புரந்தராதியர்விலக்கினுமழவிடைப்புருவேன்.

(இ - புரை.) மயிர்ச்சார்தணிந்த நீண்ட அகத்தையும் நெருங்கியதனக் கலையுமுடைய நறிய பூங்கொம்புபோல்பவளே! நீ துயரப்படவேண்டாம்; எம் போலியருக்கு இவ்வித்துன்பம் நேரிட்டால் உயிரைப்போக்கிக் கொள்வார்களேயன்றி, அதையெப்படிவிடுகிறதென்று இரங்கார்கள்; நாடகசாலையில்வைத் தளன்சிவலிங்கம்வெந்து சாம்பராய் விடுமானால், தேவேந்திரன் முதலானவர்கள் வந்து விலக்கினாலுந் தீயில்லிழுந்துவிடுவேன். எ - று. (சஎ)

மற்றுநீயொன்றுநினைகலையனலிடை மடியப்
பற்றுமிந்தனமடுக்கியோடுகனல்வளர்க்கக்

கற்றையங்குழன்மடந்தைநீபணியெனக்கழறச்
சிறிதடைகொடியுருமுழிவெனத்திகையா.

(இ - புரை) நீ வேறொன்றும் நினைக்காதே, தீயில்லிழந்து ஞானிறப்ப
தற்கு உலர்ந்தவிறகுனை யடுக்கி எரியுந்தீயை மூட்டிம்படி நெருங்கிய அனகத்
தையுடையவளே! நீ உத்தரவுசெய்யென்று வணிகன்சொல்லச் சிறிய இடை
யையுடையவளாய்க் கொடிபோன்ற மானந்தையானவள், யிடியுண்டாகாம
போற்றிகைத்து, எ - று. (சஅ)

வேண்டுமீணிதியளிக்குவேதியர்க்காற்றிப்
பூண்டமாவிராதத்தையும்வருவறப்போற்றி
யாண்டகைப்பெருவணிகரீயமுல்புகும்வண்ண
மீண்டுதீதறக்குரவராலியற்றுதியென்றாள்.

(இ - புரை) யாதொன்றுக்கும் அஞ்சாத நிலைமையையுடைய வணிகேச
னே! வேண்டிய திரவியங்கள் கொடுக்கிறேன், பிராமணர்களுக்குக் கொடுத்
துச் செய்யத்தக்கவிரதங்களையும் பழுதறச்செய்து, இப்போது நீ தீயில்லிழும்
படி நேரிட்டகுற்றம் நீங்கத்தக்கதாகப் பெரியோர்களைக்கொண்டு பிராயச்சித்
தஞ் செய்துக்கொள் என்றாள், எ - று. (சக)

நிலம்பொறுக்கலாச்செம்பொனாணிறைகுடிப்பிறந்தேன்
கலம்பொறுக்கலாதுசுப்பினுய்வறியர்போற்கருதித்
குலம்பொறுக்கலாவிழிந்தசொற்கூறுதறவிர்ந்து
கலம்பொறுக்கலாக்கதழிவளர்த்திடச்சமைவாய்.

(இ - புரை) பூமியுந் தாங்கமாட்டாத மிகுந்த பொன்னையுடைய குடி
யிற் பிறந்தேன், ஆபரணங்களைத் தாங்கமாட்டாத துண்ணிய இடையையு
டையவளே! நீ என்னை வறுமையாளர்போல நினைத்து எங்கள் குலம்பொறுக்
காத இழிவான வார்த்தைசொல்லுவதை விட்டு இவ்வுலகத்தார் பார்த்துச்ச
ிக்கக் கூடாததானவேகமாய் மூளும் தீ மூட்டுவாயாக என்று வணிகன்சொன்
னான். எ - று. (இ0)

என்றுசிறியசுடுசொல்லாவணிகர்க்கோனிசைப்பக்
குன்றுபோலுயர்கொங்கையாண்மறுப்பதுகொளாது
பொன்றுவானென்றுபொருக்கெனச்சிலதரைக்கூவித்
துன்றுமாரமுலுவர்படுத்தியற்றுமினென்றாள்.

(இ - புரை) இவ்வாறுகோபித்துச் சுடுசொல்லினால் வணிகேசன் சொல்
லவே பொன்மலைபோல்வளர்ந்த தனத்தையுடைய மானந்தையானவள் தான்

உருத்திராசுத்தமகிமையுரைத்தது.

௩௫௫

தடுப்பதை யொத்துக்கொள்ளாமல் இறந்துபோவானென்று நிச்சயித்துக் கொண்டு ஏவலாளிகளை அழைத்து விறகுகளிட்டு விரைவாகத் தீமூட்டுங்க ளென்றான். எ - று.

(௫௧)

சிலதர்மானந்தைபணியினைத்தலைக்கொடுசென்றங்
கலகிலாததுவரடுக்கினராரழல்கொளுவி
யிலகுபோழற்சிகையெழவிழுதுபெய்குழிசி
பலவும்யீசினரெழுந்ததுகொழுங்கனற்படலம்.

(இ - புரை.) அந்த ஏவலாளிகள் மானந்தை கட்டளை யிட்டவார்த்தை யைச் சிரசிலே நுழைக்கொண்டுபோய், அளவில்லாத விறகுகள் அடுக்கித் தீமூட் டித் தீச்சிகைமேலோங்கும்படிக் குடங்குடமாக நெய்யை ஊற்றினார்கள். அப் படி ஊற்றின அளவில் கொடியதீயானது (கற்றைகற்றையாகச் சிகைவிட்டுக் கொண்டு) மேலோங்கிவளர்ந்தது. எ - று.

(௫௨)

கண்டதாபதவணிகர்கோன்கடிபுனன்மூழ்கி
மண்டுதியினைமும்முறைவலஞ்செய்துவணங்கித்
துண்டவான்பிறைமௌலியான்நிருவடிதொழுதே
யண்டகூடமட்டாவொலியெழவனற்குளித்தான்.

(இ - புரை.) அதைக்கண்ட வணிகமுனிவன் வாசனைதங்கிய நீரில் ஸ்நா னஞ்செய்து கொழுந்துவிட் டெரியுந்தீயை மூன்று பிரதக்ஷிணஞ் செய்து வணங்கி, இளம்பிறை யணிந்தருளிய சடாமகுடத்தையுடைய சிவபெருமான் நிருவடிகளைத்தொழுது அண்டகூடவரையில் ஓசையெழும்படி அந்தத்தியில் மூழ்கினான். எ - று.

(௫௩)

வேறு,

இந்தவாறுகண்டு துன்பமெய்திநின்றவேழையும்
பந்தமாயகேளிர்தம்முகம்பரிந்துபார்த்திவன்
முந்துமங்கியிற்படமுடிந்தநாய்கன்முன்னமே
தந்தகங்கணமிதற்கிணயந்தவாறுசாற்றுகேன்.

(இ - புரை.) அந்தவணிகேசன் தீயில் முழுகினைதக்கண்டு துயரங்கொ ண்டெின்ற மானந்தையானவன், தனக்குப்பந்தமாயிருக்கிற சுற்றத்தார்முகங் களைப்பார்த்து, கேளுங்கள் பந்துக்களே! இப்போது இத்தியில் விழுந்து இறந்து போனவணிகேசன்கொடுத்தது இந்தக்கங்கணம், இதைக்குறித்து நடந்தசெய்தி சொல்லுகிறேன்.

(௫௪)

இக்கடகநல்விலக்குமூன்றுநாளிணயந்துவின்
புக்கின்மேவுகற்பின்மாதுபோலவாழ்வனென்றியான்

றொக்கோளிலாருயிர் துறந்துநாய்கன்மாய்ந்தா
லொக்கயா னுமாரழற்குளிப்பதன் றியுய்கலேன்,

(இ - புரை.) இக்கடகம் பெறுமான விலைக்காக மூன்றுநாள் உனதுவாழ்
க்கைக்குரிய மனைவிபோல உன்னுடன் நான் வாழ்கிறேனென்று சம்மதித்துக்
கொண்டேன்; அந்தமூன்றுநாளுக்குள் வணிகேசன் உயிர் துறந்து இறந்ததி
னாலே, நானும் அவனுடன் இந்தத்தீயில்வீழ்ந்து இறப்பதல்லது இனியுயிரு
டன்வாழேன், எ -று. (௫௫)

அன்னலிங்கமென் கையிலளித்தபோ துமற்றவன்
சொன்னதுண்டெனுவியாய்த்துணிந்துபோ ந்தவையென
வென்னைபாவியேனபிழைத்தவா றிலிங்கம்வெந்ததாற்
றன்னை நேரிலாதசைவநாய்கனசா தன்மேயினான்.

(இ - புரை) அந்தச்சிவலிங்கத்தை வணிகேசன் என் கையிற் கொடுத்த
போது இது என் உயிர்போலிருப்பது ஆகையால், பத்திரமாகக்காத்துத்தருவா
என்று சொன்னதுண்டு, அப்படியிருக்கப் பாவியாகிய நான் மதிமோசம் போ
னேனே, இது என்ன காரணம், சிவலிங்கமவெந்துபோய்விட்டபடியால், தனக்
கொப்பிலலாத சைவசமயப்பத்திமையுள்ள அவ்வணிகேசன் இறந்துபோனான்.

என்னிமித்தமாகவந்ததித் துணையுமாதலால்
வன்னியிறகுளிப்பதன் ற்வாய்மைபொய்த்துவாழ்வனோ
முன்னுரைத்தவாகமம்புராணம்வே தமுதலவாய்ச்
சொன்னசொன்னயாவையுநதொகுத்தவுண் மையல்லவோ.

(இ - புரை.) இத்தனைகாரியமும் என்னிமித்தம் நேரிட்டதாகையால், தீயில்
வீழுவதல்லது சொன்னசொல்தவறி உயிர்வாழ்கிலேன்; சொன்னசொல் தவற
லாகாதென்று நம்முடைய ஆண்டவனால் சொல்லப்பட்ட ஆகமங்கள்புராணங்
கள் வேதங்கள்முதலாகிய எல்லாவற்றிலும் விதித்திருக்கிற உண்மையல்லவோ?

வேலைவேலையுள்ளடங்கிமீதுயர்ந்துநிற்பதுங்
காலமாலேபா னுவெண்கலாமதியுதிப்பது
ஞாலமாதியூதமைந்துநண்ணியென் றுநிற்பது
மாலகாலமுண்டவீசனுண்மையன்றியாகுமோ,

(இ - புரை.) சமுத்திரமானது கரைக்குள் அடங்கி மேலுயர்ந்து நிற்ப
தும், காலமாலேகளில் முறையாகச் சூரியசந்திரர்கள் உதிப்பதும் பிருகிவிமுத
லாகிய பஞ்சபூதங்கள் பொருந்தி எப்போது மிருப்பதும் ஆலகாலம் உண்ட
புரமசிவனுடைய ஆக்கினையன்றி உண்டாகாததலால், எ -று. வேலை-கரை.

வாய்மைதப்பினுர்களிர்தமாநிலத்திலினராய்த்
தீய்மையுற்றுமேலுளோர்பழிக்கவேதிரிந் துபின்
றாய்மையற்றகும்பியுட்டுளேந்தழுங்குவாரொன
வாய்மனுப்பகர்த்தவேதகூகைமுற்றுமறையுமே.

(இ - புரை.) உண்மை தவறியவர்கள் இவ்வுலகத்தில் ஈனர்களாய்ப்பாவ
த்தை அடைந்து பெரியோர்கள் பழிக்கும்படித்திரிந்து, பின்பு தாய்மையற்ற
கும்பியாகமென்னும் நரகத்தில்விழுந்து, வருந்துவார்களென்று வாய்மையற்ற
மந்திரங்களை பகர்கின்ற வேதமுழுதுஞ்சொல்லுகின்றன. எ - று. (௫௯)

ஆதலாலேனைக்குறித்தழுங்குமாறடாதென
மாதாரடெருட்டியீட்டுமாநிதிக்குவைபெலாம்
வேதவேதியர்க்குமாவிரதியாக்கும்வறிஞராய்ப்
போதுநர்க்குமகமகிழ்ந்துபோதுமென்னநல்கியே.

(இ - புரை.) ஆகையால், என்னைக்குறித்து நீங்கள் வருத்தப்படுவதுதகா
தென்று மானத்தை தன்சுற்றத்தார் தெளியும்படி சொல்லித் தான்சம்பாதித்த
திரவியங்களைபெல்லாம் வேதமோதியிராமணர்களுக்கும், பெரிதாகியவிரதங்
களை அனுஷ்டிக்கும் தபசிகளுக்கும், ஏழைகளாய் வருபவர்கட்கும் போதுமென்
னுமட்டும் வெறுக்கக்கொடுத்து, எ - று. (௬௦)

மோனமாகிரீரின்முழ்கிமுப்புரத்தைவென்றழிர்
ஞானநாதனடிவணங்கிநல்லழற்பிழம்புறுந்
தானமேவலங்கொடெய்திவிழுமெல்லதைன்னிலே
வானிலாமுடித்தவேணிவள்ளலவந்துதோன்றினான்.

(இ - புரை.) மௌனவிரதங்கொண்டு ஒருவருடனும் பேசாமல் நீரில்
ஸ்காநஞ்செய்து திரிபுரதகனஞ்செய்த மெய்ஞ்ஞான சொரூபியாகிய பரமசிவ
னுடைய திருவடிகளை வணங்கி நல்ல தீப்பிழம்பைப்பிரதக்ஷிணஞ்செய்து அக்கி
னிக்குண்டத்தில் விழப்போகும் சமயத்திலே இளந்திங்கள் அணிந்த சடைமுடி
யையுடையகயிலாசபதியானவர் தரிசனமாறார். எ - று. (௬௧)

கொன்றைதுன்றுவேணியுங்குளிர்த்தவைந்துவதனமுங்
கன்றனீலகண்டமுங்கரசரோருகங்களு
மின்றிரிந்தமேருவாய்விளங்குதோளுமுந்தியுந்
துன்றுதாளுமுன்புகண்டுதோகைவிழ்ந்திறைஞ்சினான்.

(இ - புரை.) கொன்றைமாலையணிந்த சடாமருடமும், குளிர்ச்சியுள்ள
ஐத்திருமுகங்களும்; கறுத்தகாளகண்டமும், செந்தாமமாலர்போன்ற திரு

அத்தங்கனும், ஒளிதொண்ட பொன்மலைபோல விளங்குத் திருப்புசங்கனும், திருவுந்தியும் பொருந்திய திருவடிகளுந் தரிசனமாகக்கண்டு மானந்தையென்பவன் பூமியில்விழுந்து பணிந்தான். எ - று. (௧௨)

மங்கைநீகனற்குள்விழ்தலொழிதிகின்மனத்தினிற்
மங்குமுண்மையுணருவான்சமைந்துபொன்செய்கடகமோ
டிங்குவந்தமளவளாயெரிக்கண்விழ்ந்தவணிகன்யான்
கங்குல்வாய்த்துணிந்துநின்றகருமநன்றுநன்றரோ.

(இ - புரை) அவ்வாறு சேவித்து நிற்பவனைப்பார்த்து, அடியாளே! நீ தீக்குள்விழுவதை நீங்கு, உன்மனதிற்பொருந்திய மெய்யன்பினை யிவ்வுலகத் தாருக்குத்தெரிவிக்கும்பொருட்டுப் பொன்றாற்செய்யப்பட்ட கடகத்தினுடன் இவ்விடத்துக்குவந்து உன்னுடன் அளவளாவித் தீயில்விழுந்தவணிகன்நாமே. இந்த ராத்திரியில் நீ தீயில்விழும்படி நிச்சயித்தகாரியம் மிகவும் நன்று நன்று.

பொதுமடந்தைமார்கடேடுபொருளினாசைநீங்கியே
மதியிலங்குநுதலினின்னில்வாய்மைபேணவல்லரோ
வத்சயம்புவிக்கணிதுபுதிதுகண்டறிந்தனங்
கதிதெரிந்துபெறுபதத்திலவிழைதலே துகழறுவாய்.

(இ - புரை) பிறைபோல் வளைவாகிய நெற்றியையுடையவனே! பொது மகளாயிருப்பவர்கள் பொருளாசையைவிட்டு உண்ணப்போலச் சத்தியத்தைக் காப்பாற்றுவார்களோ! இவ்வுலகத்தில் இது அதிசயமானகாரியம்; நவமாகக் கண்டறிந்தோம்; நீ அடையவேண்டியபதவியெதுவோ அதைவிரும்பியவன் ணஞ்சொல்லுவாயாக. எ - று. (௧௩)

வேறு

என்றுபரமனியம்புமதுகேட்டுக்
குன்றுமரனுங்குழைத்துருக்கோற்றொடியா
ணின்னறுதொழுதுநிமலாநினதடியே
னொன்றுமறியேனுரைப்பதுளங்கொள்ளேன்.

(இ - புரை) இவ்வண்ணம் பரமசிவன் அருளிச்செய்த திருவாக்கினைக் கேட்டு மலைகளும் மரங்களும் நின்றிருக்கும்படி மானந்தையென்பவன்எழுந்து தொழுது, நிருமலனே! உன்னடியவளாகிய நான் ஒன்றுமறியாதவன்; இன்ன வாறு உனைத்துதிப்பதென்பதும் அறியேன். எ - று. (௧௪)

தேவரேயாதிதிரிபுவனத்துள்ளோர்க
ளேவரேவாழும்பதமுமினிவேண்டேன்
மூவரேயாகிகுணமுன்றாய்முத்தொழிற்குங்
காவலேயாகிக்கடந்துநின்றகாரணனே.

(இ - புறா.) தேவர்கள்முதல் திரிலோகத்தி லிருப்பவர்களில் எவர்கள் வாழும்பதவியும் யான் இனிவேண்டேன்; திரிபுரத்திகளாகியும் முக்குணங்களாகியும் முத்தொழிற்குங் காவலாகியும் இவைகளையெல்லாங்கடந்த, காரணஞ யுமிருக்கும் ஆண்டவனே! எ - று. (௬௬)

அன்புநென துகிலைஞரணைவோருந்
துன்பக்கடலுட்டுளையாதெனைப்போல
வின்பச்சிவபதத்தையெத்தியினிதாக
வன்புற்றுனதடிக்கீழ்வாழவருளென்றான்.

(இ - புறா.) சுவாமி! அடியான் தேவர்களுணக்குப் பாத்திரமாகிறதோடு, அன்புள்ள என் சுற்றத்தார் எல்லாரும் துக்கசாகரத்தில் முழுகாமல் அடியேனைப்போலப் பேரின்பமுள்ள சிவலோகத்திற்சேர்ந்து இன்பமுடன் எக்காலமும் ஒரேதன்மையாக வாழும்படிக் கிருபைசெய்யவேண்டுமென்றான். எ - று.

கோட்டுவிடையமர்ந்தகோமான்சுயின்மொழியான்
கேட்டவரமனைத்துமீந்தோமெனக்கிளத்தி
யீட்டுபெருங்கிலைஞரெல்லோரொடுமிவள்போய்
வீட்டுநெறிப்பேரின்பமேல் ப்பணித்த கன்றான்.

(இ - புறா.) கொம்பினையுடைய ருஷ்பவாகன ஆரோஹணரான பரமசிவன் மானந்தைகேட்ட வரமெல்லாங் கொடுத்தோமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி, சுற்றத்தாருடன்பேரின்பவிட்டிற்போய்ச்சேரும்படி அருளிச்செய்து, கயிலையங்கிருக்கு எழுந்தருளினான். எ - று. (௬௭)

ஆடாங்கைத்தீமுருக்கும்வேலையணங்களை யான்
கூடுபிணிநெகிழ்த்தவானாமுங்கோழியும்போய்
நீடுபலகாலநிலவலயத்தேயிருந்து
வீடுருரங்குகண்டாய்வேந்தேநின்கான்முளையே.

(இ - புறா.) நாடகசாலையைத் தீபற்றி யெரிக்கும்காலத்தில், தெய்வப் பெண்ணையொத்த மானந்தையானவன் கட்டவிழ்த்துவிடவே குரங்குங்கோழியும் போய் நெடுங்காலம் இவ்வுலகத்தி லிருந்து இறந்துபோன குரங்குதான் உன்புத்திரன். எ - று. (௬௮)

சோரிபொடித்தனையசூட்டெழில்கொள்வாரணங்காண்
சிரியசொற்றேருமமைச்சன்சிறுவனிவர்
பாரிலவதரித்தும்பண்டுடையவாதனைகாண்
பேரியலிணக்கமணிபூதிபெற்றணிந்தார்.

(இ - புரா.) உதிரம்பொடித்ததையொத்த உச்சிக்கொண்டையையுடைய
கோழிதான் சிறப்புள்ள சாத்திரங்கள் உணர்ந்த மந்திரிசுமாரன், இவர்களிருவ
ரும் பூலோகத்திற்பிறந்தும், பூர்வலாசனையினால் பெரிதான முறைமையுடன்
ருத்திராக்ஷமும் விபூதியும் விரும்பி யணிந்தார்கள். எ - று. (எ0)

முன்னையிறந்தபிறப்பின் முதல்வன்மணி
தன்னையணிந்ததபோபலத்தின் நன்மையான்
மன்னர்தொழுமன்றவன்க்குமதலையுமாய்க்
கன்னிமதியமைச்சன் கான்முளையுமாயினரே.

(இ - புரா.) மன்னர்தொழும் மன்னனே! முன்னீங்கிய பிறவியில் பர
மசிவனுடைய மணியாகிய ருத்திராக்ஷத்தைத்தரித்த தபோபலத்தினால், உனக்
கும் கன்மதியையுடைய அமைச்சனுக்கும் குமாரர்களானார்கள். எ - று. (எ1)

காலையினோருரிருவோருங்கண்ணுதலோன்
ருளோடுநெருட்டணவாதருச்சித்து
வாளையுளும்வளநாடிநிரண்டு
வேளையெறித்தோனருளால்விட்டின்பெய்துவாரால்.

(இ - புரா.) இந்த இரண்டுபுத்திரர்களும் பரமசிவனுடைய திருவடி
களை இடைவிடாமல் நெடுநாள் பூசித்து வாளிகள் குதிக்கும் நீர்வளமுள்ள இந்
தத்தேசத்தை யின்பமுடன் ஆண்டு,காமதகனராகிய பரமசிவனுடைய திரு
வருளினால் மோக்ஷம் அடைவார்கள். எ - று. (எ2)

ஈங்கிவர்கள்முன்னையியல்புமியன்றதவு
மாங்கதனினாயபயனாலடைந்ததுவுந்
திங்கதநாங்குடறினேந்தேர்வேந்தேநின்மனத்தி
லோங்குவிழைவால்வினவலுண்டேலுரையென்றான்.

(இ - புரா.) இவ்விருவருடைய முற்பிறப்பின் நன்மையையும் அப்
போது கடந்ததையும் அதனால் அடையவேண்டிய பயனை யிப்போது அடைந்த
தையும் குற்றமற நாம் உனக்குச்சொன்னோம். தேரையுடைய அரசனே! உன்
மனதில் மிகுந்தவிரும்பத்தினால் இன்னம் ஏதாவது கேட்கவேண்டியதிருந்தால்
பராசரமுனிவர்களைநான். எ - று. (எ3)

இருபதாவது

உருத்திராக்ஷமகிமையுரைத்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் தூரூஉ.

உ
சிவமயம்.

இருபத்தொன்றாவது சீருருத்திரமகிமை உரைத்த அத்தியாயம்.

என்னமுனிசூதனிநிதியம்பிமாதவத்தீர்
மன்னர்மன்னன் மீட்டுமந்தமாதவனை த்தாள்போற்றிப்
பன்னிவினவுவதுகேட்டுப்பராசரனார்
பின்னுமுரைத்தகதைகேண்மினெனப்பேசினான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு சூதமுனிவர்சொல்லி நைமிசாரணிய முனிவா
களை! அவ்வரசனானவன் பராசரருடைய பாதங்களிற் பணிந்துதுதித்து வினாவு
தலைக்கேட்டு மேலும் அவர்சொல்லிய சிவசரித்திரத்தைக் கேளுங்களென்று
சொன்னார். ஏ - று.

வேறு.

(க)

ஜீங்கியபேருவகையினுடனெழுத்துமன்னவர்கோள்
நேங்கமமுநறுந்தெரியன்முடிதாழ்ச்சென்றிறைஞ்சிப்
பூங்கமலத்தயனனையபுகழ்முனியேநின்னருளாற்
முங்கரியமனமாயைதணந்தநீவின்நிலைநின்றேன்.

(இ - புரை.) மிகுந்த சந்தோஷத்தையுடைய அவ்வரசன் பராசர முனி
வருடைய பாதங்களில் தன்வாசனைகமமும் பூமாலையணிந்த மகுடம் படுப்படி
பணிந்து, பிர்மமதேவனையொத்தபுகழுள்ள முனிவரே! தேவரீருடைய கிருபை
யினால் தாங்குதற்கரியமனமாயைநீங்கி அறிவினிடத்தில் நின்றேன். ஏ - று. (உ)

மைந்தன்வரலாற்றைத்துங்

கந்தனனையவளங்காளையினிர்க்காசினியை

யெந்தவகைபுரப்பான்வாழ்நாண்மற்றெத்துணையுண்

டந்தமுறைதானுமடியேற்கருள்கென்றான்.

(இ - புரை.) சுவாமிகளே! என்முத்திரனுடைய வரலாறெல்லாங்கேட்டு
மனமகிழ்ந்தேன்; சிவசுப்பிரமணியக்கடவுளையொத்த இவ்வாலிபன் இனி எவ
விதமாக உலகத்தை யாளுவான்? ஆயிசு எவ்வளவிருக்கின்றது? அதை விபர
மாக அருளவேண்டுமென்றான். ஏ - று.

(ங)

செம்பொனமுடிக்குரிசில்கேட்டியதுசெப்பினும்

கம்பமுறநெஞ்சங்கலங்கித்துயருழப்ப

நும்பர்முதலோருமென்ற லுனக்கெய்தும்
வெம்புகொடுந்துயர்மாரே விளக்கிற்பார்.

(இ - புரா.) பொன்னாற்செய்யப்பட்டமகுடந்தரித்த அரசனே! சொல்லுகிறேன்கேள், என்னவெனில், அதைச்சொன்னால் தேவர்முதலானவர்களும் மடுக்கமுண்டாக மனங்கலங்கித்துயர் அடைவார்களென்றால், உனக்கு நேரிடும் கொடியதுயரத்தை யார்விலக்குவார்கள? எ - று, (௫)

எவ்விடருஞ்சாராவிறைவனருள்பெற்றமையாற்
செவ்வழுவேல் லேந்தேயான்செபுகேனின் புதல்வ
ளவ்விபயொல் நில்லாதானுறிரண்டாண்டி ன்றடைந்தான்
கவ்வையுரலின் றுமுதலோரேழ்நினங்கடந்தால்.

(இ - புரா.) பரமசிவனுடைய திருவருள் கிடைத்திருப்பதினால்யாதொரு அன்புமும்நேரிடாது; வேலெந்திய அரசனே! யான்சொல்லுகிறேன், உன்புத்திரன் பாபமென்பது சிறிதும்மில்லாதவன், இப்போது பன்னிரண்டு வயதுள்ளவனாயினான்; அவன் அடையாதே இன்றமுதல் ஏழுநாள்கடந்தால், எ - று, (௬)

சாவதுவேதிண்ணமெனமுனிவனசாற்றுக
மேவுபடச்சாபுமிகலரிமாநேறுபோற்
காவலன்மே தினிமேல்விழ்ந்துகடைக்கண்முத்தர்
நாவநிலையில்லாத்துயர்க்கடலுண்முழ்கினான்.

(இ - புரா.) இறப்பது நிச்சயமென்று முனிவன் சொல்லவும், அம்புபட்டமாத் திரத்தில் விழுந்து விடுஞ் சிங்கம்போல அரசன் பூமியில்விழ்ந்துகடைக்கண் நீர்த்துளியைச் சிந்தும்படி நிலைபடாத்துயர்க்கடலில் ஆழ்ந்தான், எ - று,

தாங்கிமுனிவனைடுத்துத்தராதியை
விரங்குதுயர்மாற்றிவிழிநீரநீவி
மீயாங்குபொலன்கரத்துற்றறுந்தெண்ணீரை
வாங்கிமுகங்கழிஇவந்ததுயர்நீர்க்கினான்.

(இ - புரா.) அக்கசாகரத்தில் முழுகிய அரசனைப் பராசரமுனிவர் தாங்கியெடுத்துத் துயர்மீர்க்கிக் கண்ணீரைத்துடைத்து மாற்றியார்த்த பொன்சாகத்திலிருந்த தெளிவுள்ளநீரைக் கையில் வார்த்துக்கொண்டு, அவ்வரசன் முகத்தைக் கழுவி, நேரிட்ட துயர்ச்சோபத்தை நீக்கினான், எ - று,

ஐழ்வினையுருத்தகாலத்துறுதவத்தின் றநற்றாய்
கீழ்முலைகநந்தபாலுமுண்டபிள்வெய்யகஞ்சா

மாழாடற்பிறந்தருஞ்சமுண்டபினமீர்தமென்றால்
வாழியாரந்தரெல்லாமிருவினைவயத்தர்மன்னு.

(இ - புனா.) அரசனே! ஊழ்வினை சம்பவித்தகாலத்தில் மிகுந்த தவத்தினால் பெற்ற தாயின் முலையினின்று சுரந்தபாலும் உண்டபின் கொடிய நஞ்சு போலாகும்; நல்வினையுற்றகாலத்தில் ஆழந்தகடலில் உண்டாகிய விஷமும் உண்டபின் தேவாமிர்தம்போலாகும் என்றால், மனிதர்களெல்லாம் இருவினை வசப்பட்டவர்களே. எ - று. வீழ்பால் - விரும்பப்பட்டபால், (அ)

இன்பம்வந்துற்றகாலையிருங்களியெய்தறாணுந்
துன்பம்வந்துற்றகாலேதறுயருழந்தமுதறாணு
மன்பதைபுரக்கும்வேந்தேயறிவினார்தாட்சிநல்லோர்
துன்பமுமின்பந்தாணுந்தொல்வினைத்தொடர்ச்சியென்பார்.

(இ - புனா) மனிதரைக்காக்கும் அரசனே! இன்பம்வந்து பொருந்தின காலத்தில் மிகுந்த சந்தோஷத்தை அடைவதும், துன்பம்வந்து பொருந்தின போது துயரப்பட்டு அழுவதும், அறிவில்லாசெய்கை; அறிவுள்ளவர்கள் சுக சுகங்கள் பழவினைத் தொடர்ச்சியென்பார்கள். எ - று (க)

ஆதலால்வருந்தல்கேட்டியருபியாயமலனாகிச்
சோதியாய்நின்றவீசன்சுவேச்சையாங்குணங்கண்முன்று
ளோதுராசநத்திலாதிவிரிஞ்சனையுதிப்பித்தன்றே
வேததுலனைத்துயந்தவிரிஞ்சனுக்கமைத்துப்பின்னும்.

(இ - புனா.) ஆகையினால் அரசனே! நீ வருந்தாதே, நான் சொல்வதைக்கேள். அருபியும், கிரீமலனும், சோதியுமாய் நின்ற பரமசிவன் தன னுடைய சுவேச்சையாளும் முக்குணங்களுக்கொன்றாடிய ராசசகுணத்தில் பிரமதேவனைச் சிருஷ்டித்து வேதசாத்திரங்களையெல்லாம் அந்தப் பிரமதேவனுக்கு அப்பொழுதே அருளிச்செய்து பின்னும், எ - று. (க0)

வேறு.

மாசிலாஞானமாயனுக்கள் வாழ்வதாய்ச்
காசிலாவுபநிடதத்தின்கண்ணதாய்ப்
பாசமாய்த்திபெசுபதியைப்பற்றிடு
மாசில்சீருருத்திரவத்தியாயமும்.

(இ - புனா.) அழக்கில்லாத ஞானமாயினும், உயிரான் வாழ்வுபெறத்தக்கநா னியும், சூத்திரமில்லாத உபநிடதத்தினிடத்ததாகியும், ஆணவமலத்தைக் கெடுத் தருளாகின்ற பசுபதியைப்பற்றிய பழுவில்லாத சீருருத்திரவத்தியாயமும் எ - று. உபநிடதங்கள் - ௩, (க௧)

அருளினை கத்திடையறிந்த நான்முகன்
 நெருளுறவுலகமீரேழுஞ்செய்தபி
 னிருளறுத்துலகங்களுய்யவெண்ணியே
 பொருடருவேதங்கள்புகலுங்காலையில்.

(இ - புரை.) அருளிச்செய்தார். அவைகளை மனதுக்கு னறிந்த பிரம்ம தேவன்தெளிவுபொருந்தப் பதினாலுலோகமும் சிருஷ்டித்தபின்பு, இவ்வுலகத் திலிருப்பவர்கள் அஞ்ஞானத்தைநீங்கிக் கடைத்தேரவெண்ணிப் பொருள்தங் கிய வேதங்களைச் சொல்லும்போது, எ - று. (௧௨)

நாற்றிசைமுகத்தினுநான்குவேதமுந்
 தோற்றுநாட்டென்றிசைமுகத்திறோற்றிய
 வாற்றசாறயித்தியமதனினைப்பெண
 யேற்றசீருருத்திரமெழுந்துதோன்றிற்றால்.

(இ - புரை.) நான்குதிசை முகங்களிலும் நான்கு வேதங்களும் உண்டா ன நாளில் தென்றிசைநோக்கிய முகத்தில் தோன்றியமகிமை மிகுந்த தைத்தி ரிய வேதத்தின்மத்தியில் மேன்மையுள்ள சீருருத்திரமந்திரம் உண்டாயிற்று. எ - று. தத்திரியென்னும்பகதியுண்மெகிழ்ந்தமையால் தைத்திரியமென்றா யது. எ - று. (௧௩)

அத்தகைமந்திரமரீசியாதியாம்
 வித்தகமுனிவார்விரும்பிக்கற்றாட
 னுத்தமஉலகிடைமுனிவர்க்கோதிடத்
 தத்துவமறையவர்தாமுங்கற்றனர்.

(இ - புரை.) பெருமைபொருந்திய அந்தமந்திரத்தை மரீசமுனிவர்மு தலாகிய ஞானமுள்ளமுனிவர்கள்விருப்பி, உணர்ந்து, உடனே இவ்வுலகத்திலி ருக்கும் உத்தமமுனிவர்களுக்கு உபதேசஞ்செய்யத் தத்துவமுணர்ந்த அம்மு னிவர்களும் தெரிந்துகொண்டார்கள். எ - று. (௧௪)

ஆர்வுறுபாவமாமழனற்கோடையாற்
 பார்மிசைமானிடப்பசும்புள்வாடுத
 றீர்தருபிரணவமின்னுச்சேர்ந்துபெய்
 கார்மழையொத்ததிக்கடவுண்மந்திரம்.

(இ - புரை.) நிறைந்த பாவமாகிய வெதுப்புகின்ற கோடையால் இவ் வுலகத்திலிருக்கும் மனிதர்களாகிய பசியபுற்கள்வாடுதல் நீங்கும்படி, பிரணவமா கிய மின்னலைச்சேர்ந்து பொழிகின்றமேகத்தையொத்தது தெய்வீகம்பொருந்தி ய இம்மந்திரம். எ - று. (௧௫)

மற்றொருதவங்களேன்மந்திரங்களேன்
சிற்பியல்விரதமேன்வேள்விச்செய்கையேன்
சுற்றியமலங்களைத்துடைத்துமுத்தியைப்
பெற்றிடவளிப்பதோர்பிரமமீதரோ.

(இ - புரை.) இம்மந்திரமிருக்க வேறொருதவங்களேன்? மந்திரங்களேன்? சொற்ப்பயனைத்தருகின்ற விரதங்களேன்? யாகத்தொழிலேன்? பிறவிதோறும் தொடர்ந்துவருகிற மும்மலங்களைக்கீக்கி மோகஷத்தைப் பெறும்படி கொடுக்கும் பரமசிவம் இதுவேயாம். எ - று.

(௧௬)

பின்னருநான்முகப்பிதாமகன்பொறை
மன்னியதேவர்கண்டக்கள்வல்விலங்
கன்னியவடிவுளவனந்தயோனியும்
பன்னருஞ்சிறப்பினற்படைத்துமுற்றியே.

(இ - புரை.) பிர்ம்மதேவன் முன் சிருஷ்டித்ததும்ல்லாமல் பின்பும் சாந்தகுணமுள்ளதேவர்கள், மனிதர்கள், வலியமிருகங்கள் இவைகளையன்றியின்னமும் பலபலவிதமாகிய ஆனந்தம்யோனிபேதங்களும் சொல்லுதற்கரிய சிறப்புடன் சிருஷ்டித்துமுடித்து. எ - று.

(௧௭)

புண்ணியபாவமும்பொருவினன்மையு
மண்ணியநீமையுமகிழ்வுந்துன்பமு
மெண்ணியநினைப்பொடுமறப்பும்யாவையு
நண்ணியவுணர்வொடுவகுத்துநல்கியே.

(இ - புரை.) புண்ணியபாவங்களும் ஒப்பிலாத நன்மையும், இவ்வுலகத்தில் நேரிடுந்தீமையும், சுகதுக்கங்களும், எண்ணுகின்ற நினைப்புமறைப்புகளும், பொருந்திய உணர்ச்சியுடன் வகுத்துச் சிருஷ்டித்து. எ - று.

(௧௮)

துறக்கமுநரகமுந்துவன்றிக்காக்கெனப்
பிறைக்குலநான்கெனப்பிறழ்வெண்கோட்டிடைக்
கறைக்குடறிணிந்தமாற்களிற்றுவேந்தையு
மறத்தொழிற்கூற்றையும்பணித்துமன்னனே.

(இ - புரை.) அரசனே! நான்கு பிறைகள்போலப் பிரகாசிக்கும் வெண்மைநிறமுள்ள தந்தங்களினிடத்தில் பகைவருடலிரத்தமும் சூடலும் நிறையத்தக்கபெரிய ஐராவதமென்னும் யானையையுடைய இந்திரனைநோக்கி நீ சுவர்க்கலோகத்தைக் காத்துக்கொண்டிருவென்றும், கோபமுண்டாகும் தொழிலையுடைய யமனைநோக்கி நீ நரகத்தைக் காத்துக்கொண்டிருவென்றும் கட்டளைபிட்டுப் பின்பு, எ - று.

(௧௯)

துடிமுதல்காலங்கடோற்றுந் தன்னாயுய்
கடிதினில்வருஞ்சுடர்க்கதிருந்திங்களு
மிடையுளகோண்முதற்கிரகம்பாயவையு
மடையுறுபூதங்களைந்துமாக்கினான்.

(இ - புறா.) கண்ணமுதல் காலங்கள் உண்டாகுந் தன்மையையும் மக்
மேருவைவிரைவாகச்சுற்றிவரும் சூரியனையும், சந்திரனையும், அவ்விடத்திலிருந்
ருங் கோள்முதலாகிய கிரகங்கள் எல்லாவற்றையும், ஆகாயமுதலாகப் பொருந்
திய பஞ்சபூதங்களையும் சிருஷ்டித்தான். எ - று. (௨௦)

ஆக்கியசராசரமனைத்துமவ்விதி
நீக்கியபகுதியினெருங்கியெங்கணுந்
போக்கறநிமிர்ந்துசெல்பொழுதிற்குடற்றுவான்
காக்குமந்நரகங்கடழையகுறிப்பான்.

(இ - புறா.) இவ்வாறு அந்தப்பிரமன் உண்டாக்கிய சராசரங்களை எல்
லாம் பேதமில்லாமல் நெருங்கி யெவ்விடத்திலும் இறத்தலின்றி அடிகரித்து
வரும்போது யமன்காக்காந்ந அந்நரகங்கள் தழையும்படி சுத்பிக்கின்றான்.

கூறியாவதத்தின்கூற்றவாகிய
சீறியகாமமேமுதலீமையை
வீறுயர்கதையினுன்விளித்துநீவீர்போய்
மாறுசெய்துலகிடைமருவியெங்குமே.

(இ - புறா.) சொல்லுகின்ற பாவத்தின் பிரிவாகிய சீறுகின்ற காம முதலு
லான பாவங்களைப் பெருமைமிகுந்தகதையையுடைய யான் அழைத்து நீங்கள்
பொய்மாறுபாடுசெய்து உலகமெங்கும் பொருந்தி, எ - று. (௨௧)

தருமமுநீதியுந்தயாவும்வாய்மையு
மருவியதவங்களும்பிறவிமாற்றியுந்
கருமமாந்தித்தொழில்கணக்கிலாதன
புரிதர்தீராகினைப்புரத்திர்போயென்றான்.

(இ - புறா.) தருமத்தையும், நீதியையும், தயையையுஞ், சத்தியத்தையும்
பொருந்திய தவங்களையும் மற்றதுகளையும்மாற்றி, உங்கள் தொழில்களாகிய பாவத்
தொழில்களை அனந்தமாகச்செய்து, கொடியநரகத்தைக் காக்கக்கூடவீரர்களென்
ருன், எ - று. (௨௨)

அங்கதுகேட்டலுமழுகிறென்றுபோய்த்
தங்கியவுலகிடைவந்துசார்தனும்

பொங்குசீருருத்திரமெவருமேபுகள்

மெங்கணுமிறைதலாற்றுண்ணென்றேங்கியே.

(இ - புரை.) அந்தவார்த்தையைக்கேட்ட மாத்திரத்தில் எங்களுக்கு இது நன்மையானதென்று, காமமுதலிய பாவங்கள் சென்று பொருத்திய உலகத்தில்வந்து சேர்ந்தவளவில், மகத்துவமுள்ள சீருருத்திர மந்திரத்தை யெல்லாரஞ் சொல்லி எவ்விடத்தும் சிறைத்திருப்பதனால் மடுக்கங்கொண்டி ஏங்கி,

மீண்டனவோடினவெருவிக் காலன்முன்

னீண்டினவாய்புலாந்திளைத்துநின்றன

வாண்டகைகேட்டிநீன்னுணையாறறிரு

வேண்டிய நிரலவளாகமேவீனேம்.

(இ-புரை.) (பயத்து) திரும்பி யமனிடத்திற்குஒடிச்சேர்ந்து,வாயுலர்ந்து இளைத்து நின்ற ஐயனே! கேட்பாயாக உன்னாக்கியையால செல்வம் வேண்டிய பெரிய உலகத்தினிடத்திப் பொருந்தினேம். எ - று. (25)

கவ்வைமாநதிந்கரைகடவுளாலயஞ்

செவ்வியமொழிமறையாளசேர்விட

மெவ்விடமெவ்விடமென்றுகூறுவேம்

பவ்வநின் நிரைப்பதுபோலப்பாரெலாம்.

(இ - புரை.) ஓசையுடைய பெருமைபொருந்தியநதிக்கரை, தேவாலயம், உல்லசோலை பிர்ம்மாலயம், எந்தெந்த இடமென்றுபிரித்துச்சொல்வொப்பூலோ கமெங்குஞ் சமுத்திரங் கோஷிப்பதுபோல. எ - று. (௨௬)

வல்லசீருருத்திரமந்திரந்தனை

யெல்லையியாவருமினிதினேதிட

கல்லழற்பிழம்பெனநமனாக்காய்தலா

லொலலையிலவெருவிநின்னுழையொதுங்கினேம்.

(இ - புரை.) முத்திரவல்ல சீருருத்திர மந்திரத்தை அளவில்லாம லெல்லாரும் ஒதுகின்றார்கள், அதுமிருந்த தீக்கூட்டம்போல நம்மவர்களைக்காய் கின்றதினால், பயந்து விரைவாக உன்னிடத்தில் வந்துசேர்த்தோம். எ - று. (27)

வேறு,

ஏழு கோடி மந்திரமெதெதவரியம்பினுந்

தாழவிலாதமந்திரங்கடம்மையொல்லீக்குவேஞ்

சூழ்சடைப்பரமனைந்துதொல்லெழுத்தையொன்றிய

வாழும்மந்திரத்திலோரெழுத்தினுக்குமாத்ருவேம.

(இ - புறா.) சத்தகோடி மகாமந்திரங்களை யெவர்களெடுத்தச் சொன்னாலும் தாழ்ச்சியில்லாத அந்த மந்திரங்களை விரைவினில் நீக்கிவிட்டோம்; சூழ்த்தசடையை யுடைய பரமசிவனது பஞ்சாக்ஷரத்தைப் பொருத்திவாழ்ந்து சீருருத்திர மந்திரத்திவருக்கும் ஒரு அக்ஷரத்துக்கும் யாங்கள் வருந்துவோம்.

பெருமைநீபணித்தவாறுநாகராசிபேணலே

மருமையெந்திறத்தடாதுகும்பிபாழறிந்திடென்

றொருநாயிடுகிளத்தலோடுமுத்தியென்னவொலியெழத்

தருமராசன் விநிபிருந்தசபைபுகுந்துபணியவே.

(இ - புறா.) இறைவனே! நீ கட்டளையிட்டபடி யினிகரகத்தினைக்காகக் கமாட்டோம்; காப்பதருமையெங்களாலாகாது; நாகம் பாழாயிருக்கின்றது; அதனை யறிதியென்று சொல்லிய வளவில் அதைக்கேட்ட தருமராசன் சமுத்திர ம்போல ஓசையுண்டாகத்தக்கதாக ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டு பீரம்மதேவனிருந்த சபையிற்போய்ப் பணிந்து, எ - று.

(௨௬)

செம்பொன்வெற்பதொன்றுநா லுசிகரமோடிருந்தென

வம்புயாசனத்திருந்தவண்ணல்வாய்மலர்திறந்

தெம்பதத்தடைந்தவாறென்மறவியென்றியம்பவே "

வெம்புகெஞ்சனெடிதுயிர்த்துவெகுளியோடுமுரைசெய்தான்.

(இ - புறா.) ஒருபொன்மலையானது நாலுசிகரத்துடனிருந்ததுபோலக் கமலாசனத்திலிருந்த பீரம்மதேவன் திருவாய்மலர்து தருமராசனே! நீ நம்மிடத்திற்குவந்தகாரணமென்னவென்றுசொல்லவும், யமன் வெதும்பு மனத்தனாய்ப் பெருமூச்சுவிட்டுக் கோபத்துடன் சொல்லுகிறான். எ - று.

(௩௦)

ஆய்யநீபணித்தவண்ணமரியவேமுரான்கெனும்

வெய்யகோடிசும்பியும்விளங்கியேதழைக்கயான்

செய்யலாவதேநினிச்சிறத்தசீருருத்திரம்

வையம்யாவுமோதலாலம்மாநிலத்துளோரொலாம்.

(இ - புறா.) சிறப்புப்பொருத்திய சீருருத்திரத்தைப் பூலோகத்திலிருப்பவர்களெல்லாரும் செபித்தலால், ஐயனே! தேவர் கட்டளையிட்ட பிரகாரம் இருபத்தெட்டுநாகங்களும் விளங்கித் தழைக்கத்தக்கதாக அடியேன்செய்யலாவ தென்னிருக்கின்றது? எ - று.

(௩௧)

நாகநாடுகண்ணிலார்கணுண்ணற்றனித்துவாழ்

போகநாடுகண்ணிலார்கள்புண்டரீகநின்றிரு

யோகநாடுகண்ணிலாருலோகபாலர்நாடு

ரோகமாயசிவபதத்தினெல்லையாருநண்ணினார்.

(இ - புரை.) சுவர்க்கலோகத்தில் பொருத்துகின்றார்களல்லர்; விஷ்ணுதனித்துவாழ்கின்றபோகநாடுபொருத்துகின்றார்களல்லர். தாமரைப்பொகுட்டிலுழையுந் தேவருடைய திருநாட்டிலும் பொருத்துகின்றார்களல்லர். தேவருடையநாட்டிலும்பொருத்துகின்றார்களல்லர். ஏகனாகிய பரமசிவனுடையவல்லாரும் பொருத்துகின்றார்கள். எ - று. (௩௨)

புண்டரீகவண்ணலேபுராரிவாழ்பதத்தினி
லென்றிசாமுகத்துளோருமெய்தலான்மற்றேவரே
கொண்டதீமைநரகம்வந்துகுறுகுவார்களுக்குமாமா
றண்டநாதபுரிதியல்லதாள் கலெனென்னரசரோ.

(இ - புரை.) தாமரையில் வீற்றிருக்கும் கடவுளே! பரமசிவனுடைய பதவியில் அஷ்டதிக்குகளுக்குள்ளிருப்பவர்களும் பொருத்துதலால், மற்றையார்வந்து நரகத்திற் பொருந்துவார்கள்? தேவநாதனே; அப்படியன்றி நரகத்தில் வந்து பொருந்துமாபடிசெய்; இல்லாவிட்டால் என் அதிகாரத்தை விட்டுவிடுகிறேன். எ - று. (௩௩)

வேறு.

என்றுகூறிமறலியிறைஞ்சலுந்
துன்றுடங்கயநான் முகன்ருழ்ச்சியா
னன்றுசெய்பவர்தங்கட்குநன்னெறி
யன்றியேதவறற்றுவதேதென.

(இ - புரை.) இயமனிலவாறு சொல்லிவணங்குகலும், தாமரையிற் பொருத்திய பிரமதேவன் உணர்ச்சியினால் நன்மை செய்கின்றவர்களுக்கு நன்மார்தகம் வருவதன்றிப் பொல்லாங்குவருவதேது? எ - று. (௩௪)

ஞாலநாயகன்பின்னருநாடியே
காலனெஞ்சங்கலங்கியுரைத்தது
மூலமோநோகமுடிந்தது
மேலநீக்குதற்கின்னவையாமென்றே.

(இ - புரை.) எமன் மனங்கலங்கிச் சொன்னதையும், அடியோடே நரகமுடிந்ததையும் பிரம்மதேவன் யோசித்து இதுகளை நீக்குதற்கு இவைகளாகுமென்று தீர்மானித்து, எ - று. (௩௫)

கோதுசெய்யுமஞ்ஞானத்தின்கூறதாய்.
வாதஞ்செய்யவளர்விருப்பின்னையுஞ்
சூதுசெய்திடுந் துன்மதியும்புவிந்
கேதஞ்செய்திடவேகுமினெகியே.

(இ - புரா.) குற்றத்தைச் செய்கின்ற அஞ்ஞானத்தின் பிரிவாய் வாது செய்யவளர்கின்ற விருப்பமில்லாமையையும் சூதுசெய்கின்ற தூர்ப்புத்தியையும் பார்த்து நீங்கள் பூலோகத்தில் துன்பஞ்செய்யும்படி செல்லுங்கள்; அவ்வாறு சென்று, எ - று. (௩௬)

மாசகற்றுசீருத்திரமானிட
ராசைபற்றியனைவருமோதுதல்
காசினிக்ஞுண்முழுதுங்கடிந்துநுந்
தேசறுத்தசெயலைநடத்துவான்.

(இ - புரா.) பாவங்களை நீக்கத்தக்க சீருருத்திரத்தில் விருப்பங்கொண்டு பூலோகத்திலிருக்கும்மனிதர்கள் எல்லாரும்ஒதுதலைநீக்கிடங்களுடையகொடிய செய்கையை நடத்த, எ - று. (௩௭)

எய்துமென்றுபிதாமகனேவலு
நொய்தினெய்திதுணங்கியகேள்வியாற்
செய்தவம்புரிசுந்தைபிணைணியே
கைதவங்கொடுநெஞ்சைக்கலக்கின.

(இ - புரா.) செல்லுங்களென்று பிர்மமதேவன் ஏவினவளவில், அவைகள் பூலோகத்தில் விளைவுடன்வந்து, மிகுதியான சாஸ்திர விசாரணையினால் நல்லதவஞ்செய்தின்ற மனதிற்பொருந்தி, வஞ்சகத்தைக்கொண்டுஅந்தமனதைக் கலக்கின, எ - று. (௩௮)

மடியினால்விருப்பின் மைமலியவே
படியுளேரர்கள் சீருதிரப்பற்றுவிட்
டடைவுநீத்தொழுக்கல்லவைசெய்தலிற்
கொடியதீராகங்குடியேறிற்றே.

(இ-புரா.) சோம்பலினால்விருப்பமில்லாம அநிகரிக்கவே, இவ்வுலகத்திலிருப்பவர்கள் சீருருத்திரம் ஒதுதலைவிட்டுக் கிரமந்தப்பிப் பாவங்களைச் செய்தலினால் கொடிய தீராகத்தில் குடியேறியது. எ - று. (௩௯)

பிறையெயிற்றுமறவிபெயர்ந்துதர
னுறைபதித்தலையெய்தியுவப்புடன்
குறைவறங்குகூர்ந்திருந்தானினி
யிறைவநின்மகற்கெய்துவசொல்லுகேன்.

(இ-புரா.) பிறைபோல்வளைவும் வெண்மைநிறமுமுள்ள பற்களையுடைய எமதர்மராசனுவன் தானிருக்கும் வைவச்சுத பட்டணத்திற்போய்ச் சந்தோ

ஷத்தூன் குறைவற்ற களிப்புடனிருந்தான். அரசனே! இனியுன் புத்திர னுக்கு நடப்பதைச் சொல்லுகிறேன். எ - று. (ச௦)

இடரொழிக்கவுமின் னுயிர் லகவு
மிடைபுங்காலனை நீக்கவுமவேண்டுமேற்
படைமழுக்கைப் பரமனசீருத்திரந்
தொடையன்மார்பவியறறுநல் சூழ்ச்சியால்.

(இ - புறா.) னுன்பத்தை நீக்கவும், இனிதாகிய வுயினைக்கொடுக்கவும், வருகின்ற யமனை நீக்கவும் வேண்டுமானால், மழுவாடத் தேந்திய திருக்கரத்தை யுடைப்பரமசிவனது சீருருத்திரத்தை மாலையணிந்தமார்பனை! சொல்லவேண்டும், எ - று. (ச௧)

யாவனோனுமினியசீருத்திர
நாவினோநுளிரிந்திசேகராத்
தேவையாட்டுநெண்ணீரைத்தஞ்சென்னியிற்
நாவினாநாளுயை நுடைப்போ.

(இ - புறா.) உவகனையானும் இனிதாகிய சீருருத்திரமந்திரம் நாவி னாலொதிப்பரமசிவனுக்கு அபிஷேகஞ்செய்துள்ள தெளிவுள்ள சித்தத்தைத் தங்கள் சிமசில் தெளிந்துக்கொண்டால், விதிக்கும் யமதண்டனையை நீக்குவான், எ - று. (ச௨)

தாங்குசீருத்திரசமகஞ்சொலித்
தேங்குமஞ்சனமாட்டியசிரியோ
நாங்கனோபறினாமிரமான்டுபோர்
நாங்குவிந்கையாய்வாழ்வொடுவைவருவார்.

(இ - புறா.) பேரில் வளைக்கும் வில்லெந்திய கைபையுடையவனே! எல்லாநாயும் ஆதரிக்கும்படியான சீருருத்திர சமகஞ்சொல்லிப் பரமசிவனுக்குத் திருமஞ்சனஞ்செய்யுஞ் சீரினையுடையவர்கள், அப்பொழுதே பகிணியிரம்வருஷம் சம்பத்துடன் வாழ்வார்கள். எ - று. (ச௩)

பத்தியோசீருத்திரம்பாருளோர்
சித்தம்வைத்துத்தினநதோறுமோதின
லத்தனின் புற்றவர் க்கருள் செய்திடு
முத்தியீதுமொழியவும்வேண்டுமோ.

(இ - புறா.) இவ்வுலகத்தி லிருப்பவர்கள் பத்தியுடனே சீருருத்திரம் நாள்தோறுமனமொருமித்து ஒதுவார்களேயானால், பரமசிவன் கிருபைகூர்ந்து மோகத்துக்கொடுத்தருள்வார்; இதனைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? எ - று. (ச௪)

ஆதலானின்மதலைக்குமன்னதிப்
போதியற்றப்பொருவரும்புண்ணிய
மாதவத்தின்மறையவர்க்குவென்றான்
நாதுமன்னன்விட்டானவர்துன்னினார்.

(இ - புரை.) ஆகையால்போது உன்புத்திரனுக்குச்சீருருத்திரமந்திரம் சொல்லிய தீர்த்தஸ்காந்தஞ் செயல்க்கிறதற்கு, ஒப்பில்லாதபுண்ணியமுள்ளதபசிகளை அழைப்பி யென்று பராசரமுனிவர்சொன்னார்; அதைக்கேட்ட அரசன் தூதர்களை யனுப்ப அவர்கள் போய்ச்சொன்ன அளவில், முனிவர்களெல்லாரும் வந்தார்கள், எ - று. (சு ௧)

அடைந்தவாயிரமந்தணருந் தொழிந்
சடங்குரீதிப்பராசரன்சாழ்நீடம்
குடங்களாயிரங்கொண்டநெண்ணீர்தொடா
விடங்கொய்க்கைசேரத்திரபெண்ணினார்.

(இ - புரை.) பராசரமுனிவர் உட்குவிதிகொல்ல வந்த ஆயிரமுனிவர்களும் ஆயிரம் குடங்களாய் பூரித்திருக்கும் நீரைக்கொட்டி விசேஷமட்டபரம சிவனது சீருருத்திரம் சொன்னார்கள். எ - று. (சு ௨)

இந்தவண்டாமெழாந்தனமெய்தலு
மந்தணுளரோராயிரங்குமபழுந்
கந்தனன்னவேற்காளை யையாட்டினார்
மைந்தன்மண்ணிடை வீழ்ந்துயயங்கினான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு எழுகாள் வந்தபொது, ஆயிரமுனிவர்களும் தங்கள் கையிலிருக்கும் குடமத்தீர்த்தத்தினால் சுப்பிரமணியங்கடவுளையொத்த அந்த ராசபுத்திரனுக்கு ஸ்காந்தஞ்செயல்தீர்த்தர்கள்; உடனே, அந்தப்புத்திரன்மயங்கிப் பூமியில் விழுந்தான். எ - று. (சு ௩)

கண்மென்னவன் கையறவெய்தலுந்
நாண்டு குண்டுகைதாங்கியதாபதர்
விண்ணவார்ப்பிறைவேணியன்மந்திரங்
கொண்டுபூதிவெண்காப்புக்குறித்திட்டார்.

(இ - புரை.) தன்புத்திரன் மயங்கிவிழுந்ததை அவ்வரசன் பார்த்துத் துயரங்கொண்டான். அப்பொழுது தண்டுகமண்டல மேந்தியமுனிவர்கள்பிறையணிந்த சடையையுடைய பரமசிவனது மஹிமையை சீருருத்திரஞ்சொல்லி விபூதியுத்தரித்தார்கள். எ - று. (சு ௪)

அறங்கொள்வேதியராசிபகர்த்திட
மறங்கொள்வேந்தன்மனமகிழ்வோங்கிட
வறங்கினான்றுயிறீர்த்துணருற்றெனத்
நிறங்கொண்மைந்தனெழுத்திதுசெப்புவான்.

(இ - புறா.) தருமநெறியைக்கொண்டிருக்கிற முனிவர்கள் ஆசீர்வசனஞ் சொல்லவும், வீரம்பொருந்தியராசன் மனதில் மகிழ்ச்சி யதிகரிக்கத்தக்கதாக நித்திராசெய்தவன் அது நீங்கியெழுந்ததுபோலப் புத்திரனெழுந்துஇந்தவார்த் தைசொல்லுகிறான். எ - று

(சக)

வேறு.

இத்தலையினிகழ்ந்தபொருளெந்தைக்கேரிளம்பிறைபோல்வெள்
வெயிற்றெனையுங்கண்ணன், மைத்தொருமாமலையையுருவன்மிக்
கமழையும்கிவினிடமுழக்கமுண்டசொல்லன், கைத்தலத்தலொருக
தையுங்கயிறுமேந்திவென்மெனையேபிடித்தடர்க்குங்காலேதோன்றி,
யத்தலையிலேவிடுவித்தவனைப்பற்றியடர்த்தான் ஞாபகவரோவறவறினி
லேனோ.

(இ - புறா.) என்னையனே? யிவ்விடத்திலே நடந்தசெதியைக்கேள். இளம்
பிறையொத்த வெண்மையாகிய பற்களையுடையவனும், கருமை நிறத்தங்கிய மலே
யையொத்த வடிவமுடையவனும், மேகமுழக்கம்போன்ற சொல்லையுடையவ
னுமாகிய ஒருவன், கையிவிடத்திலொரு தண்டாயுதமும், பாசக்கயிறுமேந்திக்
கொண்டு, அதிககோபமுள்ளவனும், எண்ணப்பிடித்து, அடிக்குங்காலத்தில், அவி
டத்தில் சிலர்வந்து அவனைப்பிடித்துக் கட்டிக்கொண்டுபோனார்கள்; அவர்களை
வர்களோ? நான் அறியேன். எ - று.

(இ௦)

என்றுதனக்குமரனிடையம்பக்கேட்டவிகல்வேந்தனுவகையினு
லெழுந்துபுல்லி, நின்றமறையேதயர்க்குமுகமன்கூறிக்கிமாரியனைவ
ருக்கும்வெறுப்பநல்லிப், பொன்றுமகவுயிரளித்ததுங்கட்கின்னேபுரி
வநொருகைம்மாறுகானேனென்ன, வன்வரோடிருந்துசுவையடிசி
ன்மாந்தியரியனைமேலதிரயத்தோடமர்க்குகாலே.

(இ - புறா.) இவ்வாறு ஒப்பற்ற தன்புத்திரன்சொல்லக்கேட்டுப் பல
முள்ள அரசன்சந்தோஷத்தையுடையவனுங் புத்திரனையனைத்துக்கொண்டு,
அவிடத்திலிருந்த முனிவர்களுக்கு உபசாரவார்த்தைசொல்லி, திரவியமாகிய
மழையை வெறுக்கும்படியாவருக்கும் கொடுத்து, இறந்த என்மகனுக்கு உயிர்
கொடுத்த உங்களுக்கு இப்போது செய்யும் பிரதியுபகாரம் ஒன்றும்நான்கானே
னென்றுசொல்லி, அவர்களுடனிருந்து போசனஞ்செய்து சிக்காசனத்தில்அதிச
பத்துடனிருந்தபோது, எ - று.

(ருக)

தேன்மாரி துளிப்பனபோன்மகதிவினை த்துவவுறு தந்திரியின் வழி
த்தாகத்தோன்றும், வான்வாயிற்றெனவிளியைச்செவியிலேற்றுமறை
முனிநாரதனவையின்வந்துதோன்றக், கான்மாலேபிவிற்றுநறையொ
முகுமார்பன்கதுமெனச்சென்றிறைஞ்சியிருகழலும்போற்றித், தான்
வாழ்மாரியணையின்மருங்குவேரூர்தமனியப்பிழைகைமுனிவன்றனக்கு
மீந்தான்.

(இ - புறா.) மகதியாழினைக்கையினால் மீட்டத்தக்கதான தந்திரியின்
வழியாக ஆகாயவழி யிதுவென்னும்படி தோற்றுகின்ற நாதத்தை யாவர்காது
களிலும் தேன்மழை துளிப்பதுபோலச் சொரியும் நாரதமுனிவர் அந்தசபையில்
வந்தவுடன் அவ்வரசன், வினாவிலெழுந்துபோய் யிருபாதங்களையும் வணங்கித்
துதித்துத் தாவிருக்கும் சிங்காசனத்தின் அருகில் அம்முனிவருக்கும் வேறொரு
ஆசனங்கொடுத்தான். எ - று. (௫௨)

மணித்தவீசின் வைகியவனாகுகுறமன்னன்ப கிழந்தருந்தவகத்தோ
ய்மலரின்மேலான், கணித்தவுகிலேழுநொடியினெய்திக் காணவல்லாயி
றும்பூதுகண்டதுண்டேற், பணித்தியெனவினவுதலுமகிழந்துகண்ட
பரிசனைத்துமப்படியேபகர்வானெஞ்சிற், குணித்துமிகவத்சயித்துவேந்
தேயுன்றன்குமரனியல்கேட்டியெனக்கூறலுற்றான்.

(இ - புறா.) அந்த ரத்தினசனத்திலிருந்த நாரதமுனிவர் ஆசீர்வசனஞ்
சொல்ல மன்னவன்மகிழ்ந்து அரியதவத்தைபுடையவரோ! பிம்மதேவன்சிருஷ்
டித்த பதினாலோகமும் நொடிப்பொழுதிற்சென்று காணத்தக்கவராசலால்
ஏதாவது அதிசயம் உண்டாயிருந்தால், சொல்லுமென்று வினாவினவனவில்,
அகமகிழ்ந்து தாம்கண்டதொன்றும் வழுவாமல் சொல்லினைத்து மிகவும்
அதிசயத்தை புடையவராய், அரசனே! உன்புத்திரனுடைய சங்கதியைக்கே
னென்று சொல்லுகின்றார். எ - று. (௫௩)

விசும்புநெறியான்படரும்வேலைகண்டேன்விசுகயிறுமடுதெண்டுங்
கரத்திலேந்திப், பசுப்புபலன்பாநகரி பநிறமறவியுன்றன்பாலனிவன்ற
னைப்பற்றிக்கொடுபோங்காலை, யசும்பமுதுபொழிமதிச்செஞ்சடை
யோனைவவடல்வீரன்கணத்தினொடுமடைந்துகூற்றைந், தசும்பொ
ழுதப்பாசத்தாற்பிணித்துவீக்கித்தருக்கினொடுமைந்தனையும்விலக்கிமீ
ட்டான்.

(இ - புறா.) ஆதாயமார்க்கத்தில் நான்போம்போது வீசுகின்ற பாசக்க
யிறும் அடிக்குந் தண்டாயுதமுங் கையிலேந்திக்கொண்டு நீருண்ட மேகம்போ
லக் கருமைநிறமுள்ள காலானவன் இந்த உன்புத்திரனைப்பிடித்துக்கொண்டு
போகும்காலத்தில், அமுதத்தினிப் பொழிகின்ற பிறைமதியணிந்தசடாமகுடத்

தையுடையபரமசிவன் அனுப்ப வெற்றிபொருந்தியவீரபத்திரன் கணங்களுடன் வந்து, கூற்றுவினை உதிரம் ஒழுகும்படி பாசத்தினுள் சுட்டியிருக்கி இவ்வினமீட்டு விட்டான். ஏ - று. (இசு)

பிணியினொடு கூற்றுவினைக்கொண்டு வீரன் பெயருநெறியிடைத்த நுமராசனெய்தி, யணியுமணிமுடிசுழலிற்றீண்டவீழ்ந்தெம்மையனே தக்கன்மகாபுரித்தகோவே, பலனிசெயுநின்னடியருக்குமடியனாகப்பற்றாசிறியனைநீபற்றற்குள்ளன், துணியுமதக்கிவனிறழத்தவாதே தென்னத்தோலாதபடைவீரன் சொல்வதானான்.

(இ - புரை.) அதன்பின்பு வீரபத்திரர் கட்டினகட்டுடன் காலனைக் கொண்டுபோயிடத்தில் யமதருமராசன் வந்து, சன்ஸுடைய ரத்தினக்கிரீடம் அவர்பாதத்தில் படும்படிபணிந்து, எங்கோயினே! பக்கன் யாகத்தை அழித்த இறைவனே! தொண்டுசெய்கின்ற நின்னடியருக்கும் அடியனாகுபடி சகுதியில் லாத இவனை பிடித்துக்கொண்டுபோகத் திருவுளங்கொள்வதற்கு இவன்செய் சுகுந்தம் யாதோவென்றுகேழ்க்க, தோல்வி அடையாசவீரபத்திரர் சொல்லுகின்றார்.

வணங்குவரிசிலைத்தடக்கைப்பத்திரசேனன் மாமதலைசீருத்திரவண்மையாலே, யிணங்குபதினாயிரம் யாண்டிருப்பான் னன்னையிராருண் டகவையிலேயிறுதிசூழ்ந்து, சீணங்கொணெடுத்தடிப்பிலவாய்க்கால தூதர்நெருங்குதரையறமுருக்கிச்சிறுவனுன், குணங்குறையிலடிய வனைப் புரத்தியென்றகூற்றுதைத்தோன் பலனிதலைமேற்கொண்டுவந்தேம.

(இ - புரை.) வளைக்கும் நீண்டவில்லையுடைய பத்திரசேனராசன் புத்திரன் சீருத்திரமத்திரமகிமையால், பதினாயிரம்வருகும்பயிருட னிருப்பவனாயிருக்கப் பன்னிரண்டுவயதில் அவனுக்கு முடிவுகருதி நிணம்பொருத்திய பெரிய நண்டமும் பிணப்போன்ற வாயுமுள்ள காலதூதர் கிட்டிப்பிடித்தார்களாதலால், சீ போயவர்களைத் தண்டித்து நற்குணங்களில் குறைவில்லாத ராசகுமாரனைக் காத்தியென்றருளிய காலசக்கரமூர்த்தி யேவலைப்பெற்றுக்கொண்டுவந்தோம்.

இம்மதலைசிவன் றொண்டனாகும்வாழ்காளீராயாயிரமுடையோ னிவனுக்கிந்த, வெம்மையிடர்வினைவித்தகூற்றைக்கட்டிவிமலன்மு னங்கொடுபோவோமென்னலோடு, மம்மவெனமதியங்கித்தருமராச னுறிரண்டாண்டேயிவனுக்காயுவென்னச், செம்மையுடனுரைத்திடலு ம்வீரன்கேட்டுச் சித்திராகுத்திரன்கணக்கிற்றெளியாயென்றான்.

(இ - புரை.) இப்புத்திரன் சிவனடிமையாவன். இவன் பதினாயிரம் வருடம் ஆயுடனிருப்பவன். இத்தகைமையுடையவனுக்குக் கொடுத்தயரம்

விளைத்தகாலனைக் கட்டிக்கொண்டு பரமசிவன்சந்நிதானத்துக்குக்கொண்டுபோ
வோமென்றுசொன்னவளவில்தருமராசன்மதிமயங்கி இவனுக்குப்பன்னிரண்டு
வயதுதானென்று நிச்சயமாகச் சொல்லியவளவில், வீரபத்திரர்கேட்டுச்சித்திரக்
குத்தன் கணக்கைப்பார்த்து நீ தெளிந்துகொள்ளென்றார். எ - று. (108)

வரவழைத்துத்தருமனுண்மைக்கணக்கன் றன்னைவதனம்பார்த்தி
ந்தவிளமதலைக்காய்த், திரவளவையுரையெனலுமவனுந்தேர்ந்துசெப
புவானீராறாண்டளவேதிண்ணம், பரவருசீருநதிரத்தின்பலத்தின
லேபகர்பதினயிரம்பருவம்பாரில்வாழ்ப், புரவலேபின்னெழுதிக்கிட
த்தல்கண்டேனென்புகலவவனுமஞ்சிப்புகலுற்றான்.

(இ - புறா.) அந்தவார்த்தையைக்கேட்ட தருமராசன் சித்திரகுத்தனை
வரவழைத்து அவன் முகம்பார்த்து இந்த வாலிபனுக்குள்ள ஆயுசு முழுவைப்
பார்த்துச்சொல்லென்றான். சித்திரகுத்தன் கணக்கைப்பார்த்துப் பன்னிரண்டு
வயதென்பதுநிச்சயமே, ஆனால்சீருருத்திரமந்திரபலத்தினால் பதினாயிரம்பருவம்
பூமியில்வாழும்படி பின்னாலே யெழுதியிருப்பதையிப்போது பார்த்தேனென்று
சொல்ல, யமன் பயந்து சொல்லுகின்றான். எ - று. (109)

புன்மையினுண்மடமையினுடையாட்செய்தபுன்றொழிலையெ
றுத்தல்புலவோர்செய்யுந், தன்மையெனப்புசுழந்துநமனிரந்துகூர்த்த
னிவீரன் பிணித்தகொடுக்கூற்றைவிட்டுத், தொன்மையதாஞ்சிவலோ
கமடைந்தான் வாசத்தொடைத்தருமன் றன்பதியிற்புகுந்தானிந்த, நன்
மையதிசயத்தகைமை புகலவேண்டிநாமுனதுநகரடைந்தோ நாமவே
லோய்.

(இ - புறா.) புல்லறிவினாலுந், தெரியாமையினாலும், அடியார்கள்செய்த
குற்றங்களைப்பொறுத்துக்காப்பது பெரியோர்கள் செய்கையென்று நமன் வீர
பத்திரரைப்புசுழந்து, தீரந்துசொல்ல, அவர்காலனைக்கட்டிய கட்டினையலிழந்து
விட்டுப் பழமையாகிய சிவலோகமடைந்தார். வாசனையுள்ள மாலையணிந்த தரும
ராசன்தன்னுலகம்போய்ச்சேர்ந்தான். இந்தநல்லஅதிசயத்தைச்சொல்லவேண்
டிஅரசனே! நாம் உன் நரகத்திற்குவந்தோம். எ - று. (110)

வேறு.

என்றுநாரதமுனிவரணியம்பலுமெறுழ்வலிக்குவவுத்தோள்
குன்றுபோல்வளர்ந்தோங்கிடவுவகையங்குரைகடலிடைமூழ்கி
நன்றுநன்றெனவருந்தவர் முதனியநான்மறையவர்ப்போக்கித்
துன்றுதாரவன்மைந்தனோடானடிதொழுதுவிற்றிருந்தானே.

(இ - புறா.) இப்படி நாரதமுனிவர் சொன்னமாத்திரத்தில் பலமுள்ள
தாய்க் குவிந்திருக்கும் புயங்கள் மலைபோல வளர்ந்தோங்கிப் பூரிக்கத்தக்கதாகச்
சந்தோஷமாகிய சமுத்திரத்தில் மூழ்கி, இதுமிகவும் நல்லகாரியம் நல்லகாரிய!

மென்று சொல்லி, முனிவர்கள் முதலாகிய பிராமணர்களை அனுப்பிவிட்டுப்பூமாவையணிந்த ராசன் தன் புத்திரனுந் தானுமாகப் பரமசிவன் திருவடிகளைத் தொழுதுவாழ்ந்திருந்தான். எ - று. (௯௦)

இந்தமந்திரத்தகுதியுமோதினோர்க்கிறையவனருள் கூருமந்தவண்ணமுங்காலனைக்கடிந்ததுமரும்பெற்றறிருமைந்தனந்திறந்ததுமாயுளைப்பெற்றதுநவின்மமாக்கதைதன்னைச் சிந்தைசெய்துநர்படிக்குநர்சிவபதமடைவாரோ.

(இ-புரை.) இந்தமந்திரப்பெருமையும், இதைச்சொல்கின்றவர்களுக்குப் பரமசிவன்கிருபையெய்யுமுறையும், காலனைக்கடிந்ததும்பெறுதற்கரியராசருமாறனித்தல் நீக்கினதும், பதினாயிரம்வருடம் இருக்கும் ஆயுள்பெற்றதும், சொல்லுகின்ற இந்தமகத்துவமுள்ள சரித்திரத்தைச் சிந்திப்பவர்களும், படிப்பவர்களும், கேட்பவர்களும் சிவபதம் அடைவார்கள். எ - று. (௯௧)

இன்னதன்மையதிக்கதைபெனமுனையிளமதிச்செழுங்கண்ணமின்னுசெஞ்சடையமலனைநிமலனைவிமலனையடிபேணிநன்னலந்தருமிருந்தவக்கிழமைசானவையிலார்களிகூரச்சொன்னநான்மறையியாதனதருள்பெறுகுதமாமுனிசொன்னான்.

(இ-புரை.) இந்தச்சரித்திர மித்தன்மையுடையதென்று இளம்பிறைமதியைமாலேபோலணிந்திருக்குஞ்செஞ்சடையையுடையஅமலர் நிர்மலர் விமலர் என்னும்பலதிரநாமமுள்ள பரமசிவனுடைய திருவடிகளைத்தொழுது நல்லமோகூந்தருவதற்கேதுவாகிய நவநெறியுள்ள நைமிசாரணியமுனிவர்கள் ஆனந்தம் அடையும்படி வேதங்களைவகுத்துக்கூறிய விபாதமுனிவருடைய அருக்கிரகம்பெற்ற குதமுனிவர்கொன்னார். எ - று. (௯௨)

இருபத்தொன்றாவது சீருருத்திரமகிமையுரைத்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் சூஉகச.

சிவமயம்.

இருபத்திரண்டாவது

வஞ்சுவள முத்திபெற்ற அத்தியாயம்.

மீட்டுமற்றோர்க்குதைசூதன்விளம்புந்தீட்டலாதமறையோர்திறல்வேந்தரீட்டுசீர்வணிகரென்றிவர்மூவர்நாட்டுவேதநெறிகண்ணிலைகின்றோர்

(இ - புரை.) சூதமுனிவர் வேறுமொரு சரித்திரஞ் சொல்லுகின்றார். பரிசுத்தர்களாகிய பிராமணர்கள், வெற்றியுள்ள கஷத்திரியர்கள், நிதிதேமவைசியர்களாகிய இம்மூவரும் விதிவிலக்குகள் சொல்லும் வேதத்தி னன்மார்க்கத்தில் விருப்பவர்கள். எ - று. (க)

அத்தனாவினதிகாரமிலாராய்
வந்தபின்னவருமானிலமீதம்
சந்தமில்விழிகுலத்தினர்தாமுஞ்
கொருவுதேமொழியாரும்.

(இ - புரை.) அவ்வேதங்களோதும் அதிகாரமில்லாதவர்களாய்வந்த சூதிரரும், பெரிய இத்தவுலகத்திலிருக்கும் மாட்சியில்லாத இழிகுலத்தாரும், மனதில் கற்பினிலைமையில்லாத மாதர்களும், எ - று. (க)

முற்றுநன்னதிகண்மூழ்கிலரோனு
நற்றவம்புரிதனாடிலரோனு
முற்றபேறாமுவத்திலரோனும
பற்றிலானடிபணித்திலரோனும

(இ - புரை.) நல்லதிகளிலெல்லா மூழ்காதவர்களாயிருந்தாலும், நல்லதவஞ்செய்யவேண்டுமென்று நினைபாதவர்களாயிருந்தாலும், பொருத்தியதருமங்கள் செய்யாதவர்களாயிருந்தாலும், விருப்பு வெறுப்பு இயல்பாகவேயில்லாத பரமசிவனுடைய திருவடிகளைப் பணியாதவர்களாயிருந்தாலும், எ - று. (க)

ஒதுதற்குமரிதாயுணர்கல்லாப்
பாதகத்தொழில்கள் பண்ண
சோழநற்பிறைமுடித்திடுதொல்லோன்
காறையிற்படுகருத்தினரானால்.

(இ - புரை.) சொல்வதற்கு மரியாதை, மனதில் நினைக்கவுட்கூடாதபாவங்களைச் செய்கின்றவர்களேயானாலும், சொல்கின்ற நல்லபிறையணிந்த ஆதி காரணனாகிய பரமசிவனுடையசரித்திரத்தில் சிந்தைவைப்பவர்களானால், எ - று.

பாவமென்றமொழிபற்றற்றமாய்த்துத்
தேவரும்பரவிவந்தனைசெய்யக்
கோவையங்குமுதவாயுமைகொண்கன்
மேவரும்பதவிமேவியிருப்பார்-

(இ - புரை.) பாவமென்கிறசொல்லின் பற்றைக்கெடுத்துத்தேவர்களும் துதித்துத்தொழும்படி கோவைப்பழமொத்தசிவந்தவாயினையுடைய உமையவள் கணவனாகிய பரமசிவன்வீற்றிருக்கும் சிவபதவியில் பொருந்தியிருப்பார்கள்,

காந்தைவார்சடையர்காதையைநாளு
மிருந்துகேட்கவியலாதவர்தாமு
மாரந்தைநீங்கியரைநாழிகையேனுந்
தெரிந்துகேட்கினுறுதீவினைமாய்ப்பார்.

(இ-புரை.) சிவகணாந்தைப் பத்திரமணிந்த நீண்டசடையையுடைய பரம சிவன் கதையை ஒருளர்முழுவது மிருந்து கேட்கக்கூடாமையா யிருப்பவர்கள் தங்களுக்குக்கும் வருத்தத்தை விட்டு அநாநாழிகையாவது நூபகத்து டன்கேட்பார்களானால், சென்னங்கள்தோறும் பொருந்தியதீவினையைக்கெடுப்பார்கள். ஏ - ஊ.

(௬)

வேறு.

கலியுகத்துநற்கன்மமியற்றதன்
மலிபுராணநூல்கேட்பதுமாட்சியா
லலையுநெஞ்சமலைவற்றுமெய்ந்நெறி
நிலைபெறுஞ்சிவயோகத்துநிற்குமே.

(இ - புரை.) கலியுகத்தில் நற்கருமங்கள் செய்தாலும், நிறைந்துள்ள புராணங்களைக்கேட்பதுமாகிய பெருமையால் சஞ்சலப்படுகிறமனம் அலைவற்று நல்லநெறியில் நிலைத்திருக்கத்தக்க சிவயோகத்தில் நிற்கும். ஏ - ஊ.

(௭)

வஞ்சகக்கருநெஞ்சமுமாசிலா
வஞ்செழுத்தையடையவாந்தைபோம்
விஞ்சுதீவினைவேராலும்வேரத்த்
துஞ்சிலாத்துரியத்திற்குகக்குமே.

(இ - புரை.) வஞ்சகமுள்ளதா யிருண்டிருக்கிற மனமும் குற்றமில்லாத பஞ்சாஷ்டத்தைப் பொருந்துமாகில், துன்பம் நீங்கும்; அதிகரிக்குந்தீவினைக்குக் காரணமாகிய ஆணவமலம் நீங்கும்; அது நீங்கினால், மாயாததுரியாவதையில் சுகித்துக்கொண்டிருக்கும். - ஊ.

(௮)

உம்பராரமுதுண்டவர்தங்கட்கு
நம்புகாயரைதிரைமாற்றுமா
லெம்பிரான்கதையின்னமுதுண்டவர்
லெம்புகாயவினைமுறறுமாற்றுமே.

(இ - புரை.) தேவர்களுக்குக் கிடைப்பதற்கரிய அமுர்தம் உண்டவர்களுக்குத் தங்களுடையதென்று நம்பிக்கொண்டிருக்கிற சரீரத்தின் கரையையுந்திரையையு மாற்றிவிடும்; ஆனால், நம்மிறைவன் சரித்திரமாகிய அமுர்த முண்டவர்களுக்கு வருத்தத்துக்கேதுவாகிய சரீரத்தின் வினையெல்லாம் நீங்கும். ஏ - ஊ.

(௯)

ஆன்றகாதையின்மேல்விருப்பற்றவர்
தோன்றுமுற்கதைபொய்யென்றுசொல்பவர்
மூன்றுகோடிநகத்தின்மூழ்கியே
நூன்றநாவுடைநாய்ப்பிறப்பெய்துவார்.

(இ - புரை.) மகிமைதங்கியசிவகதையில் விருப்பமில்லாதவர்களும், மூன் னடந்திருக்கும் சிவகதைபொய்யென்று சொல்பவர்களும், மூன்றுகோடிநகத் தில் அழுத்திப்பின்பு தொங்கிய நாவுடைய நாயாகப் பிறப்பார்கள். எ - று. (௧௦)

எக்குலத்தவனாயினுமீர்ஞ்சடை
முக்கணைக்கையோதுமுதல்வனை
மக்களுள்ளிவனும்கனென்பவர்
கக்குவாய்புழுக்கான்றிநோய்கொள்வார்.

(இ - புரை.) எந்தக்குலத்திற் பிறத்தவனே யானாலும், குளிர்ச்சிதங்கிய சடையையுடைய பரமசிவனது சரித்திரத்தைச் சொல்லுகின்ற முதல்வனை மனிதர்களுக்குள் இவனுமொரு மனிதனென்று எண்ணிச் சொல்லுகின்றவர் கள், கக்கும்வாய் புழுக்களைக்கக்கும்படியான வியாதியையடைவார்கள். எ - று.

ஒங்குசீர்த்திருக்காதையுரைக்குநர்
தாங்குபிழையென்றித்தரையிரா
ராங்கண்யாரையும்ஞ்சைச்செய்திடார்
திங்கினோருறைசிறற்றவைசெர்ந்திடார்.

(இ - புரை) மேலான மகிமையுஞ் சிறப்புமுள்ள சிவசரித்திரஞ் சொல்லு கின்றவர்கள் தாங்குகிற ஆசனமில்லாமல் தரையி லிரார்கள். அவ்விடத்திலி ருக்கும் யாரையும்வந்தியார்கள். தீயவர்களிருக்கிற புல்லியசபையிச்சேரார்கள். எ - று. (௧௨)

சிறியர்தீக்களியெய்யுமிடத்தினு
மறிவிலாளர்கூதாமொங்கினு
முறவில்வஞ்சியருண்டாட்டிடத்தினும்
பொறியிலாளர்பொருந்துமிடத்தினும்.

(இ - புரை.) அம்பமாகப் பாவத்துக் கேதவாகிய சிறப்புகள் செய்யுமி டத்திலும், அறிவில்லாதவர்கள் சூதாடும் அரங்கத்திலும், தத்தங்கணவர்களு டன் மாதர்கள் விளையாடிக்கொண் டிருக்குமிடத்திலும், அங்கப்பழுதானவர் களிருக்குமிடத்திலும், (௧௩)

கம்பமால்கரிநல்கினுங்கண்ணக
னிம்பர்நாடி

செம்பொன்மாரிபொழியினுஞ்செஞ்சடை
நம்பன்காநையந்துநவிற்திடார்.

(இ-புரை.) அசைதலை யியல்பாகவுடைய பெரிய யானையைக்கொடுத்தாலும், இடமகன்ற இல்லுலகத்தில் நாகுகொடுத்தாலும், பொன்மாரிவருவித்தாலும், செஞ்சடையையுடைய பரமசிவனது சரித்திரத்தை விரும்பிச் சொல்லார்கள். எ - று. (௧௪)

மூவராதிமுழுதுலகத்துள
தேவர்வாழுஞ்சினகரமுன்னருந்
தூஷ்தண்ணறவுண்டுகருட்பிமிர்
பூவாசோலைப்புனிதவிடத்தினும்.

(இ-புரை.) திரிமூர்த்திகள் முதலிய எல்லாவுலகங்களிலுமிருக்கிற தேவர்களும் வீற்றிருக்கும்படியான ஆலயங்களின் முன்னும், பெருகாநின்ற குளிர்ச்சி தங்கிய தேனையுண்டு வண்டுக ளிசைபாடிக்கொண்டிருக்கத்தக்க மலர்களை யுடைய சோலையாகிய புனிதமுள்ளவிடத்திலும், எ - று. (௧௫)

திதிலாதசெழுநதிதீர்த்தங்
கோதிலார்களுழிபவிடத்தினும்
வேதவேதியர்வேள்வித்தலைபினு
மாதிரிதவரம்மனைமுற்றத்தும்.

(இ - புரை.) தீமைபில்லாத செழுமையுள்ள நதிதீர்த்திலும், குற்றமில்லாதவர்களாகிய நல்லவர்கள்கூடிய இடத்திலும், பிராமணர்கள்செய்யும் யாக சாலையிடைத்திலும், ஆதியாகிய முனிவர்களுடைய ஆசிரமத்தினிடத்திலும்,

மற்றும்வேறுபுண்ணியமல்குசீ
ருற்றதெவ்விடமவ்விடத்தோதுவர்
பற்றிநாளும்பரமன்றிருக்கதை
முற்றமோதிமுழுதுணர்கேள்வியார்.

(இ - புரை.) இவ்விடங்களிலு மல்லாமல் இன்னுமிருக்கிற புண்ணியம் பொருந்திய சீரினையுடையது எவ்விடமோ அவ்விடத்திலும், வேதாகம சாஸ்திரபுராணங்கள் முழுவதையு மோதிபுணர்ந்த பெரியோர்கள் அன்புடன் சிவ கதையை நாள்தோறஞ் சொல்லார்கள். எ - று. (௧௬)

நாயகன்கதைநாடொறுங்கேட்குநர்
தூயநீரினிற்றோய்ந்துவெண்ணீரணிந்
தேயநித்தக்கருமமியற்றிப்பின்
காயவைம்புலனுங்குத்தொன்றியே.

(இ - புரை.) பரமசிவனுடைய சரித்திரத்தையே தினந்தோறும் கேட்பவர்கள், பரிசுத்தமுள்ள தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து விபூதியணிந்துகொண்டு தங்கள் வருணச்சுரமத்துக்குரிய நிய்ய கர்மானுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு சரீரத்தைப்பொருந்திய ஐம்புலன்களும், கருத்தும், ஒருவழிப்பட்டு, எ -று.

வல்லதேசிகனுக்குமணித்தவி
சொல்லைநக் கியுறுபொருளீந்துநன்
கல்லவாணிகிளத்தலடங்குவன்
புல்லரானவரைபுறம்போக்கியே.

(இ - புரை.) சிவகதை சொல்லவல்ல ஆசாரியனுக்கு விரைவாக ரத்தி னுசனன்கொடுத்து, மிகுந்தபொருளுங்கொடுத்து, நல்லதல்லாதாகியவார்த்தை களைப் பேசுதலைவிட்டு, மிகவும் புண்மையானவர்களைப் புறத்தில்போக்கிவிட்டும்,

பத்தியோடொல்குபாவகத்தோடு
வொத்தநற்றவிசேறலொழித்துதூல்
வித்தசற்குக்கீழ்மென்றவிசொன்றியே
சித்தம்பவேறறக்கேட்பதுசெவ்விதால்.

(இ - புரை.) பத்தியுடனும் ஒக்கமுள்ளபாவகத்துடனும் பொருந்திச் சிவகதை சொல்லுகின்றவ ராசனத்துக்குச் சரியான நல்ல ஆசனத்திலிருப்பதை யொழித்து அவராசனத்துக்குத்தாழ்ந்தஆசனத்திலிருந்துகொண்டு, மனம் வேறொரிடத்திற் செல்லாதவண்ணமாகக் கேட்குதல் நன்மையாம். எ -று. (உப)

அன்றிக் கேட்குமிடத்தழக்காற்றினாற்
கன்றவேறோபொருளினக்கற்பிப்பா
ரொன்றலாததுரைத்தெதிர்வாதிப்பார்
பன்றியாயிந்தப்பாரிலுதிப்பரே.

(இ - புரை.) இவ்வாற்றிற்குக் கேட்குமிடத்தில் பொருமையினால் மனம் வெதும்பித் தங்கள் கற்பனைபால் வேறொரு பொருளைச் சொல்லுகின்றவர்களும், பலபலவாறுகச்சொல்லி யெதிரில் வாதுசெய்கின்றவர்களும், இவ்வுலகத்தில் பன்றியாய்ப் பிறப்பார்கள். எ -று.

(உக)

அன்பினிற்கதைகேட்பதலாற்பிறர்
வன்பினெய்திமனம்வைத்துக்கேட்பவர்
துன்பமெய்துகடலையிலோங்கிய
விற்பமில்லுனியெட்டியதாருவார்.

(இ - புரை) அன்புடன் சிவகதையைக் கேட்பதைவிட்டுப் பிறருடைய வன்மையினில் ழுனம்வைத்து அவர்கள் சொல்லும் வேறொன்றைக் கேட்பவர்கள், துன்பம்பொருந்திய கடலையில் ஓங்கிய மதுரமில்லாதபழத்தையுடைய எட்டிமரமாவர். எ -று.

(உஉ)

கூறுமாக்கதைகூட்டுமுனாப்பீண
வேறுதங்கருமத்துவிரைந்துபோன்
சீறுசின்தையர்செல்வத்தைத்துய்க்குங்கா
லீறுசெல்லாதிடையிலிழப்பரே.

(இ - புரை.) சிவகதையை ஆரப்பித்து முடிப்பதற்குமுன் மத்தியில் வேறுகிய தங்கள் காரியத்தைக் குறித்து விரைந்துபோய்விடுகின்ற மூர்க்கமன முள்ளவர்கள், நல்லினையினால் செல்வத்தை அனுபவிக்கும் காலத்தில், தங்கள் ஆயுள்வரையில் அனுபவியாமல் மத்தியிலிழந்துவிடுவார்கள். எ - று. (உரு)

மஞ்சமேறியும் வெள்ளிலேபார்த்தியு
நஞ்சமுண்டவாந்தகைகேட்குந
ரஞ்சயோவென்றாந்தந்நழறுனைத்
தஞ்சமாசுக்கிடந்துதவிப்பரே.

(இ - புரை.) மஞ்சத்தின்மேலேறி யிருந்தகொண்டும், தாம்பூலம் போட்டுக்கொண்டும், விஷபானஞ் செய்தருளியபரமேசுவரனுடைய சரித்திரத்தைக் கேட்பவர்கள் பயந்து ஒவென்று அழுதுகொண்டு கழுமரத்தி னுனியே தஞ்சமாக அநிலிருந்து தவிப்பார்கள். எ - று. (உச)

கயிலேபண்ணல்கதையைநிகழ்த்துழித்
துயில்புரிந்திடுந் தொல்வனைப்பாதுநர்
வெயில்குந்தடுவெங்கொழிக்கஞ்சியே
யயின்முட்காட்டுறைகூடையதாருவார்.

(இ - புரை.) கயிலாசபதியின் சரித்திரத்தைச் சொல்லுமிடத்தில், நீத்திரை செய்கின்ற பழைய வினையையுடைய பாவிகள் தன்னைக்கொல்லுகின்ற கொடிய காக்கைகளுக்குப் பயந்து பகலிலொளித்துக்கொண்டு இருண்டிருக்குங்காட்டில் வாசஞ்செய்கிற கோட்டானாவார்கள். எ - று. (உரு)

படர்ந்தவேணிப்பரமன்றிருக்கதை
கிடந்தசேக்கையிறுக்கேட்குமறிவிடோர்
மிடைந்தமால்வரையுச்சிவிடர்புகுந்
தடைந்தமாசுணமாகிப்பிறப்பரே.

(இ - புரை.) விரித்தசுடையையுடைய பரமேசுவரனது சிறப்புள்ள சரித்திரத்தைப் படுத்திருந்த பாயலி விருந்தபடியேகேட்கும் அறிவினர்கள் நெருங்கிய பெரியமலையின் உச்சியிலிருக்கும் கல்வெடிப்புச்சந்துகளில் புகுந்து கொண்டிருக்கும் பாம்பாய்ப்பிறப்பார்கள். எ - று. (உரு)

ஈசன்காசைசொல்வானன்றியின்னுமோர்
தேசிகன்பிறனுண்டென்றுசெப்புமோ.

காசுதிர்க்குங்கதைவிளக்கங்கொடு
மாசின்மாக்கண்மனவிருணீக்கலால்.

(இ - புரை) சிவகதைசொல்லுகின்றவனையன்றி வேறேயொரு ஆசிரிய னுமுண்டென்று வேதாகமங்கள் சொல்லுமோ? (ஏனெனில்) சூற்றங்களைத்தீர்க் கத்தக்க சிவசரித்திரமாகிய தீபத்தைக்கொண்டு பழுதில்லாத மனிதர்கள் தங் களுடைய மனவிருளை கீக்குதலினால், எ - று. (௨௭)

ஆதலாற்கதைகேட்குமவையினைப்
போதமொன்றியபுண்ணியமாந்தர்கள்
பாதகந்தவிர்க்கும்பயபத்தியாய்
நாதனல்லவையென்றெண்ணிநண்ணுவார்.

(இ - புரை.) ஆகையால் சிவகதைகேட்குஞ் சபையை ஞானம்பொருள் திய புண்ணியவான்கள் பாவத்தை கீக்கும்படியான பயபத்தியுட ன்பரமேஸ்வ ரனுடைய சந்திரிதியென்றுகருதி மேற்சொல்லியசூற்றம் யாதொன்றுமில்லாம லிருந்து கேட்பார்கள், எ - று. (௨௮)

வேறு.

இத்தகையகதையான்முன்னியின்றகதையொன்றுரைப்பரீர்
தத்துரைமணிகொழிக்குந்தடங்கடற்செந்தமிழ்நாட்டின்
மைத்தொகுபும்பொழிலுடுத்தவாட்களமா முதுநகரில்
வித்தகராயினிதுறையுமவேதியர்களனைவோரும்.

(இ - புரை.) சிவகதையானது இத்தன்மையுள்ளகதையாகும். இனிமுன் னடந்தொரு சிவகதைசொல்லுகிறோம். தாவிடேலெழுதின்ற அலைகள் முத் துளைக்கொழிக்கும் பெரிபசமுத்திரத்தையுடைய தமிழ்நாடாகிய பாண்டிநாட் டில், மேகங்கள்சேரும்படி பூஞ்சோலைசூழ்ந்த வாட்களமென்னும் பழையநகரத் தில் ஞானவான்சுளா யினிதுடன்வாழும் பிராமணர்களெல்லாரும், எ - று. (௨௯)

தீப்பேணுந்தொழிறிறம்பிப்படைதரித்தசெங்கையாய்
நாப்பேணுமந்திரமுநற்றொழிலுணர்மறந்து
பூப்பேணியரன்கழலிலருச்சிக்கும்புந்தியின்றி
மீப்பேணுங்கடவுளர்தமுப்போதைக்கடனுமவிட்டார்

(இ - புரை.) நித்தியாகுதிசெய்யுந் தொழில்மாறி, ஆயுதமேந்திய கையை யுடையவர்களாய், நாவினுலுச்சரிக்கும் மந்திரத்தையும் நற்கருமங்களை யு மிகவு மறந்து, மலர்களெடுத்து அன்புடன் பரமேசுவரனுடைய திருவடிகளிலருச் சிக்கவேண்டுமென்கிறவிலேவெகமுயில்லாமல் வானுலகில்வாழ்க்கடவுளர்களைவந் திக்கத்தக்கதான திரிகாலச் செய்தொழிலையுமறந்துவிட்டார்கள், எ - று. (௩௦)

ஆரணமுந்தனியோதாரந்த்ணருக்கடாக்கருந்
காரணமாரீசுர்தொழில்கலடப்பிடித்தமறையோருள்
வாரணிகற்கும்பமுலவஞ்சுளைதன்மணக்கொழுநன்
றாரணிக் குள்விதூரெனப்பெயருடையோன்றொருவன்.

(இ - புறா) நான்குவேதங்களையுந் தங்களுடையதாகலுதாதவர்களாய்ப்
பிராமணர்களுக்குரியதல்லாத செய்கைக்குக் காரணமாகிய அற்பதொழிலை
அனுசரித்திருக்கும் பிராமணர்களில் கச்சணிக் தகும்பம்போன்ற தனங்களையு
டைய வஞ்சுளையென்பவன் கணவனாகிய இவ்வுலகத்தில் விதூரனென்று
சொல்லப்பெயரையுடையவனொருவன். எ - று. (௩௧)

பண்பில்லாநெறியுண்டோன்படிற் றொழுக்கின்றலைன்றோ
னண்பினற்பொதுமகளிரினமுலைபினலந்துய்த்து
வெண்பலாலரவுமிழ்த்தவிடந்தலைக்கொண்டெனக்காமுற்
றொண்பொனூர்தடமாற்பன் தன்மனையெயாழிந்தட்டான்.

(இ - புறா) நன்மையில்லாத ஒழுக்கத்தையுடையவனும் மேலுக்குமிக
வும் ஆரமுடையவனாகவும் உள்ளே அவ்வளவுக்கும் அஞ்சையோடிருப்பவனும்
ஒளிபோருந்திய பொன்மாலையணிந்த மாற்பையுடையவனுமாகிய அந்த விதூ
ரென்பவன் நேசத்துடன் பொதுமகளிருடைய இளமைதங்கிய தனங்களின்
போக இன்பத்தை மேற்கொண்டு பாம்பாணது வெண்மைநிறத்தங்கிய பற்களி
னூற் கக்கிய விஷந்தலைக்கேரியதுபோலக் காமந்தலைக்கேறவும் தன்மனையி
னிடத்தி லனுபவிக்குங்கலவியின்பத்தை யொழிந்து விட்டான். எ - று. ()

துணைபிரிந்தமடவன்றிற்பேடைபோற்றுபருழந்து
கணமலிந்தகங்குறொறுங்காமசரத்தாலலைந்து
பிணைநெடுங்கண்டுயின்மறட்பவிரசத்தாற்பெரிதுணங்கி
மணமலிந்தகருளோதிவஞ்சுளையுமிதுசெய்தாள்.

(இ - புறா) வாசனைபொருந்தியதாய்ச் சுருண்ட அளகத்தையுடைய
வஞ்சுளையானவள் தன்துணையாகிய ஆணன்றிலைப் பிரிந்த பெட்டை யன்றிலைப்
போலத்துயரக்கொண்டு பெய்கள்கடி சஞ்சரிக்கும் இராக்காலந்தோறும் காம
பாணத்தினால் அலைந்து மான்பார்வைபோன்ற கண்களிரண்டும் ரித்திரைநீங்க
வும் விரகத்தினால் மிகவும் வருந்தி இவ்வாறு செய்யத் தொடங்கினாள். எ - று.
(எவ்வாறெனில்) (௩௩)

காதலானறொருவிக்கற்புகிறைவரம்புமிகற்
தேதிலானிழிகுலத்தோறொருவனெழிற்றோணசையாற்
றுதுலாமலரணையிற்றனிக்காமவிடாய்தவிர்வான்
மாதராடணவாதுமருவுநாடனொருநாள்.

(இ - புரா.) விரகதாபத்தினால் தர்மவழியை முற்றும் நீக்கிக் கற்புநிலையாகிய வரம்பினையுங்கடந்து வஞ்சுளையானவள் அன்னியனாகிய ஒரு இழிகுலத்தவனுடைய அழகுள்ளதோளைப் புணரும் விருப்பத்தினால் மகரத்தம்நிறைந்த மலரணையில் தனக்குள்ள காமவிடாய் தவிரும்பொருட்டி ஒருநாளாவது தவிராமல் போகித்துக்கொண்டிருக்கும்நாளி லொருநாள். எ - று. (௩௪)

பழியுரைதன்செவிவெதுப்பப்பைந்தொடிதன்கற்போர்வான்
பொழிமழையினரையாமந்தமியனாய்ப்புகுந்திடலுங்
கழையிளந்தோள்வஞ்சுளையுங்காளையொருவனுமனைவாய்
விழைவுடன்மென்பூவனைமேன்மெய்குழையநலனுந்ந்தார்.

(இ - புரா.) (இவ்வந்தடக்குங் காரியம் ஊரறிந்து பேசிக்கொள்ளும் பழி மொழிதன்காதுகளைச்சுதெவினால் விதுரனென்பவன் வஞ்சுளையின் கம்பு நிலையையறிய மழைபொழிந்துகொண்டிருக்கும் அர்த்தராத்திரியில் தனியாக தன் மனைக்குச்சென்றபோது, இளமையான பசியழுங்கிலையொத்த தோள்களையுடைய அவளும் ஒருவாலிபனுமாக வீட்டுக்குள் விருப்பமுடன் மெல்லிய பூவனைமேல் மெய்குழையப் புணர்ந்துகொண்டிருந்தார்கள். எ - று. (௩௫)

கண்டனன்றுண்ணெனுநெஞ்சன்கதழெரிபோனெடுஞ்சீற்றங்
கொண்டடையப்படிற்றொழுக்கன்வெருவிமனங்குலைந்தகன்றான்
வண்டுமுரல்சூழல்பற்றிவஞ்சுளையமனங்கலங்கத்
தண்டமிழைக்குவனென்னுத்தாட்டுணையாற்றுக்கைத்திட்டான்.

(இ - புரா.) அவர்கள் இவ்வாறிருப்பதைக்கண்டு திடுக்கிட்ட மனமுள்ளவனாய் பற்றியெரியுந் தீப்போலமிகுந்த கோபங்கொண்டு வருவதை அந்தச் சேரன் பார்த்துப்பயந்து மனமழிந்து ஒடிப்போனான். வண்டுகளிசைபாடிக் கொண்டிருக்கும்படியான அளகத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு வஞ்சுளை மனங்கலங்கும்படி தண்டிக்கிறேன்பார் என்று தன்கால்களால் மிதித்தான். எ - று. ()

கனங்குழையுமிகமறுகிக்கணவரீயென்னுரையுஞ்
சினங்குறைந்துகேட்டதற்பின்செகுத்திடுறியென விரப்ப
மனங்குழைத்துபுடையானாய்மலர்க்குழல்விட்டுரையெனலுந்
தனங்கனிற் கண்ணீரொழுகத்தளிரியலுமிழ்ந்துவாள்.

(இ - புரா.) (இரத்தினங்கள் பதித்திருப்பதினால்) பருவான குழையணிந்த காதுகளையுடையவளாகிய வஞ்சுளையானவள் மிகுதியாக மனம்வருந்திக்கணவனே! கோபந்தணிந்து என்வார்த்தையையுங்கேட்டுப் பிற்பாடு கொன்று போடென்று பிரார்த்திக்கவே மனமிரங்கி அடிக்காமல் அளகத்தைவிட்டு நீ சொல்வதைச் சொல்லென்ற வளவில் தன்னுடைய தனங்களினமேல் கண்ணீர்

ராணது ஆராய்ப்பெருகும்படி அழுதுகொண்டு துளிர்போன்றதன்மையுள்ளவள்
சொல்லுகிறாள் எ - று. (௩௭)

வன்கணுலறெனாருஷிப்பொதுமாதர்வசமாகி
யென்கணர்வமுமின்றியின்றளவுமிகந்தனைநா
னுன்கணுலருணைக்கம்பெறாதுருகியுடன்மெலிந்து
புன்கணுல்வேனிலான் கணைக்கிலக்காய்ப்புழுங்கினனே.

(இ - புறா.) கடினமனத்தினனாய் நன்னெறியைவிட்டுப் பொதுமாதர்
வசமாகி என்னிடத்தி லாசையுமில்லாம லின்றளவும் நீங்கிவிட்டாய் நான் உன்
கிருபாளோக்கம் பெறாமல் நெடுநாளாக மனமுருகியுடல் மெலிந்து துயரங்
கொண்டு மனம்தபாணங்களுக்கு இலக்காக வருந்தினேனே! எ - று. (௩௮)

நல்லிளமைசெவ்விரலநாளும்வறிதேகழியக்
கொல்லுலையினங்கியெனக்காமக்கனல்கொளுந்த
வல்லியம்போற்றென்றல்வரவாணிவவுந்தென்கடலு
மல்லல்செயக்கங்குறொறுமாற்றுகேதனயினனே.

(இ - புறா.) நல்ல இனமைப்பருவமும் அழகும் பெண்ணலனும் நாள்
தோறும் வீணாகிவிடும்படி கருமானுலைக்களத்திலுண்டாகுந் தீபோலக் காமாக்
கினி சுடவும் புலிபோலத்தென்றல்வந்து வீசவும் ஒளிபொருந்திய சந்தி
ரனுந் தெளிவுள்ள சமுத்திரமும் துன்பஞ்செய்யவும் இராத் திரி காலந்தோ
றுஞ் சகிக்கமாட்டாதவளானேனே! எ - று. (௩௯)

காவலரீமேவுவையென்றிந்நெடுநாட்காத்திருந்தே
னுவல்பெருகத்தமியேனாற்றேனாய்த்தவறிழைத்தேன்
பூவர்குழன்மாதருக்குங்காளையர்க்கும்பொதுவன்றோ
மேவரியபெருங்காமமெனவிம்மிவிளம்பினாள்.

(இ - புறா.) கற்பின் கடைநிற்குங் கணவனே! இத்தனை நாள்வரைக்
கும் நீவருவையென்று கற்புநிலையைக் காத்துக்கொண்டிருந்தேன்; நீவராமை
யினால் காமம் அதிகரிக்கவே தனியாயிருக்கும் நான்சகிக்கமாட்டாமல் குற்றஞ்
செய்தேன்; காமமானது மாதருக்கும் ஆடவர்களுக்கும் பொதுவல்லவாவென்
று அழுதுகொண்டு சொன்னாள். எ - று. (௪௦)

இரங்கினன்றன்பாற்றவறென்றெண்ணினன்கேட்டிளங்கொடிநீ
மரங்களொடுகற்குழையமாழ்கியரற்றுதல்வேண்டா
தரங்கநெடுங்கடலனைபகாமனோய்தடுப்பவரார்
சுருங்கவினியொருகுழ்ச்சிசொல்லுகிறேன்றுணிநிகன்னா.

(இ - புரா.) (அவளிவ்வாறு சொல்லியதைக் கேட்டுத் தன்னிடத்திற் குற்ற மிருக்கின்றதென்றெண்ணி) யிவ்வி னுளங்கொடிபோன்றவனே! மரங் களு மலகளுள் குழையும்படி நீ அழுது சோமவேண்டுவதில்லை: அலைகளையு டைய சமுத்திரம்போலப் பெரிதாகிய காமநோயை நீக்கத்தக்கவர்களொரு வ ருமில்லை; இப்போதுணக்கொரு உபாயஞ்சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறேன் அந்தப் படிசெய்யென்று, எ - று. (௧௧)

அந்தணரேயாகவிழிகுலத்தோர்தாமாக
வந்தவரைபெல்லாம்வரையாதுமேவியவர்
தந்தபொருண்முற்றுமெனக்களித்துன்றாகமறச்
சின்தமயநீர்வளவுஞ்சேர்குவாயெனப்பணித்தான்.

(இ - புரா.) பிராமணர்களேயானாலும்சரி அவர்களுக்குத் தாழ்ந்தவரு ணத்தார்களேயானாலும்சரி வந்தவர்களுையெல்லாம் நீக்கிவிடாமல் புணர்ந்து அவர்கள் கொடுத்தபொருள்களையெல்லாம் எனக்குக்கொடுத்து உன்காமவிடாய் தீரும்படி மனதிவண்டாயிருக்கு மையல் தீருகிறவரைக்கும் சேர்ந்துகொண்டி ருவென்று கட்டளையிட்டான். எ - று. (௧௨)

நாறுமலர்க்கோதாய்நீரும்பொருள் கொடுத்த
வீறுபெருங்கொங்கைவிலைமகளீர் தான்விரும்பி
பூறியவெங்காமமொழியநலந்துயப்பெனைத்
கூறியதுகேட்டதற்குக்கொற்றொடியுந்தானிசைந்தே.

(இ - புரா.) வாசமிருந்த பூமாலையணிந்த அளகத்தையுடையவனே! நீ கொடுக்கும்பொருளையெல்லாம் பூரித்திருக்கும் பெரியதனங்களையுடைய விலை மாதர்களுக்குக்கொடுத்து அவர்களைப்புணர்ந்து எனக்குண்டாகியகாமம் ஒழியும் படி யின்பம் அனுபவிக்கிறேனென்று சொல்லியதைக்கேட்டு அதற்கு அவளுள் சம்மதித்தான். எ - று. (௧௩)

அன்னதுவேசெய்வனடியினேனென்றிறைஞ்சி
மின்னிடையாள்சாலமகிழ்ந்துவெளிப்படையாத்
துன்னினூதம்மையெல்லாந்தோடோய்த்தவரளித்த
பொன்னையெல்லாங்கேள்வனுக்கேயீர்தாள்பொலங்கொடியே

(இ - புரா.) அடியேன் அப்படியே செய்கிறேனென்றுகணவனைவணங்கி மின்போன்ற இடையையுடைய வஞ்சனை மிகவும் வெளிப்படையாக வந்தவர் களையெல்லாம் புணர்ந்து அவர்கள் கொடுத்த பொருளையெல்லாந் தன்கணவ னுக்குக் கொடுத்தான், எ - று. (௧௪)

ஆங்கவனுஞ்செம்பொனளப்பிலகொண்டன்றன்றே
பூங்கணிகைமாதர்புகழ்நனிவழங்கித்

திங்கனிவாயின்னமுதமுண்மிசைநாங்கழிய
வீங்கியமும்பெய்திவினே தூரப்பத்துஞ்சினன்.

(இ - புறா.) அந்த விரதனைப்பவன் தன்மனைவிகொடுக்கிற பொருளை யெல்லாம் அப்போதைக்கப்போதே அழகுள்ள வேசையர்கள் புகழும்படி அதிகமாகக்கொடுத்து மதுமுள்ளபழம்போல இனிப்புள்ள அவர்களுடைய அதரபானமுண்டு சிலநாள் நீங்கினபின் மிகுந்த மூப்படைந்து இறந்தான். எ - று.

தன்கணவன் பொன்றத்தனிரியலுங்கைம்மையுற்று
மின்குலவுபொற்கலனுநீத்துமிகுமூடபெய்திப்
புனகணுநுகாலைபுராரிசிவரிசிக்கு
நன்குணர்வோரெல்லோருங்கோகன்னநண்ணினார்

(இ - புறா.) தன்கணவன் விறத்துபோகவே வஞ்சனையானவன் கைம்பெண்ணாகப் பிரகாசிக்கும் மங்கிலியத்துடன் பொன்னுபரணங்களுடன் நீக்கிவிட்டு மிகுந்தமூப்படைந்து துன்பப்பட்டுக்கொண்டிருக்குகாலத்தில் பரமசிவனுக்குரிய தினமாகிய சிவராத்திரி தரிசனத்துக்குப் பத்தினிமன்களெல்லாம் கோகன்னத்துக்குப்போனார்கள். எ - று.

(சக)

அற்றைப்பொழுதிலணியிழந்தவஞ்சனையுஞ்
சுற்றத்தொடும்பேயதகொன்னாரின்பாலடைந்து
கொற்றக்கொலைமழுபோனகோழிதீர்த்தம்படிந்து
கற்றைச்சடையானறிநுவடியைக்கைதொழுதான்.

(இ - புறா.) கைம்பெண்ணுயிருக்கும் வஞ்சனையும் சிவராத்திரிதினத்தில் அவிடத்துக்குப்போகின்ற சுற்றத்தாருடன் தானும்போய்ப்பழமையாகிய கோகன்னஞ்சேர்த்து வெற்றிபொருத்திய கொலைமழுபோந்தியபரமசிவனுடைய கோழிதீர்த்தத்தில் முழுநீக்க கற்றைபாகிய சடையையுடைய பரமசிவன் திருவடியைத்தொழுதான். எ - று.

(சஎ)

மீட்டுநதிருக்கோயில் சூழ்வருங்கால்வேறொருசார்
திட்டுஞ்சிவதருமப்பாவிமொருதேசிகன்று
னேட்டின்புறத்தினிபலுணர்ந்துவாசிப்பக
கேட்டஞ்சியின்னகெளரடுங்கிநின்றான்.

(இ - புறா.) மறுபடி ஆலயத்தைப் பிரதக்ஷினைச் செய்யும்போது அங்கொருபக்கத்தில் எழுதி வாசிக்கும்படியான சிவதருமமெல்லாம் ஒருதேசிகன் புத்தகம்வைத்துக்கொண்டு வாசித்துப் பொருள் சொல்லக்கேட்டுப்பயந்துநின்றதுன்பமுண்டாக நடுங்கினான். எ - று.

(சஅ)

அக்காளைகூட்டுமிறுதிக்கணந்தன்னமுன்
புக்காடொருநாள் புராணபுராணனை

யிக்காசைசொல்பொருளினெண்ணரியபாவநிலை
தொக்கார்ப்பெவதெல்லாஞ்சொன்னுவவற்றுள்ளே.

(இ - புரை.) அந்தச் சரித்திரத்தைக் கூட்டுமுடிவில் தேசிகரிடத்தில் போய் அவர்பாசந்தொழுது அய்யா புராணிகளோ! இந்தச் சரித்திரத்தில் சொல்லுகின்ற பொருளினால் அளவிறந்த பாவஞ்செய்கின்றவர்களடும்பாடெல்லாஞ் சொன்னீர் அவைகளுக்குள். ஏ - று.

(சு௧)

காமவசத்தாற்கணவற்பிழைத்தசெழுந்
தாமமுலையார்தமையொருக்குந்தண்டத்தான்
வாமசிதம்பமுருகவழன்மடுத்துச்
சேமமுசலஞ்செலுத்துவானென்றுரைத்தாய்.

(இ - புரை.) காமவசத்தினால் கொண்டவனைவிட்டுச் சோரம்போன மாதரையெல்லாம் தண்டிக்கும் கூற்றுவன் செழுமையுள்ள மாலையணிந்தமுலையையுடைய அவர்களழகிய நிதம்பத்தில் தீயில் காய்ந்தமுசலமென்னும் இருப் புலக்கையைச் செலுத்துவா எனென்றுசொன்னீர். ஏ - று.

(இ௦)

கற்புநிலைகடந்தகாமக்கயத்தியரை
நற்பகத்திறுணாண்டிலிட்டுநான் றலையமேற்றாக்கிப்
பற்பலகூறுகமழுவாய்ப்படத்துணித்து
வற்புறுத்திக்காய்ந்தமணல்சொரிந்துதிய்பீபரென்றாய்.

(இ - புரை.) கற்புநிலைதவறிய காமிகளாகிய கீழ்மைத்தனமுள்ள மாதர்களின் குறியினிடத்தில் தூண்டில்மாட்டித் தொங்கியலையும்படி மேலேதுக்கிப் பலபலதுண்டாகும்படி கோடாலியினால் வெட்டித் துணித்து உறுதிப்படுத்திக் காய்ந்தமணலைச் சொரிந்து தீய்ப்பார்களைன்றுசொன்னீர். ஏ - று.

(இ௧)

காப்புக்கடைகழித் தகாமக்கிழத்தியரைச்
சேப்பவலைகாய்ந்தநிரளிருப்புரீள்கழுவிற்
பூப்பொருவுமல்குலழலப்பொதுத்தேற்றிக்
கோப்பர்நெடுங்காலமெனவெடுத்துக்கூறினாய்.

(இ - புரை.) காவலிடத்தைக்கடந்த காமிகளாகிய கீழ்மைத்தனமுள்ள மாதரைச் சிவக்கும்படி தீயில்காய்ந்த திரண்டதாகிய நீண்டகழுலில் பூவைப் போல மிருதவாகிய அல்குல் வெதும்பத்தக்கதாகக் குத்தியேற்றி நெடுங்காலம் வைப்பார்களென்று சொன்னீர். ஏ - று.

(இ௨)

நம்புகொழுகர்நிலையொருவுநங்கையர்தஞ்
செம்பொனகல்குவினவாய்ச்செம்புருக்கிவிட்டதனும்

பம்புபுழுக்கவிப்பநாய்தசையைப்பற்றியுண
வெம்புபுறவைவிருந்தயரவோய்வரென்றாய்.

(இ-புரை.) நம்பிய கணவரிடத்தி் விருக்கும் நிலைமாதிய மாதர்களுடைய
செம்பொன்னிறமுள்ள அல்குலில் செம்பினை யுருக்கிவிடுவதினால் நிறைவாகப்
புழுக்களுண்டாகவும் நாயானது தசையைப் பிடுங்கியுண்ணவும் கொடியபருந்து
முதலிப்பகதிகள் விருந்துண்ணவும் அம்மாதர்கள் சோர்வார்களென்றீர். ஏ-று.

கொண்டோற்பிழைத்தகொழுங்கயர்க்கு மங்கையரைக்
கண்டோர்மனனடுங்கக்கா ரிருப்புத்தீயகனில்
விண்டேயுடலர்வெடிக்கவறுப்பபொனத்
தண்டேய்கரத்துத்தவமுனியேசாற்றினும்.

(இ - புரை.) ஒருகையில் தண்டம் ஏந்தியதவமுனியவோ! கொண்டவனை
விட்டு மற்ருருவனைப்புணர்ந்த செழுமையான சேற்கெண்டையொத்த கண்க
ளையுடைய மாதர்களைப் பார்த்தவர்கள் மனமும் நடுங்குப்படி தீயிற்காய்த்த கரு
மையுள்ள இருப்புத்தகழியிலிட்டி உடல் வெடிக்கும்படி வறுப்பார்களென்று
சொன்னீர். ஏ - று. (ருச)

நாயடியேனின்னவெல்லாங்கேட்டு நடுநடுங்கித்
தூயமுனியவனே துன்புக்கடல்விழந்தேன்
காயும்விடயுனைய நாமந்தலைக்கொள்ளச்
செயபருவத்தேகற்பின்றிறம்பிழைத்தேன்.

(இ-புரை.) பரிசுத்தராகிய முனியவோ! கொல்லும்விடத்தையொத்த காமந்
தலைக்கொள்ள இளமைப்பருவத்தில் கற்பநிலை கெட்டிருந்தேன் ஆதலால் நாய
னையேனவைகளையெல்லாங் கேட்டு நடுநடுங்கித் துக்கசாகரத்தில் முழுகினேன்.

குலமகனிற்கேகலாதகொள்கையைமேற்கொண்டே
நிலைமையில்தீட்டுபொண்டிநிற்குநிலைநின்றேன்
கலநிழந்துமூப்பெய்துகாறுமியான்செய்த
பலவினையின்பாதகத்தைப்பாரிவெவர்செய்தார்.

(இ - புரை.) குலமாதர்களுக்குத்தகாத செய்கையை மேற்கொண்டு கற்
பநிலையில்லாத கொடியமாதர்களிருக்கும் நிலைமையிலிருக்கிறேன் மங்கலநாணி
ந்து மூப்புவருமட்டும் நான்செய்தபாவம் உலகத்தில் ஒருவருஞ்செய்திரார்கள்.

ஆதலாலிண்டெனக்குச்சாக்காடுமண்ணியது
தீநிலாவேதியீசெப்பியகாதைப்படியே
கோதினாலாயபுழுக்கும்பியிடைவிழ்வதுமெய்
யிதினாலுள்ளமுலைய்தெண்ணுதகெண்ணுகின்றேன்.

(இ - புறா.) ஆகையினு லிப்போது எனக்குச் சாக்காடுஞ் சமீபித்திருக் கின்றது தீமையில்லாத முனிவரோ! நீர்சொல்லிய சிவகதையின்படி நான்செய் தபாவத்தினால் புழுக்கள் நிறைந்தநரகத்திலீழுவதுமெய்யே இதனால் மனம் உடைந்து எண்ணத்தும் எண்ணுகின்றேன். எ - று. (௩௭)

காய்த்துநமன் றாதர்கனன்றுருத் துத்தண்டிச்சி
லாய்த்தவமில்லேனையஞ்சலே நீ யென்றாற்றி
வாய்த்தநிரயத்தழலில்வாடாமனாயடியே
னோய்த்தமுதுமாழ்காமலார்வந்துதவுவார்.

(இ - புறா.) காலனாதர்கள் கோபித்துத் தண்டித்தால் அப்போது நல்ல புண்ணியஞ்செய்யாத என்னை நீ பயப்படாதே யென்று ஆற்றிப்பொருந்தியநர காக்கினியில் வருந்தாமலும் நாயடியேன் அழுது தளர்ந்து சேர்ராமலும் யார் வந்து உதவிசெய்வார்கள். எ - று. (௩௮)

என்றுபலபலவும்பன்னியிடாழ்ந்து
நின்றமறைமுதல்வரீயேபுரத்தியெனச்
சென்றுநடுநடுங்கிச்சேவடியில்விழ்ந்திறைஞ்சிக்
கன்றுமனத்தாள் கலுழ்ந்துறைப்பவேதியனும்.

(இ - புறா.) இவ்வாறு ப்லபலமொழிகள் சொல்லித் துயர்கொண்டவ ரெதிரில் நின்று முனிவரோ அடியேனைத்தேவரீரோ காப்பாற்றாமென்று நடுநடுங் கிச் சமீபத்திற்போய் அவர்பாதத்தில் விழுந்து பணிந்துவெம்புகின்ற மனதை யுடையவளாய் அழுதுசொல்ல அம்முனிவர். எ - று. * (௩௯)

வீழ்ந்தவடன்கைப்பற்றிமெல்லவெடுத்தாயிழையே
யாழ்ந்தபெரும்பாதகத்தினச்சமகற்றிடுவாய்
சூழ்ந்துபுரிநினக்கேபின்னிரைக்கந்தோன்றுதலா
லாழ்ந்தமலரெனவேதீவினைவிட்டோடுங்காண்.

(இ - புறா.) பணித்தவன் கையைப்பற்றி மெல்ல எடுத்து மாதே நீ மிகு தியாகச் செய்த பாபத்துக்குப் பயப்படும் பயத்தை நீங்கிவிடு ஆதியில் பாவங் களைச்செய்த உனக்கே யிப்போது பயம் உண்டாயிருப்பதினால் பதந்தப்பிய பூப் போல உன்பாவமெல்லாம் உன்னைவிட்டோடிப்போம். எ - று. (௪௦)

காரிகைநின்பூப்பாற்றவம்புரியக்காலமிலே
மாரியெனத்தானம்வழங்கப்பொருளின்றாற்
சீரியதாய்ப்பாவமகற்றச்சிவகதையாம்
பேரியலொன்றுண்டதன்சீர்பேசக்கடைப்பிடியாய்.

(இ - புறா.) மாதே! நின்னுடைய மூப்பினால் தவஞ்செய்வதற்குக் கால மில்லை மேலும் மழைபொழிவதுபோலத் தானங்கொடுப்பதற்குப் பொருளு மில்லை யாதலால் மகத்துவமுள்ளதாயுன் பாவத்தை நீக்கச் சிவகதையாகியபுரா

ணமுண்டு அதன்பெருமையைச் சொல்லக்கேட்டு (உன்மனதில்) உறுதியாக வைத்துக்கொள். எ - று.

(சுக)

யானெனதென்றெண்ணிபிருவினையுமீட்டுவது

மானதமேயன்றிமடவரவேமற்றில்லை

யானமலமாயையிருளுக்கும்ஞான

வீனமுறுபாவவிருளுக்கும்வெய்யவனும்.

(இ - புரா.) என்னுடைய பொருளென்றும் யான் செய்தேனென்று மெண்ணி நல்லினை தீவினகளைத் தேடிக்கொள்வது மனதின்கெயலேயன்றி வேறொன்றுமில்லை. அதற்கேதுவாகிய ஆணவமல மாயையென்கின்ற இருளுக்கும், அஞ்ஞானமாயே கீழ்மையுற்ற பாவமென்னு மிருளுக்கும் அந்தச்சிவகதை சூரியன்போலாகும். எ - று.

(சுஉ)

கொய்யுளைமாவேள்வியொருகேடிசெய்திடினு

மையனதுகாதையருள்பெறும்பேறிந்திடுமோ

பையுளொளந்தீர்க்கும்பரன்காதைத்தெள்ளமுறை

யுய்யவீனிதாயருந்தியும்பர்வீடெய்துதியால்.

(இ - புரா.) கத்திரிக்கும் கழுத்துமயிரினையுடைய குதிரையாற்புரியும் அசுவமேதயாகம் ஒருகோடிசெய்தாலும், அவைகள் சிவசரித்திரம் அருளிச்செய்யப்பெறும் பெறுகளைக்கொடுக்குமோ? துன்பங்களையெல்லாம் நீக்கத்தக்க சிவகதையாகிய தெளிவுள்ள அமிர்தத்தை நீ உய்யும்படி இனிதாக உண்டு மேலான மோகஷத்தை அடைவாயாக. எ - று.

(சுஉ)

முற்றோகையோடுவிரதந்தவமுயலப்

பெற்றோர்மனவிருளைநீக்கப்பெறவின்றும்

சுற்றோதக்கேட்டவருஞ்சாஸ்பமாவரெனக்

கற்றோர்புகழ்கதையாற்காலங்கழிப்பாயே.

(இ - புரா.) நிறைந்த சந்தோஷத்துடன் விரதங்கள் தவங்கள் செய்யப் பெற்றவர்கள் மனவிருளை நீக்குந்தன்மை பெறுதலில்லை, கொஞ்சன்கேட்டவர்களும் சாஸ்பம் பெறுவார்களென்று கற்றவர்கள் சொல்லத்தக்க சிவகதையால் உன்காலத்தைக் கழிப்பாயாக. எ - று.

(சுசு)

உண்டுதலைநாளிற்சாமளன்னேறுதுபெயர்

கொண்டபெரும்பாவிவவன்வாணுள் குறுகியநா

ளண்டர்பிரானுமம்புகன் றழியாவீடடைந்தான்

பண்டுபழங்காதைதனிர்கேட்டிலையோபைந்தொடியே.

(இ-புரா.) முற்காலத்தில் சாமளனென்று சொல்லும் பெயர்பெற்ற பெரும்பாவி ஒருவனுண்டு, அவன் மரணகாலத்தில் தேவர்பிரானுதிய பரமேச்சரனுடைய திருநாமங்களைச் சொல்லி அழியாதமோகத்ததை அடைந்தான். மாதே! நீ அதைப்பிராதனமான புராணசரித்திரத்தில் முன்கேட்டதில்லையோ. எ-று.

ஆங்கவனைப்போலுனக்குஞ்சாக்காடணித்தான
தோங்குசிவநாமநாவினாலுச்சரித்துப்
பாங்குபெறுகாததனைக்கேட்கிற்பழுவீனையார்
தீங்ககலுநீயுஞ்சிவபதத்திற்சேர்வாயே.

(இ - புரா.) அவனுக்கு வந்ததுபோல உனக்கும் மரணகாலம் சமீபித்திருக்கின்றது, மேன்மைதங்கிய சிவநாமங்களை நாவினாலுச்சரித்து நன்மைபெற்ற சிவகதையைக் கேட்பாயாகில் உன்பாவங்கள் நீங்கும். நீயும் சிவபதஞ்சேர்வாய். எ - று. ஏ - தேற்றப்பொருள். (சுக)

பொய்யென்றுகொள்ளாதரன்கதையிற்புந்திவைப்பார்
மெய்யென்றவனாமக்கேட்டுவியந்துரைப்பார்
வையம்புகழ்ச்சிவபதத்தில்வாழ்ந்திருப்ப
ரையன்றிருவாணைசத்தியமீதாமென்றான்

(இ - புரா.) அவநம்பிக்கை கொள்ளாமல் சிவசரித்தில் மனத்தைப்பதிக்கின்றவர்களுள், இது உண்மையென்று சிவநாமங்களைக் காதினாற்கேட்டு மகிழ்ச்சியுடன் அதிக்கின்றவர்களும், இவ்வுலகத்தார் புகழும்படி சிவபதத்தில் வாழ்வார்கள், அப்பெருமானாணை, இது மெய்யென்றுகூறினார். எ - று. (சுக)

என்னமறையோனியம்புமதுகேட்டுருகிக்
கன்னன்மொழிவஞ்சுளையுங்காவினிழிநீர்ததும்ப
வன்னவழியேநின்னடிபனேனின்னருளான்
மன்னுபிறவியெனுமாக்கடலைநீந்தியே.

(இ-புரா.) இவ்வாறு முனிவர்சொல்லியதைக்கேட்டுக் கரும்பைப்போல மதுரிக்குஞ் சொல்லினையுடைய வஞ்சுளையானவன் மனமுருகி, நீலோற்பலம்போன்ற தன்கண்களில் நீர்ததும்பநின்று, சுவாமிகளே! தேவரீர்கிருபையினால் அவ்வாறே அடியேன் சிவகதைக்கேட்டும் சிவநாமங்களைச்சொல்லியும் என்னுடைய அளவற்ற சென்னசாகரத்தை நீந்தி. எ - று. (சுக)

சென்றேசிவபதத்திற்சேர்ந்திருக்குமாறுகுணக்
குன்றேதிருவுளத்திலெண்ணிக்குறைமுடிய
வின்றேவிளங்குமிரவுத்திரியமுற்றுவித்து
நன்றேதருகாதநாளுநிலென்றான்.

(இ - புறா.) சிவபதத்திற்கென்று சேர்ந்திருக்கும்வண்ணம் மலைபோல
அசையா நிலைமைபெற்ற குணமுள்ளசுவாமிகளே! தேவரீர் திருவுளத்திற்கருதி
அடியேன்குறைதீர இப்போதே தீர்க்குசெய்து நன்மைதருஞ் சிவகதையை
நாள்தோறுஞ்சொல்லி யருளுமென்றான். எ - று. (சுசு)

மாதவனுமன்பின்மனம்பொருந்திவண்கரத்தார்
பூதிதனைவாங்கிப்புனிதமுறமெய்ப்புகிச்
காதினதுமூலத்திற்கண்ணுதன்மூலங்கொடுத்துத்
தீதில்கதையோதியவள்கிந்தைதெளிவித்தானே.

(இ - புறா.) அவர் மனதிலன்புடையவராய்த்தம்முடைய திருக்கரத்தி
னால் விபூதியெடுத்துப் பரிசுத்தமாகும்படி அவன் சரீரமுழுவதிலும்புகி, காத
க்குள் பஞ்சாக்ஷர மூலத்தை யுபதேசித்துக் குற்றமில்லாத சிவகதையெல்லி
அவன்மனந் தெளியச்செய்தார். எ - று. (எடு)

சைவநெறியுண்டதவக்கொடியுமக்கதையின்
மெய்யுணர்வின் சிந்தையவாநாடோறுமீதூர
மையமருங்கண்டன்றிருத்தாள்வழிபடலா
லைவரையுமைவிடயத்தேகாதடக்கினான்.

(இ - புறா.) சைவநெறிப்பொருந்தியதவமுள்ள வஞ்சனையானவன், அந்தச்
சிவகதையில் உண்மையறிவுடன் மனத்திலுண்டான ஆசை நாளாக்குநான் அதி
கரிக்கக்கொண்டு, காளகண்டத்தையுடைய பரமசிவன் திருவடிகளை ஆராகிப்
பதனால் பஞ்சேந்திரியங்களை அவைகளுக்குரிய விஷயங்களிற் செல்லாதவண்
ணம் அடக்கினான். எ - று. (எக)

பத்திரெறியின் றுபல்விழைவுதான் றவிரந்து
முத்தமுனிவரர்போன்முப்போதுநீர்முழ்கிச்
சுத்தமரவுரியே தூசர்மருங்குடுத்து
வித்தகனக்கமணிவெண்ணீறினிதணிந்தான்.

(இ - புறா.) பத்திரெறியில்நின்று பலவாகிய இச்சைகளை நீக்கி, முத்திய
டையும்முனிவர்கள்போல மூன்றுகாலத்திலும் ஸ்நானஞ்செய்து, பரிசுத்தமுள்ள
மரவுரியே வஸ்திரமாக அடையிலுடுத்து, உருத்திராக்ஷமும்விபூதியும் இனிமை
யாகத் தரித்துக்கொண்டான். எ - று. (எஉ)

வேறு.

கையார்மழுவெம்படையாய்சரணங்கருணைக்கடலேசரணஞ்சரணம்
பையாடரவத்தணியாய்சரணம்படர்செஞ்சடையாய்சரணஞ்சரண
மையார்கவியெவ்ந்திரெநாந்திடவான்மழைமஞ்செனவேவருஞ்சயிலு
மையாசரணஞ்சரணம்மெனையாளமலாவிமலாசரணஞ்சரணம்.

(இ - புறா.) திருக்கரத்திலமைந்த மழுவானனே சரணம், திருபாசமுத்திரமே சரணஞ்சரணம், படங்கியுடைய சர்ப்பாபரணங்க ளணிந்தவனே சரணம், பரந்த செஞ்சடைக்கடவுளே சரணஞ்சரணம், கருங்கடல் வெந்துவற்றவும், தேவர்வருந்தவும் மேகம்போலவந்த விஷ்ணுண்ட ஐயனே சரணஞ்சரணம், அடியேனையாட்கொண்ட நிமலனே விமலனே சரணம் சரணம். ஏ - று. (எஃ)

தொத்தாரிதழித்தொடையாய்சரணஞ்சுருதிப்பொருளே சரணஞ்சர சத்தாகியசிருஞ்ஞனே சரணஞ்சமனுக்கொரு வெஞ்சமனே சரணஞ்ஞ முத்தாரிளவெண்ணகையம்பிகைதன் முடுகுந்தவசிர்த்தனைகண்டருளு மத்தாசரணஞ்சரணம்மெனையாளமலாவிமலாசரணஞ்சரணம்.

(இ - புறா.) கொத்தாகப்பொருந்திய கொன்றைமாலையணிந்த சடாமகுடக்கடவுளே சரணம், வேதப்பொருளே சரணம் சரணம், சத்தாயிருக்கும் ஞானகுணமூர்த்தியேசரணம், காலனுக்குக்காலனாகிய ஐயனேசரணம், முத்துக்கள்போன்ற வெண்ணகையுள்ள பார்வதிதேவியாருடைய உறுதியான தவசிந்தையைக்கண்டருளிய அத்தனே சரணம் சரணம், அடியேனையாட்கொண்ட அமலனே விமலனே சரணம் சரணம். ஏ - று. (எச)

கமலாலயனுக்கருள்வோய்சரணங்கடிலைக்கிரியாய்சரணஞ்சரண நிமலாகமதற்பரனேசரணநெடுமாலறியாய்சரணஞ்சரணஞ் [கொண் சமராடினர்முப்புரமுங்கடித்திறழன்மண்டிடவெண்ணகைவெங்கனல் டமராடியவாசரணம்மெனையாளமலாவிமலாசரணஞ்சரணம்.

(இ - புறா.) பிரமதேவனுக்குப் படைப்புத்தொழில் அருள்செய்தவனே சரணம், கயிலாசநாதனே சரணஞ்சரணம், நிர்மலஆகமங்கள் அருளியநாதனே சரணம், மாயவனுங்காணவொண்ணாதவனே சரணஞ் சரணம், தேவர்களுடன் போர்செய்துகொண்டிருந்த முப்புரங்களும் விராவில் தீபொருந்துமாறு வெண்ணகைத் தீயினால் போர்செய்த புராந்தகனே சரணம், அடியேனையாட்கொண்ட அமலனே விமலனே சரணம் சரணம். ஏ - று. (எரு)

வேறு.

என்றுபலபலவுமேத்தியிலங்கிழையா

டொண்டுபடுசைவத்துறையின்முறைபேணி

நின்றசிலகதையாநிசுரில்லாத்தெள்ளமுத

மொன்றுபடச்செவியாலுண்டுசிலநாட்கழித்தாள்.

(இ-புறா.) வஞ்சனையானவ எவ்வண்ணம் பலவகையாகத் துதிசெய்து பழமையாகிய சைவநெறியில் நின்ற, சிலகதையாகிய ஒப்பற்றதெளிவுள்ள அமிர்தத்தை மனம் ஒருவழிப்படச் செவியாலுண்டு சிலநாள் கழித்தாள். ஏ - று. (1)

ஊழின் முறையா லுறு தவத்தாள்பொன்று தலுந்
தாழுஞ்சடையான்றருகணங்கள்வந்தெய்தி
வீழுங்கனகவிமானமிசையேற்றி
வாழுஞ்சிவபதத்தில்வஞ்சனையைக்கொண்டடைந்தார்.

(இ-புரை.) விதியின்வயத்தளாய்த் தவநெறியுள்ள வஞ்சனையானவன் மரணமடைந்தபோது, தாழ்ந்தசடையுள்ள பரமசிவன் கட்டளையிட்டருளச் சிவகணங்கள்வந்து விரும்பத்தக்க சுவர்ணமய விமானத்திலேற்றி, அழியாமல் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கத்தக்க சிவலோகத்திற்குக் கொண்டுபோய்ச் சேர்ந்தார்கள். எ - று. (எ௭)

மூன்றுசுடருமழுங்கமுதிரொளியா
லான்றசிவலோகத்தவிர்கனகமண்டபத்தி
லேன்றயன்மால்விண்ணோரிருபாலுநின்றேத்த
லூன்றுமணிக்கோல்பிடித்துநந்தியொருபாலுலவ.

(இ - புரை.) சூரியன், சந்திரன், அக்கினி யென்னு முச்சுடர்களும்மழுங்கும்படி மிகுந்த ஒளியினால் விளங்கும் சிவலோகத்திலுள்ள பிரகாசிக்கின்ற பெர்வமண்டபத்தில், பிரமனும், மாயவனும், விண்ணவர்களும், இருபக்கத்திலும் நின்று ஆதிக்கவும், ஊன்றும் வெள்ளிப்பிரம்பு பிடித்தவண்ணமாக நந்தி தேவர் ஒருபுறத்திலுலாவவும். எ - று. (எஅ)

தக்கன்றலையரிந்தவீரனொருசாரணுகத்
தொக்ககணநாதரெல்லாமெம்மருங் சஞ்சுழ்போத
முகச்சுணுறுமைத்துமுகமுன்னோன்றிதமர்ந்த
மிக்கதிருச்சபையின்மெல்லியலேத்தான்விடுத்தார்.

(இ - புரை.) தக்கனுடைய தலையையரிந்த வீரபத்திரர் ஒருபுறத்தில் வந்திருக்கவும், கூட்டமாகிய கணநாதர்களையெவரும் எந்தப்பக்கத்திலுஞ் சூழ்ந்திருக்கவும், திரிகேத்திரங்கள் பொருந்திய ஐந்து திருமுகக்கையுடைய பரமசிவன் இனியாக வீற்றிருக்கும் மேன்மையமைந்த திருச்சபையில் மிருதுவான தேகத்தையுடைய வஞ்சனையைக் கொண்டுபோய் விட்டார்கள். எ - று. (எக)

அள்ளவளுமீசனடி த்தாபரபரவி
யென்னாதவாப்பயனிக் கெய்தியதென்றேம்பலுற்றுக்
கண்ணன்மொழியா லுமையைக் கண்ணுதலேயுங்கண்டு
துன்னியவானந்தவாரிச்சுழிப்பட்டாள்.

(இ - புரை.) அப்படிக்கொண்டுபோய் விடப்பட்டவரும் பரமேச்சுரனுடைய திருவடித்தாமரைமலர்களைத் துதித்து, எத்தன்மையான தவப்பயன்

என்னை இவ்விடத்திற் கொண்டுதான் டைட்டி, கரும்பின் மதரம்போன்ற மொழியையுடைய பாவத்தின்மீதும் பரமேச்சரனையும் தரிசித்து அப்போது தோன்றிய ஆணந்தவெள்ளச்சுழியிலகப்பட்டுக்கொண்டான்.

காவலவுணர்புரங்கட்டித்தகண்ணு கலோன்
பாவமதிமுகத்தையன்பினொடுபார்த்தருளிப்
பூவையிமயப்பொலங்கொழிக்குநாடோறு
மேவல்புரிதியெனப்பணித்தானின்னுரையால்.

(இ-புரை.) காவலையுடைய அவுணர்கள் முப்புரத்தின் வலியைக்கெடுத்த பரமசிவன், வஞ்சுளையின் சந்திரன்போன்றமுகத்தைக் கிருபையுடன்பார்த்த ருளி, மலையரையன்புத்திரியாகிய உமாதேவிக்கு நீ தினந்தோறும் பணிவிடை செய்துகொண்டிருவென்று, இனியதிருவார்த்தையாம் கட்டளையிட்டருளினார்.

ஆரணங்குபோல்வானரன்பணிப்பவெற்புத்வங்
காரணிக்கங்கேவல்புரிந்தொழுகுங்காலத்தில்
நாரணனுநான் முகனுமேத்தூவையில்லாப்
பூரணியேகேட்டியெனப்போற்றிப்பணிந்துரைத்தான்.

(இ - புரை.) தெய்வமகளிளையொத்த வஞ்சுளையானவன் பரமசிவன்கட்டளையிட்டருளியடி, பர்வதராசன்பெற்ற எல்லாவுலகங்களுக்குங் காரணியாகிய பரமேஸ்வரிக்குப் பணிவிடை செய்துகொண்டிருக்கும்காலத்திற், (வஞ்சுளையானவன் உமையவளைப்பார்த்து,) பிரம்ம கிஷ்ணுக்கள் போற்றிசெய்கின்ற பரிபூரணியே என்று துதிசெய்து, அடியேன் சொல்லும் விண்ணப்பத்தைக்கேட்டருளவேண்டிமென்று பணிந்து கூறினான், எ - று. (அஉ)

பாதவஞ்சூழ்சாரப்பணிவரையின்பாங்கர்தொறு
மேதமின்றிப்பன்னுளிர்ந்துதவம்புரிந்த
மாதவத்தினோர்க்கும்வழங்காப்பெரும்பதவி
போதமிலேற்கின்றருளாலீந்தபுராதனியே.

(இ - புரை.) வீருகூங்கள் சூழ்ந்திருக்கும் சாரலையுடைய குளிர்த்தமலைகளின்பக்கங்களிலெல்லாம் சூற்றமில்லாமல் பலநாளிருந்து மகத்தாகியதவங்கள் செய்த முனிவர்களுக்குக்கொடாத பெரியபதவியை, ஞானமில்லாத எனக்குக் கிருபையினாலருளிச்செய்த புராதனியே! எ - று. (அங்)

யானிப்பதத்திலினிதிருக்கவென்கணவன்
ருனெப்பரிசினனுவெவ்விடத்திற்சார்ந்தானே
பானற்கருணைவிழிப்பைந்தொடியேகூறுகென
நானக்குமலுமையாள்சற்றேநகைத்துரைத்தான்.

(இ-புறா.) அப்பின் இந்தப்பதவியிலிருப்ப, என்கணவன் எத்தன்மையுடையவனாய் எவ்விடத்திலிருக்கின்றானோ? நீலோற்பல மலர்போன்ற கிருபாநோக்கத்தையுடையவனாயே! சொல்லியருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தவனவில், மயிர்ச்சாந்தமழும் அளகத்தையுடைய உமாதேவியார் புன்னகை புரிந்து திருவாய்மலர் கின்றார். எ - று. (அசு)

சந்தார்களுடமுலைத்தார்க்குமுலைநீன்கணவன்
சிந்தாகுலமயலாற்றீவினையைச்செய்திறந்து
நந்தாததீனியநரகனைத்துந்சேர்ந்தேறி
வந்தாடவியிலலடையாய்மேவிநின்றான்.

(இ-புறா.) சந்தனக்குழம்பணிந்த தனங்களையும் பூமாலையணிந்த அளகத்தையுமுடையவனே! உன்கணவன் மனோவியாகுல முண்டாகத்தக்க விரகத்தினுற் பாவங்களையே செய்துகொண்டிருந்து, பின்பு இறந்து ஒருக்காலங்கெடாஅ அக்கினிமயமாகிய நரகங்களிலெல்லாஞ்சேர்ந்து, அவைகளைவிட்டேறி விந்காடவியென்னும் வனத்தில் பேயாய்த்தங்கியிருக்கின்றான். எ - று. (அசு)
வேறு.

என்னமுன்ன மடவாளிமவான் மகளைத்தொழுதே
புன்னோவன்னோநின் னுலடிபேனிவ்வாரொழுக
முன்னேயெனையாள் கணவன்பேயாய்புட்காநகத்திற்
பொன்னேயெனையாய்திரிதறகவோவென்னப்புகின்றான்.

(இ-புறா.) இவ்வாறு சொல்வதற்குமுன்னமே வஞ்சனையானவன் பார்வதியைத் தொழுது பொன்போல யாவருக்குக் கிடைப்பதற்சரியாயே! உன்னருளால் அடியேனிவ்வாறிருப்ப, முன்னம் எனையாண்டகணவன் பேயாகிமுட்களை யுடைய வனத்தில் திரிவது தகுதியோவென்றசொன்னான். எ - று. அன்றோ -
விரக்கச்சொல், (அசு)

கல்லார்மணிப்புணுமையா ள்கருணை கெழுநோக்கி
யெல்லாத்துயரமுழுதுமொழிவாயொழிவாயினே
நல்லாயுனதுகணவனண்ணுமலகையுருவும்
பொல்லாவினையுங் கழித்துப்புருதப்புரப்பன்காண்டி.

(இ-புறா.) இரத்தினங்கள் நிறைந்த ஆபரணங்களணிந்துகொண்டிருக்கும் பார்வதிதேவியார் வஞ்சனையைக் கிருபைபொருந்தப்பார்த்து, உன்கணவன் பூப்போதடைந்திருக்கின்ற பேயுருவத்தையும் பொல்லாத பாவங்களையும்போக்கி நீங்கிடத்திற்கு வரும்படி இரட்சிக்கின்றேன், அதை நீ பார்க்கப்போகின்றாய், பூதலால் உனதுகண்கள் யாவையும் முழுவதும் நீங்குவாய் நீங்குவாயென்ற திருவாய்மலர்தனார். எ - று.

வாசங்கமமுங்குழலாய்மகிணன்பானீபேரென்
நீசன்றேளிபின் னுமியறேர்வினைக்கிழவ

ஐசொன்றில்லாவிஞ்சையிறிதும்புருவையழையா
நீசென்றிவளோடந்தடுங்கொனகத்தைச்சேர்ந்தே.

(இ - புறா.) வாசனை கமழ்ந்துகொண்டிருக்கும் அளகத்தையுடையவ
ளே? உன்கணவனிடத்துக்கு நீபோவாயாகவென்றருளிச்செய்து, பின்னும் பார்
வதிதேயார் இசையின்கிரமத்தையறிந்து தேர்ந்த வீணைக்குரியவராகிய குற்றம
ற்ற கலைபுணர்ந்ததும்புருளின்னும்முனிவரையழைத்து நீ இவளுடன்சென்று அந்
தப்பெரியகாட்டிற் சேர்ந்து, ஏ - று. (அஅ)

சந்தமறையின்றிலேவனியைபையிசையாற்சாற்றி
யிர்தமடவாள்கணவனிருங்கானகத்திற்பேயாய்ப்
பந்தவீணையாலுமுலும்பாவவுருவநீக்கி
நந்தமுலகிற்கொடுவாவென்றாகநவின்றாள்.

(இ - புறா.) அழகிய வேதத்தின்முதல்வனாகிய பரமசிவனுடைய புகழை
இசையினும்பாடி, இவள் கணவன் அந்தப்பெரியகாட்டிற் பேயாய்ப் பந்தப்
பட்ட முன்வினையினுமூழலும் பாவவுருவத்தை நீக்கி, நம்முடைய உலகத்திற்
கொண்டுவாவென்று பார்வதிதேவியார் கட்டளையிட்டனர், ஏ - று. (அக)

நல்னித்திலவாண்முறுவனங்கைநவின்றபலரியை
முன்னித்தலைமேற்கொண்டேமுகமன்கூறியிறைஞ்சி
மின்னிற்றிகழுமணிதோய்விமானமீதினேறிப்
பொன்னிற்பொலியுமேனிப்பூவையோடும்போனாள்.

(இ - புறா.) நல்ல முத்துக்களையொத்த வெள்ளிய தந்தங்களையுடைய
பார்வதிதேவியாரிட்ட கட்டளையை (நமக்கிந்தப்பாக்கியங் கிடைத்ததென்கிற
தாகத்) தம்மனதில், கருதிச் சிரசாகவகித்துக்கொண்டு, உபசாரவார்த்தைகள்
சொல்லிப்பணிந்து, மின்னலைப்போற் பிரகாசியானின்ற இரத்தினங்கள் பொ
ருந்திய விமானத்தில், பொன்போன்ற தேகத்தையுடைய வஞ்சனை பென்பவ
ளையேற்றித் தாமுமேறிக்கொண்டு தும்புருமுனிவர்போனார், ஏ - று. (க0)

சின்தைக்கிணையாப்ப்படரும்விமானஞ்செயுத்திச்சென்றான்
விர்தத்தடவிகவேணடைந்தானடைந்தவேலைப்
பந்தப்பந்திவினையிற்பேயாய்ப்படர்நஞ்சுருவோ
னிந்துப்பிளவின்றுணைபோலிணைகொண்டிலகுமெயிற்றேன்.

(இ - புறா.) மனோவேகத்தையொத்துச் செல்லும் விமானத்தைச்செ
லுத்திக்கொண்டுபோய் விர்தாடவியினடுவில் அடைந்தார். அடைந்தவளவில்
பந்தமாகிய பாவத்தினால் பேயாய்த்திரிந்துகொண்டிருக்கிற விஷம்போன்ற
கொடூராகிய உருவத்தையும் இருபிறைபோலப் பிரகாசியானின்ற இரண்டு
கோரத்தந்தங்களையுமுடையவளும், ஏ - று. (கக)

நீயைப்பொருவுங்கண்ணன் சினங்கொண்டு ரியமுவுன்
வாயையரிவப்பனகைப்பன்மலைக்கடந்தாமறிவன்
வேயைக்கரும்பிற்கறிப்பன் விழுவனெழுவன் றனது
காயத்திலையேபுடைப்பன்கதறிக்கறங்கிற் சுழல்வன்.

(இ - புறா.) தீயொத்த சிவந்த கண்களை யுடையவனும், தனக்குத்தா
னே கோபங்கொண்டு சீறி அழுகின்றவனும், வாயை ஆவென்று திறப்பவனும்,
நகைப்பவனும், மலையைத்தாண்டி விழுகின்றவனும், மூங்கில்களைக் கரும்புபோ
ற் கடிப்பவனும், விழுந்து விழுந்து எழுகின்றவனும், தன்சரித்தி லடித்துக்
கொள்கின்றவனும், கதறிக்கொண்டு ஶற்றாடிபோற் சுழல்கின்றவனுமா யிருந்
- ருண். ௭ - று. (கூஉ)

அன்னேன் றன்னைநோக்கியந்தோவந்தோவிவன் றான்
முன்னாண்முயன்றவினையான்முடிந்தவினைகளெல்லாம்
பொன்னேகாண்டி பென்னப்புகன்றுபாசம்விதிப்
பின்னுவவனைப்பி பரித்துப்பேய்வல்லுநொந்திர்ப்பான்.

(இ - புறா.) இவ்வா றிருப்பவனைப் பார்த்து ஐயையோ! இவன் முன்
ள்செய்தபாவத்தினால் தோரிட்ட செய்கையை யெல்லாம் வஞ்சனையே! பா
ன்று சொல்லி, ஞானமாகிய, கயிற்றைவிசிப பின்னாகக்கட்டி வலிய பேயரு
ந் தீர்க்கும்பொருட்டு எ - று. (கூங)

வலத்திற்போய்வாங்கிவலித்தாநரம்பைவீக்கிப்
புலத்தோடவாந்ததவத்தோர்புகழ்துமபுருபாமுனிவன்
குலத்தோடிற்றப்பரிபுரிபில்லாக்ருமுகன்புகழத்
தலத்தோர்வானோலியப்பச்சதியிற்பாடாந்ன்றான்.

(இ - புறா.) வலப்புறத்தில் பேரியாழை பெடுத்து நாமப்பனை வலித்துக்
ட்டி ஞானத்துடன் பொருத்திய சுவசிலராத் புதம்பெற்ற தும்புரு முனிவர்,
லமும் பிறப்பு மிறப்பு மில்லாத புரமேச்சுரனுடைய புரமைப் புலோருச் சா
ந் தேவலே நத்தாரும் அநிசயிக்கும் தாளக்கிரமத்துடன் பாடுகின்றான் - எ - று.

வேறு.

நஞ்சமிருக்குமணிமிடற்றோய்நெடுமால்காத்தாநயனமலர்க்
கஞ்சமிருக்கும்பதயுகத்தோயடியரிதயக்கடிக்கமலத்
தஞ்சமிருக்குமொருபுறத்தோயமுதமதியினலர்கிரணப்
புஞ்சமிருக்குந்திருச்சடைபோய்கயிலேவாமும்புகழோனே.

(இ - புறா.) விஷம்பொருந்தி யிருக்கும் நாளகண்ட மூர்த்தியே! மய
ன் சாத்திய கண்ணகிய தாமரை மலரிருக்கும்பதயுகன் மூர்த்தியே! அடியார்
ளிதயதாமரையில் வீற்றிருக்கின்ற அன்னம்போன்ற பார்வதி தேவியார் அமர்ந்
ருக்கும் இடப்பாகத்தையுடைய கடவுளே! அமுர்தம் ஶிறைந்துள்ள பிறை
னது விளங்கும் கிரணக்கூட்ட மிருக்குஞ் செஞ்சடையை யுடைய நாதனே
யிலாசகிரியில் வீற்றிருக்கும் புகழோனே! எ - று. (கூடு)

மூரியிருக்குந்தவரத்தோய்முனியாதன்பர்களுளவருண்
பாரியிருக்கும்விழிக்கடையோய்மதுவாறொழுமுருபலரிதழி .
வேரியிருக்குஞ்சுடமுடியோய்வெகுண்டமலிபுரங்குதித்த
சோரியிருக்குஞ்சுடமுடியோய்கயிலைவாமூந்தொல்லோனே .

(இ - புரை.) லுடபம் பொருந்திய கொடியுள்ளவோ ! முனியாமல் அடியா
ர்க்கருள்செய்யுடையாருட்டு அருண்மழைச் சிறைந்திருக்கும் கடைக்கண்ணானோ !
தேன் ஆறுபோலப் பெருகும் வெள்ளை யாலையின் வாசனை தங்கிய சுடைமுடி
யோரே ! கோபகொண்டமிகுந்த கயிலையுடைத்த காலத்தில் அவன் மார்பிலிருந்
துண்டாகிய உதிர மிருக்கும் உறக்கன்னை யணிந்த திருவடியை யுடையவோ !
கயிலாசுகிரியில் கின்றிருக்கும் புராதனனோ ! எ - று. குறை - ஒலி. (கௌ)

வேதமிருக்குங்கபாலத்தோய்விழையுமிடையோய்பகனரிநவ
நீதமிருக்குஞ்சுடமுடியோய்வான்மயந்தகேரிமழைநன்
பாதமிருக்கும்புரிசுடையோய்பதங்குச்சுருதினியாகரண
நாதமிருக்கும்பரிபுரத்தோய்கயிலைவாமூநம்மமனே.

(இ - புரை.) வேதன் பொருந்திய பொல்கையுடையவோ ! ஆய்ச்சிய
ரெடுக்கும் வெண்ணெயுடை திருமலாகிய அம்புடையவோ ! மலையையன்
புச்சிரியாகிய பார்வதியார் திருவடி தங்கிய திருமுடியானோ ! பரக்கிரமங்களை
யுடைய வேதலயாகரண சாதம் உறைந்துள்ள சிலம்பணிந்தவோ ! கயிலாயகிரி
யில் வாழும் கம்பனோ . எ - று. (கௌ)

தேயாதிலுருபொருட்டோதேவரேத்துமுழுமுதலே
தாயாவலகமுழுதின் மயமுந்தாதுடைக்குத்தகவோனே
வாயான்பாறையோனுரைத்தருவரின் சரிதைகேட்டபடவரற்காப்
பேயாய்விந்தத்தடைத்தோனைப்புரவாதி நந்தாந் பிதழாண்டோ.

(இ - புரை.) குறையாமலெக்காளு பொரே சன்மையாயிருக்கும் ஒப்பற்ற
சோதிசொருடமே ! தேவர்கள் துறிக்கும் பரிபூரண காரணரே ! சாயாகியவக
முழுவதையுள் பந்திரசுதித்துச் சங்கரிக்கும் சருதியையுடையவரே ! ஒருபிரம
ணன் சன்வாங்கிஞர் சொல்லிய உன் சரித்திரத்தைக் கேட்ட இம்மாதின்
பொருட்டு விர்தாடலையிற் பேயாய்த் திரியுமிவனே இரகசியமவிருந்தால் உனக்
குக் குற்றஞ்சம்பவிக்குமோ ? எ - று. (கௌ)

என்றாங்கிளையானேத்துதலுமீசன்புதழாண்மனனெகிழ்ந்து
நின்றானுள்ளந்தேனுரைக்கநீதநந்தெளிவெதெனத்தெளிந்து
முன்றான்புரித்ததினினேகண்முழுதானினந்தாரிகவெருளித்
தன்றாழ்வாரையாழ்த்துப்பருவங்கேட்கனிதனைச் சாற்றினான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு யாழிசையினால் துதிசெய்தவனயில், பரமசிவன்
புகழினால் மனம் மெகிழ்ந்து சிற்றவனுள்ளமானது நேற்றாக் கொண்டையை
யுரைத்தமத்திரத்தில் கிடுகெளிவதுபோலச்செளிந்து, முன்தான்செய்தபாவங்
களையெல்லாம் சீனைந்து மிகுதியாகப்பயந்து, மாழ்வாசிக்குந் தும்புருவிக் தன்
வருத்தமுள்ள சொல்லுக்கெட்கச் சொல்லுகின்றான், எ - று. (கௌ)

உமையானெ திரந்ததித்தாணுமுரலோனிசைகேட்டதனா

- உமையாதிழைத்தபாவமெல்லாமகற்றித்தாமத்கடல்கடந்தே
னிமையாமுக்கட்கொழுங்கனி உயயிமயமிலோடேத்துகின்றே
கமையாலுயர்ந்தோயெனவுறத்தூக்கபிழைத்தற்பாடினான். [எ

(இ - புணா.) உம்மை நான்தரிசித்த தன்மையினாலும், பரமசிவனுடைய
புகழைக் கேட்டதினாலும், மிருகியாக நான்செய்த பாவமெல்லாம் நீக்கித்
துன்பக்கடலோடு கடந்தேன். இமையாத முக்கணுடைய செழுமையுள்ள கனி
யாகிய பரமசிவனையும் உமாதேவியையும் துதிசெய்கின்றேன், கோன்பினாலுய
ர்ந்த முனிவரே ! என்று சொல்லிக் கயிலாசநாதரைப் பாடினான், எ - று. (அ)

செக்கச்சிவந்தொழும்பாடு கதேபோபாடுவெள்ளமுதே
முக்கட்காநம்பேயயந்தாமுக்கனிபேபேவதமுதமுதலே
மிக்கதாநம்பகர்காதகேட்டொனதுவிளங்கிழைக்காத் [டோ.
அக்கத்தாழல்வேன்றிப்பரவாதிருந்தாலுளக்குத்தாகனான்

(இ - புணா.) செக்கச் சிவந்தாய்ச் செழுமையுள்ள வெல்லப்பாடு ! தே
னே ! பரவே ! செரிவுள்ள அமுதமே ! முக்கன்களானகருட்பே ! ஐந்து திரு
முக்கனையுடைய கனிய ! வெட்பின் முழுமுதமே ! மிருகச் சிவநாமதரித்
திரத்தூக்கக்கட்ட என்மனைவியின்பொருட்டித் தூக்கத்தினுழறுகின்ற வெண்ணை
க்காவாதிருந்தால், உமக்குக் குற்றமுண்டோ, எ - று. (அக)

பச்சையவ்விடபந்தே நம்பவளக்குன்றேபழபுறையி
ணர்கிரிசைவேரோட்டிபென் அமுதவாச்சாபுகையொருதருவி
விச்சையாறயோவின்சுதைய செம்பக்கேட்டொவ்விடபந்தாக்
கொச்சையவகையானேனையாநாடுதொழிந்தாற்றாறுபுண்டோ.

(இ - புணா.) உமாதேவியானென்னும் பச்சைப் பாதை படர்த்தேறும் பவள
மலைப்பன்ற சிவபெருமானே ! பழவாய்க்குப் பிழைக்கனினுச்சியில் வேட்டிற்
கள் எல்லா முக்கட்கொழுங்கனி உமையானென்ற தருவி ! ஞானவானாகிய பிரா
மணன் சொல்லிய உன் சரித்திரத்தைக்கேட்ட பன்மனையின் பொருட்டி,
அறிவில் இளைத்தபேயாயிருந்த என்னை யாட்கொள்ளாவிட்டாலுமக்குக் குற்ற
முண்டோ ? எ - று. (அஉ)

அன்னமேனமாஸபுமுடிபுமுடியுபுடியிணையு
பன்னியுதிதற்கரிதாயபொருளேழுவாழுமுதலே
பன்னாமறையோனின்சரிதம்பகரக்கேட்டபார்ப்பனிக்கா
பன்னாமலகையானேனையாளாதொழிந்தால்வசையுண்டோ.

(இ - புணா.) பிரமன் அன்னமாகித் திருமுடியைத் தேடியும், விஷ்ணுபன்
மாகி எவற்றிற்குமுடிவாகிய திருவடிகளைத் தேடியும் காணாதற்கரியதாயிருந்த
பாருளே ! மூப்பில்லாத முழுமுதலே, வேதங்கடிகளாகிய யுணர்ந்தபிராமணன்
சால்விய உன்சரித்திரத்தைச் சொல்லக்கேட்ட பிராமணத்திக்காகப் பொருந்
ய பேயாகியுள்ள யாளாதிருந்தால் உமக்கு வசையுண்டோ ? எ - று. (அங்)

என்றான்மகிழ்ந்தானதிசயித்தானின் புற்றங்கமயிர் சிலிர்ப்ப
நின்றான்மலர்க்கணைந்தீராலகலநிறைத்தயார்த்தான்
கன்றவென்னவுளஞ்சிறந்தான்களித்தான்பாடியாடினான்
பொன்றுவாழ்வுதந்தளித்தானெங்கோனென்னப்புலம்பினான்.

(இ - புனா.) என்று துதிசெய்து மகிழ்ச்சியும், ஆச்சரியமுங்கொண்டு, இன்பமுற்று மயிர் பொடிப்ப நின்று தாமரைமலர்போன்ற கண்களில் ஆநந்த வெள்ளம் பெருகப் பரவசத்தனாகிக் கன்றினையுடைய பசுவைப்போல உள்ளங் கசிந்து களித்தவனாகிப் பாடியாடினான் கெடாத நித்தியவாழ்வை எம்மிறைவன் கிருபைசெய்தானென்று புலம்பினான், எ - று. (ராச)

இந்தப்படியோரேழுதினமிறைவன்றிருத்தாள் புகழ்ந்தேத்தி
முந்தையலகையுநீங்கிமுயலாதமரருருக்கொண்டு
புந்திமகிழ்ந்தாசித்திநிலைபொருந்தினிமானம்புகுந்தேறிச்
சந்தமுலையாளபரவச் சிவனார்பதத்தைச்சார்ந்தானே.

(இ - புனா.) இவ்வாறு ஏழுநாள் பரமேச்சரனுடைய திருவடிநீபப் பிழந்து துதிசெய்து முன்னிருந்த பேயுருவம் நீங்கி ஒருமுயற்சியுமில்லாமல் வருருவபெற்று மனமகிழ்ந்து சித்திநிலைபொருந்தி விமானத்திலேறித் தன்மனைவி யடிபரவச் சிவபதத்தைச்சார்ந்தான், எ - று. (ராசு)

சென்றார்மீளாப்பெரும்பதத்தைச்சேர்ந்துசிவனுமிடப்பாகத்
தொன்றான்றபெண்ணணங்குமுலப்பக்கணங்கள் பணிகேட்ப
மின்றமுலயிரங்கியின்றசெம்பொன்விமானம்விளங்கவீற்றிருந்து
தன்றான்றிற்சிவபோகந்துய்த்துத்தணவாதிருந்தாரே.

(இ - புனா.) இவ்வாறு சென்றவர்கள் மீளாத பெரும்பதவியைச் சேர்ந்து பரமசிவனும் இடப்பாகத்திலிருக்கும் பார்வதிதேவியாருஞ் சந்தோஷிக்கவும், சிவகணங்கள் எவல்செய்யவும் ஒளிதங்கிய வயிரங்கள் பதிக் கப்பட்ட செம்மென்விமானத்தில் விளங்கும்படி வீற்றிருந்து அழியாத சிவபோகத்தை யனுபவிக்கொண்டு, நீங்காமலிருந்தார்கள், எ - று. (ராசு)

வேறு.

ஆதலாற்பரமன்சரிதமேகேட்கவழிவிளாப்பெரும்பதம்வேட்டே :-
ரீதலால்வேறுபெருந்தவமுண்டோவியம்புதற்கிம்பரிலென்னாச்
சூதமாமுனிவன்வியந்தினிதுரைத்தான்கருதிமாமுனிவரர்கேட்டு
காதலாலுருகியரகரவென்னாக்கரங்கடஞ்சென்னியிற்றுகுவித்தார்.

(இ - புனா.) ஆகையால் அழிவில்லாத பெரும்பதவியை விரும்பினான், பரமசிவன் சரித்திரத்தையேகேட்கக்கடவர்கள், இவ்வுலகத்தில் இதையன்றிக் சொல்லுவதற்கு வேறுதவமுண்டோவென்று சூதமுனிவர் சந்தோஷத்துடன் சொன்னார், வேதமுணர்ந்த நைமிசாரணிய வாசிகளாகிய முனிவர்கள் கேட்டு

வஞ்சுளமுத்திபெற்றது.

சுமந்

அன்பினால் மனமுருகி அரங்காவென்று சொல்லித் தங்கள் கைகளைச் சிரசின் மேலேகுவித்து வைத்துக்கொண்டு தொழுதார்கள், எ - று. (௭௭)

தேவர்தம்பெருமான் சிறந்தவஞ்செழுத்தின் சீர்புகழ்மாக்கதை முதலாப், பாவநின்றகற்றும் புராணநூல்கேட்போர் பலன்பெறன் மொழிகதையீறு, மேவரப்புகன்ற சிவகதைமுழுதும் விழைவுடன்கேட்டுநரவர்தாம், யாவர்மற்றேனு மாலயன்முதலோ ரெய்தநஞ்சிவபத மடைவார்.

(இ - புனா.) தேவர்பெருமானாகிய பரமசிவனுடைய சிறந்த பஞ்சாக்ஷரத் தின் மகிமையைப் புகழாநின்ற சரிதமுதலாகச் சிவபுராணங்களைக் கேட்பவர்கள் பலன்பெறுதலைச் சொல்லுகின்ற சரித்திரம் அந்தமாக விருப்பமுறச்சொல்லிய சிவசரித்திர முழுதுங்கேட்பவர்கள் எவர்கடையோனாலும் அரிபிரமாதிகளடைவதற்கரிய சிவபதம் அடைவார்கள், எ - று. (௭௮)

ஞாலமோங்குகநான்மன்றநீடுக
சீலமன்னவர்செங்கோல்விளங்குக
காலமாமழைமன்னுககாதலாற்
சாலவீசனடியார்தழைக்கவே.

(இ - னா.) இவ்வுலகம்வாழக்கடவது நான்கு வேதங்களும் வாழ்க்கடவன நீதிவழுவாத மன்னவர் செங்கோல்வாழக்கடவது காலந்தப்பாமல் மழைபெய்யக்கடவது அன்புடன்சிவனடியார்கள் மேன்மேலும் வாழக்கடவர்கள், எ - று. ()

இருபத்திரண்டாவது

வஞ்சுளமுத்திபெற்ற அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் கங. ௨. ௩.

பிரமோத்தரகாண்டம்.

முற்றுப்பெற்றது.

அட்டவணை.

பக்கம்.

பாட

க	கடவுள்வாழ்த்து	...	௧௩
கூ	பஞ்சாக்ஷரமகிமை		௪௨
௨௨	சிவதானமகிமை		௬௩
௪௩	கன்மாடபாதன்முத்திபெற்றது		௪௪
௫௮	விமரிசன்முத்திபெற்றது		௬௪
௮௪	சனிப்பிரதோஷபூசை		௪௨
௯௮	சத்தியாதனன்பூசை		௫௧
௧௧௬	பிரதோஷபூசைமகிமை		௬௭
௧௪௨	சோமவாரபூசைமகிமை		௩௨௨
௩௪௬	சோமவாரத்திற்சீமந்தனிபாவனைபெற்றது		௩௪௬
௧௯௮	சிவயோகமகிமை		௩௪௬
௨௧௯	பத்திராயுவுக்கரசியலளித்தது	..	௩௩
௨௨௮	சிவகவசமுரைத்தது		௨௩
௨௩௩	பத்திராயுவின்சுரை		௬௭
௨௩௩	பத்திராயுமுத்திபெற்றது		௪௭
௨௬௬	விபூதிமான்மியம்	..	௪௮
௨௮௨	திரிபுண்டரமான்மியம்		௪௮
௨௯௬	வேடன்சிவபூசைகடைப்பிடித்தது		௪௨
௩௩௭	உமாமகேசுவரபூசைமகிமை	...	௪௧
௩௨௩	உமாமகேசுவரபூசாபலம்		௬௩
௩௪௧	உருத்திராக்ஷமகிமை		௭
௩௬௧	சீருருத்திரமகிமை	..	௬௭
௩௭௭	வஞ்சனைமுத்திபெற்றது		௩௩

அத்தியாயம் ௨௨-க்குத் திருவிருத்தம்-௧௩௧௦.

கடவுள்வாழ்த்து-௧௩.

அ. திருவிருத்தம்-௧௩௨௩.

